

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 14. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 239 ve výborech Poslanecké sněmovny
2. Zákon o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/6/ - vrácený prezidentem republiky
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení
4. Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 135/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 189/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 177/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona

č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 178/ - druhé čtení

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - druhé čtení
10. Návrh poslanců Stanislava Křečka, Miroslava Váni a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení
11. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - druhé čtení
12. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/ - první čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 256/ - první čtení
15. Návrh poslanců Pavla Béma, Jaroslava Krupky, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Borise Šťastného, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Jiřího Štětiny, Alfréda Michalíka a Soni Markové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 260/ - první čtení podle § 90 odst. 2
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - první čtení podle § 90 odst. 2
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb.,

o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 248/ - první čtení

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 252/ - první čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - první čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 276/ - první čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - první čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - první čtení
23. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 79/ - první čtení
24. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Vlasty Bohdalové, Jaroslava Krákory, Hany Orgoníkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - první čtení

25. Návrh poslanců Martina Peciny, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - první čtení
26. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 100/ - první čtení
27. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Václava Votavy, Jiřího Paroubka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - první čtení
28. Návrh poslanců Milady Halíkové, Jana Klána a dalších na vydání zákona o nájemném z bytů a jeho sjednávání (zákon o nájemném z bytů) /sněmovní tisk 163/ - první čtení
29. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Ladislava Šincla, Jana Látky, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona o v místě a čase obvyklém nájemném z bytu (zákon o nájemném) /sněmovní tisk 218/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 200/ - první čtení
31. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - první čtení
33. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdika, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu

- Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 269/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 271/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 275/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 280/ - první čtení
38. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - první čtení
39. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 210/ - první čtení
40. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 118/ - první čtení
41. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - první čtení

42. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví /sněmovní tisk 146/ - první čtení
43. Návrh Zastupitelstva Jihomoravského kraje na vydání zákona o stížnostech a o změně některých zákonů (zákon o stížnostech) /sněmovní tisk 223/ - první čtení
44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. b) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. b) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, návrh Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro /sněmovní tisk 265-E/ - první čtení
45. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Společná zemědělská politika do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky /kód dokumentu 16348/10, KOM(2010) 672 v konečném znění/ /sněmovní tisk 274-E/
46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Španělským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení
47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 141/ - druhé čtení
48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a Radou ministrů Albánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 142/ - druhé čtení
49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Jihoafrickou republikou na straně druhé, kterou se mění Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci /sněmovní tisk 151/ - druhé čtení
50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu se sjednáním Dohoda o převozu těl zemřelých /sněmovní tisk 152/ - druhé čtení
51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 8. října 2010 v Praze /sněmovní tisk 160/ - druhé čtení
52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Běloruské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Minsku dne 11. srpna 2010 /sněmovní tisk 161/ - druhé čtení
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na přístup k Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska /sněmovní tisk 171/ - druhé čtení
54. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 24. Kongresu Světové poštovní unie /sněmovní tisk 172/ - druhé čtení
55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Austrálie o leteckých službách /sněmovní tisk 181/ - druhé čtení
56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Dohoda o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 9. září 2002 v New Yorku /sněmovní tisk 182/ - druhé čtení
57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda, kterou se podruhé mění Dohoda

o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 a po-prvé revidovaná v Lucemburku 25. června 2005 /sněmovní tisk 225/ - první čtení

58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 6. října 2010 /sněmovní tisk 241/ - první čtení
59. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací základní dokumenty Mezinárodní telekomunikační unie a jejich změny /sněmovní tisk 242/ - první čtení
60. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o výkonu trestních rozsudků v cizině (Managua, 9. června 1993) /sněmovní tisk 257/ - první čtení
61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 263/ - první čtení
62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Gruzie o leteckých službách /sněmovní tisk 267/ - první čtení
63. Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavola Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/ - třetí čtení
64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - třetí čtení

65. Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - třetí čtení
66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 135/ - třetí čtení
67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 189/ - třetí čtení
68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 177/ - třetí čtení
69. Vládní návrh zákona o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 178/ - třetí čtení
70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - třetí čtení
71. Návrh poslanců Stanislava Křečka, Miroslava Váni a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení
72. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - třetí čtení
73. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - třetí čtení

74. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
75. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
76. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky
77. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky
78. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky
79. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
80. Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací
81. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
82. Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
83. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
84. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky
85. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
86. Odvolání poslance Davida Ratha proti rozhodnutí mandátového a imunitního výboru ze dne 3. února 2011 o uložení disciplinárního opatření (usnesení MIV č. 34)
87. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Stanislava Humla
88. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009 /sněmovní tisk 37/
89. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2009 /sněmovní tisk 64/
90. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2009 /sněmovní tisk 69/
91. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2009 /sněmovní tisk 75/
92. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010 /sněmovní tisk 89/
93. Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2009 /sněmovní tisk 114/
94. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009 /sněmovní tisk 123/
95. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2009 /sněmovní tisk 147/
96. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2010 /sněmovní tisk 149/
97. Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2009 /sněmovní tisk 194/
98. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2011 /sněmovní tisk 213/
99. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2011 /sněmovní tisk 222/
100. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2010 /sněmovní tisk 246/
101. Zpráva kontrolního výboru o překážkách v činnosti Poslanecké sněmovny - kontrola hospodaření Nejvyššího kontrolního úřadu
102. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

103. Ústní interpelace
104. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 433/2010 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 239/ - druhé čtení
105. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/2/ - vrácený Senátem
106. Informace ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga a ministra obrany Alexandra Vondry o situaci v Libyi a na Středním východě
107. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 433/2010 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 239/ - třetí čtení
108. Informace předsedy vlády Petra Nečase o pozici České republiky na jednání Evropské rady

**Parlament České republiky
POSILANĚCKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 14. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 15. až 25. března 2011**

Obsah:

Strana:

15. března 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Slib poslance

Řeč poslance Jeronýma Tejce 49

Usnesení schváleno (č. 347).

Řeč poslance Pavla Kováčika 52

Řeč poslance Vítězslava Jandáka 53

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 54

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 56

Řeč poslance Jana Vidíma 59

Řeč poslankyně Jany Černochové 59

Řeč poslance Jana Bauera 59

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 60

Řeč poslance Jiřího Petru 60

Řeč poslance Milana Urbana 60

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 62

Schválen pořad schůze.

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase 64

Řeč poslance Jana Vidíma 64

1. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 239 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Pavla Suchánka	65
Usnesení schváleno (č. 348).	
101. Zpráva kontrolního výboru o překážkách v činnosti Poslanecké sněmovny - kontrola hospodaření Nejvyššího kontrolního úřadu	
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	66
Řeč poslance Stanislava Polčáka	67
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	68
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	68
Usnesení schváleno (č. 349).	
2. Zákon o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/6/ - vrácený prezidentem republiky	
Řeč poslance Martina Vacka	70
Řeč poslankyně Milady Emmerové	72
Řeč poslance Miroslava Opálky	73
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	74
Usnesení schváleno (č. 350).	
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení	
Řeč poslankyně Soni Markové	75
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	78
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	80
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	81
Řeč poslance Borise Štastného	82
Řeč poslance Michala Babáka	85
Řeč poslance Jana Látky	86
Řeč poslance Michala Babáka	87

Řeč poslance Jaroslava Krákory	87
Řeč poslance Petra Gazdíka	88
Usnesení schváleno (č. 351).	
Řeč poslance Ladislava Velebného	88
Řeč poslance Miroslava Váni	89
4. Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení	
Řeč poslance Otto Chaloupky	89
Řeč pana Drahoslava Oulehly	90
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 189/ - druhé čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	90
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Pavla Hojdy	91
Řeč poslance Igora Svojáka	91
Řeč poslance Pavla Hojdy	92
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	93
Řeč poslance Václava Klučky	94

10. Návrh poslanců Stanislava Křečka, Miroslava Váni a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

Řeč poslance Stanislava Křečka	94
Řeč poslance Stanislava Polčáka	95

12. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - druhé čtení

Řeč senátora Petra Pakosty	96
Řeč poslance Jana Floriána	97
Řeč poslance Jaroslava Krákory	97
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	98
Řeč poslance Jana Floriána	98
Řeč poslance Jaroslava Krákory	98

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	100
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	105
Řeč poslance Miroslava Opálky	107
Řeč poslance Jana Chvojky	109
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	111
Řeč poslance Miroslava Opálky	113
Řeč poslance Stanislava Grospiče	114
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	115

Usnesení schváleno (č. 352).

Řeč poslance Miroslava Jeníka	117
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	117
Řeč poslance Romana Sklenáka	117

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 256/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	118
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	119
Řeč poslankyně Dany Váhalové	119
Řeč poslance Stanislava Grospiče	120
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	121

Usnesení schváleno (č. 353).

15. Návrh poslanců Pavla Béma, Jaroslava Krupky, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Borise Štastného, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Jiřího Štětiny, Alfréda Michalíka a Soni Markové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 260/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Pavla Bémav	123
Řeč poslance Pavla Holíka	126
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	127
Řeč poslance Jiřího Štětiny	128
Řeč poslance Františka Bublana	128
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	129
Řeč poslance Jaroslava Krupky	129

Usnesení schváleno (č. 354).

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	131
Řeč poslance Marka Bendy	131
Řeč poslance Jeronýma Tejce	132
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	132
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	133
Řeč poslance Marka Bendy	133
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	134
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	134
Řeč poslance Jeronýma Tejce	134
Řeč poslance Marka Bendy	135

Řeč poslance Jeronýma Tejce 135

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

16. března 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Petra Gazdíka 137

Řeč poslance Jana Farského 138

53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s návrhem na přístup k Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska /sněmovní tisk 171/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty 139

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 140

Usnesení schváleno (č. 355).

55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Austrálie o leteckých službách /sněmovní tisk 181/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty 141

Řeč poslance Davida Šeicha 141

Usnesení schváleno (č. 356).

62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Gruzie o leteckých službách /sněmovní tisk 267/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty 142

Usnesení schváleno (č. 357 – 1. část).

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 143

Usnesení schváleno (č. 357 – 2. část).

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 177/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 143

Řeč poslance Michala Doktora 144

Řeč poslance Petra Braného 144

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 145

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 145

Řeč poslance Michala Doktora 146

8. Vládní návrh zákona o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 178/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 147

Řeč poslance Michala Doktora 147

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 147

Řeč poslance Michala Doktora 148

104. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 433/2010 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 239/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 148

Řeč poslance Pavla Suchánka 149

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 149

Řeč poslance Josefa Cogana 150

Usnesení schváleno (č. 358).

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 151

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 276/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 151

Řeč poslance Radima Fialy 152

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 153

Usnesení schváleno (č. 359).

Pokračování v projednávání bodu

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Marka Bendy 154

Usnesení schváleno (č. 360).

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 248/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 155

Řeč poslance Františka Dědiče 156

Usnesení schváleno (č. 361).

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o

spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 156

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 157

Řeč poslance Josefa Šenfelda 159

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 159

Řeč poslance Tomáše Úlehly 159

Usnesení schváleno (č. 362).

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 161

Řeč poslance Jiřího Olivy 161

Usnesení schváleno (č. 363).

23. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 79/ - první čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce 163

Řeč poslance Františka Laudáta 164

Usnesení schváleno (č. 364).

Řeč poslance Jeronýma Tejce 165

Řeč poslance Pavla Kováčika 165

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

24. Návrh poslanců Ivana Ohlídal, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Vlasty Bohdalové, Jaroslava Krákory, Hany Orgoníkové a dalších na

vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - první čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	166
Řeč poslance Ladislava Jirků	168
Řeč poslankyně Anny Putnové	168
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	169
Řeč poslance Waltera Bartoše	169
Řeč poslance Pavla Béma	171
Řeč poslance Jeronýma Tejce	171
Řeč poslance Ladislava Jirků	172

Usnesení schváleno (č. 365).

25. Návrh poslanců Martina Peciny, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - první čtení

Řeč poslance Martina Peciny	173
Řeč poslankyně Jany Suché	176
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	177
Řeč poslance Marka Bendy	180
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	180
Řeč poslance Stanislava Polčáka	182
Řeč poslance Martina Peciny	183

Usnesení schváleno (č. 366).

Řeč poslance Pavla Kováčika	185
-----------------------------------	-----

26. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 100/ - první čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	186
Řeč poslance Viktora Paggia	188
Řeč poslance Zdeňka Boháče	189
Řeč poslance Antonína Sedi	191
Řeč poslance Viktora Paggia	192
Řeč poslance Daniela Korteho	192
Řeč poslance Antonína Sedi	193

Usnesení schváleno (č. 367).

27. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Václava Votavy, Jiřího Paroubka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - první čtení

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	194
Řeč poslance Michala Doktora	200

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. b) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. b) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, návrh Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro /sněmovní tisk 265-E/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	202
Řeč poslance Jana Bauera	205
Řeč poslankyně Dany Váhalové	207
Řeč poslance Jana Bauera	208

Usnesení schváleno (č. 368 a č. 368/1).

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o

podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 200/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna 210
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 211

Usnesení schváleno (č. 369).

Pokračování v projednávání bodu

27. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Václava Votavy, Jiřího Paroubka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - první čtení

Řeč poslance Josefa Cogana 213
Řeč poslance Davida Šeicha 215
Řeč poslance Martina Peciny 217
Řeč poslance Davida Ratha 219
Řeč poslance Václava Votavy 220
Řeč poslance Jiřího Krátkého 221
Řeč poslance Josefa Cogana 223
Řeč poslance Jiřího Krátkého 223
Řeč poslance Jiřího Dolejše 223
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 226
Řeč poslance Martina Peciny 228
Řeč poslance Václava Votavy 228
Řeč poslance Jiřího Krátkého 228
Řeč poslance Jiřího Paroubka 229

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Josefa Cogana 231
Řeč poslance Jeronýma Tejce 232
Řeč poslance Martina Peciny 233
Řeč poslance Jiřího Paroubka 233
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 234
Řeč poslance Josefa Cogana 234
Řeč poslance Michala Doktora 235
Řeč poslance Martina Peciny 236
Řeč poslance Alfréda Michalíka 237

Řeč poslance Michala Doktora 239

Usnesení schváleno (č. 370).

28. Návrh poslanců Milady Halíkové, Jana Klána a dalších na vydání zákona o nájemném z bytů a jeho sjednávání (zákon o nájemném z bytů) /sněmovní tisk 163/ - první čtení

Řeč poslankyně Milady Halíkové 239
Řeč poslance Jiřího Krátkého 241
Řeč poslance Václava Horáčka 242
Řeč poslankyně Milady Halíkové 242

Usnesení schváleno (č. 371).

29. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Ladislava Šincla, Jana Látky, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona o v místě a čase obvyklém nájemném z bytu (zákon o nájemném) /sněmovní tisk 218/ - první čtení

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 243
Řeč poslance Jana Klána 245
Řeč poslance Ludka Jeništy 245
Řeč poslance Václava Klučky 246
Řeč poslance Stanislava Křečka 247
Řeč poslance Jiřího Paroubka 248
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 249

Usnesení schváleno (č. 372).

31. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - první čtení

Řeč poslance Pavla Staňka 251
Řeč poslance Marka Bendy 253
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 254
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 254
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové 256

Řeč poslance Jiřího Koskuby	257
Řeč poslance Rudolfa Chlada	259
Řeč poslance Borise Šťastného	259
Řeč poslance Marka Bendy	259
Řeč poslankyně Soni Markové	260
Řeč poslance Antonína Sedi	261
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	262
Řeč poslance Jana Čechlovského	263
Řeč poslankyně Dany Váhalové	263
Řeč poslance Jiřího Olivy	265
Řeč poslance Pavla Béma	266
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	268
Řeč poslance Marka Bendy	269
Řeč poslance Jiřího Šulce	270
Řeč poslankyně Ivany Levé	270
Řeč poslankyně Anny Putnové	271
Řeč poslance Pavla Staňka	271
Řeč poslance Marka Bendy	272

Usnesení schváleno (č. 373).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Španělským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	274
Řeč poslankyně Jany Fischerové	274
Řeč poslance Zdeňka Boháče	275

Usnesení schváleno (č. 374).

47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 141/ - druhé čtení
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	276

Řeč poslankyně Gabriely Peckové	276
Řeč poslance Petra Hulinského	277
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	277

Usnesení schváleno (č. 375).

48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a Radou ministrů Albánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 142/ - druhé čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	278
Řeč poslankyně Květy Matušovské	278
Řeč poslankyně Jany Černochové	278
Řeč poslankyně Květy Matušovské	278

Usnesení schváleno (č. 376).

50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu se sjednáním Dohoda o převozu těl zemřelých /sněmovní tisk 152/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	279
Řeč poslankyně Kristyny Kočí	279

Usnesení schváleno (č. 377).

51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 8. října 2010 v Praze /sněmovní tisk 160/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	280
Řeč poslance Roma Kostřici	280
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	281
Řeč poslance Roma Kostřici	281

Usnesení schváleno (č. 378).

52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Běloruské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Minsku dne 11. srpna 2010 /sněmovní tisk 161/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	282
Řeč poslankyně Jany Fischerové	282
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	283
Řeč poslankyně Jany Fischerové	283

Usnesení schváleno (č. 379).

54. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 24. Kongresu Světové poštovní unie /sněmovní tisk 172/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	284
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	284

Usnesení schváleno (č. 380).

58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 6. října 2010 /sněmovní tisk 241/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	285
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	286

Usnesení schváleno (č. 381).

59. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací základní dokumenty Mezinárodní telekomunikační unie a jejich změny /sněmovní tisk 242/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	287
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	287

Usnesení schváleno (č. 382).

60. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o výkonu trestních rozsudků v cizině (Managua, 9. června 1993) /sněmovní tisk 257/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	288
Řeč poslance Davida Vodrážky	289

Usnesení schváleno (č. 383).

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 263/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	290
Řeč poslankyně Květy Matušovské	290

Usnesení schváleno (č. 384).

22. března 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jana Vidíma	293
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	293
Řeč poslance Vladislava Vilímce	294
Řeč poslance Pavla Ploce	295
Řeč poslance Petra Tluchoře	295
Řeč poslance Pavla Suchánka	295
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	295
Řeč poslance Jiřího Petru	296
Řeč poslance Petra Tluchoře	296

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	296
11. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - druhé čtení	
Řeč senátora Pavla Eyberta	299
Řeč poslance Františka Sivery	300
Řeč poslance Ludka Jeništy	300
Řeč poslance Václava Mencla	301
Řeč poslance Františka Laudáta	301
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	301
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 135/ - druhé čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	302
Řeč poslance Karla Šidla	303
Řeč poslance Petra Bendla	303
Řeč poslance Karla Šidla	304
Řeč poslance Stanislava Humla	304
Řeč poslankyně Ludmily Bubeníkové	305
Řeč poslance Karla Šidla	306
Řeč poslance Stanislava Humla	306
Řeč poslankyně Ludmily Bubeníkové	306
Řeč poslance Karla Šidla	306
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	307
Usnesení schváleno (č. 385).	
39. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 210/ - první čtení	
Řeč senátora Jiřího Oberfalzera	307
Řeč poslance Jana Chvojky	309
Řeč poslance Marka Bendy	310

Řeč poslance Stanislava Polčáka	311
Řeč senátora Jiřího Oberfalzera	313

Usnesení schváleno (č. 386).

41. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - první čtení

Řeč hejtmána Libereckého kraje Stanislava Eichlera	315
Řeč poslance Jana Bureše	316
Řeč poslance Stanislava Polčáka	316
Řeč poslance Václava Klučky	317
Řeč hejtmána Libereckého kraje Stanislava Eichlera	318

Usnesení schváleno (č. 387).

42. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví /sněmovní tisk 146/ - první čtení

Řeč poslance Davida Ratha	319
Řeč poslance Radima Fialy	320
Řeč poslance Františka Laudáta	321
Řeč poslance Radima Fialy	321
Řeč poslance Václava Klučky	321
Řeč poslance Davida Ratha	322

Usnesení schváleno (č. 388).

106. Informace ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga a ministra obrany Alexandra Vondry o situaci v Libyi a na Středním východě

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	323
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	327
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	329
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	332

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	333
Řeč poslance Jana Vidíma	337
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	338
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	340
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	341
Řeč poslance Jana Vidíma	342

Usnesení schváleno (č. 389).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	343
Řeč poslankyně Květy Matušovské	344

Usnesení schváleno (č. 390).

33. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - první čtení

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	345
Řeč poslance Stanislava Křečka	346
Řeč poslance Jana Husáka	347
Řeč poslance Jaroslava Krupky	348
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	349
Řeč poslance Václava Votavy	350
Řeč poslance Jaroslava Krupky	350

Usnesení schváleno (č. 391).

Řeč poslance Jana Látky	351
-------------------------------	-----

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soud-

ních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 269/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	352
Řeč poslankyně Ivany Weberové	356
Řeč poslance Stanislava Polčáka	357
Řeč poslance Pavla Staňka	357
Řeč poslankyně Ivany Weberové	358
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	358
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	360

Usnesení schváleno (č. 392 – 1. část).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	362
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Usnesení schváleno (č. 392 – 2. část).

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 275/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	364
Řeč poslankyně Jany Kaslové	366

Usnesení schváleno (č. 393).

Řeč poslance Petra Gazdíka	366
----------------------------------	-----

23. března 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	367
------------------------------------	-----

Řeč poslance Jeronýma Tejce	368
107. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 433/2010 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 239/ - třetí čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	369
Řeč poslance Pavla Suchánka	369
Usnesení schváleno (č. 394).	
67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 189/ - třetí čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	370
Řeč poslance Pavla Hojdy	371
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	373
Řeč poslance Pavla Hojdy	373
Usnesení schváleno (č. 395).	
65. Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - třetí čtení	
Řeč poslance Otto Chaloupky	375
Řeč pana Drahoslava Oulehly	375
Usnesení schváleno (č. 396).	
68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 177/ - třetí čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	376

Řeč poslance Michala Doktora	376
Řeč poslance Petra Braného	377
Řeč poslance Michala Doktora	377
Usnesení schváleno (č. 397).	
69. Vládní návrh zákona o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 178/ - třetí čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	378
Řeč poslance Michala Doktora	379
Usnesení schváleno (č. 398).	
70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - třetí čtení	
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	380
Řeč poslance Václava Klučky	380
Usnesení schváleno (č. 399).	
Řeč poslance Petra Skokana	380
71. Návrh poslanců Stanislava Křečka, Miroslava Váni a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení	
Řeč poslance Stanislava Polčáka	381
Řeč poslance Petra Gazdíka	382
Řeč poslance Stanislava Polčáka	382
Řeč poslankyně Karolíny Peake	383
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	384
Řeč poslance Petra Gazdíka	385

Řeč poslance Alexandera Černého	386
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	386
73. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - třetí čtení	
Řeč poslance Jana Floriána	389
Usnesení schváleno (č. 400).	
88. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009 /sněmovní tisk 37/	
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	390
Řeč poslance Františka Sivery	391
Usnesení schváleno (č. 401).	
97. Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2009 /sněmovní tisk 194/	
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	392
Řeč poslance Václava Mencla	395
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	395
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	397
Usnesení schváleno (č. 402).	
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 280/ - první čtení	
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	398
Řeč poslance Zdeňka Boháče	399

Usnesení schváleno (č. 403).

40. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 118/ - první čtení

Řeč poslance Davida Ratha	402
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	402
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	404
Řeč poslance Marka Bendy	404
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	405
Řeč poslance Pavla Holíka	405
Řeč poslance Václava Klučky	406
Řeč poslance Marka Bendy	406
Řeč poslance Rudolfa Chláda	407
Řeč poslance Davida Ratha	407
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	408

Usnesení schváleno (č. 404).

Řeč poslance Jana Floriána	409
----------------------------------	-----

89. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2009 /sněmovní tisk 64/

Řeč poslance Václava Mencla	410
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 405).

90. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2009 /sněmovní tisk 69/

Řeč poslance Václava Mencla	411
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 406).

91. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2009 /sněmovní tisk 75/

Řeč poslance Petra Skokana	412
Usnesení schváleno (č. 407).	
93. Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2009 /sněmovní tisk 114/	
Řeč poslankyně Ivany Levé	413
Usnesení schváleno (č. 408).	
Řeč poslankyně Ivany Levé	414
94. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009 /sněmovní tisk 123/	
Řeč poslance Václava Mencla	415
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	415
Usnesení schváleno (č. 409).	
95. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2009 /sněmovní tisk 147/	
Řeč poslance Václava Mencla	416
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	416
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	417
Usnesení schváleno (č. 410).	
96. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2010 /sněmovní tisk 149/	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	418
Řeč poslance Pavla Suchánka	419
Usnesení schváleno (č. 411).	

74. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury	
Řeč poslance Jana Vidíma	420
Usnesení schváleno (č. 412).	
Řeč poslance Jana Vidíma	420
75. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu	
Řeč poslance Jana Vidíma	421
Usnesení schváleno (č. 413).	
Řeč poslance Jana Vidíma	421
76. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky	
Řeč poslance Jana Vidíma	421
Usnesení schváleno (č. 414).	
Řeč poslance Jana Vidíma	422
77. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky	
Řeč poslance Jana Vidíma	423
Usnesení schváleno (č. 415).	
Řeč poslance Jana Vidíma	424
78. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky	

Řeč poslance Jana Vidíma	424
Usnesení schváleno (č. 416).	
Řeč poslance Jana Vidíma	425
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
108. Informace předsedy vlády Petra Nečase o pozici České republiky na jednání Evropské rady	
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	426
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	431
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	434
Řeč poslance Jana Bauera	435
Řeč poslance Václava Klučky	436
Řeč poslance Milana Urbana	437
Řeč poslance Jana Bauera	437
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	438
Řeč poslance Jana Bauera	441
Usnesení schváleno (č. 417).	
57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda, kterou se podruhé mění Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 a poprvé revidovaná v Lucemburku 25. června 2005 /sněmovní tisk 225/ - první čtení	
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	442
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	443
Usnesení schváleno (č. 418).	
49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropským společenstvím	

a jeho členskými státy na jedné straně a Jihoafrickou republikou na straně druhé, kterou se mění Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci /sněmovní tisk 151/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	444
Řeč poslankyně Lenky Andrýsové	445

Usnesení schváleno (č. 419).

56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Dohoda o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 9. září 2002 v New Yorku /sněmovní tisk 182/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	446
Řeč poslance Pavla Holíka	447

Usnesení schváleno (č. 420).

24. března 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Ladislava Skopala	450
--------------------------------------	-----

102. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Ivana Ohlídala	451
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	451
Řeč poslance Ivana Ohlídala	451

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných

označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 252/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna 452
Řeč poslance Ladislava Skopala 453

Usnesení schváleno (č. 421).

45. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Společná zemědělská politika do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky /kód dokumentu 16348/10, KOM(2010) 672 v konečném znění/ /sněmovní tisk 274-E/

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 455
Řeč poslance Josefa Šenfelda 457
Řeč poslance Michala Haška 458
Řeč poslance Josefa Šenfelda 459
Řeč poslankyně Dany Váhalové 461
Řeč poslance Josefa Šenfelda 462
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 463

Usnesení schváleno (č. 422).

Řeč poslankyně Kristýny Kočí 464

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

103. Ústní interpelace

Řeč poslance Václava Klučky 465
Řeč poslance Jana Látky 465
Řeč poslance Ladislava Šincla 466
Řeč poslance Jiřího Paroubka 467
Řeč poslance Ladislava Šincla 468
Řeč poslance Jana Látky 468
Řeč poslankyně Milady Halíkové 469
Řeč poslance Jana Látky 470
Řeč poslance Václava Votavy 471
Řeč poslance Jiřího Paroubka 472

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 473
Řeč poslance Václava Klučky 475
Řeč poslance Ivana Ohlídala 475
Řeč poslance Antonína Sedi 476
Řeč poslance Romana Sklenáka 477
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty 477
Řeč poslance Ladislava Šincla 479
Řeč poslance Jiřího Petru 480
Řeč poslance Jana Látky 481
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše 482
Řeč poslance Ladislava Šincla 484
Řeč poslance Antonína Sedi 484
Řeč poslance Václava Klučky 484
Řeč poslance Jiřího Paroubka 485
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 486
Řeč poslance Jiřího Paroubka 487
Řeč poslankyně Milady Halíkové 487

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jana Látky 487
Řeč poslance Václava Votavy 488
Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera 498
Řeč poslance Antonína Sedi 491
Řeč poslance Václava Klučky 491
Řeč poslance Jiřího Paroubka 492
Řeč poslance Antonína Sedi 493
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 493
Řeč poslance Antonína Sedi 494
Řeč poslance Jana Látky 494
Řeč poslance Václava Votavy 495
Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera 495
Řeč poslance Václava Klučky 495
Řeč poslance Jiřího Paroubka 496
Řeč poslance Antonína Sedi 497
Řeč poslance Václava Klučky 498
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 498
Řeč poslance Václava Klučky 499
Řeč poslance Jana Látky 500
Řeč poslance Jiřího Paroubka 500
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty 501

Řeč poslance Antonína Sedi	503
Řeč poslance Jiřího Paroubka	504
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	504
Řeč poslance Jiřího Paroubka	505
Řeč poslance Václava Klučky	505
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	506
Řeč poslance Jana Látky	506
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	508
Řeč poslance Jana Látky	508
Řeč poslance Jiřího Paroubka	509
Řeč poslance Václava Klučky	509
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	510
Řeč poslance Jiřího Paroubka	511
Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera	512
Řeč poslance Jiřího Paroubka	512

25. března 2011

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Petra Tluchoře	516
Řeč poslance Jeronýma Tejce	517

105. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/2/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Marka Šnajdra	518
Řeč poslankyně Soni Markové	520
Řeč senátora Jana Žaloudíka	521
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	522
Řeč poslance Jiřího Skalického	523
Řeč senátora Jana Žaloudíka	523
Řeč poslance Marka Šnajdra	524

Usnesení schváleno (č. 424).

79. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Vidíma .....

Usnesení schváleno (č. 425).

80. Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací

Řeč poslance Jana Vidíma .....

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 135/ - třetí čtení

Řeč poslance Karla Šidla .....

Řeč poslance Petra Bendla .....

Řeč poslance Karla Šidla .....

Usnesení schváleno (č. 426).

Pokračování v projednávání bodu

80. Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací

Řeč poslance Jana Vidíma .....

Usnesení schváleno (č. 427).

64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o

změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - třetí čtení

Řeč poslance Borise Štastného	535
Řeč poslankyně Soni Markové	536
Řeč poslance Borise Štastného	536
Řeč poslance Jaroslava Krákory	536
Řeč poslance Borise Štastného	537

Usnesení schváleno (č. 428).

63. Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavola Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Kristýny Kočí	540
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	541
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	544
Řeč poslance Václava Zemka	545
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	545
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	546
Řeč poslance Václava Zemka	547

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Pavola Lukši	547
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	548
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	548
Řeč poslance Václava Zemka	550
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	550
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	550

Usnesení schváleno (č. 429).

Řeč poslance Cyrila Zapletala	553
-------------------------------------	-----

86. Odvolání poslance Davida Ratha proti rozhodnutí mandátového a i-

munitního výboru ze dne 3. února 2011 o uložení disciplinárního opatření (usnesení MIV č. 34)

Řeč poslance Davida Ratha	553
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	559
Řeč poslance Jiřího Dolejše	559
Řeč poslankyně Marie Rusové	561
Řeč poslankyně Karolíny Peake	561
Řeč poslance Stanislava Polčáka	562
Řeč poslance Davida Ratha	562
Řeč poslankyně Karolíny Peake	564
Řeč poslance Marka Bendy	564
Řeč poslance Jiřího Dolejše	564
Řeč poslankyně Karolíny Peake	565

Usnesení schváleno (č. 430).

Řeč poslance Martina Peciny	565
-----------------------------------	-----

87. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Stanislava Humla

Řeč poslance Jeronýma Tejce	566
Řeč poslance Marka Bendy	568
Řeč poslance Petra Gazdika	568
Řeč poslance Stanislava Humla	569
Řeč poslance Jeronýma Tejce	570

92. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010 /sněmovní tisk 89/

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	571
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 431).

98. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2011 /sněmovní tisk 213/

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	574
Řeč poslance Alexandra Černého	575

Usnesení schváleno (č. 432).

99. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2011 /sněmovní tisk 222/

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	576
Řeč poslance Antonína Sedláčka	577

Usnesení schváleno (č. 433).

100. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2010 /sněmovní tisk 246/

Řeč poslance Michala Doktora	578
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 434).

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
15. března 2011 ve 14.02 hodin
Přítomno: 184 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, prosím vás všechny, abyste usedli do svých lavic.

Zahajuji 14. schůzi Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny na ní. (Ruch v sále neustává.) Ještě jednou vás žádám, abyste se zklidnili a usadili na svá místa.

Ráda bych vás informovala o tom, že minulý pátek, 11. března, jsem vaším i svým jménem poslala soustrastný dopis předsedovi Sněmovny reprezentantů Parlamentu Japonska vzhledem k událostem, které v této zemi nastaly.

Prosím vás nyní všechny, abychom minutou ticha uctili všechny oběti této tragédie. (Všichni povstávají.) Děkuji vám.

Dámy a pánové, organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 14. schůze dne 3. března roku 2011. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 4. března tohoto roku.

Prosím nejprve, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím o vydání náhradní karty požádal pan poslanec Jeroným Tejc, bude disponovat s náhradní kartou číslo 3. Pan poslanec Michal Babák – náhradní karta číslo 7, paní místopředsedkyně Klasnová – náhradní karta číslo 8 a pan kolega Šťastný – náhradní karta číslo 10.

Ještě než přistoupíme k ověřovatelům této schůze, dovoluji, abych umožnila našemu novému kolegovi složit poslanecký slib a oznámila vám, že tedy přistoupíme ke slibu nového poslance, a to za pana poslance Petra Gandaloviče, který se vzdal svého poslaneckého mandátu.

Slib poslance

Nejprve požádám předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Jeronýma Tejce, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetl ústavou předepsaný slib, který pan poslanec složí do mých rukou. Prosím tedy předsedu mandátového a imunitního výboru o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní poslankyně a páni poslanci, dne 1. března 2011 byl předsedkyni Poslanecké sněmovny doručen notářský zápis, kterým se vzdal mandátu poslanec Petr Gandalovič. To tedy zároveň znamená, že dne 1. března 2011 zanikl tomuto poslanci poslanecký mandát a týž den

vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Janu Kubatovi.

Mandátový a imunitní výbor na své dnešní 14. schůzi přijal usnesení, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 3 a § 6 písmeno c) jednacího řádu Poslanecké sněmovny zanikl mandát poslance Parlamentu České republiky Petru Gandalovičovi, a současně konstatoval, že na tento uvolněný poslanecký mandát nastupuje náhradník pan Jan Kubata, jemuž dne 1. března 2011 vznikl mandát poslance Parlamentu České republiky.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složil nyní pan poslanec Kubata poslanecký slib.

Prosím tedy pana poslance, aby předstoupil před Poslaneckou sněmovnu, a zároveň prosím paní předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby přijala slib nového poslance. Prosím, paní poslankyně a páni poslanci, abyste povstali. (Všichni povstávají.)

Ještě předtím, než bude proneseno ono slavnostní "slibuji", si dovoluji přečíst text tohoto slibu:

Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

(Jan Kubata se slovem "slibuji" skládá slib do rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny. Potlesk.)

Děkuji panu poslanci Janu Kubatovi. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Poděkuji ještě předsedovi mandátového a imunitního výboru.

Panu poslanci Janu Kubatovi popřeji v poslanecké práci mnoho úspěchů.

A nyní dovoluji, abychom pokračovali v těch povinnostech, které se váží k úvodu poslanecké schůze.

Přistoupíme tedy k určení dvou ověřovatelů schůze. Navrhují, abychom jimi určili paní poslankyni Lenku Kohoutovou a pana poslance Jiřího Petru. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh na ověřovatele. Není tomu tak.

Zahajují tedy hlasování pořadové číslo 1 a táži se, kdo je pro, aby se ověřovateli této schůze stali paní poslankyně Lenka Kohoutová a pan poslanec Jiří Petru. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1. Přítomno 168, pro 155, proti 1. Tedy tento návrh byl přijat a ověřovateli 14. schůze Poslanecké sněmovny jsme určili paní poslankyni Lenku Kohoutovou a pana poslance Jiřího Petru.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Pavel Antonín – osobní důvody, Vlasta Bohdalová –

rodinné důvody, Jan Hamáček – zahraniční cesta, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Václav Mencl – zdravotní důvody, Ivan Ohlídal – zdravotní důvody, Vlasta Parkanová – zdravotní důvody, Karolína Peake – rodinné důvody, Jaroslava Schejbalová – rodinné důvody, František Sivera – z pracovních důvodů, Ladislav Skopal – zahraniční cesta. A dále se omlouvá Cyril Zapletal.

Z členů vlády se omlouvají pro pracovní důvody pan ministr Miroslav Kalousek a pan ministr Alexandr Vondra.

Dále jsem obdržela nyní omluvu paní poslankyně Patricie Kotalíkové, která se omlouvá dnes, a to od 18 hodin z osobních důvodů. Tolik k omlouvám.

A nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 14. schůze – návrh máte uveden na pozvánce.

Nejprve bych vás chtěla informovat, že v pondělí 7. března vrátil Senát Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání, a prosím tedy, abyste počítali s tím – jedná se o sněmovní tisk 206/2 – že pořad schůze o tento návrh zákona doplníme, a to až v úterý 22. března, kdy budou již splněny příslušné zákonné lhůty.

Pokud jde o další průběh pořadu schůze, dnešní grémium navrhuje tyto dvě změny:

Nejprve bod číslo 35, sněmovní tisk 277, a bod číslo 16, sněmovní tisk 256, jsou to zákony v prvním čtení, zařadit jako první body bloku prvních čtení.

Druhý návrh, který pro vás mám z jednání dnešního grémia, se týká nového bodu, kdy je zde návrh na volbu členů dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení.

Dále bych vás chtěla informovat o tom, že čtvrtek 17. března, tedy tento čtvrtek, a pátek 18. března nebudou jednacími dny, a proto jsme se dohodli dnes na grémiu Poslanecké sněmovny, že tuto středu, tedy 16. března, budeme jednat a hlasovat i po 19. hodině, zhruba do 20. hodiny, tak abychom projednali body z bloku smlouvy ve druhém a prvním čtení.

A ještě poslední návrh. Na žádost ministra financí Miroslava Kalouska navrhujeme zařadit jako první, a tedy rychlý bod dnešního jednání návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 239 ve výborech Poslanecké sněmovny. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o státním rozpočtu České republiky na rok 2011.

To je z mé strany vše a nechala bych posléze hlasovat o těchto návrzích z grémia jako o celku a potom bychom přistoupili k návrhům, které jste mi předložili, a chcete též vznést své požadavky směrem k pořadu schůze.

Nejprve tedy hlasování o tom, co jsem vám přečetla jako návrhy grémia na změnu pořadu schůze.

Zahajují hlasování pořadové číslo 2 a táží se, kdo souhlasí s těmito změnami pořadu schůze. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2: přítomno 177, pro 161, proti 4. Tyto návrhy byly přijaty.

Nyní se dostáváme k návrhům vašim. Mám zde čtyři písemné přihlášky. Nejprve prosím o slovo pana poslance Pavla Kováčika.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký jarní den, byť ještě kalendářně v zimě.

Dovolím si obrátit vaši pozornost k návrhu, který by měl řešit, nebo alespoň Poslaneckou sněmovnu informovat o tom, co se dělo v pátek vpozdvečer na vrátnici budovy zpravodajství České televize. Odhlédnu od toho, co vysvětloval pan ministr obrany. To, jak to téměř v přímém přenosu zaznamenali i občané České republiky, ten způsob provedení, ta cesta s kanónem na vrabce nás vede k úvaze, že onen policejní zásah, tedy zásah Vojenské policie, nebyl pouze záležitostí Vojenské policie, ale že musel mít ještě nějaké jiné, řekněme tomu politické, krytí vyššího řádu. Je nikoliv pouze na Vojenské policii nebo pouze na ministroví obrany, aby tu věc nejen vysvětlil občanům České republiky, ale aby také zařídil, aby se nepravní stav, který tímto zásahem nastal, odebrání některých věcí a dosud nevrácení, hledání a nacházení dokumentu, který je dávno odtajněný, a další a další věci tady vysvětlili. Tady Poslanecké sněmovně. Celou vládou, nebo tedy alespoň za celou vládu panem předsedou vlády. (Hluk v sále.)

Navrhují proto, abych to odůvodnění, které všichni víte, neprotahoval, zařazení nového bodu programu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego, já vás velmi nerada přerušuji, ale jsme na začátku schůze, projednáváme její program, je potřeba věnovat tomu náležitou pozornost. Slovo patří pouze tomu, komu bylo uděleno, v tuto chvíli panu poslanci Pavlovi Kováčikovi. Prosím důrazně všechny, aby zasedli do svých lavic, nebo opustili jednací sál.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, paní předsedkyně, myslel jsem si, že mám přeci jenom silný hlas, ale přesto děkuji.

Aby bylo jasno, navrhuji tedy zařazení nového bodu, a to vystoupení předsedy vlády České republiky k vysvětlení okolností zásahu Vojenské policie v České televizi v pátek minulý týden.

Aby bylo ještě jasněji. Komunistická strana Čech a Moravy má, a my jsme

přesvědčení o tom, že právem, řadu výhrad k České televizi. K obsahu, k plnění zákona, k vyváženosti, k rovnosti přístupu a tak dále a tak dále. Ty výhrady dostatečně silně vždycky prezentujeme, když se projednávají zprávy o činnosti a zprávy o hospodaření veřejnoprávních médií. To není o obsahu vysílání. To není o tom, že by se komunisté zastávali televize jako takové. To je o tom, že se zde komunisté zastávají práva. Že se zde komunisté zastávají zákona a že se zde prostě zastáváme toho, že Česká televize je občany z koncesionářských poplatků placenou veřejnoprávní institucí, pro kterou, mimo jiné, také platí zákony, které chrání informační zdroje novinářů, chrání celé to prostředí natolik, aby se mohlo alespoň občas říkat, že žijeme i v mediálním demokratickém prostředí. Sama vláda prostřednictvím zásahu Vojenské policie právě tuto pravdu, která je jinak vyhledávána ze všech stran, docela dost silně zpochybnila. My nechceme nic jiného, než slyšet věrohodné vysvětlení, za jakých okolností a proč se to stalo, a věřím tomu, že i čeští občané, občané České republiky, pak přestanou v některých krocích vlády spatřovat spíše než snahu dobrat se zákona snahu zastrašit, umlčet všechny, kdo mají jiný názor, zastrašit média, která píšou či vysílají jinak, než je oficiální linie.

Já prosím všechny, a zejména ty, kteří se v bezprostředním nárazu té informace i veřejně prostřednictvím médií vyjadřovali, že jde o nepřijatelnou věc, že jde o... já nevím co všechno, gangsterismus a tak podobně, aby zvážili také to, že chtějí slyšet to vysvětlení a že tento můj návrh na zařazení nového bodu podpoří.

Navrhují, aby tento bod byl zařazen zítra ráno před ostatní pevně zařazené body. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. Nyní se o slovo přihlásil pan poslanec Vítězslav Jandák, po něm pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já bych se rád připojil k předřečníkovi a rád bych za náš klub požádal, aby byl zařazen bod, kdy by nás ministr obrany informoval o ozbrojeném zásahu v české veřejnoprávní televizi. Já bych k tomu dodal vtípně: popravdě – protože já jsem byl bohužel přítomen celému zásahu.

Já jen na dokreslení situace, že možná už jsme zvyklí na ten catch as catch can, který se tu hraje v téhle zemi, ale lidé trochu na západ od Aše jsou trochu v šoku. Já jsem dostal včera velmi zajímavou esemesku od jednoho režiséra z Německa. Je krátká, já si vám ji dovolím přečíst: Slávku, člověk je den mimo republiku, a už přepadnou ubohou televizi. To je neslýchané! To se stalo v padesátých letech v Hamburku. Policie neozbrojena – tady měli všichni samopaly – pronikla do redakce Spieglu, a odstoupil

kancléř Adenauer, ale to byl slušný člověk. Tady se to řítí do horthyovského polofašismu před válkou, ale vládě to zřejmě nevadí. Jsem rád, že jsi u toho byl. S úctou atd. Děkuju.

Takže to je jenom na dokreslení, že to zajímá i naše sousedy a členy Evropské unie. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, pane poslanče, ještě vás požádám, abyste řekl, na kdy navrhujete zařadit tento bod.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já by co nejdřív, paní předsedkyně (ohlas v sále), pokud možno, kdyby to šlo za pět minut, jako první bod dnes. Děkuji vám za tu laskavost. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dnes první bod. Dále je zde přihláška pana poslance Vojtěcha Filipa. Prosim, pane kolego. Poté je přihlášen pan místopředseda Lubomír Zaorálek.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych požádal o jedno přeřazení v rámci probíhající schůze již zařazeného bodu, a to bodu 98, a potom bych požádal o jeden nový bod.

Bod číslo 98 je zařazen na tuto schůzi. Jedná se o usnesení kontrolního výboru Poslanecké sněmovny číslo 60 z 11. schůze kontrolního výboru z 24. února letošního roku. Jedná se o náš dlouhou dobu probíhající spor s Nejvyšším kontrolním úřadem a o povinnosti Poslanecké sněmovny splnit ústavní podstatu naší činnosti, a to kontrolu hospodaření kapitoly číslo 381. Vzhledem k tomu, že toto usnesení je v současné době součástí šetření orgánů činných v trestním řízení, krátce bych zrekapituloval, že 9. prosince odmítl prezident Nejvyššího kontrolního úřadu Ing. František Dohnal vpustit kontrolní skupinu kontrolního výboru vedenou předsedou kontrolní skupiny a místopředsedou výboru Mgr. Škárkou do Nejvyššího kontrolního úřadu. Písemně nejdříve jeho vedoucí sekretariátu a později on osobně v lednu se odmítl s námi o této věci bavit. Vzhledem k tomu, že jde o záležitost, kdy jde o překážku v činnosti jiného orgánu veřejné moci, považuji za potřebné, aby se k tomu vyjádřila Poslanecká sněmovna, která takovým orgánem veřejné moci je, protože kontrolní výbor Poslanecké sněmovny je pouze orgánem Poslanecké sněmovny, který byl usnesením číslo 17 pověřen v této věci. Já to říkám proto, abychom si uvědomili závažnost situace i časové horizonty, které nás čekají.

Prosil bych tedy, aby byl tento bod zařazen jako bod číslo 2, pokud bude schválen návrh kolegy Jandáka. Pokud nebude schválen, tak jako bod číslo 1 naší probíhající schůze. Já bych vás déle nezdržel než tím usnese-

ním, které máte v lavicích. Bylo vám včas rozdáno. Pravděpodobně vás i členové kontrolního výboru v jednotlivých klubech informovali. To je můj první návrh, přeřazení bodu číslo 98 jako bodu číslo 2, resp. bodu číslo 1 naší Poslanecké sněmovny.

Druhým bodem, o který žádám rozšířit probíhající schůzi Poslanecké sněmovny, by byl bod, který bych jednoduše nazval Informace ministra práce a sociálních věcí o rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci C 343/08. Jedná se o rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci naší neúplné implementace směrnice 60330. Rozsudek byl vydán 14. ledna loňského roku, tedy před rokem a dvěma měsíci, s tím, že nám hrozí podle jednání před komisí pokuta 500 tisíc korun denně. Rád bych, aby Poslanecká sněmovna byla přesně informována o krocích vlády. Nevidím důvod, proč by měl informovat někdo jiný než ministr práce a sociálních věcí, do jehož kompetence otázka zaměstnaneckých pojišťoven patří. To navrhuji, aby se na to mohl pan ministr řádně připravit, projednávat jako první bod našeho úterního jednání v příštím týdnu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili v úterý příští týden první bod. Promiňte, pane kolego, ten váš první návrh, přeřazení bodu 98, jste chtěl na kdy?

Poslanec Vojtěch Filip: Na dnešek, první nebo druhý bod, podle toho, jak bude hlasováno o návrhu kolegy Jandáka.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji.

Poslanec Vojtěch Filip: Pan premiér mě poučil, že tady je kompetence Ministerstva financí, takže v tomto ohledu budu dbát doporučení pana premiéra. Nebude to tedy zpráva ministra Jaromíra Drábka, ale ministra financí Miroslava Kalouska.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, já vás jenom požádám, jestli byste souhlasil s tím, že ten bod, který navrhujete, tedy přeřazení, by byl za ten pevně zařazený bod, tedy už po hlasování o návrzích z grémia. Jestli byste s tím takto souhlasil.

Poslanec Vojtěch Filip: Určitě. Říkal jsem, že druhý bod, po bodu navrženém kolegou Jandákem. Pokud by tento nebyl odhlasován, tak by byl bodem prvním, ale jsem přesvědčen, že odhlasované návrhy z grémia mi umožní, aby to byl bod druhý, po těch pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám za toto upřesnění. Nyní prosím o slovo pana místopředsedu Lubomíra Zaorálka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení kolegové, já bych chtěl navrhnout projednávání dvou bodů. Ten první je na premiéra Petra Nečase a druhý na ministra financí Miroslava Kalouska.

První je návrh bodu, který bych nazval Zpráva premiéra Petra Nečase o průběhu dvou posledních summitů Evropské unie. Já bych jenom připomněl, že v minulém týdnu proběhly dva summity. Jeden za účasti českého prezidenta Václava Klause, který se věnoval situaci v Libyi, a ten druhý byl summit ministrů eurozóny, který se odehrál bez nás, nicméně jeho závěry jsou pro nás také velmi závažné.

Dovolte, abych jenom uvedl ze závěru summitu ministrů eurozóny první odstavec, ve kterém se říká: Byl potvrzen pakt pro euro, který stanoví posílení koordinace hospodářských politik v zájmu konkurenceschopnosti a konvergence. Tento pakt bude předložen na zasedání Evropské rady, které se bude konat ve dnech 24. a 25. března 2011, přičemž členské státy, které nejsou členy eurozóny, oznámí, zda mají v úmyslu se paktu účastnit.

Já jen řeknu, že pakt eurozóny, o kterém se tady mluví, není totožný s paktem konkurenceschopnosti, který ještě nedávno byl diskutován jako návrh prezidenta Sarkozyho a kancléřky Merkelové, ale je to upravená podoba toho paktu konkurenceschopnosti, zřejmě tedy zmírněná a dohodnutá, která získala na tomto summitu členů eurozóny, jak je vidět, určitou podporu. Z toho plyne, že poměrně ve velice krátkém čase, do příštího týdne, 24.–25. března, vlastně i Česká republika se bude muset rozhodnout, jak se k paktu pro euro postaví.

Takže mně připadá, že v této podobě je to docela urgentní, abychom se tím zabývali už tento týden. Čas není, jak je vidět, skoro vůbec žádný. A já bych velice přivítal, kdyby si premiér Nečas našel v tomto týdnu čas a o obou summitech nás tedy informoval, jak o summitu, na kterém byl prezident Klaus a který se věnoval Libyi, tak tedy summitu, který se týkal ministrů eurozóny a který přijal jeden ze závěrů, které jsem tady uvedl a který se bezprostředně týká České republiky a žádá nás, abychom zaujali k paktu pro euro postoj.

Já bych navrhl, zítra ve středu tady pravděpodobně budeme projednávat onen bod, který se týká zemědělské politiky, kde budeme hledat pozici České republiky a obou komor, tak mě napadlo, že by bylo možná vhodné za tento bod, kdy se budeme zabývat pozicí České republiky k zemědělské politice, bych hned za ten bod navrhl projednání těch dvou summitů z minulého týdne. Takže jestli to lze takto nechat hlasovat, tak na-

vrhuji za zemědělskou politiku, kterou budeme projednávat, zařadit ještě informaci premiéra k těm dvou summitům.

To je ten první bod, který jsem navrhoval.

Ještě mi dovolu, abych navrhl druhý, který jsem avizoval, že chci požádat o zprávu ministra financí Miroslava Kalouska. Tento bod se týká bodu, o kterém už tady byla řeč na minulé schůzi. Já jsem k němu také v úvodu schůze vystupoval. Týká se kauzy ProMoPro. Vy si už asi nbudete pamatovat, ale já jsem tady tehdy navrhoval, aby ministr financí Kalousek předložil zprávu o šetření analytického útvaru Ministerstva financí v souvislosti s utrácením prostředků v průběhu předsednictví České republiky v Evropské unii. Já jsem tady tehdy řekl, že se obávám, že pokud se ta zpráva tady takto nepředstaví a nбудeme o ní jednat, tak bude postupně uvolňována v médiích a Sněmovna bude z celé debaty vyřazena.

Ve Sněmovně ten bod schválen nebyl, ale odehrávalo se to zhruba tak, jak jsem tady předpovídal. Už na druhý den se v médiích objevily informace uniklé právě z té zprávy o onom šetření Ministerstva financí ve věci českého předsednictví, a dokonce za pár dní vystoupil ministr Kalousek sám na tiskové konferenci a na té tiskové konferenci s příslušným úředníkem podali informace o šetření s tím, že ministr Kalousek toto celé charakterizoval jako nadstandardní zlodějnou. Takže já jsem přesvědčen, že to, co stálo ministroví financí za samostatnou tiskovou konferencí a co takto poměrně expresivně označil slovy nadstandardní zlodějna, tak to rozhodně stálo také za informací, kterou jsem po něm chtěl, aby v průběhu týdne podal Poslanecké sněmovně.

Pokládám za chybu, že se to nestalo a že Sněmovně vlastně nebylo umožněno, aby se této kauze věnovala. Proč si myslím, že je to chyba. Já se domnívám, že způsob, kterým tuto kauzu vyřešil ve svém vystoupení v médiích premiér Petr Nečas, je naprosto nedostatečný. Premiér Petr Nečas jako premiér zodpovědný za chování vlády se vyjádřil, že celou věc vyšetřuje policie, a tím to snad je odbyté. Jsem si jist, že tím, že kauzu ProMoPro vyšetřuje policie, se řeší velmi málo. Budiž, je v pořádku a je pěkné, že policie šetří, jestli nebyl spáchán trestný čin, ale policie se určitě nebude zabývat politickou odpovědností ministra v této věci.

Přece jestliže máme někde neuvěřitelně nafouklou zakázku na audiovizuální služby v průběhu předsednictví, představuje to víc než půl miliardy, celková suma na předsednictví byla 3,4 mld., jestliže tady máme neuvěřitelně nafouklou předraženou zakázku, která se dělala bez veřejné soutěže, tak přece víme z toho, jak se veřejné soutěže u nás dějí, že je problém právě v tom, že na druhé straně musí být někdo v té instituci, příslušný politik, který tento systém akceptuje a který nějakým způsobem pokrývá to, že se takováto předražená zakázka bez soutěže dostane, že se

realizuje. Takže já si myslím, že tady z toho vypustit politickou odpovědnost a říci, že to vyšetřuje policie, je naprosto nedostatečné a je to ukázka toho, jak kauzu vlastně zamést pod koberec.

Jestliže víme a jsme tady opakovaně v médiích přesvědčováni, že kauza je spojena s celou řadou velmi vážných podezření a pochybení, tak je nepochopitelné, že ministr Vondra se vyhýbá jakékoliv odpovědnosti – politické i manažerské – za to, že v této věci nebyla tedy vyhlášena veřejná soutěž. My dnes víme, že ji získala v roce 2009, tedy tu zakázku, bez jakékoliv soutěže firma ProMoPro. Mezi vyústění této kauzy dnes patří trestní oznámení podané Ministerstvem financí, odhalení celé řady podezřelých bankovních převodů, personálních vazeb a v neposlední řadě i desítky milionů korun zablokované na soukromých termínovaných účtech v Rakousku.

Víte, pro mě je otázka, za co už je odpovědný ministr vlády, pokud není odpovědný za stamilionové úniky. K čemu tady vlastně ministr v tom případě vůbec je, jestliže není zodpovědný za peníze, které má spravovat, jestli není zodpovědný za chování podřízených? Pak to znamená, že ten ministr tam přece vůbec nemusí být. Tady jsme nad tím mávli rukou a řekli jsme si: je tady sice předražená zakázka o stovky milionů, bůhví, kam se ty peníze poděly, ale my to necháme šetřit policii jako věc nějaké privátní firmy, ministra z toho vyjmeme. To je velice podobné, jako když teď slyšíme, že do České televize vtrhne Vojenská policie a ministr se tváří také, že to není jeho odpovědnost. Chápete, také najdeme nějakého viníka někde mezi úředníky. Takže je to pořád stejná historie. Ministr zřejmě není odpovědný ani za peníze, ani za chování podřízených. Veliká otázka vzniká opravdu, k čemu tedy ministr ve vládě je. Jaká je jeho role? Když se něco stane, tak budou padat všichni kromě něho?

Takže mně připadá, že způsob, jak jsme se s tím vypořádali, jak se s tím vypořádala vláda, s kauzou ProMopro, je způsob, jak zabránit tomu, aby se zjistilo, jak se vlastně utrácely peníze na české předsednictví a kdo byl za to opravdu odpovědný. A proto žádám znovu, aby na pořad Sněmovny byl zařazen bod, který bych znovu nazval "Zpráva ministra financí o šetření analytického útvaru Ministerstva financí ve věci utrácení prostředků v průběhu předsednictví České republiky v Evropské unii". Vzhledem k tomu, že jsem zjistil, že ministr Kalousek a ministr Vondra tady dnes nejsou, tak bych žádal, aby bod byl zařazen jako bod – pan poslanec Kováčik tady navrhoval jako první bod tuším na zítřek na ráno, pokud by to prošlo, tak tento bod jako druhý hned za bod, který byl navrhován poslancem Kováčikem na zítřek na ráno. Pokud poslanec Kováčik neprojde, tak to navrhuji v tom případě jako první bod, pokud to bude potom hlasováno.

Takže u těchto dvou bodů prosím o podporu jejich schválení na pořad Sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi Zaorálkovi. Nyní prosím o slovo pana poslance Vidíma a dále je přihlášena paní kolegyně Černochová.

Poslanec Jan Vidím: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, na základě požadavků předsedů některých poslaneckých klubů si dovoluji navrhnout zařadit nové dva body do pořadu této schůze. Je to bod, který se nazývá změny v orgánech Poslanecké sněmovny a druhým bodem, který navrhuji, je Návrh na volbu předsedů stálých delegací Poslanecké sněmovny. Chci požádat o zařazení těchto dvou bodů do volebního bloku. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vidímovi. Prosím paní kolegyni Černochovou, poté pan kolega Bauer.

Poslankyně Jana Černochová: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, navrhuji vyřazení bodu 39 z programu 14. schůze, a to na žádost primátora hlavního města Prahy docenta Svobody. Jedná se o Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

Důvody, které mě k tomu vedou, jsou ty, že hlavní město Praha v tuto chvíli jedná o různých dalších připomínkách k tomuto návrhu, které budou budou projednány tak, že zastupitelstvo hlavního města Prahy navrhne zcela vyřazení z našeho programu a předložení nový návrh, nebo se to bude řešit formou nějakého pozměňovacího návrhu, případně mého návrhu jako poslankyně.

Tím chci říct, že to neznamená, že bychom se jako hlavní město Praha nevěnovali problematice taxislužby, ale v tuto chvíli není připravena alternativa k tomu, co jste tady měli na minulé schůzi, kdy vláda vydala k tomuto návrhu zákona nesouhlas, a tudíž jsem to stahovala už z minulého programu schůze. Činím tak i dnes, takže bod číslo 39 prosím vyřadit z programu 14. schůze.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. A prosím pana kolegu Bauera.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedkyně, milé dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás požádal o následující změnu v pořadu současné

schůze Poslanecké sněmovny. Jedná se o bod číslo 44, sněmovní tisk 265-E. Jedná se o jeden z bodů v rámci evropské problematiky. Je to vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 a následující samotný název.

Ta změna by byla následující. Tento bod byl původně v rámci zaslání pořadu zařazen jako číslo 44, nicméně rozhodnutím organizačního výboru byl zařazen jako bod číslo 2 dnešního programu. Já bych si vás dovilil požádat, abychom přeřadili tento bod na zítřejší jednání této schůze, a to jako bod číslo 1 odpoledního projednávání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Pan kolega Stanjura se ještě hlásí o slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, chtěl bych navrhnout pevné zařazení bodu číslo 10, což je senátní návrh zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury, sněmovní tisk 24, a to na příští úterý odpoledne jako první bod, druhé čtení tohoto zákona, předtím, než bude první čtení senátních návrhů a návrhů z jednotlivých krajů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bod číslo 10, sněmovní tisk 24, na úterý 22. jako první bod odpoledne. (Poslanec Stanjura souhlasí.) Teď ještě pan kolega Petřů.

Poslanec Jiří Petřů: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, věřím, že se setkám s pochopením, když navrhuji zařazení bodu číslo 15, sněmovní tisk 252, na středu 23. března po pevně zařazených bodech. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Chcete tedy zařadit bod číslo 15, sněmovní tisk 252, na středu 23. 3. po pevně zařazených bodech. (Poslanec Petřů souhlasí.)

Pan kolega Urban, prosím.

Poslanec Milan Urban: Paní předsedkyně, dámy kolegyně, kolegové, dovoluji, abych navrhl přeřazení bodu, který je v původním návrhu zařazen jako bod číslo 4, druhé čtení tisku 135, na úterý 22. 3. jako druhý pevně zařazený bod odpoledne. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, jestli jsou ještě

nějaké návrhy. Pokud nejsou, budeme hlasovat o těch, které zde zazněly.

Nejprve tady je návrh pana poslance Kováčika, který žádá zařazení nového bodu s názvem Vysvětlení předsedy vlády k okolnostem zásahu Vojenské policie v budově České televize minulý pátek, 11. 3. Žádá zařazení tohoto nového bodu na středu, tedy zítra, 16. 3., jako první bod, tedy před pevně zařazené. Počkám chvíli, než se dostaví všichni do jednacího sálu tak, abychom o tomto návrhu mohli hlasovat...

Zahajuji hlasování pořadové číslo 3. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem... Návrh Pavla Kováčika, vysvětlení předsedy vlády, okolností zásahu Vojenské policie, na zítřek, středa 16. 3., jako první bod. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3, přítomno 183, pro 73, proti 32. Tento návrh přijat nebyl.

Zeptám se poslankyň – Alena Hanáková, poslanec Jaroslav Krupka, Leoš Heger, Anna Putnová, Helena Langšádlová – nejsou to faktické poznámky? (Nejsou.) Je to omyl, odmazávám vás. Fischerová Jana též. (Ano, omyl.)

Budeme hlasovat o dalším návrhu. Dalším návrhem je návrh pana poslance Vítězslava Jandáka, který, dovoluji si upřesnit po vzájemné konzultaci, vzhledem k omluvě pana ministra obrany z dnešního jednání navrhuje zařazení nového bodu Informace ministra obrany o zásahu Vojenské policie v České televizi, a to na zítra, 16. 3., jako první bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 4. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 4, přítomno 183, pro 79, proti 60. Návrh přijat nebyl.

Dále jsou dva návrhy pana poslance Vojtěcha Filipa. Nejprve návrh na přeřazení bodu číslo 98, je to ve věci NKÚ, a to jako dnes druhý bod, tedy po bodu, který jsme schválili jako bod z grémia.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 5. Kdo je pro toto zařazení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 5. Přítomno 183, pro 178, proti 2. Návrh byl přijat.

Další návrh pana poslance Filipa je návrh na zařazení nového bodu s názvem Informace ministra práce a sociálních věcí ve věci směrnice C 343/08 Evropského soudního dvora. Tento bod žádá zařadit na úterý 22. 3. příští týden jako první bod. (Poslanec Filip žádá o doplnění.) Po pevně zařazených bodech? Prosím o upřesnění.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Já jsem na základě informace pana premiéra požádal o to, aby to byla informace ministra financí Miroslava Kalouska.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Oprava na ministra financí, ale platí, že to má být v úterý 22. 3. první bod. (Poslanec Filip souhlasí.)

Zahajují hlasování pořadové číslo 6. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 6, přítomno 183, pro 74, proti 62. Tento návrh přijat nebyl.

Dále jsou zde návrhy pana místopředsedy Lubomíra Zaorálka. Nejprve návrh na zařazení nového bodu Zpráva předsedy vlády o průběhu dvou summitů Evropské unie. Tento bod žádá zařadit za bod, který budeme schvalovat za chvíli, tedy za bod, který navrhuje pan poslanec Jan Bauer, jinak řečeno – na středu 16. 3., druhý bod odpoledne.

Zahajují hlasování pořadové číslo 7. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 7 přítomno 183, pro 73, proti 63. Návrh přijat nebyl.

Druhým návrhem pana místopředsedy Zaorálka je návrh na zařazení nového bodu s názvem zpráva ministra financí Miroslava Kalouska – zkráceně řečeno – ve věci ProMoPro. Tento bod navrhuje zařadit na středu 16. 3. jako druhý? Máme tam už? Může být dokonce jako první, takže – jako první bod.

Zahajují hlasování pořadové číslo 8. Kdo je pro tento návrh? Opakuji – žádost – Zpráva ministra financí ve věci ProMoPro. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 8 přítomno 183, pro 71, proti 91. Tento návrh přijat nebyl.

Dostáváme se k návrhům pana poslance Jana Vidíma. Navrhuje zařadit dva nové body. První bod – změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Také do bloku voleb? (Poslanec Vidím z místa souhlasí.) A druhým bodem by byla volba předsedů stálých delegací Poslanecké sněmovny. Oba dva body – do bloku voleb.

Zahajují hlasování pořadové číslo 9. Kdo je pro tento návrh? A kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 9 přítomno 183, pro 172, proti 2. Tyto body jsme tedy zařadili do našeho pořadu schůze.

A dále paní poslankyně Jana Černochová navrhuje vyřadit bod číslo 39 z pořadu 14. schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajují hlasování pořadové číslo 10. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 10 přítomno 183, pro 159, proti 13. Návrh byl přijat, bod jsme vyřadili.

Pan kolega Zbyněk Stanjura navrhuje zařazení bodu číslo 10, sněmovního tisku 24, na úterý odpoledne jako druhý bod. Na úterý 22. 3. jako druhý bod.

Zahajují hlasování pořadové číslo 11. Kdo je pro tento návrh? A kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 11 přítomno 183, pro 173, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan kolega Bauer navrhuje zařazení bodu číslo 44 na středu 16. 3. jako první bod odpoledne.

Zahajují hlasování pořadové číslo 12. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 12 přítomno 183, pro 170, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Další návrh předkládá pan poslanec Petrů. Je to návrh zařadit bod číslo 15, sněmovní tisk 252, na středu 23. 3. po pevně zařazených bodech odpoledne.

Zahajují hlasování pořadové číslo 13. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 13 přítomno 184, pro 177, proti 2. Návrh byl přijat.

A poslední. Pan kolega Urban žádá o přeřazení bodu 4, sněmovního tisku 135, na úterý 22. 3. – jako druhý pevně zařazený bod odpoledne.

Zahajují hlasování pořadové číslo 14. Kdo je pro tento návrh? A proti?

V hlasování pořadové číslo 14 přítomno 184, pro 178, proti 1. Návrh byl přijat.

To byly návrhy, které zazněly. Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 14. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl předložen a upraven těmito schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajují hlasování pořadové číslo 15. Táží se, kdo je pro schválení pořadu 14. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 15 přítomno 184, pro 133, proti 7. Pořad schůze tedy byl schválen a můžeme se jím začít řídit.

O slovo se jako první hlásí předseda vlády. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, Poslanecká sněmovna odmítla návrh pana místopředsedy Zaorálka na zařazení bodu, kterým měl předseda vlády informovat o proběhlé Evropské radě 11. března letošního roku.

Chci říci, že jsme se s panem místopředsedou Zaorálkem dohodli, že spojíme tuto informaci o summitu, který proběhl, s informací o postoji České republiky k Evropské radě, která proběhne 24. a 25. března. Projednali bychom to ve středu příštího týdne. Dohodneme se, v kterou konkrétní dobu, v který konkrétní čas. Čili to nebylo zamítnutí informace, ale rozšíření ještě o informaci o nastávající Evropské radě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji vám, pane předsedo. Pan předseda volební komise Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní a pánové, vzhledem k tomu, že Poslanecká sněmovna zařadila do svého pořadu návrh na změny v orgánech a návrh na volbu předsedů stálých delegací a že dále máme v již schváleném pořadu této schůze další volební body, vyhláši lhůtu pro podávání návrhů do těchto voleb do příštího úterka, 22. března, do 19. hodiny. Pouze podotýkám, že tyto návrhy se nemohou týkat volby kontrolních rad jak grantové, tak technologické agentury, protože tyto návrhy nenavrhují jednotlivé poslanecké kluby.

Současně mi dovoluete oznámit, že zítřejší zasedání volební komise se nekoná, neboť lhůta uplyne až příští úterý v 19 hodin. A současně oznamuji, že volební komise se sejde příští středu v 8.45 hodin v obvyklých prostorách.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkujeme vám za toto oznámení. Já oznamuji, že se na malou chvíli omlouvá z našeho jednání pan ministr Besser, ale vrátí se za okamžik.

A nyní můžeme začít projednávat první bod dnešního pořadu schůze. Je to

1.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 239 ve výborech Poslanecké sněmovny

Prosím, aby tento návrh uvedl předseda rozpočtového výboru Pavel Suchánek. Prosím, pane předsedo, ujměte se slova.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte, abych jménem předkladatele požádal o zkrácení lhůty pro projednávání tisku číslo 239 ve výborech o 20 dnů. Jedná se o návrh státního rozpočtu, který jsme zde projednávali v prvním čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo, končím ji. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Poprosím pana kolegu Suchánka, aby ještě zopakoval v podrobné rozpravě návrh, o kterém budeme moci hlasovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Můj návrh zní zkrátit u tisku 239 projednávání ve výborech o 20 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se ještě někdo dál hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu a budeme moci hlasovat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 16 a táži se, kdo souhlasí s tím, aby Poslanecká sněmovna zkrátila lhůtu k projednání sněmovního tisku 239 ve výborech o 20 dnů. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 16. Přítomno 182, pro 100, proti 10. Návrh tohoto usnesení byl přijat a tím jsme se s tímto bodem vypořádali.

Děkuji panu předsedovi rozpočtového výboru a končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Je to

101.

**Zpráva kontrolního výboru o překážkách v činnosti
Poslanecké sněmovny - kontrola hospodaření
Nejvyššího kontrolního úřadu**

K tomuto bodu vám bylo rozdáno usnesení kontrolního výboru č. 60 z jeho 11. schůze ze dne 24. února 2011. O slovo a úvod k tomuto tématu požádám předsedu kontrolního výboru pana poslance Vojtěch Filipa. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, jak už jsem uvedl při přeřazování tohoto bodu, jde o vážný problém ve vztazích ústavních institucí, a to Poslanecké sněmovny a Nejvyššího kontrolního úřadu.

Musím přece jen ocitovat z usnesení, které máte před sebou, že Nejvyšší kontrolní úřad podal na Poslaneckou sněmovnu žalobu dne 12. ledna na ochranu před nezákonným zásahem včetně návrhu na předběžné opatření. Nebudu tady vyjadřovat svoje právní názory ani názory právních zástupců Poslanecké sněmovny na tuto záležitost. Jedná se v podstatě o reakci prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, který tady vystupuje za úřad jako celek, který chce znemožnit zcela, abychom my splnili usnesení Poslanecké sněmovny č. 17 z roku 2010 a kontrolovali, jak hospodárně a účelně se nakládá s veřejnými prostředky v kapitole 381. V usnesení konstatujeme, že Poslanecká sněmovna splnila termíny, resp. zásadní termín dvoutýdenní, aby podala prostřednictvím dopisu předsedkyně Poslanecké sněmovny své vyjádření k takové žalobě, která směřuje proti Poslanecké sněmovně.

Pokud by někdo měl zájem, pan předseda kontrolní skupiny a místopředseda výboru Mgr. Jaroslav Škárka se dne 9. 12. podle usnesení výboru a podle schváleného kontrolního řádu domáhal zahájení kontroly kapitoly 381 na samotném Nejvyšším kontrolním úřadu. Byl odmítnut a kontrolní výbor, a tedy ani jako orgán Poslanecké sněmovny, tedy ani Poslanecká sněmovna, nemůže splnit úkol, který je po něm požadován.

Musím konstatovat, že na kontrolní výbor chodí poměrně často mnoho dopisů, které se týkají žádosti o odpověď na situaci, která byla několikrát medializována, to znamená na náklady, které jsou na jednoho úředníka na Nejvyšším kontrolním úřadu, na situaci v investiční akci Přestavky a další. Musím také říci, že korespondence s prezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu je v tuto chvíli pro tento bod zcela bezpředmětná, protože pan Ing. František Dohnal zcela odmítl s námi o této věci diskutovat.

Nechci tady připomínat, že v německém Bundestagu, ve francouzském parlamentu a v parlamentech jiných zemí je zcela běžné, že kontrola, kte-

rá je prováděna jako součást parlamentní kontroly, je prováděna všude bez problémů, pouze v České republice jsme se ocitli za hranou možností, které nám dává český právní řád.

V tomto ohledu tedy nezbylo výboru nic jiného, než požádat Poslaneckou sněmovnu, aby tento bod byl zařazen na jednání Poslanecké sněmovny, aby samotná Poslanecká sněmovna přijala následující usnesení, které ocituji:

“Poslanecká sněmovna konstatuje, že písemné odmítnutí kontroly hospodaření Nejvyššího kontrolního úřadu prezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu Ing. Františkem Dohnalem ze dne 16. 12. 2010 (č. j.: KV/17.12.10/11663/00339), resp. z 11. 1. 2011 (č. j.: KV/14.1.11/00436/00008) a žaloba Nejvyššího kontrolního úřadu na Poslaneckou sněmovnu ze dne 12. 1. 2011 na ochranu před nezákonným zásahem způsobuje vážnou poruchu v činnosti orgánu veřejné moci.”

To je usnesení, o kterém by Poslanecká sněmovna hlasovala. Ocitoval jsem ho celé, abychom byli v obraze. Víím, že jsem předřazoval tento bod a ne všichni máte u sebe tento tisk, který vám byl rozdán. Jinak je přesně uveden v konkrétním usnesení č. 60.

Žádám tedy Poslaneckou sněmovnu, aby tento návrh, který dává celý kontrolní výbor, který se na něm zcela shodl všemi přítomnými hlasy poslanců kontrolního výboru, aby Poslanecká sněmovna toto usnesení přijala.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi. Zahajují všeobecnou rozpravu. Nemám žádnou přihlášku do této rozpravy. Zeptám se nejprve, zda se do ní někdo hlásí. Pan kolega Polčák jako první.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, chtěl jsem se pouze vaším prostřednictvím dotázat předsedy kontrolního výboru, zdali v návrhu usnesení má být uvedena i ta žaloba. Protože mi není zcela jasné, jestli samotné podání žaloby může způsobovat poruchu, o které se zde hovoří. Chtěl bych to jenom pro vysvětlení, zdali je nezbytně nutné, nebo jak to mám pochopit. První částí navrženého usnesení rozumím, jenom mi jde o tu správnou žalobu, kterou podával Nejvyšší kontrolní úřad.

Děkuji za zodpovězení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zeptám se na další případnou přihlášku do obecné rozpravy. Paní kolegyně Zdeňka Horníková.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké odpoledne, paní předsedající, dámy a pány. Nebudu zdržovat, skutečně přicházím jenom velmi krátce.

Jsem místopředsedkyní kontrolního výboru a přišla jsem pouze potvrdit slova předsedy, která zde zazněla, protože i já jsem byla členkou skupiny, která byla vytvořena na kontrolu hospodaření NKÚ, tak jak nám to přikazuje zákon. Musím zde potvrdit, že jsme byli písemně odmítnuti jako kontrolní skupina, abychom dělali to, co nám zákon přikazuje. To znamená zabývali se hospodařením NKÚ a kontrolovali, zda NKÚ skutečně hospodárně, účelně a efektivně zachází se svými prostředky. Myslím, že zde existuje řada případů, kdy jsme zjistili, že tomu tak není. Myslím, že kontrola byla naprosto na místě, a přimlouvám se velmi, aby Sněmovna tento bod projednala velmi rádně a přijala usnesení, které zde bude navrhováno.

Tolik ke kontrole, která Poslanecké sněmovně byla znemožněna na NKÚ.

Jinak nejsem právník, přečetla jsem si i některá stanoviska, ale opravdu se přiznám, a to je jenom otázka spíše do prostoru – opravdu nechápu, jak se vyrovnáme s tím, když stát žaluje stát.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Horníkové. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Není-li taková, obecnou rozpravu končím a můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Pan kolega Filip. Prosím, má slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. V podrobné rozpravě bych jenom zopakoval návrh usnesení, které máte v tisku, usnesení číslo 60 kontrolního výboru.

Předtím bych odpověděl panu kolegovi Polčákovi, zda je zmínění té samotné žaloby NKÚ na Poslaneckou sněmovnu třeba zmiňovat v tom usnesení. Jsem přesvědčen a se mnou řada těch, kteří se zabývali právním stavem věci, že ano, že je ji potřeba zmínit, protože kdybychom nyní nutili pana předsedu kontrolní skupiny a místopředsedu výboru Mgr. Škárku k tomu, aby tam vešel do toho úřadu, tak jsme v situaci, kdy my jsme tím orgánem, který vyhrocuje spor dvou ústavních institucí. My se chováme podle mého soudu velmi korektně vůči NKÚ. Splnili jsme všechny podmínky, které vyžaduje český právní řád k tomu, abychom kontrolu provedli rádně. A v tuto chvíli mohu říct, že jsem žalobu s návrhem na předběžné opatření neočekával. Navíc, kolega Polčák to snadno pochopí jako právník, ta žaloba mi připadá ze dvou důvodů pochybná: jednak to řekla kolegyně Horníková, že tady stát žaluje stát, protože NKÚ v tuto chvíli není organizací, která by mohla takto vystupovat v právních vztazích, a za druhé, ten návrh v podstatě směřuje s návrhem na předběžné opatření k

tomu, abychom tam ani nemohli vstoupit. My bychom tedy vyvolali ještě větší pnutí mezi státními orgány nebo ústavně postavenými velmi vysoko a asi bychom tady, řekl bych, způsobovali více poruch, než abychom situaci uklidnili.

Požádali jsme o vysvětlení pana Františka Dohnala. Žel se nám dostalo pouze toho vysvětlení, že on skutečně nařídil ředitelce svého sekretariátu, aby naši kontrolu odmítl. Žaloba s návrhem na předběžné opatření tedy bude projednána. Její výsledek si dovedu představit, ale nechci do té doby vyhrocovat stanovisko. Proto je tam uveřejněna i ta žaloba.

Původně jsem zvažoval, jestli by usnesení nebylo zasláno i jako dokument prezidentu republiky, který jediný jmenuje a odvolává prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, samozřejmě na návrh Poslanecké sněmovny, ale říkal jsem si, že i to by spíše zhoršilo vztahy mezi ústavními institucemi. Tak jsme toho názoru, že stačí projednání tady v Poslanecké sněmovně, aby se k tomu Poslanecká sněmovna vyjádřila.

Tolik tedy k odpovědi na vaši otázku. Není dosud rozhodnuto o žalobě samotné, a proto ji nezmínit bych považoval za neúplný výklad toho stavu. Jestli takto stačí.

V podrobné rozpravě tedy jenom zopakuji návrh: Poslanecká sněmovna konstatuje, že písemné odmítnutí kontroly hospodaření Nejvyššího kontrolního úřadu prezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu Františkem Dohnalem ze dne 16. 12. – a teď jsou čísla – a žaloba Nejvyššího kontrolního úřadu na Poslaneckou sněmovnu ze dne 12. ledna 2011 na ochranu před nezákonným zásahem způsobuje vážnou poruchu v činnosti orgánu veřejné moci.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl návrh usnesení. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu tedy končím. Přivolávám naše kolegy. Úkol, který je před námi, je jasný. Budeme hlasovat o jediném návrhu, který zde zazněl. V písemné podobě máte tento návrh každý před sebou. Je to část textu usnesení číslo 60 kontrolního výboru z 11. schůze dne 24. listopadu a je to pod bodem římská pět, tento návrh usnesení. Takto bychom o něm hlasovali. Před chvílí jej přečetl též předseda kontrolního výboru Vojtěch Filip.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 17. Táže se, kdo je pro návrh usnesení tak, jak jsme s ním byli seznámeni před malou chvílí? Kdo je proti tomuto návrhu usnesení?

Hlasování pořadové číslo 17, přítomno 183, pro 163, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme se vypořádali také s tímto bodem a můžeme přistoupit k třetímu dnešnímu bodu a začít jej projednávat. Je to

2. **Zákon o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/6/ - vrácený prezidentem republiky**

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 131/7. Nejprve se zeptám zástupce navrhovatelů pana poslance Martina Vacka, zda se chce ke stanovisku prezidenta republiky vyjádřit. Prosim, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Martin Vacek: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, nebudu dlouze hovořit o návrhu zákona, tisk 131, který zde přes tuto Sněmovnu již několikrát prošel. Vyjádřím se pouze k reakci na argumenty prezidenta republiky.

Rád bych úvodem konstatoval, tak jako jsem při předkládání zákona v této Sněmovně již několikrát řekl, vážím si každého názoru, který svou věcností přispěje k tomu, aby se doladil a případně včas odhalil nedostatek, který se může objevit. Vážím si také postoje, kterým pan prezident ukázal, že se tímto zákonem zabývá.

K argumentům, kterým pan prezident vyslovil:

Zákon je nesystémový a nedomyšlený. Proti tomuto argumentu lze předně uvést, že za nesystémový a nedomyšlený lze považovat současný stav organizace služeb zaměstnanosti. Česká republika je jedna z mála zemí na světě, kde je výkon státní správy v oblasti zaměstnanosti centralizován na úroveň ministerstva. Ve většině zemí je vlastní výkon činnosti realizován mimo ministerstvo, tedy v rámci samostatné struktury správy služeb zaměstnanosti. Další nesystémovost stávajícího stavu lze spatřovat v tom, že úřady práce jsou jedinými úřady svého druhu, kde je organizován výkon státní správy v rámci okresů. Předložený návrh současný nesystémový model uspořádání služeb zaměstnanosti mění tím, že přizpůsobuje organizační strukturu modelu obec-kraj a převádí výkon státní správy z ministerstva na Úřad práce ČR.

Další výtkou, která zazněla, je to, že zákon vytváří další centrální úřad, a tím posiluje byrokracii. Chci říci, že předložený návrh nevytváří nový centrální úřad, ale naopak 77 úřadů slučuje v jednu právní entitu. Výkon agendy zaměstnanosti a státní sociální pomoci je dnes centralizován na úrovni MPSV. Předložený návrh tedy nepřináší novou centralizaci! Naopak,

odděluje výkon státní správy od tvorby koncepcí a strategií, tedy přenáší vlastní výkon na nižší stupeň, než je ministerstvo.

Dále, deklarované úspory finančních prostředků jsou fikcí. Tento argument samozřejmě nemohu sdílet. K návrhu zákona bylo zpracováno hodnocení dopadů regulace. Bylo součástí návrhu a rozesláno do meziresortních připomínkových řízení, kde v modelovém příkladu úřadu práce byla kvantifikována celková úspora ve výši cca 170 až 200 mil. Kč, a to v prvním roce fungování nového systému organizace.

Generální ředitelství úřadu práce bude sídlit v budově Ministerstva práce a sociálních věcí, kde nyní sídlí útvar správy služeb zaměstnanosti. Krajské pobočky budou sídlit v budovách současných pověřených úřadů práce. Návrh počítá díky centralizaci obslužných činností s celkovým snížením počtu zaměstnanců úřadů práce. Nebudou tedy nutní ani noví úředníci, ani nové budovy. Úspory jsou tedy vyčísleny skutečně reálně a výše úspor uváděná v původním odůvodnění návrhu, který jste viděli, je podle analýzy provedena v rámci hodnocení dopadů regulace spíše pesimistická. Očekávat lze tedy i vyšší úspory.

Dalším bodem, který se objevil mezi výtkami pana prezidenta, bylo to, že zákon byl projednáván nestandardním způsobem. Návrh zákona prošel řádným legislativním procesem včetně podrobného projednání ve výborech Poslanecké sněmovny a Senátu. Předložený návrh po zapracování připomínek výboru pro sociální politiku Poslanecké sněmovny dokonce reaguje i na meziresortní připomínkové řízení. K návrhu se také vyjádřila vláda a Legislativní rada vlády. Po věcné stránce byl tedy návrh projednán podrobně a srovnatelně s jinými návrhy. Po formální stránce je pak potřeba upozornit na to, že podle ústavy má poslanec stejnou zákonodárnou iniciativu jako vláda, a nelze tedy návrhy předložené poslancem nebo skupinou poslanců považovat za méněcenné oproti návrhům vládním.

A jako poslední z řady výtek bylo řečeno, že zákon obsahuje řadu chyb. Tento názor zazněl jak tady v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu. K tomuto bodu bylo vysvětleno mnohé. Není pravdou, že návrh zákona o Úřadu práce České republiky je zatížen značným množstvím chyb. Při projednávání zde v Poslanecké sněmovně byl předložen pozměňovací návrh obsahující celkem 44 bodů. Většina z nich měla povahu legislativně technickou spočívající v upřesnění, které části konkrétních ustanovení se změna týká. Jako příklad lze uvést upřesnění v části druhé, kde se v bodě 18 za slova "§ 22 odstavec 3" vkládají slova "věte druhé". Úpravy obdobného charakteru jsou v dalších čtyřech bodech. V jedenácti případech byly pozměňovací návrhy vyvolány přijetím návrhu zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů. Muselo být vycházeno ze znění platného v době jeho přípravy. Obecně je tedy třeba říci, že případné legislativně technické nedostatky lze překlenout výkladovými prostředky a

v textu zákona je následně zvolit v dalším legislativním procesu. Nejedná se v žádném případě o nedostatky, které by bránily výkonu činnosti a správě agend.

V kontextu vypořádání těchto připomínek bych vás rád, dámy a pánové, požádal o to, abyste podpořili schválení tohoto zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vackovi. Zeptám se paní zpravodajky výboru pro sociální politiku, paní poslankyně Milady Emmerové, zda se chce ke stanovisku prezidenta republiky vyjádřit. Prosim, paní kolegyně.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, dovolila bych si přednést zkrácenou verzi ze dne 23. února 2011 z deníku Právo, která vypichuje nejdůležitější argumenty proti tomuto zákonnému ustanovení.

Pod nadpisem "Klaus vetoval zákon o změnách úřadu práce" jsou následující slova: Prezident zákon považuje za nesystémový a nedomyšlený. Zákon vytváří další, nový centrální úřad, a tím posiluje byrokracii, s čímž se nemohu ztotožnit, uvedl prezident v odůvodnění svého postupu.

Jedním z hlavních proklamovaných důvodů přijetí zákona jsou údajné úspory finančních prostředků ve výši jedné desetiny ročních nákladů. Takovou úsporu považuji za naprostou fikci. Zkušenosti s vytvářením nových úřadů nás již mnohokrát přesvědčily o opaku, připomněl prezident, jemuž rovněž vadí průběh legislativního procesu, který označil za nestandardní.

Prezident upozornil rovněž na faktické chyby, které by mohly znamenat – cituji – nemalé důsledky. Sněmovna návrh schválila v únoru, když přehlasovala senátní veto. Na chyby upozorňovala i opozice, která navíc namítala, že nová struktura se vzdálí lidem v regionech. Zákon je věcně sporný, není dobře připraven, není dostatečně prodiskutován a přichází v nevhodnou chvíli, uzavřel pan prezident.

Já chci jen připomenout, že v současnosti existuje 77 samostatných úřadů práce s 250 pracovišti zaměřenými na zaměstnanost a se zhruba čtyřmi stovkami poboček státní sociální podpory. Podle návrhu zákona, který by měl platit od dubna, vznikne pražské ředitelství úřadu práce, čtrnáct krajských poboček a kontaktní pracoviště ve 226 pověřených obcích.

Na závěr tedy: Nemělo by se rušit to, co po léta fungovalo, a to zvláště v době, kdy nezaměstnanost významným způsobem zasáhla naši společnost. Doporučuji tedy respektovat veto pana prezidenta.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní zpravodajko. Otvírám rozpravu k tomuto bodu. Mám zde jednu písemnou přihlášku, slovo tedy dostane pan poslanec Miroslav Opálka jako první. Prosim.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, v poslední době registrujeme nějaký nový styl vládnutí. Ústavní soud řeší nezdůvodněné vyhlášení legislativní nouze, sledujeme samopaly ve veřejnoprávní televizi. Ale zvláštní je i předložení tohoto návrhu, který byl vyřazen z vládního kola legislativního procesu a předložen jako poslanecký ve zrychleném čtení, to je dle § 90 zákona o jednacím řádu. Nakonec se ukázalo, že tato předloha je nedodělek, neboť už z výboru bylo sneseno nemálo pozměňovacích návrhů.

Strukturální reforma sociálního systému musí být podepřena něčím a to vytváří tento návrh. To, že opozice v Poslanecké sněmovně vetovala projednávání podle § 90 a opakovaně navrhla zamítnutí tohoto návrhu, že levicový Senát – chcete-li – tento návrh vrátil naší Sněmovně a že rovněž pravicový prezident České republiky vyhodnotil obsah a připravené změny jako nežádoucí a taktéž tento návrh vetoval, to je opravdu na pováženou.

Ministerstvo práce a sociálních věcí se prší, jak je vše připraveno, a žádné problémy nečeká. Přitom ví, že jen nový informační systém si vyžaduje delší čas k tomu, aby byl spuštěn jako funkční. A ono se dokonce tak spěchalo, že již proběhla výběrová řízení na některé nové pozice, i když zákon dosud nebyl schválen a nevyšel ve Sbírce zákonů. Ale to není vše. Zákon ještě není schválen, ale již byl vybrán dodavatel v rámci veřejné zakázky malého rozsahu pro analýzu systému kontroly nezaměstnanosti šitý na tento nový úřad. A i když byl příslib, že se vše bude zveřejňovat, zakázku v informačním systému o veřejných zakázkách nenalezneme. A to jen čekám, až se provalí, která firma, s jakým zájmem a s jakými vztahy bude dodavatelem nového počítačového vybavení a programu. No, jak jsem v úvodu poznamenal – prostě nový styl vládnutí.

Dle předkladatelů by mělo jít o zkvalitnění služeb státu na úseku zaměstnanosti. Avšak v oblasti zprostředkování a poradenství se pro jednotlivé nezaměstnané, kteří budou docházet na kontaktní místa, či dokonce na centra CzechPointu, se centralizovaná státní správa zúží a zkomplikuje. Otvírá se však větší prostor pro agentury práce privatizací dalšího úseku státní a veřejné správy. Možná že i to je jeden z hlavních záměrů. Úřady práce se stanou pouhým evidenčním a výplatním místem, a to i pro další sociální dávky, tak jak se chystá reforma sociálního systému. Tím se, jak apeluje Svaz měst a obcí, naruší i stávající funkční dávkový systém, individuální práce s klientem, znalost místních problémů, určitá propojenost přenesené a samostatné působnosti v obcích v sociální oblasti se zbytečně odstraní.

Nemálo prostředků již obce vynaložily na zpracování komunitních plánů a za chvíli je budou muset přepracovat, neboť nový zákon a nové připravované změny finanční toky a personální obsazení budou zcela jinak. Snaha po co největším přiblížení služeb občanům do míst jejich bydliště se schválením tohoto zákona komplikuje a znesnadňuje.

Poslanecký klub KSČM stojí za svým stanoviskem, které jsem vysvětlil zejména v prvním čtení. Proto podporujeme i stanovisko prezidenta republiky, že jde o zákon nesystémový a nedomyšlený. Dodal bych možná, v některých věcech až promyšlený do důsledku, ale s jinými zájmy. Poslanecký návrh zákona, který připravilo Ministerstvo práce a sociálních věcí, o zřízení centralizovaného Úřadu práce České republiky, tedy poslanecký klub KSČM nepodpoří.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Zeptám se, zda se někdo hlásí dále do rozpravy. Nehlásí? Pan ministr Drábek. Prosím má slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne, paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Budu skutečně velmi stručný, protože to téma už tady bylo diskutováno mnohokrát.

Musím jenom znovu zdůraznit, že nová organizační struktura v žádném případě nevzdálí občana od kontaktního místa úřadu práce. Kontaktní místa zůstanou zachována, zůstane zachován nejméně ten rozsah agendy na kontaktních místech, jaký je dnes. Naopak, nová organizační struktura umožní přiblížení agendy jednotlivým občanům.

Pokud se mám vyjádřit k těm takzvaným jiným zájmům, které jsou za tím skryty, tak říkám ano. Ano, jsou za tím jiné zájmy. Jde o to, abychom mohli například 400 pracovníků úřadů práce vyčlenit na kontrolu nelegální práce. To jsou ty jiné zájmy. Jde skutečně o zefektivnění státní agendy, a pokud si někdo po dvaceti letech zkušeností v České republice myslí, že v souladu s Parkinsonovými pravidly každá změna je k horšímu, tak já se vás pokusím všechny přesvědčit v následujících měsících, že to tak někdy být nemusí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zeptám se na případnou další přihlášku do rozpravy. Nevidím žádnou, končím tedy rozpravu a budeme se zabývat hlasováním.

Článek 50 odstavec 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Prosím

o nastavení kvora na 101 a budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 131/6."

Počkám ještě chvíli, přivoláme všechny kolegy do jednacího sálu tak, aby opravdu všichni se stihli dostavit...

Budeme tedy hlasovat o navrženém usnesení. zahajují hlasování pořadové číslo 18. Táhá se, kdo je pro ten návrh tak, jak jsem jej přečetla. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 18, přítomno 180, pro 107, proti 68. konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen.

Děkuji všem, kteří se podíleli na projednávání tohoto bodu, končím jeho projednávání a budeme se věnovat bodu dalšímu.

Dalším bodem je

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali ve středu 9. února, tedy na 13. schůzi Poslanecké sněmovny, přerušili jsme jeho projednávání ihned po znovuotevření podrobné rozpravy. Prosím, aby u stolu zpravodajů zaujali svá místa navrhovatel, tedy pan ministr zdravotnictví Leoš Heger, a zpravodaj výboru pro zdravotnictví – který již tam je – pan poslanec Boris Šťastný. Budeme pokračovat v přerušené podrobné rozpravě.

O slovo se přihlásily zatím dvě naše kolegyně. Jako první udělují slovo paní poslankyni Soně Markové. Všechny ostatní žádám o klid. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych ještě jednou obrátila pozornost k této novele zákona o ochraně veřejného zdraví, která se zpočátku při předložení jevila jako naprosto bezproblémová, protože se jedná vlastně o novelu zákona o ochraně veřejného zdraví, o vodách, která

měla implementovat evropské směrnice o řízení jakosti vod ke koupání, kde již Soudní dvůr Evropské unie konstatovat porušení evropského práva a rozhdku v neprospěch České republiky. Až doposud je to všechno v pořádku a v takovémto znění, jak to bylo původně předloženo, s tím nebyl žádný problém. Nicméně je absolutně nepřijatelné, aby tato vláda pokračovala ve své oblíbené, ale nepřipustné praxi plnit si svůj volební vládní program prostřednictvím téměř pokoutního vkládání kontroverzních pozměňovacích návrhů, které s danou problematikou nesouvisí a které hlavně nebylo možné dostatečně projednat. Naskýtá se otázka, jestli to je neschopnost Ministerstva zdravotnictví, nebo se vládní koalice bojí o svým návrzích seriózně diskutovat, či to je jenom prostá arogance, která vyplývá z možnosti převálcování opozice.

Bylo by dobré, když jsem takto pohanila vládu, abych řekla proč. V prvé řadě se jedná o pokračování kontroverzních kroků v oblasti veřejného zdraví v rámci takzvané restrukturalizace, ale vlastně faktického postupného rušení systému zdravotních ústavů a hygienických stanic. S tím je pak spojena i snaha převádět tuto činnost na soukromé subjekty. Na to jsme v minulém volebním období reagovali otevřením tohoto závažného problému na půdě Poslanecké sněmovny a došlo k dočasnému zastavení některých nežádoucích změn. Ze strany ministerstva byla také přislíbena kvalifikovaná odborná diskuse poté, co byly učiněny některé kroky, důležité kroky, bez opory v zákoně.

Nyní již k pozměňovacímu návrhu poslance a bývalého náměstka ministra zdravotnictví pana Marka Šnajdra. Definuje činnost nově vzniklých příspěvkových organizací, pod které přecházejí stávající zdravotní ústavy, ale není jasně uvedeno, že nově vznikající organizace jsou ze zákona zdravotnickými zařízeními. Není tedy vůbec zřejmé, zda má být zachována činnost klinických pracovišť, popřípadě její rozsah. Přitom zdravotnické ústavy zajišťují důležitou činnost v oblastech ochrany a podpory veřejného zdraví, monitorování zdravotního stavu a životních podmínek obyvatelstva, hodnocení a řízení zdravotních rizik, výchovy ke zdraví, pracovního lékařství, poradenství včetně poraden HIV/AIDS a očkování, včetně toho požadovaného státem.

Myslím si, že by stálo za to, abychom tento problém skutečně velmi podrobně prodiskutovali, protože se – byť je to předkladatelem tohoto pozměňovacího návrhu označeno za drobnou úpravu – jedná o velmi závažný problém, protože tímto dochází ke zhoršení podmínek pro činnost hygienické služby, ale i zhoršení dostupnosti hygienické služby pro občany, pro voliče, pro veřejnost. Myslím si, že skutečně je potřeba o tomto problému podrobně diskutovat.

Další, čím se tento původně bezproblémový návrh zákona zabývá formou pozměňovacího návrhu, je očkování. Já už jsem tady o tom jednou

mluvila a znovu bych ráda upozornila na to, že v odůvodnění pozměňovacího návrhu se totiž píše o poklesu nemocnosti TBC v České republice. To vedlo podle mého názoru bez dostatečného prodiskutování s odbornou veřejností ke zrušení plošné BCG vakcinace. Řada odborníků zabývajících se očkováním, systému, který nám záviděl celý svět, upozorňuje na fakt, že právě vysoká proočkovanost československé populace přinesla pozitivní výsledky v boji proti této nebezpečné nemoci. Zároveň připomínají narůstající problémy v těch zemích, kde od očkování ustoupili, a odkazují na studie i odborné články, které přinejmenším opravňují k tomu, abychom diskusi k této věci znovu otevřeli a případně přehodnotili. Je nutné konstatovat, že plošné očkování zůstalo naštěstí zatím zachováno u dětské obrny, tetanu i záškrtu, a přitom v posledních několika desetkách let nebyl v České republice zaznamenán žádný případ tohoto onemocnění. Zato stoupá počet cizinců se závažnými formami TBC, v Praze v roce 2010 to bylo 34,5 %, nárůst z 23 % v roce 2009.

Na závěr bych právě k této části mé argumentace zdůraznila i jeden ekonomický argument. Při stoprocentní proočkovanosti BCG vakcínou jsou náklady 15 mil. Kč ročně. Léčba jednoho nekomplikovaného tuberkulózního onemocnění se pohybuje od 80 do 100 tisíc korun, komplikovaného od 300 do 400 tisíc a léčba rezistentní formy TBC stojí kolem jednoho milionu korun.

Dalším problémem, který vidím právě u tohoto zákona, je problém přílepek, a přílepek pana poslance Šťastného, kterým se i podle názoru Organizace pro pomoc uprchlíkům sahá do kapes cizincům a také daňovým poplatníkům tím, že se navrhuje, aby cizinci žádající o dlouhodobá víza a dlouhodobé pobyty nově povinně předkládali potvrzení o lékařské prohlídce u akreditovaného pracoviště, tedy zdravotnického zařízení, a následně samotnou lékařskou zprávu, a to ve lhůtě 60 dnů od udělení víza nebo pobytu. Náklady za oba úkony by samozřejmě nesli samotní cizinci. Již dnes přitom v zákoně existuje možnost uložit žadateli o dlouhodobé vízum či pobyt povinnost předložit potvrzení o tom, že cizinec netrpí žádnou závažnou nemocí. Je jasné, že se jedná o zcela zbytečné zatěžování cizinců, ale i státní správy, protože se jedná o zřízení nové akreditační komise, vydání složitých vyhlášek o seznamu zemí, jejichž občané by tuto povinnost museli splnit, a o seznamu nemocí podmiňujících platnost víza či pobytu a také vyhlášky o podmínkách akreditace.

Z výše uvedených důvodů nelze tento návrh zákona podpořit. Naopak, je třeba ho v tuto chvíli zamítnout.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Markové. Nyní se o slovo hlásí dva z ministrů. Nejprve se mi přihlásil mi-

nistr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Prosím vás tedy, pane ministře, o slovo. Poté pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych zde zmínil stanovisko Ministerstva zahraničních věcí k pozměňovacímu návrhu k novele zákona o ochraně veřejného zdraví, který je obsažen v usnesení sněmovního výboru pro zdravotnictví.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon. Prosím všechny, aby věnovali pozornost pouze tomu, komu bylo slovo uděleno. Prosím, abyste ostatní hovory absolvovali mimo jednací sál.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Tyto argumenty jsem zaslal předsedovi zdravotního výboru panu Borisi Šťastnému rovněž písemně.

Tímto pozměňovacím návrhem by se změnil zákon o ochraně veřejného zdraví a současně zákon o pobytu cizinců na území České republiky. Cílem předmětného pozměňovacího návrhu je, aby cizinec s uděleným vízem k pobytu nad 90 dní nebo povolením k dlouhodobému pobytu – netýká se všech účelů pobytu – byl povinen podrobit se na území České republiky vyšetření v akreditovaném zdravotnickém zařízení, zda netrpí určitou nemocí. Výčet nemocí by byl stanoven vyhláškou Ministerstva zdravotnictví. Tato povinnost by se vztahovala pouze na státní příslušníky některých států. Dle návrhu by jejich výčet byl stanoven vyhláškou Ministerstva vnitra sestavenou ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví.

V první řadě mi dovoluji upozornit na skutečnost, že uvedený pozměňovací návrh je dle názoru Ministerstva zahraničních věcí v rozporu s unijním právem. Zasahuje totiž do oblastí, které upravují směrnice Evropské unie. Žádná z těchto směrnic totiž nezahrnuje možnost podrobit státního příslušníka třetí země povinné zdravotní prohlídce. Podmínky, které musí dané osoby splnit, jsou v uvedených směrnících vymezeny taxativně, tudíž není možný jejich okruh v rámci vnitrostátní transpozice rozšiřovat. S ohledem na uvedené lze důvodně očekávat, že takto zásadní rozpor s unijním právem by brzy vedl k zahájení řízení o porušení unijního práva podle článku 258 Smlouvy o fungování Evropské unie. Z výše uvedených skutečností a z dosavadní judikatury Soudního dvora Evropské unie přitom vyplývá, že v takovém řízení žádná argumentace hájící předmětnou úpravu nemohla obstát.

Z pohledu Ministerstva zahraničních věcí je dále třeba upozornit na značné riziko dalších negativních zahraničněpolitických dopadů

předmětného návrhu. Návrh směřuje jen vůči některým druhům pobytových oprávnění, nesměruje na držitele krátkodobých víz a osoby, na které se vízová povinnost nevztahuje. Současně se uvedená podmínka vztahuje pouze na cizince ze třetích zemí, a nikoliv na občany Evropské unie. To znamená, že tato povinnost není uplatňována vůči všem cizincům, ale pouze selektivně. Seznam státních příslušností by byl stanoven vyhláškou Ministerstva vnitra. (V sále je obrovský hluk a neklid.)

Tento požadavek tedy považuje Ministerstvo zahraničních věcí s ohledem na výše uvedené za diskriminující. Vzhledem k tomu, že má být vytvořen pro tyto účely seznam zemí, na které se podmínka povinného vyšetření vztahuje, lze reálně předpokládat negativní mezinárodněpolitické reakce. Navrhovaným seznamem bude Česká republika deklarovat, že občané určitého státu uvedeného ve vyhlášce jsou a priori zdravotním rizikem.

Přestože agentura pro pobyt cizinců na území spadá do gesce Ministerstva vnitra, dovoluji si uvést, že návrh přináší další významné finanční a administrativní zatížení cizinců. Náklady na vyšetření ve zdravotnickém zařízení by hradil cizinec sám. Současně podmínka vytváří další administrativní zátěž tím, kdyby byl cizinec nucen předložit ve lhůtě stanovené zákonem Ministerstvu vnitra postupně dva doklady – potvrzení a lékařskou zprávu.

Návrh současně nevymezuje, jak bude postupováno v případech, kdy bude na základě vyšetření zjištěno, že cizinec některou z nemocí uvedených ve vyhlášce trpí. Nejedná se tedy o komplexní řešení problematiky, zejména nejsou řešeny dostatečně otázky návratu takového cizince. Existují tedy pochybnosti, zda návrh opravdu vyřeší problém, na který je zacílen, protože nebude ihned zabráněno dalšímu pobytu cizince na území.

V této souvislosti je zapotřebí poukázat na skutečnost, že dle vnitrostátní právní úpravy zastupitelský úřad České republiky v případě žádosti o dlouhodobé vízum či povolení k dlouhodobému pobytu je oprávněn požadovat po cizinci předložení lékařské zprávy, že cizinec netrpí závažnou nemocí. O předložení lékařské zprávy lze dle zákona o pobytu cizinců požádat v případě důvodného podezření, že závažnou nemocí trpí.

Nad rámec výše uvedených argumentů mi dovoluji upozornit, že vládou předložená novela zákona o ochraně veřejného zdraví má za cíl přijmout opatření –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, promiňte, ještě jednou, pane ministře. Já ještě jednou všechny kolegy požádám, aby věnovali pozornost pouze tomu, komu bylo uděleno slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Děkuji mnohokrát.

Nad rámec výše uvedených argumentů mi dovoluje upozornit, že vládou předložená novela zákona o ochraně veřejného zdraví má za cíl přijmout opatření k provedení rozsudku soudního dvora Evropské unie, kterým byla Česká republika odsouzena za neprovedení směrnice Evropského parlamentu a Rady o řízení jakosti vod ke koupání. Dne 25. ledna 2011 přitom Evropská komise zahájila další řízení proti České republice v této věci, která vede až k uložení peněžité sankce. Legislativní proces v implementacích k ustanovení ke směrnici Evropského parlamentu a Rady o řízení jakosti vod ke koupání v novele zákona o ochraně veřejného zdraví by tudíž neměl být prodlužován a měl by být dokončen co nejdříve, v opačném případě hrozí České republice nemalé peněžité sankce, ale očividně na to máme.

Děkuji mnohokrát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera a potom zde mám přihlášku paní poslankyně Hany Orgoníkové.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Paní předsedkyně, děkuji vám za slovo. Já jsem tady při minulé schůzi Sněmovny obšírně celý návrh zákona, který mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, uváděl a nebudu se již problematikou vod zabývat. Jenom bych znovu zdůraznil, že naprosto klíčové na návrhu je, aby transpozice byla provedena včas, protože je to již třetí pokus o transpozici, a jak zde říkal pan ministr zahraničí, již byla uložena sankce Evropským soudním dvorem v září 2010 a hrozí citelný postih pro Českou republiku. (Hluk v sále neutichá.)

Z tohoto pohledu je tedy transpozice a vlastní materiál, který patří hygienické službě, a patří k tomu i novela vodního zákona 254/2001, tak tyto změny jsou pro nás, pro naše ministerstvo, naprosto klíčové.

V minulé rozpravě jsem rovněž podpořil tři pozměňovací návrhy, které byly přidány k tomuto zákonu. Zde musím konstatovat, že po konzultaci s Ministerstvem zahraničí a s Ministerstvem vnitra je naše ministerstvo připraveno se přidat k návrhu na stažení této části pozměňovacích návrhů, kde byly důvody s mezinárodním dopadem a dopadem do evropského práva vysvětleny panem ministrem zahraničí.

Pokud jde o pozměňovací návrh, který se týká očkování proti tuberkulóze, tam se musím trochu ohradit proti předchozím příspěvkům, které říkají, že zákon není odborně prodebatován. Forma očkování, která činí nepovinným očkování pro novorozence a kojence, vychází ze zásad Světové zdravotnické organizace a z faktu, že riziko očkování převyšuje

nad jeho benefitem při výskytu tuberkulózy, který je v České republice.

Rovněž konstatuji, že pokud jde o pozměňovací návrh, který se týká zdravotních ústavů, ministerstvo vydalo minule souhlas, a chci jenom říci, že tyto souhlasy s očkováním proti tuberkulóze a s novelou paragrafů, které se týkají zdravotních ústavů, mají podstatně menší váhu v tomto momentě, nežli má váhu vlastní transpozice, protože ta byla základem předložení tohoto našeho návrhu. Pozměňovací návrhy, pokud neprojdou v oblasti zdravotních ústavů a v oblasti očkování proti tuberkulóze, budou předloženy Ministerstvem zdravotnictví v prakticky nezměněné podobě jako řádný novelizační návrh poté, co bude legislativní řízení k této novele zákona o vodách a vodního zákona uzavřeno.

Znovu tedy uzavírám, že transpozice je pro Ministerstvo zdravotnictví klíčovou záležitostí, kterou bych rád tímto podpořil. Děkuji vám.

Ještě, promiňte, paní předsedkyně. Dovoluje mi, abych současně z tohoto místa navrhl zkrácení lhůty pro jednání zákona na 48 hodin do třetího čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Tento váš návrh patří ještě do podrobné rozpravy, takže vás stejně potom požádám o zopakování. Pardon, my jsme v přerušené podrobné, takže to už je správně.

Já se zeptám – do této rozpravy je přihlášená paní poslankyně Hana Orgoníková. Prosím. Pan kolega Boris Šťastný poté. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluje, abych vás seznámila s peticí zaměstnanců Zdravotního ústavu se sídlem v Brně. Naváže tím i na vystoupení kolegyně Markové. Petice zaměstnanců Zdravotního ústavu se sídlem v Brně se opírá o článek 18 Listiny základních práv a svobod a zákon číslo 85/1990 Sb., o právu petičním.

Nyní cituji: "My, níže podepsaní zaměstnanci Zdravotního ústavu se sídlem v Brně, se prostřednictvím této petice stavíme proti schválení novely zákona č. 258/2000 Sb., která je v současné době projednávána pod sněmovním tiskem číslo 165.

Dle našeho názoru přijetí této novely bude mít pouze za následek likvidaci většiny zbývajících zdravotních ústavů a jejich zaměstnanců. V případě Zdravotního ústavu se sídlem v Brně, kde má dojít ke sloučení se Zdravotním ústavem se sídlem v Ostravě, dojde k zániku většiny pracovních míst, a to zejména ve stavu, kdy Zdravotní ústav se sídlem v Brně jako příspěvková organizace s nulovým příspěvkem hospodaří s vyrovnaným rozpočtem a je plně schopen dostát všem svým závazkům. Zdravotní ú-

stav se sídlem v Brně nepředstavuje pro Ministerstvo zdravotnictví České republiky žádné finanční či jiné náklady.

Zároveň se touto peticí ohrazujeme proti vyjádření ministra zdravotnictví, který označil naši organizaci jako reziduum, která je již jen formální záležitostí. Zdravotní ústav se sídlem v Brně má v současné době 78 zaměstnanců a poskytuje své služby po celém Jihomoravském kraji.

Nesouhlasíme také s tvrzením, že speciální služby poskytované zdravotními ústavami jsou dostatečné ve dvou centrech, v Praze a v Ostravě. Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě je excentricky uložený ve svém spádovém území u hranic státu a např. dojezdnost ze Znojma je přibližně tři hodiny. Pro orgány ochrany veřejného zdraví je ovšem důležitá okamžitá dostupnost našich služeb, zejména v případech, kdy dojezdnost vzorku může narušit jeho objektivitu.

Současně si uvědomujeme situaci, do které se zdravotní ústavy dostaly chybně zvoleným způsobem transformace. Řešení vidíme, alespoň co se Moravy týče, ve zřízení dvou samostatných zdravotních ústavů s působností rozdělenou mezi jižní a severní Moravu. Toto uspořádání plně zajistí specializovanou péči, kterou dosavadní zdravotní ústavy zajišťovaly na celé Moravě, a zároveň nepovede ke zbytečnému hromadnému propouštění současných pracovníků. Toto uspořádání také umožní, aby tyto dva zdravotní ústavy fungovaly bez jakéhokoli příspěvku ze strany státu.”

Vždycky to, že tam nejde o žádný příspěvek ze strany státu, je vyloučeno.

“Svoji nezastupitelnou úlohu také vidíme v objektivnosti výsledků našich činností oproti soukromým společnostem.

Touto peticí žádáme Vás, poslance Parlamentu České republiky, abyste svým hlasováním nepodpořili tuto novelu a umožnili tak začít novou diskusi o budoucím uspořádání zdravotních ústavů. Děkujeme.”

Tolik tedy petice. Domnívám se však, že nejde pouze o Zdravotní ústav se sídlem v Brně, ale i o další zdravotní ústavy v celé České republice. Vláda by tedy měla opravdu otevřít odbornou diskusi na odborné úrovni.

Připojuji se k petentům a navrhuji novelu zákona zamítnout. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Orgoníkové. Prosím pana kolegu Borise Šťastného, po něm je přihlášen pan poslanec Michal Babák.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové, původně to vypadalo jako velmi nudná předloha, která na základě příkazu z Bruselu bude v České

republice nařizovat, jak teplá má být voda v bazénu a kolik sinic na kubický metr se může vyskytnouti, aby v bazénu mohl se koupat člověk. Nyní tato poměrně nudná materie byla obohacena o pozměňující návrhy, zejména pozměňující návrh výboru pro zdravotnictví, kterýžto obsahuje i můj návrh, který byl následně rozporován některými předřečníky a panem ministrem zahraničí Karlem Schwarzenbergem.

Já na úvod, protože pokládám za povinnost tuto věc stručně vysvětlit, chci ještě jednou připomenout a poprosit, abychom nepoužívali, tak jak zaznělo z úst některých kolegyň přede mnou a kolegů, slovo přílepek pouze paušálně. Abychom slovo přílepek používali pouze tam, kde tomu tak skutečně je. Protože v případě, že nějaký pozměňující návrh mění samotný zákon a případně se odkazuje i na zákony jiné, tak to přílepek není. Jedině kdyby případný pozměňující návrh měnil zákon jiný, aniž nemá žádnou souvislost a nemění ani slovíčko v projednávaném zákoně, tak by to přílepek byl. Jednoduše řečeno, kdyby např. jsme ochranu vod řešili pozměňujícím návrhem v zákoně o pozemních komunikacích. Tolik jenom na úvod, abychom tuto věc nepoužívali jako klišé a tím jsme si vzájemně něco nenalhávali a nehledali falešné argumenty.

Druhou věcí, kterou bych chtěl stručně říci, byl důvod, proč jsem předkládal pozměňující návrh už do zákona o pobytu cizinců, kdy jsem slíbil, poté co nebyl přijat, že se ještě jednou pokusím – a činím tak dnes podruhé a naposledy – upravit toto riziko, o kterém jsme v minulém volebním období úzce hovořili i s hlavním hygienikem, náměstkem ministra zdravotnictví Vitem a s dalšími odborníky. Totiž že se domníváme, že v současné situaci právní úprava pro udělování povolení k dlouhodobému pobytu a dlouhodobému vízu není řešena dostatečně v tom ohledu, že nyní, když úředník za několik centimetrů tlustým neprůstřelným sklem vidí žadatele, nemá žádnou šanci rozpoznat, jestli tento jest nakažen tuberkulózou, sifilidou, kapavkou, cholerou či jinou závažnou nemocí, a tudíž jen velmi obtížně takovýto úředník bude rozhodovat, ještě k tomu navíc nelékař, o tom, aby si vyžadoval od konkrétního žadatele další dokumenty. Navíc by to byla pro něj další práce, práce navíc, musel by se zabývat dalšími papírováním, což žádný úředník určitě dělat chtít nebude. Konkrétní žadatel by zašel za jakýmkoli lékařem, dal by mu pár set korun, možná i v cizí zemi, a přinesl by papír s razítkem, že mu vlastně vůbec nic není.

Já jsem se vždycky domníval, že toto je velká chyba. A byl jsem veden dobrou vírou v tom, že zcela logicky by měl existovat nějaký smysluplný nástroj, jak v případě, že existuje odůvodněné podezření ze strany hygienické služby, že v té či oné zemi se vyskytuje epidemie či je nějaký zvýšený výskyt nebezpečné nakažlivé nemoci, tak bude moci Ministerstvo zdravotnictví poměrně jednoduchým mechanismem zajistit, aby osoby, které se budou dostavovat z této země s žádostmi o dlouhodobý pobyt zde

v České republice, musely jít do zdravotnického zařízení, které by vyloučilo existenci takového onemocnění. Automaticky by to nebylo na všechny nemoci, automaticky by to nebylo na všechny země. Naopak automaticky každé zařízení, které by splnilo příslušné podmínky, by získalo povolení či akreditaci taková vyšetření provádět.

Je též holý nesmysl domnívat se, že ta vyšetření by byla nákladná, neb by byla v řádu sto korun. Platil by je samotný žadatel. Určitě by to nebylo v žádném případě tak komplikované a znemožňující žadateli získat takové povolení nebo takové potvrzení a každopádně výši té ceny by Ministerstvo zdravotnictví mohlo regulovat a jasným způsobem by vycházelo s největší pravděpodobností ze současné výše úhrad.

Já jsem obdržel dopis pana ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga, následně i dopis ministra vnitra, který víceméně z dopisu pana Karla Schwarzenberga vychází, a hned na úvod říkám, že zde mám připraven pozměňující návrh, který zajistí stažení tohoto návrhu.

Tímto prohlašuji, že se nebudu už nadále pokoušet tuto věc prosadit, protože nepokládám za myslitelné jíti proti vlastnímu ministrovi zahraničí, když s takovou věcí nesouhlasí. Na druhou stranu říkám jak této Sněmovně, tak občanům této země, že pak veškerou odpovědnost za případné komplikace, které mohou být způsobeny v souvislosti se závažnými nakažlivými chorobami, které mohou být a jsou ve stále větší míře zanášeny do České republiky cizozemci a šířeny, nemohu nést já a veškerou odpovědnost potom lze odkázat směrem k Ministerstvu zahraničí.

Dovolte mi jenom krátce se vyjádřit k názoru, který Ministerstvo zahraničí v této věci vytvořilo. Já to pokládám za typický příklad toho, jak když nevíme, jak konkrétní věc zlikvidovat, konkrétní návrh poslat, jak se říká lidově, do kyttek, pak nejlepší možnost v této Sněmovně je odkázat se na nějaké unijní právo a na rozpor s unijním právem.

Já chci tady prohlásit do stenozáznamu – a zveřejním velmi podrobnou zprávu, která zcela ve sto procentech vyvrací tvrzení váženého pana ministra Schwarzenberga o tom, že tento návrh je v rozporu s unijním právem – že není v rozporu ani se směrnicí Rady 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny, není ani v rozporu se směrnicí Rady 2005/71/ES, není ani v rozporu se směrnicí 2009/50/ES. Ve všech těchto směrnicích, které jsou citovány, existuje možnost v případě... z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví odejmout povolení k pobytu nebo zamítnout prodloužení jeho doby platnosti rodinným příslušníkům a jiným občanům. A je toho i běžně využíváno. Koneckonců tento navrhovaný nástroj je pouhým rozšířením a zpřesněním stávající úpravy, která říká, že úředník za neprůstředným sklem hodnotí zdravotní stav žadatele. Tak my říkáme: Není to úředník za neprůstředným sklem, je to lékař, kdo hodnotí, zda daný člověk má, či nemá danou chorobu.

Čili v tomto ohledu si nedovedu vysvětlit, proč se Ministerstvo zahraničí k tomu postavilo takto odmítavě. Snad se mohu pouze domnívat, že to může být proto, že jsem to navrhl já osobně a před několika málo měsíci na území hlavního města Prahy jsem nebyl příznivcem koalice s TOP 09. Tak možná je to jenom taková malá vratka.

Dovolte mi, abych tedy přečetl návrh pozměňujícího návrhu, který zlikviduje tuto věc, abychom se jí už nemuseli zabývat – pozměňující návrh MUDr. Borise Šťastného k usnesení číslo 16 ze 4. schůze výboru pro zdravotnictví, konané dne 19. ledna 2011, k vládnímu návrhu, kterým se mění zákon číslo 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 165.

Navrhuji vypustit z usnesení číslo 16 body týkající se změny zákona o pobytu cizinců na území České republiky a vyšetření fyzických osob vstupujících na území státu ze zahraničí. Konkrétně tímto navrhuji vypuštění následujících bodů z tohoto usnesení číslo 16: bodu 2 § 68a vyšetření fyzických osob vstupujících na území státu ze zahraničí, dále bodů 11, 12, 13, 14, nově vložené části III článku 5 Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

Toť můj pozměňující návrh. A směrem k této Sněmovně i veřejnosti konstatuji, že i nadále bude o tom, zda žadatel má tuberkulózu, kapavku, syfilis či choleru, rozhodovat policista v kukani.

Hezký den. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šťastnému. Nyní má slovo pan poslanec Michal Babák.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den. Dámy a pánové, paní předsedající, vládo, já bych z tohoto místa chtěl poprosit autora – a já se nebojím říci – toho přílepku, který byl dán k pozměňovacímu návrhu zdravotního výboru, a požádat ho o stažení, protože jako garant, pokud nebude stažen, navrhnu klubu Věcí veřejných, aby nepodpořil celý pozměňovací návrh výboru pro zdravotnictví, což by samozřejmě byla škoda i s ohledem na to, co tady říkal pan ministr a další řečníci.

Jsem technokrat, takže bych to shrnul asi do pěti základních tezí, proč nepodpořit tento přílepek.

Hlavně jde o to, že obchází standardní legislativní proces a vkládá přílepek do zákona o ochraně zdraví, který řeší kvalitu vody ke koupání. Od toho mají zdravotní ústavy, myslím, hodně daleko.

Za druhé. Zdravotní ústavy již byly jednou redukovány, nejednou tedy, a to jak početně, tak finančně. Primární prevence je systém, který má objektivně zanalyzovat oblasti, kde se objevuje zvýšená koncentrace nemocí.

Za třetí. Takzvaná redukce ústavů je jejich odborníky vnímána jako snaha o celkovou likvidaci tohoto zařízení nebo těchto zařízení.

Za čtvrté. V případě, že by pan autor měl pozitivní přístup k celé této věci, tak absolutně nechápu, proč tento návrh nepředložil jako klasický zákon a nevytvořil tak prostor pro klasickou odbornou diskusi ve výborech atd.

A za páté spíš takový námět na zamyšlení. Nastává otázka, kam bude v případě zrušení těchto ústavů tento majetek přesunut. V případě, že bude přesunut na nástupnickou organizaci, může jít o soukromý subjekt, tudíž v podstatě o další privatizaci státního majetku?

Děkuji. Pěkný den.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Babákovi. Nyní se hlásí pan kolega Jan Látko.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi seznámit vás se stanoviskem pracovníků Zdravotního ústavu se sídlem v Plzni k současnému stavu jednání o budoucnosti zdravotních ústavů.

“Vážený pane poslanče, s ohledem na současný stav jednání o budoucnosti zdravotních ústavů v České republice si dovoluji uvést několik základních údajů o našem pracovišti a současně vás požádat o laskavé posouzení našich názorů.

Za prvé. Zdravotní ústavy jsou jako příspěvkové organizace zdravotnickými zařízeními s nulovým příspěvkem státu, proto nepředstavují pro zřizovatele a státní rozpočet žádné finanční ani jiné náklady a zatížení.

Za druhé. Zdravotní ústavy jsou součástí hygienické služby. Jejich hlavním a prioritním partnerem jsou pracoviště krajských hygienických stanic. Současně poskytují odborné služby i dalším partnerům, občanům, fyzickým a právnickým osobám, státním orgánům, nestátním organizacím atd.

Za třetí. Zdravotní ústavy spolupracují s orgány veřejného zdraví, a proto je z mnoha důvodů důležité, aby tam, kde jsou pracoviště krajských hygienických stanic, byla i pracoviště zdravotních ústavů. Návrhy na centralizování do jednoho nebo několika málo pracovišť postrádají smysl. Služby by se v terénu staly reálně nedostupnými z hlediska geografického i časového a navíc by se neúměrně zdražily.

Za čtvrté. Zdravotní ústavy i přes občasná prohlášení vrcholných představitelů zakladatele zaměstnávají velmi kvalifikované odborné pracovníky a týmy. Pro zřizovatele i stát představují referenční pracoviště a za-

chovávají tak schopnost objektivního posouzení a analýzy. Jejich činnosti jsou vedeny v odpovídajících systémech kvality ISO 9001/2009.

Za páté. Zdravotní ústavy byly zřízeny oddělením ze soustavy hygienické služby a jejich vytvoření si vyžádalo nemalé finanční prostředky. Poté prošly reorganizacemi, při kterých se počet pracovníků a pracovišť snížil na stávající provozní minimum. Nyní jsou moderní součástí fungujícího systému ochrany veřejného zdraví.

Za šesté. Zdravotní ústav se sídlem ve druhém největším městě v Čechách, v Plzni, by neměl být rušen. Pravidelnými sociálními a daňovými odvody za své zaměstnance přispívá k rozvoji města.

Za sedmé. Neměly by být rušeny specializované týmy pracovníků, které občanům i státu poskytují odborné služby za dobré ceny. To nemusí být po neuvážených změnách pravidlem.

Podle našeho mínění mají zdravotní ústavy nezastupitelnou úlohu v systému ochrany veřejného zdraví. Budoucnost zdravotních ústavů je nutné řešit systémově a v souladu se související legislativou našeho státu. Současně se domníváme, že není žádoucí řešit problematiku zdravotních ústavů dříve než při projednávání velké novely zákona č. 258/2000 Sb.

Vážený pane poslanče, prosíme o laskavé posouzení našich názorů a jejich zohlednění při řešení této problematiky.

Pracovníci Zdravotního ústavu se sídlem v Plzni.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Látkovi. Pan kolega Babák se hlásí ještě jednou do rozpravy. Poté pan kolega Krákora.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den ještě jednou, dámy a pánové. Já teď jednu technikálii, jelikož se v tom ještě tak neorientuji. Takže bych chtěl podat pozměňovací návrh za svou osobu jako Michala Babáka.

Navrhuji vypustit z usnesení č. 16 body týkající se zdravotních ústavů, a to body č. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosim o slovo pana poslance Jaroslava Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Již mnoho tady bylo řečeno, takže se nechci opakovat. Taky bych měl připraven delší projev, ale myslím si, že kolegyně i kolegové již tady prakticky všechno vyčerpali a na minulých schůzích jsem já měl i obšírnější jednání. Takže řeknu jenom jednu dvě věty.

Kdyby byl schválen pozměňovací návrh, tisk 165/1, tak samozřejmě by to mohlo způsobit to, že by došlo k zániku zdravotních ústavů ochrany veřejného zdraví a eventuálně i možnosti rušení územních pracovišť kraj-
ských hygienických služeb. Můžu říci s odpovědností, že Česká strana
sociálně demokratická toto nikdy bytostně podpořit nemůže.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci
Krákorovi. Zeptám se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Pan poslanec
Petr Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí
kolegové. Dovolím si stručně parafrázovat stanovisko klubu TOP 09. První
pozměňovací návrh pana doktora Šťastného je prostě špatným návrhem
bez ohledu na to, kdo a kdy je v koalici na pražské radnici. A pozměňovací
návrh druhý, pana Šnajdra, je podle nás bez veřejné diskuse o této věci,
bez toho, aniž by byl řádně projednán Sněmovnou, a nikoli pouze jako
přílepek k jinému zákonu, v této fázi nepodpořitelný.

Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zeptám se na
další příspěvky do podrobné rozpravy. Nejsou-li takové, podrobnou
rozpravu končím.

Svolávám naše kolegy. Před námi je hlasování o návrhu na zkrácení
lhůty na 48 hodin pro třetí čtení. Návrhy, které se týkaly zamítnutí, budou
hlasovány na začátku třetího čtení. Prosím vás o malou chvíli trpělivosti a
poté zahájím hlasování...

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty na 48 hodin pro třetí čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 19. Táže se, kdo je pro tento návrh.
Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 19. Přítomno 178, pro 121, proti 11. Návrh byl
přiját, lhůta byla zkrácena na 48 hodin. S tímto konstatováním končím
druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona.

Děkuji panu ministroví, děkuji panu zpravodaji. O slovo se hlásí pan ko-
lega Velebný.

Poslanec Ladislav Velebný: Paní předsedkyně, velice se omlouvám,
ale chci v rámci hlasování č. 18 – bod 2 jsem hlasoval proti a mám ano. Ale
hlasování nezpochybňuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě se o slovo hlásí pan
poslanec Váňa.

Poslanec Miroslav Váňa: Paní místopředsedkyně, mám naprosto to
samé. Také nezpochybňuji hlasování, ale pro stenozáznam: Má vůle byla
ne, na záznamovém zařízení mám ano. Čili uvádím svůj projev vůle na
pravou míru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. První tedy pan
poslanec Ladislav Velebný, poté pan poslanec Miroslav Váňa nás se-
známili s opravou pro stenozáznam. A můžeme pokračovat v dalším jed-
nání.

Zahajuji projednávání dalšího bodu, je jím

4.

Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení

Prosím, aby návrh za navrhovatele uvedl pan doktor Drahoslav Oulehla,
který je předsedou legislativního výboru zastupitelstva kraje. Vítám vás me-
zi námi. Mám zde dopis hejtmana kraje Vysočina, který nás informuje o
tom, že toto jednání ve druhém čtení bude za kraj Vysočina provázet právě
pan doktor Oulehla.

Návrh jsme přikázali v prvním čtení k projednání výboru pro veřejnou sp-
rávu a regionální rozvoj. Usnesení výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní
tisk 38/2 a já prosím nejprve zpravodaje výboru pana poslance Otto
Chaloupku o slovo. Poté dáme také slovo zástupci kraje. Prosím, pane
poslanče.

Poslanec Otto Chaloupka: Vážená paní předsedkyně, vážené
kolegyně, vážení kolegové, v tisku 38 se jedná o druhé čtení novely, která
mění název kraje Vysočina na Kraj Vysočina.

Jak již zde bylo několikrát řečeno, úprava předejde nejasným výkladům
při uzavírání smluv a činění jiných právních úkonů a zároveň sjednotí náz-
vosloví vyšších územně samosprávných celků. Příslušný výbor pro
veřejnou správu a regionální rozvoj v tomto případě doporučuje schválit

komplexní pozměňovací návrh, a to v souladu s doporučeními vlády, to je vložení přechodného ustanovení pro potřeby dosavadních právních předpisů a stanovení tříměsíční legisvakantní lhůty.

Dovoluji si vás požádat o příkázání tohoto návrhu do třetího čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní pana Drahoslava Oulehlu o slovo.

Pan Drahoslav Oulehla: Vážená paní předsedkyně, páni ministři, cti-hodné paní poslankyně a páni poslanci. Návrh jsem odůvodňoval v prvním čtení. Argumentačně nemám, co bych k tomu dodával. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj měl návrh přikázán, zabýval se jím. My stanovisko výboru přijímáme. Myslím, pro perfekci změny je podstatné. Nemáme k ní žádných připomínek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku písemnou. Ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Opět konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku, proto vás vyzývám, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím podrobnou rozpravu. A končím také druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji jak panu zpravodaji, tak zástupci předkladatele. Vypořádali jsme se tím s druhým čtením tohoto návrhu zákona.

Můžeme se věnovat bodu dalšímu.

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 189/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr dopravy Vít Bárta. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci. Návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona číslo 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, je nyní v následující podobě.

Dovolte mi ve stručnosti představit návrh zákona, který z tohoto hlediska má především za cíl zapracovat do právního řádu České republiky směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/12 o letištních poplatcích, jejímž hlavním smyslem je zřídit společný rámec upravující způsob sjednávání cen za užívání letiště a stanovit pro toto sjednávání cen hlavní zásady, jimiž jsou především zásada zákazu diskriminace uživatelů letišť a zásada transparentnosti. Návrh nezavádí cenovou regulaci.

Navrhovaná právní úprava se použije vzhledem k počtu odbavených cestujících za rok pouze na letišti Praha-Ruzyně. Provozovatel tohoto letiště – Letiště Praha – se na přípravě zákona podílel, přičemž na dobrovolném základě již v současnosti využívá principy konzultace ceny za užívání letiště obsažené v navrhované právní úpravě, a je proto na navrhovaný postup při sjednávání ceny za užívání letiště připraven.

Při projednávání návrhu v hospodářském výboru byl respektován legislativní čistě transpoziční záměr předkladatele. Nebyly uplatněny žádné pozměňovací návrhy, přičemž po dohodě s předkladatelem byly do usnesení hospodářského výboru zapracovány pouze legislativně technické připomínky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali hospodářskému výboru. Usnesení máme jako tisk 189/1. Prosím zpravodaje Pavla Hojdu, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych vás chtěl jenom seznámit s usnesením číslo 65 hospodářského výboru, které doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout tento vládní návrh zákona v pozměňovacích návrzích legislativně technického charakteru tak, jak zde bylo řečeno. Tisk vám byl předložen písemně, takže jej nebudu celý předčítat. Jenom bych chtěl ještě dodat, že se přihlásím do podrobné rozpravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Takže otevírám obecnou rozpravu k tomuto návrhu – civilní letectví. Nikdo se do obecné... Ano, prosím.

Poslanec Igor Svoják: Pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, na stole máte rozdaný svůj pozměňovací návrh, čili tímto vystoupením jej načítám.

Krátce přednesu zdůvodnění. Návrh novely věcně harmonizuje s již existující výjimkou z placení ročních poplatků. Sportovní a rekreační letecké aktivity mají charakter amatérské činnosti, proto využívání rádiových

kmitočtů při tom není cílem, ale pouze prostředkem pro zajišťování standardů bezpečnosti leteckého provozu a předcházení protiprávním jednáním, které jsou dotčeným uživatelům kmitočtu stanoveny národním zákonodárstvím a také mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Také děkuji. Kdo dále se hlásí do obecné rozpravy? Prosím pan poslanec Hojda ještě do obecné.

Poslanec Pavel Hojda: Já jsem se chtěl přihlásit do podrobné rozpravy, ale vzhledem k tomu, že už zde byl přednesen a zdůvodněn návrh, který se týká radiostanic pro amatérské létání, jenom bych chtěl podotknout, že už jednou jsme se o to pokoušeli v předchozí sněmovně. Bohužel zde nebyla taková konstelace. Teď je již návrh zákona projednán i s příslušnými odbory, které se samozřejmě zabývají radiostanicemi. A domnívám se, že i byl prodiskutován v ostatních poslaneckých klubech. Je to návrh, který doopravdy řeší zejména bezpečnost letecké dopravy v amatérském létání, a myslím si, že je to návrh, který je hodný podpory.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Takže pan poslanec Svoják by to ještě mohl zopakovat potom v podrobné rozpravě, až bude podrobná. Teď se ptám, kdo se ještě hlásí do obecné. A jestliže se nehlásí nikdo, tak obecnou rozpravu můžeme ukončit a vyhlásíme začátek rozpravy podrobné. Takže prosím přihlášky do podrobné. Pan poslanec Igor Svoják se teď může přihlásit do podrobné.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já odkážu na své vystoupení v obecné rozpravě. Nebudu citovat a opakovat svá slova. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Hojda, tuším, se hlásil do podrobné.

Poslanec Pavel Hojda: Jak už jsem řekl v obecné rozpravě, přihlašuji se také k pozměňovacímu návrhu, který podal předchozí poslanec.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo dál se hlásí do podrobné rozpravy? No, pokud není, tak můžeme podrobnou rozpravu ukončit. O čem hlasovat není, takže můžeme ukončit i projednávání tohoto návrhu zákona ve druhém čtení.

A máme tu další.

9.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 192/ - druhé čtení

Předložený návrh by z pověření vlády měl uvést místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John. Takže ho prosím, aby se ujal slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, druhé čtení. Dovolte mi, abych na základě pověření vlády uvedl v rámci druhého čtení vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o Policii České republiky, zákon o Vojenské policii, zákon o Celní správě České republiky a trestní řád. Vlastní návrh zákona zde byl jak mnou, tak i zpravodajem rozsáhle odůvodněn v rámci prvního čtení v rámci minulé schůze Sněmovny. Proto si dovoluji pro připomenutí zdůraznit pouze to nejpodstatnější.

Cílem návrhu zákona je implementovat právo EU do právního řádu ČR, a to především rámcové rozhodnutí Rady ze dne 27. listopadu 2008, o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem ČR a mezinárodními smlouvami, kterými je ČR vázána, a nepředpokládá zvýšené nároky na státní rozpočet.

Návrh zákona byl projednán dne 2. března 2011 výborem pro obranu a bezpečnost, který jej doporučuje schválit a neuplatnit k němu žádné pozměňovací návrhy, za což bych rád poděkoval. Rovněž bych chtěl poděkovat zpravodaji panu poslanci Klučkovi, který upozornil na již uplynulou transpoziční lhůtu a požádal o zrychlený průběh projednávání bez uplatňování pozměňovacích návrhů nad rámec potřebné harmonizace jednotlivých zákonů s právem EU.

To je úvodem vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Tento návrh jsme

přikázali výboru pro obranu a bezpečnost. Slova by se měl ujmout zpravodaj výboru poslanec Václav Klučka, který by nás informoval o tom, co se už teď projednalo.

Poslanec Václav Klučka: Pane místopředsedo, kolegové kolegyně, mé vystoupení bude skutečně jednoduché. Výbor pro obranu a bezpečnost na svém zasedání 2. března, jak informoval pan ministr, bezkonfliktně projednal tento zákon a písemné usnesení z tohoto výboru bylo rozdáno na lavice, takže ho máte k dispozici.

Já bych si jenom přál, aby takovýto průběh projednávání této transpozice Evropské komise do zákonů o české policii, vojenské policii a celní správě, aby byl i v této Poslanecké sněmovně. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné? Nikdo. V tom případě můžeme obecnou rozpravu ukončit.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Kdo se hlásí do podrobné? Také nikdo, takže končíme i podrobnou, a tedy zřejmě i celé druhé čtení tohoto návrhu. Takže děkuji předkladatelům a druhé čtení končíme.

A máme tady ještě druhé čtení

10.

Návrh poslanců Stanislava Křečka, Miroslava Váni a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

Prosím za navrhovatele poslance Stanislava Křečka, aby to uvedl. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Není třeba to složitě vysvětlovat. Jde o zákon, který má zabránit tomu, pokud to bude vaše vůle, aby členové statutárních orgánů nebrali další odměnu za tuto svoji činnost, kterou vykonávají jako zastupitelé obcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My jsme tento návrh přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Jeho usnesení máme jako tisk 144/2 a uvést by ho mohl zpravodaj výboru Stanislav Polčák. Takže ho prosím, aby se vyjádřil.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, chci vás informovat, že tímto tiskem se ústavněprávní výbor zabýval na své 14. schůzi 19. ledna letošního roku a přijal usnesení číslo 25, které vám bylo doručeno do vašich schránek, s tím, že přijal pozměňovací návrh k tomuto předloženému návrhu, se kterým se vás nebudu obtěžovat seznamovat. Jedná se o doplnění nebo o zúžení se vás původní předlohy. Můžeme se případně k tomu samozřejmě vrátit v rámci rozpravy. Tolik asi má zpravodajská zpráva v rámci druhého čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné? Prosím, pan poslanec Polčák do obecné.

Poslanec Stanislav Polčák: Ještě jednou, pane předsedající, milé kolegyně a kolegové. Já bych chtěl sdělit, že k návrhu, tak jak byl předložen předkladateli, nebyl vyjádřen ze strany vlády nesouhlas.

Při projednávání v rámci ústavněprávního výboru byly diskutovány dva momenty, které souvisí s touto předlohou. Jde o to, zda zúžit návrh tak, jak byl předložen ze strany předkladatelů, aby dopadal pouze na jmenování uvedených veřejných činitelů, kteří byli pro výkon funkce uvolnění, a to přímo obcemi nebo kraji, anebo zdali má být návrh zachován v původní šíři, to znamená, že uvolněným funkcionářům, kteří jsou uvedeni v předloze, že by jim odměny nepříslušely vůbec bez ohledu na to, kdo je do uvedených funkcí v řídicích, kontrolních či dozorcích orgánech podnikajících právnických osob, v nichž mají obce či kraje podíl nebo hlasovací práva, to znamená, bez ohledu na tuto skutečnost, kdo je do těchto funkcí jmenoval.

Ústavněprávní výbor se přiklonil k zúženému pojetí. Já musím říci, že mně tento návrh nevyhovuje, že se nedomnívám, že to je správný postup, protože může mířit na situaci, kdy sám zastupitel uvolněný či radní uvolněný drží podíly, a to ať v obchodní společnosti s. r. o. či akciové společnosti, a vedle tohoto vlastního podílu ještě je podíl obce či kraje, který on má v dané podnikající právnické osobě zastupovat. Já si myslím, že už to samo o sobě je otázka vůbec velmi kolizní, jestli se nejedná samo o sobě o střet zájmů. A myslím si, že takový uvolněný radní či uvolněný zastupitel by si měl vybrat, čí zájmy v danou chvíli zastupuje, s tím, že jeho osobní zájmy by neměly mít přednost před tím, že byl jmenován do této funkce zastupitelstvem, to znamená, byl uvolněn pro výkon své funkce. Z toho důvodu já se nepřikláním k této variantě, kterou přijal ústavněprávní výbor. Chci o tom v rámci tohoto druhého čtení informovat.

Zároveň chci říci, že navrhovaná úprava rovněž nedopadá, což předkladatelé ani nezastírají a nebylo to jejich úmyslem, na situaci, kdy tyto funkce v řídicích, kontrolních či dozorcích orgánech podnikajících práv-

nických osob vykonávají neuvolnění členové zastupitelstva, což může být poměrně problém, protože je známou praxí, že se občas, někdy, když se na někoho nedostane při sestavování různých koalic, tak je na něj myšleno právě při dosazování do těchto orgánů. Je otázkou, zdali se nevěnovat šířeji této problematice, a to v rámci novely zákona o obcích a o krajích. Souhlasím s tím, že tato problematika nespadá do zákona o střetu zájmů, protože chybí zákonné vymezení veřejného činitele v této kategorii, to znamená neuvolněného zastupitele kraje či obce. Nicméně chci přislíbit, že se danému tématu – předpokládám, že za klub TOP 09 a Starostové – budeme věnovat a případně předložíme novelu zákona o obcích a o krajích, která by dopadala i na výše popsanou situaci. To ovšem neznamená, že by zastupitelé, kteří pracují a vykonávají tuto funkci a jsou neuvolnění, neměli dostávat odměnu. Měla by ale být pro ně stanovena určitá transparentní pravidla, což v dnešní úpravě chybí a navrhovaná předloha to neřeší. Přesto si myslím, že jako taková zaslouží podporu v tom znění, jak byla předložena navrhovateli.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli se ještě někdo chce přihlásit do obecné rozpravy. Pokud nikdo takový už není, můžeme obecnou rozpravu ukončit a můžeme zahájit rozpravu podrobnou. Kdo se hlásí do rozpravy podrobné? Nikdo. Takže můžeme i tuhle ukončit a vlastně tím ukončit i projednávání bodu ve druhém čtení.

Tak a teď tady máme snad poslední druhé čtení. To je

12.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - druhé čtení

Za navrhovatele by měl uvést senátor Petr Pakosta. Vítám ho tady mezi námi. (Usedá ke stolku zpravodajů.) Ano prosím, tam si můžete odložit. Ale zároveň bych vás požádal, pokud byste mohl tento tisk 168 rovnou uvést. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Petr Pakosta: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jenom připomenu, že předložený návrh se týká osob samostatně výdělečně činných. Tyto osoby mají po skončení kalendářního roku povinnost podat

finančnímu úřadu daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob a následně pak mají povinnost podat příslušné správě sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovně přehledy na sociální a zdravotní pojištění. Pokud z těchto přehledů vyplýne povinnost osoby samostatně výdělečně činné doplatit doplatek pojistného, platí tato osoba doplatek na sociální pojištění do osmi dnů od podání příslušného přehledu, na zdravotní pojištění pak do osmi dnů od podání daňového přiznání. Máme zde tedy obsahově stejné povinnosti, ale dvě různé lhůty pro jejich splnění.

Předložený návrh si klade za cíl tuto dvojkolejnost odstranit a lhůty pro doplacení doplatku pojistného sjednotit, přičemž za základ byla vzata úprava obsažená v zákoně o sociálním pojištění. Pokud dojde k přijetí tohoto zákona, podnikajícím fyzickým osobám se trochu zjednoduší život.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost i za podporu předloženého návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji, pane senátore. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení bylo rozdáno jako tisk 168/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Jan Florián. Prosím.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, pane senátore, kolegyně a kolegové, jako zpravodaj výboru pro zdravotnictví jsem byl pověřen seznámit vás s výsledkem projednávání tisku 168, což nyní činím.

Výbor pro zdravotnictví na své 5. schůzi projednal senátní návrh zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění. V usnesení číslo 22, které máte k dispozici, výbor doporučuje Sněmovně, aby vyslovila s novelou zákona souhlas. V dalším doporučení výboru pro Sněmovnu je v souladu s vládou České republiky, aby v rámci dalšího projednávání změnila datum nabytí účinnosti tohoto návrhu zákona na 1. srpna 2011. Tento návrh si osvojuji a načtu jej v podrobné rozpravě.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. A teď prosím otvírám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Ano, nikdo. Ano prosím, pan poslanec Florián se hlásí do obecné. (Do podrobné.) Do podrobné. Tak do obecné ne. Do obecné vidím pana poslance Krákora. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane předsedo, vážená vládo, já budu mít jeden pozměňovací návrh krátký, který si osvojuji potom v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha. Prosím pana ministra Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych jenom rád za Ministerstvo zdravotnictví podpořil senátní návrh pana senátora Pakosty, který technickým způsobem upravuje termíny tak, aby byly pro danou osobu přijatelnější a usnadnily administrativu celé záležitosti. My jsme jenom doporučovali, když ten návrh byl vypracováván s pomocí Ministerstva zdravotnictví, nebo posuzován, tak jsme doporučovali, aby účinnost zákona byla posunuta na 1. srpna 2011, což je i v doporučení a v usnesení číslo 22 výboru pro zdravotnictví, kterému byl návrh zákona přikázán k projednání.

Takže já doporučuji za sebe a za Ministerstvo zdravotnictví vyslovit s tím návrhem souhlas.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Kdo dál do obecné? Už nikdo. Takže můžeme ukončit obecnou. A prosím, otevřeme podrobnou rozpravu, do které už avizoval pan poslanec Florián, že se hlásí, takže máte slovo jako první. Prosím, můžete.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

Jak jsem již ve svém vystoupení avizoval, přicházím s pozměňovacím návrhem na změnu účinnosti projednávané novely. Pozměňovací návrh zní: V části dvě Účinnost se slova "1. dubna" nahrazují slovy "1. srpna".

Děkuji za pozornost a podporu této předlohy včetně pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, děkuji. Kdo dál do podrobné se ještě hlásí? Prosím, pan poslanec Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, pozměňovací návrh poslance Jaroslava Krákory k návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk číslo 168.

Za článek I se vkládá nový článek II, který zní: "Článek II. V zákoně č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 578/2002 Sb., zákona č. 165/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 21/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 41/2009

Sb., zákona č. 190/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., se v § 25 doplňuje odstavce 5, který zní:

Odstavec 5. Matriční úřad sdělí rodné číslo fyzické osoby zdravotnickému zařízení nebo jinému subjektu poskytujícímu zdravotní péči této fyzické osobě pro účely uplatnění náhrady této péče z veřejného zdravotního pojištění."

Dosavadní článek II se označuje jako článek III.

Článek III zní: "Účinnost. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 2011."

Co je tímto myšleno? Obrátili se na mne kolegové z celé republiky z neonatologických společností, že dostávají od Centrálního registru pojištěnců pozdě rodná čísla malých novorozenců, tudíž je nemohou pojišťovně v dostatečně krátké době vykázat a vznikají tím komplikace, protože Centrální registr jim dá tato čísla třeba až za týden nebo deset dní a je to zdoluhavý postup. Navrhovaná právní úprava by legalizovala doposud bezproblémově fungující systém sdělování rodných čísel novorozenců zdravotnickým zařízením přímo matričními úřady.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, kdo ještě do podrobné rozpravy přednese nějaký pozměňovací návrh. Nevidím už žádnou přihlášku do podrobné rozpravy, takže potom to znamená, že bychom ukončili i podrobnou rozpravu a ukončili i projednávání návrhu. Děkuji panu senátorovi i poslanci zpravodajovi a končím projednávání tisku číslo 168 ve druhém čtení. Tím jsme ukončili druhá čtení, tedy sérii druhých čtení, a můžeme zahájit projednávání bodů prvních čtení.

Jako první v této sérii tady mám

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 277/ - prvé čtení

To je tedy série zákonů, které by měl přednést pan ministr Drábek, nebo spíš dva zákony, které by měl přednést pan ministr Drábek nyní po sobě. Takže ten první je právě ten zmíněný tisk 277, o důchodovém pojištění, a já poprosím pana ministra Drábka, kdyby tento tisk uvedl. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, všichni jsme možná trochu překvapeni, protože jsme očekávali projednání tohoto tisku až zítra, ale tím lépe, když to bude už dneska.

Dovolte mi, abych nejprve tento sněmovní tisk zasadil do širšího rámce současné připravované důchodové reformy. Možná na začátek by bylo vhodné uvést fakt, který je někdy v diskuzích opomíjen, a to že změny důchodového systému probíhají průběžně již od 90. let minulého století. A je to dobře, protože tím, že parametrické úpravy dnešního systému, tedy takzvaného průběžného důchodového pilíře, probíhají kontinuálně, tak jsme tím byli schopni se vyhnout situacím, ve kterých se ocitly některé jiné evropské státy, kupříkladu Řecko, nebo i diskuze ve Francii, kdy potom, pokud se ty parametrické změny neprovádějí dostatečně průběžně, tak se situace kolem nich zbytečně vyhrcoje, když je pak potřeba je provést najednou a v jednom kroku.

To, co máte před sebou, je především reakce na nálezy Ústavního soudu, na základě kterého byla novela zákona o důchodovém pojištění a souvisejících předpisů připravena. Ten nálezy Ústavního soudu ruší jediné ustanovení uvedeného zákona. Na první pohled se důchodové reformy jako takové nedotýká, ale realizace uvedeného nálezu musí současně sledovat dva zdánlivě protichůdné cíle. Jednak musí naplnit podstatu nálezu Ústavního soudu, kterou můžeme charakterizovat jako zvýšení zásluhovosti dosavadního systému, to znamená posílení vazby odvedeného pojistného a důchodu poskytovaného z průběžného důchodového pilíře, tedy dosavadního důchodového systému. Na druhou stranu nesmí vytvořit obtížně překonatelné překážky pro prakticky souběžně připravovaný takzvaný druhý pilíř, který je založen na takzvané plné ekvivalenci, to znamená, že výnosy nebo příjmy z druhého pilíře plně odpovídají vloženým prostředkům.

Domnívám se, že po diskuzích, které proběhly v minulých měsících, už není potřeba dlouze popisovat nedostatky současného důchodového systému. Proto uvedu jenom stručně:

Důchodový systém se už dnes skládá ze dvou částí. První a výrazně dominantní tvoří povinné, státem organizované a spravované průběžně financované důchodové pojištění, které je však do velké míry příjmově solidární. To jej činí dlouhodobě riskantní v konečném důsledku jak pro stát, tak i z pohledu jednotlivce, současného, ale především budoucího důchodce. A pokud říkám budoucího, tak tím myslím v horizontu desítek let.

Naproti tomu samozřejmě existuje v tomto systému – průběžném důchodovém systému – i řada pozitiv, která nesmí být opomíjena. Jde zejména o schopnost do velké míry eliminovat riziko chudoby ve stáří a je potřeba

připomenout na tomto místě, že tento faktor ohrožení chudobou ve stáří patří v České republice k nejlepším v Evropě, přesněji řečeno jsme na prvním místě v Evropě, co se týká ohrožení chudobou ve stáří. Toho je dosaženo pomocí poměrně silné příjmové redistribuce, která zajišťuje, že ta redistribuce je uzpůsobena i pro takzvané přerušené kariéry, to znamená u osob pečujících o děti, u osob pečujících o osoby závislé na péči jiné osoby, u osob nezaměstnaných, a je to realizováno prostřednictvím takzvaných náhradních dob pojištění. A znovu bych chtěl na tomto místě uvést, že systém náhradních dob pojištění v tom rozsahu, jaký je v České republice, v podstatě nemá obdoby v jiné evropské zemi.

Za velmi moderní a reagující na současné potřeby trhu práce lze považovat i flexibilní možnost přechodu z ekonomické aktivity do starobního důchodu, kdy se každý může rozhodnout podle svých možností a preferencí k dřívějšímu nebo pozdějšímu odchodu z trhu práce, či setrvání na trhu práce při současném pobírání starobního důchodu. Tato flexibilita má samozřejmě i své negativní stránky a je potřeba říci, že v současné době do takzvaného předčasného důchodu odchází téměř třetina důchodců.

Druhou částí dnešního důchodového systému je dobrovolné soukromé penzijní připojištění se státním příspěvkem. Tento doplňkový důchodový systém však v současné době nepředstavuje významný zdroj důchodových příjmů v České republice. Je v něm sice zapojeno přibližně 70 % ekonomicky aktivních osob, včetně účastníků v postproduktivním věku, penzijní fondy dnes spravují více než 200 miliard korun úspor, nicméně průměrná výše úspor připadající na jednoho účastníka odpovídá pouze necelým pěti měsíčním splátkám průměrného důchodu v průběžném systému. Navíc naspořené prostředky jsou v 99 % případů vypláceny formou jednorázového vyrovnání.

Zásadním důvodem vyvolávajícím potřebu provedení důchodové reformy je očekávaný demografický vývoj a jeho dopad do finanční stability důchodového systému, resp. jeho schopnosti zabezpečit přiměřené příjmy ve stáří. V současné době připadá na jednoho důchodce 1,8 plátce pojistného na sociální pojištění. Podle závěrečné zprávy poradního expertního sboru zřízeného ministrem práce a sociálních věcí a ministrem financí k reformě důchodového systému před přibližně rokem a půl se tento poměr bude zhoršovat. V roce 2050 bude, nedojde-li ke změnám parametrů systému, tento ukazatel přibližně 1,2, tedy 1,2 plátce pojistného na jednoho důchodce.

Již dnes představují výdaje průběžného systému více než 9 % hrubého domácího produktu a tvoří přibližně 30 % výdajů státního rozpočtu.

Není asi potřeba připomínat, že otázka důchodové reformy je v poslední době předmětem diskuzí i v rámci Evropské unie. Mezi výstupy, které jsou

pro nás důležité, patří například společná zpráva Výboru pro sociální ochranu a Výboru pro hospodářskou politiku a rovněž Zelená kniha o přiměřených a udržitelných důchodech, a na tvorbě těchto dokumentů jsme se nejenom aktivně podíleli, ale zároveň jsme z nich čerpali i při přípravě důchodové reformy.

Vrátím se ke konkrétnímu sněmovnímu tisku, který máte před sebou. Sněmovní tisk je především nutnou reakcí na nález Ústavního soudu, který shledal v dubnu 2010 po třetíletém projednávání ustanovení § 15 zákona o důchodovém pojištění, které stanovuje způsob stanovení výpočtového základu, tedy způsob výpočtu důchodů – nově přiznávaných důchodů, protiústavním. Podle názoru Ústavního soudu totiž ve svých důsledcích a v kombinaci s ostatními parametry a stávající konstrukcí důchodového systému negarantuje dostatečně ústavně zaručené právo na přiměřené hmotné zabezpečení podle článku 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a vede k neakceptovatelné nerovnosti mezi různými skupinami pojištěnců.

Systém je tak podle Ústavního soudu v rozporu s článkem 1 a s článkem 3 odstavce 1 Listiny základních práv a svobod, garantujícími rovnost obecně i rovnost v základních právech zaručených ústavním pořádkem.

Ústavní soud toto ustanovení zákona o důchodovém pojištění s účinností od 30. září 2011 zrušil, a proto je nezbytné přijmout novou úpravu stanovení výpočtového základu pro vyměřování důchodů. Opatření přímo související s nálezem Ústavního soudu proto musí nabýt účinnosti k tomuto dni, protože jinak by zákon neurčoval pravidla pro stanovení výpočtového základu, a tím i výpočet procentní výměry důchodu, a důchody by mohly být přiznávány pouze v minimální výši, to znamená v případě starobních důchodů a invalidních důchodů pro invaliditu třetího stupně, tedy dříve plných invalidních důchodů, by základní výměra činila 2230 Kč a procentní výměra zákonem stanovené minimum 770 Kč. Vzhledem k nutnosti aspoň minimální doby na přípravu plátců důchodů, zejména pro Českou správu sociálního zabezpečení, musí být nová právní úprava přijata tak, aby byla zajištěna alespoň tříměsíční legisvakance. To znamená, že nová právní úprava musí nabýt platnosti nejpozději v červnu 2011.

K vlastnímu návrhu. Vláda v souladu se závěry nálezu navrhuje jednoznačně stanovit pravidla pro určení výše redukčních hranic pro určení zjištění výpočtového základu přímo v zákoně, a to prostřednictvím násobků průměrné mzdy. Bude tak zamezeno tomu, aby vláda stanovovala každoročně redukční hranice bez zákonných kritérií, jen podle své úvahy, což Ústavní soud kritizoval.

Při nastavení první redukční hranice vláda vycházela ze současného

stavu a navrhuje, aby první redukční hranice činila 44 % průměrné mzdy.

U druhé redukční hranice však navrhuje posun oproti současnému stavu, a to z dnešních 28 200 Kč, což zhruba odpovídá 114 % průměrné měsíční mzdy, na čtyřnásobek průměrné měsíční mzdy. Druhá redukční hranice tedy bude odpovídat maximálnímu měsíčnímu vyměřovacímu základu neboli tzv. stropu pro placení pojistného, jehož právní úprava se tímto návrhem nemění. Již dnes činí maximální roční vyměřovací základ 48násobek průměrné mzdy, přepočtem na měsíční bázi tedy čtyřnásobek, a zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pouze dočasně pro roky 2010 a 2011 stanovil výši stropu na 72násobek průměrné mzdy za rok.

Výše zápočtu do první redukční hranice se v návrhu nemění, to znamená, že částka do první redukční hranice se bude nadále započítávat plně. Zápočet mezi první a druhou redukční hranicí se navrhuje ve výši 26 % oproti současnému rozdělení zápočtů, které mezi dnešní první a druhou redukční hranicí činil 30 % a mezi druhou a třetí redukční hranicí činil 10 %. Jde tedy o zásadní vymezení a optické rozdělení té solidární části důchodu a zásluhové části důchodu tak, abychom se příště už nemohli dostat do sporů či diskusí či posuzování i například u Ústavního soudu o tom, jaká je vlastně solidární část průběžného důchodového systému a jaká je zásluhová část důchodového systému.

Dále se navrhuje parametrické změny, které mají umožnit dlouhodobou stabilitu důchodového systému v průběžném pilíři. Navrhuje se pokračovat v postupném prodlužování rozhodného období pro zjišťování osobního vyměřovacího základu ze současného cílového stavu třiceti roků před rokem, ve kterém je přiznáván důchod na celoživotní, čímž se pro výpočet důchodu budou posuzovat všechny příjmy, ze kterých bylo odvedeno pojistné. Nicméně návrh zachovává již existující pravidlo, že se nepřihlíží k příjmům dosaženým před rokem 1986.

V návrhu se počítá při přechodu od dnešního vzorce pro výpočet nově přiznávaných důchodů do cílového stavu s pětiletým přechodným obdobím, které bude sloužit k tomu, aby lidé v těsně předdůchodovém věku byli dotčeni navrhovanou změnou minimálně a aby postup byl pozvolný, tak aby nebylo možné ani zvýhodnit, ani znevýhodnit ty, kdo odcházejí do starobního důchodu k nějakému konkrétnímu datu, ale aby také nebylo možné ani spekulovat, zda je výhodnější odejít do starobního důchodu dříve, či později. Proto pro čtvrté čtvrtletí roku 2011 a pro roky 2012 až 2014 návrh počítá se třemi redukčními hranicemi, tak aby postup byl pozvolný. Přesný přechod od dosavadního vzorce k novému vzorci máte samozřejmě popsán v textu zákona.

Navrhované řešení tedy zajistí Ústavním soudem požadované posílení principu ekvivalence, a to výrazným zvýšením náhradového poměru v po-

sledních dvou příjmových decilech, a to při současném zachování solidarity u nízkopříjmových důchodů v prvním decilu.

V souvislosti s řešením dopadu nálezů Ústavního soudu se – jak jsem se již zmínil – navrhuji další parametrické změny základního důchodového pojištění, které přispějí ke zlepšení finanční udržitelnosti základního důchodového systému. Jde o pokračování ve zvyšování důchodového věku i po dosažení důchodového věku 65 let a také o urychlení sjednocení důchodového věku pro muže a ženy.

Návrh předpokládá pokračování zvyšování důchodového věku u mužů současným tempem, to znamená o dva měsíce ročně i po dosažení důchodového věku 65 let, a to prozatím bez stanovení cílové hodnoty důchodového věku, vzhledem k tomu, že se trvale prodlužuje střední věk dožití a že je pro stabilitu důchodového systému nezbytnou podmínkou, aby průměrná doba čerpání starobního důchodu zůstávala na stejné úrovni. Samozřejmě ve chvíli, kdy se střední doba dožití přestane prodlužovat, tak v tu chvíli bude na aktuální politické reprezentaci, aby také rozhodla o zastavení nynějšího trendu zvyšování věku odchodu do důchodu.

Dále se navrhuje zrychlení tempa zvyšování důchodového věku u žen od ročníku narození 1956 ze současných čtyř měsíců ročně na šest měsíců ročně s cílem sjednocení důchodového věku pro muže a ženy už v roce 2041. Zdůrazňuji – cílem je, aby už v roce 2041 byl sjednocen věk odchodu do důchodu u mužů a žen.

Další navržená změna se týká zvyšování důchodů. Zvýšení vyplácených důchodů, tedy tzv. valorizace, bude odpovídat i nadále růstu indexu spotřebitelských cen a jedné třetině růstu reálných mezd. Zvýšení základní výměry přitom bude odpovídat růstu průměrné mzdy a zvýšení procentní výměry bude činit tolik procent, aby u průměrného starobního důchodu úhrn částky zvýšení základní výměry a části zvýšení procentní výměry odpovídal procentu růstu cen a jedné třetině růstu reálných mezd.

Podstatná procesní změna, která je v návrhu obsažena, je to, že o zvyšování důchodů již nebude rozhodovat vláda nařízením, ale toto zvýšení bude provedeno vyhláškou na základě zákona, na základě přesně stanovených pravidel, která nebudou umožňovat volbu výše zvýšení. Ta změna posílí jistotu poživatelů důchodů, neboť již nebudou závislí na každoročním rozhodování vlády, ale zvýšení bude pro každého dáno jasně zákonem.

Dále návrh obsahuje změnu stanovení procentní výměry u starobních důchodů přiznávaných před dosažením důchodového věku, tedy takzvaných předčasných důchodů, pozvolnějším odstupňováním procentní sazby redukce procentní výměry předčasného starobního důchodu. Konkrétně se navrhuje snížení procentní výměry předčasného důchodu za každých započatých 90 kalendářních dnů v období prvních 360

kalendářních dnů chybějících od přiznání předčasného starobního důchodu do dosažení důchodového věku o 0,9 % výpočtového základu tak jako dosud. Nově v období od 361. do 720. dne o 1,2 % a od 721. dne o 1,5 %, což je opět dosavadní stav, jde jenom o jemnější odstupňování těchto procentních částek.

Dále se navrhuje úprava týkající se vdovských a vdoveckých důchodů. Za prvé se navrhuje zrušit výplatu jednorázové částky u pozůstalostního důchodu při zániku nároku na tento důchod z důvodu uzavření nového manželství, neboť toto opatření se neosvědčilo a nepřináší zamýšlený efekt, tedy aby poživatelé pozůstalostních dávek dávali přednost uzavření manželství před pobíráním pozůstalostního důchodu, a dále lhůtu pro možnost opětovného vzniku nároku na pozůstalostní důchod, pokud dojde znovu ke splnění zákonem stanovených podmínek, se navrhuje zkrátit z pěti let na dva roky pro nároky vzniklé po 31. prosinci 2011. Připomínám, že jde o návrat k původní délce této lhůty, která byla stanovena předpisy platnými před 1. lednem 1996.

Na závěr bych chtěl zdůraznit, že nález Ústavního soudu je nezbytné respektovat. Návrh řešení, který máte před sebou, je důsledkem tohoto rozhodnutí. Vzhledem k tomu, co jsem již řekl, že návrh musí nabýt účinnosti k 30. září 2011 a je nezbytná určitá doba legistiky, aby Česká správa sociálního zabezpečení byla schopna připravit techniku nového výpočtu důchodu a také proto, aby občané co nejdříve věděli, jaké budou důchody přiznávány po 30. září letošního roku, proto bych vás chtěl požádat o maximální rychlost projednání tohoto návrhu v Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji, pane ministře za úvodní slovo. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, navazuji na slova pana ministra, který vám zde již vyčerpávajícím způsobem přednesl vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Jak již bylo řečeno, tento návrh zákona reaguje na ustanovení Ústavního soudu, který zrušil § 15 zákona o důchodovém pojištění, který zakotvuje způsob stanovení výpočtového základu, z něhož se vypočítává procentní výměra důchodu, tedy i výši takzvaných redukčních hranic. Tento zákon byl shledán protiústavním, a to vzhledem k neakceptovatelné nerovnosti mezi různými skupinami pojištěnců. Současně se odkazuje také na rozpor s

článkem 1 a článkem 3 odstavce 1 Listiny základních práv a svobod garantujících rovnost obecně i rovnost v základních právech zaručených ústavním pořádkem.

Hovoříme zde o takzvané zásluhovosti důchodů. Stejnými a podobnými principy se zabývá také Zelená kniha Evropské unie, která doporučuje, aby systémy důchodových pojištění byly jak udržitelné, tak přiměřené. Pokud se nám systémy stanou neudržitelnými, pak nemohou být ani pro jednotlivce přiměřeny. Zelenou knihou o důchodech se zabýval výbor pro evropské záležitosti a také výbor pro sociální politiku. Zde předkládaným návrhem zákona č. 155/1995 se také zabýval podvýbor pro sociálněpojistné systémy.

Bylo zde sděleno, že řešení spočívá jak na straně příjmové, kdy navrhuje snížení maximálního vyměřovacího základu pro pojistné z úrovně 72násobku průměrné mzdy za kalendářní rok na úroveň 48násobku průměrné mzdy za kalendářní rok. Ale protože by toto opatření pouze na příjmové straně nebylo dostačující, byly zde také popsány návrhy na řešení na změny na výdajové straně. Byly popsány velmi podrobně a máte je také v materiálu na straně 15 v tabulce.

Když dovolíte, ještě bych krátce upozornila na to, že pán, který takto uspěl u Ústavního soudu, v době, kdy odváděl sociální pojištění, tak v té době neexistovaly žádné stropy, takže ani ten šestinásobek měsíční průměrné mzdy, ale žádné stropy, to znamená, že jeho zásluhový příjem byl potom pouze 19 % úrovně průměrné mzdy, a to je právě ten důvod, proč shledal Ústavní soud jeho situaci jako neudržitelnou.

Další dílčí navrhované změny byly popsány a týkají se pokračování ve zvyšování důchodového věku i po dosažení důchodového věku 65 let a urychlení sjednocení důchodového věku pro muže a ženy. Dále zvyšování důchodů, zpřísnění podmínek pro nárok na vdovský a vdovecký důchod, pokračování v prodlužování rozhodného období a změna stanovení procentní výměry u starobních důchodů přiznávaných před dosažením důchodového věku.

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky především s ohledem na článek 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod ústavně zaručující právo na přiměřené hmotné zabezpečení a článek 1 a článek 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod garantující rovnost obecně i rovnost v základních právech zaručených ústavním pořádkem. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď můžeme otevřít obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli dvě písemné přihlášky. První podával poslanec Miroslav Opálka a druhou Jan Chvojka, takže poprosím nejdřív Miroslava Opálku.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený členové vlády, kolegyně, kolegové, jestli jsem hovořil o novém stylu vládnutí, tak musím poznamenat, že co má historie v této Sněmovně sahá, tak je to poprvé, kdy z gesce výboru pro sociální politiku, když je vládní předloha, dělá zpravodajskou zprávu koaliční poslanec. Vždy jsme ctili to, že opozice, pokud vláda něco předložila, dělala zpravodaje, a tentokrát je to nakonec i z jedné politické strany, tak je tu určité souznění.

Dovolte mi tedy pohled na tuto materii z jiné stránky úhlu pohledu. Jde o návrh, který reaguje, jak bylo řečeno, na nález Ústavního soudu České republiky č. 135/2011 Sb., a vedle toho ale přináší vládní návrh řadu dalších parametrických změn státního důchodového pilíře. Vláda navrhuje zajištění souladu právní úpravy, to je soulad mezi zaplaceným pojistným a výší důchodu, takzvaným věcným řešením na příjmové i výdajové straně. Navrhuje pro nově přiznané důchody od 1. 10. 2011 tyto změny: dynamický posun druhé redukční hranice na 400 % průměrné mzdy, což je výše předpokládaného zastropování, stanovení první redukční hranice na 100 % průměrné mzdy, to zůstává, a to s tím, že se sníží zápočet mezi první a druhou redukční hranicí na 26 % a nad druhou redukční hranicí již bude stanovena 0 %.

Takto nebude dotčen výpočet pro prvních 10 % nejchudších s příjmem dnes cca do 10 900 korun, dojde však k poklesu náhradového poměru u některých skupin, a to u 70 % pojištěnců mezi první a druhou redukční hranicí postupně o 1, 2 až nakonec 3 procentní body. A náhradový poměr cca 20 % pojištěnců s příjmem vyšším vzroste asi o 7 %.

Stanovisko poslaneckého klubu KSČM je nepodpora řešení, které zvyšuje důchod pro nejbohatší na úkor nejvyšší, 70procentní příjmové skupiny. Nejvíce se takto zakládají problémy pro starodůchodce a novodůchodce, což vyvolá i řadu soudních sporů, čehož jsme si užili po transformaci důchodového systému v roce 1995. Připomenu jenom starodůchodce, novodůchodce, zejména vdovy atd. Kloníme se k formálnímu řešení, což je přechod od sociálního pojištění k zabezpečovacímu systému, ke zrušení pojistného a jeho nahrazení daní. Nakonec toto řešení navrhoval i tehdejší ministr financí Eduard Janota. Ministerstvo práce a sociálních věcí mělo na přípravu takového řešení, které zde fungovalo do roku 1993 a dnes funguje např. ve Velké Británii či Dánsku, dostatek času.

Není zde ale řešen jen nález Ústavního soudu. Došlo i k dalším návrhům parametrických změn, které mají stabilizovat finanční udržitelnost státního pilíře. Jsou to – budu se trochu opakovat:

Pokračování ve zvyšování důchodového věku pro muže i ženy bez rozdílu počtu dětí, což tedy odbourává prodemografickou bonifikaci, i po dosažení hranice 65 let, a to postupně a bez stanovení konečného omeze-

ní. Již dnes je problém se zaměstnáváním seniorů nad 50, zejména 55 let. Rozumím tomu, že v určité chvíli bude Česká republika mít méně aktivních občanů v pracovním procesu. Ale přesto si myslím, že uzavírat tuto klauzuli již dnes, kdy nevíme, v jakém zdravotním stavu budou tito občané, jaké budou potřeby a jiné limity, se zabývat věkem už i nad 67 let...

Zrychlení tempa zvyšování důchodového věku pro ženy, aby dohnaly náskok mužů, když to můžu ironicky poznamenat, a dále přenesení valorizace z nařízení vlády na vyhlášku ministerstva a zrušení možnosti valorizace nad inflační limit z uplynulého období. Konstatuji, že valorizace již tak dochází s ročním zpožděním, čili nenahrazuje ztráty, které byly způsobeny v minulém roce. A tak mohla vláda předpokládanou větší inflaci již dopředu odhadnout a valorizaci zvýšit. Tady toto se budoucím vládám předpokládá odebrat.

Dále zpřísnění podmínek pro nároky na vdovský či vdovecký důchod. Zrušení jednorázové výplaty mělo např. vést k uzavírání nových manželství, čili určitá motivace. Tady tomuto – dá se říci i prorodinnému – řešení bráníme. A zkrácení lhůty pro opětovný vznik nároku z 5 na 2 roky, což je taky zpřísnění u těchto pozůstalostních důchodů.

Další prodlužování rozhodného období pro stanovení osobního vyměřovacího základu, který je dnes stanoven na hranici roku 1986, vlastně na celoživotní příjmy, tzn. od 19 let minus jeden rok pro odchod do důchodu. To samozřejmě vyznívá ekvivalentně, zásluhově, ale na druhou stranu bude poškozovat především ty, kteří se budou pohybovat na rozhraní zaměstnanosti a nezaměstnanosti.

Další redukce při výpočtu předčasných důchodů. Je pravdou, že počet předčasných důchodů je vysoký, ale takhle důchodový systém vlastně řeší otázky nezaměstnanosti. A tady si myslím, že dochází svým způsobem k vybírání peněz z důchodového pojistného na účely, které by měl stát hradit z aktivní politiky zaměstnanosti.

Tyto a již dříve přijaté změny započítávají někteří demografové jako postačující pro stabilizaci státního pilíře.

Lze tedy konstatovat, že navržené změny parametrů, pokud budou přijaty, jak jsou navrženy – ovšem s podtrhnutím: pokud budou fungovat –, jsou velice tvrdé a asociální a mohly by vést k stabilizaci státního pilíře bez další reformy. Tato stabilizace má udržet deficit státního pilíře okolo 0,5 % HDP a až v letech 2046 až 2066 překročí dle výpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí deficit k 2 %. Přitom však bude klesat poměr průměrného starobního důchodu k průměrné mzdě v procentech z dnešních cca 40 % na 36,5 % od roku 2027 do roku 2037, čili asi deset let, a pak pozvolna stoupat na 39 % od roku 2092. Je to asi stejná vize, jako kdyby Habsburk v roce 1910 věštil z křišťálové koule, jak jeho říše pokvete do roku 2010. Plánovat na sto let v demografickém a společenském vývoji je docela vel-

ký problém. Dovedeme odhadnout solidně dvacet let, s odhadem čtyřicet let, ovšem sto let, to je opravdu obrovský problém a hypotéza, kterou těžko někdo z nás potvrdí. Nevíme dnes, co bude zítra v arabských státech, co bude s ropou, co bude za chvíli s pitnou vodou, zda nepřijdou nějaké pandemie, a všechny tyto výpočty jsou k ničemu.

Další úpravy parametrů, které obsahuje tento návrh, jsou: Úprava pevné částky důchodu má být vázaná na procentní sazbu z průměrné mzdy kolem 9 %. Jde o určitou dynamiku. Pokud budou klesat mzdy, bude se měnit dolů i tato sazba. Sčítání příjmů souběhu odměňování společník–jednatel, což vyvolalo v poslední době docela velké pobouření, je v tomto návrhu rovněž řešeno. Postupné prodlužování doby možnosti odchodu do předčasného důchodu na pět let před dosažením důchodového věku by mělo eliminovat problém zaměstnávání seniorů ve vyšším věku. Ovšem jak to bude fungovat a jak se to dotkne velkého snížení důchodu, ukáže praxe. Dalších několik technických úprav se týká invalidních důchodů.

Opatření, která se týkají nálezu Ústavního soudu, by měly nabýt účinnosti k 30. 9. 2011. Co nám jinak hrozí, to pan ministr sdělil. Účinnost ostatních opatření je vesměs stanovena k 1. 1. 2012. Další opatření, ta parametrická, byla přidána k tomuto návrhu, který měl původně řešit pouze vyrovnání se s nálezem Ústavního soudu, dodatečně. Jedná se o parametry, na kterých se koalice dohodla ještě před uzavřením debaty o důchodové reformě, tzv. velké důchodové reformě. Vzhledem k tomu, že hrozila možnost, že by došlo nad velkou důchodovou reformou k nedohodě, rozhodla se koalice do tohoto návrhu tyto parametry přidat.

Navrhuji tedy následující: Vrátit návrh zákona navrhovateli k dopracování, tak aby došlo k formálnímu řešení překlopení pojistného systému na zabezpečovací a parametrické úpravy byly připojeny až k takzvanému návrhu velké důchodové reformy. Pokud tento návrh neprojde, dávám podmíněný návrh na zamítnutí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Požádám o vystoupení poslance Jana Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v zásadě odmítám navrhované řešení důsledků zmíněného nálezu Ústavního soudu, a to zejména z toho důvodu, že navrhované řešení dle mého zhorší do budoucna důchodová práva 80 % občanů ve prospěch vyšších důchodů pro 10 % těch nejbohatších. Jsem přesvědčen, že navrhovaná úprava není odpovědí, která reaguje odpovídajícím způsobem na důvody, které ve svém rozhodnutí Ústavní soud vytyká českému

důchodovému systému a přístupu vlád k jeho reformám. Současně zásadně nesouhlasím, aby reakce na nález byla zneužita k dalším politicky motivovaným škrtkům a restrikcím v důchodovém systému. Na tyto další restrikce, jdoucí výrazně za rámec nálezu Ústavního soudu, bych rád upozornil. Svým charakterem totiž dle mého výrazně ovlivňují sociální postavení nejen budoucích důchodců, ale také současných poživatelů starobních penzí.

Zásadně nesouhlasím zejména s následujícími návrhy:

Zrychlení tempa zvyšování důchodového věku u žen od ročníku narození 1954 na šest měsíců ze současných čtyř měsíců ročně s cílem sjednocení důchodového věku na 65 let pro muže i ženy. Toto dle mého nenápadně zhorší důchodové nároky těch žen, které vzdor neustále se zhoršující sociální situaci pro výchovu dětí tyto děti mají a vychovávají je.

Dále nesouhlasím s dalším zpřísněním podmínek pro nárok na vdovský i vdovecký důchod. Zejména nesouhlasím se zkrácením doby pro opětovné poskytování vdovského i vdoveckého důchodu z pěti na dva roky. Podmínky pro poskytování těchto důchodů byly zpřísněny v poslední velké novele zákona o důchodovém pojištění a zde dochází opět k další restrikci.

Nesouhlasím též s prodloužením rozhodného období pro stanovení osobního vyměřovacího základu tak, aby rozhodné období počínalo rokem bezprostředně následujícím po roce dosažení 18 roků věku. Dle mého jsou absolventi všech typů škol velmi často obtížně nalézající uplatnění a jejich příjmy jsou neadekvátní jejich vzdělání a schopnostem. Zápočtem těchto příjmů by došlo ke snížení výše jejich důchodu.

Zásadně nesouhlasím s tím, že by se do rozhodného období počítala doba studia, která se od 1. 1. 2010 nehodnotí jako doba pojištění ani jako náhradní doba pojištění, ale především ani jako vyloučená doba. Vedlo by to k zásadnímu rozmělnění procentní výše důchodů, tedy finančnímu postihu za studium.

Dále nesouhlasím s dalším zhoršením výpočtu výše předčasného starobního důchodu. Pod záminkou postupnějšího odstupňování procentní sazby předčasného důchodu zde má opět dojít ke snížení procentní výše předčasných důchodů. Poslední zásadní změna výpočtu k horšímu přitom platí teprve též od 1. 1. 2010. S tímto nemohu zásadně souhlasit a musím říct, že přestože je předčasně přiznávána velká část starobních důchodů, většina pojištěnců k tomuto nouzovému řešení nepřistupuje dobrovolně, nýbrž pod tlakem krajně nepříznivé situace na trhu práce a dlouhodobé nezaměstnanosti, které vláda zabývající se tímto řešením nijak neupravuje. Spolu s dopadem navrhovaného řešení nálezu Ústavního soudu by zde došlo k enormnímu postihu zejména dnešních středněpříjmových pojištěnců ve věku mezi 50 a 60 roky, kteří v závěru

pracovní kariéry, v dobách pokračující finanční, hospodářské a sociální krize ztratili zaměstnání.

Předposlední věc, se kterou nesouhlasím, je institut odstraňování tvrdosti zákona. Ten požadují zachovat. Domnívám se, že se jedná o alibistický návrh, který zbaví ministra možnosti zasáhnout v případech tvrdosti, které mohou nastat, zejména bude-li výpočet důchodu změněn ve smyslu navrhovaných složitých postupů, jejichž dopady mohou být v jednotlivých případech nepředvídatelné a sociálně mimořádně tíživé.

Poslední bod, který zde mám, je odebrání kompetence vlády rozhodovat o vyšší než zákonem stanovené valorizaci důchodů a kompetenci příslušných ministrů rozhodovat o takzvaném odstraňování tvrdosti zákona. Mám za to, že tyto kompetence pomáhají řešit operativně s přihlédnutím ke konkrétním podmínkám případy neodůvodněně tvrdých dopadů nepříznivého ekonomického vývoje či právní úpravy na životní úroveň všech důchodců, tak i v individuálních případech, to znamená v tvrdosti zákona.

Dámy a pánové, uvedený návrh považuji za asociální a vzhledem k výše uvedenému pro něj nemohu hlasovat a navrhuji jeho zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Tak. To je další návrh na zamítnutí, který zazněl. To bylo druhé vystoupení v obecné rozpravě. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. (Gongování.) Hlásí se premiér Petr Nečas. Já jsem mezitím zagongoval, protože už přihlášky nemám, a vypadá to, že po skončení obecné rozpravy budeme hlasovat o návrzích, které tady znějí.

Prosím, slovo má premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, projednáváme návrh novely, která mění některé parametry průběžného důchodového systému. A projednáváme ho nikoliv proto, že by si celou řadu těchto změn přála většina poslanců této Sněmovny, ale projednáváme ho proto, že zásahem vyšší moci, v tomto případě zásahem Ústavního soudu, jsme nuceni změnit celou řadu parametrů, na základě kterých se pohyboval průběžný důchodový systém dlouhodobě, v podstatě více než 15 let, v této zemi. To znamená, nejsou to změny, které mají přinést větší prvek zásluhovosti, změny, které by byly otázkou politické vůle, ale jsou to změny, které jsou důsledkem rozhodnutí Ústavního soudu.

Chtěl bych tady říci, že existoval dlouhodobý a poměrně široký politický konsenzus, který podporoval poměrně vysokou míru solidarity v našem průběžném důchodovém systému. Ano, míru solidarity, která byla taková, že do značné míry oslabovala i princip zásluhovosti, princip ekvivalence.

Pokud se podíváme na poměr hrubé mzdy ve prospěch důchodu, zjistíme, že u člověka, který měl v průměru 1/2 průměrné mzdy, po 40 letech výše jeho penze odpovídala 70 % jeho hrubé mzdy. Pokud měl průměrnou mzdu, tak po 40 letech jeho penze odpovídala pouze zhruba 40 až 42 % průměrné mzdy. Pokud měl dvojnásobek průměrné mzdy, jeho penze po 40 letech po jistém matematickém propočtu odpovídala zhruba 16 % jeho mzdy. Ano, z těchto tří čísel je evidentní, že náš důchodový systém dlouhodobě preferoval prvek solidarity před prvkem zásluhovosti. Byl na tom široký politický konsenzus a žádná vláda, ať již to byla vláda levicová, nebo pravicová, nenavrhl žádnou změnu tohoto modelu založeného na existenci dvou redukčních hranic a rozdílné redukci započítávaných důchodů mezi těmito hranicemi.

Kouzlo, které vedlo právě k této vysoké míře solidarity, bylo způsobeno existencí těchto dvou redukčních hranic, kdy do první redukční hranice se započítávala výše mzdy z 90 %. Tato první redukční hranice se zpravidla pohybovala těsně pod úrovní poloviny průměrné mzdy. Ale mezi první a druhou redukční hranicí, čili mezi úrovní zhruba poloviny průměrné mzdy a zhruba průměrné mzdy jako takové, se již započítávala pouze z 30 % daná částka, a nad druhou redukční hranici dokonce pouze z 10 %. Nicméně, o tomto existoval – znovu opakuji – silný politický konsenzus, kde žádná vláda, ani levicová, ani pravicová, nechtěla tento princip, který upřednostňoval solidaritu před zásluhovostí, měnit.

Rozhodl nicméně Ústavní soud. Rozhodl způsobem, po kterém nikdo nevolal, nikdo ho nechtěl. Já teď nechci spekulovat, nakolik to bylo ovlivněno tím, že tato stížnost byla psána soudci, nebo bývalými soudci, a posuzována stávajícími ústavními soudci. Nicméně realita poměrně aktivistického přístupu našeho Ústavního soudu, který mění vlastně i konkrétní parametry jednotlivých sociálních systémů s odkazem na naprosto vágní ustanovení ústavy, je taková, že Ústavní soud rozhodl, aniž si to přál kdokoli v této Sněmovně. To znamená rozhodl, že má být posílen prvek zásluhovosti v důchodovém systému. Jinými slovy, že je nadále neúnosné, aby člověk, který bere dvojnásobek průměrné mzdy, dostával pouze zhruba 16 nebo 17 % této své mzdy, a naopak člověk, který bere pouze polovinu průměrné mzdy, dosahoval až 70 % této své průměrné mzdy.

Byli jsme nuceni na to reagovat a ten přístup je možný pouze ve dvou variantách. V té první variantě, chcete-li jinými slovy zvýšit důchody vyšších příjmových skupin, čili podpořit princip zásluhovosti, znamená to nalít do důchodového systému, který se jenom v loňském roce pohyboval s deficitem 30 mld. korun, další finanční prostředky. A to nikoli malé. To nikoli v řádech desítek nebo stovek milionů nebo jednotek miliard. Znamenalo to buďto provést tento krok, tedy krok, který by buď prohloubil deficit veřejných financí, nebo by vedl k tomu, že bychom museli škrtnat v

ostatních položkách státního rozpočtu, resp. veřejných rozpočtů, anebo vzít toto rozhodnutí jako rozhodnutí, které bude rozpočtově neutrální, ale které potom nezbytně na základě této judikatury Ústavního soudu řekne, že chceme-li někomu přidat, musíme někomu ubrat.

Znovu opakuji: Je to vynucené rozhodnutí. Není to rozhodnutí, po kterém by volala tato vláda nebo kterákoli z předchozích vlád, protože všechny respektovaly to, že náš důchodový systém, který pracuje v průběžném rytmu, je silně solidární a je v něm oslaben prvek zásluhovosti.

Takže tady je evidentní, že bylo možné zvolit pouze z těchto dvou cest, a já říkám velmi otevřeně, že vláda České republiky se rozhodla jít cestou, která nezvyšuje deficit nejenom důchodového systému, ale veřejných rozpočtů jako takových, to znamená cestou, která nepovede k tomu, že se do důchodového systému nalijí další finanční prostředky.

Čili všichni ti, kteří kritizují tuto cestu a říkají, že z tohoto důvodu nebudou hlasovat pro tento návrh, by současně měli říci, kde finanční prostředky, které by se nalily do důchodového systému, vezmou. Které daně budto zvýší – a znovu opakuji, tady nepomůžou jednoduché finty v řádech stovek milionů nebo několika miliard, které tady slyšíme jako evergreeny o zvýšení progresivity zdanění a podobně – anebo ve kterých ostatních položkách státního rozpočtu škrtnou výdaje tak, aby se přesunuly do důchodového systému. Jiná varianta není. Jiná varianta není, než – znovu opakuji – toto tady otevřeně říci. A musím říci – od žádného z odpůrců jsem tady neslyšel, aby tento systém takto popsal.

Čili vláda zvolila zodpovědné řešení, řešení, které jí bylo vnuceno Ústavním soudem. Řešení, po kterém nevolala, které nechtěla, které si nepřála, nicméně je nutno na něj reagovat. A je nutno na něj reagovat poměrně rychle, protože v posledním čtvrtletí letošního roku již vlastně bude zpochybněna existence redukčních hranic. Je to tedy rozhodnutí vynucené, nicméně rozhodnutí správné, jdoucí správným krokem, neprohlubující deficit veřejných financí a vyhovující názorům Ústavního soudu, který nám nařídil, abychom prohloubili zásluhovost našeho průběžného důchodového systému. Čili je to rozhodnutí zodpovědné a správné a chtěl bych požádat Poslaneckou sněmovnu, aby mu vyslovila nejenom v prvním čtení, ale i v dalších čteních svoji podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Je to pořád ještě obecná rozprava. Pan poslanec Opálka chce reagovat? Ano, já to předpokládám a prosím, máte slovo. Jsme v obecné rozpravě, není to žádný problém vystoupit, prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Já jsem se, pane místopředsedo, jen snažil upozornit, že máte na displeji moji přihlášku k faktické poznámce.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jo tak, aha, omlouvám se. (Smích.)

Poslanec Miroslav Opálka: Chtěl jsem jenom reagovat na pana premiéra tím, že návrh jsem dal, a to je návrh, který tady předložil v podstatě minulý ministr financí, a to je opravdu přejít z pojistného systému na zabezpečovací systém. Ono je totiž problém hodnotit jenom zásluhovost u důchodů. Ony vycházejí samozřejmě z mezd, platů a odměn a museli bychom zahájit diskusi nad zásluhovostí tohoto odměňování. Takže solidarita někdy tu nespravedlnost srovnává potom aspoň v tom starším věku.

A co se týká deficitů finančních, myslím, že by bylo zajímavé spočítat, jak rostly díky legislativním úpravám, které přijala tato a předchozí vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím ještě pana poslance Grospiče, který se také přihlásil fakticky k vystoupení premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych vašim prostřednictvím říci panu předsedovi vlády, že si myslím, to zdůvodnění, které zde přednesl, je silně alibistické. Určitě Ústavní soud svým nálezem 135/2010 zasáhl do důchodového systému, ale myslím si, že vláda ne zvolila odpovědné řešení. Vláda zvolila prostě řešení z jejího pohledu účetně fiskálně nejsnadnější, ale řešení, které se výrazně dotkne všech nově nastupujících lidí do starobního důchodu. Řešení, které se jich dotkne výrazně sociálně.

Rovněž bych si dovilil ostře nesouhlasit s tím, že právě náš systém, který je výrazně solidární, jak tady zaznělo i z úst pana ministra práce a sociálních věcí, je břemenem pro Českou republiku. Myslím si, že to je systém, který naopak přináší výrazně sociální stabilitu a určitou hladinu sociálního smíru v České republice, ale to, k čemu se chystá vláda, posune tento systém právě do neudržitelnosti a posune i hranici potenciální chudoby mnohem více směrem právě k lidem, kteří mají starobní důchod či se do něj chystají odcházet.

A poslední poznámka. Není zcela určitě vinou opozice a ani Komunistické strany Čech a Moravy, že 379 tisíc osob čerpá předčasný starobní důchod. Možná stojí za zamyšlení, co vláda dělá s vysokou nezaměstnaností, a záměrně tak vlastně připravuje deficit do důchodového systému. A proč právě 379 tisíc lidí řeší z převážné míry svou ekonomickou situaci odchodem do starobního důchodu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď se hlásí pan ministr Drábek, stále ještě v rámci obecné rozpravy.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Už budu reagovat jenom technicky na některé příspěvky.

Co se týká návrhu kolegy Opálky, abychom přistoupili k formálnímu řešení a převedení pojistného systému do systému daňového, když to řeknu velmi zjednodušeně, tak my jsme se tímto tématem velmi detailně zabývali. Závěry jsou naprosto jednoznačné. Formální změna systému, to znamená jenom formální překlopení toho systému bez věcné změny, by jistě nebyla tím správným řešením a byla by velmi lehce znovu napadnutelná Ústavním soudem. Myslím si, že je potřeba přijmout stabilní systém, který nebude podléhat takovýmto rizikům. Z tohoto důvodu nepovažuji za možné, aby byl návrh směřován ani po případném přepracování k nějakému formálnímu řešení, které by věcný stav nechalo stejný.

Co se týká avizovaného nesouhlasu se zvyšováním věku odchodu do důchodu. Já jsem to tady vysvětloval ve svém úvodním slově: Pro stabilitu důchodového systému není možný jiný postup než nastavení parametrů tak, aby průměrná doba pobírání důchodů byla přibližně stejná v čase. Pokud někdo tvrdí, že je to možné udělat jinak, tak tvrdí něco, co je nesplnitelné v dlouhodobém horizontu. Ano, je možné takovou úpravu udělat v horizontu tří nebo pěti let. Není možné ji udělat dlouhodobě, respektive je to řešení, které by systém přivedlo do kolapsu nebo by přivedlo do kolapsu celé veřejné finance.

Co se týká valorizace vládou, tak právě proto, aby valorizace důchodů nemohla být využita pro jednotlivé úkony v jednotlivých situacích, které jednotlivě vyžadují nějaké jednotlivé konkrétní řešení, přesně z tohoto důvodu je navrhováno zrušení kompetence vlády. A je to naprosto jednoznačně odůvodnitelné.

Tak jak jsem řekl, důchody představují třetinu výdajů státního rozpočtu. Pokud má vláda exekutivní pravomoc stanovit výši důchodů pro všechny další roky, tak tím dáváme vládě oprávnění disponovat s třetinou státního rozpočtu. To se tak zásadně vymyká rozdělení mezi zákonodárnou a exekutivní mocí, protože Poslanecká sněmovna jediná má právo schvalovat státní rozpočet. Není možné, aby vláda měla kompetenci předběžného rozhodování o třetině státního rozpočtu. To je i z důvodu případného nesouladu mezi zákonodárnou a exekutivní pravomocí potřeba v každém případě odstranit.

Na závěr v souladu s tím, co jsem řekl, že jsme vázáni termínem, který vyhlásil Ústavní soud, respektive ke kterému ruší ten výpočet důchodů, a to je 30. září, a do té doby musí proběhnout celý legislativní proces včetně potřebné doby na legisvakanci, na přípravu technického zabezpečení

výpočtu nově přiznávaných důchodů a také na to, aby se občané dozvěděli co nejdříve, jakým způsobem budou nově přiznávané výpočty, tak si dovoluji navrhnout zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dnů. Prosím i s přihlédnutím k tomu, že podvýbor pro důchodovou reformu sociálního výboru se touto materií již nějakou dobu zabývá, tedy předpokládám, že to pro poslance, kteří se touto problematikou zabývají, nebude materie nová. Tento můj návrh je veden skutečně jenom tím, že jsme limitováni časem, a samozřejmě je na vás, na poslancích, jakým způsobem rozhodnete. Já jenom považuji za odpovědné tento návrh podat, protože pokud bychom potom zjistili v červenci nebo v srpnu, že stále ještě nevíme, podle jakého vzorce se budou vypočítávat důchody po 30. září, bylo by to skutečně nezodpovědné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Pokud ne, rozpravu ukončím. Ale tady je ještě stále možné závěrečné slovo ministra nebo paní poslankyně. Takže... Už není třeba. V tom případě budeme hlasovat.

V rozpravě tedy zazněly dva návrhy, a to bylo vrátit návrh zákonu navrhovateli k dopracování, a pak také zazněly dva návrhy na zamítnutí, v tom prvním případě to bylo podmíněné tím, že pokud neprojde ono vrácení návrhu zákona k dopracování, tak hlasovat o zamítnutí. A pak tady pan poslanec Chvojka také zopakoval ten návrh na zamítnutí. Takže to budeme hlasovat v tomto pořadí, jak jsem je jmenoval.

Takže, prosím, první návrh, který budeme hlasovat, je tedy návrh vrátit návrh zákona navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vrátit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 20. Přihlášeno 180. Pro 67, pro 102. Takže návrh byl zamítnut.

A nyní zazněl dvakrát onen návrh na hlasování o zamítnutí návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 21. Přihlášeno 180. Pro hlasovalo 70, proti 98. Takže tento návrh byl také zamítnut.

Tím jsme tedy zvládli obecnou rozpravu v prvním čtení a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Má

někdo ještě jiný návrh než výbor pro sociální politiku? Nemá. Tak budeme hlasovat pouze tento.

Kdo tedy souhlasí s tím návrhem na přikázání výboru pro sociální politiku?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru pro sociální politiku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 22. Přihlášeno 181. Pro hlasovalo 164, proti jediný. Takže jsme přikázali tento návrh v prvním čtení výboru pro sociální politiku.

(Hlasy z pléna.) Zkrácení lhůty. A, návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů. Pan ministr Drábek.

Takže budeme hlasovat o zkrácení lhůty na 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty na 30 dnů, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 23. Přihlášeno 179. Pro hlasovalo 98, proti 61. Takže zkrácení lhůty bylo přijato.

To je asi vše. Takže můžeme ukončit projednávání bodu číslo 13. A máme tu bod 14. To je opět ministr Drábek, to je tisk... (Hlásí se poslanec Jeník z pléna).

Ano. Nevím, o co jde, ale jestli máte něco... Prosím, můžete.

Poslanec Miroslav Jeník: Já bych chtěl pouze pro stenozáznam, že u hlasování číslo 20 byla moje vůle ne, a zařízení mi ukázalo ano. Nezpochybují hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to bylo od poslance Jeníka pouze do stenozáznamu. Prosím paní poslankyni Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já také jenom pro stenozáznam. V hlasování číslo 21 jsem hlasovala pro, a na záznamu se objevilo proti.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to je paní poslankyně Konečná podobně. A ještě vidím pana poslance. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Já pro stenozáznam. V hlasování číslo 23 mám uvedeno ano, hlasoval jsem ne.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to byl pan poslanec

Roman Sklenák také pro stenozáznam. A můžeme snad opustit toto hlasování a přikročit k bodu číslo

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 256/ - první čtení

Pana ministra Drábka poprosím, aby nám ten zákoník práce, tisk 256, opět uvedl.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, Ministerstvo práce a sociálních věcí předkládá novelu zákoníku práce, kterou se do českého právního řádu transponuje směrnice číslo 2009/38/ES o zřízení evropské rady zaměstnanců.

K první úpravě zákoníku práce v předmětné problematice došlo již v roce 2000, kdy byla transponována směrnice 1994/45/ES, kterou se stanovil obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství, a od kdy lze hovořit o rozdělení na dvě roviny práva – právo na národní informace a projednání a právo zaměstnanců na informace jiného než nadnárodního charakteru. Výsledkem revize této směrnice je předmětná směrnice číslo 2009/38/ES.

Obecně lze konstatovat, že revidovaná směrnice má víceméně technický charakter a některá stávající ustanovení jen rozvádí. Směrnice definuje, že se má evropská rada zaměstnanců zabývat pouze nadnárodními informacemi a projednáváními. Výrazně také zjednodušuje klíč pro složení vyjednávacího výboru a evropské rady zaměstnanců a zpřesnění povinného obsahu dohod v těch případech, kdy dojde k podstatným organizačním změnám ve struktuře podniku.

Přechodná ustanovení řeší i situace, jak a do kdy po účinnosti směrnice budou platit dojednaná ustanovení, a datum účinnosti, které musí být ve všech členských státech stejné.

Pro úplnost bych rád dodal, že jsme při tvorbě této novely šli v technickém slova smyslu nad rámec čisté transpozice. V intencích nálezu Ústavního soudu číslo 116/2008, který postavil v oblasti informování a projednání na stejnou úroveň odborovou organizaci a ostatní zástupce zaměstnanců, jsme nahradili slovo "nebo" souřadící spojkou "a". Například tam, kde bylo v textu uvedeno "odborová organizace nebo rada zaměstnanců", navrhuje nový text ve smyslu "odborová organizace a rada zaměstnanců".

Zároveň jsme zapracovali některá legislativně technická upřesnění.

Rád bych zmínil skutečnost, že v rámci projednávání proběhly konzultace se sociálními partnery, a tedy přeneseně i s budoucími uživateli předkládané novely. Připomínky byly do návrhu novely zapracovány. Je to vidět i z toho, že v připomínkovém řízení byl návrh zaslán na čtyřicet míst a pouze tři připomínková místa zaslala několik zásadních připomínek, které byly buď akceptovány, anebo po vysvětlení vzaty zpět. Obdobná situace byla i u připomínek doporučujících.

Závěrem jenom jednu poznámku. Já vnímám ten návrh jako skutečně monotematickou transpoziční novelu zákoníku práce. Byl bych rád, kdyby v této podobě byla provedena i dalšími etapami legislativního procesu, tak abychom mohli dodržet harmonizační termín účinnosti, a to je 6. červen tohoto roku, který je stanoven směrnicí, tak jak jsem uvedl, pro všechny členské státy jednotně.

Prosím vás proto, vážené kolegyně, vážení kolegové, o podporu návrhu zákona a o jeho schválení.

I vzhledem k charakteru novely budu navrhopvat zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů, tak abychom se měli možnost alespoň technicky přiblížit tomu termínu účinnosti 6. června tohoto roku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já poprosím teď paní poslankyni Renátu Witoszovou, která by měla se ujmout slova jako zpravodajka pro první čtení. Prosím.

Poslankyně Renáta Witoszová: Dobrý den. Já bych chtěla jenom poděkovat panu ministrovi za představení této novely. Jedná se opravdu jenom o transpozici směrnice. Zjistila jsem, že finanční dopady na veřejné rozpočty budou nulové, finanční dopady na zaměstnavatele nelze přesně odhadnout. V podstatě nemám k tomu žádné další připomínky. To je vše, děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. To vypadá jednoduše.

Nyní otevírám obecnou rozpravu. Prosím, paní poslankyně Dana Váhalová se hlásí do obecné rozpravy.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Dobrý podvečer, kolegyně, kolegové.

Důvodem pro předložení novely je zejména transpozice směrnice Evropské unie z roku 2009, o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a pro jednání se

zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství. Tato směrnice je účinná od 5. 6. 2009 a členské státy ji mají transponovat do 5. 6. 2011.

S transpozicí směrnice je možno souhlasit a je to také závazek České republiky. Zároveň však jsou součástí tohoto vládního návrhu i legislativně technické úpravy s odvoláním na nálezy Ústavního soudu číslo 116/2008 Sb. s poměrně strohým zdůvodněním. Je ale otázkou, zda tyto dvě záležitosti směřovat dohromady. Navržené změny jistým způsobem totiž zmenšují práva odborů.

V této souvislosti bych chtěla doporučit, aby vláda navrhla jenom transpozici směrnice Evropské unie z roku 2009 a tímto způsobem upravila sněmovní tisk 256. V tomto smyslu navrhuji také usnesení vrátit tento dokument navrhovatelům k dopracování.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo dále se hlásí do obecné rozpravy? Prosím, pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, asi budeme všichni rozumět skutečnosti, která tady zazněla již několikrát, že předkládaná novela zákoníku práce si klade za cíl právě a zejména provést transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady číslo 209/38/ES. Je také ale bez diskusí a jsem rád, že to tady zaznělo i z úst pana ministra Drábka, který přiznal, že novela se také motivuje nálezem Ústavního soudu č. 116/2008 Sb..

V této souvislosti bych chtěl říci, že zákoník práce číslo 262/2006 Sb. už také za dobu svého téměř více jak čtyřletého působení prošel celou řadou změn. Zejména markantní je, že byl postupně šestnáctkrát novelizován celkem třiatdvaceti právními předpisy. V této souvislosti chci říci, že postupně každá ta novelizace, která nastoupila, oslabovala původní znění onoho zákoníku práce, tak jak byl přijat v roce 2006. V této souvislosti bych také chtěl říci, že právě ony určité technické věci, které jsou spojeny s oním ústavním nálezem číslo 116/2008 Sb., v sobě skrývají poměrně velké nebezpečí. Oslabení postavení práv odborových organizací, které se nahlazuje, nebo navrhuje upravit vypuštěním spojky "nebo" a jejím nahrazením spojkou "a", ve svých důsledcích bude znamenat, že se stane výrazně nepřehledným výklad ustanovení hlavy čtvrté zákoníku práce paragrafů 286 a 287, které upravují působnost odborových organizací v pracovněprávních vztazích v jednáních za zaměstnance a informování a projednávání. Napříště se tedy zakládá precedens na to, aby se mohla určitá část zaměstnavatelů, případně třeba i poslanců, možná i vláda aby měla svůj opodstatněný důvod k mnohem hlubší novele zákoníku práce,

vytvořit situace, kdy nebude zcela jasné, kdo je míněn oním zástupcem zaměstnanců, v jakých intencích jsou dány pravomoci pro odborové organizace, pro jiné zástupce zaměstnanců, a může to vést k celkovému zpochybňování i kolektivního vyjednávání.

Domnívám se rovněž, že předložená novela si zaslouhuje z tohoto pohledu vrácení předkladateli k přepracování. (Potlesk z lavic poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, tak to byl podruhé návrh na vrácení novely k přepracování.

Ptám se, kdo – prosím, pan ministr Drábek bude ještě reagovat v rozpravě.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Já bych se chtěl přidržet, vážené kolegyně, vážení kolegové, toho, co jsem říkal. Považuji to skutečně za harmonizační novelu, za novelu technickou. Tak jak jsem řekl, v rámci připomínkového řízení to bylo projednáváno i se sociálními partnery. Ten materiál byl předkládán bez rozporu. Skutečně, nezaznamenal jsem žádnou obavu z toho, že by mělo dojít k nějakému oslabení postavení odborových organizací. Jde jenom o to, že v případě, který je velmi řídký, v případě, že by se u jednoho zaměstnavatele vyskytla jak odborová organizace, tak rada zaměstnanců, tak Ústavní soud jednoznačně konstatoval, že musí být povinnost projednání a informování ze strany zaměstnavatele uskutečněna vůči oběma těmto entitám – jak vůči odborové organizaci, tak vůči radě zaměstnanců. V tom případě ta spojka "a" tam je naprosto oprávněná. Je to prostě bez diskuse. Můžeme o tom jakkoliv polemizovat, ale prostě ten nálezy Ústavního soudu je naprosto jednoznačný.

Na druhou stranu říkám úplně bez obalu, jestli to zapracujeme v této novele, nebo jestli počkáme na další novelu zákoníku práce, není zase až tak rozhodující, protože se to skutečně týká jenom velmi malého počtu zaměstnavatelů. A jde jenom o to, aby náš právní řád byl v souladu s tím, co Ústavní soud svými nálezy požaduje.

Pokud tedy to bude tak nepřekonatelná překážka, tak potom navrhuji spíše postupovat standardním způsobem, a tedy v druhém čtení ti poslanci, kteří mají za to, že spojka "a" v těch jednotlivých ustanoveních, která se týkají projednávání a informování, oslabuje postavení odborů, tak aby navrhli vypuštění těchto pasáží z návrhu zákona. Já to v každém případě přežiji. Nicméně poprosím, aby to předtím konzultovali s představiteli odborů, zda to není o nich bez nich a zda to – když souhlasili v rámci připomínkového řízení s tímto textem – náhodou není vlámávání se do otevřených dveří.

Jak jsem avizoval, z toho důvodu, že máme harmonizační termín 6. června, navrhuji zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak ještě někdo do obecné? Ne. Tak budeme gongovat, obecnou rozpravu tedy můžeme ukončit, pan ministr vlastně už reagoval na ta vystoupení. Takže došlo tedy k tomu, že v průběhu obecné rozpravy byly dvakrát předloženy návrhy na hlasování o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, budeme tedy tento návrh hlasovat. Počkáme, až budeme všichni na svých místech.

Takže opakuji, jsme po obecné rozpravě v prvním čtení návrhu zákona, který se týká zákoníku práce, je to tisk 256, a zazněly v obecné rozpravě návrhy vrátit tento návrh zákona navrhovateli k dopracování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, vrátit návrh k dopracování, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 24, přihlášeno je 176, pro vrácení hlasovalo 59, proti 91, takže hlasování dopadlo tak, že vrácení bylo zamítnuto.

Znamená to, že se budeme zabývat návrhem na příkázání. Tady je návrh opět k projednání výboru pro sociální politiku. Má někdo jiný návrh? Prosím, paní poslankyně Váhalová. (Navrhuje příkázat k výboru ústavněprávnímu). Ústavněprávnímu, tak to bude další hlasování, které ještě provedeme.

Takže budeme hlasovat – nejdřív tedy výbor sociální.

Zahajují hlasování, kdo je pro, sociálnímu výboru příkázat tento návrh k projednání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 25, přihlášeno 176, pro hlasovalo 151, proti žádný, takže to bylo přijato.

Další hlasování – příkázat výboru ústavněprávnímu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro příkázání ústavněprávnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 26, přihlášeno 176, pro hlasovalo 59, proti 69, takže to bylo zamítnuto.

A pak tedy tady ještě zaznělo z úst ministra Drábka – návrh na zkrácení lhůty projednání na 30 dnů. Takže to budeme hlasovat nyní.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty projednání... Pardon, já jsem tady zrovna obdržel návrh na odhlášení, takže to prohlašuji za

zmatečné a ruším to celé. Omlouvám se, pozdě jsem to zaregistroval. Takže vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se znovu přihlásili. Prosím tedy o nové přihlášení.

Budeme hlasovat onen návrh pana ministra Drábka zkrátit lhůtu projednávání na 30 dnů.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty projednávání na 30 dnů, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 28, přihlášeno je 153, pro hlasovalo 95, proti 58, zkrácení bylo přijato.

To je vše k tomuto bodu. Takže bod číslo 14 je projednán v prvním čtení.

Máme další bod číslo 15 a to je také prvé čtení. Je to

15.

Návrh poslanců Pavla Béma, Jaroslava Krupky, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Borise Štátného, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Jiřího Štětiny, Alfréda Michalíka a Soni Markové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 260/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Takže je tedy tady navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas už v prvním čtení. Stanovisko jsme obdrželi jako tisk 260/1.

Poprosím Pavla Béma, aby ten předložený návrh uvedl za skupinu poslanců. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bém: Krásný podvečer, pane předsedající, paní předsedkyně, pane premiére, členové vlády, dámy a pánové.

Úvodem mi dovoluji, abych předeslal, že se dnes nebudeme zabývat při předložení novely návrhu zákona 167 o návykových látkách tou nejrozšířenější návykovou látkou a tou je alkohol, zklamání také pana poslance Štátného – nebudeme se zabývat ani tabákem, druhou nejrozšířenější návykovou látkou, ale budeme se zabývat seznamem a doplněním do seznamu návykových látek především a hlavně syntetických drog.

Dovolím si uvést na úvod několik čísel. V roce 2008 podle údajů Světové zdravotnické organizace a Evropského monitorovacího centra pro oblast výzkumu drog bylo ve světě 250 milionů uživatelů návykových látek, nepočítám tam ani alkohol, ani nikotin. Přibližně jedna polovina, ne-

bo dokonce více než jednu polovinu z nich představovaly návykové látky, které obvykle charakterizujeme jako konopné drogy. Druhou nejrozšířenější skupinu pak představovaly a reprezentovaly stimulační drogy postavené chemicky na bázi amfetaminu. Zhruba 15 % z toho čísla, té téměř čtvrtě miliardy uživatelů návykových látek, tedy zhruba nějakých 38 milionů lidí, představují takzvaní problémoví uživatelé drog, tedy ti, kteří se dostanou ve vztahu s vzorcem chování užívání nealkoholové, netabákové návykové látky do nějakých závažných problémů.

Co to znamená pro Českou republiku? Z údajů, které máme a které jsou o rok mladší, tedy vypovídající za rok 2009, vyplývá, že zhruba tři čtvrtě milionu Čechů v České republice představuje kategorii uživatelů návykových látek nealkoholového a netabákového typu; tím chci říct, že to je poměrně hodně. Z této skupiny je důležité si uvědomit, že tou nejčastěji užívanou návykovou látkou jsou produkty konopí. Prevalence, tedy výskyt v populaci 15 až 64 let představuje 15,2 %, ale prevalence, tedy výskyt užívání konopných látek za posledních 12 kalendářních měsíců v populaci 15 až 34 let představuje 28,2 % a prevalence v populaci 15 až 24, což jsou tedy mladí lidé a dospívající, 37,3 %. Zjednodušeně řečeno, každý třetí mladý dospívající člověk má za posledních dvanáct měsíců nějakou zkušenost s kouřením, většinou, nebo užíváním konopné drogy.

Když se podíváme na tu druhou skupinu stimulačních látek, tak například u extáze prevalence za poslední rok v populaci 15 až 64 let představuje 4 % necelé, v 15 až 34 let 7,7 a v 15 až 24, zase v té tedy nejhroženější, nejrizikovější, 11,2 %. To znamená, že tak jako produkty konopí kouří z mladých dospívajících každý třetí v posledních dvanácti měsících, u extáze je to každý desátý.

A teď se dostávám k meritů věci. Dávno pryč je doba, kdy užívání nelegálních drog bylo rámováno přírodními látkami, produkty, produkty, nejčastěji tedy cannabis sativa, konopí či jiných původních přírodních drog, které rostly na různých babiččiných zahrádkách či na několika metrech čtverečních uprostřed kukuřičných polí. Zdá se totiž, že také pryč je doba, nebo bude brzy doba, velkopěstíren trávy, které plodí samičí palice bohaté na obsah tetrahydrokanabinolu, to je nejúčinnější látka, dokonce několikrát za rok. Ukazuje se, že s velkou pravděpodobností v tom negativním slova smyslu postmoderní budoucnost bude velmi nakloněna takzvaným novým syntetickým drogám. Nikoliv novým syntetickým, protože ty syntetické drogy my už poměrně hodně dlouho známe v kvalitativním slova smyslu, ale spíše v kvantitativním slova smyslu z hlediska problému, který společnosti přináší.

V roce 2009 a v roce 2010 se objevily na mnoha místech, především ve velkých městech České republiky, takzvané smart shopy, kamenné či digitální, on-line, elektronické obchody, které prodávají komerční produkty pod

komerčními názvy – Lion's Tails, Spice Golds, Spice Diamond, Indian Warrior, Head Candy – nebudu vás unavovat celým výčtem těchto komerčních produktů, ale samozřejmě pro mladého dospívajícího taková výzva vyzkoušet si indiánského válečníka nebo vyzkoušet si lví ocas může být neodolatelnou nabídkou. V každém případě legální dostupnost těchto drog nebo návykových látek se stala problémem na Ostravsku, Českomoravsku, ale samozřejmě i v Praze a dalších velkých českých a moravských městech.

V současné době je legislativní vymezení zacházení a regulace s těmito psychoaktivními látkami, omamnými a psychotropními látkami upraveno zákonem 167 o návykových látkách, který ve svých přílohách v závislosti na tom, jestli to je návyková látka, která má medicínské použití, případně veterinární využití či nějaké jiné, je řadí do příslušných kategorií a příslušných tabulek. Bohužel ty nové syntetické drogy v těchto tabulkách nejsou, a to tedy umožňuje jejich komerční prodej. Komerční prodej samozřejmě v závislosti dostupnost, nabídka na straně jedné, poptávka na straně druhé, z hlediska veřejného zdravotnictví obrovský problém a obrovské poselství pro nás.

Dovolím si předložit společně se svými kolegy poslaneckou iniciativu, která řeší problém 33 návykových látek, které spadají do kategorie syntetických drog, které představují vážné zdravotní a společenské riziko, které už v některých zemích Evropské unie je legislativně ošetřeno. Například legislativní ošetření zacházení s těmito látkami v sousedním Polsku nezpůsobilo nic jiného než přelití nelegálního trhu do České republiky.

Dovolím si poděkovat poslancům, kteří promptně zareagovali. Dovolím si poděkovat i komunální politikům především z Ostravska, Karvinska, Českomoravska, kteří byli iniciátorem. Dovolím si poděkovat i panu premiéru Nečasovi a vládě za rychlost, s jakou byl poslanecký návrh projednán, protože nám jde skutečně o rychlost. Problém se prostě šíří raketovým způsobem. Poděkování tedy patří celé vládě za projednání a doporučení schválení, za podporu tohoto poslaneckého návrhu z 2. března letošního roku.

Nebudu vás unavovat výčtem těch 33 syntetických drog. Samozřejmě to nepředstavuje konečný výčet. Chemie dnes je tak cílá a tak schopná, že lze předpokládat, že za rok, možná za půl roku tady budeme mít další novely, která bude řešit další problém vyskytnuvších se nových syntetických drog na nelegálním trhu.

V každém případě se jedná o 33 látek, které se navrhuje v přílohách zákona 167 zařadit do přílohy číslo 1. Jedná se o dva opioidy, jeden, který se jmenuje Karfentanil, druhý, který se jmenuje Tapentadol. Dále se jedná o skupinu syntetických kanabinoidů a stimulačních drog amfetaminového typu, především látky, kterou známe jako Mefedron a která je asi

v současné době největším problémem vedle syntetických kanabinoidů. A za poslední, do přílohy číslo 7 se navrhuje zařadit látka, která je označena jako Ketamin a která má použití jako registrovaný léčivý přípravek, humánní anestetikum a veterinární anestetikum.

Předem děkuji za pochopení, a znovu poděkování patří všem poslancům, panu poslanci Krupkovi, paní poslankyni Wenigerové, panu poslanci Štastnému a dalším, kteří byli součástí práce na rychle předloženém návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady nějaké faktické přihlášky a hlásí se pan ministr. Upozorňuji, že vystoupil pan poslanec Bém v úvodním slově a teď má právo ujmout se slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Holík. Potom teprve vyhlásím rozpravu a všichni, kdo se hlásili, dostanou prostor. Teď by měl dostat slovo pan poslanec Holík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Dobrý večer už pomalu. Dámy a pánové, vážený pane předsedající, vládo, kolegyně a kolegové, byl zde předložen návrh na vydání zákona o návykových látkách, sněmovní tisk číslo 260, kterým se mění zákon číslo 167/1998 Sb., o návykových látkách, a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů. Hlavním důvodem pro předložení tohoto návrhu zákona je nutnost pružně reagovat na rychle se rozvíjející situaci v oblasti zneužívání nových syntetických látek jako drog a zařazení 33 těchto nových drog na seznam návykových látek, který je uveden v přílohách tohoto citovaného zákona.

Od roku 2008 dochází v České republice a v celé Evropské unii k intenzivnímu nárůstu zneužívání nových syntetických látek, které nejsou v současné době v České republice uvedeny na seznamu omamných a psychotropních látek. Tento fakt významně komplikuje práci orgánům činným v trestním řízení. V řadě ostatních členských zemí Evropské unie již došlo od roku 2009 k legislativním změnám, které se snaží tento problém řešit.

Vzhledem k tomu, že se jedná o nově připravené látky, u nichž není dosud dobře známa farmakologie a toxikologie, není vyloučeno ani trvalé poškození zdraví i při krátkodobém používání. Tato situace je v současné době právně nepostižitelná, a proto je třeba učinit nezbytná opatření ke snížení dostupnosti těchto nových drog.

Látky, které jsou součástí předkládaného návrhu zákona, patří mezi aktuálně se vyskytující a nabízené na českém a evropském trhu. Musíme samozřejmě počítat, jak už bylo řečeno, s tím, že chemie je mocná a kombinace jsou nevyzpytatelné, takže do dvou let bude asi potřeba znovu zvážit další rozšíření seznamu těchto omamných a psychotropních látek.

Daný seznam máte asi před sebou k dispozici, takže nebudu vyjmenovávat jednotlivé látky.

S ohledem na skutečnost, že v současné době není známo žádné terapeutické využití 30 navrhovaných látek, a s ohledem na klasifikaci těchto látek v ostatních zemích a na výše uvedené rozhodnutí Rady Evropské unie o Mefedronu je navrženo zařazení 30 látek do přílohy číslo 4. Ostatní tři navrhované látky mají terapeutické využití, a proto je navrhováno jejich zařazení do přílohy číslo 1, event. do přílohy číslo 7.

Zařazení látek do seznamu návykových látek má oporu v mezinárodních úmluvách OSN, kterými je Česká republika vázána. Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a je plně slučitelný s právem Evropské unie a rovněž naplňuje právní závazky plynoucí pro Českou republiku z mezinárodních úmluv OSN v oblasti návykových látek.

Návrh zákona nepředpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočty krajů a obcí.

Návrh zákona nepředpokládá dopady na životní prostředí a rovněž nepředpokládá žádné dopady na rovné postavení mužů a žen.

Lze očekávat pozitivní sociální dopady ve smyslu redukce zneužívání návykových látek a obchodu s drogami.

Na závěr bych chtěl jako zpravodaj navrhnout Poslanecké sněmovně, aby s návrhem vyslovila souhlas již v prvním čtení podle ustanovení § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb. Je dán veřejný zájem na urychlení projednávání a přijetí návrhu zákona z důvodu nejen ochrany veřejného zdraví, ale i ochrany zdraví jednotlivých občanů. Jedná se o rozšíření výčtu seznamu látek uvedených v přílohách 1, 4 a 7. Jedná se tedy o změnu technického charakteru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji zpravodaji poslanci Holíkovi. Můžeme se pustit do obecné rozpravy. Tady bylo zajímavé to, že už v průběhu vystoupení pana poslance Béma jsem dostal faktické poznámky. Já se zeptám, jestli tedy platí. Paní poslankyně Lesenská? Ne. Pan poslanec Tomáš Úlehla. Ne, takže to také ne, takže v tom případě můžeme jít.

Nejdřív se přihlásil pan ministr Heger řádně a další pan poslanec Štětina. Prosím pana ministra jako prvního v obecné rozpravě.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já bych jenom krátce rád podpořil poslanecký návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., který tu zevrubně popsal pan kolega Bém. Mohu za Ministerstvo zdravotnictví pouze podpořit význam

novely, význam drogové problematiky. Návrh byl vypracován ve spolupráci s příslušným odborem Ministerstva zdravotnictví, který je Inspektorát o-mamných a psychotropních látek, který formu poslaneckého návrhu uvítal zejména z důvodů urychlení legislativního procesu. Látky jsou na černém trhu a nelze bez seznamu v novelizovaném zákoně proti nim úspěšně zasahovat. Legislativní pravidla zároveň nedovolí, aby látky byly v nižší normě, než je zákon, takže tento proces, který má také trošku technický charakter, je potřeba urychlit a novelu přijmout.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji tedy panu minist-rovi. Poprosím pana poslance Štětina, který byl dalším přihlášeným, a pak se přihlásil pan poslanec Bublan. Prosím, nyní pan poslanec Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Myslím, že to tady bylo po odborné stránce dostatečně zdůvodněno, zpravodajem též. Já mám jako jeden z předkladatelů návrh, abychom si v co nejbližší budoucnosti připravili úplně nový zákon, který by stanovil zcela nová pra-vidla vzhledem k tomu, že drogy jsou problematikou, která se vyvíjí velmi rychle, ani na to nestačíme reagovat, a že potom, kdy bychom měli nový zákon, potom bychom mohli velmi rychle a operativně přistupovat k tomu, že bychom nové drogy uveřejňovali ve vyhlášce, a tím bychom celý legis-lativní proces mohli urychlit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím pan poslanec Štětina se svým vystoupením. Nyní pan poslanec František Bublan je další přihlášený do obecné rozpravy. Další přihlášku nemám. Prosím. Ještě pa-ní poslankyně Wenigerová.

Poslanec František Bublan: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolu- te mi, abych využil této příležitosti, kdy projednáváme změnu zákona o návykových látkách a tlumočil jeden podnět, který jsem obdržel z městské části Praha 5. Podnět si neklade za cíl nějak obměnit návrh to- hoto zákona nebo ovlivnit, ale myslím, že by mohl být podnětem pro minist- ra zdravotnictví, případně pro kolegy, kteří se touto problematikou více zabývají.

Městská část Prahy 5 je proslulá velkým výskytem narkomanů, především v lokalitách Na Knížecí a Skalka. Mezi drogy, které se zde v těchto místech prodávají a užívají, nepatří heroin nebo pervitin, ale substituční přípravek Subutex. Tento přípravek, který obsahuje látku bup- renorfin, je pouze na lékařský předpis a má se užívat orálně a je samozřejmě součástí substituční terapie. Pokud se však Subutex užije ne-

bo aplikuje injekčně, má stejné účinky jako droga a má také abstinenci- ní příznaky. Nadměrný výskyt a v podstatě zneužívání Subutexu především v Praze a ve Středočeském kraji vede k podezření, že je zde předepisován v rozporu se zákonem a v nesouladu se standardem substituční léčby.

Takže dávám tento podnět: Možná by stálo za to využít finskou zkuše- nost, protože ve Finsku se používá na substituční léčbu Suboxone, což je přípravek, který nemá abstinenci- ní následky, a i když se užije injekčně, tak nemá tyto následky. Takže zneužil jsem možná tohoto návrhu zákona, ale berte to jako podnět. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady další přihlášené. Paní poslankyně Wenigerová a pak pan poslanec Krupka. Prosím paní po- slankyni.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážený pane předsedající, paní předsedkyně, dámy a pánové, já jen jedno doplnění. U těchto syntetických drog, o kterých hovoříme, vidím velkou nebezpečnost v tom, že jsou pro- dávány normálně v kamenných obchodech, že jsou prodávány jako dár- ková balení, že stojí v hodnotě od 60 do 200 korun, takže vlastně mladí lidé si je mohou koupit, aniž by museli pomalu jít tedy na brigádu. A není to už jenom v Českém Těšíně, ale samozřejmě se to dostalo i do Olomouce, do- stalo se to do Jeseníků. Když jsem hovořila s některými řediteli tady v Praze, je to samozřejmě i v Praze.

Takže já rovněž, protože jsem jedna z předkladatelů, podporuji sch- válení zákona v tomto zkráceném řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Teď poprosím pana poslance Krupku.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, děkuji za slo- vo. Já bych byl stručný, abychom stihli odhlasovat. Já bych chtěl předem avizovat a poděkovat, že skutečně výzva, která zazněla z Českého Těšína a blízkého okolí, které je v polském příhraničí, usedne na půdu Poslanecké sněmovny tak, že projde toto hlasováním prvním čtením.

Zároveň bych ale přidal jednu poznámku. Slíbil jsem ji kolegovi Pavolu Lukšovi, protože on byl i ten, který se o tuto věc intenzivně zajímal, a bo- hužel se stalo, že na tisku není uveden, takže doufám, že i on bude jeden z těch pseudopředkladatelů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Mám dojem, že to je poslední přihláška, která zazněla v rozpravě. Nikdo další? Není nikdo další, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit. Nevím, jestli někdo z

předkladatelů... nebo zpravodaj jestli chce něco shrnout. Není co shrnout, takže budeme rozhodovat nyní podle § 90.

Zagonguji. Bude to trochu komplikované. Prosím vás, nejdřív prosím poslance do místnosti. Budeme rozhodovat podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Nejdřív přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 260 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, schválit tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 29, přihlášeno 159, pro hlasovalo 153, proti žádný, takže usnesení bylo přijato.

Vzhledem k tomu, že jsme usnesení přijali, budeme pokračovat tak, že zahájím podrobnou rozpravu. Pánové, kam odcházíte? (Ke zpravodaji a navrhovateli. Veselost v sále.) Je to úplně jinak, to prošlo. To znamená, že pokračujeme až do definitivního projednání. (Potlesk v sále.)

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám přihlášky, ale možná, že nějaké ještě přijdou. Nepřijdou. Podrobnou rozpravu zřejmě můžeme ukončit.

A teď to, s čím jste zřejmě nepočítali, my nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Pavla Béma, Jaroslava Krupky, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Borise Šťastného, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Jiřího Štětiny, Alfréda Michalíka a Soni Markové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 260, ve znění schválených úprav."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 30. Přihlášeno 159. Pro hlasovalo 153, proti žádný. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji zpravodaji i předkladateli. (Oba sedí dál na svých místech, nechťejí odejít.) Teď už můžete. (Smích v sále.)

Nevím, jestli ještě otevřít další bod? (Ze sálu se ozývá ano i ne.) Ano. Je to bod

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Prosím pana ministra Jiřího Pospíšila. Je tady? (Ano.) Tady je také navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Prosím pana ministra, aby uvedl tento návrh zákona.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Budu velmi stručný. Jedná se o velmi drobnou novelu tohoto zákona, která má řešit problém, který vyvstal v praxi, a to přidělování jednotlivých spisů jednotlivým soudcům tak, jak napadají na konkrétní soud.

Došlo totiž k rozhodnutí Nejvyššího soudu, které zpochybnilo dosavadní praxi, tzv. kolečko. Jednotlivým soudcům jsou přidělovány spisy podle specializace tak, jak přicházejí na soud. Protože ta praxe je zaběhlá a je správná, všichni s ní souhlasí, chceme upravit zákon o soudech a soudcích a chceme umožnit, aby při rozdělování spisů mohly být využívány rejstříky nebo jiné evidenční pomůcky soudu, tzn. aby právě mohlo být aplikováno toto kolečko. Jedná se o systém, který zaručí, že budou spravedlivá a jasná pravidla pro přidělování spisů jednotlivým soudcům, která nebude možno zneužít, obejít, a tím vytvořit řekněme prokorupční prostředí. Toto opatření má tedy též výrazně protikorupční charakter.

Dále se doplňuje do návrhu zákona možnost Ministerstva spravedlnosti v rámci dohledu nad správou soudu dohlížet též na tvorbu a změny rozvrhu práce. Domníváme se, že to je správný postup, který je obvyklý i v jiných zemích Evropské unie a nijak nezasahuje do nezávislosti soudu.

Z důvodu všeobecné nutnosti přijetí této právní úpravy se vláda rozhodla požádat Poslaneckou sněmovnu, aby byl vysloven souhlas s tímto návrhem již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím pana poslance Marka Bendu jako zpravodaje.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, pan ministr Pospíšil vám návrh zákona představil. Ti, kteří tady byli již v minulém volebním období, si jistě pamatují, že na problém upozorňovala již předchůdkyně pana ministra paní

ministrýně Kovářová, která ho sem také přinesla. Nakonec návrh zákona nebyl schválen jenom proto, že se objevil příležitost, který měl řešit i jiné problémy a díky tomu nebyl přijat.

Já se domnívám, že návrh zákona opravdu reaguje na situaci, kterou je nezbytné řešit. Je v souladu s dosavadní praxí soudu, proti které nikdo nic nenamítá a kde vznikl jenom jistý problém ve výkladu Nejvyššího soudu, kterému se zdála nedostatečně upravená v pozitivním právu právě tato praxe.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď otevírám obecnou rozpravu. Do ní se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc jako první. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já souhlasím s tím, abychom tento návrh zákona projednávali, protože určitě je dobré, abychom pravidla měli nastavená přesně tak, aby je nebylo možné obcházet. Na straně druhé podle mého názoru není možné teď jedním hlasováním rozhodnout bez rozpravy ve výborech, zda tento systém je skutečně protikorupční, zda skutečně bude průhlednější, nebo zda naopak bude vnášet ještě větší komplikace do celého systému přidělování spisů jednotlivým soudům.

Bavíme se o jedné ze základních zásad trestního procesu, tedy že bude konkrétní kauza přidělována nezávisle soudcům podle určitých pravidel. Tohle je podle mého názoru natolik zásadní věc, že si dovoluji podat dnes tady v této věci veto dvou poslaneckých klubů, ČSSD a KSČM, tak, jak je potřeba k tomu, aby tento návrh nebyl projednáván ve zjednodušeném řízení.

Doporučuji, aby se tímto návrhem zabýval ústavněprávní výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Chápu to jako veto dvou poslaneckých klubů, to znamená, že to nemůžeme projednávat podle § 90 odst. 2.

Jsme stále v obecné rozpravě. Kdo dál se do ní hlásí? Prosím nyní paní poslankyně Nedvědová.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobré odpoledne, nebo spíš podvečer. Já souhlasím s tím, co tady řekl kolega Tejc. Jedná se o určitou změnu zákona o soudech a soudcích, která zpřesňuje způsob rozdělení věcí mezi jednotlivá soudní oddělení. Není však z této novely zákona zcela jednoznačně patrné, jak má být zaručeno jednak rovnoměrné rozdělování věcí, jednak to, aby nenapadlo do jednoho senátu více složitých či vazebních věcí, a jaké evidenční pomůcky či rejstříky přitom je

možno použít tak, aby byla zachována příslušnost soudce a byl tak dodržen článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Nový odstavec § 123 odst. 3 uvádí možnost sledování rozvrhu práce soudců s výjimkou soudu Nejvyššího. Tam rozvrh práce konkrétně určuje, kdo ze soudců a dalších pracovníků soudu je oprávněn a povinen konkrétní věc vyřizovat. Aniž by bylo na místě rozšiřování byrokracie a státního dozoru nad soudy, není zde stanovena žádná možnost ovlivnit rozvrh těchto soudů, pokud by nebyly v souladu s právními předpisy. Postačilo by přitom doplnění možnosti ministru spravedlnosti, aby v tomto směru podal návrh na změnu tohoto rozvrhu Nejvyššího soudu České republiky či Nejvyšší soudcovské radě, pokud bude zřízena. Taktéž by se to mohlo týkat i předsedy Nejvyššího soudu ohledně rozvrhu práce Nejvyššího soudu České republiky, jinak by tato právní úprava zůstala čistě formální.

Pokud jde tedy o změny rozvrhu práce, mělo by být konkrétně určeno, v kterých případech je možno k nim přistoupit, zejména příchod či odchod soudce či dlouhodobá nepřítomnost v práci apod. Zákon by měl upravit kritéria rozdělování práce mezi soudce, což však nečiní, a tím může docházet k odnímání zákonného soudce.

Domnívám se proto, že s ohledem na tyto chyby není možno ho projednávat v režimu § 90 a je možno provést případnou úpravu ve druhém čtení. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak to ještě bylo zdůvodnění veta. Ptám se, kdo dál se hlásí do obecné rozpravy. Nikdo dál se do obecné rozpravy nehlásí, takže ji můžu ukončit.

Zeptám se na závěrečné slovo nebo nějakou reakci ministra nebo poslance Bendy. Hlásí se oba. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, budu velmi stručný. Já plně respektuji takovýto pohled části Sněmovny. Nechť je ta věc projednána na ústavněprávním výboru. Pouze konstatuji, že to, co zde říkala paní poslankyně, se netýká té novely, trošku hovořila o něčem jiném. Nám jde pouze o to, aby v tuto chvíli byla jasná reakce na určité rozhodnutí Nejvyššího soudu. To znamená můžeme se bavit i o jiných věcech, které s tím souvisejí. Rozhodne-li Sněmovna o přidělení ústavněprávnímu výboru, jsme samozřejmě na odbornou debatu připraveni.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Benda ještě chce reagovat.

Poslanec Marek Benda: Já nechci reagovat, jenom doplním ten návrh.

Kromě toho, aby to bylo přikázáno ústavněprávnímu výboru, navrhuji, aby byla zkrácena lhůta na projednání ve výborech na 30 dnů, protože si opravdu myslím, že to je mimořádně jednoduché a že je zbytečné se tady tím trápit více než dvě sněmovny za sebou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže necháme tedy teď proběhnout dvě hlasování, která bychom snad ještě přinejlepším stihli.

To první je: Organizační výbor přikázal návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Takže budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přikázání návrhu ústavněprávnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 31. Přihlášeno 154, pro hlasovalo 142, proti 1. Bylo to tedy odhlasováno.

A poslední hlasování je o přikázání... ne, o zkrácení. Prosím, pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Já se domnívám, vážený pane předsedající, že pokud návrh zazněl až v závěrečném slovu, je nehlasovatelný, protože by měl zaznít v rozpravě. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Vypadá to, že to je pravdivá námitka. Myslím, že je to tak, že to mělo zaznít v rozpravě.

Pan poslanec, pardon, pan ministr Drábek zřejmě chce otevřít rozpravu. Jenomže já už... Myslím, že už to nemůžeme hlasovat teď z důvodu, že už máme 19. hodinu. (Od stolku zpravodajů se mimo mikrofon ozývá poslanec Benda: Není hlasování o zákonu.)

Tak prosím, pan ministr Drábek chce otevřít rozpravu. Pak se pobavíme ještě dále. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, vážená kolegyně, myslím, že je v tuto chvíli potřeba říci, že je potřeba říci ještě několik vět. (Smích z poslaneckých lavic. Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Stalo se. Hlásí se pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já samozřejmě chápu, že byla tímto znovu otevřena rozprava, nicméně bych chtěl upozornit na to, že je 19 hodin 1 minuta, a tudíž není možné, protože jsme si tak neodsouhla-

sili, již hlasovat. Takže ani o tom návrhu, i kdyby byl znovu navržen, nemůžeme dnes rozhodnout.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Rozprava nicméně probíhá. Ta může probíhat podle toho, jak se kdo přihlásí. Pan poslanec Benda se do ní hlásí.

Prosím vás ještě, někteří odcházejí. Já jsem chtěl říci jednu důležitou informaci k zítřejšímu ránu. Tak jenom prosím to ještě snad dokončeme.

Poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Já jsem tady nevyskakoval, abych se hádal s předsedajícím, když uznal námitku pana poslance Koníčka, i když ji pokládám za mylnou a chybnou. Návrhy na doplnění dalších orgánů Sněmovny a na zkrácení lhůt se běžně přednášely po obecné rozpravě. Vždycky v této sněmovně. Nikdo to neproblematizoval. Ale hlasování je samozřejmě možné i po 19. hodině. Nejedná se o...

(Reakce z místa poslanců ČSSD.)

Tak prosím si přečtete ten jednací řád. Buďte tak hodní. (Čte.) Sněmovna zahajuje své denní jednání nejdříve v 9 a končí nejpozději ve 21. Hlasování o návrzích zákonů, pozměňovacích návrzích k nim a o mezinárodních smlouvách vyžadujících souhlas Parlamentu a o změně této doby pro hlasování lze zahájit nejpozději do 19 hodin.

Máte pocit, že se jedná o hlasování o návrhu zákona? Nebo o hlasování o pozměňovacím návrhu zákona? Ne! Jedná se o hlasování o zkrácení lhůty. A to se samozřejmě může konat až do 21. hodiny.

Čili navrhuji zkrátit lhůtu na 30 dní. A myslím, že se o tomto návrhu samozřejmě může hlasovat. (Silný potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Má někdo námitku proti tomu výkladu, který tady zazněl? Pokud není námitka, tak tedy nechám hlasovat podle toho, co tady zaznělo naposledy. Byl to návrh zkrátit lhůtu k projednávání na 30 dní.

Je tu návrh vás odhlásit, tak vás odhlašuji. Prosím, znovu se přihlaste.

Pan poslanec Jeroným Tejc se hlásí.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. V tom případě bych si dovolil požádat jménem poslaneckého klubu sociální demokracie o pauzu na jednání v době dvou hodin, tedy do 21 hodin. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Těto žádosti tedy vyhovím.

Ale rozprava ještě byla. Dobře. Já tedy této námitce vyhovím. Myslím, že to odhlasujeme příště.

Jenom jsem chtěl upozornit na to, že jsem obdržel žádost předsedy poslaneckého klubu Bohuslava Sobotky, který mě požádal, jestli by mohlo ranní jednání Sněmovny začít v 9 hodin 30 minut, protože svolal klub.

(Nesouhlasné protesty koaličních poslanců ke dvěma poradám za sebou.)

My máme právo každý den na poradu klubu. Tohle je dnešní a tato je zítřejší. Myslím si, že si vyčerpáváme svou kvótu. Tak se nezlobte, ale já vyhovím oběma žádostem, jak té dnešní, tak té zítřejší. Přeji vám příjemný večer. A zítra, prosím, v 9.30 hodin.

(Jednání skončilo v 19.05 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
16. března 2011 v 9.31 hodin
Přítomno: 182 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Zahajují druhý jednací den 14. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní.

Prosím nejprve jako vždy, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a oznámili mi, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Nejprve vás seznámím s omluvami z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají: Antonín Pavel, Dana Filipi, Jan Hamáček, Petr Jalowiczor, Radim Jirout, Václav Mencl, Ivan Ohlídal, Jan Pajer, Vlasta Parkanová, Karolína Peake, Jaroslava Schejbalová, Ladislav Skopal, Josef Smýkal, Cyril Zapletal a Václav Zemek do 10 hodin 30 minut. Z členů vlády se omlouvají Vít Bárta, Karel Schwarzenberg a Alexandr Vondra. Tolik omluvy.

Dále bych vás informovala o tom, že na dnešní dopoledne máme pevně zařazené body 53 – říkám to zejména pro zpravodaje a předkladatele, prosím o pozornost – body 53, 55, 62, 7 a 8. Poté budeme pokračovat dalšími body z bloku prvních čtení. Odpolední jednání zahájíme pevně zařazenými body 44 a 30 a poté opět budou následovat zákony z bloku prvních čtení.

Paní poslankyně Orgoníková má náhradní kartu číslo 7.

Také ještě připomínám, přestože to bylo řečeno včera, že dnes od 19 hodin máme zařazené body z bloku smlouvy – druhé a prvé čtení. Očekává se – je jich celkem, myslím, jedenáct v prvním čtení a pět nebo šest ve druhém, takže ta hodina by na to mohla teoreticky stačit. Čili mezi 19. a 20. hodinou dnes budou projednávány smlouvy v druhém a prvním čtení.

Tolik všechna upozornění, která jsem měla já pro vás.

Nyní se hlásí o slovo předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Petr Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Pěkné ráno. Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si požádat o zařazení na pořad schůze sněmovního tisku 239, druhého čtení návrhu zákona nebo změny návrhu zákona o státním rozpočtu, a to po pevně zařazených bodech, po bodu 8 před blok prvních čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A bylo by to tedy dnes před bod 8. (Po bodu.) Po bodu 8, tedy po pevně zařazených bodech. Dobře, to je první návrh. A další prosím?

Poslanec Petr Gazdík: Dále poprosím po tomto bodu, který bude

zařazen po bodu 8, zařazení sněmovního tisku, třetího čtení sněmovního tisku – pardon – bodů 68 a 69, vládní návrh zákona o platebním styku, sněmovní tisk 177 a 178, body 7 a 8. (Po chvilce odmlčení:) Omlouvám se, беру zpět, to je nesmysl.

Takže jsou to body 19 a 20, sněmovní tisk 266 a 276, zařadit po tom bodu 8 a po tisku 239. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Takže další pevně zařazené body po tom prvním, který jste navrhol, by byly bod 19 a bod 20. Tak to navrhuje? Ano. Děkuji.

Prosím nyní pan kolega Farský. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych chtěl navrhnout pevně zařazení bodu číslo 64, což je tisk číslo 165, novela zákona o ochraně veřejného zdraví, a to na středu 23. března jako třetí bod bloku třetích čtení za již zařazené body číslo 66 a 67. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to číslo 64, tisk 165, na středu za pevně zařazené body. Je to tak? (Ano.) Dobře.

Prosím další nějaký návrh k pořadu schůze. Není. Budeme tedy hlasovat o těch, které byly předneseny. Máme před sebou tři hlasování.

V prvním z nich navrhuje pan poslanec Gazdík pevně zařazení sněmovního tisku číslo 239, je to návrh změn státního rozpočtu, jako pevně stanovený bod dnes dopoledne po bodu 8.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 32. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 32. Přítomno 153, pro 89, proti 28. Tento návrh byl přijat.

Oznámím ale, že náhradní karty má pan poslanec Babák – číslo 12, pan ministr Kalousek – číslo 16.

Další hlasování se týká pevného zařazení bodu číslo 19, sněmovní tisk 266, bodu číslo 20, sněmovní tisk 276, za dnes již pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování číslo 33. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 33. Přítomno 158, pro 88, proti 12. Tento návrh tedy byl přijat.

Pan kolega Farský žádá Sněmovnu o pevně zařazení bodu číslo 64, sněmovního tisku 165, na středu 23. 3. jako třetí bod za již pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování číslo 34. Prosím, kdo je pro tento návrh? A kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 34. Přítomno 160, pro 96, proti 16. Také tento návrh jsme schválili.

To byla tedy úvodní hlasování a můžeme se věnovat oněm schváleným bodům.

Zahajuji projednávání bodu číslo 53. Je to

53.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na přístup k Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska /sněmovní tisk 171/ - druhé čtení

Prosím o úvodní slovo pana ministra dopravy Víta Bárta.

Paní místopředsedkyně Klasnová má náhradní kartu číslo 8.

Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda České republiky předkládá do Poslanecké sněmovny návrh na přístup k Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska Guayana. Toto prohlášení náleží do kategorie takzvaných prezidentských smluv, a proto je k jeho ratifikaci vyžadován souhlas Parlamentu České republiky. Důvod přistoupení České republiky k této smlouvě spočívá v plnění závazků členského státu vůči Evropské kosmické agentuře.

Prohlášení je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Přistoupení České republiky k prohlášení nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jana Hamáčka, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 171/1. Dostávám avízo, že zde pan poslanec není. Myslím, že jsem jej i

omlouvala. Je na zahraniční cestě, takže poprosím někoho z jeho kolegů ze zahraničního výboru, zda by byl tak laskav a ujal se této role. Jsme ve druhém čtení, není třeba schvalovat změnu zpravodaje.

Paní poslankyně Konečná zastoupí v roli zpravodaje.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dobrý den. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych velmi krátce přečetla usnesení zahraničního výboru ze dne 19. ledna 2011. Usnesení zní, že zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby dala souhlas k přístupu k Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska Guayana. Pověřuje předsedu výboru, aby usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny, atd., standardní body. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Konečné. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Prosím, zda se někdo hlásí ze svého místa. Není tomu tak. Končím rozpravu.

Přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení tak, jak jsme s ním byli právě seznámeni a jak jej máte k dispozici v písemné podobě.

Tedy: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k přístupu k Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska Guayana."

Zahajují hlasování pořadové číslo 35. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 35, přítomno 166, pro 144, proti 1. Návrh usnesení jsme schválili.

Tím končí projednávání bodu číslo 53. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajují projednávání bodu

55.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Austrálie o leteckých službách /sněmovní tisk 181/ - druhé čtení

O úvodní slovo opět požádám ministra dopravy Víta Bárta.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Česká republika a Austrálie doposud nemají upraveny vzájemné vztahy v oblasti civilního letectví. Vláda České republiky souhlasila se sjednáním Dohody mezi vládou České republiky a vládou Austrálie o leteckých službách svým usnesením ze dne 30. května 2007, číslo 578. Dohoda byla podepsána dne 24. září 2010 v rámci Valného shromáždění Organizace spojených národů v New Yorku.

Dohoda stanoví jednotné podmínky pro výkon dopravních služeb leteckými dopravci obou států. Má liberální charakter a vymezuje například přepravní práva na určených linkách, obsahuje ustanovení o spolupráci a postupech v důležitých oblastech, jako je provozní bezpečnost a ochrana civilního letectví před protiprávními činy. Dohoda je přínosná pro rozšíření dvoustranné spolupráce mezi oběma zeměmi.

Dovolují si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Davida Šeicha, aby odůvodnil usnesení výboru. Bylo nám rozdáno jako sněmovní tisk 181/1.

Ještě oznámím, že náhradní kartu číslo 4 má pan poslanec Jeroným Tejc.

Prosím nyní pana poslance Davida Šeicha.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, doporučení zahraničního výboru je velmi prosté. Doporučuje dát souhlas s ratifikací této dohody. Máte ho v písemné podobě rozdáno na lavice. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. Písemnou přihlášku do ní nemám žádnou. Ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, v němž Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Austrálie o leteckých službách.

Zahajují hlasování pořadové číslo 36 a táži se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 36, přítomno 170, pro 142, proti 2. Usnesení jsme schválili.

Tím jsme se vypořádali s bodem 55. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

62.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Gruzie o leteckých službách /sněmovní tisk 267/ - první čtení

Opět požádám pana ministra Víta Bárta o úvodní slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzájemné vztahy mezi Českou republikou a Gruzii v oblasti civilního letectví nejsou v současné době nijak upraveny. Jednání o textu letecké dohody probíhala s přestávkami několik let a byla završena v roce 2010. Poté, co vláda vyslovila svým usnesením se sjednáním dohody souhlas, byla dohoda v listopadu 2010 v Tbilisi podepsána.

Text dohody je velmi liberální, odpovídající současnému vývoji v oblasti civilního letectví. Je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, včetně závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii.

Sjednání dohody nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Pravidelnou leteckou dopravu mezi zeměmi zajišťuje v současnosti letecký dopravce České aerolinie na lince Praha – Tbilisi na základě prozatímního provozního oprávnění. Sjednání dohody bude proto přínosné z hlediska stanovení jasného právního rámce pro takový provoz.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací předkládané dohody. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Tímto bodem nás měl provést pan poslanec Hamáček coby zpravodaj. Je omluven. Prosím nyní o hlasování o změně zpravodaje. Paní poslankyně Konečná by se této role ujala.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 37. Kdo souhlasí se změnou zpravodaje v prvním čtení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 37, přítomno 171, pro 139, proti 1.

Prosím tedy paní poslankyni Konečnou jako zpravodajku, aby se ujala slova.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já si myslím, že pan ministr řekl k této dohodě vše podstatné, a proto mi dovoluji, abych jen navrhla, aby tento tisk byl přikázán zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu bez písemných přihlášek. Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Paní zpravodajka se s tím ztotožňuje. Ptám se, zda má někdo ještě jiný návrh. Nemá, přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 38. Kdo je pro přikázání tohoto vládního návrhu zahraničnímu výboru? ptám se. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 38 přítomno 174, pro 152, proti 2. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Tím jsme se vyrovnali v prvním čtení se sněmovním tiskem 267. Končím projednávání bodu číslo 62 s díky paní zpravodajce i panu ministroví.

Zahajuji projednávání bodu číslo 7. Je to

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 177/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím tedy pana ministra, aby se ujal slova. Před malou chvilinkou tady byl, takže prosím parlamentní službu nebo někoho z jeho vládních kolegů nebo předsedu poslaneckého klubu, aby pana ministra informovali, že začínáme tento bod projednávat... (Po chvilce ministr Kalousek přichází do sálu.)

Projednáváme bod číslo 7, sněmovní tisk 177. Úvodní slovo patří ministru financí Miroslavu Kalouskovi. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Paní předsedkyně, dámy a pánové, snažně prosím o prominutí, velmi se omlouvám za krátkou nepřítomnost a pozdní příchod.

Děkuji rozpočtovému výboru za projednání a v podrobné rozpravě pak před třetím čtením se k jednotlivým pozměňujícím návrhům vyjádřím. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 177/1. Prosim o slovo zpravodaje tohoto výboru pana poslance Michala Doktora.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo i za úvodní slovo panu ministrovi financí. Myslím, že vzhledem k tomu, že usnesení rozpočtového výboru bylo rozdáno všem jako sněmovní tisk, není nutné, abych z něj citoval veškeré detaily. Základním sdělením Poslanecké sněmovně je nepochybně doporučení rozpočtového výboru, aby vyslovila s vládní předlohou, tedy sněmovním tiskem 177, souhlas. Zároveň upozorňuji, že rozpočtový výbor projednal a přijal doporučení směřující k přijetí pozměňujících návrhů.

Jako zpravodaj zároveň ve svém vstupu upozorňuji na konflikt způsobený prodlevou v projednávání tohoto sněmovního tisku, která spočívá ve v tuto chvíli špatně vyjádřeném datu účinnosti. Toto ovšem bude překonáno pozměňujícím návrhem, který v tuto chvíli formálně leží na vašich lavicích. Podala jej paní místopředsedkyně, paní kolegyně Langšádlová a ona se k němu samozřejmě musí formálně přihlásit, aby nabyl účinku a stal se hlasovatelným.

Tolik mé úvodní slovo a hlásím se, paní předsedkyně, prosím, do podrobné rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevíráme nyní obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky, ale hlásí se pan poslanec Braný. Prosim, pane kolego.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená kolegyně, kolegové, vážená vládo, já nebudu mít dotaz na pana ministra financí, též se hlásím k tomu, že jsme tento tisk projednali dost důkladně na úrovni rozpočtového výboru, ale přesto mě zaujala jedna věc. Využiji přítomnost pana ministra, jestli by byl ochoten na to zareagovat.

V tomto tisku se liberalizuje režim elektronických peněz, kdo s nimi může nakládat, a to s cílem, aby se podnítila četnost, aby bylo víc operátorů v této oblasti s těmito penězi. A z 1 mil. základního kapitálu se to snížilo na 350 000. Chci se zeptat pana ministra, jestli bude ve všem platit, když se nám nedaří něco, co chceme, že ministerstvo a vláda budou snižovat požadavky, které třeba i ten rozvoj mohou brzdit. Takže jestli by byl

pan ministr... Jestli je to nějaký precedens, anebo jestli je to už nová linie, že když se něco nedaří, snížíme, změkčíme podmínky a ono se nám to rozvine. Takto je to tam popsáno.

Tolik můj dotaz. Jinak je to už rozpočtového výboru, pozměňovací návrh, nemám žádné výhrady a také to podporuji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Petrovi Branému. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Pan ministr Miroslav Kalousek. Prosim.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já docela rád zodpovím. Směřuje-li třeba váš dotaz na snižování daní či jiné operace, které znamenají dopady do státního rozpočtu trochu větší, než si můžeme dovolit, tak samozřejmě nikoliv, pane poslanče. Nicméně dá se to skutečně označit za obecný přístup vlády vůči někdy zbytečně tvrdým formulacím nebo předadministraci operací tohoto typu. My jsme velmi bedlivě vážili nové limitující podmínky pro operátory elektronických peněz, porovnávali se zahraničím, diskutovali jsme to s Českou národní bankou a chci ujistit Poslaneckou sněmovnu, že tato, jak vy jste to označil, liberalizace podmínek – já bych spíš řekl úprava pravidel – nijak nesníží efektivitu kontroly a kompetence regulátora. Takže pevně doufáme – ano, podpořte to rozvoj elektronických peněz, nás to nebude nic stát a spotřebitel se nemusí obávat, že by byl méně chráněn než doposud.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosim o další přihlášky do obecné rozpravy. Není-li žádná, obecnou rozpravu končím.

Můžeme se věnovat rozpravě podrobné. Hlásil se do ní pan zpravodaj, hlásí se také paní kolegyně Langšádlová. Prosim tedy, nejprve paní poslankyně Helena Langšádlová má slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vzhledem ke zpoždění legislativního procesu je zřejmé, že zákon nebude vyhlášen ve Sbírce zákonů před 30. dubnem 2001. Původně navržené datum účinnosti je tak nereali-zovatelné. Z toho důvodu se navrhuje změnit účinnost na den vyhlášení. Z tohoto důvodu se slova "30. dubna 2011" nahrazují slovy "jeho vyhlášení". Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Michal Doktor má slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Michal Doktor: Přihlásil jsem se do podrobné rozpravy proto, abych se formálně přihlásil k pozměňujícímu návrhu, který vám byl rovněž rozdán na lavici. Zopakují ve zdůvodnění, že tak plní svou ambici a realizují tak záměr změnit vyjádřený ekvivalent v části zákona, která se týká zákonného omezení plateb v hotovosti, které v současné době pracuje s 15 tisíci eury. Považuji limit stanovený v měně, kterou nepoužívá – euro není měnou tohoto území a není národní měnou České republiky – a spatřuji ten vyjádřený limit jako neobratný a způsobující zbytečné vícenáklady firmám, které vzhledem k limitu obsaženému v tomto zákonu musí každý den přepočítávat patnáctitisícový limit vyjádřený v eurech na české koruny. Z logiky samotné, vzhledem k tomu, že máme volně směnitelný kurz, pak každý den je tento limit, kterým je stanovena bariéra pro platby v hotovosti, jiný a firmám zbytečně způsobuje komunikační obtíže a i vícenáklady spojené se sledováním, resp. provozováním takových systémů.

Navrhuji tedy napříště, aby tato částka 15 tisíc eur byla zaměněna za částku 350 tisíc Kč. Záměrně jsem zvolil tento dostatečně vysoký limit proto, abych – řekněme – nedráždil Poslaneckou sněmovnu a neprovokoval politickou dohodu, která tady dosažena v minulosti. Jen uvedu, že v době, kdy bylo 15 tisíc eur stanoveno jako limit pro regulaci plateb v hotovosti, resp. zacházení s hotovostními platbami, tak jak je vyjádřeno v zákoně, činil tento limit zhruba 420 tisíc korun a od té doby postupně klesá. Já myslím, že se společnost umí vypořádat s těmi neblahými jevy spojenými s hotovostí, a v zásadě mi jde jenom o to, upravit v zákoně regulaci plateb v hotovosti tak, abych nezpůsobil firmám zbytečné náklady navíc.

Navrhuji tedy, aby změna části desáté, tedy změna zákona o omezení plateb v hotovosti, § 4 odst. 1 zněl: "Poskytovatel platby, jejíž výše překračuje částku 350 tisíc Kč, dále jen limit, je povinen provést platbu bezhotovostně. To neplatí, jde-li o platbu, která musí být podle zvláštního právního předpisu provedena v hotovosti." Ostatní části zákona zůstávají beze změny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Připomínám, že jsme v podrobné rozpravě. Hlásí se ještě do ní někdo? Nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Zeptám se na případná závěrečná slova pana ministra či pana zpravodaje. Není třeba.

Nezazněl žádný návrh, kterým bychom se teď mohli zabývat, takže končím druhé čtení sněmovního tisku 177, končí tím projednávání bodu číslo 7.

Zahajuji projednávání bodu číslo 8. Je to

8.

Vládní návrh zákona o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 178/ - druhé čtení

Opět požádám pana ministra financí o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět si dovoluji poděkovat rozpočtovému výboru za projednání. Je to zákon, který předkládáme ve spolupráci s Českou národní bankou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Návrh jsme přikázali v prvním čtení k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo předloženo jako sněmovní tisk 178/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec Michal Doktor. Prosím, pane kolego.

Poslanec Michal Doktor: Já budu maximálně stručný. Osvědčím, že rozpočtový výbor projednal sněmovní tisk 178 s doporučujícím usnesením a doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s tímto sněmovním tiskem, tak jak jej předložila vláda. Zároveň upozorňuji, že už v tuto chvíli je rozdán na lavici pozměňující návrh vycházející z některých zjištěných – řekněme – excesů, které se v mezidobí projednávání tohoto dokumentu objevily na českém trhu, a snaží se tak vyrovnat s klamavou činností a se snahou mást klienty českého trhu napodobeninami příležitostných mincí a jubilejních mincí vydávaných na území České republiky zejména Českou národní bankou.

Hlásím se do podrobné rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Otevírám nyní ale obecnou rozpravu. Ptám se na přihlášky z místa. Písemnou nemám, nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji podrobnou. Paní poslankyně Helena Langšádlová, poté pan poslanec Michal Doktor.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já se chci jenom přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který posunuje účinnost tohoto zákona z 1. dubna 2011 na 1. červenec roku 2011. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pana poslance Michala Doktora nyní požádám o slovo.

Poslanec Michal Doktor: Formálně se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdán na lavice. Chtěl bych konstatovat, že cílem tohoto návrhu je novými ustanoveními zákona prohloubit ochranu emisního postavení České národní banky v reakci na rozmáhající se nežádoucí obchodní praktiky spočívající v nabízení medailí zaměnitelných s pamětními mincemi vydávanými právě Českou národní bankou. Je zřejmé, že tyto mince mají vedle své nominální hodnoty také hodnotu uměleckou a historickou, která postupem času stoupá, a nikoliv náhodou se na českém trhu objevily takřka bez hodnoty dané logikou toho, co bylo vyjádřeno, objekty anebo zboží, které se zásadně pokoušelo napodobit právě mince a jubilejní medaile vydávané Českou národní bankou. Nepochybně se jedná o pokus o klamavou praktiku, resp. o podvod, a studiem odpovídajících ustanovení zákona týkajících se České národní banky bylo zjištěno, že ve smyslu vymáhat si respekt a zabránit subjektům v takové činnosti na území České republiky byla Česká národní banka poměrně bezzubá, a toto se napříště snažíme zlepšit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Další přihláška do podrobné rozpravy existuje? Neexistuje. Končím tedy podrobnou rozpravu. Tím jsme projednali vše, co bylo možné v rámci druhého čtení sněmovního tisku 178. Končím tedy projednávání bodu číslo 8. Děkuji panu zpravodaji Michalovi Doktorovi.

Pan ministr ještě zůstává, neboť zahajují projednávání dalšího bodu, kterým je

104.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 433/2010 Sb.,
o státním rozpočtu České republiky na rok 2011
/sněmovní tisk 239/ - druhé čtení**

Pana ministra financí poprosím o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom připomenou notoriety, kterou jsme zdůrazňoval již v prvním čtení, že důvodem novely zákona o státním rozpočtu je zapracování dodatečných příjmů a výdajů, spojených s řešením dopadů cen elektřiny způsobené boomem fotovoltaických elektráren. Vzhledem k tomu, že toto politické rozhodnutí Sněmovna přijala až poté, co byly schváleny závazné ukazatele státního rozpočtu v prvním čtení, bylo nezbytné přistoupit k novelizaci.

Děkuji rozpočtovému výboru jak za projednání, tak za doporučení

Sněmovně přijmout tuto novelu zákona o státním rozpočtu. Současně chci říci, že akceptuji doporučení rozpočtového výboru, aby o 41 milionů korun byly posíleny prostředky kompenzující příspěvek na státní správu, takže to číslo bude konečné. Nebude 174, ale 220 milionů korun.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 239/1. Prosím o slovo zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Pavla Suchánka.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Rozpočtový výbor projednal tisk 239 na svém jednání dne 23. února 2011 a doporučil Sněmovně, aby tento návrh zákona přijala s připomínkou, kterou máte všichni v tisku 239/1. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, zatím bez přihlášek. Takže se vás zase ptám, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Zahajují rozpravu podrobnou. Opět se ptám, zda se do ní někdo chcete přihlásit. Není to tak, končím podrobnou rozpravu. Tím jsme se vypořádali s tímto bodem a končím jeho projednávání ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajují projednávání bodu číslo 19. Je to

19.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb.,
o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 266/ - první čtení**

Pane ministře, prosím o vaše úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, předkládám ryze transpoziční novelu a dovolu mi stručně vysvětlit její obsah. Dne 27. května 2011 pozbude platnost dosavadní Úmluva o celním informačním systému, která byla uzavřena mezi jednotlivými státy Evropské unie a na základě které si státy vyměňovaly informace o celních informacích. Pozbude té účinnosti proto, že v roce 2009 Rada rozhodla o centrálním celním informačním systému, který je také centrálně spravován Evropským úřadem pro boj proti

podvodům a slouží všem státům Evropské unie. Jinými slovy, 27. května dojde ke kvalitativní i kvantitativní změně správy celních informací a tuto skutečnost je potřeba zakotvit i v právním řádu České republiky.

Oproti stávajícímu systému dochází ke kvantitativním, jak už jsem řekl, ale i kvalitativním změnám. Nově budou mít možnost shromažďovat údaje nejenom celníci, ale i Evropský policejní úřad, tzv. Europol, či Evropská jednotka pro soudní spolupráci zvaná Eurojust. Celní informační systém je rozšířen i o tzv. identifikační databázi celních spisů, která velmi ulehčí práci celním orgánům všech členských zemí, neboť se dá potom naprosto bleskově zjistit, který orgán vede či vedl v předmětné kauze vyšetřování a kde jsou konkrétní informace k dispozici.

Novela nepřináší žádné podstatné změny na státní správu ani nemá žádný hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet. Je to prostě jenom kvalitativně nový systém výměny celních informací v rámci Evropské unie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi a prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Josefa Cogana.

Poslanec Josef Cogan: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, tak jak řekl navrhovatel, jedná se o transpozici. V podstatě se jedná o transpozici rozhodnutí Rady OCIS a v podstatě povinnost zajištění implementace je vlastně závazkem České republiky, který vyplývá z její účasti v Evropské unii.

Tak jak navrhovatel řekl, řekl vše podstatné, takže už bych jenom dodal, že tam možná bude problém v rámci zákona s účinností. To znamená, jestli stihne proběhnout legislativní proces tak, aby účinnost byla ta předpokládaná. Takže očekávám v rámci budoucího projednání asi změnu, že bude účinná buď dnem vyhlášení, případně uvidíme, jestli bude nějaký jiný konkrétní návrh.

Takže tím bych ukončil zprávu zpravodaje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, jestli se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu.

Nezazněl návrh na vrácení ani zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 39. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby byl tento návrh přikázán výboru rozpočtovému. Kdo je pro? A proti?

V hlasování pořadové číslo 39 přítomno 179. Pro 135, proti dva, návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému, a tím končím projednávání bodu 19, sněmovního tisku 266 v prvé čtení.

Pan ministr financí se hlásí o slovo, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Paní předsedkyně, dámy a pánové, já se teď musím přiznat k naprosto neúmyslnému lapsu, za který se omlouvám. Chtěl jsem hlasovat, otočil jsem se zpátky ke své lavici a zmáčkl jsem tlačítko ano, ale zmáčkl jsem tlačítko ano pana premiéra Nečase. Neudělal jsem to úmyslně, nicméně někdo by si mohl všimnout, že na sjetině pan premiér hlasoval, i když nebyl přítomen, a já jsem nehlasoval. Proto podávám s omluvou toto vysvětlení sněmovně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuje za toto vysvětlení a nyní zahajuji projednávání bodu číslo

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 276/ - prvé čtení

Pana ministra financí opět požádám o úvodní slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, opět se jedná o transpoziční novelu, která transponuje zejména dvě směrnice, a to směrnici v oblasti kolektivního investování harmonizovaných, tzv. standardních fondů, a směrnici, kterou se mění prospektová a transparenční směrnice.

Jaké směrnice přináší hlavní změny? Přináší především fungující přeshraniční pas investiční společnosti a související zjednodušenou notifikaci fondů pro fondy, které logicky operují v několika členských zemích. Umožňuje využívat strukturu řídicích a podřízených standardních fondů a nahrazuje zjednodušený statut dokumentem sdělení klíčových informací.

Pregnantly potom také upravuje přeshraniční sloučení či splynutí stan-

dardních fondů, pokud fúzí mezi sebou z jednotlivých členských zemí přes hranici.

První transpoziční lhůta ke směrnicím, který návrh zákona implementuje, uplyne 30. 6. 2011. V tomto případě si dovoluji poprosit Poslaneckou sněmovnu, aby souhlasila s návrhem na zkrácení lhůty na 30 dnů, který pak přednesu v rozpravě, protože v takovém případě implementační lhůtu zvládneme.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Radima Fialu nyní o slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovolte mi, abych se ještě vrátil podrobněji k některým věcem, které tady už prezentoval pan ministr financí Kalousek.

Dne 16. července 2009 byla přijata směrnice Evropského parlamentu a Rady číslo 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů, známá pod svou anglickou zkratkou UCITS IV. Je to vlastně přepracované znění UCITS III. Hlavním cílem navrhované právní úpravy je včasná a úplná transpozice této směrnice do českého právního řádu co nejučelnějším způsobem z hlediska stávající právní úpravy, a to jak po obsahové, tak po formální stránce. Směrnice UCITS IV vychází z předchozí směrnice UCITS III, s tím, že dále prohlubuje harmonizaci právní úpravy standardních fondů v členských státech Evropské unie.

Přináší čtyři základní změny, kterými jsou: a) umožnění přeshraničních přeměn standardních fondů, b) zavedení tzv. struktury master-feeder, c) dokument obsahující klíčové informace předkládaný investorům do jednotného dokumentu namísto dosavadního zjednodušeného statutu, tzv. sdělení klíčových informací, a nakonec d) zakotvení pasu investiční společnosti a zjednodušení systému s tím spojené notifikace.

Obsahové pojetí současné právní úpravy kolektivního investování je dále předmětem revize z materiálního hlediska.

Hlavním cílem této novelizace je dosáhnout lepšího fungování českého trhu kolektivního investování, zvýšení právního komfortu podnikatelských subjektů na něm působících a snížení nedůvodných administrativních nákladů.

A nakonec, jak už zde pan ministr financí řekl, lhůta pro transpozici této směrnice a prováděcí směrnice uplyne 30. 6. 2011. Proto doporučuji tento návrh zákona k projednání Poslanecké sněmovně a dále jeho předložení rozpočtovému výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu.

Pardon, pan ministr Kalousek se ještě hlásil, avizoval mi to předem, čili máte ještě slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Paní předsedkyně, jak jsem avizoval, dovoluji si Poslaneckou sněmovnu požádat o zkrácení lhůty na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Ještě jednou se pro jistotu zeptám, zda někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak. Nyní tedy končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Má někdo, prosím, jiný návrh? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 40. Táže se, kdo souhlasí s přikázáním výboru rozpočtovému. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto přikázání?

V hlasování pořadové číslo 40 přítomno 181, pro 128, proti 1. S tímto přikázáním jsme souhlasili.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 41. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty? Kdo je, prosím, pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 41 přítomno 180, pro 95, proti 10. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému, lhůta pro jeho projednání byla zkrácena o 30 dnů. Tím končí projednávání bodu 20, sněmovního tisku 276 v prvním čtení. Paní kolegyně Lesenská? Není přihlášená do rozpravy, dobře.

Budeme se nyní věnovat bodu

16.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb.,
o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů
a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 270/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Prosím nyní, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil, také zpravodaj pro první čtení pan poslanec Marek Benda. Tímto bodem jsme se zabývali včera, tedy v úterý 15. března, přerušili jsme jeho projednávání ihned po znovuotevření rozpravy. Zahajují tedy přerušenu obecnou rozpravu. Zeptám se, zda se do ní někdo hlásí. Pan poslanec Marek Benda coby zpravodaj.

Poslanec Marek Benda: Jenom pro jistotu zopakují návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů, aby nevznikly nějaké pochybnosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zkrácení na 30 dnů. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Upozorňuji, že jsme již návrh zákona přikázali ústavněprávnímu výboru k projednání a nyní je tedy před námi návrh na zkrácení lhůty. Je to návrh na zkrácení na 30 dnů. O tom rozhodneme nyní.

Zahajují hlasování pořadové číslo 42. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 42 přítomno 182, pro 106, proti 11. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu a lhůta k jeho projednání byla zkrácena o 30 dnů.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 16, sněmovního tisku 270 v prvním čtení.

Budeme se nyní věnovat bodu

17.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb.,
o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 248/ - první čtení**

Prosím, aby tento návrh z pověření vlády uvedl ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči, a s ním i další, související zákony.

Hlavním cílem předkládaného vládního návrhu zákona je implementace nařízení Evropského parlamentu z října roku 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a zrušení směrnice 97/117 a 91/414, jež bylo završením několikaleté snahy sjednotit všechny právní úpravy s touto problematikou na evropské úrovni.

V této novele se především vypouští ze zákona o rostlinolékařské péči ustanovení či jejich části, která jsou nově upravena přímo použitelnými předpisy Evropské unie.

Umožňuje se dále vyrábět a označovat podle mezinárodního standardu dřevěné obaly určené pro export zboží do třetích zemí i jiným subjektům než provozovatelům technického zařízení, které je určeno k hubení škodlivých organismů, pokud tyto subjekty zajistí výrobu obalu z řádně ošetřeného dřeva. Tím návrh odstraňuje nedůvodnou administrativní překážku k podnikatelské činnosti v této oblasti a prostor k těmto podnikatelským aktivitám vlastně v České republice umožňuje všem, kteří budou mít zájem o to, aby v této oblasti podnikali.

Dále se zjednodušuje administrativa v dalších oblastech rostlinolékařské péče. Zpřesňuje se kompetence mezi Ministerstvem zemědělství a Státní rostlinolékařskou správou tak, aby byly s výše uvedenými nařízeními v souladu. Upravuje se řízení v oblastech rostlinolékařské péče, kdy nelze s ohledem na specifika této problematiky obecně aplikovat správní řád. Přípravuje se prostor jednoznačně pro snížení administrativní náročnosti vyplývající z prováděcích předpisů.

Předkládaný návrh zákona nepředpokládá finanční dopad na státní rozpočet.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře.

Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Františka Dědiče.

Poslanec František Dědič: Dobré dopoledne, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Pan ministr ve svém zdůvodnění tohoto sněmovního tisku vystihl všechny změny, které navrhovaná právní úprava navrhuje. Já už bych nechtěl debatu prodlužovat a chtěl bych vás požádat o to, abyste přikázali tento sněmovní tisk zemědělskému výboru, který se tím bude ještě podrobně zabývat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Dědičovi. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám žádné přihlášky, proto se vás ptám, zda se někdo hlásí. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru zemědělskému. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 43. Táže se, kdo souhlasí s přikázáním výboru zemědělskému. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 43 přítomno 177, pro 126, proti nikdo. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání zemědělskému výboru.

Tím končím projednávání bodu 17, tisku 248 v prvé čtení. Děkuji panu ministru, děkuji též panu zpravodaji.

Můžeme zahájit projednávání dalšího bodu. Tímto bodem je

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - prvé čtení

Požádám o slovo ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, aby z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vám jménem vlády předložil návrh novely zákony o ochraně ovzduší, která se

zabývá problematikou udržitelného využívání biopaliv, zejména v dopravě. Česká republika tímto návrhem transponuje příslušnou část směrnice Evropského parlamentu a Rady, která se týká snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot a kritérií udržitelnosti biopaliv.

Hlavním cílem této novely zákona je zajistit systém sledování a prokazování původu biomasy určené k výrobě paliv pro dopravní účely. V návaznosti na to novela stanoví tato základní pravidla:

1. Povinnost dodavatelů pohonných hmot postupně stanoveným zákonným způsobem snižovat emise skleníkových plynů z jimi dodaných pohonných hmot, a tím spojenou povinnost množství emisí skleníkových plynů prokazovat a sledovat.

2. Zároveň novela doplňuje již existující povinnost uvádět na trh minimální podíl biopaliv o požadavek, aby tato biopaliva splňovala tzv. kritéria udržitelnosti, která jsou zaměřena především na ochranu biologické rozmanitosti a jsou stanovena Evropskou směrnicí.

Konkrétní požadavky na udržitelná biopaliva, zejména podrobnosti ohledně způsobu pěstování biomasy na jejich výrobu, stanoví prováděcí nařízení vlády.

Směrnice nestanoví konkrétní způsob, jak by měly členské státy plnění kritérií udržitelnosti sledovat a kontrolovat. Předložený návrh volí cestu časově omezené certifikace hospodářských subjektů, které tvoří řetězec výroby a prodeje.

Směrnice Evropského parlamentu o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů dále vyžaduje, aby splnění kritérií udržitelnosti bylo také nutnou podmínkou pro způsobilost k finanční podpoře pro spotřebu biopaliv a biokapalin. Z toho důvodu předkládaný návrh mění i zákon o spotřebních daních.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru. Prosím zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Kateřinu Konečnou nyní o slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi uvést zpravodajskou zprávu k této novele zákona.

Jistě vás nepřekvapím, že nejsem velkým příznivcem salámových metod rozdělování zákona, protože všichni dlouhodobě čekáme na velký zákon o ochraně ovzduší, na velkou novelu. Na druhou stranu musím říct, že tak jak tady bylo řečeno od pana ministra, je nutné, abychom tuto novelu týkající se jednoho konkrétního problému, v tomto případě biopaliv, schválili samostatně, protože jinak České republice hrozí sankce ze strany

Evropské unie. Jsem tedy ráda, že byla předložena ve verzi, kdy jsme, řekněme, nedělali víc, než se po nás žádá, udělali jsme to, co je opravdu třeba. A troufnu si říct, že takto je to správně.

Zásadním problémem řešeným předmětnou novelou je zajištění systému certifikace osob, a to výrobců biopaliv a dalších osob uvádějících biopaliva na trh, osob uvádějících na trh kapalné nebo plynové produkty určené k výrobě biopaliv, osob obchodujících s plodinami, biomasou a dalšími kapalnými nebo plynými produkty určenými k výrobě biopaliv.

Certifikaci zde zmiňuji především proto, že je to právě ten důvod, proč budu navrhopvat i zkrácení projednávání – po dohodě s panem ministrem – předmětného tisku, protože abychom toto všechno stihli a aby naši zemědělci, zpracovatelé a vývozci nebyli postihováni tím, že v Německu již certifikace fungují a v České republice ještě nejsou zavedeny, měli bychom dojít v nejkratší možné době k tomu, aby tato novela byla schválena a následně aby mohlo být vydáno nařízení vlády, které tuto certifikaci bude upravovat tak, abychom od 1. 1. 2012 našim zemědělcům usnadnili situaci, zbytečně je finančně nezatěžovali, protože certifikace v Německu jsou poměrně dražší, než jsou certifikace u nás. Prostě tak, abychom vyšli vstříc nejen Evropské unii, ale i České republice resp. občanům České republiky, kteří s předmětnou novelou mají co společného.

Proto mi dovoluete, abych navrhla zkrácení lhůty jako zpravodajka na 30 dnů a abych kromě toho, že bude přidělen tisk výboru pro životní prostředí, byl tisk přidělen také zemědělskému výboru. Biopaliva jsou ve své podstatě spíše tematikou zemědělského výboru. Pan exministr Bursík, který tady byl v předchozí Sněmovně, zařídil, že se nám dostaly do novely zákona o ovzduší, ale já si myslím, že právě zemědělci by se k tomuto měli vyjadřovat daleko fundovaněji než my na životním prostředí.

Děkuji za pozornost a ode mě zatím vše.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Prosím pouze návrhy potom přednést ještě v obecné rozpravě.

Otevírám nyní obecnou rozpravu. Zeptám se, zda se někdo hlásí. Paní zpravodajka prosím tedy dostane slovo jako první v obecné rozpravě k návrhům, které avizovala.

Poslankyně Kateřina Konečná: Jak již jsem avizovala, ještě jednou zopakují. Jako zpravodajka tisku a jako poslankyně si dovolím navrhnout, aby novela zákona, lhůta pro projednání mezi prvním a druhým čtením byla zkrácena o 30 dnů, je to po dohodě s předkladatelem, tedy ministrem životního prostředí, a aby návrh byl přikázán nejen výboru pro životní prostředí, ale i výboru zemědělskému.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku. Prosím pan kolega Josef Šenfeld má slovo, prosím.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, já jsem si přečetl návrh novely zákona o ochraně ovzduší. Trošku se v tom nevyznám, a proto bych poprosil pana ministra, jestli by tady mohl na mikrofon, pokud je to možné, deklarovat, jaké dopady to bude mít pro české zemědělce, jestli tato novela nějakým způsobem nezasáhne do již platných limitů podílu biosložky v palivech. To je velmi důležitá věc. Já vím, že se jí budeme zabývat na zemědělském výboru, ale já bych rád to slyšel nyní. Děkuji předem za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šenfeldovi. Prosím o další přihlášku. Pan ministr Tomáš Chalupa chce reagovat na tento dotaz. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Já děkuji za ten dotaz. Musím říct, že otázek tohoto typu jsme uvedli i u nás na ministerstvu, co to bude znamenat nejen pro producenty, ale v celé té škále procesu biopaliv. Je to norma, kterou nám nařizuje Evropská směrnice. Osobně si myslím, že velmi platí teze, kterou říkala paní zpravodajka, že se přistupuje k aplikaci této směrnice v tom nejmenším nutném rozsahu, který musí být. A doporučuji, aby konkrétní záležitosti byly probírány na obou výborech, zejména pak zemědělském. A určitě bude prostor se k tomu vyjádřit přímo na jednání zemědělského výboru – konkrétní dopady na konkrétní producenty i z hlediska podílů.

Je to důležitá věc, kterou musíme učinit v tomto čase. Jak víte, připravujeme velkou novelu zákona o ovzduší, ale její čas bude delší, než je nutnost transpozice této jedné směrnice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Ptám se ještě na další přihlášku do obecné rozpravy. Pan kolega Tomáš Úlehla, prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážená paní zpravodajko, já bych chtěl podpořit návrh do druhého čtení a zareagovat také na předchozí otázku. Já jsem se tím zabýval, protože samozřejmě tato směrnice umožní České republice implementovat zákon i ve smyslu biopaliv použitých v leteckém průmyslu a jinde. Otázka je na místě ohledně dopadu na naše zemědělství. Nicméně tady je jednoznačné vyhodnocení, které pan ministr naznačil, já jsem měl možnost ho vidět, že vlastně stanovené veškeré kvóty a limity pro

zemědělce i z hlediska využití zemědělských ploch jsou v současné době tak, řekl bych, ošetřeny, že využití těchto plodin pro výrobu biopaliv a biomasy je naprosto v souladu s představami zemědělců, takže to žádnou jejich činnost neohrozí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Úlehlovi. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Není-li, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí, paní zpravodajka navrhuje přikázání též výboru zemědělskému. Má někdo ještě další návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 44. Nejprve rozhodneme o přikázání výboru pro životní prostředí. Kdo je pro tento návrh na přikázání? Proti?

Hlasování pořadové číslo 44, přítomno 177, pro 133, proti 1. Tomuto výboru bylo přikázáno projednání.

Nyní rozhodneme o výboru zemědělském. Zahajuji hlasování pořadové číslo 45. Kdo souhlasí s přikázání výboru zemědělskému? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 45, přítomno 178, pro 130, proti 3. Také s tímto výborem vyslovila Sněmovna souhlas.

Nyní je před námi hlasování o zkrácení lhůty k projednání mezi prvním a druhým čtením na 30 dnů.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 46. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 46 přítomno 178, pro 126, proti 4. Tento návrh též prošel.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí a výboru zemědělskému a lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce. Končím projednávání bodu číslo 21, sněmovního tisku 278 ve prvním čtení.

Budeme se věnovat bodu 22. Zahajuji tedy projednávání bodu

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - první čtení

Požádám ministra zemědělství Ivana Fuksu o úvodní slovo, kterým by z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících veterinárních zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích.

Cílem navrhovaného zákona je zlepšení podmínek pro chovatele a zvýšení bezpečnosti potravin živočišného původu. K tomuto cíli návrh především ruší povinnost vyžádat si veterinární osvědčení k přemístění hospodářského zvířete mimo území kraje. Dále mění ve prospěch chovatelů pravidla poskytování náhrady nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti se zabezpečenými nákazami. Dále stanoví podmínky dodávání syrového mléka konečnému spotřebiteli prostřednictvím prodejního automatu. Dále umožňuje domácí porážky skotu mladšího 24 měsíců a také jelenovitých z farmového chovu. Dále zákon – novela – jednoznačně upravuje odbornou způsobilost k označování hospodářských zvířat, která se označují podle plemenářského zákona. A v neposlední řadě také stanoví uživatelům honitby odpovědnost za vyšetření těl ulovené volně žijící zvířete a povinnost hlásit podání veterinárních léčivých přípravků volně žijící zvířeti. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní o slovo zpravodaje, kterým je pro první čtení určen pan poslanec Jiří Oliva. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní předsedající, páni ministři, kolegyně a kolegové, pan ministr zemědělství ve svém úvodním vystoupení dobře charakterizoval předložený návrh a mně nezbývá, než k tomuto návrhu obrátit vaši maximální pozornost, protože se netýká jen každého z nás, kteří máme doma různé domácí mazlíčky a možná nějaké drobné hospodářské zvířectvo, ale týká se zejména našich zemědělců, pro které je spolu se zákonem o rostlinolékařské péči a plemenářským zákonem velmi důležitou

normou. Naší snahou by mělo být jejich práci co nejvíce zjednodušit a ne komplikovat. Samozřejmě, že se dotýká i ostatních chovatelů, veterinárních lékařů, provozovatelů potravinářských podniků, uživatelů honiteb a dalších, kteří na tomto poli působí.

Zákon lze rozdělit do takových dvou základních charakteristik. Jednak, jak už pan ministr řekl, je normou transpoziční. Sjednocuje dosavadní právní předpisy Evropské unie, kterých je konkrétně 12, které se týkají této oblasti, s dosavadním zněním. A návrh obsahuje i oblasti, které nejsou evropským právem regulovány, ale pouze umožňují vnitrostátní úpravu příslušné oblasti. Na jednu stranu mnoho věcí zjednodušuje, odstraňuje administrativní kroky a zjednodušuje činnosti související s tímto zákonem. Na druhou stranu stanoví povinnosti, které budou pro zúčastněné spíše komplikací. Proto se domnívám, že celá předloha bude velmi podrobně diskutována v zemědělském výboru, kam – předpokládám – bude přikázána organizačním výborem.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se na vaše přihlášky do ní. Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu tedy končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat k projednání tuto materii zemědělskému výboru. Zeptám se, zda se hlásí ještě někdo s jiným návrhem na přikázání. Nehlásí se? Pan kolega Grebeníček? (Z místa ne-souhlasí.) Ne. Budeme tedy hlasovat o tom jediném návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 47. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby byl tento návrh přikázán zemědělskému výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 47 přítomno 179, pro 134, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru zemědělskému.

Tím končím projednávání bodu 22, sněmovního tisku 279, v prvním čtení. Děkuji panu ministři, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

**23.
Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších
na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku
a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 79/ - první čtení**

Dovolte pouze, abych upozornila, že tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali ve středu 2. února na 13. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme tento bod přerušili v obecné rozpravě.

Prosím ke stolku zpravodajů pana poslance Bohuslava Sobotku coby jednoho z navrhovatelů, též paní zpravodajku, kterou je paní poslankyně Helena Langšádlová.

Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Nemám do ní žádnou přihlášku, proto se vás ptám, zda se někdo chce přihlásit. Pan poslanec Tejc se hlásí. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi zastoupit zde pana kolegu Sobotku, který v tuto chvíli není přítomen. Chtěl bych konstatovat, že podle našeho názoru – a padlo to tady již v úvodním slovu pana poslance Sobotky – tento náš návrh zákona má jednoznačný cíl. Tím cílem je, aby byla do budoucna možná kontrola v případě, že někdo nabude obrovský majetek, který neodpovídá jeho příjmům. Tedy do budoucna by bylo možné případy, které se dnes objevují, a objevují se především v té mediální rovině, skutečně řešit a postihovat, a to tak, že v případě, že by finanční úřad měl důvodnou pochybnost, nebo orgány činné v trestním řízení, že ten, který nabyl majetek, například nemovitost v řádu 20 mil. a výše, nemá skutečně doložitelné příjmy, kterými by prokázal nabytí takového majetku, tak by mohlo být provedeno šetření. Dotyčný by byl vyzván k tomu, aby prokázal, jakým způsobem tyto prostředky k pořízení takového majetku nabyl. A pokud by tak neučinil, bylo by možné uvalit sankční daň až ve výši 76 %, tedy ve výši odpovídající zisku tohoto majetku.

Pokud se týká majetku, který by byl zahrnut do této povinnosti – týkalo by se to registrovaných věcí v katastru nemovitostí s hodnotou nad – v tuto chvíli stanovenou v zákoně – 20 mil. korun. A týkalo by se to právě těch, protože ty jsou nejlépe kontrolovatelné.

Myslíme si, že podobný zákon je v českém právním řádu potřeba. Není retroaktivní, to by nebylo ústavně možné, bylo by to v rozporu se základními lidskými právy. Nicméně, míří na budoucnost. A čím dříve bude přijat, tím dříve se dočkáme toho, že podobné případy, řešené dnes skutečně spíše v úrovni mediální, bude možné postihovat podle zákona.

Je to věc, která je standardní i v jiných evropských zemích na západ od našich hranic. Myslíme si, že to je věc, která tady měla být už dávno. Předkládáme podobný návrh zákona jako sociální demokraté několikrát po sobě a já doufám, že tentokrát povedeme ve výběrech věcnou debatu o tom, jakým způsobem tato úprava má nakonec vypadat. My jsme ochotni samozřejmě k určitým kompromisům, nicméně ten cíl by měl být podle našeho názoru zřejmý, a já doufám a pevně věřím, že se tady v této Poslanecké sněmovně najde dostatek hlasů pro to, aby tento návrh postoupil do druhého čtení, abychom tu debatu ve výběrech mohli absolvovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Jeronýmu Tejcovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí dále do obecné rozpravy. Pokud se nikdo už nehlásí, obecnou rozpravu končím. Zeptám se, je-li zájem o závěrečná slova – pan navrhovatel, zpravodaj? Není tomu tak.

Hlásí se pan kolega Laudát. Je skončena obecná rozprava, pouze upozorňuji. Pan kolega František Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že tento návrh tady byl už několikrát, dávám návrh na to, aby tento návrh byl zamítnut v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, takový návrh měl zaznít v rozpravě, ale zazněl při projednávání 2. února, tento návrh podávali paní poslankyně Helena Langšádlová, pan poslanec Zbyněk Stanjura, čili o tomto návrhu hlasováno bude.

Přivolávám ještě naše kolegy do jednacího sálu, protože nyní budeme právě po skončené obecné rozpravě hlasovat o návrhu, který zazněl 2. února na projednávání ve 13. schůzi a byl to návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. (Gongování.)

Doufám, že jsem přivolala všechny, kdo mají zájem o hlasování. Je zde žádost o odhlášení, takže vás ještě odhlašuji a prosím, abyste se všichni zaregistrovali, a za malý okamžik, až se dostaví všichni z přilehlých prostorů, zahájíme hlasování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 48. Táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí předloženého návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 48 přítomno 161, pro 94, proti 64, tento návrh byl přijat a tím končí projednávání tohoto bodu.

O slovo se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi v zastoupení předsedy poslaneckého klubu skutečně vyjádřit politování nad tím, že tento návrh zákona nebyl dále postoupen do druhého čtení. Chtěl bych říct, že mě to velmi zklamalo, protože zejména z úst kolegů napravo ode mě velmi často slyšíme, že tady jsou některé nevyjasněné poměry, majetkové poměry různých politiků, a je potřeba s tím něco dělat. A já myslím, že jestli jsme s tím chtěli něco dělat a chceme dělat do budoucna, pak jsme měli přijmout takovýto návrh zákona, resp. alespoň ve výběrech diskutovat o tom, jak by takovýto návrh zákona, který bude znamenat přiznávání k registrovanému majetku, měl vypadat.

Nestalo se tak, mě to mrzí a pevně věřím, že ti, kteří teď hlasovali proti tomuto návrhu zákona, tak příště, až tady podobné kauzy budou, budou mlčet a budou na sebe přebírat odpovědnost za to, že není možné tyto kauzy řešit standardním způsobem, obvyklým v západoevropských zemích, tedy způsobem podle zákona na úrovni finančních úřadů ve spolupráci v policii a státním zastupitelstvím.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Nyní se ještě hlásí o slovo předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, tato vláda a tato vládní koalice se od počátku, od svého vzniku, tváří jako protikorupční, tak jenom trošku třeba vzkázat občanům České republiky, že tento návrh zákona, který mimo jiné i klub KSČM dlouhodobě prosazovat, mnohokrát předkládal, pokud by byl přijat, mohl by být jedním z nejvýznamnějších protikorupčních opatření.

Pro nás, pro klub KSČM, je to jenom o důvod víc, jak k této vládě nadále přistupovat, a proto sděluji, že klub KSČM splnil svůj slib a má od této chvíle k dispozici pro všechny, komu se ty záležitosti, které páchá vláda poslední měsíce, nelíbí, podpisovou listinu, kterou žádáme o svolání mimořádné, resp. o svolání schůze pro vyslovení nedůvěry vládě České republiky.

Listina bude k dispozici po tento týden a po celý příští týden. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců klubu KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Můžeme přistoupit k projednávání bodu

24.

Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Vlasty Bohdalové, Jaroslava Krákory, Hany Organíkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 80/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Ivan Ohlídala. Vidím však, že hovořit bude jeden z dalších navrhovatelů, pan poslanec Tejc. Dávám mu slovo. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já si dovoluji zastoupit zejména pana poslance Ohlídala, který je hlavním předkladatelem tohoto návrhu zákona, s tím, že náš zákon mimo jiné reaguje na kauzu plzeňských práv, kde se strhla velká mediální, ale především právní bitva o to, zda je, nebo není možné odebírat vysokoškolské tituly, pokud byly získány podvodně, ale také o to, zda pokud ano, tak jakým způsobem.

Já jsem tady u tohoto stolku stál před dvěma lety, když kauza v Plzni byla plněm proudu, a tehdy jsem upozorňoval na to, upozorňoval jsem na to i děkana tehdejšího, právnické fakulty, a ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, že právní úprava, která dnes platí a je účinná, neumožňuje podle mého názoru jednoznačně odebírání titulů tak, aby toto bylo zpochybněno, aby to nakonec vedlo k tomu kýženému efektu, že ti, kteří podvádějí, nakonec o své tituly přijdou.

Tehdy jsme byli odbýváni s tímto návrhem zákona, s podobným návrhem zákona, se slovy – ukáže čas, že jsme měli pravdu, že nic podobného, žádné tahanice nehrozí. Dnes ti, kteří toto říkali, už trochu svá vyjádření pozměnili a i od nich často slyšíme, že to pravděpodobně bude velmi složité a v případě, že se ti lidé budou dovolávat soudů, tak to rozhodnutí jisté není.

Náš návrh směřuje k tomu, aby v případě veřejných, ale i soukromých vysokých škol bylo možné v případě – za prvé – kdy absolvent nesplnil podmínky pro přijetí ke studiu anebo předpoklady pro konání státní zkoušky nebo její části anebo konání obhajoby disertační práce, které byly stanoveny studijním programem anebo studijním řádem, je buďto splnil podvodně, anebo tato zkouška byla vykonána podvodně, aby v takových případech bylo možné příslušný titul, popřípadě složení zkoušky odeprít.

O neplatnosti státní zkoušky nebo obhajoby disertační práce či jiné by nakonec rozhodoval rektor v přezkumném řízení. Zákon přesně stanovuje, jaké jsou podmínky. Podkladem pro rozhodnutí rektora by bylo stanovisko

pětičlenné přezkumné komise, kdy zároveň říkáme, kdo má být členem této komise, tak aby to nebylo zcela na vůli onoho rektora. S tím, že pokud by rozhodl nakonec rektor o neplatnosti této zkoušky nebo obhajoby disertační práce, pak by toto rozhodnutí mohlo být napadeno ve správním soudnictví. Nakonec by tedy rozhodovaly o této věci správní soudy, a to si myslíme, že je dostatečná ochrana proti zvlí všech, kteří by chtěli tohoto zneužít.

Nejde nám ani tak o to, stanovovat jiná pravidla pro zkoušky, jiná pravidla pro disertační a jiné práce. To vše bude probíhat podle pravidel, která jsou dána dnes, nicméně chceme stanovit způsob odebírání titulů přesně podle zákona v případě, že se porušení stávajících pravidel, dnes platných, prokáže. Ten způsob dnes skutečně stanoven není, vedou se skutečně velké spory o to, podle kterého zákona, za jakých pravidel je možné titul případně odebrat, a způsob, který navrhujeme podle našeho názoru je nejen standardní, je průhledný, ale především má – jako by mělo mít každé správní rozhodnutí – přezkum u správního soudnictví.

Pokud se týká lhůty, kdy lze napadnout a zahájit přezkumné řízení a napadnout tak rozhodnutí, které bylo ať už v případě zkoušky nebo v případě obhajoby práce, by bylo možné do pěti let. Vedla se velká diskuse, zda by to mělo být vůbec omezeno, nebo zda by tam lhůta měla být kratší či delší. Zvolili jsme lhůtu pěti let. Můžeme o ní diskutovat, nicméně se domníváme, že by nebylo vhodné žádnou lhůtu nestanovit. Pak by se totiž mohlo stát, že například člověk, který bude už soudcem, bude na vysoké pozici, bude vydíratelný, a ten, který bude mít informace o tom, že takovou zkoušku nesložil řádně, bude mít samozřejmě v rukou zásadní argumenty pro to, aby toho člověka vydíral a bylo možné stále mu hrozit odnětím titulu či zveřejněním této skutečnosti. To je jeden důvod.

Druhá věc. Je tady v českém právu dán institut jakési právní jistoty. V případě, že někdo vystuduje, pět let není žádná pochybnost o tom, jakým způsobem ony zkoušky složil, jakým způsobem studoval, pak většinou už by nebylo správné, aby tyto pochybnosti přicházely posléze, kdy už například za ním jako za profesionálem v daném oboru jsou rozhodnutí, která právě zpochybněním vůbec nabytí způsobilosti vykonávat profesi by mohla být ohrožena.

Tolik tedy k oné lhůtě.

A já bych vás chtěl, kolegyně a kolegové, poprosit, aby tento návrh zákona byl postoupen do výborů, tak abychom o něm jednali, abychom skutečně na úrovni jak výboru školského, tak samozřejmě i výboru ústavněprávního debatovali o tom, zda tento způsob je správný. Já jsem přesvědčen, že ano, a věřím, že nakonec přesvědčím i vás, že tento náš návrh směřuje k tomu, abychom se do budoucna vyvarovali podobných diskusí v případě odebírání titulů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení Ladislav Jirků. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Jirků: Vážená paní předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás informoval o této novele, která – tak jak řekl zástupce navrhovatelů – má za cíl změnit nebo upravit lépe podmínky pro odebrání titulů na vysokých školách. Je pravda, že nějakou úpravu je třeba udělat a je třeba přistoupit ke kauze, která před nějakým časem vznikla na univerzitě v Plzni a která stále není úplně vyřešena.

V důvodové zprávě navrhovatelé předkládají několik změn stávajícího vysokoškolského zákona, které však podle mého názoru i podle některých stanovisek vlády mají určité nedostatky. Podle stanoviska vlády je tady asi sedm zásadních nebo méně zásadních připomínek k tomu, jak by se navrhovaná novela měla upravit.

Je zde ale ještě jeden důvod, pro který si myslím, že bychom neměli s touto novelou dále pracovat. Jde totiž o to, že současně již delší dobu probíhá příprava nového vysokoškolského zákona, který by celou tuto kauzu včetně dalších věcí řešil v mnohem širším měřítku a řešil ji samozřejmě v celkovém konceptu zákona.

Takže já si myslím, že přes všechny důvody, které zde byly vysloveny zástupcem navrhovatelů, bychom s touto novelou neměli souhlasit, a myslím si, že není třeba zde číst to, co už tady pan navrhovatel říkal. Tolik tedy z mé strany jako zpravodaj.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Proto se ptám, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, paní poslankyně Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, předkládaná novela je reakcí na bolestivé téma vysokého školství, které v předložském roce přímo či nepřímo zasáhlo vysoké školy. Chci věřit, že předkládaná novela byla vedena snahou o nápravu této situace.

Kromě zmíněných připomínek, které tady zazněly od pana zpravodaje, chci zdůraznit některé základní nedostatky předložené novely.

Novela neřeší otázky pravomocí a odpovědnosti a zabývá se posledním článkem, a to absolventem či uchazečem o kariérní titul. Naprosto neřeší odpovědnost vysoké školy a potenciální účast jejích aktérů na podvodném nebo obdobném jednání. Pojem podvodné a podvodně uvedený v navrhovaném § 47 odst. 1 však není v novele definován.

Značné rozpaky také budí přezkumné řízení. Musím znovu citovat § 47 odst. 11 návrhu: “Na přezkumné řízení se vztahují obecné předpisy o správním řízení, s výjimkou ustanovení o lhůtách pro vydání rozhodnutí.” Pokud by se toto rozhodnutí vykládalo gramaticky, potom souhlasím se stanoviskem vlády – jedná se o absenci jakýchkoliv lhůt.

Dalším problémem je účast na řízení, v přezkumném řízení, a to i kolektivních orgánů, které podávají návrh na zahájení řízení a následně nominace přezkumné komise týmiž orgány jako účastníky. Například děkan by mohl být účastníkem přezkumného řízení a současně by nominoval člena přezkumné komise. Navíc návrh na přezkumné řízení se řídí stejnými principy u absolventských titulů, které získávají absolventi automaticky, a i u kariérních titulů, tj. docentů a profesorů, přičemž u kariérních titulů se procedura jejich vydávání osvědčení řídí jinými principy a procedurou, tj. zahajuje se na základě jejich vlastní žádosti. Zřejmě proto i v důvodové zprávě, kterou zmiňuje předkládaná novela, a to berlínská úprava, se pamatuje v tomto případě pouze právě na tituly, které se týkají maximálně magisterského studia.

Závěrem. Předloženou novelu považuji za nekonceptní a především neřešící základní otázky pravomocí a odpovědnosti. Doporučuji proto předkládaný materiál zamítnout již v prvním čtení.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já se táži, jestli se hlásí někdo další do rozpravy. Pan ministr Dobeš. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dobrý den.

Já k tomu řeknu jenom krátce, protože moje předřečnice paní docentka Putnová popsala výtky poměrně jasně. Tyto výtky vyjádřila Česká konference rektorů i Rada vysokých škol v dopise mně, než tato novela přišla do vlády. Takže já tyto výtky podtrhuji.

Na druhou stranu tady chci říct závazek a úkol ministra školství předložit do konce roku 2011 paragrafově znění nového vysokoškolského zákona, kde se touto problematikou budeme zabývat koncepčně. V tom já podporuji svou předřečnici, že tato novela, která je opakovaně předkládána, je z mého pohledu nekonceptní.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Bartoš, kterému uděluji slovo.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážená vládo,

dámy a pánové, já bych se rád pozastavil u stanoviska vlády, neboť mám za to, že navrhovatelé tohoto zákona se právě se stanoviskem vlády ne úplně ve svém vystoupení dnes vypořádali. Já si myslím, že ten zákon je napsán nedobře. Pan kolega Tejc mluvil o tom, že tahanice kolem titulů na právnické fakultě pokračují, ale já se obávám, že tento zákon to nevyřeší a že ty tahanice budou pokračovat dál, protože vy tam máte některé věci v tom zákonu, které nejsou precizovány a nejsou technicky dobře napsány.

Ten zákon má některé podle mého názoru neodstranitelné vady a pak jsou tam některé věci, které by se technicko-legislativně daly opravit v rámci druhého čtení. Ale ta vada podle mého názoru zásadní spočívá už v tom, co říká vláda v tom bodu číslo jedna, a to je otázka pravidel přezkumného řízení. Vy byste měli v tom zákonu toto přezkumné řízení podrobně popsat, protože pokud ho nepopíšete, tak se můžete dostat do rozporu s článkem 2 odstavce 3 Ústavy České republiky, podle kterého lze státní moc nebo veřejnou moc, protože vysoké školy jsou veřejnoprávní korporace, vykonávat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. To tam nemáte. Já si myslím, že to je zásadní věc k tomu, aby ten zákon neprošel Sněmovnou do druhého čtení, protože já si nedovedu představit, že bychom v průběhu jednání ve výborech tady toto opravovali a popisovali podrobně a precizovali proceduru přezkumného řízení.

Paní kolegyně Putnová přede mnou popsala, že z hlediska přezkumného řízení existuje další problém, že někteří účastníci tohoto přezkumného řízení si nebudou rovni, protože někteří mohou dokonce nominovat do této komise některé členy, zatímco ti druzí ne. To by se podle mého názoru dalo opravit v druhém čtení, nicméně to, co jsem řekl před chvílí, jinými slovy, že nemáte popsáno přezkumné řízení, podle mého názoru v druhém čtení opravit nelze.

Já bych se rád předkladatelů zeptal ještě na jednu věc, protože to jsem nepochopil a v důvodové zprávě to tam nikde není. Proč máte rozdílnou úpravu při hlasování přezkumné komise pro případ habilitačního řízení a pro případ řízení jmenování profesorem, tam se má hlasovat tajně, a proč obdobný požadavek nestanovujete při přezkumu státních zkoušek? To si myslím, že je věc, která podle mého názoru je analogická, a nevidím jediný důvod, proč by ta procedura měla být jiná. Takže já bych se zeptal předkladatelů, proč se rozhodli tady k tomuto kroku.

Pak jsou v tom zákonu terminologické nedostatky jako doktorská práce místo dizertační, ale to si myslím, že to jsou ty technické věci, které by se daly opravit.

Takže já se připojuji k návrhu na zamítnutí. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Táži se, jest-

li se hlásí někdo další do rozpravy. Nikoho nevidím, takže končím – prosím, pan poslanec Bém.

Poslanec Pavel Bém: Hezké dopoledne, paní předsedající, pane předsedo vlády, dámy a pánové. Já volně navážu na své předřečníky.

Když se podíváte na § 47c odstavce 10, tak v něm je definováno, v návrhu zákona předkladatelů, že podrobnější pravidla přezkumného řízení upraví vnitřní předpis veřejné vysoké školy. Ale jak takový vnitřní předpis bude vypadat? Jak bude vypadat na jedné škole? Jak bude vypadat na druhé škole? Jak bude vypadat na třetí škole?

Ustanovení článku číslo 2 odstavce 3 Ústavy České republiky, o kterém hovořil pan poslanec Bartoš, říká, že moc veřejnou a státní je možno vykonávat pouze způsobem a v případech, v mezích, které stanoví zákon. Čili já se obávám, že akademický svět a akademická půda je příliš citlivým územím, a že pokud skutečně chceme vysokým školám – já se nevidím konferenci rektorů a koneckonců i tomu odporu vysokých škol tomuto účelovému návrhu, který – dobrá – řeší problém, který reálně existuje, a asi ho musíme nějakým způsobem vyřešit. Ale stojí za to vyřešit komplexním způsobem v připravované novele, komplexní novele vysokoškolského zákona.

Takže se přidávám k předřečníkům a myslím, že po té technické, legislativně právní stránce prostě takto ten zákon schválit není možné.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Vidím, že tomu tak není. Končím obecnou rozpravu.

Chci se zeptat na závěrečná slova, jestli chce mít pan navrhovatel – tak prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Musím říct, že často tady zaznívají slova o nekonceptnosti právě ve chvíli, kdy je předkládán návrh zákona, který má něco vyřešit, aniž by tady byl jiný návrh zákona z úrovně vlády, která disponuje mnoha stovkami a tisíci úředníků, kteří tento návrh mohou připravit. Na to už jsem si tady za pět let opozice v Poslanecké sněmovně zvykl. Nicméně byl bych rád, aby to, co tady zaznělo ze strany mých kolegů napravo, tak aby skutečně bylo připraveno. Tady se všichni shodneme, že je problém. Vláda je tady devět měsíců a žádné řešení nenavrhla. My s určitým řešením přicházíme. Já doufám, že jsme – a já jsem o tom přesvědčen, že jsme schopni toto změnit, ty legislativní úpravy drobné udělat na úrovni výborů.

A pokud se týká té úpravy, a to je ta základní výhrada, která tady byla, že to rozhodnutí nemá přesně stanovená pravidla, tak já myslím, že je má,

že jsou právě stanovena v tom § 47c, jakým způsobem, jaká komise, kdo je členem této komise přezkumné a jakým způsobem tato komise rozhoduje. Takže to, že by toto bylo v rozporu s ústavou, jsem přesvědčen, že není a že to je v pořádku.

Ten problém, který tady je, je v tom, že my se snažíme hledat řešení, vy se ho nesnažíte hledat. Vláda mlčí. Návrh zákona o vysokých školách projde určitě řadou debat, ale je otázkou, za kolik měsíců nebo za kolik let vůbec doputuje do Poslanecké sněmovny a zda vůbec se bude touto otázkou zabývat. A v té chvíli už ti, kteří podváděli a podvádějí dnes, se budou jen smát, protože jejich podvody potrestány nebudou.

Děkuji. (Mírný potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Vidím, že se o závěrečné slovo hlásí ještě pan zpravodaj. Máte slovo.

Poslanec Ladislav Jirků: Ještě bych se vrátil, dámy a pánové, k tomu, že zde bylo řečeno, že jde o něco, co je pokusem o koncepční řešení. Samozřejmě tomu tak není. Jde o to, že to koncepční řešení je nový zákon, který připravuje Ministerstvo školství, o kterém jsem se tady už zmiňoval, a toto by byla jenom další – tuším asi dvacátá – novela, která by tento zákon upravovala. Takže já si myslím, že skutečně bylo by vhodnější řešit to koncepčně v rámci nového zákona, který, jak řekl pan ministr, se v paragrafovém znění v tomto roce tady objeví.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A my můžeme přistoupit k hlasování o návrzích.

Padl zde jeden návrh, a to návrh na zamítnutí. (Gonguje.) Je tady požadavek na odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Nyní již můžeme hlasovat o návrhu na zamítnutí tohoto zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Hlasy z lavic: Nejde.) Tak už. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 49. Z přihlášených 165 pro 98, proti 66. Tento návrh byl přijat a já končím projednávání tohoto tisku.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo

25.

Návrh poslanců Martina Peciny, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 99/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Martin Pecina. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes se vám dostává do rukou návrh skupiny poslanců na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů, a to jako sněmovní tisk 99. Dovolte mi, prosím, abych tento návrh před vámi dnes uvedl a zdůvodnil.

Institut korunního svědka jsem se pokusil v této Sněmovně prosadit již jednou, tenkrát to bylo zhruba před rokem a něco málo, jako součást protikorupčního balíčku Fischerovy vlády. Balíček tenkrát prošel s drobnou úpravou právě v institutu korunního svědka. Tuto úpravu, týkající se větší kontroly tohoto institutu, jsem již zahrnul do svého návrhu, který vám dnes předkládám. Udělal jsem to, přestože v této věci očekávám poměrně rozsáhlou odbornou debatu.

Návrh obsahuje povolení na základě rozhodnutí státního zástupce po předchozím písemném souhlasu nejvyššího státního zástupce. Diskuse bude jistě o tom, zda povolení má být takto posvěceno skutečně rozhodnutím nejvyššího státního zástupce, či specializovaného soudce, nebo dokonce specializovaného senátu některého ze soudů. V této věci tedy očekávám rozsáhlou odbornou diskusi v rámci projednávání návrhu ve výborech Sněmovny.

Podle originální definice představuje korunní svědek pachatele nebo spolupachatele trestného činu nebo účastníka na trestném činu, který uzavře s orgány činnými v trestním řízení dohodu o tom, že bude pravdivě vypovídat ve prospěch obžaloby a přispěje tak poskytnutím důkazně relevantních informací významným a rozhodným způsobem k odhalení trestného činu nebo k usvědčení pachatele, spolupachatele nebo účastníka výměnou za státem udělené privilegium nestíhatelnosti, případně beztrestnosti ohledně vlastní spáchané trestné činnosti. Nejde tedy o pouhé snížení trestu, nýbrž o úplnou absenci tohoto trestu.

Toto je podstatný rozdíl mezi institutem korunního svědka, který dnes předkládám, a institutem spolupracujícího obviněného, který již je v našem právním řádu obsažen. Tyto instituty jsou zaměřeny na jinou skupinu pachatelů a v žádném případě je nelze zaměňovat nebo dokonce ar-

gumentovat tím, že kodifikací spolupracujícího obviněného máme tento problém, to znamená problém korunního svědka, takříkajíc ze stolu a jednou provždy vyřešen. V žádném případě to tak není, a to ani v případě, že spolupracujícího obviněného posuneme až do úrovně, kdy mu bude zcela odpuštěn trest.

Při rozhodování o přiznání statusu korunního svědka se zvažují kritéria subsidiarity a proporcionality. Korunní svědek má v zásadě vždy odhalovat řádově závažnější trestnou činnost, než je ta, kterou sám spáchal a ve vztahu ke které bude mít trestněprávní imunitu. A zájem státu na identifikaci, usvědčení a následném potrestání osob, které se podílejí na páčání závažné organizované kriminality, by měl být podstatně vyšší než zájem státu na potrestání jednotlivce, který se podílel na páčání trestné činnosti.

V praxi může mít trestněprávní imunita korunního svědka jako odměna státu za jeho pomoc tři podoby, které se aplikují podle toho, v jaké fázi se pachatel rozhodl spolupracovat a stát se korunním svědkem. Jestliže ještě nebylo zahájeno jeho trestní stíhání, tak se ani nezahájí, pokud již zahájeno bylo, může být zastaveno bez dalšího nebo zastaveno podmíněně, a nakonec v úvahu přichází i varianta, kdy byl svědek odsouzen, ale od uloženého trestu se upustí.

Nejsilnějším argumentem pro kodifikaci korunního svědka je jeho efektivita. Zejména organizovaná kriminalita a korupce nebo některé formy hospodářské kriminality patří mezi formy kriminality, jež mají tak dobře vyvinuté imunitní mechanismy, že důkazy o jejich existenci lze jen stěží najít zvenčí. Na odhalení této trestné činnosti je proto třeba najít důkazy zevnitř. Zavedení institutu korunního svědka je navíc podporováno i na mezinárodní úrovni.

Autorita na poli ústavního práva, dnes již bohužel zesnulý profesor Vojtěch Cepl, vyjádřil 29. 4. 2005 v pořadu "Jak to vidí profesor Vojtěch Cepl" na Českém rozhlasu II své stanovisko k tomuto institutu takto: Institut korunního svědka podle něj sice odporuje čisté spravedlnosti a zásadě legality, ale jde o velice účinnou cestu, jak získat informace a prokázat vinu, jedinou cestu, jak v některých složitých případech dodržet zásadu presumpce nevinu a přitom objasnit trestný čin. Zločinci své metody zlepšují, dopouštějí se čím dál tím sofistikovanější trestné činnosti a mají tak náskok před justicí, která se jej musí alespoň pokusit dohnat, což na druhou stranu odporuje liberálním zásadám a může vést ke snadnému zneužití institutu. Cepl v rozhovoru zdůraznil potřebu právní úpravy ochrany korunních svědků a v závěru uvedl, že nárůst celosvětové zločinnosti jednoznačně předpokládá nutnost držet krok se světem, zavádět nové metody, ale zároveň i přísnou kontrolu používání těchto metod, mezi něž patří i institut korunního svědka jako jeden z nejefektivnějších instrumentů v boji se zločinností.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi nyní, abych na tomto místě připomněl, jaký zastávali někteří z vás, pohříchu většinou před volbami, postoj k institutu korunního svědka. Nebudu zde citovat stanoviska dnešního pana ministra vnitra Radka Johna, který získával hlasy nespokojených před volbami. Všichni víme, že pan ministr John celý protikorupční balíček podporoval a naopak se mu zdál poněkud málo radikální. Myslím si, že to platilo pro celou stranu Věci veřejné. Uvidíme, jak se kolegové z této strany dnes k celé problematice postaví, zda budou hlasovat pro propuštění tohoto návrhu do druhého čtení, či se snad dozvíme, že úprava je třeba málo komplexní nebo málo radikální a že Ministerstvo vnitra brzy předloží úpravu mnohem radikálnější.

Nicméně mi dovoluji, abych citoval vyjádření dalších dnešních poslanců, případně ministrů.

Dovolte mi citovat vyjádření pana ministra Pospíšila učiněné 18. 8. 2008 pro server Novinky.cz. Ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil chce, aby se člověk obviněný ze zločinu mohl v budoucnu vyhnout trestu tím, že pomůže žalobcům objasnit závažný kriminální čin organizované skupiny. S takzvaným institutem korunního svědka počítá nový trestní řád, jehož věcný záměr předloží ministr ve středu vládě. Podle Ministerstva spravedlnosti má zavedení institutu korunního svědka motivovat členy organizovaných skupin, aby spolupracovali s policií a žalobci. Opatření má usnadnit zejména usvědčování šéfů a dalších řídicích osob mafií, proti kterým jinak kvůli závazku mlčenlivosti jejich členů nemají žalobci dostatek důkazů. Zájem státu na zničení zločineckých struktur, do nichž je v důsledku jejich organizace a závazku mlčenlivosti těžké proniknout, převyšuje nad zájmem státu na postihu jedince, vysvětluje nové postavení korunního svědka ministerstvo. Člověk obviněný ze zločinu by se v budoucnu mohl vyhnout trestu, pokud pomůže žalobcům objasnit závažný kriminální čin organizované skupiny. Umožnit by mu to měl nový trestní řád, jehož věcný záměr předloží ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil ve středu vládě. Podotýkám, že citáty jsou z roku 2008. Jak to tenkrát dopadlo, všichni víme.

Dne 9. 2. 2010 pak týž Jiří Pospíšil, tentokrát jako poslanec v této Poslanecké sněmovně, uvedl: "Princip rovnosti občanů před zákonem, princip rovnosti stran v rámci soudního řízení, ale i takové principy, jako je přiměřenost trestu, to znamená, že každý má být za spáchaný trestný čin potrestán, či ona snaha, byť v ideální podobě nebude nikdy naplněna, bezodkladnosti trestu, to znamená, že po spáchaní trestného činu má trest následovat, to jsou základní principy, které sdílí evropská civilizace. Předpokládám, že je sdílíme my všichni. My všichni se asi budeme hlásit k principu, že ten, kdo spáchá trestný čin, má být bezodkladně a přiměřeně potrestán. Ani zde není nikdo, kdo by tento princip popíral. Nicméně v několika posledních letech se v rámci Evropy vedou diskuse o tom, že ten-

to princip může být modifikován, neříkám zcela zatracen, modifikován ve vyhraněných, zákonem daných případech ve chvíli, kdy převáží zájem nad tím, aby dotyčná osoba, řekněme skupina osob, která páchá trestnou činnost, byla odsouzena. Zmíněné diskuse se v rámci Evropy vedou již od roku 1989, kdy byl institut korunního svědka zaveden v Německu, to je v době jeho plně funkčního využití v Itálii nebo Severním Irsku. V posledních pár letech se tato diskuse už prakticky nevede, neboť na evropské úrovni byla přijata řada mezinárodních dokumentů jasně proklamujících, že prolovení zásady legality je nejen přípustné, ale dokonce žádoucí.”

Další citát: “Opět avizuji, nejsem odpůrce korunního svědka, bavme se prosím o tom, jak umožnit soudu kontrolu korunního svědka, jak umožnit soudu, aby byl ten, kdo o tom rozhodne.”

Já se omlouvám za zjednodušení, omlouvám se, že jsem se dopustil toho, že jsem část tehdejšího projevu tehdejšího poslance, dnešního ministra spravedlnosti možná vytrhl z kontextu. Jeho celkové stanovisko k tomu protikorupčnímu balíčku celkově bylo záporné, ale to, co řekl o institutu korunního svědka tenkrát, jsem si tady dovolil citovat.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, to nejdůležitější, k čemu institut korunního svědka slouží všude na světě, tam, kde je zaveden, je odstrašující efekt pro všechny, kteří chtějí vytvářet zločinecké skupiny. Pokud přijmeme tento zákon, nebude hlavním efektem řada stíhaných mafiánů. Hlavním efektem bude strach dávat a přijímat úplatky, hlavním efektem bude strach začleňovat se do zločineckých struktur. Hlavním efektem bude preventivní odstrašující účinek tohoto institutu.

Prosím všechny poslankyně a poslance, kteří chtějí proti korupci v tomto státě něco udělat, aby tuto mou snahu podpořili, propustili tento návrh zákona do druhého čtení a umožnili diskusi ve sněmovních výborech. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Jana Suchá.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já jen v krátkosti bych doplnila stanovisko vlády. Vláda tento návrh projednala na svém jednání 20. října 2010 a vyslovila s ním zásadní nesouhlas v podstatě z těchto důvodů:

Předložený návrh dostatečně nebere v potaz současnou právní úpravu a institut spolupracujícího obviněného, který funguje při odhalování závažných zločinů, kde trestní sazba je stanovena s horní hranicí deseti let. Naopak institut korunního svědka by se používal u trestných činů s horní hranicí osm let, čímž by zásadně docházelo ke zvýhodňování tohoto institutu. Dále je potřeba uvést, že v případě spolupracujícího obviněného

může soud – nikoli musí, ale může – snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby. Naopak oproti tomu korunní svědek v případě, že dojde k přerušení trestního stíhání, tak u něj pak musí být trestní stíhání při splnění určitých podmínek zastaveno vždy. Tento institut korunního svědka by měl být tedy využíván zcela výjimečně, protože tím skutečně dochází k oslabování základních zásad trestního řízení a především zásady legality a rovnosti účastníků řízení, když v podstatě jednomu ze spolupachatelů by pak byly přiznány zvláštní výhody oproti spolupracujícímu obviněnému.

Navržená právní úprava rovněž dle názoru vlády neposkytuje dostatečnou kontrolu daného institutu, kdy přerušení a následné zastavení trestního stíhání je vázáno na předchozí písemný souhlas nejvyššího státního zástupce, kdy vláda se domnívá s ohledem na skutečnost, že jde o odhalování organizované zločinnosti s výrazným korupčním potenciálem, že ta kontrola by měla být minimálně soudní.

Naproti tomu vláda stále trvá na tom, že její hlavní prioritou je boj proti korupci, a připravuje novelu trestního řádu, kde by došlo ke zpřesnění institutu spolupracujícího obviněného či korunního svědka, nicméně se domnívá, že veškerá protikorupční opatření by měla být předkládána komplexněji, aby došlo k jejich vzájemné provázanosti, a tím i vyšší účinnosti.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli přihlášku od ministra spravedlnosti Pospíšila, kterému tímto uděluji slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřil k předloženému návrhu novely trestního řádu a ještě trošku odůvodnil a doplnil stanovisko vlády České republiky k tomuto tisku. Mám to trošku usnadněné tím, že pan návrhovač citoval některá má vyjádření k principu korunního svědka a já v zásadě na tato vyjádření navážu.

Chci obecně konstatovat, že zvláště u institutů, jako je korunní svědek a spolupracující obviněný, kouzlo problému není pouze v tom, zda chceme, či nechceme korunního svědka, či zda chceme spolupracujícího obviněného, ale kouzlo bývá v detailu, to znamená jak je ta právní úprava napsaná, nakolik jsou ochráněna procesní práva účastníků trestního řízení a nakolik ten institut není zneužitelný. To byl také hlavní důvod, proč většina z nás, myslím tím ze stran současných vládních politiků, nepodpořila protikorupční balíček. My jsme byli připraveni bavit se o korunním svědku jako o principu, který zkrátka mnoho zemí Evropské unie má. Je to věc, kterou nelze a priori zatratit, a myslím si, že může mít jednoznačný přínos bo-

ji proti organizovanému zločinu. Na druhou stranu však velkým problémem byla tehdejší konkrétní legislativní podoba návrhu. A to si myslím, že i dnes je hlavním důvodem, proč vláda dala negativní stanovisko k předloženému tisku.

Vláda v protikorupční strategii jednoznačně počítá s tím, že předloží novelu trestního řádu, ve které bude chtít umožnit princip, aby ten spolupachatel závažného trestného činu, který jednoznačně přispěje k odhalení ostatních spolupachatelů a k objasnění dané závažné trestné činnosti, buď byl zcela beztrestný, anebo mu byl uložen bonifikovaný trest, to znamená trest pod dolní hranicí trestní sazby. To je princip, který my považujeme za důležitý a máme ho též napsaný v protikorupční strategii.

Nicméně po dlouhých odborných diskusích expertů jak trestního práva na Ministerstvu spravedlnosti, tak specialistů z Ministerstva vnitra jsme došli k závěru, že chceme-li chránit práva účastníků trestního řízení a hlavně též práva obětí trestných činů, pak mnohem vhodnější, než zavést korunního svědka v té čisté tvrdé podobě, je uvažovat o zpřesnění pravidel u tzv. spolupracujícího obviněného. Já, když dovoluji, vysvětlím proč, proč se domnívám a vláda se domnívá, že její novela trestního řádu – která je připravená a napsaná na Ministerstvu spravedlnosti a nyní začíná připomínkové řízení, to znamená bude na plénu této Sněmovny ještě v průběhu řekněme jara tohoto roku, není to pouhá chiméra a obecný politický slib, ale ta úprava opravdu už má konkrétní, reálnou podobu – pokusím se vysvětlit, proč se domnívám, že tento návrh je lepší.

Nejprve chci říci, že souhlasím s tím, že je třeba zpřesnit současnou platnou úpravu spolupracujícího obviněného, že tato úprava není dostatečná v případech, že soud může spolupracujícímu obviněnému zajistit nižší trest – nikoli musí. Chápu a rozumím tomu, že tento institut v praxi nemůže být zcela využíván, protože ten, kdo tedy v uvozovkách udá své spolupachatele a pomůže dopátrat zbytek trestné činnosti, dnes nemá žádnou garanci, že mu za to bude uložen nižší trest nebo beztrestnost. Je to zcela v rukou soudu, a proto také bohužel současná podoba z principu spolupracujícího obviněného není až tak v praxi využívána. Jde v zásadě podle našich empirických zkušeností o jednotky případů. Proto si myslím, že je třeba toto zpřesnit, a jsem přesvědčen, že ta vládní novela, která počítá u spolupracujícího obviněného, že v případě, že dotyčný splní podmínky, pomůže dopátrat trestnou činnost ostatních spolupachatelů, tak je správné, aby soud musel toto zohlednit ve svém rozhodování a uložit buď trest pod dolní hranicí trestní sazby, anebo zaručit úplnou beztrestnost.

To je tedy první změna, s kterou vláda přichází dle své protikorupční strategie, a myslím si, že toto je klíčové pro to, aby spolupracující obviněný byl efektivním nástrojem v boji proti korupci.

Na druhou stranu my říkáme, že o tomto vyloučení z trestu nemá rozhodovat státní zástupce, ani v tomto případě nejvyšší státní zástupce, jak navrhuje poslanecký návrh, ale musí o tom rozhodnout soud. Jde o tak závažný zásah do principu viny a trestu, že jenom soud na základě zákonných jasných podmínek podle našeho názoru může rozhodnout o tom, že někdo nebude potrestán, byť spáchal trestný čin. To je první důvod, proč jaksi máme problém s poslaneckým návrhem.

Druhý důvod, který zde chci říci, je samotná konstrukce. My se domníváme, že pokud někdo tedy označí své spolupachatele a splní zákonné podmínky pro to, aby byl takto bonifikován, pak má soud rozhodnout o jeho vině, nicméně nemá rozhodnout o jeho trestu, anebo má tedy uložit mírnější trest. Ale pro nás je důležité, aby v každém případě vždycky byla vyslovena vina dotyčného. Domníváme se, že je špatná konstrukce principu, kdy u korunního svědka případně nemá být rozhodnuto o vině. Důvodem, proč má být rozhodnuto o vině, je ochrana práv obětí trestného činu. My jsme přesvědčeni, že oběť trestného činu nemá být poškozena tím, že stát určitého spolupachatele vyjme z trestu, vyjme z rozhodování o něm, a tím velmi ztíží u oběti trestného činu možnost vůči tomuto korunnímu svědkovi získávat náhradu za trestný čin, kterým byla dotyčné oběti způsobena škoda. Já jsem přesvědčen, že není možné postavit konstrukci efektivity trestního řízení na úkor práv obětí trestného činu. To je z mého pohledu velmi obtížně přijatelná konstrukce. Proto také vláda říká: navrhuje spolupracujícího obviněného, kde bude sice upuštěno od potrestání, ale vina bude vyslovena, a tedy poškozený se vůči takovému pachateli bez trestu bude moci hojit, bude moci získávat náhradu škody, a to jak materiální,

Dámy a pánové, tolik tedy zdůvodnění a doplnění stanoviska vlády, které jste také k tomuto návrhu dostali. Dovolím si to shrnout, že vláda počítá ve své protikorupční strategii s tím, že chce dát jasná pravidla, zpřísněná pravidla u spolupracujícího obviněného, chce podpořit efektivitu vyšetřování závažné trestné činnosti tím, že u osoby spolupachatele, který se dozná a označí ostatní spolupachatele a uvede skutečnosti, které povedou k vyšetření celé kauzy, má dojít k tomu, že nemá být potrestán. Na druhou stranu takovéto principy nemohou být na úkor práv obětí trestného činu, a proto u dotyčného, takzvaného spolupracujícího obviněného má být řečeno, že je vinný, ale nemá být případně potrestán, a pak ať oběť v adhezním řízení či v civilním řízení žaluje a žádá jej o narovnání, resp. o poskytnutí náhrady. Stejně, jak jsem již řekl, jsme přesvědčeni, že toto má činit soud.

Dámy a pánové, tolik naše věcné argumenty, nikoliv politické či ideologické. Jsme přesvědčeni, že je dobře, že k tomuto tématu debata byla zahájena, ale naše negativní stanovisko se opírá o to, že se domnívám, že

vláda předloží lepší model stejného, lepší model toho, jak efektivně postihovat závažné formy trestné činnosti.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já už jenom stručně navážu na to, co tady řekli mí předřečníci, a navrhu zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Kromě toho, co tady zaznělo v té právní argumentaci, tak abych to zjednodušil. To, co je nám zde předkládáno, není žádný korunní svědek, ale je beztrestný práškač. Myslím, že je třeba si to takto pojmenovat. Je to beztrestnost práškače v úplné nahotě. Proti těm návrhům, které jsme tady projednávali v minulosti, se nezměnilo vůbec nic. Jestli jsme říkali, že to musí být pod kontrolou soudu, tak navrhovatelé opět nepřinášejí kontrolu soudu a jenom z jedné úrovně státního zastupitelství to posouvají na nejvyšší úroveň státního zastupitelství. Já si myslím, že to je prostě zásadní omyl a že představa toho, že když máme dva zločince a jeden se rozhodne toho druhého prásknout, tak ten jeden může být bez trestu a ten druhý si to má odsedět v plnosti, je prostě základním omylem myšlení navrhovatelů, a proto navrhuji, aby tento návrh byl zamítnut. Návrh, kterým půjde vláda, je rozumnější, protože se opravdu snaží rozkrýt ony zločinné struktury a ne vytvořit situaci, že když někdo s policisty a státním zastupitelstvím začne spolupracovat, tak že se může vyvinut.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nemám žádnou přihlášku do rozpravy, proto se ptám... Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobrý den. Vážení kolegové, kolegyně, vážená předsedající, já se přiznám, že já s trestním právem pracuji už delší dobu, a pokud pan Pecina tady vyzýval k tomu, že by se k tomu měli vyjádřit odborníci, chtěla bych se k tomu vyjádřit z hlediska odborného, nikoliv politického.

Návrh na zavedení institutu tzv. korunního svědka není ničím novým. Jak vyplývá z důvodové zprávy návrhu zákona, je to poněkud spornou otázkou, která není ještě uspokojivě řešena ani v tomto předkládaném návrhu, kde není patrné, jak se návrh vypořádal s námitkami, které vedly k zamítnutí předchozího návrhu Senátem. Já se zaměřím jenom na ty odborné věci.

Především z § 173a odst. 1 nevyplývá, jak bude ověřena pravdivost a

úplnost výpovědi obviněného, zejména pokud bude jeho výpověď usvědčovat další osoby, tedy zda mu případně hrozí postih pro křivou svědeckou výpověď, v jakém postavení a po jakém poučení bude tedy tato osoba vyslýchána v řízení před soudem. Bude vyslýchána jako obviněný, nebo bude vyslýchána jako soudem. To poučení je poněkud rozdílné a ten návrh v podstatě tuto situaci nijak neřeší. Je zde důvodný závěr, že Ústavní soud bude stejně jako u výpovědi osob utajených svědků trvat důsledně na prověření právě úplnosti a pravdivosti výpovědi těchto osob, zejména pokud půjde o jediný a usvědčující důkaz. Postavení těchto osob v řízení před soudem a otázka pravdivosti a úplnosti jejich výpovědi musí být proto dořešena. Konkrétně tedy před soudem vyslýchaný jako svědek po řádném poučení včetně poučení o možnosti odepřít výpověď a o případných následcích vědomě nepravdivé výpovědi, event. křivého obvinění a spolupráce při objasňování trestné činnosti své i dalších osob.

Já už v dnešní době jsem se setkala s tím, kdy osoby, které vystupují pod určitou ochranou, naopak křivě obviňují další osoby jenom proto, že tyto jim dluží peníze, a aby tedy se zbavily určitých dluhů, obviní své věřitele z trestné činnosti. Bohužel je to praxe, je to holá skutečnost.

Navíc zřejmě by mělo být vycházeno i ze znění zrušeného ustanovení § 163 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, které bezdůvodně nebylo upraveno v novém trestním zákoníku. Jde především o údaj, aby pachatel o příslušném činu učinil oznámení dobrovolně a bez odkladu státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu.

V odstavci 2 tohoto ustanovení pak je upravena možnost, aby státní zástupce podle zde stanovených podmínek zvážil zastavení trestního stíhání. V tomto směru je důvodová zpráva nepřesná a zavádějící, když poukazuje na to, že dosud platné instituty polehčující okolnosti či snížení trestu u spolupracujících obviněných jsou pouze fakultativní možnosti, nikoliv nutnosti, přičemž nabízejí pouze snížení trestu, a nikoliv beztrestnost. Jak vyplývá z navrhované úpravy, ani zde nemá svědek – správně tedy obviněný v postavení korunního svědka – od státu garanci, že se mu dostane výhody za jeho spolupráci, přičemž i v tomto případě je možnost použití tohoto institutu omezena na stanovenou skupinu činů. I jinak je tedy důvodová zpráva pochybná.

Z návrhu rozhodně nevyplývá ani to, že po přerušení trestního řízení má korunní svědek v řízení o zločinu, který se zavázal objasnit, postavení svědka, ani možnost poškozeného podat proti jednotlivým usnesením státního zástupce stížnost. Zde musím souhlasit s tím, co zde uvedl pan ministr, že tedy jsou zde v podstatě svým způsobem narušena i práva obětí trestného činu. Znění § 173a odst. 1 písm. c) je poněkud formulačně nejasné. Z trestného činu obviněnému nenáleží žádný prospěch. Získaný prospěch musí být vydán bez dalšího, a to i s přihlédnutím k

bezdůvodnému obohacení podle občanského zákoníku. Rovněž tak není zřejmé, proč by měl škodu nahradit alespoň částečně, a nikoli v plném rozsahu, tak jak je to například u narovnání či u podmíněného zastavení.

Na závěr je třeba říci, že je podáván návrh na změnu trestního řádu, který byl již nesčetněkrát novelizován, a podle existujících informací, a jak potvrdil i dnes pan ministr, počítá se s řadou dalších změn a chystá se v dohledné době jeho úplná rekonstrukce. Domnívám se tedy, že naléhavost změny stávající právní úpravy by za tohoto stavu měla být zdůrazněna a konkretizována.

Podle mého názoru je návrh skutečně nepřesvědčivý a nahrává možnosti korupce na státním zastupitelství a jeho aplikace v praxi by vyvolala celou řadu nejasností a pochybení. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji paní poslankyni Nedvědové a ptám se, kdo se další hlásí do diskuse. Prosím, pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, milé kolegyně a kolegové. Chtěl bych především poděkovat své předřečníci. Mě obsah jejího vystoupení velmi mile potěšil, protože bych sám asi lépe neshrnul argumenty proti tomuto tisku. Dovolím si připojit pouze jediný.

Dnes by skutečně touto právní úpravou došlo k tomu, že bychom de facto zasáhli do pravomocí pana prezidenta republiky. Jistě víte, že prezident má pravomoc nařídít zastavení trestního stíhání, resp. dokonce nařídít, aby se trestní stíhání vůbec nezahajovalo. A tímto krokem, který navrhuje sociální demokracie, nebo navrhovatelé, by docházelo k tomu, že státní zástupce po písemném přivolení nejvyššího státního zástupce by byl postaven v této pravomoci na roveň prezidenta republiky. Považuji to za špatné.

Považuji za důležité, aby skutečně došlo ke zpřesnění institutu spolupracujícího obviněného. Aby spolupracující obviněný prošel v tomto postavení nikoli jakéhosi svědka, ale skutečně v postavení obviněného celým trestním procesem. Aby na konci toho trestního procesu byla vyslovena jeho vina a zároveň bylo povinně soudům uloženo, aby tento jeho přístup v tomto trestním procesu byl zohledněn při posuzování nejen viny, ale samozřejmě i výše trestu. I s umožněním upuštění od potrestání.

To znamená, z mého pohledu, jsem zásadně proti této právní úpravě, jak ji navrhuje předkladatelé, a pevně věřím v to, že zpřesnění institutu spolupracujícího obviněného k nám do Poslanecké sněmovny doputuje co nejdříve.

Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se někdo další do rozpravy? Není tomu tak, takže končím obecnou rozpravu a uděluji závěrečné slovo panu navrhovateli.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, děkuji za zajímavou diskusi. Někdy byla vážná, některé argumenty samozřejmě uznávám. Někdy byla veselá – dozvěděl jsem se, že v České republice zastavuje trestní řízení pouze pan prezident, tak to bych chtěl prostřednictvím paní předsedající ujistit pana poslance Polčáka, že každý státní zástupce zastavuje trestní řízení. Tak jak bylo zastaveno v tomto případě, tak je zastavuje nesčetněkrát, když se rozhodne, že příslušného člověka stíhat nebude. Takže to byl argument skutečně úsměvný.

Nicméně několik argumentů, se kterými bych se chtěl vypořádat, bylo samozřejmě účelových. Hovořil jsem tady o tom, že očekávám diskusi, jestli konečný verdikt o tom, jestli korunní svědek má být korunním svědkem, nebo nikoli, tak jestli má dávat nejvyšší státní zástupce, nebo soudce, nebo specializovaný senát. Je to, prosím vás, jedna část jedné věty v celém návrhu, čili to nepovažuji skutečně za argument, tuto věc. Je možné upřesnit. Já jsem to předložil ve znění, v jakém to prošlo před rokem Sněmovnou, ale změna je samozřejmě možná. Jestli je žádoucí, neměl bych s tím žádný problém a dá se samozřejmě učinit ve výboru. To je ke kontrole soudu.

Chtěl bych zdůraznit to, co pravděpodobně většina z vás, kteří tady vystupovali, nepochopila nebo nechce pochopit. Skutečně, institut spolupracujícího obviněného a korunního svědka je prostě něco jiného. Nelze hovořit o tom, že upravíme institut spolupracujícího obviněného tak, aby se z něho stal korunní svědek. To je zcela zásadní rozdíl a zásadní rozdíl v cílové skupině pachatelů, kterou chceme oslovit. Jestli to někdo nechápe, tak prosím vás, v hypotetickém případě, kdy by finančně analytický útvar Ministerstva financí přišel na podezřelé toky a ty podezřelé toky financí, ke kterým dochází ve stovkách případů, jak říkal pan ministr Kalousek při nějaké nedávné diskusi, tak ty podezřelé toky v okamžiku, kdy jsou odhaleny, kdy je například známo, kdo mohl disponovat s účtem, na který ty peníze přišly, v případě, že máte kodifikován institut korunního svědka, tak je velká šance, že někdo z party lidí, která si ty peníze pravděpodobně někam odvedla, tak že někdo z té party prostě ztratí nervy a bude se chtít stát korunním svědkem. Důkazy v tomto případě jsou, akorát bychom nevěděli, kdyby k takovému případu došlo, po kom sáhnout. Tady na takovéto případy je institut korunního svědka. Je naprosto iluzorní si myslet, že takový člověk, který dneska není v pozici obviněného, který se možná do pozice obviněného ani nikdy nedostane, tak půjde dneska na stát-

ní zastupitelství a bude svědčit i ve svůj neprospěch a bude doufat, že mu soud možná – možná odpustí část trestu nebo trest celý. To je naprosto i-luzorní. Prostě ta cílová skupina je zcela jiná.

Spolupracující obviněný je tady člověk, který již je takřkajíc pod zámkem, jsou proti němu důkazy a on odhalí další trestnou činnost, závažnější než tu, kterou páchá. Za to je mu snížen trest. Korunní svědek je člověk, který se prostě nepohodl s partákem. Ano, jak říkal pan poslanec Benda, je to práskač, který se prostě s někým nepohodl nebo který má strach, že ho někdo jiný práskne dřív, a půjde a svoje jednání nahlásí. To je rozdíl. To je princip, který funguje v mnoha zemích světa, a princip, proč v mnoha zemích světa jsou trestní řízení těchto velkých mocných organizovaných skupin mnohem úspěšnější, než jsou u nás.

Trošičku mě potěšil pan ministr Pospíšil, protože já jsem tady citoval jenom některé jeho výroky, ale pokud si dobře pamatuji, tak před rokem jeden z nejsilnějších argumentů, který zde zazníval proti institutu korunního svědka, byl, že nemůžeme soudu ukládat, aby měl povinnost snižovat nebo odpouštět trest, že to je porušení principu nezávislosti soudu. Dneska jsem si poslechl, že v připravované novele bude soud muset uložit nižší trest spolupracujícímu obviněnému proto, aby se zvýšila efektivita. Myslím si, že tímto je tato bariéra, která platila u korunního svědka i u spolupracujícího obviněného, prolomena, že to tedy nebude vadit tam ani tam.

K ostatním detailům asi nemá smysl se vyjadřovat. Byla tady nastíněna otázka, zda bude hrozit odpovědnost za křivou odpověď, jak bude ověřována pravdivost v případě, kdy bude výpověď jediným důkazem. Výpověď korunního svědka samozřejmě nebude jediným důkazem. Tady jde o to, rozkrývat skupiny a získávat potom důkazy, po prvotním odhalení získávat důkazy naprosto standardním způsobem tak, jak se tomu děje, nebo bohužel neděje dnes.

Já si velmi vážím, a to tady říkám otevřeně, postojte poslance Bendy, který to tady prostě jasně říká. Nechceme práskače, nechceme korunního svědka, nebudu s tím nikdy souhlasit. On je ve svém postoji konzistentní a já ho prostě jako jaksi ideového protivníka v této otázce беру. Je to prostě tak, říká to otevřeně. Nelíbí se mi, prosím vás, postoj těch z vás, kteří hovoří o tom, jak by institut korunního svědka byl hrozně fajn, kdyby vypadal jinak. Je nám jasné pravděpodobně i s tím vaším protikorupčním balíčkem, který připravujete, tam institut korunního svědka obsažen nebyl a nebude, a pokud dneska neprojde alespoň do druhého čtení, tak v tomto volebním období pravděpodobně kodifikován vůbec nebude.

Děkuji. To je všechno. Ještě jednou vás prosím, abyste umožnili alespoň diskusi ve výborech na toto téma a propustili tento materiál do druhého čtení.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chci se zeptat, jestli chce mít ještě závěrečné slovo zpravodajka. Nechce, takže přivolám kolegy z předsádky. Zazněl zde jeden návrh, a to návrh na zamítnutí, o kterém nechám vzápětí hlasovat. Já se omlouvám, ale teď už opravdu budeme hlasovat, takže vám udělím slovo hned po hlasování (k poslanci Kováčikovi).

V tuto chvíli vidím, že už nás víc nebude, zahajují hlasování. Kdo je pro návrh na zamítnutí? Hlasujeme o návrhu na zamítnutí, kdyby někdo zapomněl. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 50 z přihlášených 171 pro 110, proti 42. Tento návrh byl přijat a já končím projednávání tohoto tisku.

Udělují slovo předsedovi klubu KSČM panu poslanci Kováčikovi. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, hlasovali jsme pro zamítnutí. Hlasovali jsme – pro připomenutí jenom některých poměrů v této Sněmovně – s některými stranami, které jsou ve vládní koalici. To není nová koalice, jak už vidím případné zítřejší titulky v některých novinách, ale pokud jste poslouchali pečlivě projev paní kolegyně Nedvědové, poslankyně klubu KSČM, tak velmi jasně sdělila naše pochybnosti. Myslím si, že to bylo vystoupení, které bylo nade vše profesionální, nade všechna případná vystoupení dalších věcné, a vystoupení, které pro nás znamená, že jsme tak jako v drtivé většině ostatních případů připraveni spolupracovat napříč politickým spektrem na takovém znění, které bude skutečně z naší strany podpořitelné bez jakýchkoliv pochybností. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní můžeme přistoupit k projednávání dalšího bodu. Je to

26.

Návrh poslanců Jana Hamáčka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 100/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 100/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh přednesl univerzální pan poslanec Tejc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, skutečně záběr, který mi dnes byl přidělen kolegou, je značný. Tentokrát bych se rád věnoval obchodu s vojenským materiálem.

Všichni jsme zaznamenali za mnoho posledních let, a vyvrcholilo to několika korupčními kauzami na Ministerstvu obrany, to, že obchod s vojenským materiálem je velmi citlivou oblastí a že nákupy vojenského materiálu mnohdy provází pokud ne trestná činnost, tak minimálně vážné podezření z trestné činnosti a z korupce.

My jsme se společně s kolegou zamýšleli nad tím, jak dosáhnout alespoň částečně nápravy z hlediska legislativy, z hlediska změny zákonů, která je možná a kterou je možné provádět poslancekým návrhem zákona. Návrh zákona, který máte jistě před sebou a se kterým jste se mohli seznámit, svým obsahem je poměrně málo obsažný, nicméně zahrnuje několik oblastí, o kterých bych se rád zmínil, a jsem přesvědčen, že přestože není rozsáhlý, tak je velmi zásadní.

My se především snažíme o to, abychom umožnili provádění obchodu s vojenským materiálem na základě povolení právníkům osobám, které mají sídlo na území členského státu Evropské unie nebo Organizace Severoatlantické smlouvy, tedy NATO, a to proto, aby nadále neplatilo to, že mohou tento obchod provádět jen ty právníké osoby, které mají sídlo na území České republiky. Dosavadním zákonem stanovená exkluzivita pro tuzemské právníké osoby pro získání povolení k obchodování s tímto vojenským materiálem totiž představuje podle nás velké riziko a nebezpečí korupce ve vztazích mezi zahraničními dodavateli vojenského materiálu, který nakupuje český stát prostřednictvím právě té zprostředkující v uvozovkách české osoby, popřípadě tedy mezi orgány této české právníké osoby a orgány veřejné moci.

Rozšířením okruhu právníkých osob, které mohou získat povolení k ob-

chodu s vojenským materiálem, na právníké osoby se sídlem v kterémkoliv státě EU nebo NATO se zároveň podporuje, a o tom jsme přesvědčeni, především vyšší hospodárnost při těchto nákupech, neboť se tím umožní vstup na tento regulovaný trh širšímu okruhu soutěžitelů. Současně se však z důvodu zachování bezpečnosti a plnění závazků vyplývajících pro Českou republiku z mezinárodních smluv umožňuje získat povolení k obchodu s vojenským materiálem právě jen osobám ze států Evropské unie a NATO. Jde tedy o to, aby teď velmi často kritizovaná a velmi často podezřelá praxe, kdy toto povolení získávaly pouze osoby se sídlem na českém území, aniž by cokoli do tohoto obchodu dávaly zvláštního, nějakou přidanou hodnotu, byly pouze zprostředkovateli, a díky tomu, že přibyl do tohoto řetězce mezi Českou republikou a výrobcem ve státech NATO nebo Evropské unie onen zprostředkovatel český, tak zde bylo samozřejmě navýšení ceny. Je logické, že zprostředkoval si vždy získá nějakou odměnu, jak jsme pochopili z některých armádních zakázek v posledních letech, velmi vysokou odměnu, tak samozřejmě je zde velké riziko propojení mezi dodavatelem z České republiky a právě orgány veřejné moci.

Druhým problémem, který navrhujeme upravit, je absence zákonné úpravy, podle níž by právníké osoby žádající o povolení k obchodu s vojenským materiálem byly povinny oznámit svou vlastnickou strukturu, respektive uvést, zda jde o osoby ovládané nebo řízené jinou osobou ve smyslu § 66a obchodního zákoníku. Do taxativního výčtu podmínek k získání povolení k obchodu s vojenským materiálem se proto navrhuje doplnit povinnost žádající právníké osoby učinit oznámení o své vlastnické struktuře, jde-li o akciovou společnost s listinnými akciemi na majitele, jakož i o oznámení o ovládací osobě nebo řídicí osobě, je-li právníká osoba žádající o povolení ovládanou nebo řízenou osobou. Jednoznačně se snažíme o to, aby byla zvýšena transparentnost těch, kteří získávají povolení obchodovat s vojenským materiálem, a jsme přesvědčeni, že způsob, jakým činíme, tedy povinnost oznámit vlastnickou strukturu, případně ovládací nebo řídicí osobu, je v souladu s naší legislativou a s ústavou, stejně jako s mezinárodními závazky České republiky.

A konečně třetí problém, který navrhujeme upravit, jsou podmínky obchodu s vojenským materiálem prováděného přímo státem, resp. Ministerstvem obrany či vnitra. Novela navrhuje odstranit dosavadní úpravu, podle níž může být tento obchod prováděn ministerstvy jen na základě rozhodnutí vlády. Vzhledem k tomu, že jednání vlády není veřejné a vláda nemá povinnost sdělovat obsah a důvody k vydání svého rozhodnutí, navrhuje se tuto pravomoc vládě odejmout a ponechat ji přímo uvedeným ministerstvům.

Já bych si dovolil na závěr tohoto odůvodnění stručně pojmenovat priority. Myslím, že prioritou číslo jedna by měla být ta nejdříve řečená stať,

tedy ta, která se týká odstranění oněch prostředníků tak, abychom mohli, aby naše složky mohly nakupovat přímo bez prostředníků z České republiky od zahraničních dodavatelů, kteří jsou ze států Evropské unie a NATO, tedy splňují veškeré bezpečnostní požadavky. Druhým, neméně podstatným bodem je tedy to, aby společnosti, které budou získávat toto povolení, měly jasně odhalenou vlastnickou strukturu, abychom věděli, kdo je ve skutečnosti vlastní a řídí. A třetí, možná nejméně důležitá je otázka úpravy rozhodování vlády a převodů na jednotlivá ministerstva. O té samozřejmě můžeme vést debatu, to není klíčová pasáž celého návrhu zákona.

Já bych vás chtěl závěrem požádat, abyste tento návrh zákona skutečně věcně posoudili a abyste jej postoupili do druhého čtení, abychom jak ve výboru pro obranu a bezpečnost, tak možná ve výboru zahraničním či dalším vedli debatu o tom, jak skutečně zabránit tomu, aby korupce na úrovni armádních zakázek bujela nadále, a jakým způsobem tuto úpravu využít k tomu, že také, pokud bude nakupovat český stát vojenskou techniku, ta byla skutečně díky větší konkurenci levnější a pro český stát tedy výhodněji nakoupená.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Viktor Paggio. Prosím, máte slovo.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, novela zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, kterou předkládá ČSSD, přináší z mého pohledu tři zásadní změny.

První změna, jak už bylo řečeno mým předřečníkem, je změna okruhu firem, které mohou licenci získat. Ta je v současné době zúžena pouze na právnické osoby se sídlem na území České republiky, jejichž základní kapitál je většinou tvořen vklady českých občanů nebo osob se sídlem či bydlištěm na území EU. Jinými slovy, s vojenským materiálem může obchodovat jenom cizinec, který sídlí v EU a v ČR si založil firmu. Návrh ČSSD chce povolit osobám se sídlem v EU, aby se svými firmami vstupovaly na trh přímo. Jde ale ještě dál. Chce umožnit obchod s vojenským materiálem i právnickým osobám, které sídlí na území států NATO. To je velký zásah, který by znamenal mj., že na našem území budou moci s vojenským materiálem obchodovat i firmy z Turecka nebo třeba z Albánie, protože to jsou také členové NATO. Dovedu si také představit situaci, kdy firma, která obchoduje s vojenským materiálem a nepodaří se jí získat licenci zde v České republice, si udělá dceřinou společnost v Albánii a získá licenci tam. Takže v tomto směru já ten návrh považuji za nebezpečný.

Vláda se k tomuto návrhu vyjádřila nesouhlasně. Jedním z hlavních argumentů byla právě nemožnost efektivně ověřovat dokumenty a efektivně ověřovat správnost licencí v dalekých zemích a členech NATO.

Druhou hlavní změnou, kterou přináší tato novela, je změna, která požaduje od právnických osob, které obchodují s vojenským materiálem, odkrýt svou vlastnickou strukturu. To je třeba hodnotit naprosto pozitivně a s tím plně souhlasím.

U třetí hlavní změny mám opět u sebe ve své mentální mapě minusové znaménko. To je ta snaha zbavit vládu pravomoci odsouhlasovat rozprodej vojenského materiálu u Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra. Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra by podle návrhu ČSSD mohly odprodat svůj vojenský materiál bez souhlasu vlády. Je logické, aby to odsouhlasovala vláda. Za prvé, protože ministerstva jsou jí podřízená, za druhé proto, že u premiéra a u členů vlády se sbíhají zpravodajské informace, které se týkají situace v zahraničí a které se týkají jednotlivých firem. Takže já jsem jednoznačně pro to, aby vládě tato pravomoc zůstala.

Podvýbor pro kontrolu akvizic Ministerstva obrany a obchodu s vojenským materiálem se touto novelou zabýval už na svém prvním zasedání 3. listopadu 2010. Výsledek projednávání byl bez usnesení, podvýbor nevydal podpůrné stanovisko.

A co je možná nejdůležitější: Vláda připravuje, nebo lépe řečeno připravila vlastní komplexní novelu předmětného zákona, která bude implementovat směrnici EU číslo 2009/49/ES. Takže nemluvíme tady o nějakém fantomatickém zákonu, který jednou přijde, který sem jednou přiletí, ale už je to hotovo. Připomínkové řízení bylo ukončeno 22. února 2011 a tento zákon bude v následujících dnech, týdnech projednáván na vládě a přijde sem do Sněmovny jako komplexní vládní návrh.

To je z mé strany všechno a hlásím se do rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde písemné přihlášky. Nejprve pana poslance Boháče, potom pana poslance Sedi. Prosím jako prvního pana poslance Boháče. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji, abych se vyjádřil k tomuto tématu. Samozřejmě obchod na Ministerstvu obrany je téma, které v poslední době hodně zajímá naše spoluobčany. A já coby člen výboru branně bezpečnostního bych chtěl k tomu říct také svůj pohled na věc.

Pečlivě jsem poslouchal kolegu Tejce, co vlastně sledují předkladatelé novely zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem. A mně z toho vyplynulo to zásadní, o co usilují – transparentnost a hospodárnost. Dle

mého názoru je zřejmé, že výrazné rozšíření seznamu subjektů, které budou moci obchodovat s vojenským materiálem na území České republiky, a to bez ohledu na charakter těchto subjektů – ať už jsou to výrobci, subdodavatelé, zprostředkovatelé, příp. obchodní organizace atd. – které budou pod kontrolou jiného státu – navíc pro některé z nich nejsou pravidla a zákony Evropské unie vůbec závazné, např. Albánie, Turecko, Spojené státy, Kanada, Chorvatsko – a nikoliv české administrativy, vyvolá přesně opačný efekt, tj. nepřehlednost a neekonomičnost. Tedy ne transparentnost, ne hospodárnost, ale otevření trhu z mého pohledu je právě opačnou cestou a nepřinese to ten očekávaný efekt tak, jak to prezentoval kolega Tejc.

Výběrová řízení budou zdlouhavá, pracovně náročná a ekonomicky velmi nákladná. Obecné teze o významném potenciálu úspor na výdajové straně státního rozpočtu je nepodložená a vychází z mého pohledu z určitých spekulací a neověřených informací, které kolují mnohdy v našich médiích. Nelze ani vyloučit účelová rozhodnutí příslušných vlád cizích zemí zamezit administrativními opatřeními obchod s vojenským materiálem pro jiné – a teď akcentuji – zejména české subjekty. Tady vidím určitý problém a bylo by zapotřebí i dále v novele zákona se zabývat touto problematikou.

Už vůbec si nedovedu představit, že by nově předkládané zákonné opatření mohlo vést k zamezení korupce ve vztazích mezi českými subjekty a státem. Kdo jiný by měl mít nejlepší možnosti a nástroje kontroly obchodu s vojenským materiálem než příslušné orgány našeho státu? Opakuji: našeho státu, České republiky. Bude mít Česká republika větší kontrolu v případě, že subjektem bude společnost např. ze Spojených států či z Velké Británie? A tady už vůbec nehovořím o takových zemích, jako je Turecko, Albánie, Rumunsko apod.

Jsem tedy toho názoru, že rozšíření seznamu subjektů postrádá zcela smysl a nelze v této podobě s ním souhlasit. Domnívám se, že záměrem předkládané novely zákona bylo úplně něco jiného než líbivé a dnes velice populární heslo o transparentnosti, hospodárnosti a boji proti korupci, protože tato novela tomuto heslu vůbec neodpovídá. Naopak. Vytváří podmínky proti těmto jistě správným zásadám, které však musí Česká republika prosazovat v rámci svých zákonů a kontrolních mechanismů a nepřeneset tuto odpovědnost na jiné státy.

Významnou otázkou v této souvislosti také je, zda i v případě přijetí navrhované novely zákona bude recipročně umožněno obchodování s vojenským materiálem na území států NATO a Evropské unie pro české subjekty. Toť také zásadní otázka.

Vážené dámy a pánové, přicházím s návrhem na zamítnutí této novely zákona v prvním čtení a děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a nyní předávám slovo panu poslanci Sedovi.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, nechci tady znovu opakovat důvody o nutnosti navrhovaných změn, ale dovoluji mi několik poznámek k roli parlamentu ve vztahu ke státním armádním zakázkám, a to pro srovnání s jinými zeměmi Severoatlantické aliance.

Základním problémem problematických vojenských zakázek v České republice je nezavedení dlouhodobého armádního plánování, které by zneumožnilo obcházení výběrových řízení a omezilo by korupční chování na Ministerstvu obrany, protože právě Ministerstvo obrany má obecně přímou odpovědnost za definování technických požadavků týkajících se konkrétní státní armádní zakázky.

Parlamenty se přímo nepodílejí na vyjednávání o nabídkách, ale mohou být zapojeny do procesu zejména vytvořením jasného právního rámce pro obchod s vojenským materiálem, což je případ novely zákona č. 38/1994 Sb. Dále některé parlamenty členských zemí NATO dokonce schvalují dohody o státních armádních zakázkách, které přesahují určitou částku, podílejí se na výběru prodejce či monitorují klauzule o kompenzacích.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi několik procedurálních příkladů z praxe.

Například ve Velké Británii se v rámci prohlášení o návrhu rozpočtu na obranu poskytuje podrobný rozpis rozpočtových výdajů na zajišťování bezpečnosti. Prohlášení jde tak daleko, že obsahuje konkrétní armádní nákupy, včetně dodavatelů a ceny. A co je důležité, je zpětná vazba těchto nákupů, kdy Národní kontrolní úřad podává parlamentu nejen kontrolní zprávy týkající se jednotlivých nákupů, ale také zprávy hodnotící efektivitu těchto vojenských akvizic. – Tady si dovoluji zdůraznit, že právě zvyšování schopnosti armády musí být prioritou armádních nákupů, a to nejenom v České republice.

Ve Francii je každých pět let vytvořen a projednán parlamentem armádní plán přijímaný jako zákon, kde jsou schvalovány pevně dané částky na nákupy s tím, že je prostor pro úpravy, o kterých parlament hlásuje každoročně. – Problémem České republiky je zavedená praxe, kdy rozpočtové změny týkající se armádních akvizic jdou sice přes rozpočtový výbor, ovšem bez projednání ve výboru pro obranu a bezpečnost.

V Německu ministr obrany je povinen odevzdávat výboru pro obranu všechny dokumenty týkající se důležitých státních armádních či bezpečnostních dodávek a dokumenty týkající se všech dodávek přesahujících 25 mil. eur. Každá rozhodnutí o státních armádních dodávkách nebyla doposud přijata bez souhlasu výboru pro obranu. Tím myslím v

Německu. – Českou specifikou je skutečnost, že většina nákupů se provádí přes prostředníky, s tím, že je prakticky nemožné zjistit informace ze smlouvy mezi prostředníkem a konečným dodavatelem s odkazem na obchodní tajemství.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhovaná úprava zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem jistě není dokonalá, ale z pohledu důležitosti omezit korupci na Ministerstvu obrany je důležité, aby byla po úpravách ve druhém čtení přijata.

Je pravdou, že Ministerstvo průmyslu a obchodu chystá novelu zákona č. 38/1994 Sb., ale tato novela má za úkol pouze implementovat směrnici Evropského společenství o zjednodušení podmínek transferu vojenského materiálu uvnitř Evropské unie. Neřeší však problematiku zvýšení transparentnosti a zejména hospodárnosti ve vztahu s akvizicemi Ministerstva obrany. Z tohoto důvodu vás, vážené poslankyně, vážení poslanci, žádám o podporu a propuštění návrhu zákona do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní byl přihlášen pan poslanec Paggio a potom pan poslanec Korte dostane slovo.

Poslanec Viktor Paggio: Paní předsedkyně, já jsem chtěl jenom navrhnout zamítnutí zákona v prvním čtení, ale předběhl mě pan kolega Boháč, takže končím svůj příspěvek.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Díky. Udělují slovo panu poslanci Kortemu.

Poslanec Daniel Korte: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, tento návrh z dílny sociálně demokratických poslanců je špatný. (Nesouhlasný šum z lavic poslanců ČSSD.) A nejen to, že je špatný. On je špatný i jaksí záludně. (Smích poslanců ČSSD.) A právě tato záludnost je cosi, co vzbuzuje leccjaké otázky.

Jak zde bylo řečeno, podle dosavadní právní úpravy mohou s vojenským materiálem obchodovat na základě licence firmy, právnické osoby, se sídlem v České republice, jejichž základní jmění je složeno většinou občany České republiky nebo občany Evropské unie, států Evropské unie. Navrhovaná novela toto překračuje. Rozšiřuje tu možnost na právnické osoby sídlící kdekoliv v Evropské unii. A nejenom to, ale i kdekoliv na území států NATO.

Dámy a pánové, já se musím přiznat, že představa, že zde rejdí albánské gangy a kšeftují se zbraněmi, ve mně nejen nebudí explozi bezbřehého nadšení, ale nahání mi upřímný děs.

A zde se vynořuje ta otázka. Evropská unie tuto oblast nereguluje. Ponechává ji zcela v kompetencích národních států. Proč sociálně demokratičtí poslanci chtějí oslabit tuto kompetenci států? Proč chtějí oslabit možnost státu kontrolovat a regulovat tuto citlivou oblast?

Dále, jak zde bylo také uvedeno, přímo mohou s vojenským materiálem obchodovat Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, a to na základě přesně taxativně vymezených podmínek, jejichž korunou je souhlas vlády. Právě tuto korunu, prosím, já osobně vnímám jako významnou protikorupční záklopku. A opět se vnučuje otázka: Proč sociálně demokratičtí poslanci tuto protikorupční záklopku chtějí odstranit? Proč tak činí?

Dámy a pánové, já na tyto otázky odpověď nehledám. Nechci totiž, aby mě přepadaly bůhví jaké ošklivé myšlenky. (Smích z řad ČSSD.) Nicméně toto jsou důvody, které mě – a potažmo celý klub TOP 09 a Starostové – vedou k tomu, že tento návrh nepodpoříme. A připojuji se tímto k návrhu na zamítnutí. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Seďa.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní předsedající. Vážený členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, já opravdu žasnu. Tato vláda si říká protikorupční a obhájí protikorupční záklopku, která se neosvědčila. To je za prvé.

Za druhé. Co tady vykládáte o tom, že něco rozšiřujeme, když Ministerstvo průmyslu a obchodu připravuje novelu – já jsem o ní tady hovořil – zákona o obchodu s vojenským materiálem, která bude implementovat možnost obchodu v rámci Evropské unie a bude zjednodušovat obchodování s vojenským materiálem v rámci Evropské unie? O čem tady hovoříte?

A za třetí. Váš pan ministr obrany zřejmě je chytřejší a zřejmě chce proti té korupci bojovat na Ministerstvu obrany daleko razantněji než vy sami. Totiž on chce si vzít v rámci implementace tady té evropské směrnice také jakýsi příklad z tohoto našeho návrhu a chce právě to podstatné vzít a dát to do vládního návrhu zákona o obchodu s vojenským materiálem, takže on vlastně podporuje ten náš návrh.

Já nevím, o čem tady hovoříte. A mám takový pocit, že Parlament České republiky chce rezignovat na kontrolu s vojenským materiálem v České republice. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Kdo další se hlásí se rozpravou...? Nevidím žádnou přihlášku, končím obecnou rozpravu.

Zeptám se navrhovatele, jestli chce mít závěrečné slovo. Nechce. Zpravodaj? Také ne.

V tuto chvíli konstatuji, že byl přednesen návrh na zamítnutí předlohy, takže já přivolám kolegyně a kolegy. (Gongování.)

Registruji návrh na odhlášení. Odhlašuji vás a prosím, abyste se přihlásili všichni svými identifikačními kartami.

Dámy a pánové, kdo je pro návrh na zamítnutí – zahajují hlasování – kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 51 z přihlášených 154 pro 90, proti 64, tento návrh byl přijat a já končím projednávání tohoto tisku.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

27.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Václava Votavy, Jiřího Paroubka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 153/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Bohuslav Sobotka. Máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že jsme v tomto volebním období svědky velmi zajímavé statistiky na půdě Poslanecké sněmovny. Myslím si, že by bylo dobré si udělat přesné vyjádření následující skutečnosti.

Mám velmi silný pocit, že v tomto volebním období vládní koalice zamítá důsledně úplně všechny návrhy, se kterými přicházejí opoziční politické strany. Myslím si, že tady může existovat jedna, dvě výjimky z těch všech zákonů, které iniciovali poslanci opozice během tohoto volebního období.

Na druhou stranu, pokud se podíváte na vztah opozičních poslanců vůči vládním předlohám, tak těch návrhů na zamítnutí vládních návrhů zákonů nebo novel, které přicházejí do Poslanecké sněmovny, je nepoměrně méně, než návrhů na zamítnutí ze strany vládní koalice vůči opozičním předlohám.

Co se dá z tohoto faktu dedukovat? Podle mého jednoduchá věc. Zatímco opozice vůči vládě nedělá politiku nulové tolerance a nesnaží se zamítat vše, co vláda předkládá, jenom proto, že to předkládá vláda, tak ze

strany vládní většiny je tady ve skutečnosti realizována politika nulové tolerance vůči všemu, co předkládá opozice, a to z jediného důvodu – prostě proto, že to předkládají opoziční poslanci.

Já myslím, že zejména zajímavá byla argumentace u toho předcházejícího návrhu zákona, který byl zamítnut vládní většinou stejně jako všechny další opoziční novely, které tuším tady dnes byly projednávány, zejména proto, že tento návrh, který předložila sociální demokracie, je v souladu s vládním programem a je dokonce velmi podobný návrhu zákona, který se připravuje v tuto chvíli na Ministerstvu průmyslu a obchodu. To koneckonců už tady během rozpravy zaznělo. Čili u tohoto návrhu v žádném případě neexistovaly věcné důvody pro to, aby byl ze strany vládní koalice zamítnut, a byl použit pouze důvod ideologický a politický – prostě ten návrh zákona měl jedinou smůlu, že jeho autory a předkladateli byli shodou okolností opoziční poslanci sociální demokracie.

Já v této atmosféře přirozeně nemohu udělat nic jiného, než uvést návrh zákona, kterým se mění zákon o dani z příjmů. Chtěl bych říci, že tento návrh zákona reaguje na vývoj v našem daňovém systému v uplynulých letech. Zejména počínaje rokem 2008 se zvýšil tlak na přesouvání daňové zátěže z firem a vysokopříjmových skupin na střední vrstvy. Počínaje rokem 2008, kdy byl spuštěn a realizován tzv. Topolánkův batoh, došlo k dalšímu výraznému posunu z hlediska struktury zdaňování v naší zemi.

Co se stalo? Já to říkám proto, že ten trend pokračuje bohužel i v těchto dnech, což se koneckonců ukazuje i na vládou navržené tzv. důchodové reformě. V tom roce 2008 došlo k odstranění daňové progresse. Do té doby byly daně z příjmů fyzických osob v České republice zdaňovány v rámci čtyř pásem daně z příjmů a ta pásma byla odstupňována podle příjmu daňového poplatníka.

Daňová progresse je systém, který je nejčastěji obsažen v daňových systémech vyspělých států. Téměř všechny státy, možná úplně všechny státy, které mají vyšší životní úroveň, než má naše Česká republika, mají systém daňové progresse. Tyto systémy se přirozeně liší, zejména se liší, pokud jde o počet pásem, která jsou zdaňována, a liší se také, pokud jde o mezní sazbu. Ta mezní sazba, kterou my navrhuje v našem návrhu zákona, je 30 %, ve většině zemí, které mají vyšší životní úroveň, než má Česká republika, se mezní sazba pohybuje v pásmu mezi 40 až 60 %. Hovořím zejména o evropských zemích, ale mohl bych stejně tak hovořit o zemích v Severní Americe, mohl bych stejně tak hovořit např. o Austrálii, Japonsku a jiných vyspělých státech.

V roce 2008 byl tento systém daňové progresse zrušen. Ten systém daňové progresse byl součástí našeho daňového systému od samého vzniku České republiky, to znamená od roku 1993. V roce 1993 byl systém konstruován tak, že obsahoval pět pásem daně z příjmů a fungoval tady v

celém období 1993 až 1998, kdy tady vládly pravicové koaliční vlády. Počet pásem byl poté snížen, a to v době menšinové vlády Miloše Zemana, a posléze zde fungoval v rozsahu čtyř pásem do roku 2008.

V roce 2008 ho tehdejší vládní koalice ODS, Strany zelených a KDU-ČSL nahradila jednou sazbou daně z příjmů ve výši 15 %, která byla vztažena vůči nově konstruovanému daňovému základu tzv. superhrubé mzdy. To znamená progresivní systém, který je ve většině vyspělých zemí světa, byl v České republice nahrazen systémem, který je v zásadě unikátním experimentem. Je to prostě unikátní daňový experiment, zejména pokud jde o konstrukci daňového základu, tzv. superhrubé mzdy, ale také pokud jde o stanovení jedné sazby daně z příjmů fyzických osob ve výši 15 %.

Současně ve stejném období došlo k dalšímu poklesu daně z příjmů firm a ve stejném období ale začaly být zvyšovány nepřímé daně. Došlo ke zdvojnásobení snížené sazby daně z přidané hodnoty. Ještě v roce 2007 byla snížená sazba DPH na 5 %, 2008 už se zvýšila na téměř dvojnásobek – 9 %.

Já myslím, že je dobré si to uvědomit i s ohledem na plány současné vládní koalice, která, jak jistě víte, chce zvýšit sníženou sazbu DPH z 10 na 17,5 %. Pokud by se to povedlo, tak během čtyř let se zdanění sociálně citlivých položek umístěných ve snížené sazbě DPH zvýší více než trojnásobně. Za čtyři roky z 5 % snížené sazby DPH až na plánovaných 17,5 % daně z přidané hodnoty.

Proč to popisuji takto podrobně. Z té změny struktury zdanění v roce 2008 je zřejmé, že tehdejší pravicová koalice začala uplatňovat filozofii posilování nepřímých daní a snižování daňové zátěže pro vysokopříjmové kategorie. Toto opatření koneckonců bylo doprovázeno také zavedením stropů na odvody sociálního a zdravotního pojištění, což ještě více znásobilo efekt daňových úlev pro nejvyšší příjmové kategorie, neboť zavedení rovné daně bylo současně kombinováno i se zavedením stropů na odvody příslušného pojistného.

Na této daňové operaci, která byla spuštěna od 1. ledna roku 2008, vydělaly zejména firmy a vydělali zejména lidé s absolutně nejvyššími příjmy. Prodělal státní rozpočet. To, že prodělal státní rozpočet, je myslím zřejmé i na faktu, že i poté, kdy odezněla finanční krize, tak v tuto chvíli má Česká republika deficit státního rozpočtu, který se pohybuje kolem 130 miliard korun a je třetí nejvyšší v historii naší země. Vyšší schodek byl jenom vloni a předloni. Jinak Česká republika nikdy vyšší schodek než v letošním roce neměla. Na výši tohoto schodku se podepisuje bohužel i daňová reforma, která zde byla spuštěna od 1. ledna 2008.

Tento náš návrh reaguje na tuto daňovou reformu a představuje její korekci. Já jsem přesvědčen, že v daňové oblasti je absolutně legitimní, aby

docházelo v čase k vývoji a změnám v daňových sazbách, jednak s ohledem na vývoj ekonomiky, jednak s ohledem na vývoj sociální struktury společnosti. Jestliže se zde prosadil koncept, který jednostranně ulevuje na daňové zátěži firmám a vysokopříjmovým skupinám a na druhé straně zvyšuje neúměrným způsobem zdanění středních vrstev, pak je zcela legitimní, že sociální demokracie se snaží, aby se tento nepříznivý vývoj v daňové oblasti vůči středním vrstvám korigoval tím, že alespoň v omezeném rozsahu zavedeme znovu daňovou progresi spočívající v existenci dvou pásem daně z příjmu fyzických osob.

Návrh, který předkládáme, je pokusem o kompromis. My nenavrhujeme návrat k plnohodnotné daňové progresi. Já osobně jsem přesvědčen, že ideálním systémem by byl návrat k takové daňové progresi, která by zahrnovala opět čtyři až pět pásem u daně z příjmu fyzických osob, tak aby tady nedocházelo k příliš velkým skokovým rozdílům z hlediska zdanění jednotlivých příjmových kategorií. Ale to, co my navrhujeme, je v zásadě kompromis, který odstraňuje tu největší deformaci našeho daňového systému, a to je koncentrace veškerých výhod z hlediska stropů a zavedení rovné daně jen na nejvyšší příjmové kategorie.

Navrhujeme, aby vedle stávající patnáctiprocentní sazby daně z příjmů byla zavedena druhá sazba daně z příjmů ve výši 30 %. Vzhledem k tomu, že jsme opoziční strana a nemáme možnost ovlivnit konstrukci daňového základu, tak ponecháváme ten původní daňový základ v podobě superhrubé mzdy, tak jak byl prosazen do našeho systému v roce 2008. Navrhujeme, aby těmi 30 % byly zdaňovány příjmy, které přesáhnou základ 1,2 milionu korun ročně. Jedná se tedy o příjmy, které se ve skutečnosti týkají zhruba rozsahu do pěti procent ekonomicky aktivní populace v naší zemi. A to je, myslím, poměrně velkorysý odhad směrem nahoru.

Nejedná se tedy o návrh, který by zvýšil zatížení středních vrstev. Já jsem přesvědčen, že střední vrstvy v těch uplynulých letech byly hlavními obětmi vládní daňové politiky a vládní koalice. Počínaje rokem 2008 ze středních vrstev udělaly hlavní daňové soumary, kteří dnes financují výdaje tohoto státu. My se snažíme středním vrstvám ulevit a snažíme se část daňového břemena vrátit zpátky k těm nejvyšším příjmovým kategoriím. To je prostě jedna z možností, jak můžeme dnes reálně středním vrstvám ulevit.

Říkám to proto, že ta úleva nespočívá v tom, že bychom snižovali daně středním vrstvám. Ta úleva spočívá v tom, že tím, že zvýšíme zdanění vyšších příjmových kategorií, tak současně získáme pro veřejné rozpočty dodatečné zdroje, a tím pádem nebude takový tlak na zpoplatňování veřejných služeb a nebude takový tlak na další škrtky, které se koneckonců dotýkají zejména středně- a nízkopříjmových kategorií. V tom je logika našeho návrhu.

Pokud tedy shrnu jeho hlavní cíle:

Cíl číslo jedna – náprava daňové deformace, která zde vznikla v našem daňovém systému v roce 2008. My jsme v roce 2008 opustili hlavní proud civilizovaných zemí vyspělého světa a pustili jsme se cestou daňového experimentu. Tento daňový experiment zvýšil zátěž středních vrstev, tento daňový experiment vedl k větším sociálním rozdílům a tento daňový experiment prohloubil schodek veřejných rozpočtů naší země. Čili cíl číslo jedna – korigovat a vrátit se alespoň zčásti zpět do hlavního proudu civilizovaných vyspělých zemí tím, že budeme mít více pásem u daně z příjmů fyzických osob.

Ten cíl číslo dvě je snaha ulevit středním vrstvám a zčásti vrátit ono daňové břemeno zpět k vysokopříjmovým kategoriím. náš návrh, který obsahuje mezní sazbu 30 %, je podle mého názoru uměřený i z hlediska mezních sazeb, které jsou uplatňovány v okolních zemích, které jsou uplatňovány ve vyspělých zemích Evropy. Tyto mezní sazby se pohybují v mnohem větším rozsahu.

Ještě mi dovoluť dvě stručné poznámky na okraj vývoje našeho daňového systému.

Za první. Otázka superhrubé mzdy a základu daně. Víte, že v tuto chvíli tedy zde máme daňovou konstrukci, která je velmi unikátní. Tuším, že v žádné jiné zemi na světě se nezdaňuje příjem v té konstrukci zdanění superhrubé mzdy. Spekuluje se o tom, že koneckonců možná i tato vláda přijde s návrhem, aby se tento koncept opustil. Čili je to další potvrzení našich výhrad, které jsme měli k tomu daňovému experimentu z roku 2008, a to konstrukci superhrubé mzdy. Jestliže tato vláda tuto konstrukci opustí, pak nepochybně sociální demokracie takovýto směr vývoje podpoří, protože nás to opět vrátí zpět z experimentu, který se nepovedl, směrem do hlavního proudu vyspělých zemí Evropy a ostatního světa.

Ten systém superhrubé mzdy byl tehdy zvolen zejména proto, aby zamaskoval fakt, že nedochází ke zcela přesnému splnění volebních programů tehdejších stran vládní koalice, zejména tedy programu Občanské demokratické strany, která slibovala rovnou daň na velmi nízké úrovni, která absolutně neodpovídala rozpočtové situaci českých veřejných rozpočtů. Doufáme, že tento appendix bude odstraněn, a pokud to udělá tato vládní koalice, tak tomu sociální demokracie jenom zatleská.

Poznámka číslo dvě, která se týká možných námitek proti tomuto našemu návrhu z hlediska omezení konkurenceschopnosti České republiky. Já jsem přesvědčen, že země našeho typu a země, které jsou do té míry vyspělé, jako je Česká republika, nemohou do budoucna stavět svou konkurenceschopnost na snižování daní a na snižování odvodů. My prostě nemůžeme konkurovat rovné práci v zemích, jako je Čína nebo Indie, protože tato práce není zdaněna. Velmi často tam nejsou žádné odvody na so-

ciální zabezpečení, velmi často tam nejsou žádné odvody na zdravotní pojištění a velmi často tam nejsou dodržovány žádné ekologické standardy, které jsou běžné ve vyspělých zemích, jako je naše. My prostě nemůžeme konkurovat do budoucna tím, že budeme udržovat levnou pracovní sílu za cenu snižování daní a odvodů. To je prostě dočasná metoda, která skončí jediným výsledkem – a tím výsledkem je totální vyčerpání veřejných rozpočtů v rámci daňové soutěže a v rámci daňového dumpingu. Proto, aby k tomu nedošlo, musí Česká republika hledat možnosti posílení své konkurenceschopnosti jinde. A tou možností jsou investice do lidského kapitálu. Investice do lidského kapitálu, protože to je naše jediná šance, jak v dlouhodobé perspektivě konkurenceschopnost naší země udržet.

A jestliže hovořím o investicích do lidského kapitálu, tak nepochybně jednou z klíčových hodnot, které pomáhají udržet dobrý stav lidského kapitálu, je sociální soudržnost. Sociálně soudržná společnost je stabilnější. Sociálně soudržná společnost je schopna odolávat výkyvům a nárazům nejistoty dnešního světa. Prostě sociálně soudržná společnost je schopná mnohem lépe odolat i takovým krizím hospodářského a finančního charakteru, které jsme zažili v minulých letech. A jestliže my navrhuje obnovu daňové progresse, nebo posílení daňové progresse, tak to děláme mimo jiné také v zájmu konkurenceschopnosti, neboť konkurenceschopnost je mimo jiné založená i na sociálně soudržné společnosti. Prostě tohle je důležitá hodnota, a daňová progresse k tomuto směřuje. Daňová progresse je metoda, jak omezovat sociální rozdíly, je to metoda, jak posilovat sociální soudržnost ve společnosti.

Ten náš návrh, jak ho předkládáme, je uměřený, neznamena nějaké ohrožení pozice České republiky z hlediska srovnávání daňových sazeb, pohybujeme se v zásadě pod průměrem Evropské unie, a podle mého názoru z tohoto hlediska námitka, že tímto návrhem nějakým způsobem snad ohrožujeme konkurenceschopnost České republiky, v žádném případě neobstojí.

Já jsem zahajoval své vystoupení poukazem na nepříjemnou statistiku, která zde funguje v Poslanecké sněmovně vůči opozičním návrhům zákonů. Já si netroufám vyjadřovat naději, že u tohoto zákona vládní většina udělá výjimku. Pouze bych chtěl upozornit na to, že všechny většiny jsou v demokratických systémech pouze dočasné. A způsob chování dnešní vládní většiny vůči opozici do budoucna může povzbudit opozici, aby se podobným způsobem chovala vůči dnešní vládní většině, která bude nepochybně za pár let opoziční menšinou. Jenom s poukazem na tuto budoucnost a na to, co nás tady všechny čeká, si dovoluji požádat o změnu přístupu vládní koalice a o to, abychom o tomto návrhu zákona mohli debatovat také ve druhém čtení. Na nic jiného nespolečám.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Závěr vystoupení pana kolegy skoro připomínal slova Boleslava Hrozného: běda, běda vám bude! No, já si překládám slova pana předkladatele, poslance Sobotky, spíše jako prosbu o shovívavost. Myslím, že o to nás žádal. Žádal nás o zamyšlení nad návrhem poslanců sociální demokracie. Já jej v tomto ohledu nepotěším.

Já jako zpravodaj Poslanecké sněmovny navrhuji naopak naprosto exemplární zamítnutí této předlohy. Věřím, že to pan poslanec Sobotka předpokládal. Důvody, proč tak činím, jsou zřejmé, opakoval jsem je ve Sněmovně několikrát a zdá se, že je potřeba je říci i dnes.

Sociální demokracie se opakovaně pokouší probouzet závist v české společnosti a trestat za úspěch. To jsou dva základní důvody, které mě vedou k tomu, abych podal kvalifikovaný návrh na zamítnutí.

Rád bych se ovšem jako zpravodaj Poslanecké sněmovny a jako spoluautor projektu, který byl ve vystoupení pana poslance Sobotky kritizován, vyjádřil k některým důsledkům, resp. doprovodným jevům, které jsou v tom do jisté míry unikátním systému, který je dnes z pohledu daňového břemena aplikován v České republice, tím skutečným projevem toho, jak daně působí na českého daňového poplatníka a jak velké toto břímě je.

Kdyby měly být daně placené našimi občany v roce 2011, tedy dnes, v tomto roce, stejně velké jako v posledním roce vládnutí sociální demokracie, v posledním roce, kdy byl – snad naposledy – pan kolega Sobotka ministrem financí, museli by občané České republiky zaplatit o 100 mld. Kč na daních navíc. Opakuji ještě jednou: kdyby měla být složená daňová kvóta, to znamená celkový součet daňového břemene placeného občany České republiky, v roce 2011 stejně velká, jako bylo břemeno daní aplikované tímto bývalým ministrem financí v posledním roce jeho vlády, platili by občané České republiky na daních o 100 mld. Kč navíc. Tak takto – slovy pana předkladatele – potrestala vláda Občanské demokratické strany a jejích bývalých koaličních partnerů daňové poplatníky České republiky.

To je důvod navíc, který mě vede k tomu, abych zopakoval návrh na zamítnutí.

Podtrhuji, že přesun daňového břemene z oblasti daní přímých do oblasti daní nepřímých, do oblasti spotřeby, je trend, který je kvalifikovaně následován ve všech vyspělých evropských zemích. Je to projekt, který je dlouhodobě podporován všemi zeměmi, které jsou členskými zeměmi OECD, jen národní vlády se perou s tím, jak moc jsou svázány tradicemi a společensko-komunikačními potížemi svého daného prostředí, zvyklostmi a vlivem jednotlivých obchodních skupin a ekonomických a zájmových sku-

pin svázaných s tím daňovým prostředím. A já myslím, že by bylo naprosto nesprávné ten trend obracet, vracet se k modelu už dávno našťěstí překonanému, vracet se k tomu, přesouvat daňové břemeno z oblastí daní nepřímých zpět ke zdanění práce. To je nepochybně trend, který by nás vytěsňoval z kvalifikovaného trhu silných hráčů nejen v evropském prostoru, ale zhoršoval by naši konkurenceschopnost i z pohledu světového měřítka.

Já nechci zbytečně opakovat argumenty, které si každý z vás může přečíst ve stanovisku vlády České republiky.

Návrh kolegů předkladatelů jaksí opomíjí fakt, že díky součtu efektů právě tvořících daňovou zátěž tou superhrubou mzdou, to znamená daňový základ tvořený základem, resp. příjmem a součtem daňového břemene sociálního a zdravotního pojištění, v podstatě představuje takovou množinu nebo takový předmět zdanění, který by, kdyby byl přijat návrh předkladatelů, znamenal, že by vyšší daně platili jiní daňoví poplatníci, než předkladatelé zatím počítají a předpokládají.

Já myslím, že pro rozhodnutí Sněmovny jsem řekl dost argumentů, které byly předem odhadnutelné, a Sněmovna je způsobilá k tomu, aby naložila s touto předlohou tak, jak je žádoucí a správné, tedy ji zamítl.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Protože se nachýlil čas, přeruším tento bod před zahájením obecné rozpravy a dostaneme se k jeho projednávání odpoledně po pevně zařazených bodech.

Vyhlašuji pauzu od 13 hodin, ale tentokrát až do 15 hodin, protože zde mám prosbu klubu TOP 09 na třicetiminutovou přestávku. Takže odpolední zasedání zahájíme až v 15 hodin.

Připomínám, že teď se schází organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 12.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.00 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové, já bych rád pozval všechny do jednacího sálu, abychom mohli pokračovat v odpoledním programu. My máme teď pevně zařazené body na programu. Ten první je

44.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. b) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. b) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, návrh Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro /sněmovní tisk 265-E/

Jedná se o tisk 265/E, tak vás prosím, abyste si sedli, abychom mohli začít. Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i, písmeno b) jednacího řádu Sněmovny bez zbytečného odkladu, tak aby umožnila jeho včasné projednání.

Návrh, který máme předložený, by měl nyní uvést předseda vlády Petr Nečas. Takže já prosím pana premiéra, aby se ujal slova. Tak prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, vláda předkládá Poslanecké sněmovně k vyslovení takzvaného předchozího souhlasu návrh rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro. Jeho text byl na politické úrovni předjednaný na prosincovém zasedání Evropské rady. Jde o první případ využití tohoto postupu, označovaného někdy jako vázaný mandát. Účelem tohoto postupu je posílení parlamentní kontroly v případě formálních i materiálních změn zakládajících smluv Evropské unie. Dovolte mi proto, abych se vyjádřil nejenom k obsahu návrhu, ale i k jeho procedurální stránce.

Jak již dříve zástupci vlády referovali při projednávání ve výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny, je cílem předkládaného materiálu připravit Českou republiku na Evropskou radu, která se bude konat ve dnech 24. a 25. března letošního roku. Tato Evropská rada bude historicky poprvé přijímat rozhodnutí podle článku 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii, jehož pomocí lze při splnění určitých podmínek pozměnit zakládací smlouvy Evropské unie. Jde o takzvaný zjednodušený postup pro změnu zakládacích smluv Evropské unie.

Toto rozhodnutí by mělo umožnit státům, jejichž měnou je euro, v budoucnu zřídit evropský mechanismus stability, který by měl sloužit k posílení finanční stability eurozóny jako celku. Jde o jednu z celé řady odpovědí Evropské unie na nedávnou finanční a ekonomickou krizi,

které by měly Unii výhledově umožnit lépe zvládat turbulence finančních trhů a snáze čelit další případné krizi. Evropský mechanismus stability bude primárně určen členům eurozóny. Státy, které nejsou jejími členy, se budou nicméně moci v konkrétních případech do pomoci zapojit na ad hoc bázi a na základě vlastního rozhodnutí bez účasti na mechanismu. (Trvalý hluk v sále.)

Mimochodem, z této teze naprosto jednoznačně plyne, že jakékoli obavy, že by se členská země, která je mimo eurozónu, jako je Česká republika, musela podílet na financování tohoto stabilizačního mechanismu, jsou naprosto falešné. A zrovna tak jsou naprosto falešné politické deklaráce, které říkají, že někdo zabrání České republice, aby se Česká republika do tohoto mechanismu zapojila, protože se s její účastí jako nečlenské země eurozóny vůbec nepočítá.

Česká republika sice není členem eurozóny, avšak kvůli provázanosti ekonomik a jednotnému trhu Evropské unie –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, promiňte, pane premiére, já bych chtěl jenom požádat, zdá se mi, že tu je příliš velký hluk. (Zvoní zvoncem.) Já bych poprosil o větší klid ve sněmovně. Děkuji tedy. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: – je i pro náš stát udržení stability eurozóny velmi důležité. Proto vláda České republiky myšlenku přijetí tohoto rozhodnutí v politické rovině podpořila.

Souhlas s přijetím rozhodnutí nicméně ještě žádným způsobem nepředznamenává budoucí účast České republiky na vlastním mechanismu. V této souvislosti bych rád zdůraznil, že se nepočítá s účastí České republiky ani dalších nečlenů eurozóny na tomto mechanismu. Rovněž je třeba zdůraznit, že přijetím rozhodnutí nedojde k rozšíření pravomocí svěřených Unii zakládacími smlouvami Evropské unie.

Cílem navrhované změny článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie je umožnit vznik evropského mechanismu stability, který ovšem bude spočívat na mezinárodní smlouvě, de iure tedy mimo systém unijního práva. Změnu smlouvy fakticky potřebují některé státy Evropské unie, u nichž je primární právo Evropské unie takzvaně překlopeno do národního práva. Ty potřebují dostat nové znění článku 136 do národního práva. Pro samotné zřízení stabilizačního mechanismu by teoreticky změna smluv zapotřebí nebyla. O kompetenční transfer tudíž z povahy věci nejde. Mechanismus tedy nebude vytvářen aktem přijímaným institucemi Unie. Budou to členské státy, a nikoliv Unie, kdo bude nastavovat parametry fungování mechanismu a vykonávat nad ním kontrolu.

V souladu s jednacími řády obou komor Parlamentu je nyní nezbytné,

aby s rozhodnutím před jeho přijetím Evropskou radou vyslovil Parlament takzvaný předchozí souhlas. Bez takového souhlasu nebude moci český zástupce na Evropské radě jménem České republiky pro rozhodnutí hlasovat. Po přijetí rozhodnutí Evropskou radou bude toto rozhodnutí předloženo Parlamentu ještě jednou, tentokrát k vyslovení souhlasu s jeho následující ratifikací prezidentem republiky. V této další fázi bude Parlament rozhodnutí projednávat obdobně jako mezinárodní smlouvu a souhlas s jejím přijetím bude schvalován kvalifikovanou, tedy ústavní většinou. Vnitrostátní schvalovací proces pak bude završen ratifikací rozhodnutí prezidentem republiky.

V zájmu dodržení dohody hlav států a vlád členských států Unie by bylo žádoucí, aby Česká republika dokončila své schvalovací procedury do konce roku 2012. Cílem je, aby rozhodnutí vstoupilo v platnost k 1. lednu 2013, kdy vyprší platnost stávajících dočasných opatření pro zajištění finanční stability eurozóny. Nyní se tedy nacházíme ve fázi před Evropskou radou, a vláda proto na základě předkládaného materiálu žádá o předchozí souhlas Parlamentu s tím, aby zástupce České republiky mohl na březnové Evropské radě pro rozhodnutí hlasovat.

Vláda předkládá Parlamentu návrh rozhodnutí spolu se svým stanoviskem, jakož i s platným zněním dotčeného ustanovení práva Unie s vyznačením navrhovaného doplnění článku 136 smlouvy. I když neočekáváme, že by ještě v průběhu jednání na Evropské radě došlo ke změně navrženého textu rozhodnutí, nelze takovou eventualitu s plnou jistotou vyloučit. Své pozměňovací návrhy s velkou pravděpodobností uplatní přinejmenším Evropský parlament, který je v rámci této procedury konzultován. S návrhy na úpravy textu rozhodnutí mohou teoreticky pochopitelně přijít i některé členské státy.

Velmi proto oceňuji návrh usnesení, který vzešel z hlasování sněmovního výboru pro evropské záležitosti ze dne 24. února letošního roku a který předpokládá, že Poslanecká sněmovna vysloví předchozí souhlas s rozhodnutím a současně stanoví i určité mantinely, ve kterých se vláda může během jednání pohybovat. Považuji přitom za důležité zdůraznit, že v rámci těchto mantinelů, jak byly navrženy, bude moci vláda souhlasit jen s takovou případnou změnou rozhodnutí, která se nebude podstatným způsobem odchylovat od původně navrhovaného textu. Vláda rozhodně nepodpoří takovou změnu, která by znamenala jakýkoli přenos pravomocí ve prospěch Unie. Zárukou, že vláda z takto stanovených mantinelů nevybočí, může být ostatně i to, že obě komory Parlamentu budou následně znovu rozhodovat o souhlasu k ratifikaci této změny smlouvy, a to dokonce kvalifikovanou, tedy ústavní většinou.

Nicméně vůbec nepředpokládám, že by nyní na Evropské radě skutečně došlo k nějaké změně textu. Evropský parlament sice navrhl ú-

pravy, ale ty jdou směrem, který by znamenal skutečný přenos kompetencí, a jsou proto zřejmě pro všechny, nebo drtivou většinu členských států včetně České republiky nepřijatelné.

Pokud jde o dnešní hlasování, s ohledem na uvedený charakter změny smlouvy, jakož i na skutečnost, že předchozí souhlas představuje ve své podstatě rozhodnutí procesní povahy, existuje široká shoda na tom, že jeho udělení má být hlasováno tzv. prostou většinou, to je nadpoloviční většinou přítomných poslanců a senátorů.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Děkuji premiérovi. Jak jsme slyšeli v tomto vystoupení, výbor pro evropské záležitosti už projednal tento návrh. Učinil tak právě dnes, což je také den, ke kterému mu předsedkyně Sněmovny stanovila lhůtu k projednání této materie. Takže výbor návrh projednal a přijal usnesení, které už vám bylo rozdáno jako tisk 265-E/1. Teď bych se obrátil na předsedu tohoto výboru poslance Jana Bauera a požádal bych ho, aby nás informoval o jednání. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane premiére, vážený pane předseda-jící, milé dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám nejprve přečetl, resp. abych vás seznámil s usnesením výboru pro evropské záležitosti, které jsme přijali 24. února, a pak možná spíše zkráceně několik poznámek k tomu, co tady zaznělo v rámci uvedení tohoto materiálu, s cílem se neopakovat, protože určitě ta důvodová zpráva, kterou tady přednesl pan premiér Nečas, byla velice ucelená a určitě zobrazuje všechny problémy tohoto materiálu.

Výbor pro evropské záležitosti doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky – za prvé – vyslovuje předchozí souhlas s návrhem rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění čl. 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro. To je první část. Druhá část usnesení zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ukládá vládě, aby v případě nutnosti jednat o pozměňovacím návrhu usilovala delegace České republiky o nalezení kompromisního řešení, které za prvé se nebude podstatným způsobem odchylovat od původně navrhovaného textu rozhodnutí, za druhé bude v souladu se základními liniemi pro zřízení mechanismu obsaženými v prohlášení euroskupiny ze dne 28. listopadu 2010, a konečně za třetí, bude v souladu s článkem č. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii.

Tolik usnesení výboru pro evropské záležitosti a já možná zkráceně, pokud mám slovo, bych si dovolil jenom několik doplňujících poznámek, protože i v případě tohoto docela významného materiálu platí, že je psán a

následně překládán do českého jazyka velice složitým jazykem a někdy ta podstata problému nám uniká. Proto mi dovoluňte několik možná zjednodušujících poznámek.

Podstata celého tohoto problému je v úrovni, jestli se zavedou dočasné, nebo trvalé nástroje stability. Asi všichni tušíte, že doposud, pokud nedojde ke změně článku 136, máme pouze dočasné nástroje stability nejenom eura. A dobře si pamatujete, že v dobách krachujících ekonomik některých členských států, což se týkalo především Řecka nebo Irska, ale možná i některých jiných ekonomik, a tím pádem z důvodu ohrožení finanční stability eura, se rozhodla rada ministrů Evropské unie, že do budoucna zřídí tzv. evropský mechanismus stability, který tady již zmiňoval pan premiér. Také jste možná zaznamenali, že tento mechanismus má mít tři zdroje. Jeden zdroj je 250 mld. eur, který poskytne Mezinárodní měnový fond, druhý je v úrovni přibližně 440 mld., které by měly poskytnout členské státy mimo rámec eurozóny. Také se mimo jiné státy v současné době rozhodly, že zřídí tzv. evropský mechanismus finanční stabilizace. A konečně 60 mld. eur by se mělo financovat právě přes tento zmíněný institut.

Jenom doplňuji, že hlavním problémem byla skutečnost, že stávající Lisabonská smlouva, resp. Smlouva o fungování Evropské unie, v podstatě neumožňovala sanaci některých krachujících ekonomik, což byl závažný problém, a z tohoto důvodu se až do této chvíle nevyužívá, a ještě nějakou chvíli asi bude využívat tzv. článek č. 12 Smlouvy o fungování Evropské unie. Jinými slovy, podle současného znění Lisabonské smlouvy členské státy neručí za krachující ekonomiky ostatních členských států, ale v případě využití článku č. 12, což jsou přírodní pohromy a různé mimořádné situace, je možné určitě mechanismy zřizovat. Samozřejmě to byl dočasný mechanismus, se kterým některé významné členské státy – a já předpokládám, že i Česká republika – mají své problémy a mají k němu výhrady. Z toho důvodu bylo domluveno, že se zřídí do budoucna trvalý nástroj stability, což je právě zmiňovaná změna článku 136.

Jinak co se týče procedury, opravdu bych nechtěl opakovat to, co tady bylo velice precizně zmíněno, jenom vám připomenu, že se mění zmiňovaný článek o fungování Evropské unie. Je zde takzvaný postup označovaný jako vázaný mandát. Jeho účelem je posílení parlamentní kontroly v případě změn základacích smluv. Také bych vás chtěl upozornit, že se, tak jak bylo řečeno, jedná o zjednodušený postup změny základacích smlouvy Evropské unie. Myslím si, že je i v bytostném zájmu České republiky, protože i naší prioritou z důvodu významné provázanosti naší ekonomiky s ostatními ekonomikami je, aby ten článek byl změněn.

Opakuji, že tento návrh nepředpokládá další přesun pravomocí ve prospěch Unie a Česká republika tak může k udržení stability v eurozóně přispět způsobem, jenž zároveň garantuje odpovědný přístup závazku

vlády omezit a důsledně kontrolovat přesun pravomocí z národní úrovně na úroveň Evropské unie.

Jak tady již bylo řečeno, v souladu s jednacím řádem obou komor Parlamentu je nyní nutné, aby Poslanecká sněmovna vyslovila tzv. předchozí souhlas, a bez tohoto souhlasu, což asi z logiky vyplývá, by český zástupce na Evropské radě nemohl toto rozhodnutí, které je přijímáno jednomyslně, svým podpisem nebo svým hlasem podpořit.

Velmi bych tady – a také to tu zaznělo – apeloval na to, abychom přijali i to doplňující, tu druhou část usnesení, které jsem tady před malou chvílí přednesl, protože dává určitý negociační prostor vládě, a tím určitě předejdeme možnému zablokování projednávání v Evropské radě ze strany České republiky v případě, kdy by východiskem mohla být drobná, možná i nepodstatná změna v samotném textu. To, že se následně samotné rozhodnutí bude na poli Poslanecké sněmovny, ale i Senátu rozhodovat prostřednictvím tzv. mezinárodní smlouvy, tady již také bylo řečeno, a to, že to budoucí rozhodnutí bude schvalováno ústavní většinou, již také zaznělo.

Důležitá informace, možná úplně neaktuálnější, je skutečnost, že i samotný evropský výbor Senátu se k této problematice vyjádřil, odsouhlasil v podstatě podobné usnesení a z dnešního dopoledne mohu konstatovat, že i Senát, horní komora našeho Parlamentu, jednomyslně podpořil usnesení, které je v podstatě obdobné usnesení, které navrhuje výbor pro evropské záležitosti.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaozálek: Děkuji. A nyní otevírám rozpravu, do které mám první písemnou přihlášku paní poslankyně Dany Váhalové. Prosím paní poslankyni, aby se v rozpravě ujala slova jako první.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové, vládo.

Dostáváme se k projednání důležitého bodu, kdy naše Poslanecká sněmovna bude mít poprvé možnost jednat o vyslovení předchozího souhlasu s některými rozhodnutími činěnými v orgánech Evropské unie. V tomto případě se jedná o vyslovení předchozího souhlasu s návrhem rozhodnutí Evropské radě, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro. V článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie se doplňuje nový odstavec, který zní – cituji: “Členské státy, jejichž měnou je euro, mohou zavést mechanismus stability, který bude aktivován v případech, kdy to bude nezbytné k zajištění stability euroz-

ny jako celku. Poskytnutí jakékoliv požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu bude podléhat přísné podmíněnosti.”

Dále jsme žádání o schválení směrnice pro jednání delegace České republiky na zasedání Evropské rady ve dnech 24. a 25. března 2011, kdy se má právě schvalovat tento dodatek.

Tato změna Smlouvy o fungování Evropské unie je prováděna tzv. zjednodušenou procedurou ve smyslu článku 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii. Rozhodnutí podle tohoto článku nesmí rozšířit pravomoci svěřené Evropské unii. Pokud bude toto rozhodnutí schváleno, následně započnou vnitrostátní schvalovací procesy, jejichž dokončení je nezbytné pro vstup rozhodnutí v platnost. Dokončení těchto procesů se předpokládá do konce roku 2012. Rozhodnutí by pak mělo vstoupit v platnost 1. ledna 2013.

Tímto evropským stabilizačním mechanismem má být nahrazen evropský nástroj finanční stability a evropský mechanismus finanční stabilizace, které hrají důležitou roli v záchraně Řecka a Irska. S ideou tohoto návrhu souhlasím. Zajištění stability eura není důležité jenom pro státy, které používají tuto jednotnou měnu, ale také pro ostatní členské státy Evropské unie, jakož i Českou republiku. Dle mého názoru řešení současné ekonomické krize vyžaduje další prohloubení integrace Evropské unie. V této souvislosti s obavou sleduji, že tento nový evropský mechanismus stability se zavádí v podstatě mimo evropské instituce.

Současně bych chtěla požádat předkladatele prostřednictvím pana předsedajícího o vyjasnění, kdy se začne také soukromý sektor skutečně podílet na řešení finanční krize. Formulace, že evropský stabilizační mechanismus umožní, aby se na řešení finanční krize členského státu Unie podílel také soukromý sektor, ovšem s tím omezením, že jeho účast se bude posuzovat případ od případu a nebude možná dříve než od poloviny roku 2013, se mi zdá nejasná. Přitom zatížení veřejného sektoru, a tudíž všech občanů na sanaci finančního sektoru je neúměrná.

I přes tyto výhrady se domnívám, že schválení tohoto návrhu je pro fungování jednotné měny euro natolik důležité, že tento návrh podpořím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy? Nikdo se nehlásí. Pak tedy rozpravu ukončíme. Nevím, jestli ještě někdo chce... Pouze zpravodajci dám slovo, aby nám přečetli zřejmě návrh usnesení, o kterém bychom měli hlasovat. Takže prosím. Ještě zagonguji.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, já bych chtěl v souladu s jednacím řádem a i z důvodu, že v podstatě tento typ usnesení tato velectěná Poslanecká sněmovna schvaluje úplně poprvé, je to precedent

do budoucna, tak bych si dovolil po konzultaci navrhnout následující postup. Jednací řád nám v podstatě umožňuje, aby Poslanecká sněmovna hlasovala, jestli vyslovuje, nebo nevyslovuje souhlas, což je první část usnesení, které přijal výbor pro evropské záležitosti. A o tom bychom nechali hlasovat zvlášť. Následně bychom nechali hlasovat o doprovodném usnesení, které ukládá vládě, aby v případě nutnosti jednat o pozměňovacím návrhu usilovala delegace České republiky o nalezení kompromisních řešení, která – a tam jsou obsaženy ty tři body, které jsem tady před malou chvílí přečetl. Takže takovýto postup v rámci hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Má někdo nějakou námitku? Pokud ne, tak snad můžeme přikročit k návrhu usnesení. Prosím, když řeknete, můžeme.

Poslanec Jan Bauer: První část usnesení zní následujícím způsobem: “Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž směnou je euro.” O tomto usnesení nechme hlasovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 52, přihlášeno je 170, pro hlasovalo 120, proti 2. Bylo to přijato. Můžeme dál.

Poslanec Jan Bauer: A pak tady máme doprovodné usnesení, které zní tímto způsobem: “Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ukládá vládě, aby v případě nutnosti jednat o pozměňovacím návrhu usilovala delegace České republiky o nalezení kompromisního řešení, které

1. se nebude podstatným způsobem odchylovat od původně navrhovaného textu rozhodnutí,
2. bude v souladu se základními liniemi pro zřízení mechanismu obsaženými v prohlášení euroskupiny ze dne 28. listopadu 2010, a konečně
3. bude v souladu s článkem 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii.”

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Toto doprovodné usnesení budeme hlasovat nyní.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento text doprovodného usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 53, přihlášeno 170, pro hlasovalo 122, proti 2. Takže i doprovodné usnesení bylo přijato.

Přijali jsme obě usnesení, i doprovodné usnesení. Děkuji zpravodaji, děkuji premiérovi a myslím, že můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Máme tu bod číslo 30. Je jím

30.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů sněmovní tisk 200/ - první čtení

Místo ministra Jankovského tento návrh přednese místopředseda vlády ministr John. Prosim pana ministra, aby uvedl.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, důvodem zpracování předloženého návrhu novely zákona o podpoře regionálního rozvoje je iniciativa zaměřená na zjednodušení administrace strukturálních fondů a Fondu soudržnosti. Z tohoto pohledu by měla být také činnost regionálních rad regionů soudržnosti zajišťujících implementaci regionálních operačních programů prováděna pohoťově, efektivně a transparentně. Cílem úpravy je proto vytvořit vhodnější podmínky pro působení regionálních rad a pro zlepšení vnitřní součinnosti jejich orgánů. Současně navrhuje přesněji vymezit vztahy členů výborů regionálních rad ke krajským zastupitelstvům.

Náměty a požadavky na doplnění a změny právní úpravy koordinace hospodářské a sociální soudržnosti zahrnuté v zákoně o podpoře regionálního rozvoje shromáždil od regionálních rad jednotlivých regionů soudržnosti národní orgán pro koordinaci ustavený při Ministerstvu pro místní rozvoj. Zpracované náměty v podobě věcného záměru novelizace byly schváleny usnesením vlády přijatým k návrhu legislativních a dalších změn za účelem zjednodušení administrace strukturálních fondů a Fondu soudržnosti a staly se východiskem předloženého návrhu novely zákona, který byl schválen usnesením vlády ze dne 1. prosince.

Předkládaný návrh novely zákona o podpoře regionálního rozvoje by měl stanovit nebo upřesnit zejména: 1. způsob a podmínky volení a odvolávání členů výboru regionální rady především v návaznosti na výsledky voleb do krajských zastupitelstev; 2. povinnosti člena výboru regionální rady formulované obdobným způsobem jako povinnosti členů krajských zastupitelstev; 3. působnost výboru regionální rady pro schvalování výzvy k předkládání projektu operačního programu a související dokumentace; 4. termín projednání závěrečného účtu a zprávy o výsledcích přezkoumání hospodaření regionální rady.

Věřím, že předložený návrh, s jehož obsahem jsem vás nyní seznámil, podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádal bych nyní o slovo zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Helenu Langšádlovou. Prosim.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již zde bylo zmíněno, tento návrh zákona je předložen jako vládní návrh a od roku 2000, kdy byl zmíněný návrh schválen Poslaneckou sněmovnou, doznal několik novelizací. Navržená úprava, kterou projednáváme, byla předložena na základě usnesení vlády ze dne 15. 3. 2010.

Za významné považuji zmínit, že předložený návrh obsahuje změny procesního a technického rázu bez dopadu na věcnou stránku právního předpisu. Navržené úpravy se týkají části čtvrté zákona o podpoře regionálního rozvoje, která pojednává o koordinaci hospodářské a sociální soudržnosti. V této souvislosti jsou vymezeny regiony soudržnosti a zřízeny regionální rady soudržnosti.

Jak zde již bylo zmíněno, návrh zákona a jeho úpravy mají za cíl nastavit lepší podmínky pro působení regionálních rad soudržnosti, které představují řídicí orgán regionálního operačního programu pro příslušný region. Zaměřují se jednak na součinnost jejich vnitřních orgánů, ale i na vztah členů výborů regionálních rad k příslušným orgánům kraje, tedy ke krajským zastupitelstvům, aby bylo dosaženo zjednodušení administrace strukturálních fondů a Fondu soudržnosti Evropské unie, jak jsem již zmínila v úvodu.

Navržené změny by měly stanovit nebo upřesnit působnost výboru regionální rady pro schvalování výzvy k předkládání projektu regionálního operačního programu a související dokumentace, termín projednání závěrečného účtu a zprávy o výsledcích přezkoumání hospodaření regionální rady, dále povinnosti člena výboru regionální rady a způsob a podmínky pro volení a odvolávání členů výboru regionální rady, především v návaznosti na výsledky voleb do krajských zastupitelstev. Důvod pro provedení změn spočívá v činnosti regionálních rad, pokud přímo souvisí s implementací regionálních operačních programů, která by měla být pohoťová, efektivní a transparentní.

Finanční dopady navrhovaných změn jsou řešitelné v rámci běžných rozpočtů regionálních rad a rozpočtů krajů.

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, a je slučitelný s právem Evropské unie.

Dovoluji si doporučit postoupení tohoto návrhu zákona do druhého čtení a přikázání projednat tento návrh zákona ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji tedy za zprávu zpravodajky a otevírám obecnou rozpravu. Tady nemám písemné přihlášky, takže se ptám, kdo se hlásí do rozpravy. Jestli se nehlásí nikdo, tak můžeme rozpravu ukončit.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, takže se jenom zeptám, jestli má někdo ještě jiný návrh. Není-li jiný návrh, tak budeme hlasovat tady ten jenom. Zagonguji a budeme hlasovat návrh na přikázání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázat – tak kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku – přikázat tedy výboru pro veřejnou správu. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 54. Přihlášeno 171, pro hlasovalo 130, proti žádný. Takže to přikázání bylo provedeno a to je asi všechno, co můžeme udělat. Takže jsme to přikázali a můžeme ukončit prvé čtení tisku 200. Děkuji.

Další bod je bod 27, to je ten bod – my jsme teď dokončili ty dva pevně zařazené body a dostali jsme se k normálnímu programu těch prvních čtení, která jsme už přerušili dnes. Takže v této chvíli máme tady znovu na stole to, co už jsme tady měli, to je

27.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Václava Votavy, Jiřího Paroubka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - prvé čtení

Přerušili jsme to před otevřením obecné rozpravy, takže je to před otevřením obecné rozpravy.

Takže v této chvíli bych obecnou rozpravu otevřel. A mám tady přihlášky. První je pan poslanec Cogan, pak pan poslanec Šeich a pan poslanec Pecina a pan poslanec Votava, ano, takže si ho napíšeme taky.

Takže prosím vás, ještě jednou otevírám obecnou rozpravu a první, kdo dostane slovo, bude pan poslanec Cogan. Prosím, pane poslanče máte slovo. Další bude pan poslanec Šeich.

Poslanec Josef Cogan: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem si vyslechl jak navrhovatele, tak zpravodaje a musím říct, že i já navrhovatele nepotěším, protože ty argumenty, které řekl zpravodaj, jsou mi bližší a samozřejmě všechny ty důvody, které byly, beru tak trošku i za vlastní. Navíc bych si dovilil uvést ještě další důvody, proč tento návrh nepodpořit.

Jedním z těch návrhů nebo z těch věcí, proč nepodpořit návrh, na to si sami odpověděli přímo navrhovatelé, a to v důvodové zprávě, kde sami poukazují na to, že již Ústavní soud, k jehož judikatuře se hlásí Ústavní soud ČR, to je Ústavní soud předtím ČSFR, stanovil hlediska daňové rovnosti, respektive daňové proporcionality. Uvedl, že ani svrchovanost státu nezakládá pro stát možnost ukládání libovolných daní, chce, aby se tak stalo na základě zákona. V oblasti daňové je třeba požadovat, aby zákonodárny orgán podložil svoje rozhodnutí objektivními a racionálními kritérii. V zásadě nelze vyloučit, aby zákonodárce stanovil diferencované daně podle zásady, že výkonnější subjekt bude odvádět vyšší daně. Není však možno postupovat opačně a více zatížit hospodářsky a sociálně slabší subjekty. Je věcí státu, aby v zájmu zajištění svých funkcí rozhodl, že určité skupině poskytne méně výhod než jiné, ani zde však může postupovat libovolně.

Pokud se podíváme do důvodové zprávy, tak se dočteme, pokud bychom vzali tu věc, že v oblasti daňové je třeba požadovat, aby zákonodárny orgán podložil svoje rozhodnutí objektivními a racionálními kritérii. Tak pokud se ptáme, jaká objektivní a racionální kritéria nám navrhovatel předložil. Dnes vlastně tady navrhovatel řekl dva cíle, k čemu směřuje jejich úprava. Tím prvním cílem byla náprava daňové deformace. Já přesně nevím, o které daňové deformaci mluví, protože pokud – jak tady bylo zmíněno, byl tady zmíněn ten přelomový rok od 1. 1. 2008, kdy vlastně nastaly v podstatě nové daňové dopady, tak sice u daně z příjmů fyzických osob došlo k poklesu o 8 miliard řádově, ze 151 miliard na 143 miliard, ale je třeba říci, že stejný pokles zaznamenala daň z příjmů fyzických osob v roce 2005 a 2006. To znamená tenkrát pokles daně z příjmů fyzických osob ze 143 miliard na 136 miliard. Nevím, čím tedy byly daně ty důvody. Zároveň od roku 2008 stoupla daň z příjmů právnických osob ze 162 miliard na 182 miliard. To jen ukazuje, že ten argument, který tady byl předložen, je lichý.

Prostě daň z příjmu je prostě nestabilní daň, prostě když ti občané a ty právnické osoby ty příjmy nemají, tak daň z příjmu prostě nezaplátí, nebo zaplatí malou, prostě když přijde krize, samozřejmě v roce 2009 se zhorší výrazně kritéria, ale je to dáno zejména tím, protože vlastně byla krize, a pokud vlastně nemám zisky, tak vlastně nemůžu ani pořádně danit. Je to logické. Prostě ta flexibilita té daně z příjmu fyzických osob i právnických o-

sob je velmi vysoká, viz se můžeme podívat na Slovensko, kde právě v době krize byl extrémní výpadek daní z příjmů.

Proto i já se kloním k tomu táboru, který říká, že spotřební daně jsou stabilnější a že bychom měli spíš jít cestou těch nepřímých daní, jako je daň z přidané hodnoty nebo spotřební daň.

Ten další argument a druhý cíl, který tady představil navrhovatel, to znamená, že to nebylo v důvodové zprávě, bylo ulevit středním vrstvám. Já tedy jsem tohle přesně nepochopil a opravdu nevím, jakým způsobem ten návrh by měl ulevit středním vrstvám. To mně prostě opravdu nedošlo.

A potom bych se vrátil k důvodové zprávě. To byly ty argumenty, které byly dneska představeny tady na plénu. V důvodové zprávě těmi v podstatě objektivními a racionálními kritérii je, že cílem opatření je obnovení vyšší účasti nejvyšších příjmových kategorií s průměrným příjmem 100 tisíc a na výběru daně z příjmů s tím, že trvalý pozitivní dopad tohoto opatření bude na snižování schodku veřejných rozpočtů. Ve srovnání s daní progresivní, platnou u nás do roku 2007, jde o opatření, které postihuje jen skupiny poplatníků s vysoce nadprůměrnými příjmy.

Tak to byl ten hlavní důvod, který byl uveden vlastně v té důvodové zprávě. Ten důvod vypadá logicky. Vypadá velmi logicky pro – bych řekl – takové populistické sdělení občanům.

Na druhou stranu ale tady nezaznělo od navrhovatele, což mě tedy překvapilo, jaký reálný dopad fiskální bude mít zvýšení daně o jednu polovinu v tomto segmentu občanů. Takže ten výnos celkově má změna zákona přinést zhruba 1,5 mld. Kč. Opakuji: 1,5 mld. při tom, že zvýšíme skupině občanů dvojnásobně daně! My jim je zvýšíme dvojnásobně, ale víceméně i o něco víc, protože samozřejmě jsou zde slevy na dani, takže prostě ty se započítávají vlastně těmto občanům, takže někomu zvýšíme dvojnásobně daně a výnos je 1,5 mld. Pokud je zdaníme 60 procenty, tak potom bude výnos 4,5 mld.

Ta ukázka relevantnosti toho čísla je, pokud to posoudíme s daní z příjmu fyzických osob. Daň z příjmu fyzických osob byla v roce 2007 151 mld., v roce 2008 143 mld., v roce 2009 126 mld., takže my se bavíme o tom, že zdvojnásobíme někomu daně a vybereme na dani 1 až 1,2 %! To je opravdu klasická ukázka proporcionality státní správy. To je opravdu ukázka toho, jak stát nějakým způsobem přistupuje rovně ke svým občanům. To je prostě pro mě poměrně významný důvod, proč tuto normu nepodpořit.

Já se ptám, jestli je možná náhoda, že se jedná o průměrný příjem relativně těsně nad příjmy navrhovatelů. To, že se tam jedná o zhruba 100 tisíc měsíčně, to je relativně těsně nad příjmem vlastně navrhovatelů, ale i těch ostatních lidí tady ve Sněmovně. Ptám se, jestli je to náhoda. Možná mi navrhovatel odpoví.

Mezi předkladateli je i kolega, který tady před Vánocemi velmi správně a dobře promluvil o závisti jako o ošklivé lidské vlastnosti, a já musím říci, že já tuto vlastnost považuji také za velmi špatnou a jako starosta jsem vždycky říkal, že občanům přeji, aby jim lidé – protože u nás ta vlastnost je hodně rozšířená – takže jim přeji, aby jim lidé u nás záviděli jejich šťastný a spokojený život, protože závist já považuji za jednu z nejhorších vlastností a ten, kdo tu závist má, tak ať se s ní užírá a prostě nikdy tu svoji vlastnost neporazí.

Myslím si, že o to horší je, pokud tuto vlastnost projevuje širší kolektiv. To si myslím, že je opravdu, to je opravdu ke zvážení a to opravdu, pokud to je kolektivní, ta vlastnost, tak to si myslím, že je opravdu špatné.

Myslím, že se opět tady ukazuje to staré české, že prostě my svoje štěstí odvozujeme od toho, jak se má někdo jiný, nikoliv od toho, jak se máme my sami. To znamená, že to štěstí ti lidé vnímají podle toho, co má soused, ale ne podle toho, jak sám se přičinil, jak sám pracoval a jak je schopný.

Druhým prvkem v té argumentaci bylo, že v zásadě samozřejmě nelze vyloučit, aby zákonodárce stanovil diferencované daně podle zásady, že výkonnější subjekt bude odvádět vyšší daně. Samozřejmě, diferencované daně nejsou v rozporu s ústavou. Je třeba říci, ale že určitě nejsou také fér. Prostě diferencované daně, tak jak je tady podáno, tak je to v zásadě nelze vyloučit, to znamená, že to je výjimka z obecného pravidla bych řekl slušného jednání ve společnosti. Takže vlastně jde o to, že se tady nastavuje výjimka.

Solidarita v současné chvíli, a myslím, že zcela zásadně, je projevována i slevou na dani. Prostě ta způsobuje, že sociálně slabí občané v podstatě žádné daně neplatí. Ti, co mají kolem těch 19 tisíc, dvě děti, v podstatě neplatí daň. Stejně tak fyzická osoba, která má kolem 12 tisíc, neplatí daň. Já si myslím, že to je velký projev solidarity. Nakonec ten, kdo má vyšší příjmy, tak vlastně platí už jenom z té podstaty vyšší daň, protože prostě má vyšší příjmy.

Abych na závěr shrnul, já se určitě připojuji k návrhu na zamítnutí. A musím říci, že současná úprava se snaží motivovat lidi k práci a k výkonu a že návrh kolegů poslanců z ČSSD směřuje k tomu trestat úspěšně a jen prohlubuje závist ve společnosti. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Šeich je další přihlášený. Připraví se Martin Pecina.

Poslanec David Šeich: Vážený pane předsedající, vážený pane předsedo vlády, vážená vládo, vážené dámy poslankyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji krátce reagovat na návrh sociální demokra-

cie. Já jej vnímám jako návrh předsjezdový a jako takový je potřeba jej vnímat. Neberu jej jako návrh příliš vážný, byť vychází z dlouhodobého, konzistentního, to musím na druhé straně přiznat, postoje sociální demokracie, že zdanění nemá být svým způsobem rovné, ale má být zdanění progresivní. V tom určitá kontinuita je. Nicméně způsob navržené progresy jenom pro určitou malou skupinu lidí, která disponuje příjmem nad 100 tisíc měsíčně, je skutečně spíše marketingové gesto než reálný pokus o daňovou reformu.

Také chci vyvrátit mýtus, že v České republice existuje nějaká přímá daň, protože rovná míra procentního zdanění samozřejmě ještě nemusí znamenat rovnou daň, protože – pro bývalého ministra financí – 15 % ze 100 tisíc není tatáž částka jako 15 % z milionu. Je to částka rozdílná. Naopak v České republice dnes existuje koncept superhrubé mzdy, stejného procenta zdanění, ale jak říkám – z každé částky je těch 15 % prostě zcela odlišnou sumou v konečném výsledku, takže rozhodně tady není nějaká daňová liberální rovná linka zdanění jakoby z daně per capita, z daně na hlavu, nebo z daně na firmu, aby každý odváděl nějaký stejný daňový paušál. Je to samozřejmě ve skutečném výsledku výběru daně progresy.

Doporučuji kolegům také zajímavou ekonomickou kategorii, která se jmenuje implicitní sazba daně z práce. Říká se tomu ITRL. Tento ekonomický ukazatel vlastně ukazuje míru celkových odvodů důchodů obyvatel do různých odvodů daňových, sociálních, pojistných, prostě nějakých transferů státu. Tahle ta míra je šestá největší v Evropské unii. Ta míra zdanění českých občanů je šestá největší v Evropské unii. Já to považuji za docela vysokou míru zdanění, protože samozřejmě nejen přímé daně jsou daněmi. Samozřejmě i sociální pojištění je sociální daň, samozřejmě i platba zdravotního pojištění je ve skutečnosti zdravotní daň, čili celá ta skladba daně z příjmů, sociální daně, důchodové daně, soubor těch daní je šestý největší v Evropě a já si myslím, že to stačí, že už české občany není třeba dále zatěžovat.

Tím konceptem superhrubé mzdy samozřejmě by se nejednalo o to, jak to marketingově vypadá, o zdanění příjmů občanů nad stotisícový příjem. Jednalo by se o zdanění daleko nižších platů, protože koncept superhrubé mzdy znamená, že sto tisíc není sto tisíc, ale je to částka podstatně nižší, která by už spadala do té třicetiprocentní sazby daně.

Řekl bych, že celý návrh vychází z nějaké primitivní představy, že podnikatelé, živnostníci, lidé s vyššími příjmy svůj příjem celý spotřebovávají k vlastní potřebě, projíždají jej a neinvestují jej dále. Řekl bych, že nesdílím představu, že Baťa každé ráno snídal husu a všechny své prostředky prodal a proutřel a prohýřil. Naopak sdílím představu, že právě z takových českých malých Baťů a manažerů se vytvářejí úspory v tomto státě, že se

vytváří potenciál další kreativity, že tito lidé vytvářejí pracovní příležitosti, vedou týmy, vytvářejí nápady, které umožňují zaměstnávat další lidi a vytvářet práci. Vytvářet příležitost pro práci v České republice, které je tady stále ještě málo, a samozřejmě jsou tu lidé, kteří jsou bez práce, a já myslím, že právě lidé s vyššími příjmy, kteří jsou v manažerských pozicích, jsou lidé podnikající, dokáží dát zaměstnání a práci svými nápady a pracovitostí českým občanům. A pokud tyto lidi budeme vytlačovat z České republiky a budeme je vyhánět do daňových rájů, budeme je vyhánět nějakým způsobem mimo Českou republiku, že to není dobře, že to ubere práci a že to ubere příležitosti pro lidi, kteří by si takovou příležitost zasloužili. A samozřejmě samotní předkladatelé odhadují výběr z té daně 1,5 mld. korun. Myslím si, že to samo o sobě vzhledem k rozpočtu České republiky, který je kolem bilionu korun, je částka, která opravdu je skutečně jen marketingovým gestem, 1,5 mld. vůči částce vyšší, než je bilion, je opravdu směšná.

Ale ten výběr, který předkladatelé předpokládají, samozřejmě takový reálný nebude. Protože lidé s příjmem kolem 100 tisíc korun, často manažeři svých společností, dokáží najít cestu, kdy jejich příjmy budou 98 či 99 tisíc a zbytek budou čerpat různými odměnami, pseudošvarcsystémem, systémem fakturací své vlastní firmě či přijímání odměn ze zahraničí od svých zahraničních mateřských společností. Čili samozřejmě se najde cesta, jak to obcházet, a nakonec zjistíme, že jsme ztrestali skupinu lidí, jejichž příjem je jakoby v nějaké milionářské dávce, ale ve skutečnosti výběr bude půl miliardy, 700 milionů, pár set milionů korun, což samozřejmě vzhledem k rozpočtu České republiky nebude cena adekvátní.

Řekl bych, že se jedná o standardní hon sociální demokracie na Ježíška. Hledání nějakého nového externího zázračného zdroje příjmů rozpočtu České republiky. Ale sděluji vám opakovaně, že Ježíšek není. A toto je velmi chudý Ježíšek a do rozpočtové punčochy by nadělal tak maximálně jednu shnilou bramboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším přihlášeným je pan poslanec Martin Pecina a pak se připraví poslanec Votava, Krátký a Jiří Dolejš. Prosim, pan poslanec Pecina má slovo.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy a pánové, mně se stala před obědem taková zvláštní věc. Za mnou přišel jeden poslanec, který tady se mnou polemizoval ve věci korunního svědka, a začal mi vysvětlovat, že se fakt mylím. A já jsem usoudil, že jsou mezi vámi i takoví, kteří to, co říkají, myslí vážně. Tak jsem se přihlásil i do této

diskuse a chtěl bych tedy přispět, protože chápu, že to nemusí být diskuse jen formální, ale může být i edukativní.

Chtěl jsem v první řadě poděkovat panu zpravodaji, že nám osvětlil, že zákon, respektive že návrat do stavu před Topolánkovým batohem by přinesl českému státnímu rozpočtu 100 mld. korun. My jsme si mysleli, že to je 90, vy jste spočítal 100 mld., takže jestli to dobře chápu, tak bychom v případě, že by Topolánkův batoh nebyl – já jsem vám taky neskákal do řeči (reakce na poznámku z lavic) – tak bychom měli státní rozpočet s deficitem 35 miliard. Nemyslím, že by se nám dramaticky snížil růst hrubého domácího produktu, protože po Topolánkově batohu téměř žádný růst nemáme. Takže tolik jenom pro vysvětlení a pro poděkování, protože dosud ta naše čísla, co tato nebo předchozí vláda svými daňovými úpravami způsobila, byla zpochybnována. Toto beru jako vstřícné gesto a jakési přiznání toho, co se stalo.

Potom vystoupil pan kolega Cogan a tomu bych si dovolil některé věci vysvětlit, byť asi jsem podepsán mezi předkladateli, tak si to snad můžu dovolit.

Jak by se mohlo ulevit středním vrstvám? Středním vrstvám by se mohlo ulevit tak, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, že by se jim nemusely snižovat mzdy, že by se invalidům nemusely snižovat invalidní dávky, že by se policajtům nemusely brát stravenky, tak by se dalo ulevit středním vrstvám. Pokud bychom měli těch 100 miliard, pak bychom nemuseli v potu tváře získávat 25 mld. tím, že bychom snižovali platy státním zaměstnancům. Například.

Hovořil o výjimce ze slušnosti. Výjimka ze slušnosti tady skutečně je, ale přesně opačně, než to říkáte. Já vás upozorňuji, že jsme jediná země na světě – pokud to tak není, tak pan zpravodaj mě jistě doplní nebo opraví – jediná země na světě, kde je levnější si z akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným vytahovat peníze prostřednictvím mezd. To je v roce 2009 ten záhadně nízký pokles daně z příjmu fyzických osob a dramatický pokles daně z příjmu právnických osob. Zcela jistě finančně analytický útvar nebo specializované útvary policie by vám byly schopny doplnit konkrétní čísla.

Stalo se v České republice běžným jevem, že peníze, které by mohly zůstat ve společnostech a investovat se tam, jsou prostě odváženy v kufrech někam jinam. Upozorňuji vás, že jsme skutečně jediná země na světě, kde když chce majitel společnosti investovat peníze do vlastní firmy, tak je pro něho úspornější si tyto peníze vyplatit na vlastní mzdě a potom je do společnosti vložit jako vklad, než je ve společnosti nechat a řádně zdanit 19 procenty. To jsme jediná země na světě. Jestli ne, tak mě prosím opravte. Takto nastavená daň z příjmu fyzických osob slouží jen a pouze k tomu, aby se kradlo.

Neříkám, kde má být strop, to nechávám na předkladatelích, a je to jistě diskuse, jestli těch 15 procent má končit někde při příjmu 50 tisíc měsíčně, nebo půl milionu. Je to poměrně jedno. Ale není normální, aby se v této zemi vyplácely pseudomzdy v řádu stamilionů korun a ty se daniily potom efektivně skutečně 15 procenty, protože zde máme účinné stropy na platbu sociálního a zdravotního pojištění. To je skutečně výjimka ze slušnosti. Jsme skutečně jediný stát na světě, který to má. Já jsem se tomu snažil zabránit už v návrzích Janotova balíčku, když jsme ho předkládali jako Fischerova vláda. Bohužel to tady Sněmovnou neprošlo, nebo po nějaké politické dohodě to neprošlo. Byl bych velmi rád, kdyby pokud nechcete progresivní zdanění z ideologických důvodů, což chápu, to je vaše právo, je to váš přístup, tak abychom společnými silami zabránili tomuto jevu.

Uvědomte si to ještě jednou, pánové a dámy, jestliže si jako majitel akciové společnosti vyplatíte sto milionů jako mimořádnou prémii, potom ji zdaníte 15 procenty, jestli ty peníze chcete nechat ve firmě a skutečně investovat, tak jak tady říkal můj předřečník, a vytvářet pracovní místa, tak z toho zaplatíte o 4 procenta víc. To je nenormální stav, nikde na světě neexistuje. Nad tím se zamýšlejte, než uděláte urputné soudy nad tím, co tady kolegové ze sociální demokracie předložili. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Paroubek chce reagovat fakticky stejně jako pan... bohužel, mám tady řádné přihlášky, takže pana poslance Paroubka si píši do řádně přihlášených. Pan poslanec Rath chtěl opravdu fakticky reagovat. Takže fakticky, dvě minuty, prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, já bych kolegům z řad pravice rád položil takovou otázku. Oni mně na ni neodpovědí, tak se pokusím na ni odpovědět já.

Myslím si, že každý má hledat poučení od úspěšnějších. Prosím řekněte, ve kterých zemích je vámi zavedená rovná daň a kde funguje. Vy jste se chodili učit zavádět rovnou daň v České republice od Ruska? Dále třeba od Rumunska? To jsou země, kde byla před námi rovná daň. Já jsem přesvědčen, že se máme chodit poučit tam, kde to dlouhodobě dobře funguje. Tam nikde nenajdete rovnou daň. Tu nenajdete v prosperujícím Německu, Rakousku, Švýcarsku, Francii, Velké Británii. Ani v jedné z těchto zavedených západních demokracií rovnou daň nenajdete. Já myslím, že to je ten nejsilnější argument. A já bych byl rád, aby naši občané pečlivě vnímali tento fakt – kde se poučovala pravice, odkud opisovala pravice a jaké recepty do naší země zatáhla.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, Prosím pana poslance Votavu, který je další přihlášený do rozpravy. Pak tady mám – poslanec

Krátký, Dolejš, Stanjura, Paroubek, Seďa. Prosím pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych si nejdříve dovolil zareagovat na vystoupení pana poslance Šeicha. On řekl, že výnos z tohoto progresivního zdanění ve výši 1,5 mld. je směšný. Já si myslím, že směšný není. Já si myslím, že kdyby 1,5 mld. měly kraje na opravy komunikací po letošní zimě, tak že by jim to setsakramentsky pomohlo. Takže pane kolego prostřednictvím předsedajícího, 1,5 mld. je směšná částka možná pro vás, ale ne pro jiné.

Můj předřečník tady již vzpomenu, kde všude ve vyspělých západoevropských zemích je progresivní zdanění. Je i samozřejmě v zemích OECD. Je tam více sazeb daně z příjmu – někde 2, někde 5 nebo až 5, nejvyšší sazba je u nadprůměrných příjmů, jsou státy, kde např. vyšší zdanění je při příjmech dvojnásobných oproti průměrné mzdě v této zemi. Ve Švédsku je horní sazba 61 %. Například ve Spojených státech, zemi, ke které se často obracíme, je centrální sazba daně od 10 do 35 % – a je to tradiční zdanění ve Spojených státech. A myslím si, že bohatí Američané s tím nemají problém. Možná to teď bude úsměvné, ale řeknu, že řada z nich ráda platí vyšší daně, chápou to jako výraz solidarity. – Ano, někteří platí rádi vyšší daně, aspoň se k tomu hlásí (na poznámku z pléna mimo mikrofon.)

Rovná sazba daně, která tady také byla již vzpomenu, je především na Východě – Bulharsko, Černá Hora, Rumunsko, Rusko, Ukrajina. My přece nechceme jít na Východ nebo se zhlížet ve Východě, my chceme samozřejmě směřovat k západním demokraciím.

Na Slovensku také zavedli 19procentní rovnou daň, ale nemají ten nesmysl – superhrubou mzdu. Možná, že by bylo dobré se zastavit u superhrubé mzdy. To je naprostý a unikátní nesmysl, zdaňovat něco, co není vaším příjmem. Ono to asi vzniklo takhle. Já si pamatuji kolegu Tlustého, který tady běhal tehdy s kolečkem. Také to jedno kolečko mám, nechal jsem si to jako relikvii a vzpomínku na pana Tlustého a jeho 15procentní rovnou daň. Nakonec, když se to přepočítalo, přišlo se na to, že by to byla už moc velká díra do rozpočtu. Proto se přišlo na tzv. superhrubou mzdu, kdy se k tomu ještě připočítalo sociální a zdravotní pojištění, které za vás platí zaměstnavatel, a to všechno se v tom guláši zamíchalo a zdaňovalo. Naprostý evidentní nesmysl. Já jsem také slyšel tehdy argumentaci, že superhrubá mzda je dobrá, aby zaměstnanec viděl, co vůbec za něho ta firma platí. Že to je takový argument, aby viděl, kolik musí ta firma za něho ještě vynaložit. No, geniální záležitost.

Já jsem se díval na výzkum firmy SANEP, která provedla výzkum, jak to vypadá v názorech občanů na progresivní zdanění. A je třeba říci, že

většina Čechů si přeje progresivní zdanění. Celkem 65 % občanů České republiky se domnívá, že by mělo být zavedeno progresivní zdanění. Naopak 31 % dotázaných progresivní zdanění odmítá. Celkem 64 % Čechů je přesvědčeno, že míra daňové solidarity u nás v současné době není spravedlivá. Mírně nadpoloviční většina, celkem 55 % dotázaných, se domnívá, že by tuzemské ekonomice pomohlo vyšší zdanění bohatých. To naopak odmítá 36 % respondentů. Takže vidíte názory obyvatel České republiky, samozřejmě můžete o nich diskutovat, takový je výzkum SANEPu, zúčastnilo se 14 000 respondentů, což určitý názor našich občanů vyjadřuje.

A závěrem. Pokud si dobře pamatuji, tak i Věci veřejné se hlásily k progresivnímu zdanění. Já jsem zaregistroval v diskusním pořadu České televize u pana redaktora Moravce pana ministra vnitra, předsedu Věcí veřejných Radka Johna, který řekl: Ano, je to hotovo. – Mluvil o progresivním zdanění. – Je to hotovo. Jsme s koaličními partnery domluveni, že v souvislosti s důchodovou reformou bude progresivní zdanění těch nejbohatších – uvedl John. Tvrdil, že tento krok nastane příští rok, jeho vyjádření bylo loni. Připomněl, že Věci veřejné měly ve volebním programu slib prosazení progresivního zdanění. A zdůraznil, že peníze získané z progresivního zdanění musí jít na důchodovou reformu.

Takže přátelé z Věcí veřejných, je třeba také, abyste dali do souladu svá slova se svými činy. A předpokládám, že budete hlasovat a podporovat návrh poslanců sociální demokracie.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano, domluvil pan poslanec Votava. Pan poslanec Krátký je další přihlášený do rozpravy. Pak poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pan poslanec Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, pane předsedající. Já mám dva drobné dotazy vaším prostřednictvím a jeden takový menší komentář.

V úvodním slově pan kolega Doktor zmiňoval, jak se podařilo snížit daně nám, občanům. Já jsem se ho chtěl zeptat, když byla sociální demokracie u vlády, bylo takovým evergreenem, že jsme se každý rok dozvěděli 14 dní před, pak den svobody, pak 14 dní po, jaká je to hrůza, kolik platíme daní. A příznám se, co máme ty pravcové daně, tak jsem ten den daňové svobody v novinách nějak nezachytil. O kolik dní se posunul k začátku roku den daňové svobody? O kolik jsme tedy ušetřili? Nebo je to obráceně, že to máme o pár týdnů posunutě ke konci roku? To byl jeden dotaz prostřednictvím pana předsedajícího. Já si vážím pana Doktora, já vím, že je to expert, já jsem laik, ale penězům celkem obecně, jejich hodnotě, rozumím.

Pak jsem se chtěl zeptat kolegů z pravého spektra. Padlo tady několikrát, že trestáme bohaté. Moje první cesta po 90. roce, na kterou jsem se dostal, byla do Švýcarska, už jsem to několikrát zmínil. Přišel jsem tam na obec, přišel jsem tam na ten region, přišel jsem tam k různým debatám a uměl jsem se ptát. Prosím vás, jediná odpověď, když se padlo na daně, byla: No přece daně platí bohatí. Co si na chudým vezmu? Ten bohatý potřebuje servis státu, ten vyžaduje všechno ostatní, co ti v té hierarchii směrem dolů nepotřebují.

Teď zůstaneme doma. Ten, co je v azyláku, potřebuje 10 korun na čůčo a 10 korun na přespání. Větší náklady jaksí nevyžaduje. Ani sociálku žádnou nebere, on se umí o sebe postarat.

Pak máme toho v tom nájemním bytě. Ten má zaplatit z bytu 8 tisíc z těch devíti, co bere. No ale ten nepotřebuje katastrální úřad! Ten nepotřebuje pro lamborghini superdobrou cestu! Ten nepotřebuje parkoviště podzemní, nadzemní a já nevím co všechno! Ten má prostě jiné požadavky. Takže – a to bych samozřejmě pokračoval. Ale myslím, že to zase tak zábavné není.

A já bych tedy skončil u pana kolegy – prostřednictvím pana předsedajícího – pana Cogana. Víte, já jsem si to honem vytiskl pro vás. Vy máte to štěstí, že žijete v regionu mezi Prahou a Libercem. Ten se skutečně podařilo po tom 90. roku udržet. Malé firmy spolupracující se Škodovkou a všechno ostatní – je to bohatý kraj. A věřte, že nezávidím. Já mám tu smůlu, že zastupuji ten nejchudší region, kde se dočtete, že obcí s nezaměstnaností nad 30 % nezaměstnanosti je opravdu hodně, že ty tisíce lidí by hrozně rády dělaly. A nezávidí těm bohatým. Jsou ochotni dělat i za minimální mzdy.

(Zvýšeným hlasem.) Ale pro boha věčného – tak jim tu práci pomozme najít! Když už jim neumíme dát práci, tak jim neberme ty sociální dávky! A nedělejte z nich nefachčenka. Prostě není to pravda! Pět procent populace nikdy dělat nebude. Evropské. Víme to všichni. Pět procent je svatých, kteří budou dělat zadarmo. Ale ten zbytek musí z něčeho žít.

Takže s dovolením já předám panu kolegovi Coganovi – že by možná poradil tomu Jesenicku. Mám za sebou sérii šesti zastupitelstev v sedmi dnech. Jediné společné téma bylo: vylidňování oblastí, není práce. Prosím tě, poslanče, na co tě tam máme. Říkám: Opravdu su neschopnej, ale teď, jak se tam vrátím, řeknu: víte, já mám na té pravé straně opravdu specialisty, oni o tom uměj tak krásně mluvit, jak nám všem pomůžou. Tak já vám to předám. A zkuste pro nás najít tu práci.

Takže budu rád, když jim pomůžeme. Neberte to jako nějaké znehodnocení vašeho názoru. Prostě – platí vždycky bohatí. Na chudém si nic nevezmete! (Silný potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Cogan. Pan poslanec Cogan chce reagovat, s faktickou poznámkou se mi teď přihlásil, takže – prosím.

Poslanec Josef Cogan: Já bych jenom na kolegu – samozřejmě, on tady vyjmenoval skupinu lidí, které máme v podstatě pomoci. A řekl, že daně platí bohatí. A já musím přesně říci: Ta skupina, kterou vyjmenoval, ta prostě žádné daně neplatí. (Ozývá se žádost o upřesnění skupiny.) Ta skupina těch občanů, o kterých bylo řečeno, že v podstatě nemají žádné potřeby. Tak ti žádné daně neplatí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Krátký bude reagovat.

Poslanec Jiří Krátký: Pane kolego, já si určitě ctím vašeho vzdělání a zkušeností. Právě převodem na nepřímé daně platí všichni. Prostě jíst a bydlet je to základní. Ty daně – každý ministr financí ví, že ty se nejjednodušeji vybírají. Není z toho úniku. Víme to všichni. Proboha, nedělejte si z nás blázny! Takže – přímé daně, nejhůř vybíratelné. Samozřejmě víme, že to je únik, samozřejmě že si vážíme těch bohatých, protože by měli něco odvádět. Ale jestliže máme tu spravedlnost, tu absolutní spravedlnost, všichni platíme 23, ale ti bohatí platí jenom 15? Prosím vás, běžte s tím fakt do háje! (Silný potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Dolejš je další přihlášený. Pak pan poslanec Stanjura a Paroubek.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Já tušil, že odpolední debata bude výživná, ale že až tak, to jsem tedy netušil, protože jsem si myslel, že návrh poslanecké skupiny o progresivní dani bude nosičem určité debaty, kterou tato republika potřebuje. A tou je debata, jestli významným couvnutím od principu daňové progresy jsme neudělali chybu a jestli bychom v tomto smyslu neměli náš daňový systém zkorigovat a přiblížit většině normálních evropských zemí.

A i když diskuse samozřejmě může být plamenná, tak když dovolíte, já bych to vrátil z nebe na zem. Mou ambicí není tady vést knoflíkovou válku o to, jestli ještě poslanci budou platit vyšší daně, nebo nikoliv – myslím, že to určitě v naší vstřícnosti jsme schopni udělat v rámci druhého čtení – ale především o tom, že závody v daňovém dumpingu, které se tu vedou od konce 90. let, se podle mého názoru dostaly za rozumnou mez.

Chápu, že daňový náklad je pro každou firmu, pro každého podnikatele je prvek jeho konkurenceschopnosti. To je logické. Ale je otázka, jestli pou-

ze snižování tohoto parametru konkurenceschopnosti nám umožní vítězství na trzích. A já se zkrátka obávám, že jsme se dostali do polohy zcela absurdní, že jsme se dostali do situace, kdy daňové škrty – nevím, jak jinak to nazvat – se dostaly za hranici udržitelnosti stability veřejných financí.

A je také třeba pro korektnost dodat, že jistou část té trasy, toho maratonu, daňového dumpingu, jsme proběhli se sociální demokracií ve vládě, kdy ona samozřejmě také snižovala daňové náklady. Ale jsem rád, že alespoň s ohledem na světovou krizi a současnou nestabilitu ve veřejných financích pochopila, že určité couvnutí je potřebné, a že když jsme ještě koncem 90. let toto téma nastolovali, tak – byť mohla být debata samozřejmě o konkrétních číslech – že jsme to nastolovali i z racionálních důvodů.

To, že nastavení přímých daní je problém, si uvědomuje koneckonců i samotná vláda. Tuším, že to má snad i ve vládním programovém prohlášení, že si všimla, že takzvaná rovná daň stejně není rovná, minimálně s ohledem na stropy některých odvodů a na superhrubou mzdu, a že je třeba odbourat degresi, která se vloudila do daňového systému.

To, že významný člen, minimálně pokud jde o potenciál přetlačovací, tedy člen koaliční kombinace Věci veřejné, měl ve svém volebním programu 25procentní sazbu u daně fyzických osob, je samozřejmě memento pro něj – do jaké míry chtějí, či nechtějí se k tomuto svému předvolebnímu slibu hlásit a do jaké míry tedy budou kličkovat v rámci připravované daňové novely, vládní daňové novely.

Ale co mě poněkud zarazilo a o čem si myslím, že nepatří na sněmovní půdu a bylo by to, řekněme, výrazem určité politické nekultury, je neochota se vůbec o tématu daňové progresse bavit. Když pan zpravodaj kolega Doktor tady řekl, že i tento návrh opozičních poslanců by měl být dneska gilotinován, to znamená vymeten z Poslanecké sněmovny, že už bychom se o něm neměli dál bavit, tak to... (Zpravodaj se z místa ohrazuje.) V tomto případě gilotinován, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, protože v podstatě by této debatě utnul hlavu. Utnul hlavu. Ano, skončil před obědem tím, že tak je to správně, tak to ma být.

Já se ale obávám, že tak to nemůže být, pokud si chceme vyjasnit základní pozice a pokud si uvědomíme, že princip daňové progresse není o nějakém jánošíkovském loupení vybraných kategorií daňových poplatníků. Pokud by nám vadil princip, že podle toho, jak ukážeme prstem, tam zatneme sekeru, tam zatneme sekeru, tak proč jsme schvalovali naprosto sub specie tedy zdanění například fotovoltaiky, kde jsme v podstatě tímto způsobem hasili průser – s prominutím tedy – který spáchaly předchozí politické reprezentace? Takže – ono to jde. V Evropské unii například podobným způsobem, tedy sub specie, ukážu prstem, zdanění se diskutuje – bankovní daň.

Takže nestrašme se ústavností. Používejme spíše hlavu a řekněme si, že daňový princip progresse u přímých daní je normální, je všude běžný. A měli bychom spíš diskutovat o tom, jak ho nastavit, abychom v této pokrizové době nezařízili veřejné finance a nechali prostor pro různé velké subjekty, aby mohly podnikat, investovat atd.

Mně se příliš nelíbila slova o bledé závisti. Já si dokonce myslím, že klidně bychom mohli to nastavení, tak jak ho navrhuji kolegové ze sociální demokracie, změnit. A ten výnos by mohl být i o trochu větší. Mohl by se vztahovat koneckonců i na kategorie lidí typu ústavní činitelé, kteří plat mají i po svém snížení stále ještě dost vysoký. Ale nechme to na diskusi.

Jde přece o to, abychom to v prvním čtení nezabili, aby se o této věci dalo diskutovat, protože klasická výmluva, tyto zdi už to slyšely mnohokrát – proč se máme bavit nad poslaneckými návrhy, když přijde vládní návrh. Ale ono je vždycky dobře, když si zasoutěží dva návrhy, když jsou tady paralelně dvě diskuse. A když si někdo pustí do gatí a v rámci koaliční disciplíny nebude bojovat za některé rozumné věci, tak je tady možnost alternovat a zkusit to na tomto legislativním nosiči.

Problém samozřejmě je i koncepční, strategický. My si musíme uvědomit, že kdybychom nešli tak daleko v míře daňových škrťů, tak bychom měli i větší manévrovací prostor, pokud jde o stabilizaci veřejných financí, pokud jde o stabilizaci systému veřejného pojištění a tak dále, a tak dále. Ale my jsme šli tak daleko, že když přišla hospodářská krize, tak logicky nám deficit vyskakoval s daleko větší rychlostí, než kdybychom zůstali v pásmu zdanění, jaké je běžné u našich sousedů. Ono se pak těžko utíká, když máte trenýrky u kotníků.

Pokud jde o ono nastavení, já si myslím, že to jde vyřešit tak, aby tam nebyly nějaké řekl bych ústavní či jiné disproporční dopady. Koneckonců od doby, kdy progresse byla intervalová, už jsme dneska vzdáleni, víme, že ji nastavit klouzavě není problém. Můžeme se bavit o efektivním zdanění, tedy zohlednit nejenom procenta sazeb, ale samozřejmě i daňový základ a odpisy. Tohle všechno můžeme probrat, ale musíme chtít. Musíme chtít, nesmíme mluvit jenom jménem několika tisíc lidí, kteří mají tlusté peněženky, ale měli bychom uvažovat v širších souvislostech. Proto bych byl rád, a myslím, že to můžu říct za celý náš klub, aby ta gilotina dneska hlavu tomuto zákonu nesetla a dala mu šanci do budoucna, byť možná každý z nás by ono konkrétní nastavení viděl trochu jinak.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to byl poslanec Dolejš. Nyní je pan poslanec Stanjura další přihlášený. Připraví se poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Už o tom mluvíme zhruba hodinu a slyším, že se o tom vůbec nebavíme. Buď počítáme jenom vlastní příspěvky a ostatní ne, nebo se snažíme slyšet.

Co se týče odborných argumentů, většinu řekl pan zpravodaj, proč i já budu hlasovat pro zamítnutí. Nebudu používat barvitě přirovnání o nějakých gilotinách a podobně, ovšem výroky některých mých předřečníků mě přiměly k tomu, abych vystoupil a abych na ně zareagoval.

Možná můžeme začít od konce. Několik tisíc lidí, to jsou ti, kteří mají tlusté peněženky. Tak je označme. My je nechceme označovat, vy je chcete označovat. Kdo to jsou ti lidé, u kterých mluvíme o jejich zdanění? To jsou lidé, kteří platí daně, přispívají v absolutních číslech největší částkou. Největší částkou přispívají do zdravotního a sociálního pojištění. Na všechna plnění státu jsou stropy – od mateřské dovolené, rodičovského příspěvku, nemocenské, ale i důchody, řešili jsme to. To jsou ti? Těch se chceme zbavit? Ty budeme označovat, jako že to jsou ti s těmi tlustými peněženkami? Já si myslím, že ne, že jsou to převážně lidé aktivní, kteří jsou motorem naší ekonomiky. (Nesouhlasné hlasy z levé části sálu.)

Děkuji, že mě nebudete rušit. Když se budeme bavit o dani z příjmu, tak vy si mnozí odporujete, říkáte, co to je za unikátní experiment superhrubá mzda, a na druhé straně říkáte: u nás je 15 % a jinde je sazba vyšší. Ale kdyby nebyla superhrubá mzda, tak to není 15 %, ale asi 22, takže se bavme o 22, když chceme porovnávat s jinými státy, a neřekjeme 15, nebo se pak nebavme o superhrubé mzdě. Nemůžeme jednou říkat 15 a podruhé říkat: co jste vymysleli – superhrubá mzda.

Zkusme si vzít dvě modelové rodiny, které mají dvě děti, vyživované děti, manželku nebo manžela na mateřské dovolené či rodičovské. Při příjmu 30 tisíc měsíčně jednoho z rodičů, který pracuje, hrubého – (Nesouhlasné výkřiky z levé části sálu.) Nechte mě domluvit. Při hrubém příjmu 30 tisíc měsíčně zaplatí tato rodina na dani z příjmu fyzických osob 528 korun za rok. Tato rodina přispěje do systému zdravotního a sociálního pojištění zhruba částkou 123 tisíc, pokud je to zaměstnanec, to jsou odvody i za zaměstnavatele. Vezmeme si toho občana s tou tlustou peněženkou, o kterém mluvíte, který bere 100 tisíc měsíčně, to znamená má příjem hrubého 1 milion 200 tisíc ročně, a ten samý případ. Jeden z rodičů pracuje, má příjem 1 milion 200 tisíc, mají dvě nezaopatřené děti a manželku na mateřské dovolené. V tomto případě tato rodina zaplatí na dani z příjmu 200 tisíc a do systému zdravotního a sociálního pojištění přispěje částkou 408 tisíc, což je do kupy 600 tisíc korun. Takže je to pětkrát více než u toho, který bere 30 tisíc korun.

Já myslím, že se můžeme shodnout na tom, že člověk s příjmem 30 tisíc korun patří do střední třídy. Možná je to pro vás příliš nízké, ale já si myslím, že ano. A zaplatí 528 korun daně z příjmu za rok – v tomto případě.

Mohli bychom modelovat jiné případy, bezdětný, bez manželky nebo s vydávající manželkou, ale nerozhoduje pouze sazba, ale také odpočty a slevy na dani a to se prostě v debatě nehodí, tak ta čísla nepoužíváme.

Pan kolega Pecina říká: nebýt vaší reformy, měli bychom 100 mld. navíc. Ale odkud bychom je vzali? Vy říkáte z daní. To znamená vzali bychom je občanům a pak bychom moudře rozhodli, komu těch 100 mld. rozdáme. To je váš recept. A my, my jsme jim těch 100 mld. nechali. (Opět nesouhlasné hlasy zleva.)

Ještě jedna poznámka na pana kolegu Pecinu, že ten, kdo platí daň z příjmu, ten krade, když má vysoký plat. Já si myslím, že ten, kdo krade, tak daň z příjmu neplatí. Možná pan kolega má jiné zkušenosti ze své exekutivní funkce, já to neumím říct, ale předpokládám, že i když má ten majitel 100 milionů a vyplatí si to, nevím, kolik takových případů v České republice je, protože vždycky se tím extrémním případem strašíme, ale určitě jich nebudou tisíce. A i kdyby to bylo, tak zaplatí 15 milionů na dani – a vy říkáte, že krade. Já myslím, že dodržuje zákony a platí daně. Já myslím, že to je úplně něco jiného.

Docela se mi líbí jakoby ten povzdech, že koalice zabíjí opoziční návrhy. Jako by tomu bylo naopak, kdybychom si ty role vyměnili. Úplně si představuji s hrůzou, jak tady sedí levicová vláda složená z komunistů a socialistů, která konečně realizuje svůj program progresivní daně, a my jako opoziční vystoupíme s poslaneckým návrhem, že bude daň rovná a nižší. Už vidím, jak to pouštíte do druhého a třetího čtení a vedete s námi vážnou debatu o tom, jak je to špatné a že by rovná daň neměla být 15, ale radši 15,5 nebo 16 %. Já myslím, že naše argumenty jsou naprosto jasné a svobodně budeme hlasovat pro zamítnutí, a někteří to udělají rádi. Ten povzdech, že občas některý vládní návrh podpoříte, to je pravda, ale většinou je to u těch norem, které jsou politicky nekonfliktní. Já myslím, že je třeba si to říci a nemusíme tady na sebe zkoušet, kdo komu podporuje jaké zákony.

Pan kolega Krátký se ptal na den daňové svobody. Zkusme si to statisticky. Mezi roky 2007 a 2010 byla snížena složená daňová kvóta o 2,1 %. Možná to není tolik, kolik bychom si my někteří představovali, ale přesto je to hodně. A peníze zůstaly buď ve firmách, nebo u občanů.

Takže já určitě budu hlasovat pro návrh na zamítnutí a myslím si, že to bude rozhodnutí správné, přestože se to kolegům z levice nelíbí. A fiskální dopad 1,5 mld. je podle mě navíc ještě nadnesený, takže v rámci příjmů státního rozpočtu ta částka není zásadní. A i kdyby náhodou přišly, tak do krajů z toho přijde necelých 150 milionů korun, protože je to necelých 10 % podle rozpočtového určení daní, a za 150 milionů korun se myslím těch silnic moc neopraví.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Mám dvě faktické – Martin Pecina a poslanec Votava, chtějí fakticky reagovat zřejmě na vystoupení pana poslance Stanjuru. Prosim, pan poslanec Pecina jako první.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Já se budu snažit být krátký v rámci technické.

Za prvé. 1,5 miliardy vám dneska připadá jako zanedbatelná věc. V okamžiku, kdy je máte sebrat invalidům a matkám, které pečují o invalidní děti, tak vám to stojí za to, těch 1,6 mld. Na tom chcete ušetřit. Takže prosím rozlišujeme. Rozlišujeme.

A to, o čem se dneska bavíme není, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, ideologická diskuse. To není o tom, jestli máme mít větší daně nebo menší daně. To je o tom, jestli se tady má krást, nebo se nemá krást! Zkuste se zeptat nějakého ministra spravedlnosti v zemi EU, jestli je možné, aby se z akciových společností vytahovaly peníze prostřednictvím mezd levněji, než když je tam necháte a chcete investovat. Jsme prostě světová rarita! O tom to je. O tom to je a není to prostě o ideologii! Nechte si daně, jaké chcete, ale zamezme tomu, ať se loupí, ať se peníze levně odnášejí v kufrech ze společností. O tom jsem se tady bavil!

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pan poslanec Votava je další přihlášený. A ještě pan poslanec Krátký.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně kolegové, k superhrubé mzdě. Ano, je to unikátní nesmysl! Unikátní nesmysl zdaňovat něco, co není vaším příjmem. Ano, sazba je 15 %, ale po započtení sociálního a zdravotního pojištění, které za vás platí zaměstnavatel, to je 23 %. To jenom na vaše vysvětlení. Vy jste to říkal trochu jinak!

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pan poslanec Krátký je třetí faktická.

Poslanec Jiří Krátký: Vážený kolegové, já bych se vrátil do historie. Hledám zrakem předcházejícího. Nevidím, teď mi utekl někde. Když jsem začínal podnikat v jednadevadesátém, bylo to 42 %. Mám pocit, že ještě před tím bylo 46 %, ale za to už neručím. Do 98. roku to kleslo, jestli se nepletu, na 32. Pak to klesalo postupně. Každá vláda si uvědomovala, že přímé daně samozřejmě budou muset jít dolů. (K posl. Stanjurovi.) Už jsem vás našel očima. Takže nedělejme si iluze, že to je jenom výmysl nějakých pravicových komsomolců! Je to prostě tak. Tak to v Evropě fun-

guje. Ale ta hranice někde je! A ta nemůže být nula! A teď je otázka, jestli to je těch 15, 19, 21 %, kde se pohybují normální evropské daně.

A to, co jsem říkal, opravdu ten nemajetný nebo velmi málo majetný těch služeb státu, města, kraje potřebuje velmi málo. To se asi dohodneme. (Posl. Stanjura kroučí nesouhlasně hlavou.) Nedohodneme! Aha, tak dobře.

Takže já, jestliže mám, co já vím, za 10 milionů nemovitosti, potřebuji katastrální úřad, potřebuji k tomu cesty, potřebuji, aby se svítilo, potřebuji policajta, aby mi to hlídali, potřebuji další desítku služeb! Ale přece ten v nájemním bytě, s tím příjmem 9 tis. korun, který nemá auto, nepotřebuje parkoviště od města, prostě nepotřebuje zimní údržbu, nepotřebuje, aby se mu svítilo. On prostě je rád, že vůbec žije! To jsou ty věci, kdy jste, vážení pánové, už opravdu někteří mimo realitu! Omlouvám se, děkuji. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Prosim ještě pana poslance Jiřího Paroubka. Prosim.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já si myslím, že řada z těch lidí, kteří vystupují proti tomuto návrhu – a tady nepodezírám pana poslance Doktora, ale některé další – tak si myslím, že si jej nemohla přečíst, protože tento návrh sice vychází z myšlenky daňové progresse, ale je to tak mírná, mírnoučká, řekl bych symbolická daňová progresse, že bych snad ani o tom nemluvil.

Možná siзарámujme jenom tu situaci, jaká byla předtím, než se provedla k 1. lednu 2008 daňová reforma. Tehdy skutečně existovala daňová progresse. Ta daňová progresse nebyla vůbec krutá, pokud ji srovnám se situací prakticky v jakékoliv západoevropské zemi. Nicméně zavedla se rovná daň. Můžeme tady hovořit o 15 %, můžeme tady hovořit o nějakých dalších nesmyslných konstrukcích, ale výsledkem toho – a teď si jenom můžeme říci, jaká částka daňovou reformou ubyla, jestli to bylo 80, 90, nebo dokonce 100 mld., tak prostě v této chvíli v tomto roce máme schodek státního rozpočtu 135 mld. korun. Takže by nám ty peníze byly asi docela milé, těch 80 nebo 90 mld., kdybych to viděl střízlivě.

Pokud mluvíme o daňové progresi, tak přece tato vláda v minulém týdnu, deseti dnech vedla velmi zmatenou, chaotickou debatu o tom, jak navýší daně, jak zvýší DPH. Strašila lidi, že to bude 20 %, pak se dohodla na 14 % od příštího roku ve snížené sazbě, pak od přespříštího roku na 17,5 % v sjednocené sazbě. Ale já bych očekával, že také tato vláda přijde na to, že v západoevropské společnosti, a já věřím, že tam už jsme, i když v tomto institutu tedy nikoliv, v tom daňovém, že uplatní princip solidarity, že také ve vztahu k těm příjmově nejsilnějším, což rozhodně není totožné,

a já o tom za chvíli budu hovořit, s množinou úspěšných, protože ne všichni úspěšní lidé jsou také skutečně příjmově úspěšní nebo s nejvyššími příjmy, tak se domnívám, že toto jsou věci, které přece všichni víme, jak tady jsou, a že solidaritu tato vláda prostě nechce!

Pan poslanec Cogan, prostřednictvím předsedající, použil dvě teze ve svém vystoupení. A já si myslím, že jsou to chybné teze, a budu se snažit to zdůvodnit.

První teze – hovořil o závisti. Pane poslanče, nechci se vás dotknout, ale možná že byste se mohl občas podívat tady do análů Parlamentního institutu, abyste viděl, jakým způsobem je organizováno zdanění ve všech západoevropských zemích, zemích původní evropské patnáctky, jak je organizováno ve Spojených státech, v Kanadě. Tam to, jestli jsem hovořil o krotkém návrhu daňové progresie, tak zcela odpovídá tomu, co jsem řekl, protože tam všude existuje progresivní zdanění. Kdybyste čísla toho zdanění znal, pravděpodobně byste omdlel!

Takže je potřeba se na to podívat a přistupovat v argumentaci se znalostí věci. Já si vždycky říkám, když vystupuji veřejně, že jsou lidé, kteří o té problematice mohou vědět víc než já. Takže jenom vám doporučuji zaběhnout tady do Parlamentního institutu a prostudovat si ty věci.

Druhá teze – že prý chceme trestat úspěšné. Vy ty úspěšné, pane poslanče, prostřednictvím předsedající, urážíte! Přece kolik těch úspěšných – lékařů, zdravotních sester, zdravotního personálu, hasičů, vědců – má sto tisíc korun měsíčně, což je hranice, od které my chceme tohle krotké progresivní zdanění zavést! Kolik? Vy je všechny urážíte. Jestliže ti, kteří mají nad 100 tis., jsou úspěšní, tak tito jsou neúspěšní? Přece tomu tak není! Prostě máme v řadě směrů naprosto špatnou strukturu mezd, ale zejména ve veřejném sektoru to přece můžeme nějakým způsobem ne ještě dále deformovat, jak se povedlo v tomto roce této vládě, a zažili jsme tady už akci lékařů, zažíváme akci policistů, zažijeme možná další akce. Prostě pokud stát nebude mít peníze na to, aby třeba v příštím roce měl k dispozici větší příjmy ze státního rozpočtu, tak jsem zvědav, jak budete řešit, jak bude tato vláda řešit například to, aby tito úspěšní, kteří nemají tak vysoké platy, a přesto jsou to úspěšní lidé, tak aby jim bylo přidáno.

Takže znovu opakují, hranice progresivního zdanění je nad 100 tis. měsíčního příjmu, nad 1,2 mil. ročního příjmu.

Chci také říci, pokud už mám slovo, pokud jsem začal hovořit o schodku státního rozpočtu, že mě trochu znepokojilo – a být na místě ministra financí – možná je někde znepokojen, ale ne tady – že za dva měsíce schodek státního rozpočtu činí 22 mld. korun! To je o 10 miliard korun více, než byl za dva měsíce toho minulého roku.

Ale znova opakují: Smyslem tohoto návrhu, který je z mého hlediska vel-

mi mírný, mírňoučký, spíše symbolický, je uvést do chodu solidaritu v této společnosti. A to myslím, že by měl být společný zájem, jak opozice, tak koalice.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní se hlásil o slovo pan poslanec Cogan. Prosím.

Poslanec Josef Cogan: Tak já jsem rád, že se rozběhla diskuze a že se mohly určité argumenty tady představit. A musím říct, že hodně mě zaujalo tady – prostřednictvím pana předsedajícího – že bývalý ministr vnitra tady označuje něco, co je tedy v současné chvíli podle našeho právního řádu legální, za loupež a krádež. Asi prostě pokud jsme právní stát, tak si myslím, že asi bychom tímto způsobem ty věci označovat neměli. Prostě to není loupež ani krádež, protože vlastně to je v podstatě teď legitimní. Jo, můžeme vést jakoby spor o tom, jestli to je správně, nebo ne, ale asi používat tyto výrazy mně přijde zcela nestandardní.

Jinak jsme tady vyslechli spoustu připomínek, byl tady odkaz na západní Evropu, kde vlastně to progresivní zdanění v podstatě funguje. Na druhou stranu já nevím, jestli jsme zapomněli na to, že kdysi Československo, které bylo velmi úspěšná ekonomika a pohybovalo se někde mezi 7. a 13. místem v hrubém domácím produktu na občana, a patřili jsme opravdu mezi průmyslovou část, tak se během té minulé vlády totality prostě tím totálně neefektivním systémem dostalo až někam do čtvrté, páté desítky. A jsou jenom dvě země, které zaznamenaly takto tvrdý propad – jedním je Československo a druhým je Argentina. A v podstatě my samozřejmě nejsme v situaci, kdy v podstatě ta země se dá srovnávat s těmi západními zeměmi, které neprošly tím totalitním režimem a neprošly tím hospodářstvím, které tady prostě fungovalo. A nebudu mluvit například o padesátém třetím. To všichni známe a uznává to v podstatě i opozice.

Zaujala mě určitě jedna věc, a to jsem rád, že jsme se aspoň na něčem dokázali shodnout. Tady bylo řečeno, kolega Doktor, prostřednictvím předsedajícího, označil, že se víceméně občanům nechalo 100 miliard při těch daňových reformách. Kolegové z opozice – tu jeden 90, některý 80 – samozřejmě je vidět, že se shodneme aspoň na této částce plus minus 20 %. Takže pokud se podíváme k tomuto návrhu, a řekneme, že se tady bavíme pořád o 1,5 miliardy, byl tady kolega, řekl, že předtím to zdanění bylo někde kolem 40 %, tak to jsme na 3 miliardách, tak se bavíme o tom, že těch 97, resp. 77 miliard, když budu na té dolní hraně, jsme prostě nechali lidem. Nechali jsme je lidem pro rozhodnutí a tyto částky oni můžou rozhodnout a utratit. Oni utrácejí, platí z toho další daně, platí z toho spotřební daně a prostě roztácejí dál kola ekonomiky. Ale já osobně se do-

mnívám, že stát v utrácení peněz je méně efektivní než soukromé osoby. Ale v tom můžeme mít samozřejmě vzájemný spor.

Takže trochu bych řekl, tady pozapomněli kolegové také říct, že oni šli do voleb s nějakým programem. A nevyčíslili nám ten jejich program. Ty odhady samozřejmě jsou problematické, odhaduje se to na 120 až 150 miliard ročně, kdyby naplnili svůj program. Takže pokud bychom odečetli tuto částku, tak jsme pořád ještě v plusu, protože ten deficit by byl hlubší, než je současný. A navíc zůstalo lidem přes 80 miliard. A zůstalo to té střední třídě. Vyšší střední třídě, střední třídě. Takže já si myslím, že je dobře, že tady zaznělo, že vlastně skoro 97 % z těch peněz, které na těch daňových úpravách zůstaly občanům, zůstaly lidem pod 100 tisíc, s příjmy pod 100 tisíc. To je myslím dobře a je dobře, že se na tom asi shodneme, jak jsem tedy nějakým způsobem tady dovedl logickým výkladem a ten právě je z těch projevů.

A ještě mě zaujala jedna věc, a tam je vlastně možná zakopán ten pucl, ten pes, vlastně tam to je zakopáno asi. Kolega jeden tady vlastně z levicové strany řekl, že názor, že většina, 65 % lidí si přeje, aby to zdanění bylo progresivní. Potom ještě doplnil, že 50 % lidí si myslí, že to vyšší zdanění vyřeší krizi. A já si myslím, že tady to všechno je. Tady to všechno je, proč tady ten návrh leží, prostě je to cesta, jak tomuto nesprávnému názoru vyjít vstříc, a prostě proto to děláte! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Josef Cogan. Nyní se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, máte dvě minuty, pane kolego.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Myslím, že kolega Cogan byl příliš optimistický, když říkal, že se snad shodneme. Já myslím, že se neshodneme téměř v ničem. Bohužel. Protože ten problém, který tady je s veřejnými rozpočty, nebyl způsoben tím, že by byly snižovány daně střední třídě. Ten byl způsoben tím, že díky opatřením, která zavedla už vláda Mirka Topolánka, kde byl ministr financí tehdy za KDU-ČSL, teď za TOP 09 pan Kalousek, připravili veřejné rozpočty ročně díky těmto operacím o 80 miliard korun. A tyto prostředky ušetřili ne středně- a nízkopříjmoví lidé v České republice. Ušetřili je ti nejbohatší.

Ten rozdíl mezi námi je, že my se snažíme, aby daňová zátěž byla spravedlivá. My se snažíme o to, aby ti, kteří mají větší příjmy, platili procentuálně více, logicky, protože náklady na život u každého jsou samozřejmě rozdílné, ale samozřejmě je, že když má někdo 10 tisíc korun a platí 1000 korun – platí na daních 1000 korun – a zbude mu 9 tisíc, a někdo, kdo má 100 tisíc a platí na daních, řekněme, 10 tisíc korun a zbude mu 90 tisíc, tak se tyto částky velmi těžko srovnávají, protože náklady na ty

základní životní potřeby jsou stejné. A to, co je pro nás klíčové, je, aby tady nebyla degrese. Tady totiž není skutečně rovná daň. Tady skutečně není placení daně rovné. My navrhuje, aby tady byla progresse, zatímco vy trváte na tom, aby tady byla degrese. Tady se platí zdravotní a sociální pojištění jen do určité částky – do čtyřnásobku průměrné mzdy – a poté se platí již jen daň. Takže ti, kteří vydělávají nad 100 tisíc, nad 150 tisíc korun měsíčně, z té zbývající částky platí jen 15% daň. (Předsedající: Čas, pane kolego.) Tak. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji taky. Nyní další dvě faktické poznámky – pan poslanec Pecina, poté pan poslanec Paroubek. Prosím, pane kolego.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Já už se bude snažit dneska zdržet, jenom bych si dovil reagovat ještě jednou na pan kolegu Cogana.

Víte, pane kolego prostřednictvím paní předsedající, krádež zůstane krádeží, i když ji uděláme legální. To znamená jestli máme opatření, které nám umožní vyvádět beztrestně peníze z akciových společností, a je to krádež, tak to nám zůstane krádeží, i když si nakrásně uzákoníme, že ta krádež je legální. V některých kulturách to tak je, že se krade – a jsou to spíše starší, archaické kultury – ale že se krade a legální ta krádež je.

Já jsem neřekl, že ten stav je nelegální. Já jsem konstatoval, že se u nás vyvádí místo daně z příjmu právnických osob, proto tak hluboký pokles, tak že se vyvádí prostřednictvím daně z příjmu fyzických osob, a konstatoval jsem, že jsme patrně jediná země na světě, kde se tato věc vyplatí, kde je tato krádež za bílého dne, abych hovořil slovy vašeho některého z klasiků, kterého jsme si mohli poslechnout na nějaké nahrávce, tak aby tato krádež za bílého dne byla skutečně legální.

A pokud hovoříte o těch 90, nebo 100 nebo 80 miliardách, které nebyly vybrány od lidí, a vy říkáte, že je to dobře, tak já vás upozorňuji, že ty peníze vám dneska chybějí ve státním rozpočtu, a že kdyby tam v tom státním rozpočtu byly, tak by nebyl deficit takový, jaký ještě historicky nikdy nebyl. Podotýkám, že už máme dvouprocentní růst, že krize je za námi, a přesto máme deficit naprosto nebývalý, a chybí vám těch 90 miliard, které jste tak jako milostivě nechali občanům, kteří vědí, co s nimi mají dělat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Paroubek. Pan kolega Zaorálek s řádným vystoupením? Také s faktickou poznámkou. Takže po panu poslanci Paroubkovi. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Já bych se zastavil ještě u jednoho argumentu pana poslance Cogana, prostřednictvím předsedající, kdy hovoří o

závisti. To bych se skutečně ohradil, protože pokud jsem se podepsal pod tento návrh, tak mi jde skutečně o solidaritu ve společnosti.

Jenom bych vám chtěl říci, pane poslanče prostřednictvím předsedající: Mám tomu rozumět tak, že všude v těch zemích, ve všech zemích západní Evropy, v Kanadě, ve Spojených státech, jsou závistiví lidé, protože daňová progresse je tam zavedena? Nebo že jsou dokonce závistiví zákonodárci, protože zavedli daňovou progresi nebo ji nezrušili? Já myslím, že tomu tak není. Chce to opravdu s rozumem používat argumenty a argumenty se těžko hledají proti té daňové progresi. Já s vámi souhlasím, proto jste použil dvě teze, dva argumenty, které podle mého názoru jsou špatné. Já jsem je vám tady rozstřílel okamžitě!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka Jiřího Paroubka. Nyní faktická poznámka Lubomíra Zaorálka. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já jsem také podepsaný pod tímto návrhem a chtěl bych také reagovat na vystoupení pana poslance Cogana.

Důvod, proč já jsem podepsal tento návrh na – jak bylo řečeno – mírné progresivní zdanění, je v tom, že když je zle, tak platí solidarita. Podívejte se do Japonska. V té situaci, ve které se nachází ta východní část pobřeží, je solidarita asi příkazem pro lidi, pokud chtějí obstát. Dokonce když tady uvažujete o tom, jestli my patříme té socialistické minulosti, určitě vám nešla aktivita bohatých Němců, kterou oslovují spolkovou vládu a navrhují, aby zdanila 2,5 milionu nejbohatších Němců, protože říkají: ve společnosti se šíří pocit nespravedlnosti, na dva roky navrhujeme toto vyšší zdanění těch nejbohatších, abychom pomohli překlenout pocit nespravedlnosti, který v té krizi vzniká.

Takže jestli my navrhujeme podobným způsobem zvýšit pocit solidarity, tak je to proto, že česká společnost má také velký problém. Rozsah korupce v této zemi, způsob, jak se zvládá krize snižováním platů státním zaměstnancům apod., to všechno také vytváří pocit nespravedlnosti. Takže já si myslím, že ti bývalí západní Němci nám spíš ukazují chování, které má politickou kulturu, kterou my jsme v socialismu ztratili.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byly faktické. Pan kolega Cogan s faktickou poznámkou, nebo s řádným vystoupením? Faktická poznámka, prosím.

Poslanec Josef Cogan: Já ještě jednou zopakuji. Tady se samozřejmě vedla debata, reagovalo se na některé věci, které se vůbec neřekly. Já ví-

dím ten základní problém, ten základní problém – princip proporcionality. Vy vyvedete 1,5 mld. od lidí tím, že jim zdvojnásobíte daně, a celý tento výnos 1,5 mld. je zhruba 1 až 1,2 % daně z příjmů. Pokud si takto představuje stát proporcionalitu a solidaritu, tak já si myslím, že to je špatně. Navíc při těch vystoupeních jste pozapomněli na tu slevu z daně, která je významná a která je velmi významným prvkem solidarity.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Josefa Cogana. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Pokud žádná není... Pan poslanec Michal Doktor, prosím, ještě jako zpravodaj v obecné rozpravě.

Poslanec Michal Doktor: Já jsem se přihlásil na závěr obecné rozpravy minimálně proto, abych formálně zopakoval návrh na zamítnutí tohoto sněmovního tisku, této předlohy zákona. Tedy tak činím. Žádný jiný návrh ve smyslu úpravy tohoto návrhu, ve smyslu zmírnit návrh na zamítnutí, zde nezazněl. To je konstatování zpravodaje.

A myslím, že dlužím odpovědi některým kolegům na otázky, které zazněly v rozpravě. Zazněla řada věcí, které si myslím, že není třeba zvedat. Považoval bych skoro nad důstojnost tohoto sboru, aby tady byly znovu zvedány některé argumenty, které tady zazněly. Já doufám, že jsou už navždy překonány.

Na druhou stranu musím říct, že mě hluboce, hluboce trápí obsah vystoupení pana poslance Peciny, protože on zaznívá opakovaně, on opakovaně opravdu vážně tvrdí to, co tady říkal z tohoto místa, a shledávám to sám pro sebe jako nezměrnou škodu páchanou na pověsti České republiky jako daňového prostředí, pokud bývalý ministr vnitra – a tady dokládám, že on je v tom svém postoji kontinuální, protože on tuhle vyprávěnku, vyprávěnku o tom, jak jsou vybírány stamiliony na mzdách a očišťovány skrze daň z příjmů, sociální a zdravotní pojištění a s nimi jsou zakládány černé firmy, tohle on vykládá kontinuálně už několik let.

Já celou dobu proti ní hluboce protestuji a vždy žádám o jediné: Přineste sem jeden konkrétní příklad toho, jak jsou v nějakých firmách na mzdách vyváděny stamiliony korun proto, aby byly tzv. obíleny a byly s nimi zakládány nové firmy. Vy jste to neučinil ani jako ministr vnitra, neučinil jste to jako poslanec, a přesto s touto pověstí o České republice jako prostředí, kde k něčemu takovému dochází, stále chodíte světem. Já myslím, že této zemi významně škodíte.

Kdyby totiž z hlediska jevů něco takového existovalo, tak by vám ministr práce a sociálních věcí prostě musel přinést nějakou anomálii v a-gregovaných datech, kdy by v určitém typu společnosti docházelo k takovému jevu, a pokud by to byly řády stamilionů, nepochybně by v

určitému typu společnosti, v nějakém místě či regionu naší země k něčemu takovému docházelo a bylo by třeba řešit jako velké společenské riziko. Netvrdím, že k nahodilým pokusům něčeho takového nemůže dojít, ale chcete-li kriminalizovat někoho, chcete-li kriminalizovat někoho, kdo dokázal ve své firmě vydělat řádné peníze, to znamená dokázal na trhu uplatnit takovou míru přidané hodnoty své práce, prodat ji a dostat za ni zaplacenou, řádně zaplatil daň z příjmů, zaplatil sociální a zdravotní pojištění, pokud si tedy zvolil ten naprosto hloupý model toho, že to vyváděl zrovna tudy a neudělal to např. třeba skrze dividendy, pokud chcete někoho takového kriminalizovat, tak vystupujete v intencích rétoriky Miloše Zemana, který tady kriminalizoval celou podnikatelskou obec a zaséval do téhle společnosti naprosto vědomě – naprosto vědomě – hluboký společenský střet mezi podnikateli a pracujícími. To bylo přece děláno jako zcela záměrná projekce. Vy jste se na tom tenkrát snažili vyhrát volby, očerňovali jste každého podnikatele, dělali jste z něj darebáka, lumpa a zloděje, a vy v intencích tohoto sdělení vystupujete dnes.

Já vás jako váš kolega pokorně prosím už poněkolkáté skrze paní předsedající, předsedkyni Poslanecké sněmovny: Přijďte do Poslanecké sněmovny s agregovanými daty, přijďte s příklady firem, které takto postupují, prosím, postupujte v souladu se zákonem. Pakliže si myslíte, že je to trestná činnost, oznamte to. Ale protože to trestná činnost není, protože jsou-li to peníze řádně zdaněné, odvedené do státního rozpočtu, nemáte žádné právo říkat, že je to zlodějna, protože prostě něco takového je nemorální. Jenomže na místě těch firem, až je zveřejníte, budete podstupovat jako člověk a politik riziko, že vás ty firmy budou pohánět k soudu a budou se dovolávat své cti a ochrany svých práv a svobod.

Chtěl bych se zmínit k vystoupení pana kolegy Votavy. On uvedl, že 65 % občanů sní o vyšší daňové progresi. Pohříchu, zdá se, 64 % občanů v České republice odmítá možnost daňové, resp. důchodové asignace odložených prostředků na stáří ve prospěch svých rodičů. To já považuji za špatnou zprávu. Pro 65 % takto smýšlejících občanů já porozumění těžko hledám. Trápí mě však, že s jejich smýšlením vy počítáte a na jejich názory a postoje a nízkou míru solidarity a jistou míru závisti sázíte, když předkládáte Poslanecké sněmovně takovéto návrhy.

Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Nyní se s faktickou poznámkou hlásí pan poslanec Martin Pecina, ale ještě... Faktická má přednost, poté je přihlášen pan poslanec Michalík. Prosím, pane kolego.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Tak snad už naposled. Já si nemys-

lím, že bych byl ten, který poškozují dobré jméno České republiky. Dobré jméno České republiky poškozují to, že tady máme naprosto nestandardní zákony. To, že jsme jediná země civilizovaného světa, která má akcie na doručitele tak, že jejich skutečný vlastník nelze vystopovat.

A to, že u nás z akciových společností se nevyvádějí peníze stejným způsobem jako ve všech civilizovaných zemích. Pane kolego Doktore, já vás také snažně prosím prostřednictvím paní předsedkyně, uveďte mi jednu jedinou zemi, kde drobný akcionář, tak jako u nás, musí zaplatit samozřejmě daň z dividendy, z peněz, které předtím zdanila akciová společnost, a spoluvlastník této společnosti, který je v managementu, si ty peníze může vyplatit prostřednictvím mezd a přijde ho to levněji. Jsme skutečně jediná země, o které já vím, kde tento princip funguje. Tomu já skutečně říkám krádež za bílého dne. Obávám se tedy poté, co jste mi to vysvětlil, že je to úmyslné, že to tak skutečně dělat chceme.

Já vám nejsem schopný doložit žádné konkrétní společnosti. To je prosté – protože je to samozřejmě součástí daňového tajemství. Dokonce už ani policisté od začátku letošního roku nemají šanci se do těchto údajů dostat, ale to je v pořádku, to je vaše vůle. Nejsem schopen konkrétní případy uvést. Na druhou stranu uvádím zde případ, o kterém všichni víme. Vezměte si společnost ABL – je to zcela legální, zcela legální, podotýkám – která má zisky milion korun ročně nebo dva miliony korun ročně, a její majitel si přesto může dovolit ze svého platu koupit třeba maserati za tři miliony. Zcela legálně. Nehovořím o tom, že jeho postoj je lumpárna. Nedávám na něho trestní oznámení jako někteří moji kolegové, protože vím, že ty peníze je možno takto legálně vyvádět. Ale kdybychom byli normální stát, tak si ty peníze zdaní ve firmě a vyvádí si je přes dividendu a zdaní je dvakrát tak jako v každé normální zemi, a ne jako v České republice!

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Alfred Michalík má slovo. Stále jsme v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, když jsem slíbil kolegovi Sobotkovi, který musel odejít, že převezmu úlohu předkladatele, netušil jsem, že vznikne takováto debata, tak vášnivá a tak i agresivní. Já bych měl asi tři poznámky.

První. Proboha, přečetli jste tento zákon, tuto novelu, vy zprava? Já myslím, že ne. V této novele je navrhováno pouze obnovení principu solidarity a sazby jsou nechány prakticky 15procentní do 100 tisíc korun bez změny. Kdo má nad 100 tisíc korun – kolik to je, 10 % zaměstnaných? – čili 10 % zaměstnaných bude touto novelou postiženo, devadesát, možná že

víc, beze změny! Proboha, proč tolik agrese, proč tolik křiku? Tady se reaguje na věci až nenormálním způsobem. Tato novela přece není žádná reforma! Tato novela je pokus o princip solidarity! Takže nechápu, proč ten křik a proč takovým způsobem se tady reaguje, jako kdybychom chtěli zbořit svět a chystali nějaké cunami na české podnikatele.

Druhou poznámku tady řekli moji předřečníci. Prosím vás, v Německu, v Rakousku, v Dánsku, ve Francii – tam jsou lidé blbější než u nás? Tam jsou lidé závistivější než u nás? Jak to, že tam to nevádí, že je progresivní daň? U nás je to smrtelný hřích. Přitom se tlačíme do společnosti zemí, jako je Rusko, Rumunsko a jiné země, ke kterým já nechci patřit, abychom byli na jejich úrovni. Prosím vás, vraťme se do Evropy! Chceme se tam vrátit, tak se tam vraťme i v oblasti zdanění. Tam si myslím, že je před námi velký úkol a velké rezervy.

Já jsem byl čírou náhodou včera a předevířem v Bruselu, kde se jednalo o tom, jak se má řešit rozpočtová vyrovnanost a stabilita evropských zemí, a kolovala tam i studie francouzských ekonomů, kteří konstatovali, že mezi hlavní příčiny krize, této krize v západních zemích v loňském a předloňském roce, je špatné zdanění, nízké zdanění zemí. Je tam zcela vynechaná regulace finančních trhů, kde se zjišťuje, že prakticky ty dopady vznikly špatnou prací úzké skupiny bohatých lidí, kteří ovlivnili banky, finanční trhy. Tito způsobí strašné ztráty, ale jejich řešení se pak rozprostře mezi lidmi běžné. Já tomu říkám, že tady se kolektivizují ztráty a privatizují zisky. A prosím vás, to nechci. To je špatné. A tento zákon si kladl pouze malinký cíl – vrátit se aspoň částečně pro 10 % zaměstnaných lidí s progresivní daní a ještě neúplnou, ale postupnou, protože prakticky se zdaňuje nad 100 tisíc. Ten zbytek je normálně lineární.

Proboha, lidé, vraťme se na zem!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Alfréd Michalík. Jsme stále v obecné rozpravě. Zeptám se na přihlášky do ní. Pokud nejsou, končím obecnou rozpravu.

Zeptám se na závěrečná slova nejprve zástupce navrhovatelů pana poslance Michalíka, zda chce vystoupit se závěrečným slovem. Prosím.

Poslanec Alfréd Michalík: To, co jsem říkal, je vlastně závěr. A znovu vás žádám – nechte diskusí a dejte šanci!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné slovo za navrhovatele. Zeptám se pana zpravodaje, zda chce vystoupit se závěrečným slovem. Ne. Mám zde žádost o odhlášení, čili vás odhlašuji, prosím, abyste se všichni přihlásili.

Přivolám kolegy, neboť je před námi hlasování o návrhu na zamítnutí, kte-

rý byl podán panem zpravodajem panem poslancem Doktorem a připojili se k němu v rozpravě další. Vyčkám malý okamžik, než se budou moci všichni dostavit do jednacího sálu, a potom zahájím hlasování.

Pan zpravodaj zopakuje návrh, o němž budeme hlasovat.

Poslanec Michal Doktor: Jediným hlasovatelným návrhem byl návrh na zamítnutí této předlohy v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Domnívám, že už jsou všichni v sále a že mohu toto hlasování zahájit. Zahajuji hlasování pořadové číslo 55. Táží se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 55, přítomno 155, pro 90, proti 61. Tento návrh byl přijat. Proto končí cesta tohoto návrhu Poslaneckou sněmovnou. Končím projednávání bodu číslo 27, sněmovního tisku 153.

Zahajuji projednávání bodu číslo 28. Je to

28.

Návrh poslanců Milady Halíkové, Jana Klána a dalších na vydání zákona o nájemném z bytů a jeho sjednávání (zákon o nájemném z bytů) /sněmovní tisk 163/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 163/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Milada Halíková.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, do Poslanecké sněmovny se opětovně dostává tematika bydlení, a to hned ve dvou po sobě následujících tiscích. Není se čemu divit, vždyť právo na bydlení je přece jedním ze základních lidských práv. Na tom se shodují vlády, vládní i nevládní organizace nejen ve všech státech Evropské unie.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní poslankyně. Dámy a pánové, projednáváme bod číslo 28 a slovo bylo uděleno paní poslankyni Halíkové, nikomu jinému. Všichni ostatní, kdo chcete řešit jiné věci než bod číslo 28, prosím, opusťte jednací sál.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji, paní předsedkyně.

Dá se říci, že v případě tohoto konstatování jde dokonce o elementární celosvětový konsensus.

Musím hned v úvodu říci, že politika bydlení, žel, nebyla pro žádnou z našich polistopadových vlád prioritou. A možná i proto v našem právním řádu dosud schází ucelený právní předpis, naprosto průhledná pravidla pro sjednávání nájemného a služeb spojených s bydlením. Již v minulém funkčním období jsem dlouho před skončením platnosti zákona číslo 107 o jednostranném zvyšování nájemného předstoupila před Poslaneckou sněmovnu s návrhem zákona o nájemném a jeho sjednávání. Do voleb v loňském roce se nepodařilo tento tisk doprojednat. Skončil před třetím čtením.

Bezprostředně po volbách předložila skupina poslanců zvolených za Komunistickou stranu Čech a Moravy návrh zákona, na jehož projednání však dochází až dnes.

Jsem si vědoma, že Poslaneckou sněmovnou hlasy poslanců vládní koalice byla nedávno přijata novela občanského zákoníku, která je tento týden projednávána – pravděpodobně zítra – v Senátu. Při projednávání této novely jsme upozornili jako poslanci za KSČM, ale také kolegové z ČSSD, na některá úskalí obsažená v této novele.

Dovolím si stručně připomenout, že je to jednak nevyváženost ve vztahu nájemce–nájemník a dále skutečnost, že sice podle § 696 tohoto zákona se nájemní smlouva nebo její změny sjednávají dohodou mezi pronajímatelem a nájemcem, pokud ale nedojde k dohodě, pak může pronajímatel písemně navrhnout nájemci zvýšení nájemného. Pokud ten souhlasí, zvyšuje se nájemné počínaje třetím kalendářním měsícem po doručení návrhu. Pokud ale nesouhlasí se zvýšením nebo nebude na návrh reagovat, má pronajímatel právo navrhnout ve lhůtě dalších tří měsíců, aby o výši nájemného nebo jeho zvýšení tedy rozhodl a určil soud. Soud pak na návrh pronajímatele rozhodne o určení nájemného, které je v místě a čase obvyklé. Tolik ve stručnosti litera zákona, kterou jsme schválili. Problém podle mého názoru spočívá v tom, že zákon neurčuje, jak často může pronajímatel o zvýšení nájemného žádat. Teoreticky by tak rozhodnutí soudu mohla následovat nová žádost o další zvýšení nájemného. A to je mimochodem jedna z hlavních vad tohoto zákona, protože když si pronajmete byt, tak očekáváte, že s výjimkou vlivu inflace budete nějakou dobu bydlet za sjednanou výši nájemného. A tady ve skutečnosti existuje vždycky vlastně po uplynutí pěti měsíců možnost dalšího návrhu na zvýšení a dalšího soudu.

To ale není vše. Dalším problémem je vlastní otázka stanovení výše nájemného. Ve schválené novele občanského zákoníku je definice, že by soud měl určit nájemné, které je v místě a čase obvyklé. Ke stanovení jeho výše měly napomoci cenové mapy. Připomenu, že mapy obvyklého

nájemného slibovala vláda předložit do konce února. Ano, předložila. Ale výsledek, který předložila, přinesl pro všechny zúčastněné obrovské zklamání. Zmapována do dnešního dne je jen asi desetina obcí. Zveřejněné údaje jsou mnohými institucemi kritizovány jako nekvalitní. Nezhledňují stav ani stáří domů ani jejich umístění. Podle slov náměstka ministra pro místní rozvoj jsou nebo dále budou zpracovávány tyto mapy podle znaleckých posudků.

I kdybychom, vážené kolegyně a kolegové, připustili, že tyto posudky nejsou zpracovávány ve prospěch ani v neprospěch jedné nebo druhé strany, nemůže cenová mapa plnit funkce zvláštního právního předpisu, o němž hovoří zákon. Cenové mapy mohou podle právníků být chápány pouze jako jakési doporučení. Proto mi dovolu, dámy a pánové, konstatovat, že nám v našich podmínkách naší České republiky nadále schází zákon, který by upravit problematiku nájemního bydlení a služeb spojených s bydlením komplexně, obecně, ve všech typech nájemního bydlení.

Předložený návrh zákona, který nyní projednáváme, je právě tím, co potřebujeme a co občané od nás očekávají. Je spravedlivý pro obě strany, tedy jak pro vlastníky, nájemce, tak i pro nájemníky. Návrh reaguje na připomínky vlastníků ve vztahu k výši nájemného tak, aby bylo dostatečně vysoké a umožnilo nejen údržbu, opravy a modernizaci, ale také zisk. Odstraňuje nejistoty nájemců a pronajímatelů v domech, kde skončila platnost zákona o jednostranném zvyšování nájemného. Přijetím tohoto zákona tak zabráníme dalšímu zvyšování nákladů státního rozpočtu ve formě doplatku na bydlení, jejichž roční odhad je odborníky stanoven až na výši 5 miliard korun.

Chci vás proto, vážené kolegyně a kolegové, požádat o propuštění návrhu zákona do druhého čtení, abychom o problematice mohli dále diskutovat v příslušném výboru a podvýboru, případně v bodech, a dospěli k takovému konečnému znění, které bude prospěšné všem a které občané od nás očekávají.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Miladě Halíkové. Nyní se slova ujme zpravodaj pro první čtení. Tímto zpravodajem je pan poslanec Jiří Krátký. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, paní předsedkyně. Já si myslím, že mohu navázat na ten závěr paní předkladatelky. Debata o nájemním bydlení je bezesporu nutná. Já si myslím, že v době, kdy vyžadujeme a mluvíme o mobilitě pracovní síly, tak je nám asi jasno, že to nevyřeší vlastnické bydlení. Opravdu potřebujeme uvolnit trh s byty, s nájemními byty, tak aby ty naše periferní oblasti, které se tak vylidňují, aby ty oblasti, které měly to štěstí,

že se jaksí ta práce tam udržela, našla se nová, jsou zapojeny do výroby, aby uměly nabídnout slušné, rozumné a cenově dostupné nájemné bydlení. Protože jestliže dneska v oblasti práce je, ona tam zítřka nemusí být, ona může být někde jinde, a potřebujeme tuto oblast skutečně vyřešit.

Moji kolegové ve Švédsku, když jsem se jich ptal, jak to děláte, když máte prakticky všechno ve vlastnickém bydlení, jak to, že my voláme po přesunu pracovní síly, oni říkali: Víte, my samozřejmě máme tu tradici, vlastníme prakticky všechno. No a my to máme vyřešené tak, že ta práce jde za námi, a ne my za tou prací.

Tak toto nás asi minulo a nedá se to očekávat v příštím období, takže skutečně ta debata o nájemním bydlení je nutná. Takže já bych se přiklonil k tomu – otevřme debatu, dejme tomu čas, jak dál budeme pokračovat v nájemním bydlení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a otvírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné písemné přihlášky, ale vidím nejprve našeho pana kolegu. Prosím.

Poslanec Václav Horáček: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, cíl, který je v tomto zákoně, je v přímém rozporu s deregulací nájemného. Přijetí návrhu by také ohrozilo Českou republiku ve svém důsledku při řízení před Evropským soudem pro lidská práva, kde jsou řešeny žaloby vlastníků domů na omezení jejich vlastnického práva z důvodu přetrvávající regulace nájemného v bytech.

Předložený návrh zákona je konečně i v přímém rozporu s programovým prohlášením vlády ze dne 4. srpna 2010, ve kterém se vláda zavázala, že předloží vlastní návrh novely občanského zákoníku s cílem ukončit regulaci nájemních bytů a připravit novou přehlednější a jasnější právní úpravu vyúčtování služeb poskytovaných společně s bydlením.

Proto navrhuji zamítnutí již v prvním čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Václavu Horáčkoví. Navrhuje zamítnutí tohoto návrhu. Já se zeptám na případnou další přihlášku do obecné rozpravy. Není taková, končím obecnou rozpravu.

Budeme hlasovat nejprve o návrhu, který zde zazněl, tedy o návrhu na zamítnutí. Předtím je ještě samozřejmě prostor pro závěrečná slova. Nejprve za navrhovatele paní poslankyně Milada Halíková. Prosím.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji. Jedno jediné vystoupení je zřejmě důsledkem toho, že problematika již byla velice podrobně prodiskutována v této Poslanecké sněmovně právě při projednávání novely

občanského zákoníku. O tom, že se jedná o tematiku velice závažnou, svědčí i to, že hned následující bod se rovněž bude zabývat tematikou nájemného a bude z pera poslanců za ČSSD.

Já bych chtěla, vážené dámy a pánové, aniž bych zdržovala a opakovala skutečnosti, které tady byly řečeny, které jsou v návrhu zákona a jeho zdůvodnění, požádat ještě jednou, abychom tento zákon propustili do druhého čtení, umožnili formou pozměňovacích návrhů posunout a změnit to, co vlastně přinesl čas od doby podání návrhu do jeho projednávání.

Dovolím si také navrhnout, že podle mého názoru by při projednávání ve výboru i podvýboru pro bydlení mohlo být velice účelné projednávání obou návrhů zákona společně, protože se jedná o tematiku shodnou. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné slovo za navrhovatele. Zeptám se pana zpravodaje. Nechce využít své možnosti. Proto je před námi už nyní hlasování o návrhu na zamítnutí. Doufám, že všichni se stačili dostavit do jednacího sálu a že budu moci toto hlasování zahájit.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 56 a táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí této normy. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 56, přítomno 155, pro 82, proti 62. Tento návrh uspěl, byl přijat. Proto končím projednávání bodu 28, sněmovního tisku 163.

Zahajuji projednávání bodu

29.

Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Ladislava Šincla, Jana Látky, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona o v místě a čase obvyklém nájemném z bytu (zákon o nájemném) /sněmovní tisk 218/ - prvé čtení

Prosím, aby za navrhovatele tuto normu uvedl pan poslanec Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý večer, vážení kolegové, dámy a pánové. Nevím, jakými slovy zabránit tomu parnímu válci 118 hlasů vládní většiny, aby nebyl zamítnut i tento návrh, který se vám chystám předložit, ale pokusím se přesvědčit tu drtivou většinu, která tady takto

zachází poměrně stejně se všemi našimi návrhy, že tady se jedná o návrh, který smysl má a který by mohl prospět řešení situace, která vznikla po 1. lednu a kterou už tady popisovala paní poslankyně Halíková, takže nechci podorys té situace opakovat. (V sále je velký hluk.)

Já vám tady předkládám návrh zákona, jehož – prosím o pozornost...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím – promiňte.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Byl bych rád, kdybyste aspoň předstírali, že to zvážíte, než to zamítnete, vážení kolegové! (Potlesk z levé strany sálu.)

Než začnete hlasovat o zamítnutí, abyste věděli, co budete zamítat. Budete zřejmě zamítat, jak se tak na vás dívám, protože cítím dnes celý den tu neoblomnost ze stran vládní koalice. Možná aspoň někteří z nás – nebo z vás se zaposlouchají do toho, co budu říkat, a třeba se v nich pohne svědomí a třeba přijmou argument, když vám řeknu, že po 1. lednu soudy nemají podle čeho rozhodovat o místně obvyklém nájemném, protože není definováno. Takže to, co tady navrhujeme, to je ten zákon – my navrhujeme definici místně obvyklého nájemného. Dokonce bych vám rád řekl, a bych oblomil vaše tvrdá srdce, že dokonce i ten občanský zákoník, který je připravován vámi, vládní koalicí, počítá s tím, že místně obvyklé nájemné bude skutečně takto zákonem definováno. To znamená, že i vámi připravovaná předloha počítá s tím, že takováto definice musí být provedena. Takže my tady docela vstřícně vůči vládní koalici vám nabízíme řešení.

Když se podíváte na ten návrh zákona, § 4, tam je přesně ta definice, co to vlastně je nájemné v čase a v místě obvyklé. Je tam navrhován také způsob, jak by se měly výše nájemného konat, to znamená, upravujeme tam proceduru, za jakých podmínek lze zvýšit nebo snížit písemnou dohodou nájemné mezi pronajímatelem a nájemcem. Zároveň jsou tam ustanovení, ve kterých se říká, že vláda stanoví nařízení na dobu dvou let způsob zjištění nájemného v místě a čase obvyklého, takže je tady určitá doba, po kterou by platila cenová mapa, vzorec pro výpočet výše nájemného, vzorec pro výpočet koeficientu a postup při vyhledávání maximálního přírůstku měsíčního nájemného pro konkrétní byt. Jsou to podle mě věci, které skutečně soudce bude potřebovat, když bude rozhodovat v případě sporu, který vznikne mezi pronajímatelem a nájemcem.

Takže přátelé, takovouto vrcholně praktickou věc nabízím za opozici vládní koalici a prosím vás, abyste, než budete hlasovat, zvážili, jestli to náhodou není něco, co by mohlo pomoci situaci, která vznikla po 1. lednu v České republice v důsledku deregulace nájemního bydlení. Máte k

dispozici poměrně jednoduchý návrh zákona, přehledný, takže kdo má zájem, určitě se mohl seznámit s tím, o co se nám jedná.

Obávám se ale, že pokud se něco podobného nepřijme, tak to naopak vytvoří situaci poměrně nejednoduchou, protože v této chvíli bych nechtěl být na místě soudce, který by se měl v podobných případech sporu rozhodovat.

Děkuji za pozornost. Teď už může mluvit jedině zpravodaj.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli. Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Jana Klána.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý podvečer, vážená paní předsedající, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámil se svou zpravodajskou zprávou.

Zástupce navrhovatelů v předmetné věci sdělil vše podstatné, a tím mi usnadnil jako zpravodaji situaci ve smyslu, že již není potřeba nic dalšího, podrobnějšího v tuto chvíli z mé strany uvádět. Já pouze navrhnu přikázat tento tisk výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám písemné přihlášky. Prosím, zda se někdo hlásí z místa. Prosím, pane kolego. Slovo má pan poslanec Luděk Jeništa.

Poslanec Luděk Jeništa: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, je mi trochu líto po slovech pana místopředsedy, že budu možná tím, kdo tady potlačí parní válec o malý kousek dopředu. Přesto se musím k tomuto návrhu zákona vyjádřit.

Nechci tady dlouze hovořit o historii nájemného z bytu, kterého se týká samozřejmě občanský zákoník, § 686, 696. Týká se ho vyhláška Ministerstva financí z roku 1993, která byla v roce 2001 nálezem Ústavního soudu zrušena. Poté nastal takový mírný chaos nebo vakuum, kdy bylo mylně vnímáno, že staré smlouvy podléhají regulaci. Změna nastala v roce 2006 schválením zákona č. 107 o jednostranném zvyšování nájemného. Tento zákon ruší regulaci ve dvou fázích. Na konci minulého roku to byla první fáze, na konci roku 2012 to bude fáze druhá.

Co se týče návrhu tohoto zákona, zaznamenali jsme tam určité technické nedostatky, ať se to týká definice podlahová plocha bytu, která je v různých směrnících nebo vyhláškách definována vždy jinak, tady to upřesněno není. Ať už se to týká některých dalších paragrafů, kde dochází k právní úpravě obsažené v občanském zákoníku nebo nepřímé novele

občanského soudního řádu a podobně. Ale to jsou věci, které by se jistě technicky daly odstranit.

Nicméně je tam věc, která je pro nás nepřípustná, a to je § 6 odst. 4, kde je výjimečný postup pro příjemce starobního a invalidního důchodu. Je to vlastně zakotvení jejich ochrany zcela jednoznačně na úkor majitele domu. Naopak by to mělo být samozřejmě řešeno nějakým doprovodným sociálním programem a tady je to zcela jednoznačně přenesení řešení nízkých příjmů právě na majitele domů, což samozřejmě určitě by vyvolalo další spory a další reakce majitelů domů vzhledem k Evropskému soudu pro lidská práva atd. Což je určitě velký problém. Tento můj argument násobí ještě skutečnost, že tato určitá forma regulace řeší vlastně pouze nízké příjmy. Už vůbec nezohledňuje vlastnictví movitého či nemovitého majetku.

Z tohoto důvodu chci říci, že v zákonu č. 107, tím jsme se postupně zbavovali regulace, a teď tímto zákonem bychom ji v určité formě znovu zaváděli. Proto bych rovněž dal přednost závazku vlády, která by měla předložit novelu občanského zákoníku a tam řešit tuto situaci. Proto si dovoluji navrhnout neschválení tohoto návrhu zákona v prvním čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, buď můžeme vrátit návrh k dopracování nebo zamítnout.

Poslanec Luděk Jeništa: Navrhuji zamítnutí zákona v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Klučka je další, kdo se hlásí do rozpravy obecné. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedkyně, kolegové, kolegyně, trošinku odlehčím toto téma, protože mé vystoupení bude obecnější k situaci, která tady teď v této Poslanecké sněmovně vzniká. Hledal jsem příčinu malého zájmu, nebo i skoro nezájmu poslanců vládní koalice o iniciativní návrhy poslanců opozice. Hledal jsem příčinu a zdá se mi, že jsem ji našel.

Dámy a pánové, ocituji vám ze strany 43 osmý odstavec koaliční smlouvy, která celou situaci vysvětluje: „Smluvní strany se zavazují, že budou na půdě obou komor Parlamentu podporovat přijetí koaličních vládních návrhů zákona. Pozměňovací nebo doplňující návrhy ke koaličním vládním návrhům zákonů podpoří smluvní strany v obou komorách Parlamentu jen po vzájemné dohodě. Současně se zavazují, že případné nevládní návrhy zákonů a pozměňující návrhy předkládané poslanci a senátory koaličních klubů anebo připojení se k iniciativě poslanců z jiných klubů budou předem konzultovány na úrovni předsedů klubů. Podmínkou pro jejich podporu bu-

de dohoda smluvních stran na úrovni K9 nebo K6. Není-li dohodnuto jinak, budou koaliční kluby při hlasování respektovat koaličně dohodnuté stanovisko vlády. Nedodržení tohoto pravidla je považováno za porušení koaliční smlouvy, které může vést až k vypovězení koaliční smlouvy.”

Koaliční smlouva, k naší lítosti, opoziční lítosti, se vůbec nezabývá instutem iniciativních návrhů opozice bez toho, že by se k tomu některý z poslanců vládní koalice po předchozí dohodě v koalici připojil. Takže všechny návrhy, které opozice zde předkládá, sebelepší, prostě budou končit s největší pravděpodobností zamítnutím v prvním čtení.

Je mi líto těch poslanců vládní koalice, kteří musí zkoumat text těchto návrhů, aby našli rozumné vysvětlení z této situace ke svému verdiktu: předkládám návrh na zamítnutí návrhu zákona.

Pokud jde o stanoviska vlády k této iniciativě, pak nenajdete stanovisko vlády k iniciativě opozičních poslanců, které by bylo kladné. Nenajdete ani stanovisko vlády, které by neřikalo souhlas ani nesouhlas, ale pomohlo doprovodit tento návrh do druhého čtení svými legislativními úpravami tak, jako je to kupříkladu ve stanovisku vlády k návrhu zákona o rodině, který začneme za chvíli, kde opravdu nenajdete nic jiného než legislativní úpravy tohoto návrhu, aby on mohl projít do druhého čtení a poté aby mohl být dále projednáván.

Dámy a pánové, velmi se omlouvám, že jsem vás tímto konstatováním zdržel, ale řeknu vám: mně je to prostě líto. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Václav Klučka, nyní je přihlášen pan poslanec Stanislav Křeček, po něm pan poslanec Jiří Paroubek, jestli registruji přihlášku dobře.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedající. Po předřečníkovi, který uvedl, z jakých důvodů byl tento návrh zamítnut... Jaká je situace? Situace je taková, že novela občanského zákoníku a samozřejmě i budoucí občanský zákoník, který přijmeme, říká, že nájemné se sjednává dohodou, a pokud se účastníci nedohodnou, rozhodne soud podle místně obvyklého nájemného, nájemné, které je v místě a časově obvyklé. Nám samozřejmě definice místně obvyklého nájemného nechybí, ta je v zákoně z 90. let, tuším v zákoně 151/1992 o oceňování majetku, kde se říká, že místně obvyklé nájemné je takové, za které lze věc v místě a čase pronajmout. To ovšem u bytů není příliš praktické, protože u bytů se musíme ptát komu pronajmout. Je přece rozdíl, jestli to pronajímám důchodci s minimálním důchodem nebo někomu jinému. Čili ty věci jsou složité.

Takže vždycky se všude předpokládá, že ještě bude zvláštní zákon, který řekne, jak se k tomu místně obvyklému nájemnému dostaneme. A to

předpokládá nový občanský zákoník a náš zákon není nic jiného, než abychom řekli, jakým způsobem se to místní nájemné stanoví, protože jinak pro to soud nemá žádný podklad.

Pokud jde o cenové mapy, to je největší zklamání, kterého jsme se mohli dočkat. Zatímco neoficiálně s panem náměstkem i s panem ministrem jsme slyšeli, že se bude brát ta situace, která je, že to bude skutečně obvyklé nájemné v místě – ale kdepak! Je to výmysl jednoho znalce, který např. předpokládá, že obvyklé nájemné např. v Sedlčanech je 113 korun za metr, což je víc, než se dnes platí na Královských Vinohradech v Praze, čili takovéhle nesmysly. My jsme se pokusili stanovit místně obvyklé nájemné tak, aby soudy měly z čeho vycházet, aby byla nějaká jistota.

Druhá situace, která je ještě naléhavější než to první, je, že ten soud dnes, nebo pronajímatel, nebo vůbec nikdo nemá žádné měřítko, jak často se může na soud obracet. Přátelé, jestli se pronajímatel může každý půlrok obrátit na soud a nic mu v tom nebude bránit a navíc ještě podle pozměňovacího návrhu občanského zákoníku náklady bude platit ten, kdo prohraje, tzn. nájemce, tak se dostáváme do situace, která je prostě směšná! Ale můžeme to říkat nahoru a dolů, jak říká známá filmová hláška: Je to marný, je to marný, je to marný. A je tomu proto, že je vám to jedno, je vám to jedno a je vám to jedno! (Výraznější potlesk z levé části Sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Stanislav Křeček. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já se pokusím navázat organicky na pana poslance Křečka, pokusím se zdůraznit některé jeho myšlenky.

Možná je škoda, že se v důvodové zprávě k tomuto tisku neobjevuje to mimořádně podstatné – kolika lidí se to vlastně týká. Těch lidí jsou asi tři a půl milionu. Takže řešit tento problém tak, že se zavřou oči, že se řekne, že ho vyřeší novela občanského zákoníku... Ta novela se také chvíli bude projednávat. Připusťme, že nemusí být zrovna dokonalá, a za rok tady budeme stát na stejném místě s podobným návrhem zákona.

Pokud si pamatuji, pan poslanec Jeništa, prostřednictvím předsedající, byl úspěšným starostou jednoho města. Myslím, že se tam setkával s touto praktickou zkušeností. On bohužel přečetl jenom to, co bylo ve vládním stanovisku. To myslím, že je trochu odpreparováno od skutečného života. Takže já bych byl rád, kdyby využil své zkušenosti.

Možná, že tento návrh, který tady je, není nějakým vzorem dokonalosti, ale pojďme o něm diskutovat. Je to aspoň vhodný nosič, kde je možné něco udělat na ochranu zájmů tří a půl milionu lidí, ale samozřejmě také

těch majitelů domů, kteří jsou dnes v překerní situaci. Protože jak se mají dohodnout na těch věcech? Vždyť vlastně nic nefunguje! Pokud to půjde k soudu, tam není vlastně o čem jednat, protože cenové mapy neexistují, pokud jsem to dobře pochopil. Takže soudy budou zahlcené, až budou existovat. Je otázka, jestli tohle je ten správný algoritmus, podle kterého by se mělo postupovat. A tady někdo s algoritmem přichází, možná že je nedokonalý, ale dá se o něm jednat.

Já bych považoval za velkou chybu, kdyby koalice – koaliční poslanci postupovali stejně arogantně v této záležitosti, ve které není žádná ideologie. Ale prosím, já chápu, že může mít někdo problémy s progresivním zdaněním. To chápu, má prostě své představy o světě, ty se mi nemusí líbit, stejně tak jemu se nelíbí mé. Ale tady tohle je praktický problém, který se týká tří a půl milionu lidí. A když jej nevyřešíme – když jej nevyřešíte (s důrazem), je to vaše odpovědnost především jako poslanců, kteří podporují tuto vládu, tak to bude špatné především pro vás.

To je to, co jsem tady chtěl říci. Myslím, že by bylo dobré propustit tenhle návrh do druhého čtení, a uvidí se, jestli se s tím dá něco udělat, jestli se dá dohodnout kompromis, který bude přijatelný i pro strany vládní koalice. (Potlesk z levé části sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní se hlásí pan místopředseda Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jestli, paní předsedkyně, už nejsou další přihlášky do rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nemám tady žádnou, ale zeptám se. Pokud chcete vystoupit teď, tak samozřejmě, pokud chcete dát ještě přednost případné další přihlášce. (Místopředseda chce dát přednost.) Čili se zeptám – je nějaká přihláška do rozpravy? (Nikdo se nehlásí.) Není, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pokud nejsou, tak bych chtěl reagovat na to, co zaznělo jako námitka předtím, než zazněl poměrně rychlé návrh na zamítnutí. Já jenom řeknu, že to, co zaznělo jako výhrada k tomu, jednak bylo to, že v předkládaném návrhu zákona je použit pojem podlahová plocha bytu, aniž bylo přesněji definováno, co to přesně obsahově je. Rád bych řekl, že si myslím, že tato výhrada by neměla být důvodem k zamítnutí tohoto návrhu, protože problém toho, co to je podlahová plocha bytu, jsme schopni v průběhu dalšího čtení zřejmě vyřešit a jsme schopni se dohodnout. To bych byl rád, kdyby tato námitka nevedla k vašemu rozhodnutí hlasovat pro zamítnutí.

A druhá, kterou jsem zaregistroval a která zazněla v rozpravě, to byla zřejmě vážnější výhrada, která se týká § 6, ve kterém se kritizuje skutečnost, že my v tomto návrhu vlastně vyčleňujeme určitou skupinu nájemců, starobních nebo invalidních důchodců, kteří by byli takto podle názoru, který tady zazněl, samozřejmě chráněni způsobem, který by neměl jít na konto vlastníků bytů a měla by to být otázka sociální ochrany státu. Tady se dokonce říká, že je údajně nebezpečí, že by to mohlo skončit před Evropským soudem. Já bych rád řekl, že podobný typ ochrany existuje ve starých státech Evropské unie, ve Vídni v Rakousku apod. Rozhodně jsme to tedy nenabídli jako něco extravagantního, co Evropa nezná. Na druhé straně i to je bod, o kterém jsme připraveni se bavit. A pokud bychom se nedohodli, tak v zájmu věci jsme samozřejmě připraveni tady přistoupit na nějaký kompromis.

Takže tím bych na vás chtěl apelovat, že ty námitky, které zazněly v rozpravě, by dle mého názoru neměly být důvodem k zamítnutí návrhu. Souhlasím s tím, co řekl můj předřečník, že tato předloha by měla sloužit rozpravě v dalším čtení, kde jsem přesvědčen, že by stálo za to najít něco, co by podle mě bylo nesmírně významné pro těch zhruba 3,5 milionu lidí, kterých se to týká.

Já jsem přesvědčen, že je chyba, že podobnou úpravu v této chvíli nemáme. Teď nechci začínat kritiku na adresu příslušného ministerstva, ale jsem přesvědčen, že před 1. lednem celá věc už měla být právně nějakým způsobem ošetřená. Tohle je dodatečné, ale je pořád lépe pozdě než vůbec. Takže moc na vás apeluji, abychom tuto práci ve Sněmovně odvedli. Opakuji, je to v zájmu 3,5 milionu lidí, kterých se to týká. A pokud nedokážeme žádnou podobnou úpravu provést, tak se skutečně bude dít to, co tady už zaznělo: že je možné, že v pravidlech styků mezi nájemci a vlastníky bytů bude existovat pro smluvní vztahy naprosto nejasná situace, která bude moci vyvolávat spory nepřetržitě, že nebude žádná stabilita smluv, které se budou uzavírat. Pokud se povedou tyto soudní spory, jednak podle mě zavalí soudy a jednak to může vést k tomu, a nedovedu si to představit, jak řada nájemců bude platit soudní náklady takových sporů. To znamená minimalizovat tuto zátěž na soudy, na lidi, na nájemníky. Podle mě je to ale i problém pro vlastníky domů. Takže je to něco, co si myslím zaslouží obrovské množství lidí, aby to pro ně Parlament udělal.

Přál bych si, abychom nezamítli tento návrh a abychom se dobrali řešení, které pomůže situaci právně řešit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Zaorálkovi. Ještě se zeptám, zda je zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Žádná přihláška není, obecnou přihlášku končím. Jsme u závěrečných slov – navrhovatelé, zpravodaj? (Nechtějí.) Nikoliv.

Přivolávala jsem již před chvílí všechny naše kolegy do jednacího sálu, ještě je zkusím jednou přivolat a budeme rozhodovat o návrhu na zamítnutí, který zde byl předložen panem poslancem Ludkem Jeništou. O tomto návrhu na zamítnutí rozhodneme v hlasování. Ještě zde mám žádost o odhlášení. Čili vás odhlašuji, prosím přihlaste se.

Rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 57. Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 57, přítomno 140, pro 77, proti 62. Tento návrh byl přijat. Návrh zákona byl zamítnut.

Končím tím projednávání bodu 29, sněmovního tisku 218, s poděkováním navrhovatelům i panu zpravodaji.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu. Tímto bodem je

31.

Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 205/1. Prosím, aby tento návrh uvedl navrhovatel, tedy pan poslanec Pavel Staněk. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolím si vám navrhnout v této legislativní smršti další zákon, který jistě vyvolá velkou diskusi. Je to návrh zákona, kterým se mění zákon o rodině a který by měl posilovat institut střídavé péče a nově upravovat ustanovení zákona o rodině týkající se popření otcovství.

Hlavním smyslem první části navržené úpravy je následovat moderní trendy v oblasti výchovy dětí po rozvodu rodičů, a to samozřejmě při plném respektování zájmů dítěte a dodržení práv dítěte na rodičovskou výchovu.

Situace v Evropě se v této oblasti postupně mění. K státům, kde primárně je využívána střídavá péče, kde má tradici, jako jsou skandinávské země, se přidala postupně Belgie, později Německo, Ioni Slovensko – tam tedy není ještě primárně využívána, nicméně trend je směřující právě ke střídavé výchově. Evropského trendu si všiml v loňském roce i Ústavní soud, který se ve svých rozhodnutích jasně přiklonil k masivnějšímu využívání střídavé péče, když úplně jasně bourá zažitě mýty

o nezbytnosti absolutní výchovné shody mezi oběma rodiči a zároveň její bezkonfliktnosti. Zahraniční zkušenosti potom ukazují, že je velmi vhodné využívat střídavou péči tak, jak je využívána u nich, když bohužel u nás, v České republice, v tuto chvíli je využívána ve velmi relativně nízké míře.

Podle statistik Ministerstva spravedlnosti je v České republice 90 % dětí svěřováno v době porozvodové péče do péče matky, v 8 % potom do péče otce, zhruba ve 4 až 5 % je svěřováno do střídavé péče. Přitom – na tom se asi můžeme shodnout – střídavá péče a společná výchova mohou nejlépe zajistit dítěti péči, která by odpovídala situaci, která je za situace normálního manželství, tedy tehdy, když rodiče spolu žijí dál.

Zkušenosti ze zemí s dlouholetou tradicí střídavé výchovy ukazují, že děti, které jsou ve střídavé péči, jsou mnohem lépe adaptované v běžném životě než děti v péči jednoho rodiče a že tato adaptace se neliší od dětí z úplných rodin. Naopak, děti vyrůstající bez otce jsou mnohonásobně více ohroženy poruchami chování, závislostmi, nebo dokonce kriminálním jednáním. Z toho dle mého názoru jistě musí vyplynout, že střídavá péče by měla být principiálně v zájmu dítěte. Proto by se měla stát primárním způsobem výchovy po rozvodu rodičů, ledaže by jeden z rodičů nebyl z nějakého objektivního důvodu způsobilý dítě vychovávat či neměl o výchovu zájem.

Platné znění ustanovení § 26 zákona o rodině ponechává dosud při rozhodování v oblasti péče o nezletilé, konkrétně ve věci rozhodování o svěření nezletilého do výchovy, zcela na uvážení soudu, zda svěří dítě do společné, popřípadě střídavé výchovy. Tato platná právní úprava podle mého názoru v soudní praxi vede ke značně omezenému využívání institutu společné, popřípadě střídavé výchovy, bohužel i v případech, kdy fakticky jsou splněny všechny předpoklady pro její nařízení.

Návrh mnou předkládané novely rozděluje podmínky pro nařízení střídavé a společné výchovy vzhledem k jejich charakteru. Nařízená výchova samozřejmě nemusí být vždycky v zájmu dítěte, a proto je na to akcentováno – aby i nadále tento postulát zůstal zachován.

Nově se v návrhu, který předkládám, navrhuje, aby střídavou výchovu nařídil soud vždycky, když shledá, že rodiče mají o takovou výchovu zájem, aby jim dítě bylo svěřeno do střídavé péče, a také jsou samozřejmě schopni střídavou péči zajistit. Soud samozřejmě v rozhodování tak jako dosud přihlíží k citové orientaci dítěte, to znamená zcela legitimně se zabývá dokazováním, důkazním řízením, přihlíží k výchovným schopnostem, k odpovědnosti každého z rodičů. A samozřejmě, pokud je to možné, tak v souladu s občanským soudním řádem zjišťuje i názor dítěte na jeho možné svěření do střídavé, případně společné péče. K tomuto názoru samozřejmě soud vždycky přihlídně. Už za této úpravy i za úpravy, která je mnou navrhována.

Pokud tedy soud provedeným dokazováním zjistí, že jsou splněny zákonné podmínky a společná, popřípadě střídavá výchova dítěte je v jeho zájmu, vždy by měl soud do takové výchovy dítě svěřit. Samozřejmě nenařídí, pokud to není v zájmu dítěte.

U společné výchovy, která bude pravděpodobně asi v menších procentech, v menších počtech případů svěřována nebo rozhodována, se nově navrhuje, aby soud schválil vyložene výslovně svoji (?) dohodu rodičů o společné výchově, existuje-li mezi nimi shoda o společném způsobu výchovy.

Druhá část, která se týká právě ustanovení popírání otcovství, reaguje na nález pléna Ústavního soudu, který ruší k 31. prosinci letošního roku § 57 odst. 1 zákona o rodině. Ústavní soud shledává, že při současném vymezení lhůty – které je, pro vaši informaci, šestiměsíční lhůta k popření otcovství manžela matky, která běží od doby, kdy se otec dozví o narození dítěte – není pro manžela matky možné zjistit všechny relevantní skutečnosti pro popření otcovství. Nelze po manželovi požadovat spravedlivě, aby preventivně zjišťoval, zda je otcem dítěte. Podle Ústavního soudu je současné nastavení lhůty v rozporu s Listinou základních práv a svobod a s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

Co se týče prodloužení lhůty k otcovství, i tato úprava je rovněž v souladu se zahraničními zkušenostmi. Na Slovensku běží manželovi matky tříletá popěrná lhůta od doby, kdy se dítě narodilo. Po uplynutí popěrné lhůty rozhoduje soud, zda povolí řízení na popření otcovství. Ve Finsku je dána dvouletá lhůta, v Lotyšsku rovněž dvouletá a ve Francii potom dokonce pětiletá lhůta, nebo desetiletá – podle toho, zda manžel matky udržuje s dítětem kontakt.

Návrh celé novely, tak jak ji předkládám, je v souladu s ústavním pořádkem a s mezinárodními právními závazky České republiky. Nevidím tedy důvod, proč by takový návrh neměl i vaši podporu, a dovolím si za sebe a možná za některé příznivce takové úpravy požádat o podporu i vaši. Podporu v tom znění, jak bylo předloženo v tisku pod číslem 205.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli, panu poslanci Pavlu Staňkovi. Nyní prosím o slovo zpravodaje pro první čtení, kterým je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane kolego.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, vážený člene vlády, vážené dámy, vážení pánové, já si odpustím, samozřejmě, ve zpravodajské zprávě jakékoliv osobní komentáře. Zkonstatuji pouze, že vláda České republiky přijala stanovisko moudré

horákyně, čili ani nedoporučila, ani nezamítla, pouze se opatrně vyslovila k tomu, co by v návrhu mělo být případně ještě upraveno, pokud by ho Poslanecká sněmovna chtěla přijmout. A stejně tak bych chtěl říci, že stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti konala v této věci seminář, kam byla pozvána celá řada lidí z odborné veřejnosti. Já bych řekl, že nejen z odborné, ale i zainteresované veřejnosti. Závěry z něj jsou také velmi rozporuplné, od velmi nadšených příznivců po velmi ostré kritiky. Takto asi přibližně stojí situace v tuto chvíli.

Já bych spíše doporučil, aby Poslanecká sněmovna návrh nezamítala v prvním čtení, aby ho propustila do čtení ve výborech, aby vytvořila prostor se o něm věcně bavit v příslušných orgánech Sněmovny – abychom celou debatu, kterou jsme slyšeli už právě na semináři, nemuseli absolvovat tady ve sněmovně – a pak se k němu vrátila ve druhém a třetím čtení. Je to ale čistě jenom moje doporučení jako zpravodaje.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, mám do ní v tuto chvíli sedm přihlášek písemných, jednu z místa, druhou z místa, písemné mají přednost. Nejprve paní poslankyně Jitka Chalánková.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, jistě vnímáme, jak citlivé téma probíráme. Když jsme se o tomto tématu bavili na stálé komisi pro rodinu, předběžně také na semináři, tak jistě cítíme, že téma je velmi složité a že se asi těžko podaří vytvořit takový zákon, který by vyhovoval všem situacím, ve kterých se rodiny mohou ocitnout. Takto moudře mohl rozhodnout v historii pouze jeden, a to byl král Šalamoun.

Ale přesto se snažme, ať rodiče, soudci, nebo i my, mít na paměti jedno: je dobře, že slyšíme, že zájem dítěte má přednost, to je velmi dobře, že tato věta tam je. Ale mějte na paměti ještě jednu záležitost: že dítě není majetkem, že dítě není majetkem ani otce, ani matky a žádný z nich na ně nemá právo a nárok. Dítě není majetkem ani jednoho z nich.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové. Druhou přihlášenou je paní kolegyně Lenka Kohoutová, po ní bude hovořit paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, ráda bych vystoupila s příspěvkem na podporu návrhu zákona o rodině, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o změnu, která je malou co do počtu slov, avšak velkou svým významem. Máme v ru-

kou návrh na novelizaci zákona, který přináší mnohým dětem naději vyrůstat s oběma rodiči, byť střídavě.

Hovoříme o tom, že dítě bude svěřeno do této péče, bude-li to v jeho zájmu. Možná krátce o tom, co je to střídavá péče. Je to péče obou rodičů, kdy dítě však žije střídavě u jednoho z nich po různé dlouhou dobu, kterou stanoví soud. Jak dlouhá bude doba mezi jednotlivými intervaly, jak jsem říkala, určí soud. V potaz se vždy berou doporučení psychologů, shoda či neshoda rodičů a názor dítěte, pokud je k tomu způsobilé.

Ač doposud soud nemusel o použití institutu střídavé péče rozhodovat, pokud schválíme tuto novelu, říkáme, a já pevně věřím, že ji schválíme, že soud se bude muset zabývat skutečností, zda má rodina o střídavou péči zájem, a především, zda je tento zájem ve skutečném zájmu dítěte. Zkrátka již nebude možné se tomuto tématu vyhnout. Soudce prostě a jednoduše bude muset vzít v potaz, že rozhoduje o střídavé péči, nejde se tomu po této novelizaci vyhnout.

V současnosti se u nás soudci vyslovují pro střídavou péči pouze v necelých 3 %. Na Slovensku je to 16 % a v Belgii dokonce 20 % pro rozhodnutí pro střídavou péči.

Velmi ráda bych se svými kolegy ještě diskutovala o onom pojmu, co je to zájem dítěte. V žádném případě nesmí být rozhodujícím ukazatelem například malý byt či chudoba. Zájem dítěte však musí být brán na zřetel, když se v rodině objevují patologické jevy jako násilí, drogy, alkohol nebo třeba gamblerství. Pod pojmem zájem dítěte je i jeho vyzrállost, jeho zdraví a jeho rozhodnutí být s jedním nebo s oběma rodiči. Musíme si říci, že mnohé děti samozřejmě nezvládnou bydlet střídavě u jednoho či u druhého rodiče.

Diskuse nad zájmem dítěte a nad tím, co si pod tímto termínem představit, je pro mě klíčem, který otevírá možnost dítěte vyrůstat u obou rodičů. V žádném případě nesmíme dovolit, aby dítě bylo nástrojem k vyvolávání dalších šarvátek mezi rodiči nebo aby sloužilo jako rukojmí jednoho z nich. Tohle však není o vyzrállosti dítěte, o které jsem již hovořila, ale o zdravém rozumu samotných rodičů.

Dále bych ráda debatovala o možnostech, jak zavést povinnost uvádět v rozsudku, proč bylo nebo nebylo rozhodnuto o svěřeni dítěte do střídavé péče. Z jedné strany na to nahlížím jako na poučení pro rodiče a z druhé strany jako na jakési vodítko pro případná odvolání proti rozsudku. Podobný systém je velmi dobře praktikován v Belgii, kde toto podstatě lépe funguje nežli u nás.

Tak jako v životě není nic úplně bílé ani nic úplně černé, tak jsem se při své práci setkala jak s negativními, tak s pozitivními názory. Netvrdím, že střídavá péče je ideálním lékem na porozvodové starosti, ale pokud máme prostor diskutovat o možnostech, jak zachovat dítěti šanci vyrůstat s mat-

kou i otcem, musíme tak učinit. Velmi prosím, mějme při naší debatě na paměti, že jednáme o dětech. O dětech, které mají právo na oba rodiče, o dětech, které mají právo současně na mámu i na tátu.

Na závěr bych ráda citovala Úmluvu o právech dítěte, kterou jsme před lety přijali a kde se píše. Cituji: "Článek 9 odst. 3. Státy, které jsou smluvní stranou Úmluvy, uznávají právo dítěte odděleného od jednoho nebo obou rodičů udržovat pravidelně osobní kontakt s oběma rodiči, leda že by to bylo v rozporu se zájmy dítěte." Čili naše novela se přímo k tomuto vztahuje.

Dámy a pánové, chtěla bych vás nyní vyzvat k široké a plodné diskusi, která bude probíhat mezi prvním a druhým čtením. Mějme při ní na mysli, že právě rozhodujeme o zájmu i našich dětí. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Kohoutové. Prosím nyní paní kolegyni Zuzku Bebarovou-Rujbrovou, po ní je přihlášen pan poslanec Jiří Koskuba.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Děti jsou velmi citlivé téma a bude tomu jistě odpovídat i zde probíhající diskuse.

Já bych zejména některým poslancům, kteří zde nejsou tak dlouho jako já nebo třeba pan poslanec Benda, ráda připomněla, že jsme podobou diskusi už absolvovali. Absolvovali jsme ji v roce 1998, když jsme projednávali takzvaně velkou novelu zákona o rodině, která možnost střídavé výchovy do našeho práva zavedla. Tehdy jsme měli příležitost slyšet celou řadu odborníků a lze říci, že jsme šli nad jejich názor právě proto, že jsme chtěli umožnit úzký kontakt dítěte s oběma rodiči.

Pro mě ale návrh pana kolegy Staňka představuje především výraz nedůvěry k naší justici. 90. léta byla poznamenána děravým právem, koneckonců ekonomicky na to doplácíme dodnes, a dnes máme naopak tendenci šněrovat občany do nepřehledné právní kazajky, v níž sice neznalost práva a zákona neomlouvá, ale právo se stalo zcela nepřehledným nejenom pro občany, ale i pro právní odborníky. Soudům pak striktně linkujeme rozhodnutí, která musí při splnění formálních náležitostí učinit, dáváme jim k tomu lhůty, ve kterých tak musí učinit, a zapomínáme na to, že ne všechny případy jsou stejné, a že pokud soudům neponecháme prostor pro posouzení právě jednotlivostí těchto případů, tak náš dobrý záměr může skončit i nešťastně.

Návrh vychází z přesvědčení, že rodiče, a je lhostejné, zda to má být otec, či matka, mají právo na dítě. Já bych chtěla říci, že tomu tak není. Dítě má právo na blaho, má právo na to, aby rodiče zabezpečili veškeré jeho potřeby, jeho výživu, jeho zájmy, jeho lásku, má právo na oba rodiče, to už

tady jedna z předřečnic řekla. Ale motem všech rozhodování, která se nezletilých dětí týkají, by mělo být – a stanoví to výslovně zákon – blaho dítěte.

Asi se mnou budete souhlasit, že v rozvodovém řízení, a to i u tzv. slušných rozvodů, lze blaho dítěte zajistit jen velmi obtížně. Dítě zde, i když rodiče jsou schopni spolu aspoň zčásti komunikovat, přichází o celou řadu svých životních jistot, ztrácí alespoň zčásti kontakt s jedním z rodičů. A smyslem rozhodování soudů by mělo být, aby mu co nejvíce těchto životních jistot zbylo. Mezi tyto jistoty nepatří pouze rodiče. Patří mezi ně také okruh dalších příbuzných, známých, kamarádů z ulice, škola, zájmová setkání, a pokud rozhodneme striktně o tom, že dítě za určitých okolností se musí stěhovat jako kufr od jednoho rodiče k druhému v termínech, které budou jen obtížně soudy vykonatelné, nejsem si jista, že právě tím jeho blaho a jeho základní zájmy zajistíme.

Připomínám těm, kteří zde citovali zahraniční vzory, že třeba ve Spojených státech amerických, které jako jedny z prvních, a velmi úspěšně, aplikovaly střídavou výchovu, je obvyklý postup ten, že dítě bydlí v bytě, kde dříve žili společně rodiče, a rodiče se v soužití s dítětem střídají. Já si umím představit střídavou výchovu v případech, kdy rodiče bydlí v jedné obci a kdy dítě neztrácí celý okruh jistot, o kterých jsem hovořila. Umím si představit, že středoškolák bude trávit dobu svého školního vzdělání, tedy od pondělí do pátku, u jednoho z rodičů v krajském městě a bude se vracet k druhému z rodičů na venkov na víkend a bude to tak, jak je to u celé řady rodin, kde rodiče rozvedeni nejsou. Nejsem tedy nepřitelem střídavé výchovy, ale jsem nepřitelem vynucování střídavé výchovy při splnění formálních náležitostí, kde tzv. zájem dítěte, který tam pan navrhovatel ještě nechává, by se rovněž mohl stát pouze formálním posouzením pro rozhodování o něčem tak důležitém, jako jsou děti.

Takže já bych chtěla poprosit, abychom nechali soudy rozhodovat o tom, co je to blaho dítěte. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Zuzce Bebarové-Rujbrové. Nyní je přihlášen pan kolega Jiří Koskuba. Po něm zde mám přihlášku paní poslankyně Soni Markové.

Poslanec Jiří Koskuba: Dobrý večer, paní předsedkyně, torzo vlády, rádoby sloutná Sněmovno. Nejsem odborník na právo. Naštěstí díky blahosklonnosti mé manželky ani nejsem rozvedený, takže nemám s tímto problémem osobní zkušenost. A jsem dokonce jenom opoziční podposlanec. Toto rýpnutí si dovoluji proto, že zde projednáváme návrh z druhé strany, z té větší strany Poslanecké sněmovny, a jak vidíte, po dnešním dni my jako opozice se neuchylujeme k tomu, že rovnou tento zákon chceme zamít-

nout. Nejen proto, že na to nemáme sílu, ale že si myslíme, že o zákoně by se mělo diskutovat.

Já nemám sebemenší problém s druhou částí zákonů, které pan kolega předkládá, ale mám jistý problém s tou první polovinou. A tím nepřímo navážu na kolegyni, která hovořila přede mnou, akorát si to dovolím trošku upřesnit. Já se totiž domnívám, že tady není pouhý náznak nedůvěry v naší justici. Já citlivě vnímám, že kolega ten zákon zřejmě předkládá proto, že si musíme připustit, že naše justice neodvádí zcela dobrou práci. A pokusím se vysvětlit proč. Mám na mysli jenom tuto problematiku. To nehovořím o té další.

Já totiž, když jsem se nechal poučit, jak vypadá současný zákon, tak jsem zjistil, že nikdo soudci nebrání, aby rozhodl tak, jak by si předkladatel novely tohoto zákona představoval, tedy aby soud vzal ohled na blaho dítěte a tu rozhodl, že půjde do péče matky, tu otce a tu, že půjde o střídavou péči. Bohužel tím, že se tímto zákonem zabýváme, přiznáváme, že jsme si vytvořili za těchto dvacet let justici, která musí mít takřka na všechno manuál, a to je prosím justice zcela nezávislá, která dokonce tu a tam řídí i politiku, nepřímo, této země. Víte asi, o čem hovořím.

Takže se na mě, prostřednictvím paní předsedkyně, pane kolego, nezlobte. Já jako soudní znalec jsem měl možnost poznat, jak funguje soud. Měl jsem zkušenosti dobré, měl jsem zkušenosti špatné. Po úpravách, které jsme zde zažili – mně není vrozena závist, nicméně konstatuji, že soudce má daleko více i odměn nežli zákonodárce, a my nyní jako zákonodárci se tu snažíme jim připravit naprosto podrobný návod, aby oni dělali to, co dávno dělat mají! A to je, co mi na tom trošku vadí. Jestliže my to této soudní mašinérii, a je škoda, že jsem tu nezaznamenal pana ministra Pospíšila, protože ať chceme, nebo ne, on je šéfem naší justice, tak máme-li zde soudnictví, kde se často oháníme jeho naprostou nezávislostí, které však potřebuje mít všechno napsáno od A až do Z, tak se obávám, že až projde tento zákon, tak se objeví další, další a další.

Jestliže se mylím, budu rád, když mě o tom přesvědčíte. Nicméně mohu vás ujistit, že dokončíme-li projednávání tohoto bodu dříve, než se budu muset z tohoto pozdního večerního jednání omluvit, tak já rozhodně nebudu předvádět to, co dnes předvedla velká trojkoalice, že cokoliv jde z druhé strany, tak prostě ať jsme před volbami slibovali cokoliv, my v rámci duchu nové Národní fronty budeme jednolitě proti. Já klidně zvednu ruku pro to, aby tento návrh prošel do druhého čtení, abyste si to mohli prodiskutovat, ale jenom zvažte, zdali neděláme něco, co dávno je hotovo, ale pouze jeho či její ctihodnosti se tím nechťejí zabývat. A je to trošku smutné a bylo by na místě si to o naší justici přiznat! Děkuji. (Potlesk v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Koskubovi. Už dlouho se mi hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Chlad. Faktická má přednost, takže prosím, pane kolego, akorát že jste limitován dvěma minutami pro své vystoupení. To jsem povinna vám sdělit. Prosím.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já budu daleko kratší než dvě minuty. Tady přede mnou zaznělo, že žádná osobní zkušenost nebyla. Já osobní zkušenost mám a tu bych vám velice krátce sdělil. I když nejsem rozveden, moji rodiče také nebyli rozvedeni, ale zažil jsem to, že jsem musel střídavě chodit do školy v Plzni a v Karlových Varech – dvakrát třikrát po 14 dnech. A dodneška na to mám strašně nepříjemné vzpomínky, řekl bych až hodně nepříjemné vzpomínky.

Takže se jenom chci přimluvit za to, že to dítě nejenom že není majetkem rodičů, ale ani není kusem hadru, věcí, kterou bychom posunovali z místa na místo! Dítě potřebuje zázemí v místě, kamarády, školu, všechno!

Děkuji za pozornost. (Potlesk, většinou v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám za tuto faktickou poznámkou, pane kolego. Pan poslanec Boris Šťastný též s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovolte mi přednést zcela opačný postoj než ten, který jsme zaslechli před okamžikem. Tato debata je přece o tom, zda řekneme, že to je stát, který má rozhodnout o tom, co se bude dít v rodině při dohodě dvou zletilých svéprávných osob. Je to tedy stát, který má rozhodovat o tom, který má být víc než dohoda dvou rodičů, o kterých předpokládáme a priori, že tito lidé jsou zodpovědní a chtějí mít to nejlepší pro osud svého dítěte nebo svých dětí? Anebo to má být soudce, který má automaticky přijít a nařizovat něco, byť si to tito lidé nepřejí? Já myslím, že každý si na tuto otázku dokáže odpovědět sám. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou. Pan poslanec Marek Benda, další faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já se omlouvám za tentokrát vstup s faktickou poznámkou, nedělám to příliš často, ale slovuťnému kolegovi Šťastnému: To, co říká, se hluboce mylí. Hluboce mylí. Samozřejmě, je-li dohoda mezi rodiči, pak do toho soud v žádném případě nezasahuje. My bohužel řešíme hraniční situace, kdy ta dohoda není, kdy se ty dva lidi chovají ne tak, že

se před pěti, deseti, patnácti lety milovali, ale že se v tu chvíli nenávidí, a teď se přemýšlí, jestli tím vítězem má být vždycky matka, v našem soudním systému, nebo jestli ti vítězové mají být oba dva. Takhle přece jednoduše je to nastavené.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak, to byla také faktická poznámka od pana poslance Marka Bendy. Nyní nejsou faktické, takže řádná přihláška paní poslankyně Soni Markové, po ní bude hovořit pan poslanec Antonín Seďa.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Kolegové a kolegyně, ještě na začátek jedna ne osobní – nebo spíše osobní připomínka, spíš z poslanecké kanceláře, kde řešíme spíše to, když se otcové ke svým dětem nehlásí a nechtějí platit výživné a nechtějí si děti vůbec brát k sobě. Řekla bych, že těch případů je hodně. To byla jenom replika na pana kolegu Bendu.

Jinak já samozřejmě chápu snahu, dobře míněnou snahu pana poslance Staňka, přesto bych tedy ráda připomněla některé výhrady, které nejsou pouze mé, ale také všech těch odborníků a zainteresovaných, kteří se touto problematikou zabývají. Ti se domnívají, že není vhodné měnit dosavadní platnou právní úpravu o střídavé výchově, protože už stávající úprava umožňuje dostatečně využívat tento institut a je spíše otázkou změny přístupu opatrovnických soudů – v rámci své nezávislé rozhodovací činnosti častěji rozhodovat o střídavé výchově.

Navrhovanou změnu také považují za nekoncepční, protože staví jednoznačně práva rodičů nad práva dětí. V novele také není zdůrazněna skutečnost, že k rozhodnutí o střídavé výchově by měla být nutným předpokladem dohoda o konkrétních podmínkách výkonu této výchovy rodiči. Není vůbec přihlédnuto ke stanovisku dítěte, které bude rozhodnutím o střídavé výchově dotčeno nejvíce. No a naprosto je opomenut případ, kdy mezi rodiči, popřípadě dětmi, došlo k násilí. Ať už fyzickému, psychickému, sexuálnímu nebo ekonomickému. Odborníci také hovoří o tom, že novela není vhodná vzhledem k tomu, že se v brzké době snad bude projednávat nový občanský zákoník vytvořený profesorem Eliášem a jeho týmem, a zde právě je institut střídavé péče v návrhu předmetného kodexu dostatečně upraven. A ještě pár závěrů ze semináře, o kterém tady se bylo zmiňováno, kterého se zúčastnili tady v Poslanecké sněmovně odborníci, soudkyně, psychologové, advokátky, členové a členky neziskových organizací, kde zazněly některé momenty, které bychom asi při dalším projednávání tohoto zákona – a já se také nepřikláním k tomu, aby byl zamítnut, ale abychom o těchto důležitých aspektech vedli co nejširší diskuzi.

Střídavá výchova by měla být realizována na konsensuálním základě, nikoliv na normativním. To je vyjádření pana ministra Pospíšila. Souhlas obou rodičů se střídavou výchovou. A rovněž je zapotřebí dohody mezi rodiči o základních podmínkách střídavé výchovy. Současná právní úprava je dostačující. Dále – hlavní by měl být zájem dítěte. A novela by znamenala omezení rozhodovacích pravomocí soudců. To jsou závěry, na kterých se shodla velká část těch, kteří se tohoto semináře zúčastnili.

A možná úplně na závěr slova paní doktorky Vodičkové, předsedkyně Fondu ohrožených dětí. Hlavní zájem dítěte je, aby mělo šťastné dětství. Pokud otcové argumentují právem dítěte na rodiče, je nutno se zamyslet nad právem dětí, o které se nezajímá žádný rodič. Jejich právo nikdo nevymáhá. Právo dítěte na rodiče je vždycky vymáháno jen přes práva rodiče.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Soně Markové. Pan kolega Antonín Seďa je dalším řečníkem k tomuto tématu, po něm je přihlášena paní poslankyně Vlasta Bohdalová.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, hlavním smyslem navržené úpravy je dle předkladatele následovat moderní trendy v oblasti výchovy dětí po rozvodu rodičů, a to při plném respektování zájmů dítěte a dodržování práv dítěte na rodičovskou výchovu. Novela zákona o rodině vychází z premisy, že střídavá péče by měla být principiálně v zájmu dítěte.

Vláda ovšem ve svém stanovisku vyjadřuje zásadní pochybnosti o souladu návrhu zákona s Úmluvou o právech dítěte a s Evropskou úmluvou o výkonu práv dětí. Také já chci upozornit, že v návrhu zákona je nutno zabezpečit dítěti právo svobodně vyjadřovat své názory ve všech záležitostech, které se jej dotýkají. Jedná se zejména o ustanovení článku 9 a článku 12 Úmluvy o právech dítěte. Taktéž Evropská úmluva o výkonu práv dětí jasně deklaruje, kdy dítě má právo na informace a na vyjádření při řízení. Zároveň stanovuje orgánům soudní moci rozhodovat v nejlepším zájmu dítěte.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, mohu rozumět důvodům předkladatele návrhu novely zákona o rodině, ale zároveň varuji před omezením práv dítěte. To se týká například § 26 a 62, které je nutno upravit. V návrhu je také řada legislativně technických chyb, které bude potřeba v druhém čtení návrhu zákona odstranit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče.

Prosím nyní o slovo paní poslankyni Vlastu Bohdalovou, po ní je přihlášen pan kolega Jan Čechlovský.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Mluvíme tady o návrhu velmi závažného a důležitého zákona. Pravdou je, že bych tady mohla vystoupit a říct, že to je zákon z pera koalice, že je špatný a že ho navrhnu zamítnout. Ne, neudělám to, protože si myslím, že jsme návrhem tohoto zákona otevřeli velice podstatné téma.

Důležité je, že... Já teď použiji jednoho citátu: " Děti jsou rodičům svěřeny životem na dobu, než je životu budou opět vracet." A naší odpovědností tady je, abychom zvolili tu správnou cestu, jak vychované je tomu životu budeme vracet.

Navrhovatel tady zmínil skandinávské země. Víte, skandinávské země si často bereme do úst v mnoha příkladech – v rovnosti žen a mužů, teď v příkladech střídavé péče apod. Ale podívejme se na historii skandinávských zemí. On primárně vztah mezi mužem a ženou, vztah rodina tam byl úplně jiný, než jsme byli zvyklí tady my ve střední Evropě.

A proč jsem se vlastně přihlásila? Bylo tady už řečeno mnoho o potížích, kterou má střídavá péče. Já si myslím, že když už dva lidé se shodnou na tom, že už vedle sebe nedokážou žít ani v zájmu dítěte, že by se měli umět shodnout na tom, jak zajistí dítěti to perfektní dětství. Ale nařídíme-li, jakoby první instanci, střídavou péči, dostáváme se do obrovské pasti. Jak zajistíme, aby dítě tím, že bude určitý čas u otce, určitý čas u matky, chodilo do stejné školy, mělo stejné učitele, stejný kolektiv? Víte, možná, že se tomu někdo usmějete, ale každé dítě, které prochází rozvodem rodičů, prožívá neuvěřitelné trauma. A když ho vytrhnete i z jeho kolektivu, od jeho kamarádů, kdy potom se stane tím "jo, ty seš tady ten jeden měsíc, jo, tak ahoj za další měsíc přijď zas", tak bohužel mu ublížíme.

Proto já si myslím, že tento zákon nemůžeme shodit ze stolu, protože bychom se jistě k němu museli vracet, ale musíme ho velmi bedlivě projednat. A já si myslím, že i v našem výboru pro vědu, vzdělání by tento zákon měl být projednán.

Já si myslím, že jsme otevřeli jedno z nejzávažnějších témat. A vždycky bude pravda... Jednou bude pravda na jedné, jednou bude pravda na druhé straně.

Faktem je to, co tady řekl kolega Benda, že soudy svěřují děti do střídavé péče, pokud se rodiče předem jasně dohodnou. Ale víte, ony jsou ty dohody někdy takové zvláštní. Jistě všichni znáte takové různé případy ze svých poslaneckých kanceláří, kam za námi chodí – za mnou tedy chodí jak otcové, kteří se cítí poškozeni, tak ženy. Ale skutečně: zajistíme – a teď se vrátím k té své původní profesi – zajistíme tomu dítěti, které bude

buď v mateřské školce, v základní škole, o středoškolákovi už tolik nemluvíme – to, aby nebylo traumatizováno ještě tam, kde tráví většinu dne, to znamená ve škole?

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Vlastě Bohdalové. Nyní je přihlášen pan poslanec Jan Čechlovský, po něm paní kolegyně Dana Váhalová.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, ctěná Sněmovno, já myslím, že dnes je to první z bodů, ke kterému je vedena byť širší, tak velmi noblesní diskuse.

Musím přiznat, že jsem jedním z těch, kteří jsou k tomuto návrhu zatím spíše mírně skeptičtí například právě, a to už tady bylo dnes několikrát zmíněno, kvůli onomu pojmu zájem dítěte, přesto, nebo právě proto se přimlouvám, aby návrh postoupil z tohoto čtení do dalších. Nejen proto, a to už tady taky dneska zaznělo, že jenom v takřka mizivém procentu je uplatňována ona možnost soudů tento institut střídavé péče využívat – já bych řekl podle mě až skandálně nízkém procentu – ale také proto, že za stejně zoufalé považuji to, jakou roli sehrávají orgány sociálně-právní ochrany při zastupování dětí u soudů a při hájení jejich práv a zájmů.

Myslím si, protože kolega Staněk toto téma otevřel již před nějakou dobou a bylo jasné, že přijde na přetřes, tak budeme konfrontováni s celou řadou emailů, dopisů a dalších podnětů, kde na nás bude apelováno, kde budeme dokonce, i jak jsme si užili v některých případech, uráženi. Samozřejmě jedná se o stanoviska dvou poměrně nesmiřitelných táborů, které se nicméně shodují v jednom, a to je ono právo nebo zájem dítěte, nicméně v překladu, kdy strany využívají onoho pojmu "právo dítěte", tak tím nemyslí nic jiného než právo rodičů.

Považuji, a to na závěr, za stejně důležité, jako je projednávání tohoto návrhu zákona, to, že se k tomuto tématu otevře seriózní veřejná diskuse, a dost možná, že v této ryze nepolitické záležitosti najdeme většinovou shodu na něčem, co bych označil jako vůlí nebo apelem zákonodárců na justici.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Čechlovskému. Prosím nyní paní kolegyni Danu Váhalovou o slovo, po ní je přihlášen pan poslanec Jiří Oliva.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobrý podvečer, dámy a pánové.

Střídavá péče rodičů po rozvodu je v České republice, českými soudy, praktikována už několik let, a pokud jsou rodiče schopni se domluvit, současná právní úprava ji umožňuje. Názory na střídavou péči se různí především v názoru, zda podmínkou pro rozhodnutí soudu má být dohoda, nebo rozhodnout i proti vůli jednoho z rodičů.

Souhlasím s názorem, že dítě má právo na oba rodiče, ale také má právo na šťastné dětství. Je absolutně nepřijatelné, aby dítě bylo prostředkem vyřizování si účtu rodičů. Je nutné, aby se rodiče vzájemně respektovali, byli schopni komunikace a byl vyloučen psychický nátlak, který dítě může trvale poškodit.

Prvním státem, který střídavou péči zavedl, byla koncem 70. let Kalifornie. První generace nezletilých, kteří prošli střídavou výchovou, je v současné době dospělá a statistika prokázala, že jde o jedince s většími psychickými problémy ve srovnání s vrstevníky, kteří střídavou péčí neprošli.

Jsem přesvědčena, že soud by měl mít možnost, nikoliv povinnost takovou úpravu výchovy rozhodnout. Aplikací navržené právní úpravy by mohlo dojít k vyloučení jedinečnosti a individuality každého případu. Každé dítě je jiné a žije v jiném prostředí. Existuje mnoho aspektů, ke kterým je potřeba přihlídnout při jednotlivém posuzování. Rodiče by měli být rozhodnuti na tom, kde bude mít dítě trvalý pobyt. Dítěti by měly zůstat jeho zájmové aktivity a začlenění do jeho referenčních skupin, ve kterých se dosud pohybovalo. Dítě nebude měnit školu, u starších dětí je nutné zjistit jejich stanovisko. U mladších dětí, kde je možnost manipulace ze strany rodičů, se přistupuje k provedení znaleckého posudku z oblasti pedopsychologie a znalec by měl odpovědět soudu na položené otázky. Z odpovědí znalce a dalších důkazů by pak mělo být zřejmé, jaká forma úpravy rodičovské zodpovědnosti je pro dítě nejlepší. Střídavá péče je vhodná jen pro rodiny, kde je přednostní u obou rodičů dítě, a nemůže být prostředkem na rozdělení dítěte mezi rodiče. Nepovažuji za dobré, aby soudy nejdříve přistupovaly k úpravě rodičovské zodpovědnosti tak, že přednost bude mít vždy střídavá péče. Velké procento úpravy rodičovské zodpovědnosti k dětem se velmi často v poslední době soudcům vrací zpět v rámci návrhu na novou úpravu rodičovské zodpovědnosti svěření dětí do péče jednoho z rodičů.

Na závěr bych ráda citovala náleze Ústavního soudu ze dne 27. ledna 2005. Sjednocující stanovisko k podmínkám střídavé výchovy: "Svěření dítěte do střídavé výchovy rodičů nesmí být ústupkem jejich vzájemné rivalitě, ale vyjádřením kvalitního a pozitivního vztahu rodičů k dítěti; to předpokládá toleranci, vyspělost a dobrou vůli zúčastněných. Rozhodnutí o střídavé výchově by mělo vycházet z jejich společné vůle a dohody, schopnosti spolu komunikovat a spolupracovat a nezapojovat dítě do svých vzájemných problémů."

Myslím si, že stávající úprava je funkční a byla bych nerada, kdyby navrhovaná změna měla být pouhé politikum či manuál zasahující do nezávislého rozhodování soudů. Protože zde už několikrát během diskuse i na semináři zaznělo, že je návrh nekonceptní, navrhuji vrátit zákon navrhovateli k dopracování.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Daně Váhalové. Nyní je přihlášen pan poslanec Jiří Oliva, po něm bude hovořit pan kolega Pavel Bém.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, já nejsem samozřejmě odborníkem na rodinné právo, nicméně bych se pokusil o praktický pohled na celou tuto záležitost.

Slyšíme tady vyjádření o právech rodičů na svoje dítě, o právech dítěte žít s oběma rodiči, ale musíme si současně uvědomit, že má-li být buď společná, nebo střídavá péče úspěšná, tak není úspěšná proto, že ji nařídí soud, ale proto, že se na ní rodiče domluví. A bohužel lidé se rozvádějí proto, že se domluvit nedovedou. V takovém případě se potom dítě velmi často stává nástrojem k vyřizování vzájemných účtů. Já osobně mám ze svého okolí tyto zkušenosti a myslím, že každý z vás by nějakou takovou zkušenost našel.

V minulosti jsem se o tuto problematiku velmi zajímal. Dlouhá léta jsem spolupracoval s Dětským domovem v Nechanicích a tam jsem dokonce zaregistroval případ, kdy dítě bylo doslova obětí střídavé péče a nakonec skončilo v tom dětském domově.

A ještě jednu praktickou věc. Na příkladu vlastních dětí si neumím představit, jak se dítě orientuje v tom, kde má jakou učebnici, kde má jaký školní úkol, hračku, průkazku na tramvaj a tak dále, a tak dále. To musí být nutně pro dítě traumatizující.

Bylo by určitě zajímavé znát názor na formu střídavé péče, kterou tady zmínila paní kolegyně Rujbrová, a sice že by dítě bylo na jednom místě a rodiče by se k němu stěhovali. Myslím si, že mnoho z těch podporovatelů střídavé péče, pokud by si měli po týdnu nebo po čtrnácti dnech sbalit kufr a odstěhovat se k dítěti, které milují a jehož zájem jim je nade vše, tak že by z tohoto způsobu střídavé péče velice rychle vychladli.

Proto se domnívám, že tento návrh je dobře propustit do druhého čtení. Ale jenom proto, že obsahuje další pasáž, o popření otcovství, kterou považuji za důležitou. A tam potom ve výborech by měl být podroben velmi, velmi kritické analýze a dopracován zejména v oblasti střídavé péče.

Děkuji vám. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Jiřímu Olivovi. Prosím nyní o slovo kolegu Pavla Béma. Po něm je přihlášená zatím poslední paní poslankyně Helena Langšádlová.

Poslanec Pavel Bém: Vážená paní předsedkyně, kolegové a kolegyně, já k vám teď nepromluví jako poslanec, ale jako lékař psychiatr, psycho-terapeut, který se 28 let zabývá v klinické praxi rodinnou terapií. Musím se přiznat, že jsem viděl stovky životních příběhů dětí, které v rodinném systému trpí, a také jsem psal řadu expertních posudků, které následně byly posuzovány příslušnými soudy, na základě kterých také bylo spolurozhodováno nebo rozhodováno o tom, jakou péči si dítě zaslouží – a slovo zaslouží používám v uvozovkách.

My zde hovoříme o zájmu dítěte. Já, čím více jsem ve své psycho-terapeutické a rodinné terapeutické praxi viděl více osudů dětí, které v tom rodinném systému trpí, tak tím více pochyb jsem měl, když jsem jako expert měl dávat doporučení, které sledovalo jedno jediné, a to je právě zájem dítěte. Souhlasím se všemi skeptiky, pravděpodobně s kolegou Čechlovským, že zájem dítěte, který definuje ze svého pohledu matka, zájem dítěte, který definuje ze svého pohledu otec, psychiatr, psycholog či soudce, s velkou pravděpodobností z profesního pohledu bude interpretován prostě a jednoduše jinak.

Myslím si, nebo myslím si – vím, že rodinné systémy jsou tak neskutečně složitými organismy a my do nich vidíme jako externisté tak strašně málo, i když se jim věnujeme každý týden několikrát v rodinné terapeutických nebo psycho-terapeutických či psychologických sezeních, natož aby do toho rodinného systému, organismu, byl schopen vnést nějaký řád a pořádek s jistotou zájmu dítěte třeba soudce.

Takže když se na jednu stranu podívám na současnou právní úpravu a na druhou stranu na soudní praxi, tak se vlastně ani nedivím, že soudci a soudkyně povětšinou se drží jakéhosi zaběhlého kopyta a že se neradi pouštějí do nějakých experimentů. Tato míra konzervativity je z určitého úhlu pohledu ospravedlnitelná. Ale je třeba také si uvědomit, že duše nebo osobnost dítěte je tak neskutečně zranitelným a citlivým teritoriím, územím, místem, že každé z rozhodnutí, které se ho dotýká v čase matřimoniálních konfliktů nebo partnerských krizí, rodičovských krizí, tak samozřejmě to dítě vždycky poškozují. Dítě je téměř vždycky triangulováno – přeloženo do českého jazyka to znamená, že dítě je vysíláno jako posel povětšinou bohužel špatných zpráv od jednoho rodiče za druhým rodičem. Dítě se stává jakýmsi trojským koněm, na kterém je využíván či zneužíván celý arzenál zbraní, téměř zbraní z psychologického hlediska hromadného ničení, které to dítě mohou nevratně na celý život poškodit. Ta triangulace samozřejmě, tedy to jakési zneužití dítěte pro vyřizování si vlastních účtů mezi rodiči v

tom matřimoniálním nebo partnerském konfliktu, tak samozřejmě má největší šanci nebo je minimalizována v čase, kdy se rodiče dohodnou, tedy kdy tam je dohoda o společné výchově.

Paragraf 26 odstavec 2 návrhu, který předkládá kolega Staněk, prosím pěkně, říká, že jsou-li oba rodiče způsobilí dítě vychovávat a mají-li o výchovu zájem, soud svěří dítě do střídavé výchovy obou rodičů, je-li to v zájmu dítěte. Ta věta je vlastně strašně jednoduchá. Já jsem přesvědčen, že když si ji přečteme a nebudeme možná citovat odborné posudky, které nám píší různé organizace, které jsou partikulárním směrem zaměřené a které samozřejmě mají nějaké profesní zájmy, a ty jsou nezpochybnitelné, já se tady nechci navážet do žádných hnutí, ale nepochybně když si tuto větu přečteme, tak zjistíme, že se nevytváří tady žádná svěrací kazajka nebo právní kazajka, že se tady nesešněrovávají soudy k nějakému dogmatickému rozhodování bez vlastní vůle. Vždyť je-li to v zájmu dítěte a jsou-li oba rodiče schopní a způsobilí vychovávat a mají o výchovu zájem, soud svěří. Není-li to v zájmu dítěte, soud nesvěří.

Čili tato pravomoc stále zůstává v kompetenci a musí zůstat v kompetenci soudu. Obávám se, že ani neplatí to, že by to mohlo vyjádřit naši nedůvěru k soudům, jak říkala paní poslankyně Rujbrová. Právě naopak. Ten paragraf nebo ten odstavec ve skutečnosti říká: my máme k těm soudům důvěru.

Já uzavřu své vystoupení slovy nebo s vědomím člověka, že my nebudeme schopni jako Poslanecká sněmovna přijít s nějakým zázračným geniálním řešením. Já možná za vůbec nejpodstatnější považuji, že se návrh zákona dostane do druhého čtení a bude diskutován na všech možných výborech, které s touto tematikou blíže nebo vzdáleně souvisí, že se stane toto téma součástí jakéhosi mediálního diskursu a že následně samozřejmě po všech těchto jednáních budeme mít na stole možná více argumentů, možná budeme poučenější. A v každém případě budeme nepochybně s větší rezervovaností hlásit nebo hlásat, že známe a víme, jaký je ten zájem dítěte.

Řekl jsem si také, že se pokusím do této Poslanecké sněmovny zavést novou praxi, a tou novou praxí je ocenění. Dovolím si tedy na závěr ocenit dvakrát tuto Poslaneckou sněmovnu.

Nejprve ocenit skutečnost a fakt, že vystupující jsou genderově vyvážená, a že jak to tak vypadá názorově z určitého úhlu pohledu, zjednodušujícího úhlu pohledu, by si člověk mohl říct: no to hlasování bude jednoduché – spočítají se dámy, spočítají se pánové a s velkou pravděpodobností se dostaneme v nějakém hlasování v promítnutí do kvora k pravděpodobnému závěru. Ne, to se tady ukazuje, že se tady nestane, a to je dobrá zpráva.

Ta druhá zpráva – já si dovoluji ocenit za to tuto Sněmovnu – to druhé

ocenění je všem vystupujícím opozičním poslancům za to, že přestože přicházejí s kritikou nebo s jistou mírou rezervovaností, tak že jste připraveni o návrhu zákona diskutovat ve druhém čtení. Za to děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bémovi. Nyní je ještě přihlášena paní kolegyně Langšádlová. Já bych se ráda ještě zeptala, zda chce někdo vystoupit v rozpravě k tomuto bodu. Pokud ano... Ano.

Takže dámy a pánové, já nejprve požádám Sněmovnu – paní poslankyně, promiňte – požádám Sněmovnu, že bychom si odhlasovali, že pro dokončení tohoto bodu budeme pokračovat v hlasování ještě po 19. hodině. Je to možná otázka pěti minut, ale abychom tedy ten bod doprojednali. Poté bychom zahájili onen blok smluv.

Zahajuji hlasování číslo 58 s tím, že žádám Sněmovnu o vyjádření, kdo souhlasí s tím, abychom doprojednali tento bod i po 19. hodině a hlasovali o něm. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 58. Přítomno 154, pro 112, proti 2. Děkuji vám.

A nyní prosím o slovo paní poslankyni Helenu Langšádlovou.

Poslankyně Helena Langšádlová: Krásný večer, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové.

Úvodem si dovoluji vyslovit politování nad tím, že stát musí zasahovat do úpravy vztahů mezi rodiči a dětmi.

Jak již bylo uvedeno, stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti k uvedenému návrhu na půdě Poslanecké sněmovny uspořádala seminář. Na tomto semináři dostali zastánci i odpůrci předloženého návrhu. Všem argumentům jsem velmi pozorně naslouchala.

Od zastánců návrhu střídavé péče zaznívaly argumenty, že v České republice je úprava vztahů formou střídavé péče málo využívána. Naším cílem však nesmí být sledování podílu některé z forem péče o dítě, ale obecně individuální hledání takové formy péče o dítě, která na straně jedné zajistí rozvíjení vztahů s oběma rodiči, ale na straně druhé, a to především, zajistí pro dítě stabilní zázemí, pocit stability a bezpečí. Podle mého názoru předložený návrh hájí zejména zájmy rodičů, jejich paritního podílu na výchově dítěte, a to bez ohledu na to, jakou zátěží to pro dítě je. Mé sympatie má pouze ta forma střídavé péče, kdy dítě zůstává ve svém domově a tíhu střídání a stěhování nesou právě rodiče. Podle mého názoru by se rodiče měli chovat natolik zodpovědně, aby podobným experimentům své děti nevystavovali.

Bez ohledu na vyjádřený názor bych panu poslanci Pavlu Staňkovi chtěla prostřednictvím paní předsedající poděkovat za předložený návrh, díky němuž byla otevřena diskuse na toto velice citlivé téma.

Závěrem si dovoluji požádat, aby tento tisk byl přikázán k projednání stálé komisi pro rodinu a rovné příležitosti.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Heleně Langšádlové. Registrovala jsem dobře přihlášku pana poslance Marka Bendy, poté pan kolega Jiří Šulc. (Hluk v sále.)

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, já jsem řekl, že své osobní stanovisko nebudu říkat ve zpravodajské zprávě –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon. Prosím o klid!

Poslanec Marek Benda: Proto si dovoluji vystoupit teď v obecné rozpravě, abych závěrečného slova zpravodajské zprávy nezneužíval k osobnímu postoji.

Mnozí se ohánějí právem dítěte, a to jak v dnešní debatě, tak v debatách, které probíhaly předtím, zejména na tom již zmiňovaném semináři. Já si myslím, že kdybychom chtěli opravdu férově se bavit o právech dítěte, tak zakážeme rozvody tam, kde nejsou vyřešeny děti, zakážeme lidem, aby se chovali tak nezodpovědně, jako se právě rozvodem chovají. K tomu asi nemáme sílu. K tomu asi v dnešní společnosti, která se pokládá za supermoderní – já nevím, co je moderního na tom se rozvádět –, nemáme sílu.

Přesto si myslím, že je třeba, když vidíme, že nějaký trend ve společnosti není zcela správný, že dochází k tomu, že v mnoha případech jsou děti opravdu využívány – a bohužel v České republice díky její tradici, o které tady mluvil pan kolega Bém, výrazně i díky přílišné feminizaci opatrovnických soudů dochází prostě k jednostrannému zneužívání dětí jako prostředku pomsty té druhé části partnerského vztahu. Je dobré říci, že to není rozumný trend, a je správné, aby proti tomu bylo možno zasáhnout a zasahovat.

Mnozí tady říkali, jestli to je, nebo není nedůvěra k soudům. Já myslím, že to je naopak výrazné rozšíření důvěry v soud, že bude schopen v konkrétní věci rozhodnout správně a že bude schopen někdy i ty rodiče donutit k tomu: musíte se domlouvat a musíte se dohadovat, nemůžete si myslet, že jeden z vás vyhrává 90 : 10, ale že vaše situace bude 50 :50, pokud je to v zájmu dítěte.

Já toto pokládám za rozumné, a proto budu rád, když návrh projde.

Můžeme se samozřejmě dále bavit o konkrétních dílčích formulacích, ale to samotné varování pro některé nezodpovědné rodiče, kteří dělají z dětí rukojmí vůči tomu druhému, je podle mého názoru strašně důležité.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendovi. Pan kolega Jiří Šulc je dalším přihlášeným. Prosím.

Poslanec Jiří Šulc: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, já vás nebudu zdržovat. Nejsm v této záležitosti odborník, takže já bych pohovořil jako otec –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid ve Sněmovně!

Poslanec Jiří Šulc: – a milující rodič svých tří dětí. Když mě to popadlo, tak to prostě popadlo, k tomu se nebudeme vracet. Někdo tomu dnes možná bude říkat střídavá péče, ale já s ní mám jen pozitivní zkušenosti. Když jsem odešel od své první ženy, pořídil jsem si novou rodinu, tak jsme se s mou první ženou dohodli úplně jednoduše. Pondělí až pátek u manželky, pátek, sobota, neděle u mě, Vánoce a polovina prázdnin, úplně jednoduše. Já to považuji za střídavou péči, která měla jenom ty nejlepší pozitivní výsledky. Dnes mám z druhého manželství dvě děti. Můj syn má u mě v domě svůj pokoj, ačkoliv je mu 24 let, a své dva sourozence, možná z pohledu zákona se tomu říká nevlastní – ani na vteřinu nikdy by si oni nedovolili mezi sebou říci, že jsou nevlastní. To jsou vlastní sourozenci a nebylo jim nikdy upřeno právo vyrůstat vedle sebe.

Takovouto střídavou péči bych klidně podpořil. Zkušenosti vám mohu klidně předat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šulcovi. Paní kolegyně Ivana Levá je ještě přihlášena do obecné rozpravy. Prosím.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, budu stručná. Také bych tady mohla líčit své zážitky ze šťastného dětství, kdy jsem vyrůstala pouze s tatínkem. Myslím si, že otec může být rovnocenným –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní poslankyně. Já žádám všechny kolegy, aby zaujali místa ve svých lavicích.

Poslankyně Ivana Levá: A otec může být zrovna tak dobrým vychova-

telem jako maminka. Ale chtěla jsem tady pohovořit o tom, s čím jsem se setkávala ve své pedagogické praxi.

Zažila jsem děti, které vlastní rodiče svým rozvodem doslova zničili po psychické stránce, děti, které se naučily po rozvodu své rodiče nenávidět, dítě, které za mnou přišlo a prosilo mě: Paní učitelko, vy nemáte děti, nechtěla byste si mě vzít? Naši mě nechtějí, ani jeden, slyšel jsem, když na sebe křičeli. A já dítěti vysvětlovala: Ne, ne, mamča i táta tě milují, jenom teď se na sebe hněvají, tak si říkají taková ošklivá slova...

Budme rádi, že jsou rodiče, kteří se oba chtějí o dítě starat, oba o děti pečovat. Ale jako učitelka bych chtěla navázat na kolegyni Bohdalovou a říci – jenom za podmínky, že dítě v nižších školních ročnících nebude střídat školu. Ať se rodiče přizpůsobí tomu dítěti, ať to udělají jakkoli, ale ať dopřejí dítěti klidnou školní docházku. Dnes je problém ještě horší, než byl, když tady mluvil můj kolega, který říkal, že přejížděl ze školy do školy. Dnes školy nemají osnovy, není jednotné vyučování a to dítě by prožívalo trauma nejen proto, že si mění neustále kamarády a učitele, ale protože by také třeba nemuselo na výuku stačit. Já tedy prosím, aby podmínkou pro svěření do střídavé péče bylo zachování jedné jediné školy. Toť vše.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Ivaně Levé. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do této rozpravy. Prosím, ještě paní poslankyně Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, myslím, že už tady bylo řečeno mnoho, ovšem na základě toho, co jsme vyslechli nejen v posledním příspěvku, je zřejmé, že střídavá péče se také velmi výrazně dotýká školní docházky. Proto si dovoluji doporučit, aby tento návrh byl také projednán ve školském výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Putnové. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Pokud není, obecnou rozpravu končím. Závěrečná slova: pan navrhovatel Pavel Staněk, prosím, má prostor k závěrečnému slovu.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedkyně. Nebudu skutečně už dlouho hovořit, protože čas pokročil, a byť jsme si odhlasovali jednání po 19. hodině, tak by to opravdu nemuselo být přínosem. Připravil jsem si několikahodinovou obhajovací řeč na závěr a tu opravdu vypustím. Nicméně mě potěšilo, že jsem na půdě Sněmovny, tak jak říkal kolega Čechlovský, dosáhl noblesní diskuse a podařilo se mi tak kultivovat Sněmovnu aspoň kolem 19. hodiny.

Nicméně, argumentů, které jsem si zde vyslechl, za ně jsem opravdu rád a slýchávám je už skoro půl roku, co se tomuto tématu věnuji. Na řadu z nich mám velmi rychle odpověď. Nejenom já, ale i Ústavní soud, jehož nálezy bych mohl použít a mohl na to aplikovat. Ale dělat to nebudu.

Velmi bych rád, a aspoň tak jsem to vnímal od vás od všech, aby tento návrh dostal vaši podporu, prošel prvním čtením do dalších čtení, aby se mu věnovaly výbory a komise, které shledáme vhodnými, aby se tomu věnovaly. A velmi bych poprosil opravdu i o věcnou diskusi právě v těchto dalších čteních.

Na závěr si dovolím říci jeden citát, který jsem si půjčil od matky, která aplikuje poměrně dlouho střídavou péči, tak aby bylo jasné, o co opravdu jde, i těm, kteří to úplně do poslední chvíle možná ne úplně pochopili. Jedna matka říká, že střídavá péče je jistá forma manželství. Příjemné stránky odpadají, povinnosti zůstávají. Tak bychom si to měli uvědomit a doufám, že návrh, který potom z toho vzejde ve třetím čtení, bude toto plně naplňovat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli, panu poslanci Pavlovi Staňkovi za toto závěrečné slovo. Závěrečné slovo může využít též zpravodaj pan poslanec Marek Benda, prosím.

Poslanec Marek Benda: Nebudu využívat ani zneužívat závěrečného slova. Jen upozorním na to, že paní kolegyně Váhalová podala návrh na vrácení navrhovateli k dopracování, jestli se nepletu, takže o něm musíme hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přivolávala jsem před chvílí všechny, doufám, že tady jsou přítomni.

Je před námi návrh, který zde byl vznesen. Návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 59. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 59. Přítomno 154, pro 53, proti 70. Návrh přijat nebyl.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Padl zde návrh na přikázání stálé komisi pro rodinu a také návrh na přikázání výboru pro vědu, vzdělávání, školství, mládež, kulturu atd. Má někdo ještě další návrh na přikázání? Nemá.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu organizačního výboru, tedy o přikázání výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 60. Ptám se, kdo je pro tento návrh na přikázání? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 60. Přítomno 156, pro 139, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Druhým návrhem je návrh na přikázání stálé komisi pro rodinu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 61. Kdo je pro tento návrh na přikázání? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 61. Přítomno 156, pro 141, proti nikdo, také tento návrh byl přijat.

Poslední navržený výbor je výbor pro vědu, vzdělávání.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 62. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 62. Přítomno 156, pro 71, proti 53. Tento návrh přijat nebyl.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu a stálé komisi Poslanecké sněmovny pro rodinu. Tímto konstatováním končím projednávání bodu č. 31 sněmovního tisku 205. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji a dodávám ještě pro steznáznam, že se omlouvá pro zdravotní indispozici pan poslanec Stanislav Polčák ze zbytku našeho dnešního jednání.

Předávám řízení paní místopředsedkyni Klasnové. Jen upozorním, že jsme si odhlasovali již v úvodu schůze, že o mezinárodních smlouvách můžeme hlasovat i po 19. hodině. Teď tedy začíná jejich projednávání.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, nyní tedy začneme projednávat bod číslo

46.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Španělským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, závazky vyplývající z členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy, tedy v NATO, a Evropské unii, stejně jako ekonomické a vojenské a politické vztahy České republiky s sebou přinášejí nutnost výměny utajovaných informací. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádná multilaterální smlouva, která by tuto problematiku upravovala, a to ani mezi členskými státy NATO nebo Evropské unie, je nutné právní rámec pro výměnu a vzájemnou ochranu utajovaných informací v mezinárodním styku zajišťovat prostřednictvím bilaterálních smluv.

Při stanovování priorit v této oblasti vychází Národní bezpečnostní úřad z praktické potřeby utajování informací s konkrétními státy v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Smlouvy o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací jsou sjednávány jen s těmi státy, které prokážou schopnost zajistit poskytnutým českým utajovaným informacím alespoň takovou úroveň ochrany, jakou jim poskytuje Česká republika.

Sjednání smlouvy se jeví vhodné a pro obě strany výhodné z několika důvodů. Lze se důvodně domnívat, že hospodářská, případně i vědeckotechnická spolupráce bude dříve či později vyžadovat výměnu utajovaných informací. Oba státy jsou členskými zeměmi jak NATO, tak i Evropské unie. Členství v těchto organizacích s sebou přináší spolupráci v oblastech bezpečnosti. Tato spolupráce je podmíněna nejenom výměnou informací v rámci NATO či Evropské unie, ale i národních utajovaných informací. Španělsko se navíc aktivně podílí na několika multinárodních zbrojních projektech v rámci různých organizací, takže z tohoto pohledu je tento krok přínosný. Lze konstatovat také, že při jednotlivých jednáních byly zájmy České republiky prosazeny v této smlouvě v maximální možné míře.

Vzhledem k tomu, že Španělské království je členským státem NATO, a tudíž i spojencem České republiky, a dále členem Evropské unie, je sjednání předložené smlouvy plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Usnesení zahraničního výboru a výboru pro obranu a bezpečnost byla rozdána jako sněmovní tisky 140/1 a 140/2. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka zahraničního výboru poslankyně Jana Fischerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, zahraniční výbor projednal tuto smlouvu na své 7. schůzi 19. ledna 2011 a zmocnil mě, abych vás seznámila s následujícím usnesením: Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Španělským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní prosím zpravodaje výboru pro obranu a bezpečnost poslance Zdeňka Boháče, aby se ujal slova.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, paní předsedající. Tento materiál byl projednán na výboru pro obranu a bezpečnost na 8. schůzi dne 19. ledna 2011. Po odůvodnění ředitele Národního bezpečnostního úřadu Ing. Dušana Navrátila, zpravodajské zprávě poslance Zdeňka Boháče a po rozpravě výbor pro obranu a bezpečnost:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR vyslovit souhlas s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Španělským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací,

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi výboru pro obranu a bezpečnost.

Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já vás jenom poprosím, abyste zopakovali usnesení v obecné rozpravě. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Poprosím zpravodaje, aby zopakovali usnesení teď v obecné rozpravě.

Poslankyně Jana Fischerová: Ano, děkuji, samozřejmě. Já doporučuji schválit následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Španělským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací. Děkuji, to je vše.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Boháč.

Poslanec Zdeněk Boháč: Úplně stejný návrh na usnesení jako předřečník.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Než přistoupíme k hlasování, byl tady požadavek na odhlášení. Já vás odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili znovu svými identifikačními kartami. (Děje se.)

Zdá se, že víc nás už nebude, takže přikročíme k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 63. Z přihlášených 118 pro 111, proti 1. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím končím projednávání tohoto tisku.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

47.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 141/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, vzhledem k tomu, že návrh této smlouvy byl podrobně odůvodněn v průběhu prvního čtení, tak si dovoluji jenom připomenout, že smlouva byla sjednána na základě iniciativy české strany a že je zcela v souladu se zahraničně-bezpečnostními zájmy České republiky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Usnesení zahraničního výboru a výboru pro obranu a bezpečnost byla rozdána jako sněmovní tisky 141/1 a 141/2. Prosím, aby se ujala slova zpravodajka zahraničního výboru poslankyně Gabriela Pecková. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobrý večer, dámy a pánové, paní předsedající. Pan premiér to nejpodstatnější připomněl. Zahraniční výbor na své 7. schůzi 19. ledna 2011 tento návrh projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o vzájemné ochraně utajovaných informací. Já jsem byla zplnomocněna, abych podala zprávu o výsledku projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru Poslanecké sněmovně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím zpravodaje výboru pro obranu a bezpečnost poslance Petra Hulinského, aby se ujal slova.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vše podstatné bylo řečeno. Výbor pro obranu a bezpečnost sněmovní tisk číslo 141 projednal na své 8. schůzi 19. ledna 2011. Doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s ratifikací Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o vzájemné ochraně utajovaných informací.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Prosím, paní zpravodajka ještě vystoupí s návrhem usnesení.

Poslankyně Gabriela Pecková: Jen zopakuji usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o vzájemné ochraně utajovaných informací.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tímto končím rozpravu a můžeme přikročit k hlasování o navrženém usnesení. Mám tady požadavek na odhlášení, takže odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili znovu. (Děje se.)

V tuto chvíli již můžu zahájit hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 64. Z přihlášených 115 pro 115, proti nikdo. S tímto návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu

48.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a Radou ministrů Albánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 142/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, tento návrh smlouvy byl podrobně odůvodněn v průběhu prvního čtení. Chci jenom připomenout, že návrh smlouvy byl iniciován z české strany a že je zcela v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Usnesení zahraničního výboru a výboru pro obranu a bezpečnost byla rozdána jako sněmovní tisky 142/1 a 142/2. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka zahraničního výboru poslankyně Květa Matušovská.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, pane premiére, myslím, že bylo řečeno vše podstatné. Takže zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a Radou ministrů Albánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací.
Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím zpravodajku výboru pro obranu a bezpečnost, poslankyni Janu Černochovou, aby se ujala slova. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dobrý večer. Výbor pro obranu a bezpečnost na své 8. schůzi, která se konala 19. ledna 2011, po odůvodnění ředitele Národního bezpečnostního úřadu pana Ing. Dušana Navrátila a zpravodajské zprávy mě jako poslankyně doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vyslovit souhlas s ratifikací Smlouvy mezi vládou České republiky a Radou ministrů Albánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Nemám žádnou písemnou přihlášku. Jenom poprosím zpravodaje, jestli by mohl teď zopakovat návrh usnesení. Mohu poprosit zpravodajku?

Poslankyně Květa Matušovská: Výbory doporučují Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a Radou ministrů Albánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Ukončuji rozpravu a můžeme přistoupit k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 65 z přihlášených 121 pro 118, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní budeme projednávat bod

50.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu se sjednáním Dohoda o převozu těl zemřelých /sněmovní tisk 152/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr financí (potlesk koaličních partnerů a smích napříč politickým spektrem). Nečekaně. Má k tomu asi vztah.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pan ministr Jankovský už se vrátil ze Senátu, tak se mohl ujmout svého úkolu, ale vzhledem k tomu, že v prvním čtení jsem měl tu čest předkládat tuto dohodu já, dohodli jsme se, že to dorazím i ve čtením druhém a že i napodruhé vás požádám o pochopení, že kdo jiní než zemřelí by měli mít v rámci Evropské unie stejná práva jako my živí (smích v sále), že bychom měli umět dokázat přistoupit ke Štrasburské dohodě, která byla podepsána v roce 1973.

Děkuji výborům za projednání a prosím o schválení této dohody, která bude zcela ku prospěchu všem zemřelým občanům všech zemí Evropské unie, zejména pak těch našich. Děkuji. (Potlesk zejména koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji ministru financí a prosím zpravodajku zahraničního výboru poslankyni Kristýnu Kočí, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 152/1.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, po velmi vtipném úvodu pana ministra bych si tedy dovolila vás seznámit s usnesením zahraničního výboru z jeho zasedání ze dne 19. ledna 2011.

Zahraněční výbor se zabýval daným materiálem na své 7. schůzi a po odůvodnění náměstka ministra pro místní rozvoj, zpravodajské zprávy mnou vypracované a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas ke sjednání Dohody o převozu těl zemřelých.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Do té nemám žádnou písemnou přihlášku, ale vidím, že paní zpravodajka přednese návrh usnesení ještě v rozpravě. Prosím.

Poslankyně Kristýna Kočí: Dovoluji si navrhnout usnesení Poslanecké sněmovny ve znění: Poslanecká sněmovna dává souhlas ke sjednání Dohody o převozu těl zemřelých.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Končím rozpravu a můžeme přikročit k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 66 z přihlášených 125 pro 121, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto tisku.

Přistoupíme k bodu

51.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 8. října 2010 v Praze /sněmovní tisk 160/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Děkuji výborům za projednání. Jenom připomenu, že to je jeden z protokolů dlouhé řady protokolů, kterými Česká republika naplňuje své závazky vůči Evropské unii a dohody o ochraně investic se zeměmi třetího světa uvádí do souladu s primárním právem. Děkuji za pochopení s tímto procesem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který projednal návrh iniciativně, byla rozdána jako sněmovní tisky 160/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zahraničního výboru – poslanec Rom Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením zahraničního výboru ze 7. schůze z 19. ledna tohoto roku, který doporučuje Poslanecké sněmovně

dát souhlas s ratifikací Protokolu mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaného dne 8. října 2010 v Praze.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím zpravodajku rozpočtového výboru poslankyni Miloslavu Vostrou, aby se ujala slova. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, uvedenou materii projednal rozpočtový výbor dne 12. ledna 2011, přijal usnesení č. 98, které máte ve svých lavicích. Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaného dne 8. října 2010.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám rozpravu. Pokud se nikdo nehlásí, prosím paní zpravodajku, jestli by byla tak laskava a ještě nám pro pořádek zopakovala jednou usnesení v rozpravě. (Paní zpravodajka Vostrá cestou ke svému místu připomíná, že není zpravodajkou zahraničního výboru.) Pardon.

Pan poslanec Kostřica. Nebo stačí, když odkážete na usnesení.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji. Zahraniční výbor doporučuje toto usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas s ratifikací Protokolu mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaného dne 8. října 2010 v Praze.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám a končím rozpravu. Můžeme přikročit k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 67 z přihlášených 126 pro 111, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k bodu

52.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vysovení souhlasu s ratifikací Protokol ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Běloruské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Minsku dne 11. srpna 2010 /sněmovní tisk 161/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr financí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, tento protokol je v bleděmodrém to samé, co byl předcházející, pouze ne v ochraně investic, ale v zamezení dvojího zdanění.

Já si dovoluji pouze připomenout, že dohodu proti dvojímu zdanění s Běloruskem máme již od roku 1998, je v platnosti a funguje. Česká strana vyvinula mimořádnou iniciativu, aby ve vlastním zájmu a v zájmu vlastních daňových poplatníků dosáhla tohoto dodatečného protokolu, který umožňuje mnohem hlubší výměnu informací zejména za účelem zabránění daňovým únikům. A běloruská strana, dlužno říci, ač nemusela, tak nám vyšla vstříc.

Já to říkám proto, že jsem se v Senátu setkal se zajímavými názory, že bychom měli nesouhlasit s touto dohodou, abychom protestovali proti autoritářskému režimu v Bělorusku. Já tady chci říci, že pokud bychom chtěli protestovat, prosím, najděme si nějaké jiné pole než tuto dohodu, protože tato dohoda je výlučně a jednostranně v zájmu České republiky. Protestovat na shoení vlastních zájmů mi nepřipadá úplně nevhodnější. Koneckonců Senát už tuto dohodu ratifikoval.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Usnesení zahraničního a rozpočtového výboru, který projednal návrh iniciativně, bylo rozdáno jako sněmovní tisk 161/1 a 2. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka zahraničního výboru poslankyně Jana Fischerová.

Poslankyně Jana Fischerová: Já děkuji, paní předsedající, velice za slovo. Jenom se zeptám – je to tak v souladu? Protože byl zpravodajem původně pan Petr Gandalovič a dnes už tedy není řádným poslancem. Nemá to být odsouhlaseno? Jenom se ptám, nevím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Toto je druhé čtení, takže klidně hovořte. (Veselost v sále.)

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za vysvětlení. V pořádku, velice ráda seznámím a navážu na pana ministra Kalouska. Doplnění je, že na zahraničním výboru, kde to bylo projednáno dne 19. ledna, bylo to na 7. schůzi zahraničního výboru, tam to bylo také jednoznačně podpořeno, shrnuto a jsem pověřena a tady i zmocněna k tomu, abych zde přečetla návrh na dnešní usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Běloruské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Minsku dne 11. srpna 2010. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Prosím, abyste ještě odkázala na usnesení, až otevřu rozpravu.

Nyní prosím zpravodajku rozpočtového výboru poslankyni Miloslavu Vostrou, aby se ujala slova. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, uvedenou materii projednal rozpočtový výbor dne 12. ledna 2011, přijal k němu usnesení č. 96, máte ho v lavicích. Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu v něm doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Běloruské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Minsku dne 11. srpna 2010.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Prosím zpravodajku zahraničního výboru, jestli by byla tak laskavá a odkázala nás na návrh usnesení.

Poslankyně Jana Fischerová: Ano, děkuji, čili já zopakuji návrh na usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Běloruské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Minsku dne 11. srpna 2010.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Končím rozpravu. Můžeme přikročit k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 68 z přihlášených 128 pro 113, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

54.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie,
podepsaná na 24. Kongresu Světové poštovní unie
/sněmovní tisk 172/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové Poštovní unie, která byla podepsána na 24. Kongresu této vládní organizace patřící do systému odborných organizací OSN. Po prvním čtení tohoto návrhu, které se v Poslanecké sněmovně uskutečnilo v prosinci loňského roku, byl zmíněn návrh v lednu letošního roku projednán zahraničním výborem. Zde bylo možno blíže vysvětlit všechny souvislosti a význam Akt Světové Poštovní unie jako mnohostranných mezinárodních smluv pro zajištění vzájemného poštovního styku mezi 191 členskými zeměmi.

V souvislosti s kladným doporučením zahraničního výboru a s ohledem na stejný výsledek projednávání v horní komoře Parlamentu si vás dovoluji požádat o vyslovení souhlasu s ratifikací Akt Světové Poštovní unie podepsaných na 24. Kongresu Světové Poštovní unie. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím zpravodajku zahraničního výboru poslankyni Renátu Witoszovou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 172/1, a prosím, aby potom zopakovala usnesení nebo na něj odkázala v zprávě. Děkuji.

Poslankyně Renáta Witoszová: Dobrý večer, dámy a pánové. Na 7. schůzi dne 19. ledna zahraničního výboru bylo přijato následující usnesení: Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout toto usnesení a dát souhlas k ratifikací Akt Světové Poštovní unie, podepsaných na 24. Kongresu Světové Poštovní unie.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Myslím, že klidně můžete zůstat u pultíku, protože nikdo jiný se nehlásí. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Witoszová: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikací Akt Světové Poštovní unie, podepsaných na 24. Kongresu Světové Poštovní unie.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Končím rozpravu a můžeme přikročit k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 69 z přihlášených 126 pro 111, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k bodu

58.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o volném obchodu
mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně
a Korejskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 6. října 2010
/sněmovní tisk 241/ - první čtení**

Prosím, aby se úvodního slova ujal ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Korejskou republikou na straně druhé, která byla podepsána 6. října 2010.

Předmětná dohoda je mezníkem v obchodně-politických jednáních nejen pro Evropskou unii, ale také pro Českou republiku. A to se týká úrovně ambicí i rozsahu působnosti dohody. Znamená totiž nejen eliminaci zhruba 98 % dovozních cel během pěti let a odstranění překážek v obchodu se zbožím a službami, ale také výraznější a lepší smluvně garantovaný přístup na trh s veřejnými zakázkami, účinnější ochranu práv k duševnímu vlastnictví a podporu férové hospodářské soutěže. Tato dohoda tedy podstatným způsobem otevírá našim podnikatelům jihokorejský trh, jenž byl dosud pro evropské výrobce a exportéry poměrně uzavřený.

Podle dopadové studie zpracované pro Evropskou komisi vzroste díky dohodě evropský export do Korejské republiky až o 80 %, naproti tomu im-

port do Evropské unie o zhruba 40 %. Otevření trhu a zároveň úspory díky snížení cel se budou týkat i pro nás důležitého chemického, farmaceutického, sklokeramického či automobilového průmyslu a dále odvětví spotřební elektroniky, zemědělství či služeb. Právě u služeb pak může podle studie dojít k nárůstu obchodu až o 70 %.

Spolu s dohodou o volném obchodu projednává Parlament také rámcovou dohodu s Korejskou republikou, přičemž jde o dohodu politickou, která spolu s nyní předkládanou dohodou o volném obchodu bude tvořit jednotný rámec pro spolupráci s tímto strategickým partnerem Evropské unie.

Vzhledem k tomu, že dohoda o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Korejskou republikou na straně druhé je smlouvou prezidentského typu, je třeba k její ratifikaci souhlasu obou komor Parlamentu. Dovoluji si vás proto požádat o propuštění této dohody do dalšího projednávání v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Renáta Witoszová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Renáta Witoszová: Ještě jednou dobrý večer. Velice děkuji panu ministrovi za přiblížení této dohody. Z hlediska spolupráce je tento trh velice perspektivní teritorium. Snadnější přístup českých firem pro korejský trh je velice dobrý, proto doporučuji tuto smlouvu propustit do zahraničního výboru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Nevím, jestli chcete závěrečná slova. Nechcete.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Pokud tomu tak není, přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 70 z přihlášených 132 pro 117, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k bodu 59. Je jím

59.
**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací základní dokumenty
Mezinárodní telekomunikační unie a jejich změny
/sněmovní tisk 242/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Do třetice. Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda předkládá Poslanecké sněmovně návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací základních dokumentů Mezinárodní telekomunikační unie, kterými jsou ústava a úmluva, a všech jejich změn do roku 2006, které byly přijaty konferencemi vládních zmocněnců Mezinárodní telekomunikační unie. Po změně Ústavy České republiky v roce 2002 mají tyto dokumenty charakter prezidentské smlouvy, a proto je třeba, aby Parlament České republiky vyslovil souhlas s jejich ratifikací jako celku.

Ústava a úmluva jsou základními dokumenty této organizace, které byly schváleny v roce 1992 v Ženevě. Ústava obsahuje základní ustanovení týkající se organizační struktury Mezinárodní telekomunikační unie a nejdůležitější principy telekomunikačních služeb. V úmluvě jsou uvedena pravidla procedurální povahy. V minulém volebním období byl Poslaneckou sněmovnou vysloven souhlas s ratifikací změn základních dokumentů, které byly přijaty v roce 1994 v Kjótu a v roce 2006 v Antalyi. Poslaneckou sněmovnou však nebyly projednány základní dokumenty přijaté v roce 1992 v Ženevě a jejich změny schválené v roce 1998 v Minneapolisu a v roce 2002 v Marrákeši.

Senát vyslovil souhlas s ratifikací všech jmenovaných dokumentů. Vzhledem k tomu, že vnitrostátní proces schvalování těchto základních dokumentů a všech jejich změn nebyl v České republice dokončen, předkládá vláda Poslanecké sněmovně návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací těchto základních dokumentů a jejich změn jako celku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, mně po důkladné zpravodajské zprávě pana ministra nezbývá nic jiného než přikázat tento návrh smlouvy zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Nikdo se nehlásí, proto končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak, tudíž můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 71, z přihlášených 131 pro 117, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní budeme projednávat bodu číslo 60. Je jím

60.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky
Meziamerická úmluva o výkonu trestních rozsudků v cizině
(Managua, 9. června 1993)
/sněmovní tisk 257/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych velmi stručně odůvodnil tuto Meziamerickou úmluvu o výkonu trestních rozsudků v cizině, tzv. managujská úmluva z roku 1993, kterou mezi sebou přijaly jihoamerické státy, které jsou členy tzv. Organizace amerických států. My přistupujeme k této multilaterální smlouvě jako Česká republika. Samozřejmě nejsme členy Organizace amerických států, ale tato smlouva byla vytvořena tak, aby i nečlenské země mohly k této mezinárodní smlouvě přistoupit.

Velmi stručně v čem spočívá tato smlouva. Tato smlouva je pro výkon spravedlnosti relativně důležitá, protože bude moci umožňovat, abychom si mezi Českou republikou a členskými státy Organizace amerických států mohli předávat odsouzené k výkonu trestu odnětí svobody. Dosud Česká republika nemá mezinárodní smlouvy, které by řešily trestní spolupráci právě se zeměmi, které jsou členy Organizace amerických států. Máme na mysli země, jako je Belize, Brazílie, Guatemala, Nikaragua, Paraguay, Salvador a Uruguay. Tím, že k této smlouvě přistoupíme, budeme moci od-

souzené k výkonu trestu odnětí svobody takto předávat. Je to zvláště důležité pro české občany, kteří jsou odsouzeni v těchto latinskoamerických státech k výkonu trestu odnětí svobody. Jsou to případy ne zcela výjimečné a doposud bylo velmi obtížné řešit jejich případné předání do České republiky. Vždy to bylo v zásadě na vůli suveréna té země, která dotyčného českého občana odsoudila, zda se rozhodne předat, či nepředat. Do budoucna tedy budou tyto země vázány touto mezinárodní smlouvou.

Pouze dodám, že garantem této smlouvy je Ministerstvo spravedlnosti České republiky, které bude plnit úlohu ústředního orgánu pro předávání odsouzených osob, a že samotné předávání, to znamená eskortu, bude realizovat vězeňská služba, která samozřejmě bude počítat s tím, že její náklady nebo náklady spojené s touto eskortou budou následně hradit osoby, které takto budou převáženy.

Tolik tedy představení této mezinárodní smlouvy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení poslanec David Vodrážka.

Poslanec David Vodrážka: Paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, vzhledem k tomu, že se nejedná opravdu o běžnou standardní smlouvu, byli bychom první zemí mimo Organizaci amerických států, navrhuji přikázání této smlouvy zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám v tuto chvíli žádnou přihlášku. Nikdo se nehlásí. Končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak, takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 72, z přihlášených 130 pro 116, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a končím projednávání tohoto bodu.

A nyní přistoupíme k poslednímu bodu dnešní schůze.

61.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou
České republiky a Švýcarskou spolkovou radou
o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací
/sněmovní tisk 263/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesl předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, přestože Švýcarsko vzhledem ke svému tradičně neutrálnímu postavení není členským státem Evropské unie ani NATO, úzce s oběma těmito organizacemi spolupracuje. Od roku 1996 je Švýcarsko členem programu Partnerství pro mír a podílelo se i na některých misích NATO. Švýcarsko je také členem Mezinárodní pracovní skupiny pro průmyslovou bezpečnost, jejímž cílem je vytvoření jednotného rámce ochrany utajovaných informací v oblasti průmyslové bezpečnosti i mimo NATO a Evropskou unii, a tím umožnění snazšího provádění mezinárodních utajovaných smluv. V oblasti ochrany utajovaných informací Česká republika a Švýcarsko dále spolupracují v rámci Evropské kosmické agentury.

S ohledem na výše uvedené lze usuzovat, že intenzivní bilaterální spolupráce bude vyžadovat výměnu i utajovaných informací. Sjednání smlouvy o utajovaných informacích se v tomto kontextu jeví jako výhodné pro obě strany.

Návrh na sjednání smlouvy byl iniciován českou stranou a je plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Květa Matušovská.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych splnila svou povinnost zpravodaje. Myslím, že pan premiér řekl vše podstatné. Já bych to jenom doporučila přikázat zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nikdo se nehlásí, takže končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo, prosím, jiný návrh? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 73. Z přihlášených 129 pro 111, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Tímto jsme vyčerpali program dnešního dne. Končím dnešní jednání den a sejdeme se v úterý ve 14 hodin. Přeji vám příjemný večer.

(Jednání skončilo v 19.54 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
22. března 2011 ve 14.03 hodin
Přítomno: 175 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 14. schůze Poslanecké sněmovny.

Všechny bych vás velmi ráda přivítala. Dělaloby se mi to ale mnohem lépe, kdybyste přivítali i mě, a to tím, že zasednete do svých lavic a budete věnovat pozornost tomu, co vám právě říkám. Takže vás důrazně všechny žádám – nebudu pokračovat do doby, než všichni zasednou na svá místa... A tím myslím jak členy vlády, tak tím myslím také poslankyně a poslance a všechny žádám, aby zaujali místa ve svých lavicích. Začíná řádný jednací den schůze. Vše, co je potřeba říci mimo tento program, si prosím řekněte mimo tento program. Děkuji.

Prosím vás nejprve, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo má kartu náhradní. Zatím tak učinil pan poslanec Oliva, který má náhradní kartu číslo 3. Paní poslankyně Řápková má náhradní kartu číslo 7.

Nyní bych vás ráda seznámila s omluvami z dnešního jednání. (V sále je stále značný hluk.)

Prosím předsedy poslaneckých klubů, aby svým ovečkám napověděli, že započal jednací den Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Omluvy. Z poslanců se omlouvá Jan Farský – zahraniční cesta, Jan Hamáček – zahraniční cesta, Jitka Chalánková – do 17 hodin z pracovních důvodů, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, taktéž Vítězslav Novák (Jandák), Lenka Kohoutová od 16 do 18 – hodin pracovní důvody, Kateřina Konečná – zahraniční cesta, Václav Kubata – zdravotní důvody, Ivan Ohlídal – zdravotní důvody, Viktor Paggio – zahraniční cesta, Anna Putnová – pracovní důvody, Ivana Řápková od 15 do 18 hodin – pracovní důvody, Jaroslava Schejbalová – zdravotní důvody, Jiří Šlégr od 17 hodin – pracovní důvody, Tomáš Úlehla – rodinné důvody, Martin Vacek – zahraniční cesta a Cyril Zapletal – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Petr Nečas je na zahraniční cestě, Josef Dobeš – pracovní důvody, Alexandr Vondra – pracovní důvody. Tolik omluvy z dnešního jednání.

Ráda bych vás upozornila na to, jak už jsme avizovali v úterý 15. března u návrhu zákona o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání, je to sněmovní tisk 206/2, vrátil nám jej Senát a je již splněna zákonná lhůta. Předkládám tedy tento vrácený návrh zákona k projednání na základě dohody na dnešním grémiu a navrhuji

jej zařadit na pátek 25. března jako první bod. O tom budeme hlasovat. Poté bych dala prostor těm, kteří se chtějí ještě vyjádřit k programu schůze. Pan kolega Kostřica má náhradní kartu číslo 15. Děkuji.

Takže nejprve hlasování o zařazení sněmovního tisku 206/2, tedy podmínky získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání, a to na pátek 25. března jako první bod.

Zahajují hlasování pořadové číslo 74. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 74. Přítomno 146, pro 113, proti 8. Návrh byl přijat.

Nyní zde mám pět přihlášek k pořadu schůze. Nejprve prosím místopředsedu Sněmovny Lubomíra Zaorálka, poté pan kolega Vidím, poté pan kolega Vilímec, pan kolega Ploc, pan kolega Tluchoř. Prosím.

(Místopředseda Zaorálek před řečníštěm dává přednost poslanci Vidímovi.)

Pardon, takže pan kolega Vidím jako první. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, dovoluji si požádat Poslaneckou sněmovnu o pevné zařazení dvou volebních bodů, a to konkrétně bodu Návrh na změny v orgánech Poslanecké sněmovny a Návrh na volbu předsedů stálých delegací Poslanecké sněmovny, a to na pátek jako první a druhý bod jednacího dne.

Důvod je ten, pokud bychom nezvolili v prvním kole, aby byl ještě čas připravit a realizovat kolo druhé. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento návrh. Prosím pana místopředsedu Sněmovny Lubomíra Zaorálka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne. Děkuji, paní předsedkyně.

Dámy a pánové, já bych chtěl požádat o zařazení nového bodu na program Poslanecké sněmovny.

Když se dnes podíváte na dnešního vydání deníku Financial Times, tak na první straně je tam titulky "Trhlina nad řízením akce v Libyi" a "Hněv Spojených států a Británie na francouzské údery".

Je to poměrně vážná situace, protože probíhá akce uprostřed občanské války v Libyi, u které se vážně debatuje o tom, že spojenci, se kterými jsme členy Evropské unie a NATO, se účastní akce, ve které není jasno, kdo jí velí, ve které Spojené státy se včera odpoledne vyjádřily, že by daly přednost, kdyby tu akci řídil někdo jiný. Já si myslím, že to je

poměrně vážná situace. Ona se vlastně netýká jenom Libye. Upozorňuji na to, že stejně komplikovaná situace je ve státě Bahrajn, kde vlastně také dochází k demokratickému povstání, ke kterému se ale stavíme jinak. A pokud to povstání bylo potlačováno vojáky našeho spojence, Saúdské Arábie, kteří byli přizváni do země, tak jsme to nějak moc nekommentovali. Takže nejde jen o situaci v Libyi, ta je součástí širšího kontextu, který je neméně komplikovaný.

Já vím, že ministr zahraničí Karel Schwarzenberg se účastnil jednání ministrů států Evropské unie. Slyšeli jsme o poměrně bouřlivém jednání velvyslanců států NATO. Já bych chtěl požádat představitele vlády, především Karla Schwarzenberga, ale také Alexandra Vondru, aby nám podali informace o tom, co se v posledních dnech odehrálo na těchto setkáních, ať se to týká Evropské unie, NATO, právě k tomu tématu situace v Libyi a na Středním východě, protože to zřejmě nelze oddělovat. Zároveň bych je chtěl požádat, aby nás informovali o pozici České republiky, kterou jsme na těchto jednáních zaujímali, a jak se ta věc může vyvíjet do budoucna.

Připadá mi, že ta situace je mimořádná. Není to často, kdy se v této zemi uvažuje o tom, jakým způsobem by se Česká republika měla účastnit vojenské operace. Zaregistroval jsem informace, že bychom mohli poskytnout chemickou jednotku. Opakuji, že tento typ debat je tak závažný, že rozhodně patří na půdu Poslanecké sněmovny. Apeluji na všechny poslance, aby si uvědomili, že je podle mě vyloučeno, aby se něco podobného odehrávalo mimo debatu této Sněmovny.

Proto bych chtěl požádat, abychom zařadili jako první bod na naše jednání právě zprávu ministra Karla Schwarzenberga a Alexandra Vondry k situaci v Libyi. Děkuji, že mi vyhovíte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ujasňuji si, že žádáte, aby to byl dnešní první bod našeho jednání. Ano, děkuji. Dále je přihlášen pan kolega Vilímeček. Prosím ho o slovo.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si navrhnout vyřazení bodu 38, sněmovního tisku 209, z programu této schůze. Jedná se o první čtení senátního návrhu zákona, kterým se mění rozpočtové určení daní se záměrem převést část finančních prostředků z výnosu daně z elektřiny do rozpočtů územních samosprávných celků. Tento návrh podávám jako zpravodaj tohoto tisku na žádost pověřených zástupců předkladatele tohoto senátního návrhu, a to z důvodu jejich avizované neúčasti při projednání ve Sněmovně tento týden.

Děkuji za vstřícnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Nyní požádám o slovo pana poslance Pavla Ploce.

Poslanec Pavel Ploce: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi předřadit bod 41 na dnešním jednání, to je návrh zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 122, a to jako druhý bod na dnešním jednání schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Nyní je přihlášen pan kolega Petr Tluchoř. Má slovo.

Poslanec Petr Tluchoř: Krásné dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás požádal o tři drobné úpravy v programu této schůze, a to jednak o zařazení bodů 66 a 64, což jsou třetí čtení, která jsou zařazena původně na zítra, ale dovolil bych si vás požádat o přeřazení na pátek jako první body bloku třetích čtení. U jednoho bodu se jedná dokonce o situaci, kdy teprve dnes máme druhé čtení, a ten bod by tedy musel být přeřazen automaticky.

Třetí žádost se týká bodu pana ministra životního prostředí, který z důvodu zahraniční cesty žádá o přeřazení bodu 97 ze čtvrtečního odpoledne na zítřejší den za bod 88, tedy za pevně zařazený bod. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní pan kolega Pavel Suchánek, poté pan kolega Zbyněk Stanjura.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Chtěl bych požádat Sněmovnu o zařazení nového bodu, a to třetí čtení tisku 239, novela zákona o státním rozpočtu na rok 2011, a to na středu 23. března jako první bod třetích čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, je to zařazení nového bodu, sněmovní tisk 239? Slyšela jsem dobře?

Poslanec Pavel Suchánek: Ano, 239, novela zákona o státním rozpočtu na rok 2011. V případě, že bude tento nový bod přijat, tak jej zařadit jako první bod třetích čtení zítra.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: První bod třetích čtení zítra. Ano, děkuji. Pan kolega Zbyněk Stanjura má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, paní předsedkyně,

kolegyně a kolegové. Chtěl bych navrhnout vyřazení bodu číslo 35, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 18/97 Sb., takzvaný atomový zákon, sněmovní tisk číslo 271. V průběhu jednoho měsíce by totiž měla přijít další novela, a pan ministr a ministerstvo to spojí do jedné novely, které bychom pak projednávali současně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Prosím o další návrhy k pořadu schůze. Ještě pan kolega Petruš. Prosím.

Poslanec Jiří Petruš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych z pověření předkladatele navrhl vyřazení bodu číslo 43, návrh zastupitelstva Jihomoravského kraje na vydání zákona o stížnostech a o změně některých zákonů, zákon o stížnostech, sněmovní tisk 223, prvé čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Navrhujete vyřazení z pořadu schůze. Ještě někdo k pořadu schůze? Není-li nikdo, kdo by se hlásil, budeme hlasovat o návrzích, které byly předneseny.

Nejprve pan kolega Jan Vidím navrhuje body číslo 79 a 80 zařadit na pátek 25. 3. jako první body našeho jednání.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 75. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu? Upozorňuji, že to jsou volební body.

Hlasování pořadové číslo 75, přítomno 166, pro 35, proti 7. Tento návrh byl přijat.

Hlásí se pan kolega Tluchoř? Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Já se velice omlouvám. Nepřicházím s dalším návrhem, jenom se chci ujistit, že bylo myšleno jako první bod v pátek po pevně zařazeném bodu, který jsme před malou chvílí odhlasovali, to je návrh vrácený ze Senátu, jestli tomu správně rozumím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na pátek bylo odhlasováno jako první bod návrh vrácený Senátem, čili toto může být jako druhý a třetí bod. Máte pravdu, pane kolego. Doufám, že to takto můžeme přijmout. Je nějaká námitka proti tomu, že to bude druhý a třetí bod? Pokud není, je to druhý a třetí bod.

Pan kolega Babák má náhradní kartu číslo 18.
Slovo má pan kolega Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem byl požádán, jestli

bych souhlasil s posunem, že by bod týkající se Libye byl zařazen až po dnes pevně zařazených bodech. Říkám, že souhlasím s tím, aby Libye byla až po pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. O návrhu pana kolegy Vidíma jsme již hlasovali.

Pan místopředseda Zaorálek navrhuje zařadit nový bod, Informaci o jednáních v Evropské unii a NATO o situaci na Středním východě a v Libyi, o pozici České republiky, a to na dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 76. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 76, přítomno 172, pro 140, proti 7. Návrh byl přijat.

Dále pan kolega Vilímeček navrhuje vyřadit z pořadu schůze bod číslo 38, sněmovní tisk 209.

Zahajuji hlasování číslo 77, kdo je pro tento návrh na vyřazení bodu z pořadu schůze? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 77, přítomno 172, pro 104, proti 28, návrh přijat byl.

Pan kolega Pavel Ploč navrhuje zařadit bod číslo 41, sněmovní tisk 122, je to návrh zastupitelstva Libereckého kraje, a to na dnes jako 2. bod našeho dnešního jednání. Je to, opakuji prosím, bod číslo 41, sněmovní tisk 122, jedná se o návrh – krajský návrh – který jsme zařadili do bloku krajů a Senátu, nyní kraj žádá, aby byl přeřazen někam jinam.

Já chci upozornit všechny naše kolegy, že přípravou pořadu schůze Poslanecké sněmovny trávíme řadu hodin. Na organizačním výboru, před organizačním výborem, v úterý na začátku schůze vám byl předložen velmi podrobný scénář toho, jak bude schůze probíhat, s tím se samozřejmě mohli seznámit všichni, jak senátoři, tak krajská zastupitelstva. Přicházet nyní s takovýmito změnami je jistě možné, ale já vás chci všechny požádat o to, abychom dodržovali elementární úctu k tomu, co již bylo odpracováno, a pouze z vážných důvodů měňme schválený pořad schůze.

Nyní tedy návrh bodu 41, sněmovní tisk 122 zařadit na dnešek jako 2. bod jednání.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 78. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 78, přítomno 173, pro 62, proti 89, návrh přijat nebyl.

Nyní pan kolega Tluchoř navrhuje dva body, nebo dvě změny. První se týká bodu 66, prosím o kontrolu, bodu 66 a 64, jsou to třetí čtení a navrhuje je zařadit na pátek 25. 3. jako první body bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování číslo 79, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 79, přítomno 173, pro 151, proti 5, návrh byl přijat.

Druhý návrh pana poslance Tluchoře zní: bod 97 zařadit na středu, tedy 23. 3. za bod číslo 88. Je to tak? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 80, kdo je prosím pro tento návrh?

Hlasování pořadové číslo 80, přítomno 173, pro 124, proti 17, návrh byl přijat.

Dále. Pan kolega Pavel Suchánek chce zařadit nový bod na pořad jednání této schůze, jedná se o sněmovní tisk 239, novela zákona o státním rozpočtu na rok 2011. Žádá o zařazení tohoto bodu jako první bod na středu 23. března.

Zahajuji hlasování číslo 81. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 81, přítomno 173, pro 97, proti 29, návrh byl přijat.

Pan kolega Stanjura navrhuje vyřazení bodu číslo 35, sněmovního tisku 271 z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování číslo 82. Kdo je pro tento bod – návrh na vyřazení bodu číslo 35, sněmovního tisku 271. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 82, přítomno 175, pro 133, proti 6, návrh byl přijat.

Pan kolega Petřů předkládá též návrh na vyřazení bodu z pořadu schůze. Jedná se o bod číslo 43 sněmovní tisk 223, říkám to doufám dobře. Je to tak – vyřazení tohoto bodu z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 83. Prosím kdo je pro návrh na vyřazení tohoto bodu. Kdo je proti tomuto návrhu? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 83, z přítomných 175, pro 160, proti 2, návrh přijat byl.

To byly tedy návrhy, které se týkaly změn pořadu schůze, a budeme moci zahájit dnešní jednání, tak jak jsme rozhodli.

Zahajuji projednávání bodu číslo 11, je sněmovní tisk 24, jedná se o

11. **Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - druhé čtení**

Prosím, aby za senátory uvedl tento návrh pan senátor Pavel Eybert, kterého mezi námi srdečně vítám, a prosím vás, vážený pane senátore, o vaše úvodní slovo.

Senátor Pavel Eybert: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené poslankyně, poslanci, dovoluji mi, abych ve stručnosti představil senátní návrh zákona, kterým se má změnit zákon číslo 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury.

V České republice trvá příprava liniových staveb neúměrně dlouhou dobu. Je tomu tak z různých příčin. Všichni je známe, a proto je nebudu jednotlivě vyjmenovávat. Senát chtěl touto novelou alespoň pro oblast staveb celospolečenského významu dosáhnout zkrácení doby přípravy a tím i výstavby. Povedlo se to možná u dopravní infrastruktury a přijetím této novely by mohlo dojít k podobnému efektu i u staveb vodohospodářských a energetických. Mohlo by dojít k urychlení při přípravě, pro řadu opatření před povodněmi, přípravy výstavby energetických soustav, jak plynárenských, tak elektrizačních, a to v těch případech, které jsou zřizovány ve veřejném zájmu a jsou v souladu s platnou politikou územního rozvoje a zásadami územního rozvoje krajů.

Jsem přesvědčen, že stát nemůže rezignovat na své zásadní funkce a musí mít možnost je prosazovat. Proto vůbec vznikla tato novela. Svým návrhem Senát tuto problematiku otevřel a je jen dobře, že tu dnes před vámi leží komplexní pozměňovací návrh podaný panem poslancem Petrem Skokanem v podobě, která byla konzultována s Ministerstvy průmyslu a obchodu, životního prostředí a také Ministerstvem pro místní rozvoj, která se nad těmito texty shodla. Účel, pro který návrh Senátu Parlamentu České republiky vznikl, se nemění, kvalita je jistě lepší, o čemž svědčí i fakt, že tento komplexní pozměňovací návrh získal vysokou, takřka jednomyslnou podporu v hospodářském výboru Poslanecké sněmovny a byl přijat i ve výboru pro životní prostředí.

Jelikož původní zákon o urychlení výstavby dopravní infrastruktury nebyl po svém přijetí rozporován, dá se předpokládat, že ani tato novela, která všechny principy zákona zachovává a pouze je rozšiřuje na dvě významné oblasti, a to na vodní infrastrukturu a energetickou infrastrukturu, bude tomu tak i po přijetí této novely a zákon nebude považován za problematický.

Přijetím této novely nedojde ke zvýšenému nákladu na státní rozpočet,

spíše se dá očekávat zmenšení nákladů zkrácením doby, které státní orgány musí k projednávání vynakládat; tím snad dojde i k úsporám finančním. Přijetím novely nedojde k rozporu s mezinárodními smlouvami ani k dopadům do ostatních sledovaných oblastí.

V procesu projednávání novely v Senátu Parlamentu České republiky došlo k přijetí několika pozměňovacích návrhů, které působily problémy svou neharmonizací s právním řádem. Tyto problémy vám dnes předkládaný komplexní pozměňovací návrh zcela odstraňuje. Proto si dovoluji doporučit vám přijetí této verze vzniklé na základě shody mezi jejím předkladatelem panem poslancem Petrem Skokanem a zmíněnými ministerstvy a zároveň vás chci ubezpečit, že v případě schválení této verze novely zákona udělám vše, co bude v mých silách, aby pak následně tato novela prošla v Senátu Parlamentu České republiky.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane senátore. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a též výboru pro životní prostředí. Usnesení výborů byla rozdána jako sněmovní tisk 24/2, 24/3 a 24/4. Prosím, aby se slova nyní ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec František Sivera. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové. Hospodářský výbor projednal uvedený tisk č. 24 na své 9. schůzi dne 10. února 2011. Tisk vám byl rozdán pod číslem 24/3 a doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 24 ve znění přijatého pozměňovacího návrhu.

Pouze bych doplnil pana předkladatele, a to o to, že pozměňovací návrh odstraňuje nedostatky, které byly uvedeny ve stanovisku vlády v tisku 24/1, a tím pádem všechny tyto věci jsou v souladu s legislativou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Požádám také zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Ludka Jeništu o slovo. Poté bude hovořit zpravodaj výboru pro životní prostředí pan kolega Radim Fiala.

Poslanec Luděk Jeništa: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, my jsme se na výboru pro veřejnou správu usnesli, že nedoporučujeme ke schválení. Nicméně šlo o původní senátní návrh, a jelikož jsem zároveň i členem výboru pro životní prostředí, kde jsme se seznámili s pozměňovacím návrhem, který opravdu odstraňuje nedostatky, které původní zákon měl, takže je možné doporučit tento návrh

ve znění pozměňovacího návrhu ke schválení ke třetímu čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Jeništovi. Prosím tedy, jak jsem již říkala, pan poslanec, zpravodaj výboru pro životní prostředí Radim Fiala by měl mít nyní slovo.

Mezi tím oznamuji, že pan ministr financí Miroslav Kalousek má náhradní kartu číslo 20.

Prosím pana kolegu Fialu... Radim Fiala, zpravodaj k tisku výboru pro životní prostředí. (Není přítomen.) Prosím někoho z tohoto výboru... Pan kolega Václav Mencl, prosím.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji. Výbor pro životní prostředí projednal tento tisk a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout tento zákon ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které jsou shodné se zněním hospodářského výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pokud tedy Sněmovna akceptuje, jsme ve druhém čtení, že došlo k výměně zpravodaje výboru pro životní prostředí, zastoupil pan kolega Václav Mencl... Námitku nevidím.

Otevírám obecnou rozpravu, nemám do ní žádnou přihlášku. Prosím o vaše přihlášky z místa. Pan kolega František Laudát se hlásí jako první.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, předpokládám, že ve třetím čtení tento zákon bude schválen. Nicméně, vláda dávala svoje nesouhlasné stanovisko k zásadně odlišnému tisku, než teď novela zřejmě třetím čtením projde. Proto bych požádal, aby vláda dala stanovisko ještě před třetím čtením k novele i přes souhlasná stanoviska dotčených ministerstev a výborů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Jsme ve druhém čtení, je obecná rozprava. Kdo se hlásí dále do této rozpravy? Pan ministr Jankovský, prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Skutečně, pozměňovací návrh je diametrálně odlišný od předlohy, která byla navržena. Původní návrh byl návrh, se kterým jsme zásadně nesouhlasili, protože v některých částech prolamoval obecné principy územního řízení a to byly věci, které byly z našeho pohledu naprosto nepřijatelné. Tento pozměňovací návrh už není kontroverzní.

Já jen za sebe musím říci, že tato ustanovení, která jsou v

pozměňovacím návrhu, dáváme do novely stavebního zákona a tento stavební zákon dáváme během týdne do meziresortního připomínkového řízení. Takže z mého pohledu je to novela, která bude platit velice omezenou dobu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Není-li žádná, obecnou rozpravu končím. Nezazněl ani návrh na vrácení zákona k výboru k novému projednání, takže můžu zahájit rozpravu podrobnou. Kdo se hlásí, prosím, do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu končím a končím také druhé čtení tohoto návrhu zákona. Končím s poděkováním panu senátorovi Pavlu Eybertovi a děkuji též všem zpravodajům. Můžeme přikročit k dalšímu bodu.

Zahajuji projednávání bodu číslo

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 135/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr dopravy Vít Bárta. Prosím pana ministra o slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Důvodem předložení návrhu zákona je především nutnost transpozice směrnice o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury. Transpoziční část obsahuje zcela novou úpravu provádění auditů bezpečnosti pozemních komunikací, požadavky na auditory bezpečnosti pozemních komunikací a povinnou prohlídku již provozované pozemní komunikace posuzující dopady jejích vlastností na bezpečnost provozu na ní.

Nad rámec transpozice návrh dále zefektivňuje vymáhání povinností souvisejících s elektronickým mýtným, časovým poplatkem a s úpravou kontrolního vážení vozidel tím, že doplňuje pro příslušné orgány státní správy další nástroje k vymožení povinností řidičů a provozovatelů vozidel. Například kauce, možnost zadržení dokladů k vozidlu, případně k nákladu.

Návrh obsahuje i související novely některých dalších zákonů, například zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, kde doplňuje možnost přístupu k údajům vedeným v centrálním registru vozidel

pro provozovatele systému elektronického mýtného, celní správu a dále též pro obecní policii.

K návrhu byl při jeho projednávání v hospodářském výboru schválen pozměňovací návrh, jehož předmětem je změna zákonné definice souvisle zastavěného území obce pro účely stanovení silničního ochranného pásma. Ministerstvo dopravy změnu této úpravy, která je důležitá zejména z hlediska zpřísnění regulace reklamních zařízení podél pozemních komunikací, podporuje a děkuje za ni.

Dámy a pánové, věřím, že podpoříte tento zákon a přispějete tak k zajištění slučitelnosti našeho práva s právem Evropské unie, zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích a k efektivnějšímu doзору nad plněním povinností souvisejících se zpoplatněním pozemních komunikací.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 135/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje tohoto výboru pana poslance Karla Šidla.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, hospodářský výbor na své 8. schůzi dne 19. ledna 2011 projednal tento vládní návrh zákona č. 13 pod sněmovním tiskem 135 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 135 ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které jsou součástí tisku 135/1, jak už uvedla paní předsedkyně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Nemám písemné přihlášky. Hlásí se prosím někdo? Pan kolega Petr Bendl, pan zpravodaj také. Takže pane zpravodaji, pokud chcete být první, samozřejmě máte přednostní právo. (Zpravodaji, pokud chcete být první, samozřejmě máte přednostní právo. (Zpravodaji nechce.) Takže pan kolega Petr Bendl nyní, poté pan kolega Karel Šidlo.

Prosím všechny, aby věnovali pozornost tomu, jemuž bylo uděleno slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Budu velmi stručný, neboť se opravdu jedná o technickou novelu zákona, kterou je podle mého soudu potřeba přijmout. Hospodářský výbor přijal pouze jediný pozměňovací návrh a jsme rádi, že jej Ministerstvo dopravy akceptuje.

Jde o normu, která přejímá některé naše závazky, které máme vůči

Evropské unii, upravuje povinné prohlídky, stejně tak jako odstraňuje řadu nedostatků při vymáhání poplatků v systému elektronického mýtného. Proto velmi doporučuji tuto normu k přijetí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Petrovi Bendlovi. Nyní v obecné rozpravě má slovo pan zpravodaj pan poslanec Karel Šidlo, poté je přihlášen pan kolega Huml.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych soustředil vaši pozornost na pozměňovací návrh, který jsem předložil do lavic již minulý týden. Tento pozměňovací návrh si dovoluji v obecné rozpravě zdůvodnit. Jedná se o to, že zákon 13/1997 z hlediska svého dlouhodobého působení v právním řádu České republiky zaznamenal několik novelizací a v rámci novelizací se měnila pojmosloví, názvosloví a zcela účelově se měnily některé body tohoto zákona.

Já jsem si dovolil podat šest pozměňovacích bodů v rámci pozměňovacího návrhu, které řeší ve svých pěti bodech správné upřesnění jednotlivých názvů nebo rozšíření pojmů, které se týkají pojmů pozemních komunikací a účelových komunikací, tak aby pojmy byly aplikovatelné v praxi bez jakýchkoli rozporů a problémů. Byl bych velice rád, kdybyste toto vnímali víceméně jako legislativně technickou změnu, nikoliv jako něco, co obsah zákona zásadně mění, a podpořili tento pozměňovací návrh potom v průběhu třetího čtení.

Šestý bod mého pozměňovacího návrhu se týká sankcí, které jsou vyvolány v § 42a. To jsem si osvojil jako doporučení Ministerstva dopravy, které nás požádalo o tuto úpravu, neboť jedna část sankcí právě k § 42a chyběla a bohužel nebylo možno aplikovat zákon v plné šíři, co se týká sankcí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan kolega Stanislav Huml je přihlášen nyní do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegové a kolegyně, já se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který jste dostali také do lavic.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím tento odkaz až v podrobné rozpravě.

Poslanec Stanislav Huml: Chtěl bych ho odůvodnit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Odůvodnění určitě ano.

Poslanec Stanislav Huml: Jde o pozměňovací návrh, kde bude umožněno zpoplatnit doprovod nadměrných nákladů Policií České republiky, což je poměrně značný náklad finančních prostředků. A policie, potažmo Ministerstvo vnitra má omezený rozpočet. Jinými slovy, osvojil jsem si návrh Ministerstva vnitra a v podrobné rozpravě ho předložím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Ptám se na přihlášku ještě do obecné rozpravy. Prosím, paní poslankyně Ludmila Bubeníková má slovo.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Dobrý den, vážené kolegyně a kolegové. Dovoluji mi, abych i já zdůvodnila pozměňovací návrh, který máte na stole z minulého týdne. Tento pozměňovací návrh si primárně klade za cíl zjednodušit proces spojený s investiční aktivitou stavebníka při stavbě dálnic, silnic či místních komunikací.

Jedním z argumentů pro přijetí navrhovaného znění právní úpravy je stávající roztržičnost územních rozhodnutí stavebních úřadů, neboť tyto formulují svá rozhodnutí obvykle restriktivně, tj. se snahou vyhovět co nejpřesnějšimu jazykovému výkladu příslušných ustanovení a rovněž se snahou o co největší respektování vlastnických práv k nemovitostem. V důsledku rozdílnosti v rozhodovací praxi stavebních úřadů pak dochází k nežádoucím častým aplikacím zákona č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění, v platném znění.

Návrh svou podstatou usiluje o rozšíření aplikace institutu vyvlastnění i na nemovitosti, které mají vztah k uskutečnění stavby pozemní komunikace, a legislativním způsobem upřesňuje interpretační možnosti správního orgánu, tj. příslušného stavebního úřadu, aby mohl sám určit, co z doplňkových staveb a dalších účelů je možno zahrnout pod pojmy uvedené v zákoně, tedy pod pojmy pro uskutečnění stavby dálnice, silnice nebo místní komunikace.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni. Jenom bych vás všechny, kolegyně a kolegové, ráda upozornila na to, že obecná rozprava slouží k obecným postřehům k danému tématu. Poté bude zahájena podrobná rozprava. Kdokoli z vás podal pozměňovací návrh a podal ho písemně nám ostatním, je třeba, abyste v podrobné rozpravě na tento svůj návrh již předem rozdaný odkázali, příp. jej též zdůvodnili. Jenom připomínám proceduru. Samozřejmě chápau, že si vybíráte třeba i nějaký širší aspekt, který chcete zmínit v rámci obecné rozpravy.

Ptám se, kdo se hlásí nyní ještě do obecné rozpravy. Pokud nikdo, končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Hlásil se mi do ní pan kolega Šidlo, pan kolega Huml, paní poslankyně Bubeníková. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Takže já se přihlašuji v podrobné rozpravě k pozměňovacímu návrhu, který jsem vám písemně rozdal do lavic minulý týden.

A ještě navíc po upozornění legislativy Poslanecké sněmovny podávám ještě jeden pozměňovací návrh, který se týká účinnosti novely zákona 13/1997 v pasáži Účinnost. Text zní: Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2011. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šidlovi. Pan kolega Stanislav Huml, prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Tak ještě jednou a velmi stručně. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který jste dostali písemně do lavic minulý týden. Je to doplnění ustanovení § 25, nového odstavce 14 a 15: V případě, že je v podmínkách zvláštního užívání požadován k zabezpečení bezpečnosti nebo plynulosti silničního provozu policejní doprovod, je osoba, na jejíž žádost bylo povolení vystaveno, povinna uhradit náklady s tímto spojené Policii České republiky.

A v ustanovení § 46 se už vkládají jenom nové odstavce. Máte to písemně.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Humlovi. Paní poslankyně Ludmila Bubeníková má slovo.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Vážené kolegyně, kolegové, před chvílí jsem zdůvodnila náš pozměňovací návrh, takže si dovoluji vám přečíst znění, které navrhujeme: V části třetí zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v § 17 odst. 1 větě první se za slova "místní komunikace" vkládají slova "a stavbou vyvolaných a souvisejících stavebních objektů a staveb včetně plochy pro zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel".

Děkuji za podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Bubeníkové. Dále do podrobné rozpravy pan poslanec Karel Šidlo.

Poslanec Karel Šidlo: Ještě jednou děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolím si ještě navrhnout jeden procedurální návrh, který souvisí s

přípravou třetího čtení – aby byla zkrácena lhůta pro třetí čtení na 48 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Dále do podrobné rozpravy – pan ministr Vít Bárta.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi se za navrhovatele přidat k návrhu, který tady zazněl, na zkrácení lhůty na 48 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zeptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není-li žádná, podrobnou rozpravu končím a budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin, tak jak navrhuje pan ministr a souhlasí pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování číslo 84. Kdo je pro návrh na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 84 přítomno 175, pro 105, proti 16. Návrh byl přijat.

Tímto hlasováním, tedy tím, že jsme zkrátili lhůtu na 48 hodin, končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji a končím projednávání bodu číslo 5, sněmovního tisku 135.

Byla mi doručena další omluva z dnešního jednání. Od 16 hodin se dnes omlouvá pan poslanec Jiří Paroubek z našeho jednání.

Zahajuji projednávání bodu

39.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 210/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 210/1. Z pověření Senátu tento návrh uvede pan senátor Jiří Oberfalzer. Já vás velmi vítám, pane senátore, a prosím, abyste se ujal slova.

Senátor Jiří Oberfalzer: Paní předsedkyně, vážení kolegové a kolegyně, dovoluji, abych stručně přednesl tento návrh zákona, který Senát schválil.

Je to jednoduchá novela volebního zákona do Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, promiňte, pane senátore. Upozorňuji naše kolegy, že nebude možno pokračovat za této atmosféry v projednávání tohoto bodu. Prosím, abyste brali v potaz, že když vy stojíte u jednacího nebo u řečnického pultu, také vám záleží na tom, aby vás nikdo nerušil a byla vám věnována náležitá pozornost. Prosím, vraťte totéž svým kolegům. Děkuji.

Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji. Novela je v podstatě velice jednoduchá. Je legislativně technická.

V té věcné rovině mění dva parametry, které jsou součástí našeho volebního systému, a sice počet takzvaných preferenčních hlasů neboli lidově řečeno kroužků ze čtyř na šest a dále práh, který je třeba překročit, aby tyto preferenční hlasy znamenaly změnu pořadí, čili aby se takový kandidát dostal na první pořadí ve volené kandidátce. Tento práh se v tomto návrhu mění z pěti na čtyři procenta.

Co je smyslem návrhu? Dát voličům větší možnost ovlivňovat výsledné složení zvolených kandidátů do Poslanecké sněmovny z daného volebního obvodu a umožnit jim tak, aby byli více účastní na správě věcí veřejných. Myslím si, že hlavním vedlejším cílem této novely je také motivace voličů k vyšší aktivitě. Víte, že v posledních volbách došlo k takové spontánní aktivitě – kroužkování, která ovšem měla poněkud destruktivní charakter, a to tím principem, že vznikla výzva kroužkovati odspodu, což určitě asi není cílem tohoto návrhu. Myslím, že tato akce posloužila k tomu, aby si voliči uvědomili sílu tohoto instrumentu, a věřím tomu, že v budoucnu s ním budou zacházet poněkud promyšleněji.

Myslím si, že aktivita voličů je společný cíl všech demokratických sil v naší republice a že cokoli, co jí může napomoci, je jistě ku prospěchu.

Dalším aspektem tohoto návrhu je to, čemu já říkám posílený vztah mezi voličem a jím zvoleným poslancem. To znamená, že voliči při svém rozhodování o preferenčních hlasech budou více sledovat činnost poslanců a to samozřejmě prospěje i jim, protože práce a vystupování na veřejnosti se pak může přímo promítnout do jejich konkrétního volebního výsledku.

Dovolte mi, abych závěrem jenom konstatoval, že tento návrh nemá žádný přímý dopad na státní rozpočet ani rozpočet krajů či obcí a že tento návrh je v souladu s mezinárodními smlouvami České republiky i s právem Evropské unie.

Myslím, že to pro začátek stačí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Jiřímu

Oberfalzerovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení. Je jím pan poslanec Jan Chvojka.

Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, Senát dne 22. prosince 2010 předložil Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky. Návrh zákona byl dále rozeslán poslancům jako tisk 210 dne 29. prosince 2010, dále byl návrh zaslán vládě k vyjádření stanoviska dne 23. prosince 2010. Vláda zaslala stanovisko 20. ledna tohoto roku a to bylo rozesláno poslancům 21. ledna a byl v něm vyjádřen nesouhlas.

Uvedená novela obsahuje v podstatě jenom změnu dvou čísel, ale myslím, že velmi důležitou. Předmětem změny jsou následující ustanovení tohoto zákona:

V § 39 se mění číslo "čtyři" a nahrazuje číslem "šest".

V § 41 odst. 1 se číslo "čtyři" nahrazuje číslem "šest".

A v § 50 odst. 5 se slova "pět procent" nahrazují slovy "čtyři procenta".

Výše zmíněná čísla značí počet preferenčních hlasů a celkový počet odevzdaných hlasů.

Mnozí z vás jistě vědí, že v květnových volbách minulého roku jsem byl jedním z těch, kteří "skočili", takzvaných skokanů, a proto by ode mě bylo nelogické a trapné brojit nějakým způsobem proti této novele, potažmo proti systému udělení preferenčních hlasů. Naopak. Jsem zcela logický přítel takzvaného kroužkování. Nicméně jako zpravodaj tohoto zákona mám povinnost upozornit jak na pozitivní, tak na negativní stránky předkládaného návrhu.

Pozitiva v podstatě zmiňuje senátní návrh a budu tedy jen opakovat zástupce předkladatele. Mezi pozitiva patří například možnost ovlivnění skladby poslanců zvolených politických stran jako silný stimul pro účast ve volbách. Posílená možnost zasahovat do nabízené kandidátky také zvyšuje zájem voličů o činnost konkrétních poslanců, a tedy i o informace, kterými v příštích volbách budou řídit své rozhodování. Obdobně to platí i pro ostatní kandidáty.

Nyní bych zmínil negativa, o kterých zde zástupce předkladatele nijak nehovořil. Mezi negativa může například patřit nárůst populismu, kdy studie z jiných zemí toto riziko potvrzují. Poslanec toužící po preferenčních hlasech může začít prosazovat nesmyslné, ale populární regionální projekty za veřejné peníze a slibovat voličům akvaparky či fotbalové stadiony. Dalším nebezpečím je ztráta motivace poslance pracovat pro vlastní stranu a posílení potřeby hlasovat v parlamentu na vlastní pěst, aby potěšil voliče ve svém vlastním regionu. Vliv strany na hlasování poslance tak ze-

slábne, protože dosavadní páka ve formě kontroly nad umístěním konkrétního člověka na kandidátce už nebude tak účinná. Důsledkem může být nestabilita vlád, nepředvídatelná tvorba zákonů a z toho vyplývající oslabení demokracie.

Voliči sice nadále volí strany s jejich programy, legislativa ale bude vznikat spíše jako náhodný průřez názorů poslanců, kteří se řídí svými zájmy. Lze předpokládat, že někteří současní poslanci i budoucí kandidáti se na nový preferenční systém rychle adaptují a budou si v kampani v Poslanecké sněmovně počínat tak, aby si vybudovali osobní základnu ve volebním obvodu. Nezamýšlené účinky voleb by se tedy v plném rozsahu projeví až v příštím parlamentu či přes příštích volbách.

Nezamýšlených účinků však může být dle mého víc a jeden z nich se týká klíčového vztahu mezi stranou a jejími kandidáty. Senátní novela předpokládá, že strany si napříště lépe ohlírají, koho mají na svých kandidátkách, a kandidáti se naopak budou snažit lépe odrážet zájmy svých potenciálních voličů. Tyto dva mechanismy si ale mohou odporovat, nebo dokonce společně působit proti záměru novely. Vědí-li strany, že jejich jakkoliv pečlivý výběr a pořadí kandidátů může být voliči výrazně změněno, nemají důvod věnovat výběru patřičnou energii. A naopak, ví-li kandidát, že nejsnazší cesta do Sněmovny vede skrz preferenční hlasy, nebude se snažit pracovat pro stranu, aby se dostal na vrchol kandidátky, ale bude si raději dělat kampaň na vlastní pěst. To je zcela opačný efekt, než zamýšlí novela, protože strana se okamžitě stává méně odpovědnou voličům a kandidát méně odpovědný straně.

Dámy a pánové, na základě výše uvedených argumentů, a to jak pro, tak proti, je rozhodnutí, zda zákon pustit do druhého čtení, jen a jen na vás. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní dvě přihlášky, nejprve pan poslanec Marek Benda, poté pan kolega Stanislav Polčák. Prosím o slovo pana poslance Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já vystoupím a v podstatě navážu na to, co zde řekl pan zpravodaj, a přestože pokládám systém preferencí za rozumný také jako jeden z těch skokanů ze zadního místa, tak si myslím, že se nemá přehánět, že je naprosto zbytečné rozvrátit úplně politické strany a rozvrátit systém politických stran tím, že stanovíme, že v podstatě pořadí na kandidátkách je sestavováno výhradně podle toho, kolik se komu podaří ukořistit jednotlivých kroužků. Myslím, že to je dokonce v rozporu s Ústavou České republiky, která říká, že ústavní systém je založen na

systému soutěže politických stran. A dokonce pokládám za velmi nerozumné, abychom v každých volbách měli jiný počet preferenčních hlasů a jiné postupové kvorum.

Dobře víte, že do vlády je předložen ministrem vnitra nový volební kodex, který se právě snaží sjednotit ve všech volbách, včetně voleb evropských, včetně krajských voleb a do jisté míry včetně voleb regionálních a komunálních alespoň v té míře, v jaké to lze, aby byl stejný počet preferenčních hlasů a stejný postupový klíč pro všechny volby. To je přece to důležité – aby voliči nebyli mateni v tom, že v každých volbách mají jiný počet hlasů, jiný počet kroužků, které mohou používat.

Tohle pokládám za úplně nejzásadnější, a proto navrhuji, aby z tohoto hlediska byl návrh zákona vrácen Senátu k dopracování, protože to, že vytrhnu jednu volbu a na nich se pokouším dělat zase nějaké experimenty s dramatickým snižováním postupového kritéria a zároveň zvyšováním počtu hlasů, mi připadá chybné a nesprávné. Pokud se tak má učinit, tak se tak má učinit až najednou, jednotně ve volebním kodexu, a to já říkám na rovinu, že nejsem pro pokles pod 5 %, který mi právě připadá jako rozumné číslo na možnost voličů měnit kandidátky a zároveň nedělající z voleb soutěž jednotlivých politiků uvnitř politické strany proti sobě.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Marek Benda. Nyní má slovo pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, já navážu plynule na svého předřečníka pana kolegu Bendu, i když spoustu argumentů již řekl.

Senátní návrh zákona říká, že ze současného stavu počtu preferenčních hlasů 4 se číslovka mění na 6. Chci upozornit na to, že tato číslovka 4 je skutečně univerzální a v současném zákoně se neřeší, jak veliký kraj to je. Podívejte se na stávající volební matematiku a počty kandidátů na jednotlivých kandidátkách. Tak v Praze je voleno 35 kandidátů, respektive na kandidátce je uvedeno 35 jmen. Následně ve volebním přepočítacím modelu z toho vypadne počet poslanců, leč 35 kandidátů je na Prahu, ale například na Karlovy Vary nebo na Liberec je to skoro dvojnásobně méně, je to 14 kandidátů, respektive 17. A v okamžiku, kdy ten počet křížků nebo kroužků zvýšíme ze 4 na 6, tak v Karlovarském kraji se v tu chvíli již z toho nestává vlastně jakási preference, ale stává se z toho to, že si člověk vybírá jakési užší družstvo, protože prostě místo čtyř bude volit šest preferenčních hlasů. Chápal bych to, že se Senát zaměří právě na tuto disparitu, že se zaměří na to, že velké kraje mají stejný počet preferencí jako malé kraje. To je samozřejmě v rozporu a je to docela nelogické, pokud

prostě mám z výběru 14 kandidátů, potom také samozřejmě při počtu 4 hlasů se snáze přeskakuje než v případě, kdy je 35 kandidátů u velkých krajů, matematicky to samozřejmě vyjde daleko hůře.

Takže já chci upozornit na to, že je zde velký rozpor mezi tím, co je velký kraj a co je malý kraj, a stávající znění zákona už tak podle mého názoru je skutečně na hraně. A ještě zvýšit tento počet hlasů by bylo nelogické. Přimlouval bych se tedy za to, aby případně tato hranice byla upravena na rozdělení mezi velkými a méně početnými kraji.

Dále bych chtěl upozornit na to, že je skutečně velký rozdíl mezi tím, že například ve volbách do Evropského parlamentu se udělují pouze dva kroužky, dále například v krajských volbách se udělují sice čtyři křížky, ale preferenční hranice je desetiprocentní. Je tedy dvojnásobná oproti tomu, co je dneska i platné do voleb do Sněmovny, což je samo o sobě tedy velmi tristní stav. Z tohoto úhlu pohledu bych velmi přivítal, kdyby vláda předložila jednotnou úpravu, a nikoliv aby byla, při vši úctě k Senátu, takhle vytrhována jednotlivá ustanovení z volebních kodexů.

Druhý konstrukt předlohy, kterou nám předkládá ctěný Senát, je snížení kritéria počtu preferencí na přeskakování na kandidátce ze stávajících 5 % na 4 %. A zde si dovolím být rovněž poměrně kritický. Já si myslím, že stávající hranice 5 % je přiměřená, že je proporcionální mezi tím, jakou odpovědnost mají politické strany v rámci daného ústavního modelu, skutečně článku 5, jak jej zde citoval pan poslanec Benda. A za druhé si rovněž myslím, že samozřejmě v tu chvíli to, jestli bude 4, nebo 5 %, nemá vliv na to, jestli soutěž mezi politickými stranami je svobodná či volná. Ta bude zřejmě i nadále stejně svobodná nebo stejně volná. Vliv to má spíše dovnitř politických stran. Ale skutečně v politických stranách se z toho právě může v tu chvíli stát de facto bratrovražedný souboj o míru pozornosti médií, případně voličů, a to by si ale musely vyřešit samozřejmě politické strany samy o sobě, jak jsou schopny zvládnout kandidáty. V tomto smyslu považuji stávající hranici 5 % za přiměřenou a proporcionální k tomu, jaká je skutečně odpovědnost mezi politickými stranami a jednotlivými kandidáty.

Pokud by ten návrh byl přijat, tak si dovolím vyslovit jednu tezi. Myslím si, že v tu chvíli by role lídra kandidátky do sněmovních voleb v rámci jednotlivých krajů byla velmi nevděčná. Byla by nevděčná z toho důvodu, že obecně voliči nejsou příliš důvěřiví vůči těm, kteří jsou nominováni na první patra kandidátek, a zejména v malých krajích by to byla de facto vyloženě loterie, kdo by byl tím, kdo mandát získá.

Tudíž z různých důvodů, myslím si, že ne populistických, považuji za vhodné, aby tento návrh zákona byl z těch důvodů, které jsem uvedl, zejména v otázkách právě velikosti krajů, vrácen Senátu k přepracování. Děkuji mockrát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanislavu Polčákovi. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy v rámci tohoto prvního čtení. Hlásí se, prosím, někdo? Nehlásí, končím obecnou rozpravu.

Je před námi návrh na vrácení navrhovateli k dopracování. Ještě předtím je zde prosto pro závěrečná slova. Zeptám se nejprve pana navrhovatele, pana senátora Jiřího Oberfalzera. Prosím.

Senátor Jiří Oberfalter: Dámy a pánové, pokusím se neprotahovat ten proces, jenom několik informací, přesněji řečeno reakcí na to, co zde bylo řečeno.

Nárůst populismu. Já nevím. Já myslím, že populismus v politice roste sám o sobě a že žádný volební systém ho není schopen eskalovat více, než jak se už děje, a to nejenom v naší republice, ale i vůbec v rámci evropské politiky.

Pokud jde o nebezpečí regionalizace politiky, tj. že témata budou ve volbách do Sněmovny vybírána z regionálních problémů, i to se dávno děje a děje se to i naopak. Vzpomeňme si na jedno drtivé vítězství v krajských volbách, které bylo vlastně založeno na čistě ústředních tématech, nikoliv krajských. Čili i obrácený gard je možný.

Demotivace práce pro vlastní stranu. Každý kandidát, který kandiduje, musí být v té straně zvolen nějakými vnitrostranickými mechanismy. Pochybuji o tom, že by někdo spoléhal na to, že bude poslední na kandidátce a že i nadále bude fungovat nějaký katapultní systém. Myslím si, že volič se do budoucna bude chovat v tomto směru uvážlivěji a už nás o tom mnohokrát přesvědčil v minulosti.

Nestabilitu vlád by nejlépe odstranila změna volebního systému na většinový, který moje strana prosazuje, ale zatím bezúspěšně. Myslím si, že každé volby nás přesvědčují o tom, že by to bylo správné, ale tak smělý jsem nebyl, abych navrhol tuto změnu.

Bylo by možná dobré si připomenout, že každý kroužek pro jakéhokoliv kandidáta je současně hlasem pro všechny kandidáty na kandidátce. Čili přivést voliče k tomu, aby měl zájem udělat kroužek na vaší kandidátce, je zájem celé strany i všech ostatních kandidátů. To by bylo docela dobré si uvědomit.

Byla tady obava, že strany již nebudou vybírat nejlepší do popředí, protože to bude jedno. Já si myslím, že tak by to neskončilo, že by se samozřejmě naučily chovat v tomto prostředí a přesvědčovaly by voliče o tom, že jejich pořadí je to správné, mimo jiné právě výkonem poslaneckých mandátů.

Poslední poznámka. Disparita krajů je jev, který jsme si v Senátu uvědomovali, vedli jsme o tom rozpravu, ale nakonec v zájmu jednodu-

chosti jsme do tohoto nevstoupili, abychom rozlišili váhu kroužkování podle velikosti kraje, ale myslím si, že by to obecně asi nebylo také složité.

Pokud jde o jednotný volební kodex, já jsem samozřejmě na ten návrh zvědavý, ale upřímně si myslím, že jednotný volební systém na všech úrovních ani není zdravý, protože například v komunálních volbách do středních a menších obcí hraje logicky daleko větší roli volba konkrétních jmen, konkrétních osobností, a mně osobně se třeba na komunálním volebním systému líbí jeho absolutní svoboda, tedy že volič může křížkovat v kterémkoliv kandidátce kterékoli jméno, a spíš bych tam odstraňoval ten přepočtení mechanismus, jehož důsledkem je to, že kandidát, který je na prvním místě nějaké marginální kandidátky, se nakonec dostane do zastupitelstva, ačkoliv má třeba o několik set hlasů méně než poslední kandidát z jiné kandidátky. Tam já bych hledal nápravu.

Ale slíbil jsem, že nebudu mluvit dlouho. Děkuji vám za pozornost a těším se na vaše hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto závěrečné slovo panu senátorovi Jiřímu Oberfalzerovi. Nyní závěrečné slovo pana zpravodaje. Nechce využít této příležitosti. Přivolávala jsem vás a vaše kolegy do jednacího sálu, abychom mohli hlasovat o návrhu na vrácení k dopracování. Prosím ještě o chvilku vaší trpělivosti, aby opravdu mohli přijít všichni.

Zahajují hlasování číslo 85. Kdo souhlasí s návrhem na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování? Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 85, přítomno 177, pro 147, proti 10. Tento návrh byl přijat.

Děkuji panu senátorovi, děkuji též panu zpravodaji, všem, kteří se účastnili projednávání, a končí cesta tohoto návrhu Poslaneckou sněmovnou. Končím projednávání bodu číslo 39, sněmovního tisku 210.

Dalším bodem, kterému se máme věnovat, je bod číslo 40. Dostávám informaci, že předkladatel, tedy hejtman Středočeského kraje pan poslanec David Rath, není přítomen. Odkládám tento bod na konec prvních čtení a budeme se věnovat dalšímu bodu. Je to bod

41.

Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 122/1 a předložený návrh odůvodní hejtman Libereckého kraje pan Stanislav Eichler, který je mezi námi. Vítám vás, pane hejtmane. Prosím, abyste se ujal slova.

Hejtman Libereckého kraje Stanislav Eichler: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych jménem zastupitelstva Libereckého kraje předložil Poslanecké sněmovně jednoduchou a stručnou novelu zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, kterou by se v době vyhlášení krizového stavu zkrátila doba, po kterou je nutno zveřejnit informaci o době, místě a navrženém programu zasedání zastupitelstva, a to z 10 na 2 dny. Jedná se o doplnění § 42, kdy by se odstavec 1 mohl doplnit o následující větu. Cituji: "V době vyhlášení krizového stavu postačí, aby krajský úřad zveřejnil informaci o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva na úřední desce dva dny předem."

Tato novela tedy umožní v krizové situaci svolat operativně zasedání zastupitelstva, které by tak mohlo rozhodovat již v době, kdy to bude vzhledem k situaci efektivní. Tento návrh vychází přitom ze zkušeností, které jsme, jak všichni víte, získali při přívalových deštích v Libereckém kraji v srpnu 2010, a které postihly celou ČR, nejvíce však postihly právě Liberecký kraj, kde vznikly v novodobých dějinách ČR největší škody na území jednoho kraje, které dosáhly 8,2 mld. korun, a o co hůře, že tato katastrofa stála i pět lidských životů.

Uvažovali jsme i o jiných způsobech řešení tohoto problému a zejména tedy o tom, jak po vyhlášení krizového stavu převést pravomoci zastupitelstva případně na radu kraje, ale takové řešení nepovažujeme za vhodné, a to s ohledem na možnost, byť jen teoretickou, možnost zneužití, protože podle našeho názoru by se totiž jednalo zejména o rozhodování o veřejných prostředcích a finančních prostředcích, které je potřeba poskytovat při takovéto situaci okamžitě.

Navrhovaná změna představuje jen minimální zásah do zákona o krajích a nedochází k žádnému přesunu pravomocí mezi jednotlivými orgány kraje a nebude mít ani žádný negativní vliv na veřejné rozpočty. Přitom v době krizových stavů, jako jsou právě povodně, ke kterým navíc, jak se zdá, dochází a bude docházet čím dál častěji, může navrhovaná změna zákona o krajích přispět k daleko rychlejšímu poskytnutí pomoci, k případnému snížení majetkových škod a nezřídka i ochraně lidských

životů. Věřím proto, že náš návrh Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky se setká s pochopením a s příznivým ohlasem.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu hejtmanovi. Proším o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Jana Bureše.

Poslanec Jan Bureš: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, pane hejtmane, návrh novely zákona o krajích vychází z praktické zkušenosti z posledních povodní, jak uvedl pan hejtman, které zasáhly především jeho kraj a celé severní Čechy. Pro potřeby rychlého rozhodování zkracuje dnešní desetidenní lhůtu potřebnou pro oznámení o konání zastupitelstva na úřední desce na dva dny.

Záměr Libereckého kraje předkládatel této novely je srozumitelný a podporyhodný. Jím předložené řešení je však velmi zjednodušené, nevymezuje obsah jednání takového krizového zasedání zastupitelstva ani nezmiňuje, že tato úprava by se musela promítnout i do zákona o obcích a do zákona o hlavním městě Praze. Navíc je potřeba postupovat velmi opatrně, aby tento jistě dobře myšlený návrh nebyl zneužit. Právě z těchto důvodů dávám přednost vládou připravované novele zákona a v rozpravě navrhuji tuto předlohu zamítnout již v prvním čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Rozumím tomu tak, že se, pane zpravodaji, hlásíte do obecné rozpravy – jsme v prvním čtení. Zeptám se tedy, zda se někdo hlásí. (Nikdo se nehlásil.)

Otvírám obecnou rozpravu. Pan kolega Jan Bureš má možnost vystoupit jako první.

Poslanec Jan Bureš: Ještě jednou, dámy a pánové, navrhuji tuto předlohu zamítnout už v prvním čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášky do obecné rozpravy k tomuto sněmovnímu tisku v prvním čtení. Hlásí se někdo? Nehlásí. (Nesouhlasná reakce zprava.)

Pardon, pan poslanec Stanislav Polčák se hlásí o slovo. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji vám, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem si vyslechl s pečlivostí zprávu pana zpravodaje. Přesto si myslím, že není úplně na místě být k tomuto tisku takto přísný a já osobně bych nepodpořil návrh na zamítnutí tohoto tisku v

prvním čtení, protože skutečností je, že ta úprava může být potřebná. Myslím si, že může vyvolávat současný stav skutečně velmi vážné problémy a poruchy v činnosti krajských zastupitelstev. Nejen krajských zastupitelstev, na to samozřejmě ten zákon nemyslí.

Já si nemyslím, tak jak bylo zde řečeno panem zpravodajem, přestože si jeho stanoviska vážím, nemyslím si, že by snad kraje v té lhůtě dvoudenní prodávaly majetek, činily úkony, které by byly naprosto v rozporu se zájmy dobrého hospodáře. Myslím si, že by právě řešily tu situaci krizovosti. Přesto bych přivítal, kdyby v rámci případně dalšího legislativního procesu, pokud by se k tomu Sněmovna přiklonila, bylo reagováno na námitku vlády, která je v této části relevantní. Je to jistá pojistka, aby v rámci krizového stavu byly řešeny otázky, které skutečně s tím krizovým stavem souvisí, nikoli rozprodávání případně krajského majetku. Že by se ten zákon samozřejmě měl dotýkat i dalších zákonů, které upravují činnost samospráv a které rovněž jsou dotčeny třeba například vyhlášením krizového stavu, tak to je logické. Ale i tuto námitku lze samozřejmě upravit. Vláda věcně proti tomu v zásadě nic moc nevznáší. A argument, že vláda připravuje novelu, to je sice hezké, nicméně víme, že povodně bývají poměrně často v naší zemi, a já si myslím, že je třeba na tento praktický, nikoli politický problém reagovat co nejdříve.

Tudíž já si tohoto návrhu Libereckého kraje v zásadě vážím. Myslím si, že případné garance proti zneužití té úpravy, kterou navrhuji, je možné do textu předlohy vtělit. A tudíž já se k tomu návrhu na zamítnutí nepřipojím a budu hlasovat opačně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Polčákovi. Nyní je přihlášen pan poslanec Václav Klučka. Proším.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já se připojuji k slovům, která zde řekl pan Polčák. Krizové řízení vyžaduje skutečně rychlé, účinné, efektivní nástroje rozhodování, které jsou potřebné i v úrovni zastupitelstev. Nesmírně si vážím iniciativy Libereckého kraje, který chce přispět právě k této věci, aby efektivnější práce zastupitelstev v těchto situacích pomohla řešit krizové stavy. Nic není proti ničemu z hlediska zákona o krizovém plánování. Skutečně ty připomínky, které k tomu jsou z vlády, plus další možnosti, které můžeme rozvést v diskusi v jednotlivých výborech, kterým to určitě připadne, tak aby to projednaly do druhého čtení, případně do třetího, skutečně nic nepokazí. Já moc prosím, abychom tento návrh propustili do dalšího čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci

Klučkovi. Hlásí se, prosím, někdo dále do obecné rozpravy? Ještě do obecné rozpravy, nebo se závěrečným slovem, pan hejtmane? Se závěrečným slovem. Tak ještě se ptám na obecnou rozpravu. Nehlásí se nikdo.

Končím obecnou rozpravu. Závěrečné slovo nejprve pan hejtman Libereckého kraje Stanislav Eichler má slovo.

Hejtman Libereckého kraje Stanislav Eichler: Vážená paní předsedkyně, dámy pánové, já bych chtěl reagovat na některá slova, která zde zazněla. Chtěl bych poděkovat panu Polčákovi, panu Klučkovi za podporu. Víte, skutečně tato malá změna zákona vchází z té reality, které jsem byl přímo přítomen, když tato živelní událost postihla Liberecký kraj.

Chtěl bych jenom reagovat na ta slova o nedůvěře. Já jsem tady řekl, že předkládáme novelu zákona a chceme jenom zkrátit lhůtu na svolání zastupitelstva z deseti na dva dny, což je potřeba k operativnímu řízení krizového štábu. Nic víc. Já jsem velmi zdůrazňoval ve svém úvodním slovu, že se nejedná ani o žádný tlak na rozpočty, ani na převedení pravomoci jednotlivých orgánů. Stejně by o tom předloženém materiálu rozhodlo zastupitelstvo, jenom s tím, že by to netrvalo deset dnů, jak je to standardní, ale 48 hodin. Protože kdo měl možnost Liberecký kraj navštívit, právě když tam bylo nejhůř, a byla to většina ministrů této vlády – já bych jim chtěl tímto i poděkovat za pomoc v prvních dnech –, tak viděli, co jsme tam řešili. A jestliže my máme bojovat ještě s tím, že budeme deset dnů čekat na rozhodnutí, zda těm nejpostiženějším lidem, kteří přišli o všechno, co měli, kteří přišli mnohdy i o své příbuzné – protože já znovu zdůrazňuji, že tato katastrofa stála pět lidských životů – pak potom je to nasnadě. Skutečně to vychází jenom z potřeby a z vlastních zkušeností, které jsme si v Libereckém kraji v srpnu loňského roku museli prožít.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Závěrečné slovo pana zpravodaje. Pan kolega Jan Bureš má slovo. Nehodlá ho využít.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který byl předložen, o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování číslo 86. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zamítnutí? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 86. Přítomno 174, pro 47, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro

veřejnou správu a regionální rozvoj. Má, prosím, někdo jiný návrh na přikázání? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 87. Táží se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 87. Přítomno 175, pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Končím projednávání bodu číslo 41, sněmovního tisku 122. Děkuji panu hejtmanovi, děkuji též panu zpravodaji.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo 42. Ještě předtím oznamuji, že od 16 hodin se bude omlouvat z dnešního jednání pan kolega Pavel Bém z osobních důvodů.

A nyní jsme u bodu

42.

Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví /sněmovní tisk 146/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 146/1. Předložený návrh odůvodní hejtman Středočeského kraje pan poslanec David Rath. Prosím, pane kolego, o vaše slovo.

Poslanec David Rath: Děkuji, dámy a pánové. Středočeský kraj navrhuje posílení financování hasičských záchranných sborů, a to jak profesionálních, tak dobrovolných hasičů. Vycházíme z určitých modelů, které fungují v některých státech okolo nás. Například Rakousko má tento model. A jde o to, že pojišťovny z povinného ručení každoročně odvádějí zhruba 4 % na speciální fond, který spravuje příslušné ministerstvo, a tyto peníze jsou účelově určeny na financování jak profesionálního hasičského záchranného sboru, tak na posílení financování dobrovolných hasičů.

Logiku to má jednoduchou. Myslím, že se to nemusí složitě vysvětlovat. To povinné ručení je určeno nejenom na škody, ale mělo by částečně krýt, řekněme, i provoz těchto záchranných sborů, protože podstatná část práce hasičských záchranných sborů nespočívá jen a výhradně v hašení požárů, to je pouze zlomek jejich práce. Možná i daleko více času, více finančních

prostředků a sil je stojí prakticky každodenní zásahy u dopravních nehod. Takže to je hlavní důvod našeho návrhu. A zvláště v dnešní době, kdy jsou rozpočty záchranných sborů vládou snižovány, si myslíme, že posílení touto formou je plně na místě.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o slovo nyní zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Radima Fialu. Pan kolega Fiala má náhradní kartu číslo 21. A teď již nás může seznámit se svou zprávou zpravodaje.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás seznámil se zpravodajskou zprávou k návrhu zákona o pojišťovnictví. Hlavním cílem navrhované právní úpravy je zajištění vícezdrojového financování jednotek hasičských záchranných sborů a jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí.

Hned v úvodu je třeba říci, že tento záměr projednávala Sněmovna nedávno, a to v prosinci roku 2010 jako návrh Pardubického kraje, a nebyl úspěšný. Sněmovna tento návrh zamítla hned v prvním čtení. Nebyl úspěšný patrně také proto, že významně zasahuje do činnosti soukromých subjektů, tedy pojišťoven, a tento způsob financování s dopady na činnost pojišťoven považují za nekonceptní. Tento návrh znamená také nepředpokládaný zásah do hospodaření pojišťoven. Jejich hlavním předmětem činnosti je stále krytí pojistných rizik. Pokud bychom pojišťovněm určili zákonem i jiné povinnosti, svými nepřímými dopady by to mohlo poškodit zájmy klientů pojišťoven, například zvýšením pojistného při zhoršení finanční situace.

Myslím, že ani tvrzení, že navrhovaná právní úprava nemá vliv na státní rozpočet a rozpočty krajů a obcí, není úplně objektivní. V každém případě by tato novela nepochybně vyvolala výdaje v souvislosti s přerozdělováním získaných finančních prostředků. Nezanedbatelné jsou však také náklady pojišťoven v souvislosti s plněním odvodové povinnosti.

Proto stejně jako u návrhu zastupitelstva Pardubického kraje, který jsem zpravodajoval, stejně tak i u tohoto návrhu budu navrhovat Poslanecké sněmovně zamítnutí v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane zpravodaji. S tímto návrhem jistě vystoupíte ještě v obecné rozpravě.

Obecnou rozpravu zahájí. Mám do ní jednu písemnou přihlášku, a to od pana poslance Laudáta. A poté tedy pan kolega Fiala bude mít slovo.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jak tady již zaznělo od pana zpravodaje, my jsme se stejným návrhem zabývali již jednou. Zamítli jsme ho. Já se domnívám, že jestliže soukromému subjektu, jakémukoli a v jakémkoli oboru, uložíme nějakou další finanční povinnost, tak to znamená pouze jediné – že zdrazíme tu službu, on si to k tomu připočítá. Z těchto důvodů potom v podrobné rozpravě, protože si nejsem jistý, zda tady zazněl návrh na zamítnutí, podám návrh na zamítnutí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní se hlásí o slovo pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, jak jsem již avizoval ve zpravodajské zprávě, navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona již v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Václav Klučka je přihlášen nyní do rozpravy.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji mockrát, paní předsedkyně. Kolegové a kolegyně, já možná budu mluvit stejně, jako jsem mluvil v době, kdy tady ten návrh byl předkládán Pardubickým krajem. To opravdu není žádné objevení Ameriky, že pojišťovny se podílejí na vícezdrojovém financování takových složek, které jim v praxi vlastně snižují škody při požárech, snižují škody při živelních pohromách, kde jsou tyto jednotky nasazeny.

Chcete-li, pokud se povede tento model vícezdrojového financování, tak ten státní rozpočet nemusí do těchto jednotek dávat tolik peněz, kolik dává dnes. Dokonce už dneska funguje to, a povedlo se to, teď musím říci, bez zákona, že u dopravních nehod, kde nehrozí větší škody na zdraví a životech, kde se jenom uklízí po nehodě, tím, že tam vyjede jednotka hasičského záchranného sboru, tak pojišťovny jim náklady na úklid už hradí. Což je dobře. A myslím, že zrovna dneska v médiích vyšla zpráva, že už je to několik milionů korun, které se podařilo takto vybrat.

Já bych jenom poprosil, aby tyto iniciativy byly skutečně vzaty vážně. Pusťme tento zákon do druhého čtení ve výborech, pojďme se podívat na to, co je třeba v tomto textu dále doplnit, a když to neuděláme, pak tedy prosím, aby nám vláda řekla, kdy miní tuto věc do zákona, což nebude ojedinelé v Evropské unii, vsadit, kdy připraví vládní návrh.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Není-li žádná taková, obecnou rozpravu končím.

Jsou před námi závěrečná slova. Zeptám se nejprve navrhovatele na závěrečné slovo. Prosim, pan poslanec Rath má slovo.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, není asi překvapením, že tady ze strany vládních lavic zaznívají návrhy na zamítnutí. Já si ale myslím, že to odůvodnění není logické a správné.

Povinné ručení je svého druhu daň, povinná daň, kterou musí platit každý, kdo chce jezdit svým motorovým vozidlem na silnicích. Je povinná proto, že z této povinné daně, chcete-li povinného pojištění, se hradí škody, které on způsobí. Přece součástí těch škod jsou i náklady spojené se zásahem těch záchranných jednotek. To jsou přece náklady, které by nikdy nevznikly, pokud by ten člověk nezpůsobil dopravní nehodu. Dokonce logicky by se takto do toho mohly brát i náklady spojené třeba s léčením zraněných, se zásahem záchranných služeb, čili dokonce by možná stálo za úvahu tento návrh a tuto logiku dále rozšiřovat a extendovat. Protože vše toto by aspoň částečně mělo přece pokrývat to povinné ručení, tedy povinné pojištění, svého druhu povinné zdanění těch, kteří se pohybují na silnicích. Takže říkat, že je nesprávné zatížit soukromé pojišťovny tím, že by měly z povinného ručení platit i další náklady, které vznikají právě v souvislosti s tou nehodou, je myslím neopodstatněné.

Dovolím si jenom kratičký exkurs, co jsme s tím povinným ručením v minulosti udělali. Asi většina z nás, když zapátrá v paměti, si vzpomene, že bývaly doby, kdy se platilo jednotně do určité doby v určité výši. Pan se takzvaně zavedla pluralita, to znamená, že dnes to už neplatíme na automobil, ale kdykoliv ho prodáte nebo převedete, musíte to platit znova, starý majitel o to musí žádat, aby se to navrátilo, to znamená, že je s tím daleko více starostí, daleko více komplikací. Chcete-li, více jsme to zbyrokratizovali. Zásadní argument, o kterém se tehdy hovořilo, že to povede ke zlevnění tohoto pojištění, byl argument naprosto směšný. K žádnému zlevnění nedošlo, spíše dochází postupem času ke stále dalšímu a dalšímu zdražování s odůvodněním, že škod je čím dále tím více.

Dámy a pánové, já jsem přesvědčen, že by bylo správné se vydat cestou, kdy povinné ručení v sobě bude obsahovat i část, která bude hradit i další vyvolané náklady v souvislosti s odstraňováním následků příslušné havárie.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné slovo navrhovatele. Nyní se zeptám pana zpravodaje, zda chce se závěrečným slovem vystoupit. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který byl vznesen, tedy o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu. Já jsem vás na vaši žádost odhlásila. Prosim, abyste se všichni zaregistrovali. Za malou chvíli budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 88 a táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 88, přítomno 155, pro 86, proti 65. Návrh byl přijat.

Tím končím projednávání bodu 42, sněmovního tisku 146, s poděkováním všem, kteří se zúčastnili.

Zahajuji projednávání bodu, který jsme si zařadili dnes v úvodu této schůze za pevně zařazené body. Je to bod, který nese číslo

106.

Informace ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga a ministra obrany Alexandra Vondry o situaci v Libyi a na Středním východě

Prosim nejprve místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga a poté též pana ministra obrany Alexandra Vondru, aby přednesli úvodní slova k tomuto tématu.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, to, co se teď děje v severní Africe a na Středním východě, je bezpochyby zlom dějin, jedno z těch období v dějinách, kdy se úplně změní divadlo světa, kulisy toho představení a vystupují noví hráči.

Někteří lidé porovnávali vývoj, který se v posledních týdnech a měsících děl, s naším rokem 1989. Podle mého názoru je to poněkud odlišné. Je to spíše porovnání k revolučnímu roku 1848 v Evropě, kdy ve velmi různých státech, státech, které na rozdíl od nás, kteří jsme byli v roce 1989 podrobeni jednomu moskevskému vedení, byly nezávislé, byly dokonce protivníky, ať to bylo ve Francii, v Polsku, v Rakousku, v Neapoli, a najednou se tam objevila revoluční hnutí.

Co je pozadí toho? Mimo to, že bezpochyby v mnoha arabských státech je vláda spíše podobná diktatuře než demokracii, mimo to – to máme u nás také – že tam panuje značná korupce, se stalo něco úplně jiného. Arabský svět byl dlouhou dobu v praxi jazykem, kulturním vývojem atd. v odlišné pozici než státy v Americe nebo v Evropě. A tady nastala ta zásadní změna. Pokud si ti starší ještě pamatují, jak před více než třiceti lety byla svržena vláda šáhinšáha v Persii, v Íránu, tak se to dělo kvůli jednomu malému technickému prostředku. To byl magnetofonový pásek, který najednou umožnil propašovat do Íránu nescetná kázání imáma

Chomejního, která najednou byla slyšet v každém bazaru, v každém městečku, na nesčetných místech, poněvadž takový malý předmět se dá propašovat a rozmnožit. Odehrálo se to po celé Persii. To úplně změnilo stav přemýšlení v Persii.

Bohudíky se technika vyvíjela dále. Zatímco tehdy to bylo jednosměrné kázání imáma Chomejního k iránskému lidu, což byla komunikace vzhledem k technickým možnostem jednostranná, tak teď je úplně jiná situace díky dnešním vymoženostem – internetu, facebooku, mobilním telefonům atd. Všude na světě, v severní Africe, v Persii, v Jemenu, v Sýrii, kdekoliv, se mladý člověk může spojit s celým světem, korespondovat s lidmi stejné generace, a pokud umí jeden světový jazyk, není potíž se cítit a být součástí jedné generace celého světa. To změnilo velmi výrazně povědomí.

Zajímavé je, že povstalecká hnutí, když uspěla, nebo už během boje, se neoháněla hesly, která jsme po desetiletí pořád slyšeli z těchto končin světa, ani jsme neslyšeli vypjatý nacionalismus spojený se socialismem, jako tomu bylo v Egyptě za Gamála Násira nebo za vlády strany BAAS v Iráku, ale i v Sýrii pod Asadem, také na začátku vlády plukovníka Kaddáfího atd., ani extrémní islamistické skupiny. Ne – tito mladí lidé se zajímají o něco úplně jiného. Chtěli by mít stejné možnosti jako jejich generační přátelé po celém světě, vzdělávat se, vydělávat, využít všechny možnosti moderního světa, zapojit se do globální společnosti. To je opravdu přelom dějin a to bychom měli zaznamenat. To je to, co stojí v pozadí toho všeho, co bylo společné pro všechna povstání, ať to bylo v Tunisku či v Egyptě či v Jemenu nebo i v Sýrii.

Teď specificky k Libyi. V Libyi byla trochu odlišná situace. Povstání začalo spíše obdobně jako v Tunisku, bylo ovlivněno stoupajícími cenami potravin, ale samozřejmě hlavní byly dvě věci. Za prvé, plukovník Kaddáfí vládne neuvěřitelných 42 let. Když Kaddáfí provedl puč, převrat, násilí proti králi Idrisovi, u nás zrovna nastupoval prezident Husák a začala normalizace. Tedy to období Kaddáfího je celé naše období normalizace plus dalších ještě 21 let. To si musíme uvědomit. A v té době, samozřejmě, lidé jsou znechuceni z každého vládce, obzvláště když používá metody, jako to plukovník Kaddáfí ve své zemi dělá. Byla to diktatura, byla to velmi chaotická, velmi zvláštní, poněvadž také džamáhíríje, to je teoreticky přímá vláda lidu, to je těžko pochopitelná myšlenka. Nicméně díky bohatým zásobám ropy se mu celkem udržel stav po delší dobu.

Ovšem ten konflikt dneska má ještě jiné kořeny, a sice nesmíme zapomenout, že Libye v dnešní formě je vlastně vynález italské koloniální správy. Itálie v roce 1911, když bylo Turecko oslabeno balkánskými válkami, dobyla tehdy tři území, která do té doby byla pod tureckou nadvládou, Fezzán, Tripolitánii a Kyrenaiku, a spojili to a nazvali to antickým jménem

Libye. Nejsilnější odpor proti italské koloniální nadvládě byl právě i tehdy na východě země, v Kyrenaice, kde řekněme myšlení a vůbec společnost ovládal jeden směr islamu, totiž Senussiové, kteří v tehdejší literatuře byli někdy označeni jako řád, byli to řekněme podle našeho názvosloví něco mezi řádem, reformním hnutím a sektou. Na každý pád od poloviny 19. století to byli oni, kteří tam určovali vývoj. A byli také páteří odporu proti italské koloniální nadvládě. Tudíž když byla Itálie poražena v 2. světové válce, musela se vzdát libyjských kolonií a Spojené národy je předaly do správy Velké Británie, tak pochopitelně Velká Británie, poněvadž to mandátní období bylo omezeno, předala postupně vládu nad Libyí jim spřízněným spojencům z 2. světové války, právě Senussům a jejich hlavnímu představiteli králi Idrisovi, který takto nevládl špatně, vlastně měl, užíval si dosti vážnosti, ale byl už starý pán v Libyi. Kaddáfí ho svrhl, král Idris odešel do exilu do Turecka, kde potom po několika letech zemřel. Ovšem i plukovník Kaddáfí se po nějakém čase dostal do rozporu s tímto islámským hnutím (nesrozumitelné) a dosti tvrdě ho potlačil. Jeden z důvodů, proč ho taky v Benghází a okolí dodnes nemají obzvláště rádi.

Dnes máme situaci tuto, že právě Benghází a okolí Kyrenaiky ovládly síly povstalecké a těší se jistě podpoře jak evropských mocností, tak i sousedního Egypta, o tom nebudíž pochyby, zatímco Kaddáfího síly, zdá se, přece jenom mají převahu, ne ve zbraní, ale také díky tamějším kmenům a sympatiím na východní části v Tripolitánii. Jak to vypadá ve Fezzánu, to vám teď říci nemohu, poněvadž vůbec zprávy zevnitř Libye jsou poněkud skromné. I ty státy, jak jsem zjistil při diskusi s ministry zahraničí Evropské unie, které mají dlouhé spojení s Libyí – nejlepší mají Italové a Malťané jako přímí sousedi – tak nemůžu tvrdit, že by opravdu dobře věděly, co se vně země děje. Některým se podařilo už navázat také styky s povstaleckými skupinami, na druhé straně samozřejmě existují také styky ještě s okolím Kaddáfího a tak dále.

Tedy tím, že Kaddáfí po léta letoucí, ba desetiletí, úspěšně si našťval celý okolní svět, nejenom evropské mocnosti, připomínám případ Lockerbie, nejen Spojené státy, ale i arabské státy – Egypt atd. – tak samozřejmě když povstání začalo a on se dostal do úzkých, tak žádné sympatie nikde nenašel. Naopak, jak známo, dokonce arabská liga se proti němu postavila. Byl dlouhý boj o to, jestli tedy Rada bezpečnosti Spojených národů se odhodlá k zákroku proti libyjskému režimu – odůvodnění bylo, že bombardování vlastních měst... a tou občanskou válkou je spousta civilních obětí – nebo ne. Koncem konců po dlouhé diskusi v Radě bezpečnosti byl dosažen mandát k zásahu v Libyi. Tím se ovšem celá situace i z právního hlediska změnila. Zatím před mandátem Rady bezpečnosti dle mezinárodního práva každý ozbrojený zásah je protiprávní. V okamžiku, když je mandát Spojených národů, nebo Rady bezpečnosti Spojených národů, tak situace vypadá odlišně.

V Evropě se mezitím už připravovali na zásah, především Francie a Velká Británie, ve Spojených státech situace dlouho nebyla rozhodnuta. Podle informací, které jsou dostupné, Bílý dům byl původně proti zásahu amerických sil, zatímco ministryně zahraničí a State Department byly pro zásah. Tím, že se Rada bezpečnosti rozhodla, byla vrata otevřena k akci, začalo francouzské letectvo, posléze se připojilo britské a i americké síly.

Toho času je situace taková, podle toho, co je nám známo, že protiletadlová obrana Libye je asi do valné míry zničena. Do jaké míry její vzdušné síly jsou poškozeny, nevíme, poněvadž, řekněme, i během té krátké občanské války mnoho nelétaly, tedy bylo jich poměrně málo. Jestli jako také Saddám Husajn včas uklidil část svých letadel někde na jih Libye nebo někam jinam, to nevíme, ale tady tyto asi jsou poškozeny.

Rada bezpečnosti se usnesla právě na bezletové zóně nad Libyí, za jedno, a za druhé nad embargem. To embargo musí být samozřejmě takéž vynuceno. Teď byla otázka, kdo se toho ujme. Byla to velká diskuse v rámci NATO, kde naši velvyslanci dlouho o tom jednali, byly různé zádrhely, o kterých bych nechtěl tady dlouho mluvit, v zásadě šlo o to, že Francie si vůdčí roli v celé akci chtěla ponechat, koncem konců bylo to po sto letech poprvé, kdy Francie opravdu jako čelná mocnost Středomoří se mohla prokázat. Za druhé, Turecko, které má v jiných věcech odlišné názory než Francie, zase trvalo na své roli, a aby jejich otázky byly zodpovězeny. Zde také vztahy mezi Francií a Tureckem z jiných důvodů nejsou úplně nejšladší. To blokovalo často rozhodnutí.

Dnes kolem poledne bylo rozhodnuto, že NATO dostalo mandát na zbrojní embargo, tedy pod velením NATO budou lodě a letadla, která zájímají zbrojní embargo proti Libyí, zatím bezletová scéna. Tam se ještě společné stanovisko v rámci NATO nenašlo. Toho času jsou tři velení. Je francouzské velení, co se týká francouzských letadel, anglické, co se týká anglických letadel, a americké, které je řízeno z Německa, jsou také po americké lince vedení.

To je toho času stav. Víc vám toho mnoho říci nemůžu.

Česká republika se od začátku držela toho, že jsme byli proti jakémukoli ozbrojenému zásahu, dokud není mandát Rady bezpečnosti. Pro Ministerstvo zahraničí je klíčová otázka, jestli jednáme v souladu s mezinárodním právem, nebo ne, a tudíž byla pro nás bezpodmínečná podmínka pro to, vůbec se blíže tím zabývat, mandát Rady bezpečnosti.

Proč jsme hlasovali v rámci NATO, aby se NATO, jehož členy jsme také, vedení akce ujalo? Dle mého názoru je to tak, že je lepší, když ozbrojené akce jsou pod vedením, ale tudíž i dozorem celého NATO, kde máme všechny struktury k tomu, aby nasazení bylo také pod přísným dohledem. Je to dle našeho názoru rozumnější než akce jednotlivých zemí, které odpovídají jenom vlastnímu velení, vlastním politikům, a tudíž mají

větší pokušení překračovat mantinely, které jsou dané Radou bezpečnosti a jinými předpisy. Proto my jsme byli pro, aby se to dělo koncem konců teď v rámci NATO.

Zdá se, podle posledních zpráv, že k tomu stanovisku se pozvolna přiklání také ty mocnosti, které dosavad vedly samostatně, tak doufejme, že za prvé akce bude brzy ukončena, a za druhé, že to potom bude už plně v režii NATO. NATO, zdá se, podle toho, jak jsem dostal zprávu, se asi během 24 hodin do akcí zapojí.

Tak to je situace, jaká je teď. Tím tedy končí, doufejme, období samostatných akcí národních států a bude to převedeno na úroveň společenství.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předsdkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji místopředsedovi vlády, ministroví zahraničních věcí Karlovi Schwarzenbergovi. Prosím nyní ministra obrany Alexandra Vondru jako druhého, kdo podá ze strany vlády informaci k této otázce.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Dobrý den, paní předsdkyně, dámy a pánové. Všichni jsme tady poslouchali obsáhlý historizující výklad našeho kolegy, ministra zahraničí, který by se dal shrnout pod titulek řekněme Anatomie české zdrženlivosti nebo Anatomie určité české zdrženlivosti.

My to pravidelně komunikujeme a z našich výroků jste mohli cítit, že zdrženlivost je skutečně vydiskutovaná a má své důvody. Jednak je to komplexita celého problému. Za druhé je to celková situace dnes v arabském světě, kdy skutečně Západ si musí dávat pozor, protože není v jeho silách řešit všechno. Nepochybně je tu faktorem i naše, a tady bych podtrhl i České republiky, angažovanost v těch lokalitách, která je Parlamentu velmi dobře známa, ať už Afghánistán nebo Balkán. Čili rozhodně jsme tady nebyli mezi těmi, kdo by vyzýval, něco mohutně prosazoval. Prostě nebylo by to v žádném případě na místě. Zároveň jsme také úzkostlivě dbali na to, aby jakákoli akce měla jak politický konsensus uvnitř klíčových západních institucí, tak zároveň i onen právní základ.

Faktem je, že právní základ tu je v podobě příslušné rezoluce Rady bezpečnosti, která byla přijata minulý týden a v zásadě dává zmocnění k použití veškerých nezbytných opatření pro ochranu civilistů. Zdůrazňuji, že zároveň tato rezoluce vyloučila použití zahraničních okupačních sil v Libyí. Rezoluce schválila ustavení bezletové zóny a v neposlední řadě rozhodla o tom, že zbraňové embargo, které bylo schváleno již předchozí rezolucí, může být nejen monitorováno, ale i prosazeno.

Pokud jde o úroveň ministrů obrany a plánování v rámci Severoatlantické aliance, tak my jsme měli schůzi na úrovni ministrů minu-

lý týden, 10. a 11. března. Tam se stanovily, řekl bych, poměrně striktní limity, pokud jde o angažmá Severoatlantické aliance. Za prvé musí být jaksi prokazatelná potřeba takového angažmá. Za druhé musí existovat jasný právní rámec, který pak následně ona rezoluce poskytla. A za třetí byla žádána jasná podpora zemí regionu, zejména byla na mysli Liga arabských států.

Následný vývoj je vám poměrně dobře znám a popsal ho tady pan ministr, kdy nakonec se nečekalo na to, až v rámci Aliance dojde ke konsensu, a zejména Francie prosadila zásah ještě dříve. Čili těch několik dnů, to, čeho jsme svědky, je v zásadě aktivita koalice, ve které jsou Francouzi, Britové, Američané, Italové, Kanadčané, Dánové, Španělé, Belgičané a dále také dvě arabské země – Spojené arabské emiráty a Katar.

Na alianční půdě ke zlomu došlo dneska dopoledne, kdy Aliance vydala politický souhlas se zahájením operace na prosazení zbrojního embarga. Pokud jde o bezletovou zónu, tam je to stále na úrovni koalice ochotných, s tím, že možný posun směrem na alianční půdu, směrem k velení, je představitelný zítra. To je samozřejmě z vojenského hlediska neoptimální situace. Pan ministr tu mluvil o třech veleních, počínaje dnešním dopolednem můžeme v zásadě mluvit dokonce o čtyřech veleních. Protože k francouzskému, britskému, americkému přistoupilo, pokud jde o prosazování embarga, i velení alianční.

Nyní k našemu zapojení. My od začátku říkáme a nic na tom neměníme, že přímo se Česká republika a síly a prostředky Armády České republiky této akce neúčastní. Důvodem je jednak jistá zdrženlivost, kterou jsme tu popsali, ale také jsou k tomu samozřejmě i důvody logistické, kapacitní. Námořní síly, jak známo, nemáme, a pokud jde o vzdušné síly, tak 14 gripenů je primárně i zbrojním vybavením komunikačními zařízeními předurčeno k ochraně českého vzdušného prostoru. Umíme dělat třeba air policing v Pobaltí, ale na takovou operaci tohoto typu, o které mluvíme, dnes ani patřičně vybavení nejsme.

Jediné angažmá, které přichází v úvahu za dané okolnosti, je následující. Česká republika je účastnickou zemí NATO Airborne Early Warning and Control, čili poskytuje svůj personál do leteckých posádek operační složky tohoto programu. To jsou ta známá letadla AVAX, kterými disponuje i Aliance. A tady chci říci, že pro zahraniční operace v letech 2011 až 2012 platí mandát pro vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky, který byl touto Sněmovnou schválen v listopadu 2010 a byl schválen také Senátem loni na podzim. Tento mandát umožňuje podle bodu 8 příslušných usnesení vyslání příslušníků resortu Ministerstva obrany působící ve strukturách NATO – a teď podtrhuji – a také Evropské unie samozřejmě – do operací pod velením těchto organizací mimo území České republiky, a to v celkovém počtu do 20 osob na

dobu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2012. Čili toto je jediná realistická možnost zapojení sil Armády České republiky, protože pokud jde o prostředky AVAX, tak tam pod velením NATO je také jeden pilot a asi zhruba dva technici.

Jinak si dovoluji ještě na závěr říci dvě věci. Za prvé. Problemko – všiml jsem si dnes či včera – médiu, že Ministerstvo obrany má údajně vypouštět jakési balonky v podobě možného vyslání protichemické jednotky. Tak já tady chci jasně říci, že Ministerstvo obrany žádné balonky nevypouští a o nasazení této jednotky ani nyní neuvažujeme. To vzniklo tak, pokud si vzpomínám, pan ministr byl v neděli tázán na určitou teoretickou možnost. Ano, zde platí, že čeští chemici mají skutečně vynikající schopnosti, které v minulosti opakovaně prokázali v různých mezinárodních operacích. Tyto schopnosti máme nadále, ale jasně tady říkám, že jde jenom o jakousi teoretickou spekulaci, protože musela by to vyžadovat situace, musel by nás někdo o něco takového požádat, a za třetí, taková jednotka by musela působit v rámci nějaké formace, ke které je mandát. A k té za daných okolností mandát není, nikdo to nevyžaduje. A zaplať pánbůh že ani ta situace taková v Libyi není, aby vyžadovala něco takového. Čili chci jenom jasně říci, že žádné balonky v tomto smyslu my rozhodně nevypouštíme.

Kde samozřejmě jsme připraveni – a tím končím – se podílet, je případná humanitární operace, kde Severoatlantická aliance má plány dokončeny, a pokud to bude situace vyžadovat, tak je připravena ve spolupráci s OSN se do humanitární pomoci zapojit. Šlo by zejména o transportní kapacity a dodávky různých potřebných záležitostí. Ale ani zde ještě nejsme v té situaci, kdy by něco takového bylo jasně vyžadováno.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanci z pravé části sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi obrany Alexandru Vondrovi a zahajuji všeobecnou rozpravu. Hlásí se do ní jako první místopředseda Poslanecké sněmovny Lubomír Zaorálek, poté je zde přihláška pana poslance Vojtěcha Filipa. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré odpoledne, vážení kolegové.

Já jsem rád, že Sněmovna zařadila tento bod na program jednání. Viděl jsem průzkum veřejného mínění, ze kterého vyplývalo, že 70 % občanů této země pokládá události v Libyi a Blízkém východě za bezpečnostní hrozbu. Ať už důvody naši občané v tom vidí jakékoli, možná nebezpečí vlny uprchlíků, ztracení obchodních příležitostí nebo otázky spojené dokonce i s terorismem – nakonec plukovník Kaddáfí je z minulosti známý právě te-

roristickými akcemi, a dokonce v Evropě. Takže důvody, proč naši občané cítí tuto událost a situaci jako bezpečnostní hrozbu, si dovedu představit. Proto mi připadá naprosto legitimní a správné, aby Sněmovna o této věci jednala a aby představitelé vlády poskytli informaci o tom, co se v příslušných orgánech Aliance i Evropské unie děje a jakou pozici k tomu zaujímá Česká republika.

Samozřejmě v něčem je ta situace překvapivá. Mám na mysli to, že před několika měsíci byl summit NATO, na kterém byla přijata strategická koncepce. A ukazuje se, že situace, která vznikla v severní Africe, zřejmě je taková, že se nedá říci, že by Aliance měla jasný muštr, metodu toho, jak na situaci reagovat. Připadá mi, že to, co se nyní děje, kdy vlastně se rozběhla vojenská akce, která má, jak tady už bylo zmíněno, čtyři místa velení, to je něco, co jsme ještě v minulosti nezažili.

Možná jste si všimli, že americký prezident Obama v této chvíli je na cestě Latinskou Amerikou a navštívil Chile, Brazílii, a ta jeho cesta dává zřejmě také najevo, to, že ji nezrušil, že Spojené státy v této chvíli nepokládají situaci v Libyi i svou účast tam za věc naprosté priority. Když si to porovnáte s tím, jak vypadala např. angažmá v Perském zálivu a jiných konfliktech, tak je prostě vidět, že Amerika dává jasně najevo, že toto pro ni není srovnatelný konflikt a že se v něm zřejmě ani nehodlá angažovat takovým způsobem, jako to bylo v minulosti. Takže tady je vidět, že dosažení nějaké jednoty a jasného názoru, proč do té akce jdeme, že do ní jdeme společně – dokonce jsem odpoledne zaregistroval, že ze Spojených států zaznělo, že se vlastně nabízí velení akce, jenom to vypadá, že není nikdo, kdo by si to jednoznačně na sebe vzal. Takže to je můj důvod, proč o tom také mluvit, protože tím jsou podle mě dána rizika možného dalšího vývoje.

Já to teď neříkám proto, abych jenom nějak paušálně kritizoval. Jsem si vědom toho, že ve věcech války často nejsou dobrá nebo špatná rozhodnutí. Myslím, že tady v Libyi je to opravdu tak, že kdybychom nedělali nic, kdybychom prostě nechali věci proběhnout před našima očima, tak by se opravdu děly události, za které bychom potom těžko nesli odpovědnost. A nedalo by se říci, prostě tohle je jiný stát, občanská válka, to si ti občané musí vyřešit sami. Umím si představit, že je nemožné se takto chovat. Na druhé straně, když do toho prostě vstoupíme, bereme na sebe také podobná rizika. Zvláště nyní, kdy bohužel opravdu cítím, že velení je velmi rozplízlé, že dokonce dochází k tomu, že jednotlivé státy, ti hlavní účastníci, se obviňují, že nemají dostatečné informace, jaké letecké operace plánoval nebo provedl ten druhý.

A samozřejmě také vím, že Česká republika pravděpodobně nemá takové nástroje, aby v té věci zjednávala nápravu. Takže – také o tom nemluví proto, abych jenom říkal... Jenom prostě říkám, že důvody ke

znepokojení jsou. A jestliže občané v České republice jsou znepokojeni, je dobré i uznat to, že akce se odvíjí za v něčem velice nepříznivých okolností a není tady jistota výsledku.

A bohužel se můžeme nadát i toho, že Libye se může na dlouhou dobu stát nestabilním státem, podobně jako jsme to viděli v minulosti třeba v případě Somálska a bohužel i některých dalších. Ale takovéto státy potom jsou opravdu zdrojem dlouhodobých rizik. To se dá na Somálsku demonstrovat.

Byl jsem rád, že se tady o tom bavíme, také proto, protože jsem přesvědčen, že by bylo dobré, abychom si uvědomili, že dochází k tomu, že vlastně Libye rozděluje svět. Ona jakoby dokonce rozděluje i situaci v jednotlivých zemích, jak jsem si všiml v Rusku, kde pozice pánů Putina a Medveděva jsou poměrně výrazně odlišné. A ona nás vlastně rozděluje i v tom, že – i když tady bylo řečeno, že máme Rezoluci Rady bezpečnosti OSN, na základě které se začalo jednat – se vlastně ukazuje, že nedlouho po tom, co ona rezoluce vešla v platnost nebo se začalo podle ní jednat, tak se Aliance začala drodit. Mám na mysli vystupování Číny, Ruska. A dokonce nemáme jednotu ani v rámci Evropské unie samotné. Dokonce i v rámci Aliance se ukázalo, že najít jednotný postoj je obtížné, a že dokonce problémy mezi jednotlivými zeměmi, dokonce z Evropské unie, se přelévají právě v takovéto situaci krizové do rozhodování NATO. To jakoby ukazuje slabiny.

A jestliže jsme tady dlouhodobě říkali, že Česká republika má v NATO a v Evropské unii zajištěnu bezpečnost lépe než kdykoliv v minulosti a že máme jistoty, které jsme nikdy v minulosti neměli, tak vlastně situace ukazuje určité meze jistoty. Mohou prostě vzniknout situace – a Libye to bohužel naznačuje – kdy najednou jednotný postup je velmi obtížný a kdy se ukazuje, že tady zůstala řada nevyřešených věcí uvnitř Aliance a dilem, řekněme, i uvnitř Evropské unie.

Kdybych měl formulovat to, co mi připadá, že je pro Českou republiku důležité, řekl bych, že pokud budeme a jsme schopni, tak bychom měl čelit té dezintegraci, kterou ta situace vytváří. Že by naším zájmem mělo být, aby se dezintegrace neprohlubovala a aby se ji podařilo nějakým způsobem zastavit nebo na ni reagovat. Připadá mi, že to je v této chvíli zájem České republiky.

Také si nemyslím, že situace je takto interpretačně jasná a jednoduchá. Já jsem si tady na jedné straně vědom toho, že tak jak to stojí, tak by bylo zpozdilé činit to tady předmětem nějakého ideologického boje. A to si ale nemyslím, že výklad toho, co se děje na Středním východě, je jednoduchý. Velmi dobře si uvědomuji, že kdybych měl já interpretovat ty události, zřejmě bych výrazně zdůraznil právě ty sociální aspekty – potravinovou, dokonce textilní krizi – které vedly k tomu, že vypukají tato povstání, ani

vlastně nevím dost dobře, jestli mohu říci revoluce, v těchto zemích Středního východu nebo Blízkého východu.

Na druhé straně, myslím si, že i pro pochopení toho, jak se dnes k tomu stavíme, by bylo dobré bavit se například o tom, proč máme jiný postoj k Bahrajnu a jiný postoj k Libyi. Víte dobře, že v Bahrajnu je také demokratická revoluce, nebo je to revoluce, která je vedena požadavky šíitů. Dovedu si představit, že požadavky těch, co tam protestují, jsou možná v lecčems oprávněné. To mohou být požadavky sociální a jiné, které bychom měli podpořit. A všichni dobře víme, že se k tomu stavíme zdrženlivě a že do určité míry jakoby respektujeme stav, kdy vojáci ze Saúdské Arábie přivolaní do této země, Saúdské Arábie, která je, řekněme, spojencem, vlastně potlačují typ povstání, který není vzdálený tomu, který v jiných zemích podporujeme. Dokonce dochází k takovým paradoxům, že Saúdská Arábie na jedné straně podporuje akci proti Libyi, na druhé straně tato země sama koná akci proti lidem podobně protestujícím v Bahrajnu. Tím ale nechci říci, že protest proti Kaddáfimu je to samé jako protest proti monarchii v Bahrajnu. Nicméně říkám to, že to vůbec tak jednoduché není. A dovedu si představit, že tady je i politická interpretace, ve které se třeba budeme lišit, a pravděpodobně nebude tak jednoduché se na ní shodnout.

Nicméně, přesto si myslím, že v této chvíli není tak důležité za každou cenu se odlišit a říci, že jsme každý jinde – opozice jinde, koalice jinde, protože mně na tom všem především znepokojuje ten proces dezintegrace, to, že Libye nás rozděluje v Evropě, Libye nás rozděluje v NATO, Libye rozděluje dokonce mezinárodní společenství, viz postoj Číny a Ruska. Myslím, že to je pro Českou republiku špatný vývoj. A pokud máme možnosti, měli bychom se snažit tomu čelit.

To je to, co bych si dovilil jenom poznamenat k vystoupení Karla Schwarzenberga a Alexandra Vondry. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi Zaorálkovi. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Vojtěch Filip. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Pan místopředseda vlády Karel Schwarzenberg bude reagovat na vystoupení místopředsedy Sněmovny Lubomíra Zaorálka. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, snad jenom k doplnění, řekněme, informaci.

Co se týče srovnání Bahrajnu a Libye, tady je přece jenom závažný rozdíl. Já nepochybuji, že vláda bahrajnská není perfektně demokratická. O to nejde. Bahrajn ale na rozdíl od Libye nikdy nepodporoval teroristické akty po celém světě, v Evropě pamatujeme Lockerbie, pamatujeme na různé li-

byjské akce v Africe atd. Bahrajn jakožto takový není nebezpečím pro okolní svět, tudíž tady je závažný rozdíl mezi Bahrajnem, který zajistí... Tam je situace ta, že sunnitská menšina prozatím ovládá šíitskou většinu, což má ovšem další implikace. Ale, řekněme, není to stát, který ohrožuje někoho.

Co se týče drolení a Spojených států. Za prvé, Spojené státy ústy své ministryně zahraničí i státní tajemnice se částečně vyjádřily velice jasně. Já připomínám slova Kaddáfí must go atd. Existoval tady nějaký čas, než se vnitroamericky situace objasnila. Který směr zvítězil, je bez pochyby, ale, řekněme, Spojené státy to nepovažují za svůj hlavní zájem v politice, ale zajisté za tou akcí stojí.

Drolení. Byly rozpory v alianci, tedy v alianci NATO, jak postupovat. Řekněme, jedině Německo bylo silně proti ozbrojené akci. Slovy svého ministra Westerwella velice dobře argumentovali. Nicméně tady zůstali v menšině.

Rusko a Čína nikdy nebyly součástí aliance, jak známo, když se koneckonců v Radě bezpečnosti zdržely hlasů. Já jsem se odvážil to označit jako pokrytecký postoj, neboť tím umožnily akci. Tím, že se Čína a Rusko zdržely hlasů, tak rezoluce prošla Radou bezpečnosti. Ozbrojené akce byly možné. Když se toto stalo, tak po nějakém čase jak z úst ministerského předsedy Putina, tak čínských představitelů zaznělo, že vlastně to vůbec nechtěly.

Já svého drahého kolegu ministra zahraničí Sergeje Lavrova považuji za příliš zkušeného politika, který ví, co dělá, a když hlasuje, jaké jsou důsledky, než že bych připomínal, že byl překvapen tím, co se poté dělo. Na to je příliš inteligentní. Zajímavé v té souvislosti ovšem je, že následně ministerský předseda Putin se výrazně postavil proti akci, srovnal ji s křížáckou výpravou, a naopak prezident Medveděv nadále akce proti plukovníku Kaddáfimu podporuje. To je tedy poprvé závažný rozdíl mezi dvěma hlasy z Ruské federace, což je docela zajímavé.

To jenom k objasnění, jak diskuse toho času probíhá. Děkuji mnohokrát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane místopředsedo, pan kolega Vojtěch Filip je nyní přihlášen do rozpravy.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, páni ministři, paní a pánové, já jsem podpořil zařazení tohoto bodu, protože považuji ten stav za jeden z nejzávažnějších, ke kterému se Česká republika v rámci své zahraničněpolitické orientace dostává.

Začnu netradičně. Vzhledem k tomu, že mám velmi často rozporná stanoviska s panem ministrem zahraničních věcí, musím říci, že jeho velmi zdrženlivý postoj v první fázi jsem dobře chápal, a myslím, že to moje

kladné vyjádření k jeho postoji mělo svůj důvod. On ale u tohoto postoje, který zastával pravděpodobně v souladu s postojem německé zahraniční politiky, nevydržel na rozdíl právě od Spolkové republiky Německo. To považují za velmi důležité.

Také nepovažují pana Karla Schwarzenberga za člověka, který by neuměl odhadnout lidi. Nakonec tady mluvil o panu ministru Lavrovovi a označil ho před malou chvilíčkou za velmi zkušeného politika. V tomto ohledu mohu souhlasit i s tím jeho hodnocením hlasování Ruské federace na Radě bezpečnosti, ale žel, a tady končím s porozuměním toho, co říkal pan ministr zahraničí, protože my jsme z toho nevyvodili jako Česká republika žádný závěr, z té správné analýzy toho stavu. A v tomto ohledu podotýkám, že celé rozhodnutí, které, pravda, bylo umožněno tím, že nepoužili dva stálí členové Rady bezpečnosti, to znamená Ruská federace a Čína, právo veta, a tedy byla odhlasována příslušná rezoluce, že svým způsobem ti, kteří se rozhodli pro ozbrojený útok, nezvládli jednu základní věc, a to je budoucnost vývoje.

Víte, často tady slyším z řad současných členů vládní koalice, že existuje jakýsi euroatlantický civilizační prostor. Já to tak nesdílím, protože z historického hlediska evropská civilizace a americká civilizace se vyvíjely rozdílným způsobem a historické kořeny evropské civilizace jsou přece jen jiné, včetně toho, jakým způsobem dospěly k jednotlivým názorům jednotlivé evropské země. A jaký je rozdíl mezi politikou Spojených států a zemí Evropské unie, nebo zemí Evropy, vnímám docela dramaticky, a to nejen kvůli kulturnímu dědictví.

V tomto ohledu ovšem postoj ostatních ukazuje na to, že právě euroatlantická civilizace se stane oním útočníkem a z euroatlantické útočnické pozice se vyčleňuje pouze Německo, a samozřejmě útočníkem nebude ani Čína, ani Ruská federace, ale ani jiné, dnes ještě souhlasící arabské státy. To já považuji za základní rozměr, ze kterého měla vycházet naše zahraniční politika ve chvíli, kdy jsme sami řekli, že nemáme žádný vojenský potenciál, který by mohl sloužit případné operaci, která je kryta rozhodnutím Rady bezpečnosti. Jestliže ho nemáme, co nás může nutit k tomu, abychom to podporovali, když nemáme žádný takový ani ekonomický, ani politický zájem? Proč jsme nesetřvali na svém původním stanovisku?

A já taky v souladu s panem ministrem zahraničí vidím jednotlivé typy těch řekl bych občanských nepokojů v těch jednotlivých zemích rozdílně, protože mají rozdílný i základ. Když jsem hovořil s dvanácti velvyslanci arabských zemí v České republice v nedávné době, tak mě zaujal postoj velvyslance Maroka, který říkal: "Ano, my jsme si uvědomili, jaká je ekonomická situace, a marocký král rozhodl, že se postaví tři města, jedno 500 tisíc obyvatel, druhé okolo 200 tisíc obyvatel, abychom zaměstnali lidi a zmírnilí sociální napětí v Maroku." Královo rozhodnutí se ukázalo jako

správné a napětí se zmírnilo a vláda zůstává u moci. Alžírský velvyslanec hovořil o tom, k čemu se mají v Alžíru vrátit, k jakým kořenům, to znamená, jestli jsou to kořeny muslimské, anebo obnovené kořeny řekl bych toho francouzského Alžíru, který tak neslavně končil v 60. letech.

Pokud jde o Tunis, ten problém je přece také jiný, než byl například v Egyptě, protože jde nejen o počet obyvatel, ale o zaměření protestu lidí. Zajímavé bylo, že ten, který se nejvíce zasloužil – a tady oceňuji opět postoj pana ministra zahraničí – který se nejvíce zasloužil o to, jaká je informační základna povstalců, to znamená, jaké je rozšíření internetu v Tunisku, tak ten byl poražen jako první. On se, pravda, zasloužil o to, že tam internet je pro tak velké množství Tunisánů, ale na druhou stranu byl první obětí facebookové revoluce, jak tomu v Tunisku říkají.

Jiná situace je samozřejmě v Egyptě. Rozumím tomu, že popis událostí by si zasloužil jiného rozboru, než který vůbec chci v tuto chvíli, protože jsme na začátku jakési analytické fáze postoje České republiky, přednášet. Stejně tak je potřeba analýza společenského systému v Libyi a podstaty sporu mezi libyjským vůdcem – protože on se neoznačuje za prezidenta, ale jenom za vůdce revoluce – a těmi občanskými postoji, které tam probíhají, jaký je vztah a jaký bude výsledek.

Proto říkám, že naše změna postoje, který ze začátku byl správný, zdrženlivý, kopiroval minimálně některé sousední státy včetně velmi silného stanoviska Spolkové republiky Německo, se změnil k horšímu. My totiž, ač víme, že bychom nebyli těmi, kteří by tam posílali vojáky, tak souhlasíme s tím, aby to byla akce NATO. V tom případě smažeme onen rozdíl, který tady existuje od začátku a který vynutily Spojené státy americké na jednání, kdy postavily do první linie Francii a Velkou Británií, a pak teprve jakoby vstoupily do akce.

A jestliže se souhlasem ČR to bude znamenat, že neexistuje konsensus minus jedna v rámci NATO, ale že existuje jiné uspořádání, tak my se staneme těmi, kteří budou součástí těch – promiňte mi – útočících vojsk, i když tam nebudeme mít ani jediného vojáka. To pro nás do budoucna nemá ale žádný zahraničněpolitický, ekonomický, ale – promiňte mi – ani mezinárodněpolitický efekt, protože se zapojíme do akce, o jejímž výsledku nevíme! Ono nám nestačí, v jakém průšvihy jsme v Afghánistánu, v jakém průšvihy jsme v Iráku. Máme před návštěvou předsedy iráckého parlamentu a já se tady dohaduji s panem ministrem o tom, jestli vůbec jsme schopni naplnit postoje, které máme vůči současnému Iráku, ale my si otevíráme další frontu, na jejíž výsledek vůbec nevidíme.

A jestli máme být těmi, kteří tady dělají jakousi – promiňte mi – přehlídku vojenskotechnické převahy zemí NATO nad vojsky Libye, tak to mi připadá více než směšné, protože takovou ukázkou dělat nemusíme, a vojenské přehlídky pravděpodobně nejsou tím, čím bychom se mohli pochlubit.

Protože o tom nikdo nepochybuje, že Libye nemůže mít výzbroj, kterou mají nejvzbrojenější armády světa.

Nezbývá, než si položit otázku – za prvé – jestli chceme před lidem těchto arabských států, včetně Libye, opravdu diskreditovat evropskou civilizaci. To je otázka první. Za druhé, jestli jsme jako Česká republika militantní mocnost, nebo podržíme zdrženlivý postoj, který jsme zaujali na začátku, a jestli jsme schopni sledovat stejný záměr, který sledují země Velká Británie a Francie a případně Itálie, která je samozřejmě ohrožena nedostatky dodávek ropy, protože v tomto ohledu si nemyslím, že jsme zajedno s těmito politikami, které nám, České republice, nemohou nic přinést.

Máme jednu trpkou zkušenost. Česká republika se svým způsobem podílela na odtržení Kosova od Srbska. To nám nic nepřineslo ani ve vztahu k Srbsku, ani ke Kosovu jako součásti Srbska, ale už vůbec ne ani ve vztahu například k Chorvatsku nebo k Bosně a Hercegovině. V tomto ohledu je otázkou, jestli má být takový smluvní závazek, do kterého vstoupíme, protože pokud my podpoříme, aby to byla akce NATO, pak je to potom i akce České republiky, a jestli tedy povedeme jako Aliance válku proti Libyi. Říkám záměrně válku, ač zatím nejde o válečný konflikt, ale v tomto ohledu spíše využívám slov Václava Klause, který prohlásil na předchozím zasedání evropských zemí, že už vyhlášení bezletové zóny je vyhlášení války.

A v tomto ohledu musím říct, že by bylo mnohem lepší, kdyby se Česká republika vrátila k jiným principům mezinárodní politiky a pokusila se jako zatím nezúčastněný stát o určité zprostředkování nebo vyvolání zprostředkovatelské mise a ukončení válečných operací, protože samotné vedení válečných operací nám nic dobrého přinést nemůže. A rád bych, a bychom se ze svého dnes otevřeného postoje podpory takové válečné operace vrátili k tomu postoji zdrženlivému.

Pokud bych měl vyjádřit názor svůj a názor, který převažuje: Myslím si, že určujícím názorem pro Komunistickou stranu Čech a Moravy je, že jedinou cestu ke spravedlivému a udržitelnému míru v Libyi může přinést jen jednání znepřátelených stran, a nikoliv zabíjení lidí. Vyzývám tedy pana ministra, aby odsoudil toto hazardérství a odsoudil i militantní kult síly a pohrdání právem, protože věřte mi, nebo ne, jakákoliv civilní oběť bude přičtena útočícím vojákům jako porušení mezinárodního válečného práva. A nerad bych, aby se na tom Česká republika jakkoliv podílela, byť jenom tím, že dá souhlas k takové akci, kterou povedou státy NATO. Zatím tedy, dokud – doufám, že platí, co jsem si četl, že nejdříve do 24 hodin k takové akci, která by byla kryta aktivitou Severoatlantické smlouvy, nedojde, takže můžeme pořád svůj postoj změnit a vrátit se k tomu postoji, který jsme zastávali, postoji, který dodnes zastává Spolková republika Německo, ale i

některé státy, které se, myslím, dívají dále do budoucna než jen do zítřka. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi. Nyní pan kolega Jan Vidím, poté pan místopředseda Sněmovny Zaorálek. Proším.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Paní a pánové, když Poslanecká sněmovna dnes ráno rozhodovala o tom, zda zařadí, či nikoliv tento bod na pořad, já byl velmi skeptický a považoval jsem zařazení tohoto bodu za věc, která tady vzbudí jenom prázdnou a jalovou debatu. Musím říct, že nakonec je dobře, že o této věci zde mluvíme, a chci poděkovat všem řečníkům, možná s výhradou k panu poslanci Filipovi, chci poděkovat všem řečníkům za to, co zde zaznělo, protože mám pocit, že se všichni shodujeme na jedné věci, že co se Libye a vymáhání oné rezoluce Rady bezpečnosti 1973 na ochranu libyjských civilistů týče, pak pozice České republiky je v tomto velmi opatrná. Na druhou stranu je zároveň dobře, že jsme se přihlásili k této rezoluci a že stejně tak i uvnitř Severoatlantické aliance jsme připraveni své povinnosti a závazky plnit.

Chci zde zdůraznit jednu věc. Z toho čistě vojenského pohledu je pravdou, a zmiňoval to i pan ministr obrany, že Česká republika nemá v tuto chvíli kapacitu ani schopnost být nápomocna pro vymáhání toho jednoho aspektu rezoluce Rady bezpečnosti, tedy zamezit letům nad libyjským územím, protože zkrátka, opakuji, naše česká armáda schopnosti pro toto nemá.

Zmiňovaná možnost nasazení jakéhokoliv jiného typu vojenské techniky, než jsou letadla, mám pocit, v tuto chvíli nepřichází vůbec do úvahy, protože bychom šli opravdu nad rámec oné rezoluce, která hovoří o tom, že členské státy OSN poté, co se přihlásí generálnímu tajemníkovi OSN a předsedovi Ligy arabských států, mohou se té akce účastnit proto, aby vymáhaly bezletovost území Libye, z čehož samozřejmě plyne, že přítomnost pozemních vojsk jakéhokoliv jiného státu než samotné Libye na území Libye je nepřípustná. Proto prostě, i když máme samozřejmě velmi unikátní kapacitu v oblasti protichemických vojsk, máme vynikající kapacity v oblasti vojenské medicíny, máme velmi schopné a připravené ženisty, máme vojenské policisty, kteří mohou jak mentorovat, tak vykonávat tuto agendu kdekoli na světě, domnívám se, že žádná z těchto jednotek je nenasaditelná – prostě proto, že nemůže vymáhat bezletovost území Libye. Prostě pozemní jednotka na území Libye nemá co dělat, a proto Česká republika v této oblasti nemůže poskytnout žádnou schopnost.

Myslím si, že bychom měli také přijmout v této věci usnesení. Nemám na mysli teď nějaké ani bojovné, ani válečnické, ale ani poráženecké a ú-

stupové usnesení. Dovolím si Sněmovně navrhnout velmi jednoduchou větu: Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci ministra zahraničí a ministra obrany o pozici České republiky při vymáhání rezoluce Rady bezpečnosti OSN číslo 1973, na ochranu libyjských civilistů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. A nyní má slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosim.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, opravdu – jaké bojovné usnesení, když se tu opravdu všichni hlásí ke zdrženlivosti? Takže opravdu bojovné usnesení asi nikdo nenavrhne.

Nicméně mě zaujala jedna věc – že ve vystoupení Vojtěcha Filipa rozlišujeme Karla Schwarzenberga v jeho první fázi, to je jakási zdrženlivost jedna, a pak, řekněme, v té druhé fázi to je nějaká zdrženlivost dva. Já nevím, jestli všichni vědí, o čem Vojtěch Filip mluví. Tak já se to pokusím vysvětlit, protože myslím si, že vím přesně, o čem mluví.

Vojtěch Filip má v té fázi zdrženlivost jedna zřejmě ony výroky ministra Schwarzenberga z EUobserver, ve kterých – já to nedokážu říct úplně přesně, ale údajně – a já tedy to pokládám buď za uřeknutí, nebo za dezinterpretaci – zaznělo z úst českého ministra zahraničí něco v tom smyslu, že pokládá firmu (?), když by někdo ho nahradil, tak to může být horší, nebo něco na ten způsob. Díky tomu tedy EUobserver zařadil Českou republiku v tomto článku po bok Itálie a řekl, že v Evropě jsou dvě země, které se postavily prakticky za Kaddáfího, když to přeženu, a to je Česká republika a Berlusconi v Itálii.

Já vím, že pan ministr to v Česku dementoval a odmítl tady tento výklad, což já respektuji, a chtěl bych tady říci, že já bych také, řekněme, akceptoval určitou zdrženlivost nebo, řekněme, podepsal určitou zdrženlivost Karla Schwarzenberga, ale rozhodně by to tedy nebyla ta, ke které se hlásí Vojtěch Filip. Jestli tedy Vojtěch Filip říká, že on se staví k těmto výrokům EUobserveru, tak pro mě ty výroky byly nepřijatelné a reagoval jsem na ně ten den tím, že jsem řekl, že pokud by to byla pravda, tak by to byl skandál. Nicméně dostalo se nám vysvětlení. A opakuji – já to беру tak, že tohle nebyly autentické výroky českého ministra zahraničí, a tudíž já se nehlásím tedy k této zdrženlivosti, ale hlásím se až k té zdrženlivosti dva.

A abych vysvětlil, proč se tedy hlásím k té zdrženlivosti ještě jednou, tak to řeknu, pokusím se srozumitelně – a ta zdrženlivost je pro mě v tom, že já se hlásím k rezoluci Rady bezpečnosti OSN a k tomu, co vytyčila jako mantinely akce vůči Libyi, a ty důvody jsou takové, že je opravdu těžké přihlížet tomu, když postupují panem Kaddáfím placení žoldáci, jak dobře víme, na Bengházi, a plukovník Kaddáfí řekne něco na ten způsob –

omlouvám se, že to nevím přesně – jako že si to s těma lidma vyřídí a že nebude nikoho šetřit a podobně. To znamená ve chvíli, kdy prostě se rýsuje nebezpečí masakru, tak platí to, co jsem řekl. Ve věcech války nejsou dobrá a špatná rozhodnutí, jenom ta prostě méně špatná. A nedokážu si vzít na svědomí, že jsme měli prostě říci: ne, nebudeme dělat nic, prostě budeme se koukat, jak to ten Kaddáfí si vyřídí, protože nejsme militární a protože jsme proti zbraním a proti těm. To je potom ideologický postoj. To ať se Vojtěch Filip na mě nezlobí, ale to je skutečně potom opravdu ideologický postoj, a on má nakonec i na něj právo, ale já jsem řekl, že tady v této situaci já nejsem schopen říci, že bylo jedno správné řešení. Ano, bylo tohle, možná problematické, že se na to nebudeme koukat a že najdeme nějaký způsob, jak do toho vstoupíme. Jenomže najít správný způsob, jak vstoupit do této situace, je téměř nemožné. Víte proč? Protože samozřejmě bombami ze vzduchu asi sotva vyřešíme situaci v Libyi, to se tak každému rýsuje. Na tuhle vzdálenost bombami, i kdyby byly sebestřednější, tak těžko asi dokonce rozlišíme, kam je máme přesně posílat. A jsou v tom obrovská rizika.

A problém je v tom, že i když na jedné straně můžeme podpořit to, co může být nějaký proces demokratičtější Libye, což ale říká člověk opatrně, jestli to tak si lze představit, a na druhé straně nejsme schopni a nemůžeme si dovolit tento proces prostě podporovat tím, že tam pošleme pozemní vojáky a budeme to bojovat místo těch povstalců sami. Prostě nedovedu si představit, že tam půjdeme a budeme místo těch povstalců hledat prostě způsob, jak podpořit někoho, koho ani nebudeme vědět, jak najít, protože oni různě oblečení nám budou o sobě různé věci tvrdit a my ani přesně nebudeme vědět, kde jsou ti, pro které jsme, a ti, proti kterým bojujeme. Takže jestli je to nějaká revoluce nebo povstání, tak my to nemůžeme vybojovat za ty, kteří ty zbraně zvedli, a je těžké pro nás to pochopit.

Prostě my nedokážeme víc než říci, že chceme snížit násilí, omezit počet obětí a chceme, aby se tam nevražilo. A pro to se snažíme něco udělat – s tím, že to je nesmírně těžké. A tady říkám, není jednoduše černobílé řešení. A proto ta zdrženlivost. Ta zdrženlivost je proto, protože se pohybujeme možná před úkolem, který je nad síly přesně vymezit a přesně si ho stanovit.

A díky tomu jsme v situaci, kdy tam probíhá vojenská akce, bohužel, už to tady několikrát padlo, ve které nemáme, a to je to, co můžeme kritizovat, že nemáme prostě velení jedno. A díky tomu, že nemáme jedno velení, tak je těžké splnit nějaké strategické cíle, pokud jsme schopni si ty strategické cíle vytyčit. A prostě je to varovné proto, protože to je situace, kterou už známe. Já jsem ji tady už ve Sněmovně kritizoval opakovaně, že mi to připomíná prostě Afghánistán, kdy já jsem tvrdil, že podobně situace ne-

byla jasná, a vrháme se prostě tam, kde už jsme v podobných problémech byli.

Tady nejde samozřejmě o to, mít úspěch. Tady jde opravdu o to, zabránit ještě větším tragédiím a ještě většímu neštěstí. Proto jsem říkal, že je možné v tomhle na chvíli odložit ideologii a ptát se věcně, jestli jsme schopni najít nějaký průsečík, shodu v tom, jak postupovat, abychom minimalizovali ztráty, škody, minimalizovali oběti. Protože to, co se děje v tom regionu, má v sobě samozřejmě obrovskou výbušnou sílu a ten problém může narůst do rozměrů, které mohou daleko převýšit i to, co dneska máme před očima. V tom si dokonce myslím, že čeští občané, pokud říkají, velká část, že to je bezpečnostní hrozba, tak si bohužel myslím, že mají pravdu, jako že tohle je nebezpečná situace. A severní Afrika v plamenech, to opravdu je událost, která může být historicky přelomová – což byla slova, která tady použil Karel Schwarzenberg v úvodu svého vystoupení. A dovedu si představit, že to skutečně může být záležitost přelomu v těch vztazích i Evropa, severní Afrika. A nevíme, kam se celý ten proces pohne.

Takže hledat způsob, jak s ním zacházet, je podle mě nesmírně důležité, hlavně také proto, že i já bych si nesmírně přál – a v tom bych, řekněme, s Vojtěchem Filipem asi zase našel souhlas – aby Libye se nestala místem civilizačního střetu, aby se stala válkou mezi západem a muslimským světem. Ano, tady bych rozuměl těm argumentům – po Iráku, Afghánistánu otevírat další místo takového střetu, to je strašně nebezpečné. Proto bychom se měli varovat jakýchkoliv kroků, abychom to nebezpečí omezili, nebo jestli můžeme, abychom zabránili takové eskalaci, tomu civilizačnímu střetu. Na druhé straně ale bych chtěl říci, že z toho neplyne automaticky, že jsme měli prostě sedět s rukama v klíně.

Takže tolik. Děkuji za vaši trpělivost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi.

Oznamuji, že se omlouvá od této chvíle paní místopředsedkyně Parkanová z našeho jednání.

Pan kolega Vojtěch Filip – faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Já opravdu jen fakticky.

Já nepotřebuji, aby někdo interpretoval má slova a co jsem chtěl říct. Já jsem přesvědčen o tom, že jeden cíl bychom měli sledovat společně a to je ukončení toho válečného konfliktu, a najít zprostředkovatele nějakého mírového řešení, nějakého prostě ukončení vojenských operací, a najít sílu na to, abychom tu zdrženlivost převedli právě v to, že místo pokračování

vojenských operací a ničení hospodářských i civilních budov nastoupí nějaké mírové jednání.

A nesouhlasím zásadně s tím, že nebylo řešení! Na jednání Rady bezpečnosti, kdyby tam existovala vůle, tak samozřejmě už místo přijetí rezoluce, která umožňuje vojenské operace, mohl být udělán mezikrok, to znamená pokusit se o to zprostředkování, které tam nabízeno bylo. Ti, kteří se zajímají o zápis z jednání Rady bezpečnosti, jistě vědí, o čem mluvím.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Nyní pan místopředseda vlády Karel Schwarzenberg ještě vstoupí do všeobecné rozpravy.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, snad jenom tři poznámky k tomu, co bylo předtím řečeno.

Je to teoreticky naprosto správné, že by bylo nejlepší, kdyby bylo přiměřeně a kdyby se mohlo přikročit k jednání s dvěma stranami. Jedna z potíží libyjské situace je, že sice na jedné straně je jasné, kdo je odpovědný a kdo vede, to je plukovník Kaddáfí. Naprosto nejasné je to na straně povstalců. Ustanovil se sice jistý národní výbor, jak bych řekl, revoluční národní výbor v Benghází, ale i proti tomu se ozvaly různé hlasy z řad povstalců, že jeho autoritu neuznávají. Pochopitelně také, poněvadž dva členové jsou bývalí ministři, jeden vnitra, jiný spravedlnosti z Kaddáfího vlády.

Takže na jedné straně máme opravdu lidové povstání, což je sice krásná představa, ale pro zprostředkování je to těžké, když nevíte, s kým máte vůbec jednat. To je jenom otázka. Až se tam vyvrbí někdo, kdo jasně má autoritu, kdo má pouvoir mluvit za ostatní, tak teprve stojí za to se zabývat zprostředkováním.

Druhá věc. To je spíše pro pobavení těch, kteří svého času se učili německy. Nedorozumění, které před nějakými týdny vzniklo v Bruselu, bylo, že jsem vešel do budovy Evropské unie. Tam jako vždycky, když přicházejí ministři, byl houf novinářů. Oslovil mě dopisovatel tiskové agentury německé DPA a zeptal se mě, co říkám k tomu povstání v Libyi. A já jsem mu, jak mě oslovil německy, odpověděl také německy: Das wäre keine Katastrophe. Jak tam byl šum, tak nerozuměl, neslyšel správně a pochopil to Das wäre eine Katastrophe, což je pravý opak toho. A to potom přinesla DPA, to bylo přeloženo do všech jazyků světových a s tím byl tento malý skandál, se projevil. Takže někdy doplatíte na takové blbosti. Přiznávám, že tam u vchodu je vždycky velký šum. Já to tomu novináři vůbec nevyčítám, poněvadž tam bylo opravdu špatně slyšet.

Ještě do třetice jedna věc k objasnění, poněvadž pochopitelně se lidi na mě obrátili, co jsem mínil eventuálním nasazením naší protichemické jednotky. Jak známo, mandát Rady bezpečnosti nepovoluje nasazení pozemních vojsk v Libyi mimo k záchraně lidí, k čistě humanitární akci. Poněvadž je nám známo, že vládní síly v Libyi mají velké zásoby yperitu a jiných nebezpečných látek, tak by nebylo k vyloučení, že by tyto byly použity v tomto případě k záchraně lidí a tak dále, bych řekl, že bychom neměli odmítnout pomoc. Nikoli ovšem jako bojové jednotky.

Děkuji mnohokrát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi vlády Karlovi Schwarzenbergovi. A zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Přivolávám všechny kolegy do jednacího sálu.

Pana kolegu Vidíma nyní poprosím, zda by zopakoval pro přítomné návrh usnesení tak, jak jej přečetl před malou chvílí.

Poslanec Jan Vidím: Určitě. Děkuji, paní předsedkyně. Paní a pánové, Poslanecká sněmovna bere na vědomí informace ministra zahraničí a ministra obrany o pozici České republiky při vymáhání rezoluce Rady bezpečnosti OSN číslo 1973 na ochranu libyjských civilistů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O tomto návrhu usnesení budeme hlasovat. Mám zde žádost o odhlášení, takže váš všechny odhlašuji, prosím, přihlaste se znovu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 89. Táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení tak, jak jsme s ním právě byli seznámeni. Kdo je, prosím, pro? Kdo je proti tomuto návrhu usnesení?

Hlasování pořadové číslo 89. Přítomno 138, pro 123, proti 2. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 6. Děkuji panu místopředsedovi vlády, panu ministrowi, panu místopředsedovi Sněmovny, pánům kolegům, kteří se podíleli na projednávání tohoto bodu. Nyní je před námi projednávání bodu číslo 32. A já předám řízení schůze panu kolegovi Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, máme před sebou bod číslo

32.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb.,
o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 253/ - první čtení**

Návrh by měl předložit ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím. (Ministr hovoří na nezapnutý mikrofon.) Vy jste vypnutý. Počkejte. To jsem ještě neudělal já. Teď jsem to zapnul. Teď můžete opravdu mluvit. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a vážení poslanci, problematika komoditních burz a komoditního trhu je v České republice ukotvena zákonem z roku 1992, který se dnes jeví jako koncepčně zastaralý a vzhledem k vývoji podnikatelského prostředí a legislativy již i částečně překonaný.

Návrh novely vychází z potřeb praxe, zakotvuje úpravy, které stávající zákon neobsahuje, a která je dovozována z jiných právních předpisů, například obchodního zákoníku, zákona o účetnictví a zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Dotýká se jak výkonu státního dozoru, tak vlastního provozu komoditních burz.

Dosavadní regulace postavení a role státního dozoru ve věci komoditního trhu je rozdělena mezi Ministerstvo zemědělství ve vazbě na zemědělské komodity a Ministerstvo průmyslu a obchodu ve vazbě na komodity průmyslové. Tato ministerstva na dozor spolupracují s Českou národní bankou, která dohlíží kapitálový trh, tedy také trh s komoditními deriváty, které jsou investičními nástroji. Oproti České národní bance mají však resortní dozorové orgány omezené právní nástroje pro nápravu nežádoucího stavu. Státní dozor má podle dosavadních právních předpisů relativně slabé možnosti odebrání státního povolení, resp. přísnější kontroly u těch subjektů, které porušují zákon nebo statut. Státní dozor tak nemůže doposud efektivně ovlivnit existenci neobchodujících komoditních burz, tedy burz pro forma, stejně jako složitě může reagovat na situace, kdy někdo sice činnost provozuje, avšak závadně.

V oblasti vzniku komoditních burz se pro zakladatele burzy navrhuje zákonné podmínky, které přispějí k vyšší transparentnosti a důvěryhodnosti vznikajících subjektů. Návrhem se dále zakotvují podmínky vlastního provozu burzy, neboť současná právní úprava je jednoznačně nespecifikuje. To přinese právní jistotu provozovatelům burz i jednotlivým účastníkům burzovních obchodů.

Cílem novely je tedy přispět k vytvoření příznivějších podmínek, umožňujících existenci a rozvoj zdravého trhu s komoditami, což by mělo

být přínosem nejen pro podnikatelské prostředí, ale i pro samotné konečné spotřebitele.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím Květu Matušovskou, poslankyni, která se ujala role zpravodajky pro prvé čtení. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vládo, kolegyně, kolegové, pane ministře, dovoluji mi přednést moji zpravodajskou zprávu k vládnímu návrhu zákona č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách. Od přijetí tohoto zákona o komoditních burzách uplynulo již 18 let a za tu dobu byl již osmkrát novelizován.

Návrh novely reaguje na aktuální problémy, jak už řekl pan ministr, z výkonu státního dozoru a vlastního provozu burz a snaží se minimálními úpravami dosáhnout maximálního odstranění nejasností výkladu jednotlivých ustanovení stávajícího zákona. Předkládaná novela přináší změny ve třech zásadních rovinách. První je zpřísnění požadavků kladených na zakladatele komoditních burz, druhá je zvýšení nástrojové vybavenosti státního dozoru při kontrole komoditního trhu a komoditních burz a třetí je zjednodušení některých mechanismů správy komoditních burz.

Organizační výbor navrhl přikázat návrh k projednání hospodářskému výboru. Ráda bych doporučila projednání i v zemědělském výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, mohu otevřít obecnou rozpravu. Do rozpravy ke komoditní burze se mi nikdo nepřihlásil. Že by nikdo nechtěl vystoupit? Vypadá to tak. V tom případě obecnou rozpravu končím.

Můžeme to pouze přikázat výborům k projednání. Mám tady návrh na projednání hospodářským výborem. Má někdo ještě jiný návrh? Paní zpravodajka chce navrhnout nějaký jiný výbor?

Poslankyně Květa Matušovská: Ještě zemědělský výbor.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, zemědělský výbor. O tom budeme hlasovat zvlášť. Měl bych zagongovat, aby se do sálu vrátili ti, kdo chtějí hlasovat. (Předsedající chvíli čeká.)

Je zde návrh na přikázání k projednání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání k projednání hospodářskému výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 90, přihlášeno 136, pro 111, proti 1. To bylo přijato.

Dále je tu návrh na přikázání k projednání zemědělskému výboru. O tom také budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání k projednání zemědělskému výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 91, přihlášeno je 137, pro hlasovalo 87, proti 22. Návrh byl přikázán k projednání i výboru zemědělskému.

To je zřejmě všechno, takže můžeme ukončit projednávání bodu 32.

Dalším bodem je

33.

Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Vladimíra Koníčka, Vojtěcha Filipa, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka, Kateřiny Klasnové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - prvé čtení

Ještě vám mám říci, že místopředsedkyně Sněmovny Parkanová dodatečně připojila svůj podpis k tomuto návrhu zákona. Sněmovní tisk máme pod číslem 247/1.

Prosím paní předsedkyni Miroslavu Němcovou, aby návrh uvedla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych pouze ve stručnosti uvedla tisk, kterým se budeme dnes zabývat v prvé čtení.

Místem projednávání tohoto tisku byl podvýbor, který zřídil organizační výbor, tedy podvýbor pro změnu jednacích řádů. My jsme se docela důkladně zabývali tím, jaké zásahy chceme navrhnout v Poslanecké sněmovně ve smyslu zásahu do jednacích řádů. Dospěli jsme ke dvěma krokům, které bychom postupně chtěli představit. Ten druhý se jeví jako složitější, komplikovanější, bude třeba o něm déle jednat, a proto jej necháváme až jako na druhou možnost, kdy bude předložena tato novela, zatímco první krok, který již máte před sebou, se týká vlastně elektronické verze předkládání sněmovních tisků. Víte, že o tom tady byla řeč již několikrát na nejrůznějších fórech.

Nás k tomu vedly kromě toho, že jste sami vznášeli své požadavky, a to

ze všech poslaneckých klubů, na to, aby byla předložena podobná úprava, tak nás k tomu vedly ještě další dva důvody.

Ten první důvod – stručně řečeno úspory. Kdybych vám měla říci pár čísel, tak řeknu, že v minulém volebním období bylo předloženo do Sněmovny 1095 sněmovních tisků. Těchto 1095 sněmovních tisků se 330krát každý namnoží. Záleží na rozsahu jednotlivého tisku, ale v průměru mívají 25 až 30 stran. Samozřejmě znáte tisky, které mají 100, 150, 300 stran, znáte tisky, které mají 20 stran. Snažili jsme se to nějak takto spočítat, což jsou samozřejmě náklady obrovské. To si všichni umíme představit.

Druhým důvodem je také pokrok v oblasti informačních technologií. Je jasné, že na to může Poslanecká sněmovna zareagovat, že může být připravena a schopna tisky, které dosud dostáváme v podobě papírové, přijímat v podobě elektronické. Takže to byl ten další vážný důvod, proč jsme s tímto návrhem přišli.

Máte před sebou také stanovisko vlády k tomuto tisku. Vláda nám tam vytýká některé drobnější nedostatky. Ráda bych vás upozornila, že jsme již připravili nějaké drobné korekce, tak abychom těmto výtkám vlády vyšli vstříc a vyhověli, čili ve druhém čtení je bezpochyby možno je už opravit a předložit Sněmovně, aby tyto pochybnosti byly vyvráceny.

Tolik mé úvodní slovo. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal Stanislava Křečka, zpravodaje pro prvé čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, s jistými rozpaky přijímám prohlášení paní navrhovatelky, že toto je jednodušší než ten zbytek těch jednacích řádů. Asi tomu tak není. Já se domnívám, že to není tak jednoduché, jak si představuje, protože samozřejmě pobíhající dámy po Sněmovně, které rozdávají desítky papírů, z nichž jenom některé využijeme, je samozřejmě pravdivé, ale neumím si představit, kdyby se to doručovalo elektronicky, jak to v praxi bude vypadat. Představte si tu situaci v praxi. Vždyť přece ty pozměňovací návrhy se doručují za lomítkem návrhu zákona, takže každý, kdo by se chtěl podívat, jaké pozměňovací návrhy byly přijaty, musel by je očekávat, nebo by každý den musel projít všechny návrhy zákonů a podívat se, co přibýlo k pozměňovacím návrhům za lomítkem.

Já to tak jednoduché nevidím, i kdybychom to nějak ošetřili. Kdyby se něco ušetřilo, tak se to stejně přeneso na náklady na poslance. Pak by tady ta tiskárna byla zahlcena každý den, protože každý poslanec by si musel tisknout to, co mu bylo doručeno elektronicky.

Neumím si představit, jak tady budeme po Sněmovně běhat s počítači

a notebooky a vzájemně si ukazovat, co došlo a jak to děláme (není rozumět).

Já si myslím, že to tak jednoduché není, že se to snadněji řekne, než udělá, ale asi se ve výboru nad tím budeme muset nějak více zamyslet. Myslím si, že do druhého čtení by tento návrh bez problémů měl dojít, ale jeho praktická realizace není tak jednoduchá, jak to v této chvíli vypadá.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže myslím, že teď můžeme otevřít obecnou rozpravu. Mám do ní přihlášku pana poslance Jana Husáka. Takže, prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, pane předsedající, vážená vládo, já bych hned navázal na vystoupení svých předřečníků. Chtěl bych se připojit k podpoře průchodnosti této novely do druhého čtení. Já si myslím, že je nám všem zřejmé, že s postupem času je naprosto nevyhnutelné, abychom ukončili tu mašinerii sněmovních tisků předávaných v písemné podobě i vzhledem k tomu, že opravdu dochází k velké úspoře. Tak jako v ostatních klubech se tím zabývali jednotliví poslanci, hned po zahájení tohoto volebního období jsme se s klubem TOP 09 přidali k této iniciativě paní předsedkyně a myslíme se, že vznikl návrh, který je průchozí touto Sněmovnou, a musím nesouhlasit s panem zpravodajem, že je to věc neřešitelná.

S rozvojem informačních technologií je jenom otázkou, jakým způsobem předávání tisků, předávání pozměňovacích návrhů vyřešit. Řeknu jeden příklad. Současně s touto myšlenkou předávání elektronických verzí sněmovních tisků jsme v TOP 09 hned od začátku tohoto volebního období začali vyvíjet informační systém, který vychází z dat, která jsou ve Sněmovně k dispozici, a přenáší tato data do aplikace, která má sloužit pro lepší orientaci poslanců v projednávání sněmovních tisků v celkovém legislativním procesu. Dochází tím ke značnému zkrácení reálných časů, co se týče přenosu informací pro poslance.

Proč jsme přistoupili k vývoji tohoto informačního systému? Právě proto, že jsme počítali, že je nevyhnutelné, aby předávání, nebo respektive využívání elektronických sněmovních tisků mělo v té praxi lepší průchodnost Poslaneckou sněmovnou. Tento čtvrtek jsme dohodnuti s panem předsedou komise pro práci Poslanecké sněmovny, že odprezentují ten informační systém, který bude sloužit výhradně pro potřeby poslanců, členům této komise, a nabízíme ho jako klub TOP 09 pro využití celé Sněmovně. Tento systém funguje vlastně od podzimu minulého roku a myslíme si, že nazrál čas, kdy ho můžeme použít. Proč to říkám? Je to jen signál, že případné technické problémy, které by existovaly s předáváním sněmovních tisků a pozměňovacích návrhů, jsou věcí velice snadno

řešitelnou. Prostě dnešní technikou, kterou máme k dispozici, a měli bychom ji maximálně také využívat pro svoji práci, tak tuto techniku prostě budeme nosit s sebou. Budeme ji mít k dispozici kdekoliv v této Poslanecké sněmovně. Sám to testuji, jde to velmi dobře.

Co se týče dalšího – co se týče projednávání věcí, oběhu dokumentů v Poslanecké sněmovně. Všichni jistě víte, že existuje systém, který se zkráceně nazývá ODok – v celém názvu oběh dokumentů mezi orgány státní správy a samosprávy, který rovněž znáte pod názvem eKLEP. Toto je systém, který funguje, funguje v rámci připomínkových řízení a využívají ho všechna ministerstva. Využíváme tento systém, pokud jsme se k němu přihlásili, i my poslanci. Tento systém umožňuje v rámci oběhu tisků právě předávání elektronických dokumentů. Určitě je nasnadě tento systém využít i pro práci Poslanecké sněmovny a můžeme tím dosáhnout dalšího využití něčeho, co již existuje.

Pan předseda komise mě oslovil s tím, že by bylo dobré poslat projednání tohoto tisku i do komise pro práci Poslanecké sněmovny. Já jsem si myslel, že to nebude potřeba, ale po vyjádření pana zpravodaje bych se za to přimlouval, abychom se zabývali touto otázkou co nejpodrobněji a využili všech možností Poslanecké sněmovny i toho zmíněného systému ODok k tomu, aby sněmovní tisky opravdu mohly fungovat v elektronické podobě.

Velice se přimlouvám za to, abychom propustili tento tisk do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a do rozpravy – prosím pan poslanec Krupka je další přihlášený, další tady nemám.

Poslanec Jaroslav Krupka: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Mně by to nedalo, abych nereagoval na vystoupení pana kolegy poslance Křečka, v této chvíli jako zpravodaje.

Já si myslím, že se nacházíme ve fázi, kdy Poslanecká sněmovna jak v minulém volebním období, tak v tomto plně podporuje program elektronizace veřejné správy, tzv. eGovernment. Myslím si, že se k tomu přihlásila nejenom koalice, ale svým hlasováním i v tuto chvíli bych řekl ten druhý bod – opoziční, protože myslím si, že tato záležitost je naprosto apolitická. Z toho pohledu vnímám i to, že pokud chceme po jednotlivých uživatelích veřejné správy určitou komunikaci, která se odehrává na bázi elektronické korespondence a dalších kroků, myslím si, že by bylo jakýmsi zpožděním z naší strany, abychom s k těmto aktům sami nepřihlásili. Mimo jiné i právě proto, že jestliže vidím notebooky na našich stolech, nám mají primárně sloužit k tomu, aby právě touto cestou se odehrávala určitá komunikace tam, kde je to možné. Rozumím, že v

některých případech budou určité problémy, ale na druhé straně bychom neměli vystupovat s tím, že to nelze, ale hledat cesty, jak tyto bariéry odstranit.

V druhé fázi chci říct, že se připravují i elektronizace elektronické sbírky zákonů, elektronická legislativa, která by v konečné fázi měla umožnit i to, co mnohdy my tady řešíme naprosto polopatě na místě na základě a bázi papírové. To znamená, že příprava pozměňovacích návrhů by se mohla kvalitativně daleko lépe řešit prostřednictvím těchto médií, čili elektronické formy, a myslím si, že tím pádem by byl daleko menší počet zmetků, a teď to říkám opravdu v uvozovkách, které produkuje někdy Poslanecká sněmovna tím, že není schopna dohledat v tom chvatu hlasování a porovnávání jednotlivých pozměňovacích návrhů všechny správné návaznosti na stávající legislativu.

Já bych se velice přimlouval a souhlasím s tím, že je tady snaha propustit do druhého čtení, ale i v rámci druhého čtení hledat všechny nástroje pro to, abychom zprůchodnili tuto cestu, a naopak hledat jejich zábranu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo je dál v rozpravě? Prosím pan poslanec Lobkowicz. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, patřím zde k těm starším a velice chápu slova pana poslance Křečka. Musím říct, že elektroniku mám bohužel též trochu na svědomí, protože jsem přes 20 let vyvíjel počítače, kdysi, přesto mám určité zábrany, co se týče elektroniky. Mám doma papíry, které jsou z 19. století, a klidně je přečtu, pokud nejsou psány kurentem. Ale mám taky floppy disk doma z roku 1980 až 1990, který již nepřečtu, protože na to neexistuje čtečka.

Zkrátka vývoj je tak rychlý, že to, co šlo včera a co platilo včera, již neplatí dnes nebo nebude platit zítra. Byly floppy disky, potom přišly malé diskety 3,5 palce a dnes v počítačích už taky člověk nenajde čtečku na tyto diskety. Čili v tom vidím takový malý problém. A jak jsem říkal, papíry z 19. století člověk má a klidně si je přečte. Může se též stát, že za nějakou chvíli naše diskety, které dostáváme, resp. naše paměťové desky za pár let už taky nepřečteme, a možná si někdo bude myslet, že to byly tácky pod pivní sklenici. To se opravdu může stát. Proto je dobré si někdy nechat i ty papíry.

Přesto ale nejsem proti pokroku. Budu podporovat tento zákon, ale věřím, že najdeme nějaké řešení, které umožní, aby i naše děti nebo naše vnoučata jednou to, co jsme dneska řekli, mohly též přečíst a si zkontrolovat. Takže děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pořad probíhá rozprava, takže je možné se přihlásit. Ptám se – nikdo? Opravdu nikdo? Takže rozpravu zřejmě končím.

Zeptám se zpravodaje – paní předsedkyně nebude už vystupovat se závěrečným slovem. Takže budeme hlasovat pouze příkázání ústavněprávnímu výboru. Má ještě někdo jiný výbor? Prosím, pan poslanec Votava má jiný výbor? Pro spolupráci Sněmovny.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Výbor nemám, ale chtěl bych navrhnout, aby tento tisk byl příkázán stálé komisi pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny. Myslím, že mu to přísluší. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, můžeme to snad provést, takové příkázání. Prosím, pan poslanec Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, dovolil bych si navrhnout příkázat tento sněmovní tisk i výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Všechno to budeme hlasovat. Nejdřív zagonguji. (Poslanci přicházejí do sálu.)

Tak jsme tady všichni a můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, příkázat výboru ústavněprávnímu? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 92. Přihlášeno 147, pro hlasovalo 116, proti nula. Takže to bylo přijato.

Další byl návrh příkázat komisi pro práci Sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, příkázat komisi pro práci Sněmovny? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 93. Přihlášeno 148, pro hlasovalo 117, proti 2. Takže to bylo přijato.

Třetí byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro výbor pro veřejnou správu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 94. Přihlášeno 150, pro hlasovalo 77, proti 21. Takže to bylo přijato.

To je snad všechno. Takže ukončujeme projednávání... Pardon, pan poslanec Látko.

Poslanec Jan Látko: Omlouvám se, pane místopředsedo. Měl jsem na mysli ne a bohužel se mi objevilo ano. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zpochybňujete hlasování? Slyšeli jsme zpochybnění hlasování.

Musíme hlasovat o námitce. Byla to námitka pana poslance Látky.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout tuto námitku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 95. Přihlášeno 152, pro hlasovalo 121, proti 1. Námitka byla přijata a budeme poslední hlasování o příkázání výboru pro veřejnou správu opakovat.

Pan poslanec Klučka mi říká odhlásit, tak všechny odhlašuji. Kdo chce hlasovat, tak se musí znovu přihlásit.

Teď se bude opakovat příkázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro veřejnou správu a regionální rozvoj, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 96. Přihlášeno 130, pro hlasovalo 67, proti 35. Takže to bylo přijato. (Smích v sále.)

Prosím poslance, aby se nesmáli svým kolegům, když jim nevyjde hlasování. (Smích v sále.) To není na místě.

Nevím, jestli ještě někdo bude protestovat... vzhledem k významu hlasování... doufám, že ne. Takže snad můžeme ukončit projednávání – nebo ne? (Smích.)

Prosím, abyste, kolegové, opravdu omezili smích na obou stranách sněmovny, protože to bude vypadat... Je to v pořádku, můžeme končit.

Bod číslo

34.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 269/ - první čtení

Prosím ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, aby předložený návrh uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně odůvodnil návrh novely zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Vláda se rozhodla předložit Poslanecké sněmovně tuto změnu zákona, ve které se snaží koncepčně a plošně upravit soudní poplatky v České republice. Důvodem, proč k tomuto kroku vláda přistoupila, je skutečnost, že soudní poplatky nebyly v posledních deseti letech upravovány. Poslední změna, která nastala, byla v roce 2000 a tato změna byla účinná od 1. 1. 2002. Tehdy byla průměrná měsíční mzda přes 13 000 korun, přičemž v roce 2009 dosáhla průměrná mzda v této zemi 23 500 korun, to znamená došlo k jejímu výraznému nárůstu o téměř 10 000 korun. Je tedy zřejmé a jasné, že i soudní poplatky by měly reflektovat tuto odlišnou ekonomickou situaci našich spoluobčanů a nás všech. To je také důvod, proč jsme překročili ke změně.

Naším cílem nebylo v uvozovkách jednoduše tupě zvyšovat soudní poplatky, ale upravit soudní poplatky tak, aby byly srovnatelné s tím, jak vysoké soudní poplatky platí občané jiných evropských států ve vztahu ke své kupní síle. A za druhé, aby soudní poplatky plnily dvě základní funkce, které plnit mají.

Za první, aby se ten občan, který využívá mimořádně drahé služby justice, alespoň symbolicky spoluúčastnil na nákladech, které jsou s využíváním těchto státních služeb spojené. Protože, dámy a pánové, rozpočet Ministerstva spravedlnosti, který přesahuje 20 miliard korun, poskytuje služby jen nemalé části našich spoluobčanů. Počínaje justici přes státní zastupitelství až po vězeňství samotné. Je tedy správné, aby se ten, kdo dobrovolně aktivně využívá takto drahé a nákladné služby poskytované státem a placené všemi daňovými poplatníky, alespoň symbolicky na těchto nákladech podílel. A věřte, že soudní poplatek v řádech jednotek tisíců přináší opravdu symbolickou spoluúčast, která je zlomkem proti tomu, kolik náklady samotného soudního řízení, zvláště pak jedná-li se třeba o trestní řízení, stojí.

Druhou věcí a druhým důvodem, proč je třeba reflektovat změny ekonomické situace našich spoluobčanů a proč je třeba se zamyslet nad ú-

pravami soudních poplatků, je skutečnost, že rok od roku nám narůstá množství soudní agendy. Málokteré zemi v Evropě narůstá soudní agenda tak výrazně jako v České republice. A bohužel nemalým dílem narůstají též šikanózní žaloby. Jinými slovy žaloby, kde není zjevný důvod účastníka, který podává návrh soudu, který se obrací na soud jako takový. Soudní poplatky jsou obecně vnímány právě také jako určitá možná regulace proti velkému množství šikanózních žalob. Zkrátka a dobře, pokud někdo ví, že s žalobou, kterou podává, nemůže uspět, nemůže s ní vyhrát, a podává ji z různých důvodů, např. proto, aby se druhá strana obtížněji domáhala svého práva, aby se protahoval stav nejasné právní situace, tak je zřejmé, že něco není v pořádku. A soudní poplatek jako takový alespoň částečně může toto regulovat.

Na druhou stranu zde odpovědně říkáme, že soudní poplatek nemůže zabránit spoluobčanům v přístupu ke spravedlnosti. Nesmí být tak vysoký, aby znemožňoval určitým sociálním vrstvám využívat služeb justice. Myslíme si, že nárůsty, které jsou odrazem změny ekonomické situace obyvatelstva, nepovedou k tomu, aby pro někoho z našich spoluobčanů se justice stala nedostupná. Kdyby k tomu však došlo, je třeba korektně říci, že dále zůstává institut, který umožňuje, aby občan byl osvobozen od placení soudního poplatku. A to zvláště, jedná-li se o tíživou životní situaci. Nicméně toto osvobození musí být individuální, musí být na základě rozhodnutí soudu, ne plošné, paušální, protože pak je bohužel zneužíváno.

Je třeba také říci, že tento návrh nově definuje typy řízení, které budou spojeny se soudními poplatky. Myslím si, že je velmi správné, že nově se do výčtu dostává např. plné osvobození od soudního poplatku, pokud návrh podává tzv. oběť domácího násilí. Tam opravdu asi není morální a správné, aby dotyčná oběť platila soudní poplatek. Já bych byl velmi rád, kdybychom v ústavněprávním výboru, pokud tento návrh pustíte do dalšího čtení, třeba vedli diskusi o tom, zda by oběti trestných činů, které se domáhají náhrady u soudu v civilním řízení vůči pachateli, neměly být ze zákona úplně zbaveny toho, že musí platit soudní poplatek. Myslím, že to je téma k diskusi, a rád bych toto otevřel při projednávání v ústavněprávním výboru, bude-li mu to přikázáno.

Nicméně pojďme k samotné podstatě navýšení. Jak jsem řekl, chceme, aby česká úprava byla srovnatelná s tím, jak je justice drahá pro občany v sousedních zemích. Pokud tedy u peněžitého plnění klasické žaloby, kdy někdo žaluje o nějakou částku, platí v Polsku 5 % z částky soudní poplatek a na Slovensku např. 6 % z částky, pak není důvod, proč by v České republice to měla být 4 %, podíváme-li se na to, že situace slovenského a polského občana určitě ekonomicky v průměru není lepší než českého občana. Pokud tedy Slováci mají 6, Poláci mají 5, my bychom rádi, aby se v České republice tato částka zvedla ze 4 na 5, tedy abychom se právě do-

stali na úroveň Polska a Slovenska, resp. budeme stále na tom lépe než Slováci, kteří mají právě 6.

Stejně tak u jiných poplatků v zásadě navýšení je opravdu v jednotkových řádech. Jiný příklad: Poplatek, který někdo platí za rozvod. Dnes se platí 1 000 korun, do budoucna se bude platit 2 000 korun. Každý z nás asi cítí, že jde opravdu o symbolickou změnu. Pokud se někdo z vás rozváděl nebo měl jinou službu advokáta, pak dobře ví, že advokátní služby v rámci těchto úkonů jsou mnohem dražší, a tedy samotný soudní poplatek je opravdu zlomkem z nákladu, který občan v rámci výdajů spojených s právními službami platí.

Obecně tedy konstatuji, že v rámci nárůstu životní úrovně našich spoluobčanů se jednotlivé soudní poplatky zvyšují o 50 až 100 % podle toho, o jaký typ soudního poplatku se jedná.

Dále zachováváme zvýhodnění soudních poplatků u elektronických služeb. To znamená např. u elektronického platebního rozkazu, kdy někdo žaluje o určitou částku, bude soudní poplatek nižší, než když někdo žaluje klasickou písemnou žalobou. U písemné žaloby, jak jsem řekl, by to bylo 5 %, u elektronického platebního rozkazu zůstávají 4 %. Důvodem je, abychom dále motivovali naše spoluobčany a podporovali elektronické formy komunikace mezi státem a justicí.

Nově se také upravuje možnost vrácení soudního poplatku. Chceme, aby tam, kde se účastníci dohodnou, byl vrácen soudní poplatek. Nově to upravuje právě předložená novela.

Co je výrazněji zdraženo nad průměr, který jsem řekl a kde jsem připraven toto ne zcela populární rozhodnutí či návrh obhajovat, je zdražení u mimořádných opravných prostředků, tedy u těch prostředků, kdy se občané neobracejí na okresní krajský soud, příp. vrchní, ale kdy využívají specializované mimořádné zvláštní služby Nejvyššího soudu, příp. také ve své specifčnosti Ústavního soudu. Já jsem přesvědčen, že pokud se někdo obrací s mimořádným opravným prostředkem na Nejvyšší soud, tak zkrátka soudní poplatek musí být jiný, než když podává žalobu na plnění o 20 tisíc korun na příslušný okresní soud. Jedná se o úplně jiný typ služby, jedná se o věc často mimořádnou a my bychom si měli zvyknout, tak jako je to ve standardních demokratických státech, že Nejvyšší soud je nejvyšší mj. i proto, že neprojednává běžnou agendu a že není třetí instancí v běžném soudním procesu.

Bohužel v České republice je Nejvyšší soud totálně zavalen často banální běžnou agendou a často slouží jako třetí instance poté, co občané nejsou spokojeni s odvolacím rozsudkem krajského soudu, příp. vrchního soudu. Toto samozřejmě není správné, protože pak Nejvyšší soud není schopen rychle a kvalitně judikovat u klíčových důležitých kauz, jejichž judikáty, resp. rozhodnutí, mají ovlivnit rozhodování soudů nižších. Proto

jsem přesvědčen, že musíme poplatky zdražit u Nejvyššího soudu tak, aby se na něj opravdu obrátili občané, pokud bude zcela zjevné, že jde o mimořádnou kauzu, aby Nejvyšší soud opravdu rozhodoval v mimořádných věcech.

Ostatně Ministerstvo spravedlnosti příští týden představí novelu občanského soudního řádu, ve které navrhujeme nové pojetí působnosti Nejvyššího soudu, kdy chceme zúžit důvody, pro které je možno se obrátit na Nejvyšší soud. Jsem přesvědčen, že toto opatření povede ke zkvalitnění činnosti české justice. Čím méně konkrétních kauz, ale o to závažnějších, bude Nejvyšší soud rozhodovat, čím bude více judikovat a nalézat právo než rozhodovat o právních banalitách, o to více může nepřímo ovlivňovat podřízené nižší soudy a ovlivňovat jejich judikaturu a přispívat ke stabilitě a předvídatelnosti soudního rozhodování nižších soudů.

Dámy a pánové, tolik tedy několik případů z onoho návrhu, který jsem zde chtěl představit. Co je důležité říci – a to je klíčové: Dál platí základní teze, že účastník, který se obrací na soud, není osvobozen, ale jeho nárok je oprávněný a soud jej potvrdí jako oprávněný, tak mu náklady soudního řízení, tedy i soudní poplatek, platí strana, která prohraje. To myslím, že je stěžejní, klíčová věta – že platit má ten, kdo není v právu, kdo zkrátka buď podává šikanózní žalobu a je mu zamítnuta, anebo ten, kdo zkrátka neustojí svá tvrzení důkazně u soudu a bohužel soudnictví prohraje. Občané, kteří jsou si jisti svými nároky, buď budou osvobozeni, pokud jsou v tíživé sociální situaci, anebo v případě, že u soudu uspějí, pak následně jim náklady s řízením spojené bude hradit druhá strana.

Dámy a pánové, tolik tedy stručné představení tohoto návrhu. My jsme připraveni u jednotlivých pasáží, jednotlivých bodů v případě, že tento návrh postoupíte do dalšího čtení, resp. do projednávání ve výborech, se velmi podrobně o tomto návrhu bavit. Bavit se klidně o každé dílčí položce tohoto návrhu a bavit se o tom, nakolik změny v navýšení jsou adekvátní, či nikoliv. Protože naším cílem opravdu nebylo prosté zdražení, ale spíše filozofický nový pohled na soudní poplatky a jistá snaha vyjít ze zkušenosti posledních deseti let, kdy tento zákon nezměněný platí, a některé věci popravít i podle toho, jaká je zkušenost.

Například s obrovským množstvím šikanózních žalob, které dnes občané podávají proti rozhodnutí správního orgánu, a to jenom proto, že dnes tyto žaloby nejsou zpoplatněné. Soudy řeší desítky, ba i stovky šikanózních žalob v této oblasti, protože tam není žádný poplatek. Proto tam také určitý regulační poplatek zavádíme.

Dámy a pánové, tolik tedy představení mého návrhu, nebo vládního návrhu. Jsme připraveni vést o něm debatu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Děkuji panu ministrovi za obšírné zdůvodnění a prosím paní poslankyni Ivanu Weberovou, v prvním čtení určenou poslankyni, aby to v prvním čtení uvedla.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jak jsme zde slyšeli, předmětem předkládaného návrhu je především změna v sazebníku soudních poplatků, kdy dochází převážně ke zvýšení soudních poplatků. Je ale nutno zdůraznit, že skutečně soudní poplatky byly naposledy zvyšovány s účinností od 1. 1. 2001, tedy již před více než deseti lety.

Principem zvyšování poplatků v předkládaném návrhu je především poměr soudního poplatku ve vztahu k průměrné hrubé mzdě, kdy zvýšení, které je předmětem návrhu, by mělo vrátit procentuální poměr mezi výší poplatků a průměrnou hrubou mzdou na úroveň, která byla přijata v roce 2001. Růst průměrné hrubé mzdy a inflace, zvýšení hrubého národního produktu bez současného zvyšování soudních poplatků má za následek to, že regulační a preventivní funkce soudních poplatků je výrazně oslabena, a jak zde bylo již řečeno, nebrání potom podávání šikanózních a zbytečných žalob a vede tedy v důsledku k přetěžování soudů. Zároveň zaváděná výše soudního poplatku reaguje na zvýšený počet soudních případů, soudních sporů a v důsledku toho na zvýšení nákladů na provoz soudů, samozřejmě při současném zachování přístupu k justici.

Dochází zde také k legislativně technické změně, kdy poznámky k sazebníku soudních poplatků se napříště stávají součástí paragrafovaného znění zákona, a odpadnou tedy potom interpretační problémy, které tyto poznámky působily v soudní praxi.

Nově se zavádí částečné vrácení soudního poplatku při smírném vyřešení věci, při uzavření smíru ještě před vydáním meritorního rozhodnutí, čímž by tedy měli být účastníci soudních sporů motivováni ke smírnému vyřešení soudních sporů, a tím tedy i k odbřemenění justice.

Dále se zavádí též lhůta pro vrácení přeplatku na soudním poplatku a vrácení soudního poplatku, a to do 30 dnů od právní moci usnesení, kterým bylo rozhodnuto o vrácení soudního poplatku. Zároveň se zavádí úrok z prodlení při nedodržení této lhůty. Dochází také ke změnám u osvobození od soudních poplatků. Změny se mají dotknout i občanského soudního řádu, a to především ustanovení o osvobození od soudních poplatků a dále o ustanovování znalců a znaleckých posudcích.

Navrhovaná úprava předpokládá pozitivní dopad na státní rozpočet a je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a není v rozporu ani s právem Evropské unie, ani s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána.

Já bych navrhovala propustit tento návrh do druhého čtení a

organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Děkuji za všechno, co bylo v úvodu řečeno. A můžeme otevřít obecnou rozpravu. Ano. Do obecné rozpravy nemám... A, pan poslanec Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, já se ztotožňuji s navrhovanou úpravou. Myslím si, že skutečně bude vhodné projít ve výborech debatou, která se bude týkat možná debaty opravdu o konkrétních položkách.

Ne všechno v celé normě je úplně v pořádku. Sám pan ministr zde hovořil o obětech trestných činů. Já mohu hovořit například i o žalobách za nesprávný úřední postup nebo nezákonné rozhodnutí, kde dneska je podle zákona pochopitelně v takovém případě stanovena výše soudního poplatku nula. Novela zavádí sazbu 2 tis. Kč. Ale to je detail. O tom určitě můžeme uvažovat.

Chtěl bych jenom upozornit ještě na druhý moment, bylo by asi vhodné, aby zde zazněl – jak jsou daleko přípravy zákona o bezplatné právní pomoci, protože ten problém je vlastně jedna strana téže mince a ta druhá nám chybí. My potřebujeme vědět, jestli vláda – a já pevně v to věřím, myslím, že jsem to již někde zaznamenal, a myslím, že by bylo vhodné, kdyby i pan ministr v té věci zde řekl – zda vláda připravuje zákon o bezplatné právní pomoci, protože lze předpokládat, že po zvýšení těchto poplatků dojde i k většímu náporu na poskytování bezplatné právní pomoci, jejíž povinnost zajistit skutečně stát má. A dnes ta úprava je v určitém právním vakuu a myslím si, že ministerstvo na této věci již pracuje. Bylo by vhodné, aby i pan ministr tuto věc osvětlil, aby se to nejevilo pouze jako prosté zdržení, ale zároveň aby i druhá strana mince byla pro občany zřejmá.

Děkuji za případné vystoupení pana ministra v této věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Pan poslanec Pavel Staněk. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych také chtěl podpořit tento návrh, protože se mi jeví jako velice přínosný, zejména proto, že zákonem o soudních poplatcích, ačkoliv byl několikrát za posledních deset let novelizován, v podstatě nikdy nedošlo k žádné úpravě sazby, sazebníku soudních poplatků. Je to první větší nebo první velká úprava, která vychází ze zkušeností za posledních deset let v justici. Myslím si, že to je velmi citlivá úprava a velmi

důležitá úprava právě ve vztahu k financím, ke státnímu rozpočtu a právě i k uvědomění si ceny a drahé služby justice.

Velmi se přimlouvám za to, aby tento zákon prošel právě prvním čtením do druhého čtení, abychom o něm mohli diskutovat v ústavněprávním výboru, protože si myslím, že jednotlivé položky, jak už říkali předřečníci, pan předkladatel i paní zpravodajka, je potřeba ještě prodiskutovat. Ale v zásadě je tento návrh jako komplexní předkládán velice uvážlivě a velice dobře.

Velmi se mi líbí právě i důraz na motivaci účastníků řízení, kdy je přislíbeno právě v této novele, v tomto návrhu, že v případě smíru bude vrácena část soudního poplatku, 80 % soudního poplatku dostanou účastníci zpět, což je velmi významné a bude to významně dopadat i na uvědomění si jednotlivých účastníků toho sporu, zda vést, nebo nevést dál spor, případně spor uzavřít.

Domnívám se tedy, že i částka nebo sazba, která je upravena sazbou ze 4 % na 5 %, to znamená nárůst o 1 %, je pro účastníky řízení nepatrnou změnou, ale velmi důležitou právě pro státní rozpočet a pro justici jako takovou. A velmi se mi líbí i další atributy, které v zákoně jsou.

Já se tedy velmi přimlouvám, aby Sněmovna tento návrh podpořila, abychom se o něm mohli bavit v ústavněprávním výboru v rámci druhého a třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím paní poslankyni zpravodajku Ivanu Weberovou.

Poslankyně Ivana Weberová: Já bych ještě chtěla navrhnout zkrácení lhůty k projednávání ve výboru o 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě paní poslankyně Nedvědová se hlásí.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobrý podvečer. Já se přiznám, že mám poněkud odlišné zkušenosti se soudními poplatky, než tady konkrétně bylo hovořeno doteď, i když některé návrhy v zákoně jsou v podstatě příznivé, ale mám tam určité problémy.

Podle mého názoru změna zákona o soudních poplatcích ve znění, jak je to předloženo vládou, znamená podstatný zásah do práv občanů na přístup k soudům. To není nic nového, ale je pochopitelné, že poměrně značné zvýšení soudních poplatků sice sníží počet soudních sporů, jak si to tedy vláda přeje, ale na druhou stranu to pro řadu lidí bude znamenat snížení či úplnou ztrátu možnosti dosáhnout svých práv, a to i oproti současnému nepřilíš utěšenému stavu.

Tato novela znamená značnou změnu oproti současnosti. Například v případech schválení smíru se již nebude vracet celý poplatek, ale částka snížená o 20 %, nejméně o tisíc korun. To přitom platí i pro zastavení řízení před prvním jednáním, a to jak u návrhu na zahájení řízení, tak i u odvolání, dovolání a u kasační stížnosti. (V sále je velký hluk.) Poplatek přitom musí být vrácen, jak už bylo řečeno, do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým soud o jeho vrácení rozhodl. Poměrně zajímavým v této souvislosti je přitom návrh, aby pokud soud tuto lhůtu nedodrží, byl povinen na návrh poplatníka stanovit a poukázat příslušný úrok z tohoto přeplatku. Pokud si totiž uvědomíme, že v naprosté většině případů soudy vracejí tyto poplatky opožděně, neboť prostě nemají na jejich vrácení finanční prostředky, jde o jejich možné další finanční zatížení, které může vést ve svém důsledku i k podání návrhu na výkon rozhodnutí proti těmto soudům a obstavení jejich majetku. Nevím, jestli s tím tedy navrhovatel počítá, aby nedocházelo k poměrně kuriózním situacím.

Ještě zajímavější, či spíše spornější podle mého je skutečnost, že nadále některé návrhy nebudou osvobozeny od soudních poplatků. Nejtypičtějším je právě řízení o náhradě škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě nebo nesprávným úředním postupem, tedy krátce řečeno ve věcech, kde podle navrhovatele mu vznikla škoda chybou soudu či státního orgánu. Soudní poplatek by v těchto věcech měl činit dva tisíce korun, ale ovšem i tato částka může řadu lidí odradit od podání takového žalobního návrhu, byť byla způsobena škoda právě státním orgánem.

Paušální tvrzení v důvodové zprávě, že počet těchto návrhů údajně dramaticky narůstá a že dokonce velká část jich je prý šikanózní povahy, není zatím nijak doloženo. Já sama, pokud jsem se s tímhle setkala, tak návrhy byly naprosto důvodné, byly oprávněné. Ostatně tvrzení, že osobám, které budou tedy v tíživé osobní situaci, nebude odepřen přístup k spravedlnosti, neboť může dojít i k individuálnímu osvobození od soudního poplatku, je podle mého názoru dosti pochybný. Kdo někdy o osvobození od poplatku žádal, vyplňoval příslušný dotazník, ví moc dobře, o čem mluvím. Ten dotazník je natolik složitý, že celá řada lidí i s vyšším vzděláním má problém tyto dotazníky vyplnit.

Mě by zajímalo – přesně tak, jak tady říkal i kolega Polčák, a vím, že v minulosti se o tom i diskutovalo a pan ministr měl v tomto směru připravené návrhy – zda by před přijetím této novely zákona nebo možná i souběžně s ní neměl být přijat skutečně kvalitní zákon o bezplatné právní pomoci, případně o mimosoudním řešení sporů. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Do rozpravy už se nehlásí

nikdo, takže můžeme asi ukončit. Slovo si vezme předkladatel, ministr spravedlnosti. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za tu relativně věcnou debatu. Dovolte mi pouze několik replik k věcem, které zde byly zmíněny.

Nejprve tedy k tezi "značné zvýšení soudních poplatků". Opravdu, je-li základní poplatek zvýšen ze 4 % na 5 %, to znamená v zásadě nárůst o 20 % a deset let se s ním nehýbalo, tak já se opravdu nedomníám, že se jedná o značné zvýšení soudních poplatků. Pokud někdo platil poplatek tisíc korun a bude platit dva tisíce korun, nedomníám se, že tato změna někomu odepře přístup k soudu. Pokud ano, bavme se o tom podrobně v konkrétních případech na ústavněprávním výboru. Jak jsem řekl, jsem připraven každý typ poplatku tam probrat. Jsem přesvědčen, že pokud někomu možná komplikuje situaci přístupu k soudům, tak to nejsou soudní poplatky, ale je to možná příliš nákladné advokátní zastoupení. To je možná to, co v praxi činí lidem problémy – ceny možná právních služeb jako takových, ceny, které platí občan u notáře. Pokud vůbec, tak jsou to tyto věci, nikoliv jestli platí tisíc, nebo dva tisíce korun soudní poplatek. Já se tomu pár let věnuji a nikdy jsem nezaznamenal, že by někdo řekl: nemohu se obrátit na soud, protože nemám peníze na soudní poplatek. Pokud se někdo nemůže obrátit na soud, tak proto, že nemá peníze na advokáta, a pak je třeba mu poradit, jak postupovat podle platné legislativy.

K tématu, které zde bylo zmiňováno oběma účastníky debaty, to znamená náhrada škody vůči státu a žaloby za nesprávný úřední postup, protože dosud byly bezplatné a nyní se dává paušální poplatek dva tisíce korun. No, to, vážení kolegové a kolegyně, vyplývá právě z té zkušenosti, že máme obrovské množství šikanózních žalob vůči státu na nesprávný úřední postup a náhradu škody, kdy občané zkoušejí jenom prodloužit celý proces, komplikovat celý proces, a to i často z důvodu, že je to vůbec nic nestojí, že dneska za to neplatí vůbec nic. Tak proč by se nepokusili podat žalobu a celé řízení prodloužit, když je to zadarmo? A proč by to mělo být fakticky zadarmo? Zadarmo ať je to v případě, že občan opravdu je v sociální nouzi a nemá na soudní poplatek. Ale proč by určitý typ řízení měl být úplně vyňat a neměl by být zpoplatněn? Proč žaloba vůči státu má být bezplatná a žaloba vůči pachateli trestného činu o náhradu škody má být zpoplatněna? Jaká v tom je spravedlnost? To znamená my chceme, aby byly zachovány určité typy bezplatných soudních řízení, ale důvodem pro bezplatné soudní řízení nemá být to, že žalován je stát, ale má být pozice žalobce, respektive toho, kdo podává žalobu, že je v těžké životní situaci, typu oběť domácího násilí nebo v těžké ekonomické situaci, nemá na to –

pak je individuálně osvobozen. O tom se bavme. Jsem připraven, jak jsem řekl, na ÚPV se o tom bavit.

Bylo by dobré, aby si možná potom kolegové z ústavněprávního výboru třeba přizvali třeba předsedu Nejvyššího správního soudu nebo nějakého představitele správního soudnictví, aby jasně řekl, jaké množství a kolik je dneska šikanózních žalob právě za nesprávný úřední postup – který vede k čemu? K tomu, že soudy řeší šikanózní žaloby a na oprávněné žaloby mají méně času a vznikají zbytečné průtahy. Vždyť přece ona určitá přirozená a mírná regulace není proti občanům, je pro občany, pro ty, kteří mají důvodné žaloby a chtějí, aby soud důvodnou žalobu rychle posoudil. Ve chvíli, kdy je soud zavalen šikanózními žalobami nebo drobnými žalobami, věcmi, které bylo možno vyřešit smírně, tak logicky soud má méně času na opravdu důležité věci, kde je třeba soudního rozhodnutí.

A k tématu bezplatné právní pomoci, to již bylo zmiňováno. My samozřejmě chceme dokončit zákon o bezplatné právní pomoci. Je také otázkou, nakolik tato vláda a Ministerstvo financí, tedy ministr financí TOP 09, poskytne peněz na bezplatnou právní pomoc. Ono to není tak jednoduché vymyslet zákon ve chvíli, kdy se v tuto chvíli nepředjímá nějaké výraznější navýšení rozpočtu Ministerstva spravedlnosti. Tedy z čeho financovat bezplatnou právní pomoc, to je ta klíčová věta. Nicméně přestože finanční možnosti jsou omezené, tak připravujeme nový zákon, který má koncepčně řešit otázku bezplatné právní pomoci a zapojit do tohoto například mladé právníky, kteří se připravují na své advokátní soudcovské nebo jiné povolání. Chceme, aby součástí jejich vzdělávání byla právě bezplatná právní pomoc poskytovaná jimi v rámci vzdělávacích kurzů. Hledáme tedy řešení, které nás více fiskálně nezatíží. Máme to připravené.

Ale prosím, bezplatná právní pomoc nesouvisí s tímto návrhem zákona. Já vám zde nepředkládám návrh zvedneme tarify advokátů, ergo posilněme bezplatnou právní pomoc, protože advokáti budou dražší a je třeba více poskytovat bezplatnou právní pomoc. To je prosím něco jiného. Toto je téma, které s bezplatnou právní pomocí až tak nesouvisí. Ale považuji za důležité a mohu uklidnit a ubezpečit Sněmovnu, že ještě v tomto roce bude dokončen paragrafovaný návrh nového zákona o bezplatné právní pomoci, tedy budeme ho moci v horizontu spíše měsíců než řekneme let projednat na půdě Poslanecké sněmovny. My předpokládáme, že by měl být projednáván Poslaneckou sněmovnou v průběhu nejpozději první poloviny příštího roku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže závěrečné slovo ministra. Nevím, jestli i paní zpravodajka? Už nebude.

Takže v tom případě máme příležitost hlasovat. Jenom se zeptám paní zpravodajky – žádné návrhy na zamítnutí či vracení nezazněly, pokud si vypravují. Je to tak? Nezazněly. Takže nezbyvá, než hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru. (Poznámka zpravodajky mimo mikrofon.) O zkrácení lhůty až potom.

Přikročíme k hlasování. Půjde o přikázání výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat tento návrh k projednání výboru ústavněprávnímu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 97. Přihlášeno 145, pro hlasovalo 127, proti žádný. Bylo to přijato.

Další návrh už je jenom to zkrácení lhůty k projednávání. Takže tady byl přednesen v rozpravě návrh, aby se zkrátila lhůta k projednávání na 30 dní. Je to tak? Říkám to dobře?

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro zkrácení lhůty k projednávání na 30 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 98. Přihlášeno 145. Pro hlasovalo 73, proti 51. To bylo přijato.

(Hlasy z lavic.) Aha, 73 a 51. Hotovo, můžeme tedy... (Probíhá kontrola hlasování. Smích z lavic.) Je to neuvěřitelné. Teda řeknu to tady – já jsem úplně jiný úmysl měl hlasovat. (Opět hlasy z lavic.) Teď mi sdělují, že na sjetině...

Můžu požádat paní místopředsedkyni Klasnovou, já to opravdu odtud nemohu říci. To je správná připomínka. Mohla byste? Jestli mi to neumozníte, tak budu namydlený. (Výbuch smíchu.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak běžte, běžte. (Opět smích v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Především děkuji paní místopředsedkyni Klasnové, protože mně se stalo, že jsem hlasoval ne, a na sjetině je ano. A to tedy ne! (Smích.) Já proto žádám Sněmovnu, aby na mou námitku reagovala tím, že ji podpoří. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak já vám to předám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlasování pořadové číslo 99. Přihlášeno – počkejte – odhlásit, takže vás odhlašuji. Odhlašuji vás teď všechny... (Hlasy z lavic, pokřikování.) Nejste odhlášeni... Aha... Já se omlouvám, to je tedy úplně špatně. (Smích a poznámky z lavic.)

Tak teď prosím, jestli byste se znovu přihlásili... (Na displeji běží hlasování pod číslem 99.)

Já se omlouvám, já bych potřeboval nějakou technickou pauzu pětiminutovou, protože tady to nefunguje, to zařízení. Omlouvám se, pět minut pauza. Budeme pokračovat v 18 hodin 20 minut.

(Jednání přerušeno v 18.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.20 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, děkuji za trpělivost. Prosím, můžeme pokračovat. Je 18.20, tak jak byla sněmovna přerušena. Vypadá to, že hlasovací zařízení snad funguje. A my se můžeme pustit do těch bodů, které máme před sebou.

První bod, který bychom měli hlasovat, je námitka, kterou podal poslanec Zaorálek. Takže prosím, nyní hlasování o námitce, kterou jsem podal. Doufám, že jste přihlášení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 100. Přítomno 127, pro hlasovalo 124, proti nula. Takže námitka byla přijata.

A teď budeme znovu hlasovat ten návrh, aby byla lhůta projednávání zkrácena na 30 dní. Tento návrh znovu hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zkrátit lhůtu projednávání na 30 dní, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 101. Přihlášeno 130, pro hlasovalo 70, proti 56. Takže zkrácení bylo přijato a tím můžeme ukončit projednávání bodu číslo 34.

Máme tu bod číslo

36.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 275/ - první čtení

Opět prosím ministra Jiřího Pospíšila, aby i tento bod uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Já jen stručně odůvodním tuto novelu zákona čísla 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže.

Tato novela reflektuje určitý problém, který se u tohoto zákona, který jsme před sedmi lety přijali, ukázal. Má postihovat děti, to znamená osoby mladší 15 let, pokud tyto osoby spáchají trestný čin. Správně by mělo být řečeno – spáchají jednání, které nese znaky trestného činu. Toto je velmi citlivý problém zvláště v případech, kdy jde o závažný trestný čin, například o trestný čin proti životu a zdraví, zvláště pak, jde-li o například takovou vraždu.

Dnes pachatel vraždy, je-li mladší 15 let, tedy jinými slovy dítě, které někoho zavraždí, tak mu soud podle platné právní úpravy může uložit pouze takzvanou ochrannou výchovu, může jej takto izolovat. Problém však je, že ochranná výchova ze zákona vždy končí 19. rokem věku tohoto dítěte. Dítě je v 19 letech propuštěno na svobodu bez zápisu v trestním rejstříku, a i když se třeba jedná o devianta nebo pachatele, který páchal trestnou činnost z důvodu své duševní či jiné poruchy, tak stát nad ním nemá žádnou kontrolu a takovýto v zásadě nebezpečný jedinec se může, jak jsem řekl, bez zápisu v rejstříku trestů pohybovat dále na svobodě. Tomuto problému se věnuje takzvaná Kmetiněvská výzva, která upozorňuje na tento problém v souvislosti s kauzou, která se před několika lety stala v Kmetiněvsi, kdy třináctiletý jedinec zavraždil svoji spolužačku.

Já osobně se nedomníám a stejně tak experti, se kterými jsme toto téma probírali, že tento problém je vyřešitelný tím, že snížíme samotnou věkovou hranici trestní odpovědnosti, protože snížíme-li věkovou hranici na 14 let, pak budeme mít i nadále dvanácti- třináctileté vrahy. Naštěstí jich není moc. Jsou to pouze jednotky případů ročně, nicméně jsou. A protože jde o tak závažnou věc, tak nelze podceňovat v žádném případě ani jednotky případů.

My jsme přesvědčeni o tom, že je třeba najít systémové řešení, které takovéto závažné věci bude postihovat minimálně tím, že pachatele brutálního trestného činu izoluje. Izoluje od zbytku společnosti, a tím pro společnost fakticky takovýto jedinec přestane být nebezpečný.

Novela tedy přináší podle mého názoru drobnou, ale důležitou novelu, aby děti mladší 15 let, které spáchají závažnou trestnou činnost z důvodu své duševní poruchy, vedle ochranné výchovy byly umístěny také do takzvaného ochranného léčení. Ochranné léčení může buď probíhat ambulantně u méně závažných forem, anebo v ústavech, to znamená dotyčný jedinec je izolován. Kouzlo, v uvozovkách, ochranného léčení na rozdíl od ochranné výchovy tkví v tom, že jedinec je tedy systematicky léčen, ale hlavně takovéto ochranné opatření není časově omezeno, to znamená jedinec je dále izolován od společnosti, i když dosáhne zletilosti,

osmnácti let, i když dosáhne devatenácti let, pokud účel izolace je nutný. Pokud je důvod pro izolaci například pro celoživotní duševní poruchy, pak se teoreticky může stát, že takovýto jedinec bude i celoživotně izolován. Domníváme se, že toto je nejhodnější řešení, jak reagovat na děti, které z důvodu své duševní poruchy páchají mimořádně závažnou trestnou činnost.

Novela obsahuje samozřejmě ochranu i takovéhoho jedince a záruku jeho práv, například tím, že soud každý rok přezkoumává, zda jsou dále splněny důvody pro to, aby ochranné léčení existovalo, zda tedy dotyčný jedinec je dále společensky nebezpečný. Toto vše je v novele upraveno.

Dámy a pánové, domnívám se tedy, že tato novela – sice je drobná, ale společensky mimořádně závažná, resp. řeší mimořádně citlivé a důležité společenské téma – by si měla zasloužit vaši pozornost a měla by být propuštěna do druhého čtení a měla by být podrobně projednána ve výboru. Já osobně předpokládám, že ve výboru bychom měli řešit i téma překlopení, v uvozovkách, režimu ochranné výchovy, ochranného léčení a případně též takzvané detence, to znamená v případě, že léčení dětského vraha nebude dostatečné, měla by zde být šance překlopit tento režim do detence, což je fakticky vězeňské zařízení, to znamená typ, v uvozovkách, věznice, pokud to mám říci zjednodušeně a nepřesně, kde je dotyčnému poskytována lékařská péče.

Je třeba říci, že v novele je obsažena ještě jedna věc, na kterou chci poukázat. Je to ještě změna trestního řádu, která reaguje na praxi, že když jsme zřídili takzvaná detenční zařízení před 1. lednem 2009, tak zákon o zabezpečovací detenci neřešil problém temporální, to znamená nakolik pachatelé, kteří spáchali závažnou trestnou činnost před účinností a zřízením detenčního zařízení, pokud například podstupují ochranné léčení, zda mohou být přemístěni do detenčního zařízení. Výkladem se došlo k většinovému názoru že ano, že může být někdo z ochranného léčení umístěn do detenčního zařízení, pokud ochranné léčení neplní svůj účel. Ale protože jde pouze o výklad, nikoli o přímo striktní, řekněme, text zákona, tak tuto věc doplňujeme do zákona tak, aby nebylo pochyb o tom, že do detenčního zařízení mohou být umísťováni i ti, kteří spáchali závažnou trestnou činnost před 1. lednem roku 2009, kdy zákon o zabezpečovací detenci nabyl účinnosti. Dámy a pánové, i tuto druhou dílčí změnu považuji za důležitou s ohledem k citlivosti, jakou téma detenčních zařízení určitě by mělo zaujmout.

Děkuji za pozornost a prosím o propuštění tohoto návrhu do výborového projednávání.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Děkuji panu ministrovi. Teď

prosím paní poslankyni Janu Kaslovou, určenou zpravodajku pro první čtení.

Poslankyně Jana Kaslová: Dobrý večer. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, děkuji panu ministroví za přednesení návrhu novely zákona o soudnictví ve věci mládeže.

Ochranné léčení ve věci mládeže je zřejmě velmi dobrá a pokroková myšlenka, i když půjde víceméně o výjimečně využívaný institut. Já nemám, co k tomu dodat, a navrhuji projednání tohoto návrhu v ústavněprávním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, to bychom měli. Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné rozpravy k návrhu zákona o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy? V prvním čtení se do obecné rozpravy nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím.

Žádné návrhy nezazněly. Máme tu jenom doporučení přikázat návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Otázka zní, jestli někdo chce, aby to projednal ještě některý jiný výbor než ústavněprávní. Nikdo, stačí ústavněprávní.

Budeme hlasovat o tomto jediném návrhu. (Předsedající gonguje a chvíli čeká.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 102, přihlášeno 137, pro hlasovalo 120, proti nikdo. Návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

To je asi vše, o čem jsme teď mohli hlasovat. Děkuji panu ministroví. Slovo má pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si požádat o přestávku na jednání klubu do 19 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vyhovím předsedovi klubu Gazdíkovi. Přerušuji jednání Sněmovny do zítřejšího rána do 9 hodin, kdy budeme pokračovat pevně zařazenými body.

Přeji vám příjemný večer.

(Jednání skončilo v 18.33 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
23. března 2011 v 9.02 hodin
Přítomno: 172 poslanců**

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji dnešní jednací den 14. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Toto oznámení již učinil pan ministr financí Miroslav Kalousek, který má kartu číslo 20.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Bureš Jan – odpoledne pracovní důvody, Čechlovský Jan – 9.45 až 11.15 pracovní důvody, Farský Jan – zahraniční cesta, Hamáček Jan – zahraniční cesta, Jalowiczor Petr – zdravotní důvody, Jandák Vítězslav – zdravotní důvody, Kováčik Pavel – z dopoledního jednání pracovní důvody, Krátký Jiří – rodinné důvody, Kubata Václav – zdravotní důvody, Ohlídal Ivan – zdravotní důvody, Paggio Viktor – zahraniční cesta, Smýkal Josef – zdravotní důvody, Šlégr Jiří – od 9 do 10 hodin pracovní důvody, Úlehla Tomáš – zdravotní důvody, Vacek Martin – zahraniční cesta, Váhalová Dana – osobní důvody, Wenigerová Jaroslava – bez udání důvodu, Zapletal Cyril – zdravotní důvody, Cempírek Václav mezi 10. a 16. hodinou a pan poslanec Lobkowicz z odpoledního jednání.

Pokud jde o členy vlády, omlouvá se pan ministr obrany Alexandr Vondra z pracovních důvodů. To je vše k dnešním omlouvám.

My jsme si na dnešní dopolední jednací den pevně zařadili body z bloku třetích čtení. Jedná se o body 107, 67, 63, 65, 68, 69, 70, 71 a 73. Poté bychom pokračovali pevně zařazenými body 88 a 97 a případně bychom doprojednali zbývající dva body, které jsou v bloku prvních čtení. Také připomínám, že od 12.30 hodin se budeme věnovat volebním bodům. Jedná se o body 74 až 78 a dále 81 až 85.

Pokud jde o odpolední jednání, to bude zahájeno taktéž pevně zařazenými body. V tomto případě se jedná o body 57, 49, 56, 87 a 18.

Paní poslankyně Orgoníková má náhradní kartu číslo 7.

Táží se, zda se někdo hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chtěl bych navrhnout přesunout bodu 63, což je třetí čtení, sněmovní tisk 90, o ochraně ovzduší, z dnešního dopoledne na páteční dopoledne do bloku třetích čtení.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Návrh zní – přesun bodu 63, sněmovního tisku 90, třetí čtení, do pátečního bloku třetích čtení.

Táži se, zda ještě někdo chce vystoupit s dalším návrhem. Prosím, pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi v zastoupení Lubomíra Zaorálka (předsedající vyzývá ke klidu), místopředsedy Poslanecké sněmovny, navrhnout nový bod, a to informace premiéra České republiky o pozici České republiky na jednání Evropské rady. Jak jsem byl informován panem místopředsedou Zaorálkem, tato věc je projednána s panem premiérem Nečasem, s tím, že bych si dovolil požádat o zařazení tohoto bodu přímo pevně na dnešní den ve 14.45 hodin.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, já to zopakuji. Návrh pana poslance Tejce zní: zařadit jako pevný bod na 14.45 hodin informaci premiéra o české pozici na jednání Evropské rady.

Má ještě někdo další návrh? Pokud ne, budeme hlasovat. Prosím, abyste se, pokud jste tak již neučinili, přihlásili hlasovacími kartami.

Jako první byl přednesen návrh na vyřazení bodu číslo 63, tisku 90, třetí čtení, z dnešního bloku třetích čtení a jeho zařazení do bloku třetích čtení v pátek.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 103, z přihlášených 139 poslanců pro 85, proti 33. Tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Tejce, který navrhuje zařadit na 14.45 hodin dnešního dne informaci premiéra o české pozici na jednání Evropské rady.

O tomto návrhu dávám hlasovat. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 104 z přihlášených 141 poslanců pro 129, proti žádný, zdržel se jeden. I tento návrh byl přijat.

Vážené paní poslankyně a páni poslanci, můžeme tedy přikročit k pevně stanoveným bodům dnešního dopoledního jednání. Prvním bodem takto určeným je

107.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 433/2010 Sb.,
o státním rozpočtu České republiky na rok 2011
/sněmovní tisk 239/ - třetí čtení**

Místo u stolku zpravodajů již zaujal ministr financí Miroslav Kalousek a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Pozměňovací návrh máte uveden ve sněmovním tisku číslo 239/2.

V tuto chvíli otevírám rozpravu. Ptám se, zda se do této rozpravy ještě někdo hlásí. Nikoho neeviduji a rozpravu proto končím.

Se závěrečným slovem vystoupí pan navrhovatel. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobré ráno, dámy a pánové.

Chtěl bych poděkovat Poslanecké sněmovně za rychlé konstruktivní projednání, které umožní naplnit vaše politické rozhodnutí o kompenzaci cen elektrické energie. Samozřejmě souhlasím s připomínkou rozpočtového výboru, která mě nabádá, abych navýšil prostředky na kompenzaci za výkon státní správy některým obcím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, zda si přeje vystoupit se závěrečným slovem pan zpravodaj.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já jenom upřesnění, že budeme hlasovat jeden pozměňovací návrh a potom návrh zákona jako celek. (V sále je stálý hluk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já jsem vás velmi špatně slyšela.

Poslanec Pavel Suchánek: Budeme hlasovat jeden pozměňovací návrh rozpočtového výboru a potom zákon jako celek.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacím návrhu. Já vás poprosím, pane zpravodaji, abyste tento pozměňovací návrh přednesl a před hlasováním se vyjádřila stanoviska k němu.

Poslanec Pavel Suchánek: Tento pozměňovací návrh byl rozdán všem poslancům do lavic pod číslem 239/2 a já jako zpravodaj doporučuji. (Ministr Kalousek: Předkladatel také doporučuje.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, zazněla stanoviska. Zahajují hlasování o tomto návrhu. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 105 z přihlášených 151 poslanec pro 108, proti 19. Pozměňovací návrh byl přijat.

Můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Dříve, než přednesu návrh usnesení, tak se formálně zeptám na stanoviska. (Zpravodaj: Doporučuji.) Předpokládám shodné stanovisko pana ministra. (Ministr: Ano, doporučuji.)

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 433/2010 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2011, podle sněmovního tisku 239, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Kdo podporuje tento návrh? Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 106 z přihlášených 154 poslanců pro 108, proti 26. Návrh byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji oběma pánům a končím projednávání tohoto bodu. Pan poslanec Skopal má náhradní kartu číslo 3.

Přistoupíme k projednávání dalšího návrhu zákona, kterým je

67.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 189/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů již se pohybují pánové – pan ministr dopravy Vít Bárta a pan zpravodaj hospodářského výboru poslanec Pavel Hojda. Pozměňovací návrhy máte uvedeny ve sněmovním tisku 189/2.

Otvírám v tuto chvíli rozpravu a ptám se, zda se do ní někdo hlásí z místa, písemné přihlášky žádné nemám. Nikoho neeviduji a tuto rozpravu proto končím. (V sále je stále velmi hlučno.)

Se závěrečným slovem si, jak vidím, přeje vystoupit pan ministr Bárta a já mu uděluji slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní místopředsedkyně, vážené

paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi ve stručnosti představit návrh zákona, jehož ambicí je zapracovat do českého právního řádu směrnice Evropské unie o letištních poplatcích. Cílem je zřídit společný rámec upravující způsob sjednávání cen za užívání letiště a stanovit pro ně hlavní zásady, zejména zásadu zákazu diskriminace uživatelů letiště a zásadu transparentnosti.

Návrh nezavádí cenovou regulaci. Navrhovaná vládní úprava má vzhledem k počtu odbavených cestujících za rok praktický dopad pouze na Letiště Praha Ruzyně, jehož provozovatel se na přípravě zákona podílel, a je proto na navrhovaný postup při sjednávání ceny za užívání letiště připraven.

Při projednávání návrhu v hospodářském výboru byl respektován legislativní čistě transpoziční záměr předkladatele, přičemž po dohodě s předkladatelem byly do usnesení hospodářského výboru zapracovány pouze legislativně technické připomínky.

Pozměňovací návrh pánů poslanců Svojíka a Hojdy vznesený na plénu, kterým se nad rámec vládního návrhu novelizuje zákon o elektronických komunikacích, nemůže Ministerstvo dopravy jako nesystémový legislativní přílepek podpořit.

Dámy a pánové, věřím, že Poslanecká sněmovna podpoří tento zákon a přispěje tak k zajištění slučitelnosti našeho práva s právem Evropské unie. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Zeptám se pana zpravodaje, zda si přeje vystoupit se závěrečným slovem, nebo nás již chce provázet závěrečným hlasováním. Se závěrečným slovem?

Poslanec Pavel Hojda: Se závěrečným slovem.

Vážená paní předsedající, dámy a pánové, tak jak řekl pan ministr, tento návrh zákona se týká víceméně uvedení do souladu s předpisy Evropské unie. A kromě toho, co přijal hospodářský výbor, zde padl návrh, který přednesl pan poslanec Svoják, který se týká, jak už bylo řečeno i ve druhém čtení, bezpečnosti zejména v amatérském a sportovním létání.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane zpravodaji, já se vám omlouvám. Chci požádat Sněmovnu, aby se skutečně ztišila. Projednáváme třetí čtení návrhů zákonů, svým hlasováním rozhodujeme o tom, co se stane součástí právního řádu České republiky. To je, myslím, konání, které si zaslouží vaši pozornost.

Omlouvám se vám, pane zpravodaji, že jsem vám vstoupila do řeči, ale skutečně ani já neslyším vaše slova a myslím si, že naše rozhodování v

těchto chvílích je dost závažné na to, aby se poslanci dokázali zklidnit. Prosím.

Poslanec Pavel Hojda: Vypadá to tak, že poslanci a poslankyně už jsou rozhodnutí a vědí, jak budou hlasovat, takže je nezajímá, co se říká.

Ale jenom bych chtěl doplnit, že se to týká bezpečnosti zejména v létání amatérském, to je Aeroklub, Letecká amatérská asociace, zejména tedy pro sportovní létání. A poplatky, které byly stanoveny a jsou stanoveny pro radiostanice vyjma radioamatérů, jsou neúměrně vysoké a prakticky toto amatérské létání nemůže radiostanice využívat kvůli poplatkům, protože jsou naprosto neúměrné. A proto je tam návrh, aby se dostaly do stejné kategorie jako u radioamatérů. Znova opakuji, je to významný přínos pro bezpečnost tohoto létání.

To by bylo asi k tomu. Jinak ten návrh samozřejmě je hodný podpory a já bych vás seznámil teď, až skončím tuto úvodní část, s postupem hlasování o tomto návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já vás prosím, abyste oznámil postup při hlasování, a poté co nalezneme shodu nad tímto postupem, abyste přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a vyjadřoval se se stanoviskem k nim.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji. Jsou zde dva pozměňovací návrhy, pod bodem A a pod bodem B. Navrhuji, aby se nejprve hlasoval pozměňovací návrh pod bodem A. Je to pozměňovací návrh hospodářského výboru, který v podstatě řeší legislativně technické změny, a pod bodem B je návrh poslance Igora Svojáka, ke kterému jsem se také připojil a který je možné hlasovat pouze jako celek. Čili B1 až B4. Takže nejprve pod bodem A a potom bychom hlasovali pod bodem B a poté o zákonu jako celku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ta procedura je, zdá se, poměrně jednoduchá. Chci se ujistit, zda nikdo z poslanců a poslankyň nemá k této proceduře připomínky. Není tomu tak.

Prosím, pane zpravodaji, abyste přednesl první pozměňovací návrh.

Poslanec Pavel Hojda: První pozměňovací návrh hospodářského výboru pod bodem A. Doporučuji jeho přijetí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr stanovisko, prosím. (Ministr bod A podporuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, necht' stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 107 z přihlášených 162 poslanců pro 152, proti 1. Návrh byl přijat. Další pozměňovací návrh prosím.

Poslanec Pavel Hojda: Pod bodem B návrh poslance Igora Svojáka, který jsem si osvojil i já. Týká se změny zákona o elektronických komunikacích, ale týká se právě letectví, a proto byl zde přednesen. Doporučuji jeho přijetí. (Ministr nedoporučuje.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 108 z přihlášených 162 poslanců pro 104, proti 24. Tento návrh byl též přijat.

Poslanec Pavel Hojda: Nyní by bylo hlasování o celém návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vidím, že dojde ke kontrole hlasovacích listin. (Probíhá kontrola hlasování.)

O slovo se hlásí paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, já se omlouvám, chtěla jsem hlasovat proti a omylem jsem zmáčkla pro.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A zpochybňujete tedy hlasování, paní poslankyně. Dám o vašem návrhu hlasovat.

V tuto chvíli zahajuji hlasování o zpochybnění hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 109 z přihlášených 163 poslanců pro 134, proti 7. Tento návrh byl přijat.

Budeme opakovat hlasování o druhém pozměňovacím návrhu, bloku písmen B. Prosím ještě jednou, zda byste jej, pane zpravodaji, přednesl, protože se mi zdá, že Sněmovna není soustředěná.

Poslanec Pavel Hojda: Jde o návrh pana Igora Svojáka, poslance. Je to změna zákona o elektronických komunikacích pod bodem B. Přijetí doporučuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Věřím, že všichni víme, o

čem budeme hlasovat. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 110 z přihlášených 164 poslanců pro 136, proti 8. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Hojda: Nyní můžeme hlasovat o zákonu jako celku. Doporučuji přijetí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Pan ministr, jaké má stanovisko ve vztahu k návrhu zákona jako celku? (Ministr doporučuje.)

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 189, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 111 z přihlášených 165 poslanců pro 162, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji předkladateli i panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání následujícího bodu, kterým je

65.

Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo předseda legislativního výboru zastupitelstva kraje Vysočina pan Drahošlav Oulehla a zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Otto Chaloupka. Komplexní pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku číslo 38/3.

V tuto chvíli otevírám rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, a proto rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o komplexním pozměňovacím návrhu v případě,

že nedojde na závěrečná slova pana navrhovatele a zpravodaje. Zdá se, že tomu tak není. Já tedy prosím pana zpravodaje, aby přednesl komplexní pozměňovací návrh a před hlasováním k němu zazněla stanoviska.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegyně, v případě tisku 38 máme před sebou závěrečné čtení a poměrně jednoduchou proceduru. Ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj byl přijat komplexní pozměňovací návrh, se kterým jste již byli seznámeni a který já jako zpravodaj doporučuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Prosím zástupce předkladatele.

Pan Drahošlav Oulehla: Pozměňovací návrh přijímáme a doporučujeme.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Budeme tedy hlasovat. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento pozměňovací návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko ne.

V hlasování číslo 112 z přihlášených 168 poslanců pro 146, proti žádný. Návrh byl přijat.

Můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Jedná se ovšem o návrh zákona ústavního a k jeho přijetí je zapotřebí třípětinové většiny všech poslanců a já se chci ujistit, zda kvorum 120 je nastaveno. Je tomu tak.

Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zastupitelstva Kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb., podle sněmovního tisku 38 a ve znění schváleného komplexního pozměňovacího návrhu."

O tomto zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 113 z přihlášených 168 poslanců pro 150, proti žádný. Návrh byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji zástupci předkladatele i panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu, který budeme projednávat, a tím je

68.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb.,
o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb.,
a některé další zákony
/sněmovní tisk 177/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr financí Miroslav Kalousek a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Michal Doktor. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku č. 177/2.

V tuto chvíli otevírám rozpravu. Písemnou přihlášku nemám žádnou a z místa nevidím nikoho, kdo by v této rozpravě chtěl vystoupit, proto rozpravu končím.

Nyní vystoupí se závěrečným slovem pan ministr financí, kterému dávám tímto slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo a děkuji za rozpravu včetně pozměňujících návrhů. Je to celkem jednoduché. V pokoji mohu prohlásit, že všechny pozměňující návrhy, které byly v parlamentní debatě předloženy, jsou pro předkladatele přijatelné a já s nimi souhlasím. To znamená, uzná-li Sněmovna i zpravodaj za vhodné, je možné hlasovat je en bloc. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, to je zajímavý návrh. Prosím pana zpravodaje, aby se vyslovil formálně k tomu, zda tento postup navrhuje.

Poslanec Michal Doktor: Já formálně v situaci, kdy pan předkladatel vyjádřil jistý dar pokory a benevolence vůči poslancům, autorům pozměňujících návrhů, bych řekl, že nebudou-li jednotliví autoři pozměňujících návrhů protestovat proti navržené metodě, představuje rozhodně způsob, jak zkrátit projednávání tohoto sněmovního tisku. A nelze z hlediska podstaty a obsahu pozměňujících návrhů ublížit předloze jako základnímu tisku, který předložila vláda.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nicméně se musíme ujistit o tom, že Sněmovna s takto ne příliš častým postupem... Nevidím, že by někdo namítal proti postupu zpravodaje. Pan poslanec Braný, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo. Navrhoval bych, aby se hlasovalo zvlášť bod C, to je pozměňovací návrh pana kolegy Doktora. Tam nejde o to, že chci polemizovat s částkou 350 tisíc korun platby v hotovosti. Ale vy, co si pamatujete v minulosti, když se to projednávalo, tak jsme šli od 100 tisíc a pak jsme se přiklonili k tzv. doporučené Evropské unie a bylo tam 15 tisíc eur. Teď se zase vracíme do toho. Takže tady bych doporučoval i z hlediska systému, že vše v tom zákoně je uvedeno v eurech a přepočítávání vím, že dělá problémy, tak přesto bych žádal, aby hlasování bylo zvlášť. Protože jinak ten zákon tu byl předložen mimo jiné i proto, že jsme upravovali milion eur na 300 tisíc eur atd., vše je v eurech, i jiné věci, vývozy, měny a podobně, tak zde bychom měli buď držet systém, nebo vše přepočítat. Rozumím tomu, že je to možné, ale protože jsem nekladl si ambice dávat tam jiné částky, tak bych žádal, aby se hlasovalo odděleně. Všchno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Takže je zde požadavek na to, aby bod C byl hlasován odděleně. Pane zpravodaji, prosím, proveďte nás hlasováním o pozměňovacích návrzích.

Poslanec Michal Doktor: Myslím, že o proceduře nebude nutné hlasovat, neb máme formálně k hlasování v zásadě pouze tři pozměňující návrhy. První pozměňující návrh označený písmenem A může být tedy v souladu s přáním pana poslance Braného hlasován stejně s pozměňujícím návrhem označeným pod písmenem B. Navrhuji tedy hlasování en bloc pozměňující návrh písmeno A a B dohromady.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, nevidím žádnou námitku a dávám o tomto návrhu hlasovat. Stanoviska již zazněla.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 114 z přihlášených 167 poslanců pro 142, proti jeden. Tento návrh byl přijat. Další návrh, pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Michal Doktor: Pozměňující návrh označený pod písmenem C, návrh Michala Doktora. Mé stanovisko je kladné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr své stanovisko již také řekl.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 115 z přihlášených 167 poslanců pro 131, proti 1. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Doktor: Paní místopředsedkyně, zbývá pouze závěrečné hlasování o návrhu v celku. To znamená základní předloha včetně přijatých pozměňujících návrhů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony, podle sněmovního tisku č. 177, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 116 z přihlášených 167 poslanců pro 155, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji oběma pánům a přistoupíme ke bodu následujícímu.

Tímto následujícím bodem je

69.

Vládní návrh zákona o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 178/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů sedí dále ministr financí Miroslav Kalousek a zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Michal Doktor. Pozměňovací návrhy máme v tisku č. 178/2.

Otevírám rozpravu, nevidím, že by se do ní někdo hlásí, proto rozpravu končím.

Se závěrečným slovem vystoupí pan navrhovatel. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, v tomto případě, pokud se tak zpravodaj rozhodne navrhnout a bude-li souhlasit pan poslanec Braný, můžeme hlasovat en bloc, neboť souhlasím se všemi pozměňujícími návrhy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan zpravodaj se chce vyjádřit ještě se závěrečným slovem, nebo již nás provede pozměňovacími návrhy?

Poslanec Michal Doktor: Prohlašuji před Sněmovnou, že jsem všechny návrhy pana ministra financí přijal. Jsem tedy připraven provést nás hlasováním. Procedura je v zásadě jednoduchá – jedno hlasování o všech pozměňujících návrzích en bloc a závěrečné hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Ujistím se, že s takto navrženým postupem Sněmovna souhlasí, a můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacím návrhu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 117 z přihlášených 167 pro 149, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Pane zpravodaji, je tomu tak, že teď již můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku číslo 178, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

O tomto dávám hlasovat. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 118 z přihlášených 167 poslanců pro 152, proti 2. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrowi i zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším návrhem je

70.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John a zpravodaj výboru pro obranu a bezpečnost poslanec Václav Klučka. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám rozpravu, do které se nikdo nepřihlásil písemně a nevidím ani, že by se hlásil z místa. Proto tuto rozpravu končím.

Ptám se navrhovatele pana ministra Johna, zda si přeje vystoupit se závěrečným slovem.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl jenom poděkovat za vstřícný přístup k tomuto zákonu. Nebyly žádné pozměňovací návrhy. Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se zpravodaje, zda si přeje vystoupit. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, mé poděkování je na adresu těch, kteří nezneužili současných problémů týkajících se Vojenské policie k otevření tohoto zákona při této velmi důležité novele, ve které jsme implementovali evropskou směrnici do pozic právě těchto změněných zákonů. Mnohokrát za to děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 192."

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 119 z přihlášených 165 poslanců pro 139, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím jednávání tohoto bodu.

Hlásí se pan poslanec Skokan.

Poslanec Petr Skokan: Dobrý den, já jsem byl pro a nerozsvítila se mi registrace. Jen prosím, aby to bylo zaznamenáno v protokolu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. A my můžeme přistoupit k bodu

71.

**Návrh poslanců Stanislava Křečka, Miroslava Váni a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb.,
o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 144/ - třetí čtení**

Prosím, aby zaujal u stolku zpravodajů místo za navrhovatele pan poslanec Stanislav Křeček a zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Stanislav Polčák. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku číslo 144/3.

Otevírám rozpravu. Nevidím žádnou přihlášku, tuto rozpravu končím.

Ptám se, zda si páni navrhovatel a zpravodaj přejí vystoupit. Pan navrhovatel si nepřeje vystoupit se závěrečným slovem, pan zpravodaj – prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dostáváme se ke sněmovnímu tisku 144, třetímu čtení novely zákona o střetu zájmů. Rád bych poukázal na to, že návrh na zamítnutí zákona podán nebyl, s tím, že vám byl doručen pouze jeden pozměňovací návrh, který komplexně přepisuje předlohu, a to z ústavněprávního výboru.

Já bych chtěl poukázat na jeden nedostatek této předlohy. A to není dáno ani tím, že by snad na to navrhovatelé nemysleli. Každopádně návrh zákona směřuje pouze na uvolněné členy rady obcí a krajů a na uvolněné členy obecních zastupitelstev. Nesměřuje tudíž na členy zastupitelstev, kteří jsou neuvolněni a kteří rovněž v těchto dozorcích řídicích a kontrolních orgánech obecních a krajských akciových či jiných podnikajících společností zasedají. Z tohoto důvodu je třeba říci, že by bylo nutno zasáhnout zřejmě i do zákona o obcích a o krajích, kde by se tato problematika měla rovněž zmínit, a komplexně upravit právě postavení jak uvolněných, tak i neuvolněných členů zastupitelstev, a to obcí i krajů na všech úrovních.

Zákon o střetu zájmů ovšem takovouto definici veřejného činitele nezná a nemá, a bylo by tedy třeba připravit nejen komplexní novelu zákona o střetu zájmů, ale i obecního zřízení, zákona č. 128/2000 Sb. i zákona o krajích, zákona č. 129/2000 Sb.

Je to samozřejmě možné, nicméně i tento návrh zákona, tak jak byl předkladateli předložen, je samozřejmě hlasovatelný, nicméně neupravuje

problematiku právě z hlediska neuvolněných členů zastupitelstev. Na to jsem si tedy dovolil poukázat a vzhledem k tomu se potom rovněž vyslovím při stanovisku zpravodaje při projednávání této předlohy ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji, pane zpravodaji. Registruji zvýšený neklid v sále a domnívám se, že se možná týká projednávání tohoto návrhu. Chci se tedy ujistit, že všichni diskutující poslanci a poslankyně si přejí dál pokračovat v jednání, nebo chtějí krátkou přestávku.

Prosím, pan poslanec Gazdík, předseda poslaneckého klubu.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si poprosit o desetiminutovou přestávku na poradu klubu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. Deset minut pauza. Sejdeme se v 10.01 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.01 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím, abyste zaujali opět svá místa. Přestávka určená na poradu k projednávání tohoto bodu již skončila. Prosím zástupce navrhovatele i zpravodaje, aby zaujali místa u stolku zpravodajů. (V sále je obrovský hluk a neklid.)

Ještě jednou bych vás chtěla požádat velmi důrazně, abyste vzali na vědomí, že přestávka skončila.

Požádám pana zpravodaje, aby se předtím, než budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu, znovu vyjádřil. Bude to tak jistě pro Sněmovnu užitečné, aby také tento pozměňovací návrh celý přednesl.

Pane zpravodaji, opakovaně se vám snažím zajistit klid v sále, ale myslím si, že vaše mužné hlasivky to možná zvládnou lépe než moje. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, děkuji.

Pokud jde o přednesený pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, ten se od původní předlohy liší tak, že vkládá slovíčko "kraj nebo obec" před právě část věty, která se týká ovládaných osob, jinými slovy v tu chvíli pozměňovací návrh zní: Veřejnému funkcionáři uvedenému v § 2 odst. 1 l)

a n), který zastupuje kraj nebo obec – toto sousloví v tom původním návrhu není –, nebo jím ovládané osobě v řídicích, dozorčích nebo kontrolních orgánech podnikající právnické osoby, pokud v ní kraj nebo obec nebo jimi ovládaná osoba má podíl nebo hlasovací práva, nenáleží za tuto činnost odměna. (V sále je neustále obrovský hluk a velmi špatná slyšitelnost!)

Rozdíl mezi původní předlohou a pozměňovacím návrhem je ve třech slovech. Má však ovšem zásadní dopad v tom, že je zde dána souvislost mezi veřejným funkcionářem, který zastupuje právě obec či kraj. Toto sousloví v původním návrhu chybí.

Mé stanovisko k tomuto pozměňovacímu návrhu je zamítavé.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Stanovisko pana navrhovatele, pana poslance Křečka? (Stanovisko nesouhlasné, zamítavé.) Zazněla stanoviska. Budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 120 z přihlášených 169 poslanců pro 12, proti 94. Tento komplexní pozměňovací návrh byl zamítnut.

Nyní přikročíme k návrhu hlasování o celém návrhu zákona. Prosím stanoviska zpravodaje a navrhovatele. (Zpravodaj má stanovisko neutrální. Navrhovatel má stanovisko kladné.)

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Stanislava Křečka, Miroslava Váni a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 144."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 121 z přihlášených 169 poslanců pro 65, proti 45. Tento návrh nebyl přijat.

Já tedy mohu konstatovat, že s návrhem zákona nebyl vysloven souhlas, nicméně i tak děkuji oběma pánům, panu navrhovateli i panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu.

Hlásí se o slovo paní poslankyně, předsedkyně ústavněprávního výboru Karolína Peake. Prosím.

Poslankyně Karolína Peake: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Já vítám návrh zákona, který zde předložila sociální demokracie. (Smích a potlesk z řad poslanců ČSSD.) Ano, záměr záko-

na je rozumný. Byl k němu přijat pozměňovací návrh v ústavněprávním výboru, i toho jsem si vědoma. Jsme vázáni koaliční smlouvou, i to je politická realita. (Výbuchy smíchu a potlesk v levé části sálu.) Já zde za Věci veřejné slibuji, že v řádu dnů předložíme vlastní návrh směřující stejným směrem. (Opětovný potlesk a veselost v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, musím říci, že já jsem ještě trochu v šoku z předcházejícího hlasování, které se tady odehrálo. Očekával jsem i vzhledem k tomu, že už neproběhla žádná rozprava, že i koaliční poslanci podpoří návrh, který předložila skupina poslanců sociální demokracie. Ten návrh byl absolutně jednoduchý. Byl to jenom jeden odstavec v příslušném zákoně o střetu zájmu. Říkal, že uvolněným zastupitelům krajů a obcí, jestliže jsou členy orgánů, společností, ve kterých má kraj nebo obec podíl, nepřísluší odměna za členství v dozorčí nebo správní radě. Jednoduché ustanovení.

Já si vzpomínám, že kdykoliv probíhaly jakékoliv ankety, jakékoliv veřejné dotazování představitelů všech poslaneckých klubů v této Poslanecké sněmovně, tak všichni říkali, že podpoří zákaz pobírání odměn ve statutárních orgánech těchto společností, jak zástupci Věcí veřejných říkali, že to udělají, tak zástupci TOP 09 říkali, že to udělají, a neměli s tím nejmenší problém. Já se ptám, kdo lhal a kdo říkal pravdu.

Já chci poděkovat poslancům sociální demokracie. Chci poděkovat i poslancům KSČM za to, že hlasovali pro tento náš návrh zákona, který navrhoval, aby uvolnění zastupitelé z krajů a obcí, jestliže sedí v těchto společnostech, nepobírali odměny za členství v dozorčích a správních radách. Velmi mě mrzí, že v rozporu se svými volebními programy, v rozporu se sliby voličům, v rozporu s veškerými veřejnými vyjádřeními poslanci Věcí veřejných a TOP 09 hlasovali proti tomuto návrhu zákona. Jediný poslanec Věcí veřejných ten návrh nepodpořil! Jediný poslanec TOP 09 tento náš návrh nepodpořil!

To je skutečně velmi zvláštní situace. A já si myslím, že je to absolutní pohrdání občany. Je to absolutní pohrdání voliči. A vy si, přátelé z TOP 09 a z Věcí veřejných, z občanů děláte legraci. Protože když jste veřejně dotazováni, jestli jste pro to, aby uvolnění zastupitelé pobírali odměny ve správních a dozorčích radách, tak říkáte: proboha, to ne, my jsme rozhodně proti tomu! A v situaci, kdy máte možnost pro příslušný návrh zákona hlasovat, pro tuto zpříšňující úprava, tak ani jeden z vás k tomu nepřidal svůj hlas.

Já si myslím, že je trochu legrační říkat, že vládní koalice předloží vlastní zákon. Vládní koalice už měla devět měsíců na to, aby vlastní návrh zákona předložila. Už je tady devět měsíců tato vládní koalice, kde jsou jak Věci veřejné, tak TOP 09, a za těch devět měsíců žádný návrh zákona ze strany vládní koalice v tomto smyslu předložený nebyl. Nebyl předložen ani žádný pozměňovací návrh. A jediní, kdo předložili návrh zákona za uplynulých devět měsíců, byli poslanci sociální demokracie.

Je velmi úsměvné v tuto chvíli slibovat, že předložíte nějaký další zákon. Kdy to bude? A budete pro něj znovu hlasovat, stejně jako jste nehlasovali pro návrh sociální demokracie?

Já myslím, že je důležité, abychom si připomenuli toto hlasování, abychom si je zapamatovali do budoucna, a povede-li se debata o tom, jestli mají oni zastupitelé pobírat v orgánech společností odměny, nebo ne, tak je zřejmé, že je budou pobírat i nadále v horentních sumách, zejména proto, že poslanci Věcí veřejných a TOP 09 v rozporu se svými veřejnými přísliby dnes tady v Poslanecké sněmovně hlasovali proti návrhu sociální demokracie, aby se tato věc zákonem omezila. Tak to prostě je! (Potlesk poslanců klubů ČSSD a KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak. Eviduji vaše přihlášky, ale chtěla bych vám, kolegyně a kolegové, říci toto. Jakkoliv jsem přesvědčena o tom, že debaty tohoto typu patří do Poslanecké sněmovny a patří k tomuto řečníšti, tak vás musím ale upozornit, že se pohybujeme mimo jakýkoliv bod, který máme zařazen. Když už jsem dala slovo paní předsedkyni Karolíně Peake a nevěděla jsem, o čem bude mluvit, také jsem tedy nemohla ani omezit následujícího řečníka. Velmi mě to mrzí a byla bych ráda, kdybychom si příště všichni uvědomovali, kdy k čemu chceme vystoupit, a podle toho se chovali.

V tuto chvíli už nemohu jinak, než udělit ještě slovo předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 panu Petru Gazdíkovi a po něm představiteli KSČM panu Alexandru Černému. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pan předseda Sobotka je opravdu mistr demagogie. (Reakce poslanců klubů ČSSD a KSČM.) On tvrdí, že tento zákon ve třech rádcích v jednom jednoduchém odstavci vyřeší problematiku funkcí a odměňování zastupitelů. Ano, vyřešil, ale pouze uvolněných. On zapomíná na neuvolněné zastupitele. Tento zákon objektivně neřešil problematiku neuvolněných zastupitelů, a sociální demokracie má několik neuvolněných zastupitelů, kteří pobírají horentní sumy. Nebudu tady nikoho jmenovat.

Není pravda, že ten zákon stačí řešit v jednom právním předpise. Ten zákon a tady tu problematiku je třeba řešit ve čtyřech právních předpisech,

kromě tohoto zákona ještě v zákonu o obcích, v zákonu o krajích, v zákonu o hlavním městě Praze a v zákonu o střetu zájmů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dávám slovo panu Alexandru Černému, další přihlášky nepřipustím. Pokud budou takové, vyhlásím přestávku a poradíme se, jak dál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji malou poznámku na adresu výsledku tohoto hlasování.

My jsme poslední dobou velmi často svědky toho, že nám představitelé vládní koalice odůvodňují své rozhodnutí tím, že se podřizují jakési koaliční dohodě, případně ujednání "kádevítky". Už jsme to zažili mnohokrát, teď jsme viděli nebo slyšeli na vlastní uši, že opět na základě koaličních dohod nemohou poslanci, v tomhle případě jedné konkrétní strany, hlasovat jinak.

Dovolte, abych vás upozornil na to, že všichni, jak tady sedíme, se musíme podřídit tomuto dokumentu (ukazuje), je to Ústava České republiky, která v článku 26 praví: "Poslanci a senátoři vykonávají svůj mandát osobně, v souladu se svým slibem a nejsou při tom vázáni žádnými příkazy." Tedy ani příkazy, které pocházejí z dílny TOP 09, Věcí veřejných, ODS, nebo dokonce příkazů, které vyplodí koaliční devítka nebo koaliční smlouva.

Vy jste všichni zodpovědní za to, co tady děláte. Každý jednotlivě. Neste tedy odpovědnost za to, co děláte, před svými voliči, ale hlavně – chovejte se tak politicky kulturně a nezdůvodňujte svoje rozhodnutí něčím, co je v rozporu s ústavou. (Potlesk poslanců klubů ČSSD a KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já vidím, že pan předseda poslaneckého klubu stále trvá na svém vystoupení, je osobou s právem přednostního práva vystoupení, samozřejmě, že toto právo je třeba respektovat. Po něm se bude hlásit i pan poslanec Zaorálek. Velmi mě mrzí tato debata, která musela tímto způsobem začít, nicméně teď mi nezbývá, než v ní tedy radostně pokračovat.

Prosím, pane poslanče a pane předsedo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Paní místopředsedkyně, vážená kolegyně, kolegové, nebyla to sociální demokracie, kdo zahájil tuto rozpravu po hlasování, bylo to špatné svědomí paní poslankyně Peake (potlesk poslanců klubů ČSSD a KSČM), které ji vedlo k jejímu vystoupení tady v Poslanecké sněmovně. A já si myslím, že tohle špatné svědomí tady rozpoutalo tuto debatu, která je po hlasování.

Já rozumím tomu, že vám to možná, paní místopředsedkyně vadí, ale

prosil bych o respektování jednacího řádu Poslanecké sněmovny, ústavy naší země, tak abychom se znovu a znovu nemuseli potkávat před Ústavním soudem proto, že tady nejsou respektována práva osob opozice, včetně práva předsedy poslaneckého klubu na přednostní vystoupení. To je prostě zákonné právo, které zde máme, a my pouze trváme na jeho dodržování.

Ale když už jsem u toho špatného svědomí, já bych rád požádal prostřednictvím paní místopředsedkyně pana poslance Gazdíka, aby zde vystupoval slušně. Chtěl bych ho požádat, aby zde vystupoval slušně, aby nenálepkoval jednotlivé poslance a poslankyně, nenazýval je demagogy a podobně, já myslím, že to do slušné Poslanecké sněmovny nepatří, a já jsem přesvědčen a všiml jsem si, že strana TOP 09 trvá na tom, abychom se zde vyjadřovali akurátně, slušně, všiml jsem si, že i dokonce váš člen, pan ministr financí Kalousek, podal i stížnost mandátovému a imunitnímu výboru, nelíbilo se mu, že se zde mluví hrubě na plénu Poslanecké sněmovny, a vzhledem k tomu, že se jedná o vašeho člena, o člena vašeho poslaneckého klubu, prostřednictvím paní místopředsedkyně bych rád požádal předsedu poslaneckého klubu TOP 09, aby zde nenálepkoval a neurážel jednotlivé opoziční poslance. Já to nečiním a činit to nebudu. Myslím, že to do slušné parlamentní rozpravy nepatří. (Potlesk poslanců klubů ČSSD a KSČM.)

My jsme navrhli velmi jednoduché ustanovení. Já ho ocituji, je to skutečně krátké, stručné. "Veřejnému funkcionáři uvedenému v § 2 odstavce 1 písmeno l) a m), který působí v řídicích, dozorcích nebo kontrolních orgánech podnikající právnické osoby, pokud v ní kraj nebo obec nebo jimi ovládaná osoba má podíl nebo hlasovací právo, nenáleží za tuto činnost odměna." To je jednoduchý návrh, který my jsme předložili. Předložili jsme ho na základě rozsáhlé veřejné debaty, ke které došlo, a předložili jsme ho na základě oprávněné veřejné kritiky, která směřovala k tomu, že uvolnění zastupitelé, kteří pobírají odměnu za svoji činnost v zastupitelstvu, ještě k tomu v řadě případů pobírají odměny za své členství v městských či poloměstských, krajských či polokrajských akciových společnostech. To je myslím věc, která zaslouží oprávněnou veřejnou kritiku, a proto sociální demokracie navrhla jednoduchý princip, aby zastupitel, který pobírá plat z rozpočtu zastupitelstva daného města nebo obce, už neměl právo na odměny z různých dozorčích rad.

Podle mého názoru ten návrh má logiku. Jestliže je veřejný funkcionář placen z veřejného rozpočtu, proč by měl potom využívat – možná zneužívat – této své pozice k tomu, aby si zajistil ještě další příjem ve statutárních orgánech společnosti, které město, kraj nebo obec kontroluje. Já myslím, že to je velmi jednoduchá věc.

Jestliže nám pan poslanec Gazdík vyčítá, že neřešíme neuvolněné za-

stupitele, chtěl bych mu připomenout, že měl devět měsíců na to, aby takový návrh předložil. Chtěl bych mu připomenout, že i k tomuto návrhu zákona mohl pan poslanec Gazdík, pokud mu tato věc vadí, předložit pozměňovací návrh a my jsme tady dnes o něm mohli hlasovat. Předložil pan poslanec Gazdík takový návrh zákona? Nepředložil? Předložil pan poslanec Gazdík takový pozměňovací návrh k tomuto našemu návrhu zákona? Nepředložil! Tak není možné vyčítat nám jako předkladatelům, že chceme, aby tento návrh byl přijat.

Já myslím, že tady došlo k velmi pokryteckému hlasování. Prostě je to tak! I taková hlasování v Poslanecké sněmovně jsou. Chápu, že řada členů Poslanecké sněmovny má špatné svědomí, ale není to problém sociální demokracie. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Chci pana předsedu Sobotku ujistit, že mi tento typ debaty nevadí, a chci připomenout, že již v jeho úvodu jsem vyjádřila své přesvědčení, že tento typ debaty právě sem patří. Co je mi ovšem líto, že tato debata neproběhla v době, kdy jsem otevřela rozpravu při projednávání tohoto návrhu zákona a tato rozprava byla uzavřena, aniž by vystoupil jediný řečník. (Projevy nesouhlasu z lavic ČSSD.) Toť vše. Debata proběhla a já tedy doufám, že v tuto chvíli již můžeme přistoupit k projednávání dalšího bodu.

Tímto bodem je

73.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb.,
o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 168/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan senátor Petr Pakosta a zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Jan Florian. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 168/3.

Otevírám rozpravu. Nevidím, že by se do této rozpravy někdo hlásil, proto tuto rozpravu končím.

Ptám se, zda páni navrhovatel a zpravodaj chtějí vystoupit se závěrečným slovem. Není tomu tak. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování a pak jednotlivé návrhy přednášel a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážená vládo, pane senátore, kolegyně a kolegové, jako zpravodaj pléna si vám dovoluji sdělit, že ve druhém čtení senátního návrhu zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění byly předneseny dva pozměňovací návrhy. Pozměňovací návrh, který se týkal změny účinnosti, a návrh, který umožňuje matrikám předávání rodných čísel novorozenců zdravotnickým zařízením. Znění obou pozměňovacích návrhů máte k dispozici ve sněmovním tisku 168/3.

Dovoluji tedy navrhnout proceduru hlasování takto: Sněmovní tisk 168/3 jako bod A uvádí doporučení zdravotního výboru na změnu účinnosti. Toto doporučení není pozměňovacím návrhem a je tedy nehlasovatelné. Proto jako první hlasování doporučuji hlasování o bodu B současně s bodem C3. Jedná se o shodné návrhy na změnu účinnosti. Dalším, druhým hlasováním bude hlasování o bodu C1 a C2. A nakonec ve třetím hlasování budeme hlasovat o návrhu jako o celku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Souhlasí Sněmovna s takto navrženým postupem? Pokud ano, pak o tomto budeme hlasovat. Prosím, abyste přednesl první návrh, o kterém budeme hlasovat, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Florián: Děkuji. První hlasování bude bod B shodně s bodem C3. Jedná se o shodné návrhy na změnu účinnosti. Stanovisko zpravodaje je souhlas.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, pan navrhovatel? (Předkladatel souhlasí.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 122 z přihlášených 167 poslanců pro 141, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Prosím další návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Florián: Děkuji. Druhým návrhem bude C1 a C2. Je to návrh pana poslance Jaroslava Krákory o matrikách. Stanovisko zpravodaje: neutrální.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Stanovisko navrhovatele? (Navrhovatel nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 123 z přihlášených 169 pro 80, proti 44. Tento návrh nebyl přijat.

Pane zpravodaji, bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích. Je tomu tak?

Poslanec Jan Florián: Ano, vážená paní předsedající. Nyní tedy zbývá závěrečné hlasování o návrhu zákona jako o celku. Čili prosím o zahájení hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Stanoviska předpokládám, že jsou...

Poslanec Jan Florián: Samozřejmě doporučuji schválit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Nejdříve přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 168, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 124 z přihlášených 169 poslanců pro 148, proti jeden. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že návrh zákona byl schválen. Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji, děkuji též panu navrhovateli.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím už není návrh zákona ve třetím čtení, ale je jím výroční zpráva. Je to

88.

**Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka
Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009
/sněmovní tisk 37/**

Tento materiál uvede ministr dopravy Vít Bárta a já prosím, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní místopředsedkyně, vážené

paní poslankyně, vážení páni poslanci, v souladu se zákonem o Státním fondu dopravní infrastruktury v platném znění vám předkládám ke schválení Výroční zprávu o činnosti a účetní závěru Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009. Předkládaná výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009 podrobně analyzuje jak finanční zabezpečení plánovaných úkolů v oblasti investic, běžných oprav a údržby, tak i dosažené ekonomické výsledky za rok 2009.

K realizaci akcí dopravní infrastruktury lze stručně uvést:

1. Ke stávající silniční síti přibýlo v roce 2009 17 nových úseků v celkové délce 87,8 kilometru.

2. Železniční infrastruktura měla v roce 2009 k dispozici cca 28 mld. korun.

3. Ředitelství vodních cest mělo k dispozici cca 1,5 mld. korun na akce spolufinancované z operačního programu Doprava.

Krajům byly poskytnuty návratné prostředky na rekonstrukci silnic II. a III. třídy a další prostředky byly poskytnuty obcím jako příspěvky ke zvýšení bezpečnosti a na výstavbu a údržbu cyklostezek.

Výroční zpráva byla projednána na 3. schůzi hospodářského výboru dne 9. září 2010. Hospodářský výbor zprávu schválil bez připomínek, přítomní poslanci ocenili kvalitu jejího zpracování.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Usnesení hospodářského výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 37/1 a já prosím nyní zpravodaje výboru pana poslance Františka Siveru, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Kolegyně a kolegové, já navážu na slova pana ministra. Hospodářský výbor projednal na své 3. schůzi dne 9. září 2010 výroční zprávu Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009. Konstatoval, že hospodaření fondu bylo v souladu s platnou legislativou a přijatými předpisy.

Musím konstatovat, že to byl jeden z nejuspěšnějších roků, které jsme zatím prožili, protože – jak říkal pan ministr – vybudování 90 km silniční sítě a investice přibližně 19 mld. do železniční dopravní infrastruktury se nám už tak pravděpodobně v dalších letech nepodaří.

Hospodářský výbor proto doporučuje Poslanecké sněmovně schválit Výroční zprávu o činnosti a účetní závěrku Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Zahajuji vše-

obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se vás, zda se chcete vyjádřit v této rozpravě a hlásíte se do ní z místa. Nehlásí se nikdo, a proto všeobecnou rozpravu končím.

Můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Ani do té nemám žádnou přihlášku. Ani z místa nevidím, že by se někdo do této rozpravy hlásil. Podrobnou rozpravu tedy končím.

Zeptám se pana ministra a pana zpravodaje, zda si přeje vystoupit se závěrečným slovem. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení. Prosím pana zpravodaje, aby zaujal místo u mikrofonu a sdělil nám, o čem budeme hlasovat.

Poslanec František Sivera: Návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje Výroční zprávu o činnosti a účetní závěrku Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009."

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování a ptám se Sněmovny, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 125, z přihlášených 172 poslanců pro 129, proti 3. Návrh usnesení byl schválen.

Děkuji oběma pánům. Končím projednávání tohoto bodu.

Máme zde ještě jednu zprávu. Je to

97.

Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2009 /sněmovní tisk 194/

Tento materiál uvede pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Já ho prosím, aby se ujal slova.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji si vám představit stěžejní materiál Ministerstva životního prostředí, prezentující stav životního prostředí v roce 2009. Tato zpráva je každoročně zpracovávána v souladu se zákonem č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, a takto je předkládána vládě a Parlamentu.

Zpráva je tvořena standardizovaným způsobem, vyhodnocuje 39 klíčových indikátorů, tj. přesně popsanych ukazatelů, vztahených k cílům státní politiky životního prostředí a národním a mezinárodním závazkům.

Ve zprávě jsou nastíněny pozitivní i negativní stránky současného stavu

životního prostředí, a to v následujících oblastech: 1. ovzduší a klima; 2. vodní hospodářství a jakost vody; 3. biodiverzita; 4. lesy a krajina; 5. průmysl a energetika; 6. doprava; 7. půda a zemědělství; 8. odpady; 9. zdraví a financování ochrany životního prostředí.

Dovolte mi zmínit jen některé důležité skutečnosti z této zprávy.

I nadále stav životního prostředí z hlediska kvality ovzduší v některých oblastech České republiky nelze nazvat jinak než zcela nevyhovující. Oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší mají územně ohraničený charakter a jedná se primárně o průmyslově zatížené regiony, oblasti s intenzivní silniční dopravou a také malá sídla, kde tlak na životní prostředí pochází především z vytápění domácností. Geograficky se tak jedná o Moravskoslezský a Ústecký kraj, město Prahu a některé další lokality České republiky.

Z hlediska jakosti vody má již jen několik málo úseků vodních toků nejhorší, takzvanou pátou třídu jakosti vody, ostatní se pohybují ve třídě 1 až 3. Znečištění povrchových vod se snižuje a pokračuje také pokles spotřeby vody v průmyslu i domácnostech.

Dovolte mi teď předložit vám některé hlavní pozitivní a následně některé hlavní negativní výstupy z této zprávy. Například:

Emise skleníkových plynů meziročně v roce 2008 poklesly o 4,1 %, od roku 1990 o 27,5 %. Poklesy emisí jsou více než dvojnásobné oproti celkovému poklesu emisí v zemích evropské sedmadvacítky. Emise oxidu siřičitého, oxidu dusíku a amoniaku klesly v roce 2009 v porovnání s rokem 2008 o téměř 4 %. Emise prekursoru ozonu, které negativně ovlivňují zdraví a vegetaci, poklesly o 3 %. K poklesu těchto agregovaných emisí přispěly nejvíce emise dusíku a amoniaku.

Odběry vody pro vodovody pro veřejnou potřebu a pro průmysl vytrvale klesají. Současně se snižuje spotřeba vody v domácnostech. Potřeba zvyšování podílu obyvatel připojených na vodovody a kanalizace a také na kanalizace zakončené čistírnou odpadních vod vytrvale stoupá, jak o tom již včera bylo hovořeno na konferenci –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane ministře, velmi se vám omlouvám, že vám vstupuji do řeči. Nečiním tak ráda, ale činím tak za se na druhou stranu ráda s ohledem na návštěvu, kterou máme na galerii.

Byla bych ráda, kdybychom přivítali pana Laurenta Mosara, předsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu Lucemburského velkovodství, který je na návštěvě zde v Poslanecké sněmovně a sedí na galerii. (Potlesk.)

Děkuji vám. Promiňte, pane ministře, že jsem vás přerušila. Můžeme pokračovat.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Celková produkce

odpadů od roku 2003 klesá. Meziročně poklesla o 5,4 %. Využití obalových odpadů od roku 2003 neustále stoupá. Z celkového množství vzniklých obalových odpadů bylo v roce 2009 recyklací využito plných 70 %, energeticky 8 %.

Těmi negativními jevy je, že se zvětšuje plocha území se zhoršenou kvalitou ovzduší. Oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší byly v roce 2009 vymezeny na 4,4 % území České republiky, v roce 2008 to byla 3 %, a vyšším či vysokým stupněm koncentrace prachových částic PM10 bylo v roce 2009 vystaveno 18 % obyvatel České republiky. Nejzávažnější situace je v Moravskoslezském kraji, kde nejvyšší průměrné koncentrace prachových částic PM2,5 vykazují obdobně jako v případě PM10 lokality na Ostravsku-Karvinsku. Nejvyšší roční průměrná koncentrace benzopyrenu byla naměřena stejně jako v předchozích letech v Ostravě-Bartovicích. Meziročně s největší pravděpodobností stoupl počet domácností spalujících tuhá paliva, vzrostl totiž prodej jak hnědouhelných briquet, tak koksu a černého uhlí přímo pro domácnosti.

Vypouštěné znečištění do povrchových vod se v ukazateli fosfor meziročně zvýšilo o více než 10 %.

I přes zpomalení tempa růstu je defoliace v České republice stále velmi vysoká. Zastoupení starších porostů jehličnanů nad 59 let v roce 2009 činí 75,5 %, u mladších jehličnanů pod 59 let 28,4 %, u starších listnáčů 41 %, u mladších pak 15,4 %.

Na území České republiky je 22 % zemědělské půdy ohroženo vodní erozí, 8,5 % větrnou erozí. Degradací utužením je ohroženo 40 % zemědělské půdy, přičemž za degradaci považujeme takový stav, kdy stlačením, snížením celkové pórovitosti půdy a v rámci pórovitosti ke zvýšení podílu jemných pórů dochází také k omezení provzdušnění půdy, zhoršení rozvoje kořenů rostlin a v neposlední řadě pak dochází na konci k vodní erozi.

Produkce odpadů v kategorii nebezpečný odpad vzrostla mezi lety 2003 až 2009 o 7 %, ačkoliv v meziročním srovnání byl zaznamenán její pokles. Nejčastějším způsobem odstraňování odpadu v roce 2009 je nadále skládkování, které zaujímá 96 % celkového nakládání s odpady.

Samostatně – nechť si každý doplní, zda pozitivní, či negativní – je potřeba zmínit, že veřejné výdaje na ochranu životního prostředí mají rostoucí tendenci. V meziročním srovnání let 2008 až 2009 je patrný vysoký nárůst výdajů z centrálních zdrojů o 33 %, u územních rozpočtů o 17 %.

Obecně ve všech oblastech máme za to, že dosáhnout intenzivního pokroku lze pouze spoluprací se soukromou sférou. Ministerstvo životního prostředí usiluje v souladu s úkolem uloženým vládou v oblasti snižování administrativní zátěže, aby opatření, která jsou navrhována ke zlepšení

životního prostředí, zajistila maximální efekt a nevyžadovala zvýšené náklady pro podnikatelský sektor.

Vážení kolegyně, milé kolegyně, dovoluji si vás požádat o to, abyste tuto zprávu vzali na vědomí, a chtěl bych poděkovat poslancům, kteří se podíleli na prezentaci této zprávy a na jejím projednání v době, kdy funkce ministra životního prostředí byla uvolněná, jmenovitě pak panu Václavu Menclovi. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro životní prostředí, jak již zde řekl pan ministr. Usnesení máme pod číslem 194/1. Nyní požádám pana zpravodaje výboru poslance Václava Mencla, aby nás o jednání výboru informoval a aby nám přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Václav Menci: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, výbor pro životní prostředí se touto zprávou zabýval velmi zevrubně a do hloubky. Nebudu zde opakovat slova pana ministra, protože si myslím, že zprávu zcela podrobně představil.

Po několikahodinové rozpravě výbor pro životní prostředí doporučuje Poslanecké sněmovně, aby Zprávu o životním prostředí České republiky v roce 2009 vzala na vědomí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu. Mám do ní přihlášku paní poslankyně Kateřiny Konečné a dávám jí v tuto chvíli slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, zpráva o stavu životního prostředí patří mezi dokumenty, které jsou každoročně předkládány Parlamentu České republiky a následně také české veřejnosti. Obsah těchto zpráv se v posledních letech ustálil na vyhodnocování souboru indikátorů. U některých indikátorů bych se ráda zastavila ve svém krátkém komentáři k této zprávě. Tyto indikátory se týkají dvou negativních zjištění uvedených na straně 10 předložené zprávy. Prvním z nich je negativní zjištění o vysokém počtu druhů rostlin a živočichů významných pro Evropské společenství, jejichž stav je hodnocen jako nepříznivý. Druhým je negativní zjištění o špatném stavu české krajiny z hlediska její fragmentace.

Obě negativní zjištění mají jeden společný rys. Pro hodnocení příslušného indikátoru jsou použity subjektivní parametry a problematické metody hodnocení dávají extrémně negativní až alarmistické výsledky. V prvním případě jsme hodnocení indikátoru 12 – stav evropsky významných druhů rostlin a živočichů převzali z metodik Evropské unie,

což pochopitelně neznamená, že bychom je měli přijímat bez kritického vyhodnocení jejich obsahu. V čem tedy spatřuji problematičnost tohoto hodnocení?

Hodnocení stavu evropsky významných druhů rostlin a živočichů vychází z hodnocení čtyř kritérií. Konkrétně se jedná o hodnocení stavu areálu, populace, stanoviště a předpokládaného vývoje. Pro výsledné hodnocení přitom platí, že pokud je jedno z těchto kritérií hodnoceno jako nepříznivé, je označen jako nepříznivý stav celého druhu. Vzhledem k tomu, že je mezi kritérii zařazeno mimo jiné také hodnocení předpokládaného vývoje, stává se celé hodnocení silně subjektivním. Jinými slovy, pokud bude mít konkrétní hodnotitel pocit, že by mohl být vývoj druhu nepříznivý, ovlivní zásadním způsobem statistické výsledky tohoto hodnocení. Proto se domnívám, že výsledky hodnocení tohoto indikátoru a rovněž indikátoru 13 – stav evropsky významných typů přírodních stanovišť, který je zatížen stejně problematičnou metodikou hodnocení, je nutné brát s velkou rezervou.

Ve druhém případě, který se zabývá problematikou fragmentace české krajiny, jsme si metodiku hodnocení vytvořili sami prostřednictvím AOPK. Zde není ani tak problém vlastní metodika, jako její následná aplikace. Metodika hodnocení fragmentace krajiny totiž rozlišuje, zda posuzujeme fragmentaci krajiny z pohledu velkých savců, konkrétně rýsa, vlka, medvěda, jelena a losa, anebo zda ji posuzujeme z pohledu dalších skupin živočichů. A výsledky posuzování fragmentace české krajiny z pohledu většiny živočišných skupin nejsou zdaleka tak negativní, jako to zobrazují mapy na straně 108, které se týkají stavu fragmentace z pohledu savců. Tuto informaci však autoři zprávy o stavu životního prostředí České republiky opomenuli uvést, nebo ji dokonce neuvedli záměrně, aby tím uměle zvýraznili význam problému. Proto i v tomto případě považuji za důležité upozornit, že hodnocení indikátoru 17, tedy využití území a suburbanizace, a z něj vyplývajících závěrů týkajících se fragmentace české krajiny je nutné brát s velkou rezervou.

Závěrem mého vystoupení mi dovoluete vyslovit prosbu směrem k předkladateli zprávy o stavu životního prostředí, abyste se před zpracováním další zprávy podrobně zabývali metodikou hodnocení diskutovaných indikátorů, abychom si zbytečně nesypali popel na hlavu za něco, co možná někdo zcela úmyslně vytváří, aby tak vypadalo, a následně z toho potom mohl čerpat – a troufnu si říct – i finanční prostředky.

Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, kdo další si přeje vystoupit v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, kolegyně Konečná z výboru pro životní prostředí tady uvedla řadu faktů o zprávě. Já to nebudu opakovat. Ty indikátory to je velice složitá věc, takže bych se tady zastal Ministerstva životního prostředí, protože kdo dělá v indikátorech kvality životního prostředí a v indikátorech kvality krajiny, ví, že není vůbec jednoduché se touto problematikou zabývat.

Já myslím, že jsme se na výboru životního prostředí domluvili, že Ministerstvo životního prostředí pro příští období se bude zabývat nejen výběrem vhodných indikátorů, ale i řadou dalších parametrů, aby zpráva byla spíš taková dynamická, aby nekonstatovala třeba u kvality půdy pouze stav, že máme kupříkladu 40 % ploch erozně ohrožených, ale jaký je vývoj v průběhu let.

Já bych tu zprávu nejen za sebe jako za poslance, ale i za odbornou veřejnost, která pracuje v oblasti životního prostředí, pochválil a poděkoval bych Ministerstvu životního prostředí za dobře odvedenou práci. Navrhuji tuto zprávu přijmout.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Šarapatkovi. Ptám se, kdo další si přeje vystoupit. Pokud nikdo, končím všeobecnou rozpravu.

Se závěrečnými slovy si přeji vystoupit páni zpravodaj a navrhovatel? Ne.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Přihlášku do této rozpravy nemám a nikdo se do ní nehlásí, proto tuto podrobnou rozpravu ukončuji.

Myslím si, že můžeme hlasovat o tom jednoduchém, srozumitelném usnesení výboru pro životní prostředí, který doporučuje Poslanecké sněmovně, aby tuto zprávu vzala na vědomí. O tomto návrhu v tuto chvíli dávám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 126. Z přihlášených 172 poslanců pro 121, proti 3. Návrh byl přijat.

Návrh usnesení Sněmovna schválila. Děkuji oběma pánům a končím projednávání tohoto bodu.

A protože jsme značně produktivní, což myslím, že nás určitě všechny těší, jakkoliv bych to nerada zakřikla, mohli bychom se teď věnovat dvěma zákonům v prvním čtení, které jsou poslední z bloku prvních čtení zařazených na této schůzi Sněmovny. Tím prvním je

37.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 280/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede předseda vlády pan Petr Nečas. Já ho prosím, aby se ujal slova. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji si vám jako předkladatel přednést důvody zpracování a předložení návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Návrh zákona byl zpracován na základě návrhu plánu legislativních prací vlády z roku 2010 a pro rok 2011 naplňuje usnesení vlády České republiky číslo 1381 ze dne 12. prosince 2007, v němž vláda schválila legislativní a technickoorganizační opatření ke zjednodušení a zefektivnění systému ochrany utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti v České republice.

Cílem novely zákona je zpřehlednění a zjednodušení právní úpravy ochrany utajovaných informací. Novela zjednodušuje bezpečnostní řízení pro účastníka a snižuje jeho zátěž tím, že významně redukuje údaje uváděné účastníkem řízení v dotazníku včetně snížení rozsahu údajů, jejichž změny bude povinen držitel osvědčení nebo dokladu oznamovat. Návrh též zkracuje lhůty pro provedení bezpečnostního řízení o vydání osvědčení.

Dále má tento návrh za cíl snížit administrativní zátěž podnikatele. Zjednodušením přístupu podnikatele k utajované informaci stupně utajení "vyhrazené" bez bezpečnostního řízení dojde k podstatnému snížení administrativní zátěže podnikatele a k odstranění nákladů podnikatele spojených s účastí v bezpečnostním řízení. Splnění podmínek přístupu bude podnikatel deklarovat jednoduchým prohlášením.

Třetím cílem této novely je harmonizace počtu podávaných žádostí s faktickou potřebou přístupu k utajovaným informacím. Tento cíl bude naplňován tím, že Národní bezpečnostní úřad nebude zahajovat bezpečnostní řízení v případech řádně neodůvodněné žádosti, nebo toto řízení zastaví, pokud pominou důvody žádosti. Počet žádostí o vydání osvědčení podnikatele by měl být omezen také zavedením nového postupu, který umožní Národnímu bezpečnostnímu úřadu posuzovat před

zadáním veřejné zakázky nebo koncesním řízením hledisko oprávněnosti kvalifikačního požadavku zadavatele, aby uchazeč o veřejnou zakázku byl držitelem osvědčení podnikatele. K naplnění tohoto cíle má přispět i zpoplatnění žádosti podnikatele o bezpečnostní řízení o vydání osvědčení podnikatele pro vyšší stupeň utajení ve výši pěti nebo deseti tisíc korun v návaznosti na formu přístupu podnikatele k utajované informaci. Proto se novelizuje i zákon o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Zdeněk Boháč. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, jako zpravodaj sněmovního tisku 280 chci uvést několik základních informací a doplnit pana premiéra k návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

O co jde zejména v předkládaném zákoně. Návrh, jak je předložen, povede ke zjednodušení a zefektivnění systému ochrany utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti v České republice. Vzpomenu pět základních tezí či oblastí navrhovaného tisku: snížit administrativní zátěž účastníka bezpečnostního řízení, zkrátit dobu bezpečnostního řízení o vydání osvědčení fyzické osoby a podnikatele, snížit počet žádostí o vydání osvědčení fyzické osoby a podnikatele, zvýšení efektivity boje proti korupci a zjednodušení stávající právní úpravy.

K první oblasti. Snížení administrativní zátěže účastníka bezpečnostního řízení se v návrhu provádí snížením rozsahu údajů v dotazníku požadovaných od účastníka bezpečnostního řízení. Rovněž dochází ke snížení rozsahu údajů, jejichž změny je povinen držitel osvědčení oznamovat. Národní bezpečnostní úřad se navíc zmocňuje prováděcím právním předpisem omezit rozsah hlášení těchto změn a formu jejich doložení. Snížení spočívá i v omezení nutnosti dokládat skutečnosti uvedené v dotazníku originály písemností nebo jejich ověřenými kopiemi. Naplňuje se tak princip, že informace v držení státních orgánů není nutné požadovat od občanů, resp. podnikatelů, ale Národní bezpečnostní úřad, který toto řízení vede, si je vyžádá přímo od orgánů státu, který je spravuje.

K oblasti druhé. Návrh zkracuje dobu bezpečnostního řízení, které je vedeno Národním bezpečnostním úřadem o žádosti fyzické osoby u stupně utajení "důvěrné", na dva měsíce, tam se jedná o zkrácení o jeden měsíc, "tajné" na šest měsíců, zkrácení o tři měsíce, a u stupně utajení

“přísně tajné” na devět měsíců, tedy zase zkrácení o tři měsíce. Rovněž dochází ke zkrácení lhůt v rámci bezpečnostního řízení vedeného k osvědčení podnikatele, a to pro stupeň utajení “tajné” je lhůta zkrácena o jeden měsíc a pro stupeň utajení “přísně tajné” o dva měsíce. Navrhovaná úprava tak zrychlí bezpečnostní řízení a v konečném důsledku umožní rychlejší přístup prověřované osoby nebo podnikatele k utajovaným informacím.

Ke třetí oblasti. Cíl snížení počtu žádostí o vydání osvědčení fyzické osobě je v návrhu naplněn podrobnější úpravou zdůvodnění žádosti o vydání osvědčení fyzické osobě. Napravuje se nedostatek současné právní úpravy, podle níž nemusí písemné zdůvodnění nutnosti přístupu fyzické osoby k utajované informaci obsahovat konkrétní zdůvodnění nutnosti přístupu k utajované informaci. Národní bezpečnostní úřad se proto zmocňuje stanovit rozsah tohoto odůvodnění v prováděcím právním předpisu. Snížení počtu žádostí o vydání osvědčení podnikatele je naplněno změnou podmínek přístupu podnikatele ke stupni utajení “vyhrazené”. Národní bezpečnostní úřad již nebude provádět bezpečnostní řízení o vydání osvědčení podnikatele pro stupeň utajení “vyhrazené” a podnikatel bude mít přístup k takovým utajovaným informacím jen na základě vlastního písemného prohlášení, že je schopen zabezpečit ochranu utajovaných informací, které předá tomu, kdo mu bude utajované informace poskytovat.

Ke čtvrté oblasti. V oblasti boje proti korupci se navrhuje přesun určitých bezpečnostních rizik jak u fyzických osob, tak u podnikatelů z fakultativně obligatorních rizik, to jsou tzv. nepřiměřené majetkové poměry fyzických osob a vyloučení společností s nejasnou majetkovou strukturou, podnikatel má akcie na majitele s jinou podobou, než jsou akcie zaknihované.

Dále bude Národní bezpečnostní úřad efektivněji kontrolovat výběrová řízení, u kterých se vyskytují utajované informace. Tímto opatřením dojde k významnému snížení možnosti pořídit pod režim utajovaných informací i ty zakázky, které by svým obsahem pod režim utajovaných informací nespádaly. Národní bezpečnostní úřad věc posoudí a případné nedostatky poskytne k dalšímu postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

K páté tezi. Další navrhované změny odstraní dosavadní aplikační problémy a reagují na vědeckotechnický vývoj v oblasti informačních a komunikačních systémů a ve svém důsledku rovněž přispívají ke zjednodušení právní úpravy v oblasti utajovaných informací.

Dámy a pánové, neprovedení navrhované novelizace znamená především riziko nadbytečného podávání žádostí o vydání osvědčení a doložení, a tedy riziko neefektivního provádění bezpečnostního řízení, což představuje rovněž riziko neefektivního nakládání veřejných prostředků na

provádění bezpečnostních řízení. Dalším významným rizikem je zatěžování účastníků bezpečnostního řízení, jak fyzických osob, tak i podnikatelů, uváděním a dokládáním nadbytečného množství informací.

Pracovní návrh novelizace byl diskutován se státními orgány spolupracujícími na provádění bezpečnostního řízení, ať už to byly zpravodajské služby, Policie České republiky, Ministerstvo vnitra či Ministerstvo obrany, i se zástupci podnikatelských subjektů, které mají přístup k utajovaným informacím.

Orgánem zodpovědným za zpracování návrhu novely zákona je Národní bezpečnostní úřad, který bude rovněž odpovědný za implementaci regulace v rámci výkonu státního dozoru v oblasti ochrany utajovaných informací a v oblasti bezpečnostní způsobilosti.

Návrh zákona je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky a rovněž tak plně v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a je plně slučitelný s předpisy Evropské unie a NATO.

Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, děkuji vám za pozornost a doporučuji postoupit tento tisk do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde jednu přihlášku pana poslance Radima Vysloužila. Je tomu tak? Tak se zřejmě jedná o nedorozumění s jeho tlačítkem na poslanecké lavici. Ptám se ještě jednou, zda se někdo do této rozpravy hlásí. Pokud se nikdo nehlásí, tak obecnou rozpravu ukončuji.

Dotáží se pana zpravodaje a pana navrhovatele, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem, jakkoli to nepředpokládám. (Nepřálí si.)

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Ptám se vás, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání tohoto tisku výboru pro obranu a bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 127 z přihlášených 173 poslanců pro 129, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh tohoto tisku byl přikázán k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Končím jeho projednávání, děkuji navrhovateli a zpravodaji.

Budeme pokračovat dalším prvním čtením a to je poslední první čtení tohoto programu této schůze. Jedná se o

40.

Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 118/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 118/1. Předložený návrh odůvodní hejtman Středočeského kraje a poslanec David Rath. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, máte před sebou návrh, který reaguje na zhoršující se situaci při zásazích zdravotnických pracovníků a při výkonu zdravotnické profese.

Asi většinu z vás neunikla bohužel situace, kdy zdravotničtí pracovníci – především pracovníci záchranných služeb, ale týká se to i pracovníků, kteří třeba působí na záchranných stanicích, případně na příjmových odděleních nemocnic, případně na dalších specializovaných odděleních nemocnic – jsou čím dál tím častěji vystaveni velmi tvrdým útokům ze strany možných pacientů nebo jejich okolí. Bohužel, situace se zhoršuje, dokonce máme evidované lehké či i těžké ublížení na zdraví, mnohdy i s trvalými následky.

Vzhledem k tomu, že zdravotničtí pracovníci často zasahují spolu s policií, s hasičským záchranným sborem, zasahují při poměrně i hromadných násilných akcích, kde musí být k dispozici, tak vidíme jako na místě těmto zdravotnickým pracovníkům přiznat vyšší míru právní ochrany, jakou požívají veřejně činné osoby, jako je třeba příslušník Policie České republiky. To znamená, u těch nejtěžších trestných činů jako je třeba vražda, těžké ublížení na zdraví, ublížení na zdraví, vyhrožování úřední osobě navrhuje zařadit zdravotnické pracovníky při výkonu jejich povolání do kategorie obdobné ochrany, jakou požívají například policisté.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane navrhovateli. Nyní poprosím zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Marii Nedvědovou, aby se ujala slova. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegyně, k tomuto materiálu musím zaujmout poněkud obsáhlejší stanovisko.

Už v minulém volebním období tady byla diskutována otázka toho, zda záchranáři jsou veřejnými činiteli, či nejsou veřejnými činiteli, a myslím si,

že tato otázka tady byla už v minulém volebním období poměrně zdařile vyřešena.

Pokud se týče samotného návrhu, s případnými změnami podle článku 1 v bodě 1, 2, 3 návrhu by bylo možno v podstatě souhlasit. Jde o upřesnění stávající úpravy, která ovšem akcentuje především zdravotnické pracovníky. Jde přitom o zaměstnání či povolání směřující k záchraně života nebo ochraně zdraví, života, tak jak je blíže rozvedeno v příslušných ustanoveních. K napadení těchto osob přitom dochází především – a to zdůrazňuji – při výkonu tohoto zaměstnání či povolání, ale nelze tedy vyloučit ani případy, že jsou tyto pracovníci dodatečně napadáni právě – a to opět zdůrazňuji – pro jejich výkon. Potud podle mého názoru je návrh naprosto v pořádku.

Pokud se však týče návrhu v bodě II, tyto navrhované změny nejsou podle mě plně na místě. Srovnání záchranářů s úředními osobami, jejichž definice je konkrétně upravena v § 127 trestního zákoníku, který přitom není navrhován k doplnění, není na místě. Navíc je pravdou, že trestní zákoník zdravotnické pracovníky a další záchranáře nechrání před použitím násilí vůči nim anebo proti vyhrožování.

V prvním případě jde o přečin výtržnictví podle § 358 trestního zákoníku, jehož se lze dopustit, pokud pachatel veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném napadne jiného. Pokud by tedy mělo dojít k novele tak, jak je, tak by se spíše měla týkat tohoto ustanovení, například doplnění navrhovaného znění písmena c) do druhého odstavce § 358 trestního zákoníku, což s ohledem na trestní sazbu by bylo možná i vhodné. Je však třeba připomenout, že je upravena jako přitěžující okolnost § 42 písm. g) trestního zákoníku skutečnost, že pachatel spáchal trestný čin vůči osobě podílející se na záchraně života a zdraví nebo na ochraně majetku, takže je otázkou, zda je zapotřebí toto vůbec ještě nově upravovat a zpřísnovat trestní represí.

Pokud jde o druhý případ, tedy vyhrožování těmto osobám, toto je již výslovně upraveno jako přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2, písm. e) trestního zákoníku a tato úprava podle mého názoru je zcela dostatečná. Tohoto jednání se totiž dopustí ten, kdo jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu. A pokud se tohoto jednání dopustí na zdravotnickém pracovníkovi při výkonu zdravotnického zaměstnání nebo povolání směřujícího k záchraně života nebo ochraně zdraví nebo na jiném, který plnil svoji obdobnou povinnost při ochraně života, zdraví nebo majetku vyplývajícího ze zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona, bude potrestán až na tři léta nebo zákazem činnosti. Právě s ohledem na to, že v případě vyhrožování těmto osobám je přísnější sazba až tři roky odnětí svobody než

v případě jejich napadení, pokud nedojde k jejich zranění, bylo by na místě toto upravit. Ovšem rozhodně nikoliv tak, jak zní současný návrh.

Proto navrhuji, aby tento návrh zákona byl propuštěn do dalšího čtení s tím, že v druhém čtení nebo v dalších čteních by byly provedeny příslušné úpravy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám, obecnou rozpravu. Zeptám se pana poslance Novotného mladšího, zda stisknutí tlačítka k faktické poznámce mínil jako svoji přihlášku do rozpravy. Prosim, dávám mu slovo. Poté vystoupí pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Josef Novotný ml.: Ano, děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych z tohoto místa podpořil návrh pana hejtmána a poslance Ratha, protože kraje jsou zřizovatelé záchranné služby. A musím říci, že když jsem se dozvěděl o tomto návrhu, konzultoval jsem ho se záchranáři a ti byli v podstatě nadšeni. Takže bych rád, kdybyste tento návrh podpořili a poslali ho do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. To byla faktická poznámka, protože připomínám Sněmovně, že naše tlačítka nejsou určena k tomu hlásit se do rozpravy jinak než k faktické poznámce. To musíme činit zvednutím ruky nebo písemně.

Nyní dávám slovo panu poslanci Marku Bendovi.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený člene vlády (přítomný z vlády je pouze ministr Heger), vážené dámy, vážení pánové, já vystupuji asi s nepřekvapivým návrhem, abychom tento návrh zákona zamítli. Pokládám ho za zbytečný, zbytný. Trestní zákoník byl po poměrně zásadních diskusích přijímán před necelými dvěma lety, kdy se otázka právě ochrany zdravotnických pracovníků velmi důkladně diskutovala. Dobře všichni víte, že proti původní úpravě, platné do té doby, byla výrazně prohloubena ochrana zdravotnických pracovníků při výkonu jejich zaměstnání. A tento návrh, já bych řekl, je více politickým výkřikem, který říká: snažíme se něco dělat pro záchranky. Ale to se domnívám, že bychom měli dělat možná v jiných oblastech než v trestním právu, než rozmyslenou novelou trestního zákona.

Obě navrhované části směřují v podstatě velmi nesprávným směrem. Snaha posunout pro výkon povolání může znamenat naprosto nezřetelné a nejasné výsledky v trestním stíhání. Navíc samozřejmě nechrání to, co se původně chtělo trestním právem v této oblasti chránit, a to je právě ono

útočení na pracovníky záchranné služby – ale zdaleka nejen v záchranné službě, jakékoli zdravotní pracovníky v okamžiku, kdy někomu pomáhají, kdy se snaží zachránit nějaký život.

A stejně tak pokus posunout zdravotnické pracovníky na úroveň veřejných činitelů myslím je také omyl, protože tam ten způsob střetnutí, způsob rozhodování vychází z úplně jiného postavení. Veřejní činitelé jsou chráněni proto, aby byl chráněn úřad v uvozovkách, aby byl chráněn nerušený výkon tohoto úřadu. Ale také mají samozřejmě výrazné a zvýšené zodpovědnosti za výkon tohoto úřadu, což v případě zdravotnických pracovníků neplatí. Myslím, že je naprostý omyl se pokoušet je dávat do této kategorie.

Doporučuji, aby Poslanecká sněmovna tuto novelu zamítla jako naprosto nepromyšlenou, nerozmyšlenou a nezapadající do koncepce trestního práva, které jsme tady nedávno přijímali. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. O slovo se přihlásil pan ministr zdravotnictví a já mu toto slovo uděluji. Zeptám se pana poslance Pavla Holíka, zda je přihlášen k faktické poznámce. (Ano.) Souhlasí s tím, že vystoupí po panu ministroví? (Ano.) Prosim, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, já bych si dovilil k předkládané novele podotknout, že vláda ji neschválila a nedoporučila. Ministerstvo zdravotnictví konzultovalo problematiku s ministrem spravedlnosti a z důvodů, které zde přednesl pan poslanec Benda, ji rovněž pro projednávání na vládě nedoporučilo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Slovo má pan poslanec Pavel Holík.

Poslanec Pavel Holík: Dobrý den, paní předsedající, dámy, pánové, kolegové, kolegyně. Chtěl bych uvést to, že jsem jako lékař byl třináct let ředitelem zdravotnické záchranné služby, třináct let jsem měl možnost sledovat, jak se povědomí ve společnosti bohužel mění k tomu horšímu, kdy posádky zdravotnických záchranných služeb jsou čím dál častěji vystavovány nejen slovním útokům, ale bohužel i fyzickým. Proto bych se stoprocentně chtěl vyjádřit na podporu tohoto zákona, protože cítím potřebu, aby lidé jezdící do těchto vyhocených situací byli chráněni alespoň takovýmto způsobem, když už ne jinak. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. O slovo se přihlásil pan poslanec Klučka a já mu taky slovo dávám.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové, zdravotní nebo chcete-li rychlá zdravotní služba, zdravotní záchranáři jsou základní složkou integrovaného záchranného systému. Nechci opakovat slova pana předkladatele, který říká, že je rozdíl v chápání ochrany základních složek. Něco jiného je práce policisty, ozbrojené bezpečnostní složky, něco jiného je práce hasiče, neozbrojené bezpečnostní složky, a něco jiného je práce záchranáře, který není bezpečnostní složkou, je pouze veden pracovní smlouvou, kterou má podepsanou podle zákoníku práce. V tom jsou skutečně rozdíly přes to všechno, že rizika zásahové činnosti jsou naprosto stejná pro všechny tyto složky záchranného systému.

Nedivme se pokusům, jakýmkoli pokusům, které chtějí zrovnoprávnit jakési postavení těchto složek. Jestli nevyjde tento pokus, jako že se mně zdá, že když nebude souhlas a pochopení vlády, tak to asi prostě nevyjde, pracujme s tou myšlenkou ochrany. Pojďme se prosím zamyslet nad tím, jestli není třeba něco v zákoně o integrovaném záchranném systému změnit, zlepšit tak, aby ochrana práce základních složek byla jednotná.

Děkuji vám. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se ještě někdo další? Marek Benda. (K mikrofonu ale jde poslanec Chlad.) Nejdřív pan poslanec Marek Benda, promiňte, pane poslanče, já jsem ho viděla jako prvního.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, já jenom krátkou reakci na vystupující představitel zdravotnických zařízení. Mě by zajímalo, jestli máme nějakou zkušenost od platnosti nového trestního zákoníku – a v důvodové zprávě žádná taková uvedena není – kde to nezafungovalo.

Jenom prosím nechodme vždycky do Sněmovny s geniálními nápady. Trestní zákoník platí rok a tři měsíce. Zvýšená ochrana v něm byla poskytnuta. A máme za poslední rok a tři měsíce nějakou takovou zásadní negativní zkušenost, kdy nezafungoval trestní zákoník? Já o žádné nevím, důvodová zpráva nic takového nepřináší. Takže věřme tomu, že to, co jsme tady před dvěma lety schvalovali, je rozumné a že se nemusí na každé schůzi přijímat nová a nová novela, zejména tak zásadního kodexu, jako je trestní zákoník. Každý umí vymyslet ještě několik věcí, které by se měly dodat do trestního zákoníku. Jestli je něco smyslem této Sněmovny, tak by to měla být jakási stabilita práva a ne geniální nápady jednotlivých poslanců.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec Rudolf Chlad má slovo.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, kolegyně, nechci to vůbec komplikovat. Rozumím tomu, co říkal teď kolega Benda, rozumím i tomu, co říkal pan kolega Klučka o tom, že je zákon o IZS. A řešil bych to asi taky jinou formou a nekomplikoval bych to ještě tím, že jsou i jiní záchranáři. Já teď třeba můžu mluvit za záchranku, kde celý život pracuji a kde zrovna tak jezdíme mezi lidmi. A bohužel na horách je dost lidí, kteří jsou opilí. Takže já bych to opravdu nedramatizoval a ne snažil se to řešit teď, jak říkal kolega Benda. V podstatě se k tomu přikláním. Řešil bych to možná zákonem o IZS, který se bude měnit, připravuje se jeho změna. Možná by se tam našla nějaká taková věc, která by pomohla ochránit.

Já jenom řeknu slova záchranářů z Karlovarského kraje, pozemní záchranky: My nechceme tu ochranu veřejnou. – To je jenom to, co můžu říct za ně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, zda si ještě někdo přeje vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak, tuto rozpravu proto končím.

Ptám se pan navrhovatele a paní zpravodajky, zda si přejí vystoupit se závěrečnými slovy. Prosím, pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, zazněla tady řada argumentů pro i proti. Věnoval bych se argumentům proti a některé bych se pokusil uvést na pravou míru.

Jednak pan poslanec Benda se mýlí, když říká, že jde o nějakou ad hoc iniciativu jednoho poslance. Asi nedával pozor, a paní předsedající, prosím, abyste mu vyřídila, že toto je návrh ne poslance nebo skupiny poslanců, ale kraje, Středočeského kraje a zastupitelstva Středočeského kraje, které vychází ze zkušeností fungování záchranné služby na území tohoto kraje.

Taktéž bych panu poslanci doporučil, aby konečně jednou za život vyšel z toho parlamentního skleníku mezi normální lidmi a začal taky něco normálního dělat, ne jenom tady sedět v těchto prostorách malostranského paláce, ale třeba si dal takový závazek, že zkusí rok pracovat na nějaké záchranné službě jako pomocník, aby si mohl vyzkoušet na vlastní kůži, jaké to je, zasahovat ve vypjatých situacích. A skutečně se zasahuje velmi často, protože záchranná služba je často první na místě. Je iluzí si myslet, že třeba u dopravní nehody je první policie. Já jsem na záchranné službě pracoval šest let, řadu let jako lékař, řadu let pak i jako primář záchranné služby. A prakticky v 80, 90 procentech jste vždycky první u příslušné dopravní nehody. Jste první u hospodské rvačky. Je úplně iluzí si myslet, že když volají z nějaké restaurace, že se tam perou tamní hosté a lítají tam

půllitry, že tam první je Policie České republiky. Mohu vás, dámy a pánové, ubezpečit, že je tam vždycky první na místě záchranná služba. A kdo pracoval na záchranné službě, potvrdí vám to. Doporučoval bych panu poslanci Bendovi prostřednictvím předsedající, aby se tedy vypravil do těchto míst, promluvil si se záchranáři, a pak tady dával svá moudra nabytá zde, v těchto poměrně klidných prostorech, kde takové problémy většinou neřešíme. Naštěstí.

Taktéž. Netýká se to jenom záchranářů, ale týká se to i jiných zdravotnických pracovníků, např. příjmových ambulancí, centrálních příjmů, protože tam všude, v těchto místech, končí velmi agresivní lidé. Záchranná služba je třeba ještě zpacifikuje i za pomoci policie a předává je v nemocnici. A někdy v těch nemocnicích je to ještě horší než na těch záchranných službách, protože záchranná služba se ještě někdy dočká toho, že tam policie dojede, ale sestřička či lékař na té interně či chirurgické ambulanci jsou často ve dvě tři hodiny v noci jediní, kteří musí čelit agresivnímu opilci nebo agresivnímu narkomanovi či – nemusí být ani opilý, ani narkoman – prchlivé povaze z nějakého důvodu, případně skupině nepřizpůsobivých příbuzných, kteří vám obsadí tuto ambulanci a vyhrožují zdravotnickému personálu a někdy – často – i demolují prostory. Tehdy se policie či něčeho takového nedovoláte.

Taktéž. Velmi rychle taktéž. Čili zdravotníci jsou často skutečně v ohrožení vlastního života, v ohrožení vlastního zdraví. A je chybou, pane poslanče prostřednictvím předsedající, je hrubou chybou, pane poslanče Bendo prostřednictvím předsedající, že novela trestního zákoníku, kterou předkládala vaše vláda, toto řešila nedostatečně.

Prostě není jediný racionální důvod, proč by ochrana zdravotnických pracovníků neměla být identická s ochranou třeba policistů či úředních osob. Myslím si, že zdravotníci nejsou méně cenní oproti policistům a jejich zdraví a životy nejsou méně cenné oproti úředníkům.

A jestli vy tady myslíte – a máte právo na svůj názor, pane poslanče Bendo, nepochybně. Já bych ho rád zopakoval, aby si ho lidé zapamatovali. Vy jste tady řekl, že zákon chrání úřad. Jestli tedy ve vašem pojetí světa je úřad víc než zasahující záchranář, lékař nebo zdravotní sestra, tak budiž, je to vaše vidění světa tady z tohoto skleníku malostranského paláce.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Se závěrečným slovem si přeje vystoupit paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Marie Nedvěďová: Jenom několik vět. Chtěla bych říct: když je možno něco změnit k lepšímu, proč to nemůžeme udělat? Znění

zákona, tak jak je navrhováno změnit, se v podstatě netýká jenom zdravotníků. Já si dovedu velice dobře představit, a myslím si, že s tím i zkušenosti už jsou, že jak zdravotníci, tak i jiné osoby povoláním – možná i učitelé – jsou napadány právě pro výkon. Čili i dodatečně. A myslím si, proč neposkytnout ochranu v tom směru, že jsou napadeny, i pro výkon tohoto zaměstnání.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. To byla závěrečná slova. Nyní nám zbývá hlasovat, protože zde padl jeden návrh, a to návrh pana poslance Marka Bendy na zamítnutí tohoto návrhu. Vidím požadavek a odhlášení, takže vás všechny odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili. Až se ustálí počet přihlášených, zahájíme hlasování o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 128 z přihlášených 140 poslanců pro 68, proti 63. Tento návrh byl zamítnut, ale vidím, že dojde ke kontrole hlasovacích listin...

Hlásí se pan poslanec Florián.

Poslanec Jan Florián: Vážená paní předsedající, zpochybňuji hlasování. Hlasoval jsem ano, na sjetině mám křížek. Omlouvám se.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Budeme hlasovat o námitce. Ještě jednou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro námitku pana poslance, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 129 z přihlášených 154 poslanců pro 107, proti 27. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu pana poslance Bedny na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 130 z přihlášených 160 poslanců pro 87, proti 68. Tento návrh byl přijat. Návrh zákona byl zamítnut, čímž končí jeho projednávání.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho programu a tím je

89.

**Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2009
/sněmovní tisk 64/**

Zprávu projednal volební výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 64/1.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Václav Kubata, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. (Hlasy ze sálu.) Pan poslanec Václav Kubata byl zřejmě přečten ráno mezi omluvenými poslanci. V tom případě pan poslanec Mencl se ujme jeho role, za což mu děkuji. Jedná se o výroční zprávu, tudíž předpokládám, že není třeba, aby Sněmovna se změnou v osobě zpravodaje vyslovovala souhlas.

Děkuji ještě jednou, pane poslanče Mencl, a dávám vám slovo.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji. Volební výbor se touto zprávou zevrubně zabýval a po odůvodnění předsedkyně Rady Českého rozhlasu Mgr. Jaklové, zpravodajské zprávě pana poslance Kubaty a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2009 dle sněmovního tisku 64."

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, ani z místa. Jediné, co eviduji, je faktická přihláška pana Vojtěcha Filipa. Nic, odmazávám. Do rozpravy se tedy nikdo nehlásí, všeobecnou rozpravu proto končím. Otevírám rozpravu podrobnou, ani do té nemám žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, tak i tuto rozpravu uzavírám.

Můžeme hlasovat o návrhu usnesení, kterým je doporučeno Poslanecké sněmovně, aby schválila výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu, tak jak již bylo řečeno.

O tomto dávám hlasovat. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 131 z přihlášených 160 poslanců pro 86, proti 13. Tento návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno.

Já děkuji ještě jednou panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednání bodu následujícího, kterým je

90.

**Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2009
/sněmovní tisk 69/**

Zprávu projednal volební výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 69. Požádám pana zpravodaje výboru poslance Václava Mencla, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji, paní předsedající. Volební výbor se touto zprávou zabýval na své 5. schůzi dne 19. listopadu 2010. Zabýval se jí velmi zevrubně a po odůvodnění předsedy Rady České televize doktora Baumruka, zpravodajské zprávě poslance Mencla a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření České televize v roce 2009, dle sněmovního tisku 69."

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Nevidím, že by se do této rozpravy někdo hlásil z místa, proto tuto rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ani zde není písemná přihláška a ani zde nevidím nikoho, kdo by se do této rozpravy chtěl přihlásit.

Nepředpokládám, že by se závěrečným slovem chtěl vystoupit ještě jednou pan zpravodaj. Přistoupíme proto k hlasování o návrhu usnesení, kterým Sněmovna má tuto výroční zprávu schválit. Na žádost z pléna vás ještě znovu odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu, kterým Sněmovna schvaluje Výroční zprávu o hospodaření České televize v roce 2009.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 132 z přihlášených 127 poslanců pro 79, proti 22. Návrh byl přijat. Sněmovna toto usnesení schválila. Tím končí projednávání této zprávy.

Budeme pokračovat zprávou další. Tou je

91.

**Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře
v roce 2009
/sněmovní tisk 75/**

Zprávu projednal volební výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 75/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Petr Skokan, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Pan poslanec Petr Skokan zdá se býti zaskočen, ale opravdu nejde o nic jiného, než abyste nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny ke zprávě o činnosti a hospodaření ČTK.

Poslanec Petr Skokan: Já jsem se dohodl s panem předsedou výboru, že není potřeba podrobné zprávy, protože to bylo přijato na výboru bez připomínek. Doporučujeme Poslanecké sněmovně, aby usnesení o schválení přijala.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Z místa se též nikdo nehlásí, všeobecnou rozpravu ukončuji. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ani do té se nikdo nepřihlásil a nehlásí. I tuto rozpravu ukončuji. Závěrečné slovo nepředpokládám.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, kterým Poslanecká sněmovna schvaluje Výroční zprávu o činnosti a hospodaření ČTK v roce 2009 dle sněmovního tisku 75.

O tomto zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 133 z přihlášených 132 poslanců pro 86, proti 13. Návrh byl přijat. Usnesení tedy bylo schváleno. Ukončuji projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k další zprávě, kterou je

93.

**Zpráva o stavu vysílání a činnosti
Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2009
/sněmovní tisk 114/**

Zprávu projednal volební výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní

tisk 114/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru paní poslankyně Ivana Levá, aby nás informovala o jednání výboru a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, volební výbor se zabýval touto zprávou 19. listopadu 2009. Po odůvodnění předsedkyně Rady pro rozhlasové a televizní vysílání JUDr. Kalistové a zpravodajské zprávě Ivany Levé a po rozpravě doporučuje parlamentu, aby přijal následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Zprávu o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2009 dle sněmovního tisku č. 114."

Děkuji a zároveň se hlásím do obecné rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji paní zpravodajce. Otevírám všeobecnou rozpravu a přímo vám dávám slovo k vašemu vystoupení.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji. Dámy a pánové, s politováním musím konstatovat, že parlament v minulém volebním období nesplnil opakovaně svoji kontrolní povinnost a výroční zprávy za rok 2007, 2008 vůbec neprojednal. Teprve zprávy za rok 2009 na požádání volebního výboru přicházejí na dnešní program.

Protože o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání toho mnozí z vás, kteří jste tu noví, mnoho nevíte, tak já bych ještě maličko k tomu řekla několik slov.

Zpráva za rok 2009 je obsáhlá, kdo jste ji viděl, vzal do ruky, dáte mi za pravdu. Není to zpráva jenom rozsahem velká, ale i významem. Má skutečně velkou vypovídací hodnotu.

V úvodu předkládá rada seznam provozovatelů vysílání a provozovatelů převzatého vysílání. Navazuje potom informativní část o úpravách legislativy vztahující se k činnosti rady, vládní návrh zákona o audiovizuálních mediálních službách a tzv. rozhlasovou diginovelu, přibyl dohled nad audiovizuálními službami na vyžádání na internetu a ještě opatření na podporu mediální gramotnosti.

Při zjištění porušení zákona může rada v řadě případů uložit pokutu, ale před sankcí musí předcházet nápravná opatření se lhůtou k nápravě, někdy probíhá správní řízení, může následovat i soudní jednání. V roce 2009 bylo zahájeno – jenom pro informaci – 168 správních řízení pro možné porušení zákona o vysílání, týkalo se nejčastěji reklamy, 23krát byla pokuta uložena za ohrožení fyzického, psychického a mravního vývoje dítěte, 22krát bylo vydáno upozornění na užití vulgarismů před 22. hodinou. Trvale vysoký je podíl řízení v souvislosti s možným porušením po-

vinnosti poskytovat objektivní a vyvážené informace – málokdy bývá ale prokázáno. Šestkrát bylo vedeno řízení o odnětí licence.

Zpráva se zabývá v další části licenčními řízeními, změnami licenčních podmínek. Poskytuje přehled o vyhrazení nadpolovičního vysílacího času pro evropská díla, 10 procent pro nezávislou evropskou tvorbu, a údaje o počtu a délce odvysílaných českých děl.

Rada pořizuje vlastní záznamy základních programů ČT 1, ČT 2, ČT 24, Nova, Prima, Barrandov, Nova Cinema. V celoplošných programech se nepřetržitě monitorují reklamy, teleshopping a tzv. sponzorské vzkazy. Monitoring je uplatňován při projednávání stížností občanů. Celkový počet analyzovaných pořadů, reklamy, spotů, sponzorských vzkazů dosáhl za rok 2009 čísla 1 098.

Zpráva obsahuje v závěru návrhy opatření zohledňující nové technologie, informace o majetkových vztazích, o přidělených kmitočtech i přílohy, tabulky, grafy atd.

Chtěla bych v závěru říci jenom jednu věc. Byla jsem například ve Finsku, setkala jsem se se sdělovacími prostředky. Viděla jsem mediální radu, v jakém složení pracuje. Má k sobě aparát 250 lidí. A v tomto složení se pracuje rozhodně lépe než ve složení, které naše velká mediální rada má. Pracuje tam málo lidí, do budoucna by bylo potřeba, tak jak evropské směrnice přicházejí k nám a aplikují se, aby se počítalo s tím, že je potřeba posílit tady finance, aby byl dostatek pracovních sil, které by mohly zmonitorovat všechno to, co se ve vysílání objevuje.

Jinak zprávu doporučuji ke schválení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Jsme v obecné rozpravě. Po tomto vystoupení neregistruji žádnou jinou přihlášku. Dovoluji si tedy tuto rozpravu ukončit. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Do té se nikdo nepřihlásil ani nehlásí. Tuto rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, kterým Poslanecká sněmovna schvaluje Zprávu o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2009 dle sněmovního tisku č. 114.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 134 z přihlášených 146 poslanců pro 117, proti 9, návrh byl přijat. Návrh usnesení byl schválen.

Děkuji paní poslankyni zpravodajce – která by chtěla ještě něco vysvětlit.

Poslankyně Ivana Levá: Ano, nerozsvítlo se mi hlasovací zařízení, jenom pro záznam: hlasovala jsem ano.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, a přistoupíme k další zprávě, kterou je

94. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009 /sněmovní tisk 123/

Tuto zprávu projednal volební výbor, usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 123/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Václav Menci, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Václav Menci: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, volební výbor se touto zprávou zabýval na 5. schůzi dne 19. listopadu 2010, zabýval se jí velmi zevrubně, a po odůvodnění předsedy Rady České televize dr. Baumruka a zpravodajské zprávě poslance Mencia a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2009 dle sněmovního tisku č. 123."

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Koníček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové. V závěrečné části zprávy se rada zabývá postupem při vyřizování stížností. Tady já vidím největší slabinu rady z pohledu občanů, protože rada vyřizuje většinu stížností jen formalisticky. Etický panel konstatuje porušení např. Kodexu České televize ze strany tvůrců pořadů, smazání hrubého materiálu, když je předmětem stížností, a další pochybení České televize, a rada pouze konstatuje, místo aby žádala po České televizi nápravu. Také konstatování o vyváženosti z hlediska prostoru poskytovaného politickým stranám ve zpravodajství a v diskuzních pořadech je zpochybnitelné, když si prostudujete analýzu MediaTenor v přílohách. Proto pro tuto zprávu nemohu hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo dále si přeje vystoupit v obecné rozpravě? Pokud nikdo, tak tuto rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné, do níž se nikdo nehlásí. I tuto ukončuji.

Můžeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, kterým Poslanecká

sněmovna schvaluje Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2009.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 135 z přihlášených 149 poslanců pro 79, proti 25. Návrh byl přijat a usnesení bylo schváleno. Ukončuji projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednání bodu

95.

**Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu
za rok 2009
/sněmovní tisk 147/**

Tuto zprávu projednal volební výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 147/1. Zpravodaje výboru poslance Václava Kubatu, který je z jednání omluven, zastoupí opět pan poslanec Mencl, který nás bude informovat o jednání výboru a přednese návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji, paní předsedající. Volební výbor se touto zprávou zabýval na své 5. schůzi dne 19. listopadu 2010 a po odůvodnění předsedkyně Rady Českého rozhlasu Mgr. Jaklové a zpravodajské zprávě pana poslance Kubaty a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2009 dle sněmovního tisku č. 147."

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Z místa se hlásí pan poslanec Koníček. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, k činnosti Rady Českého rozhlasu mám mnohem více připomínek než k činnosti Rady České televize, protože jsem se sám osobně dostal do řekněme konfliktu s Radou Českého rozhlasu v roce 2009, kdy dokonce Rada Českého rozhlasu na mě psala stížnosti předsedovi Poslanecké sněmovny, že jsem si dovolil požádat o slovo na jednání Rady Českého rozhlasu, kdy jsem je upozorňoval na porušení vlastního jednacího řádu rady při jejím jednání.

Také se o tom rada vůbec nezmiňuje, že dvakrát porušila svůj jednací řád při odvolání ředitele Českého rozhlasu a na jednom zasedání, vlastně v průběhu toho odvolávání, změnila svůj jednací řád. Bohužel až na mé upozornění, kdy jsem je na to na veřejné schůzi upozornil. Pan předseda mě tehdy řekněme upozorňoval, že mě nechá vyvést z jednání, když budu takto narušovat jednání Rady Českého rozhlasu.

Takže jednání Rady Českého rozhlasu v roce 2009 bylo z mého pohledu šílené a rada v tom pokračuje i teď. Představte si, že v letošním roce odsouhlasila odměny řediteli Českého rozhlasu, opět v rozporu s vlastním jednacím řádem, a musela zase na mé upozornění svolat mimořádnou schůzi, aby – byť formální – pochybení napravila. Takže odměny řediteli za rok 2010 byly přiznány v rozporu s vlastním jednacím řádem Rady Českého rozhlasu. Proto také nemohu se zprávou rady o činnosti souhlasit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy? Nevidím žádnou přihlášku, a proto tuto rozpravu končím. Otevírám rozpravu podrobnou. Do té nemám též žádnou přihlášku a i tuto rozpravu ukončuji.

Přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení, které nám zde pan zpravodaj četl a kterým tuto výroční zprávu budeme schvalovat, resp. budeme rozhodovat o jejím schválení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh tak, jak byl přenesen. Kdo je proti?

V hlasování číslo 136 z přihlášených 154 poslanců pro 76, proti 45. Návrh byl zamítnut.

(Z pravé strany sálu signály, že dojde ke kontrole hlasování.) Dochází ke kontrole hlasování? (Ano. Z levé části sálu se ozývají nesouhlasné hlasy.) Prosím o klid! Paní poslankyně Jitka Chalánková se hlásí o slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych zpochybnila hlasování. Chtěla jsem hlasovat ano, a na sjetině mám křížek.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně podává námitku vůči tomuto hlasování. O této námitce budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro námitku vznesenou paní Jitkou Chalánkovou.

V hlasování číslo 137 z přihlášených 157 poslanců pro 99, proti 26. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu usnesení. (Požadavky na odhlášení.) Samozřejmě, že vás odhlásím na vaši žádost. A žádám vás, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu, kterým Poslanecká sněmovna rozhodne, zda schvaluje Výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2009.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 138 z přihlášených 152 poslanců pro 86, proti 50. Návrh byl přijat a usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Dříve než přistoupíme k poslední projednávané zprávě, chtěla bych vás informovat o tom, že mám v úmyslu pokračovat dále po projednání této zprávy volebními bloky. Prosím vás, abyste se tedy na to připravili. Případně pokud by někdo chtěl vznést námitku a trvat na pevně stanoveném čase, samozřejmě to budu respektovat. Pokud námitka nebude, pak po projednání této poslední zprávy rovnou přikročíme k volebnímu bloku.

Nyní zahajuji projednání bodu

96.

Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2010 /sněmovní tisk 149/

Zprávu jsme obdrželi jako sněmovní tisk 149 a stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu jako tisk 149/2. Předloženou zprávu uvede ministr financí pan Miroslav Kalousek a já mu dávám slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, na konci března 2011 předkládat zprávu o plnění státního rozpočtu za 1. pololetí roku 2010 pokládám za ryze formální akt, kterým samozřejmě musíme naplnit literu zákona, nicméně nedovolují si v tuto chvíli před vámi zdouhavě opakovat čísla sice platná, ale velmi zastaralá, a která koneckonců máte ve svých podkladech. Odkáží se tedy jenom na materiál, který máte předložen, s tím, že poděkuji rozpočtovému výboru za jeho projednání.

Kdybych to předkládal ve druhé polovině roku 2010, zakončil bych nekonale delší řeč optimistickou větou, že přes vznášené pochybnosti, zejména z levé strany této místnosti, že dodržíme schválený deficit ve výši 5,3

% HDP, jsem přesvědčen, že díky aktivním opatřením vlády a vázaným výdajům se nám to podaří. Dnes, protože je březen 2011, mohu říct, že aktivní opatření vlády, byť se nesetkala možná s pozitivním ohlasem v levé části této Sněmovny, setkala se s nesmírně pozitivním ohlasem na finančních trzích, díky nimž se podařilo mnohem levněji refinancovat státní dluh a deficit za rok 2010, kterému Poslanecká sněmovna uložila číslo 5,3 %, byl ve skutečnosti 4,8 %. Za to chci poděkovat všem, kteří podporovali aktivní opatření vlády v roce 2010.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Zprávu projednal rozpočtový výbor. Jeho usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 149/1. Prosím zpravodaje výboru pana poslance Pavla Suchánka, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Rozpočtový výbor na svém jednání doporučil Sněmovně, aby Zprávu o plnění státního rozpočtu za první pololetí roku 2010 přijala.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku ani písemnou, ani z místa. Tuto rozpravu končím. Přistoupíme k podrobné rozpravě. Ani zde není žádná přihláška, a proto i tuto rozpravu končím.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, kterým Poslanecká sněmovna bere Zprávu o plnění státního rozpočtu České republiky za první pololetí roku 2010 na vědomí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 139 z přihlášených 155 poslanců pro 88, proti 49. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno. Končím projednávání tohoto bodu.

Tím jsme také vyčerpali všechny body týkající se zpráv. Má někdo námitku proti tomu, abychom teď společně s předsedou Janem Vidímem přistoupili k volebním bodům? Pokud Sněmovna souhlasí, tak prosím pana poslance Jana Vidíma.

Prvním bodem je

74.
Návrh na odvolání členů Dozorčí rady
Státního fondu dopravní infrastruktury

Prosím, aby se pan předseda volební komise ujal slova.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, volební komise obdržela od poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové návrh na odvolání jednoho člena, a to pana Jiřího Carbola. Jeho volební období by skončilo 4. listopadu 2013.

Návrh je v souladu se zákonem o Státním fondu dopravní infrastruktury.

Zvláštní zákon ani jednací řád Sněmovny způsob hlasování nestanoví. Volební komise navrhuje provést odvolání veřejným hlasováním prostřednictvím hlasovacího zařízení.

Poprosím vás, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, tuto rozpravu otevírám a dívám se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní tedy můžeme přistoupit k hlasování o odvolání pana Jiřího Carbola z funkce člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Budeme tedy hlasovat. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 140 z přihlášených 157 poslanců pro 90, proti 11. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Konstatuji, že Poslanecká sněmovna odvolala pana Jiřího Carbola z funkce člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury. Tím bod končí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Přistoupíme k projednání dalšího bodu, kterým je

75.
Návrh na odvolání členů Dozorčí rady
Státního zemědělského intervenčního fondu

Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, volební komise obdržela návrh na odvolání z funkce člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu pana Jiřího Hanuše, kterému by normálně skončilo volební období 4. listopadu 2013.

Návrh je v souladu se zákonem o Státním zemědělském intervenčním fondu.

Zvláštní zákon ani jednací řád nestanoví způsob hlasování. Volební komise navrhuje provést odvolání veřejně pomocí hlasovacího zařízení.

Prosím vás, abyste otevřela rozpravu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, rozpravu otevírám a ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Paní předsedající, nyní přistoupíme k hlasování. Požádal bych vás, abyste nechala hlasovat o odvolání pana Jiřího Hanuše z funkce člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh byl přednesen. Já o něm zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 141 z přihlášených 157 poslanců pro 110, proti 9. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Konstatuji, že Poslanecká sněmovna odvolala pana Jiřího Hanuše z funkce člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu. Tím tento bod končí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

76.
Návrh na odvolání členů Dozorčí rady
Pozemkového fondu České republiky

Opět vám dávám slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, volební komise obdržela návrh na odvolání z funkce členů Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky pana Jana Grůzy a pana Tomáše Havlíčka. Oběma jmenovaným by jejich volební období skončilo dnem 20. června 2012.

Návrh je v souladu se zákonem o Pozemkovém fondu České republiky. Zvláštní zákon ani jednací řád Sněmovny nestanoví způsob hlasování. Volební komise navrhuje provést odvolání veřejným hlasováním pomocí hlasovacího zařízení. Poprosím vás, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tuto rozpravu otevírám. Nemám do ní žádnou přihlášku, nikdo se nehlásí. Rozpravu uzavírám a předávám vám slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Poprosil bych vás, paní předsedající, abychom nyní hlasovali o tom, že Poslanecká sněmovna odvolává pana Jana Grůzu z funkce člena Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O tomto zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ano. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 142 z přihlášených 157 poslanců pro 98, proti 10. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Nyní bych vás poprosil, paní předsedající, abyste nechala hlasovat o návrhu na odvolání pana Tomáše Havlíčka z funkce člena Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O tomto návrhu zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 143 z přihlášených 157 poslanců pro 93, proti 8. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Nezbývá mi, než konstatovat, že Poslanecká sněmovna odvolala pány Jana Grůzu a Tomáše Havlíčka z Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky. Tím tento bod končí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

77.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Opět vám dávám slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. K dnešnímu dni v této radě je neobsazeno devět míst. Jedná se tedy o návrh na jmenování devíti členů Kontrolní rady Grantové agentury. Zdůrazňuji ono slovo "jmenování", neboť Poslanecká sněmovna tyto zástupce do Kontrolní rady nevolí, ale skutečně jmenuje, čili neprobíhá dvoukolová volba, ale pouze jednorázový akt jmenování.

Na základě výzvy předsedkyně výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu subjekty oprávněné předložily devět návrhů. Ty byly postoupeny jednotlivým poslaneckým klubům. Navrženi byli: Vladimír Janout, Věra Kalvodová, Václav Kasík, Stanislav Labík, Jiří Masopust, Václav Rejholec, Emanuel Šucman, Mirka Wildmannová a Rudolf Žák.

Ještě jednou zdůrazňuji, že je to atypické hlasování. Nejedná se o volbu, jedná se o jmenování, čili jednorázový akt hlasování.

Volební komise – protože žádný předpis neupravuje způsob hlasování – navrhuje hlasování veřejné, a protože obsazujeme devět míst, na která máme přesně devět kandidátů, navrhuje, abychom hlasovali o kandidátní listině jedním hlasováním, tedy o všech devíti navržených kandidátech.

Zároveň upozorňuji, že pokud by tímto hlasováním nebyla Kontrolní rada zvolena, resp. jmenována, tento bod končí a muselo by opět dojít k oné výzvě a oprávněné subjekty by znovu navrhovaly své kandidáty.

Poprosil bych vás, paní předsedající, abyste nyní otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu jejich jmenování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku a žádám Sněmovnu, aby se vyjádřila v případě, že nesouhlasí s postupem, který navrhl pan předseda Vidím. Nevidím, že by někdo nesouhlasil s tímto navrženým postupem, rozpravu ukončuji a předávám vám slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Protože nikdo nezpochybnil princip veřejného hlasování prostřednictvím hlasovacího zařízení o všech kandidátech najednou, můžeme tedy, paní předsedající, nyní dát hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna jmenuje za členy Kontrolní rady Grantové agentury paní a pány Vladimíra Janouta, Věru Kalvodovou, Václava Kasíka, Stanislava Labíka, Jiřího Masopusta, Václava Rejholce, Emanuela Šucmana, Mirku Wildmannovou a Rudolfa Žáka.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O tomto návrhu dávám hlasovat. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 144. Z přihlášených 159 poslanců pro 111, proti 10. Tento návrh byl přijat. Pane předsedo...

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna jmenovala za členy kontrolní rady ony kandidáty, které jsem četl před několika okamžiky. Tím tento bod končí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Budeme pokračovat dalším bodem, kterým je

78.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Opět vám dávám slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedající.

Tato kontrolní rada byla zřízena zákonem 110/2009 Sb., který nabyl účinnosti 1. července 2009, a dosud tato rada nebyla naplněna. Myslím si, že máme docela načase tuto povinnost splnit. Jedná se o návrh na jmenování deseti členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky.

Paní předsedkyně výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu učinila výzvu subjektům oprávněným ze zákona navrhovat a tyto subjekty ve lhůtě navrhly devět kandidátů. Čili máme deset volných míst a na těchto deset volných míst máme devět kandidátů. Navrženi byli Milan Holl, Ladislav Musílek, Karel Novák, Josef Psutka, Michal Šedivý, Petr Štěpánek, Pavel Václavek, Petr Vavřín a Jan Záborský.

Opět se jedná o netypické hlasování, neboť nejedná se o volbu, ale o jmenování. Nebudeme tedy rozhodovat ve dvou kolech, ale pouze jedním hlasováním rozhodneme o tom, zda se jmenování kandidáti stanou členy kontrolní rady. Volební komise tedy opět navrhuje veřejné hlasování pomocí hlasovacího zařízení, a to tak, že budeme hlasovat o kandidátní listině, tedy o všech devíti kandidátech současně.

Poprosím vás, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům a ke způsobu jmenování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, rozpravu otevírám. Nikdo se do ní nehlásí. Pokud se nikdo nevyjádří, považuji za schválený

váš postup, Sněmovna s ním souhlasí. Rozpravu ukončuji a předávám vám slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedající.

O veřejné volbě skutečně netřeba hlasovat a nikdo žádný jiný návrh nepřednesl. Můžeme tedy nyní hlasováním rozhodnout o tom, že se pánové Milan Holl, Ladislav Musílek, Karel Novák, Josef Psutka, Michal Šedivý, Petr Štěpánek, Pavel Václavek, Petr Vavřín a Jan Záborský stávají členy Kontrolní rady Technologické agentury České republiky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, o tomto zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 145. Z přihlášených 158 poslanců pro 85, proti 9. Návrh byl přijat. Pane předsedo...

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nezbyvá mi, než konstatovat, že dříve uvedení se stali, byli jmenováni členy Kontrolní rady Technologické agentury České republiky. Tím tento bod končí.

Ještě mi dovoluji jedno sdělení. Volební body číslo 81 až 85 – jedná se o volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury, volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu, volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu, volbu členů Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky a volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení – nemůžeme realizovat v průběhu právě probíhající schůze Poslanecké sněmovny, neboť lhůta pro podávání návrhů skončila 22. března letošního roku a musí uplynout nejméně deset dní mezi dnem, kdy byla ukončena lhůta pro podávání návrhů, a dnem, kdy se může volba realizovat. Proto tyto body nemůžeme ukončit na právě probíhající schůzi Poslanecké sněmovny, ale budou zařazeny na pořad schůze následující.

Tím volební blok pro dnešní den končí, protože změny v orgánech Poslanecké sněmovny a volba předsedů stálých delegací Poslanecké sněmovny může být kvůli lhůtám opět nejdříve v pátek a my máme tyto body zařazeny jako druhý a třetí bod pátečního jednacího dne.

Současně mi dovoluji na žádost jednoho z poslaneckých klubů prodloužit lhůtu pro podávání návrhů na předsedy stálých delegací Poslanecké sněmovny do 19. hodiny dnešního dne.

Tolik k volebním bodům, paní předsedající. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Tím jsme vyčerpali i program, který jsme mohli dnes v tuto dobu dopolední projednávat.

Já teď vyhlásím přestávku na oběd s tím, že ve 13 hodin 10 minut se schází organizační výbor.

Poslanecká sněmovna se sejde k odpolednímu jednání ve 14 hodin 30 minut.

Ještě se hlásí pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Ještě prosím jedno sdělení Poslanecké sněmovně. Kromě lhůty pro podávání návrhů na předsedy stálých delegací stejně tak prodlužují lhůtu pro podávání návrhů do bodu změny v orgánech Poslanecké sněmovny do 19. hodiny dnešního dne.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ve 14.30 na shledanou.

(Jednání přerušeno ve 12.17 hodin.)

(Na žádost poslaneckého klubu VV prodloužena polední přestávka. Jednání pokračovalo ve 14.45 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, je konec pauzy, která byla vybrána poslaneckým klubem Věcí veřejných, a můžeme se proto věnovat našemu schválenému pořadu schůze. Je před námi bod

108.

Informace předsedy vlády Petra Nečase o pozici České republiky na jednání Evropské rady

Tento bod byl na návrh zařazen dnes ráno a přesně na tuto hodinu. Nejprve požádám všechny kolegyně a kolegy, aby zasedli do svých lavic, věnovali pozornost bodu, který sami odsouhlasili, že si přejí, aby byl zařazen, a to právě na tuto chvíli. Prosím, posloucháme se? (Neustálý hluk v sále.)

Zahajuji tedy tento bod a prosím, aby se slova ujal předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás v rámci tohoto bodu stručně informoval o přípravě jednání Evropské rady,

kteřá se uskuteční ve čtvrtek a pátek tohoto týdne, a také o základním mandátu, se kterým budeme na této Evropské radě vystupovat.

Rámcem jednání je dán jako obvykle návrhem závěrů Evropské rady. Jejich první návrh byl distribuován 16. března, projednal jej COREPER 17. března a následně byl revidovaný návrh projednán na Radě pro obecné záležitosti 21. března tohoto roku. Další návrhy jsme dostali včera ve večerních hodinách. Návrh závěrů obsahuje tři nanejvýš aktuální témata – hospodářskou politiku, situaci v Libyi a samozřejmě situaci v Japonsku. Rád bych jednotlivá témata krátce shrnul s postojem české vlády.

Prvním tématem summitu je hospodářská politika. V rámci tohoto bodu se budeme zabývat hned několika oblastmi: implementací evropského semestru, paktem pro euro, posílenou hospodářskou koordinací i stabilizačními mechanismy pro eurozónu. Nejprve mi dovoluji věnovat se pro nás nejdůležitějšímu tématu, kterým je pakt pro euro, dříve též označovaný jako pakt konkurenceschopnosti.

Vláda vždy chápala důvody, jež vedly k jeho navržení, protože stabilní eurozóna je v našem zájmu. Dlouhodobá stabilizace eurozóny totiž vyžaduje nejen úsporné fiskální kroky, ale i další opatření, která podpoří konkurenceschopnost evropských ekonomik v unijním i celosvětovém srovnání. Na druhé straně je třeba si uvědomit limity, jimiž byl pakt od počátku doprovázen. Kroky, s nimiž přišly původně Francie a Německo jako navrhovatelé, byly mířeny mimo sféru kompetencí Evropské unie. Proto nebyla možná jiná než mezvládní spolupráce. Ovšem zatímco oba státy navrhovaly, aby se zúčastněné státy politicky zavázaly k určitým vyjmenovaným opatřením, finální verze paktu, připravená společně s Komisí a předsedou Evropské rady, je vystavěna na jiném principu. Státy se dohodly na společných cílech: podpora konkurenceschopnosti, podpora zaměstnanosti, udržení fiskální stability a finanční stability. V rámci nich jsou stanoveny konkrétní, nikoliv ale kvantitativní indikátory, jako je vztah nákladů práce a její produktivity, věk odchodu do důchodu atd. Tyto cíle a indikátory budou platit pro všechny zúčastněné státy. Každý si pak zvolí opatření podle vlastní vůle, jimiž bude cíle naplňovat. Tato opatření pak napíše do svého národního programu reforem.

Vláda pozitivně vnímá, že konečná verze paktu má podobu politické mezvládní spolupráce bez změn primárního práva Evropské unie či přenosu kompetencí na orgány unie. Pakt není formálně opřen o takzvanou metodu koordinace, která dává příliš silné postavení Evropské komisi i mimo oblast unijních kompetencí. Tím vyhovuje i původnímu názoru vlády – jak však dále uvedu, pakt stále obsahuje několik rizik.

Co se týče obsahu paktu, nepředstavuje pro nás velká většina navrhovaných opatření problém. Řadu z nich již plníme nebo se plnit chystáme v rámci připravovaných reforem a jsou také zahrnuty v našem národním pro-

gramu reforem. Jedinou výjimkou je oblast harmonizace daní, včetně například uvažované daně z finančních transakcí, která je pro Českou republiku nepřijatelná. Přestože pakt ve své finální podobě otázku společné koordinace daní značně zeslabil, nevíme, jakým směrem se v budoucnosti vyvine. Potenciálně tak otevírá dveře budoucí daňové harmonizaci v Evropské unii, jež by dle našeho názoru vyšší konkurenceschopnosti unie určitě neprospěla. Situaci poměrně dobře ilustruje to, že v revidované verzi návrhu závěrů Evropské rady se daň z finančních transakcí vyskytuje.

Směr, jakým se bude pakt ubírat v dalších letech, můžeme nyní jen těžko odhadnout, což s sebou nese značná rizika. Může dojít k jeho rozšíření i do dalších citlivých oblastí i k faktickému rozšíření unijních kompetencí na úkor členských států.

Současně bych rád podotkl, že vláda je přesvědčena, že nejlepším prostředkem růstu je fungující vnitřní trh. Pro jeho naplnění máme osvědčené nástroje unijní legislativy a nemusíme hledat nic nového. Pokud chceme jít mimo vnitřní trh a kompetence Evropské unie, je to jistě možné, ale jen v rámci oné volné politické koordinace mimo systém Evropské unie.

Stávající pakt je takto sice navržen a míněn, přesto ale obsahuje nejasnosti. Nejistý je samotný právní základ paktu. V tuto chvíli pouze jakási politická proklamace zúčastněných států. Nejasné je pak ale postavení Evropské komise a dalších institucí. Pakt se výslovně neopírá o žádné ustanovení evropského práva, přitom ale pověřuje Komisi monitoringem plnění převzatých závazků. Ty mají být ovšem zahrnuty i do národních programů reforem jednotlivých států v rámci strategie Evropa 2020. Zde ovšem hraje Komise mnohem silnější roli. Může zde nejen monitorovat, ale i hodnotit dosažený pokrok a vydávat státům konkrétní doporučení, co mají zlepšit. Pokud bude i naplňování paktu Komise takto kontrolovat, bude jejich faktické postavení silné, stejné jako v otevřené metodě koordinace. Je tu ovšem i právní problém akutní, zejména v případě, že instituce Evropské unie budou takto de facto posilovat své postavení mimo kompetence Evropské unie. Unijní instituce lze totiž používat pro všech 27 států. Pro menší skupiny mohou pracovat jen tehdy, pokud to připouštějí konkrétní články smlouvy, jako u posílené spolupráce, Schengenu nebo eurozóny. V tomto případě jde ale o pakt mimo rámec unijního práva, který neplatí jen pro eurozónu. Instituce, na které přispívá i Česká republika, by pak využívaly jiné státy k cílům z hlediska unijního práva vlastně – můžeme je nazvat s jistotou nadsázkou – soukromým.

Uvedené dva problémy, tedy harmonizace daní a nejasné postavení institucí Evropské unie a právní povaha paktu, vedou k nutnosti hlubšího zamýšlení a vyčkání.

Ještě podstatnější je, že vláda nebyla u sjednávání paktu. Byli jsme postaveni, stejně jako další nečlenské země eurozóny, před hotovou věc

se slovy “ber, nebo neber”, a to fakticky před týdnem. Chtít od vlády, aby se v takto krátkém čase zavázala k něčemu tak zásadnímu, nemůže nikdo. Seriózní vláda by tak neměla učinit, dokud vše mimo jiné neprojedná s Parlamentem. Politický závazek učiněný na mezinárodní úrovni míří do národní legislativy. Má-li se vláda zavázat k tomu, že Parlament schválí určité zákony, měla by to s ním probrat.

Znovu podtrhuji, že jsme mimo sféru kompetencí Evropské unie. Proto tu nelze argumentovat tím, že Parlament již dříve souhlasil s přenosem pravomocí na Evropskou unii. I když ustanovení paktu vládě konvenují, bylo by nekorektní se k nim bez Parlamentu zavazovat, když je může naplnit jen zákonodárná moc. Vláda by se mohla zavázat jen k tomu, že něco Parlamentu předloží. Navíc je třeba vést diskusi i se sociálními partnery.

V této souvislosti bych rád zmínil, že například Českomoravská konfederace odborových svazů se vyjádřila vůči paktu kriticky a požádala vládu, aby se k paktu nyní nepřipojovala.

S ohledem na všechny uvedené důvody se vláda rozhodla se k paktu prozatím nepřipojit. Je třeba vyčkat, jak se pakt osvědčí, jak se bude vyvíjet. Současně je nutné vést důkladnou vnitropolitickou diskusi na uvedeném téma. Mimochodem, logika paktu je logikou eurozóny. Jde o obchod mezi státy se zdravými ekonomikami, které přispívají na státy s problémovým hospodářstvím, a ty za to na oplátku provádějí hospodářské reformy. My nejsme ani na jedné straně tohoto vztahu. Lapidárně řečeno, pakt podporujeme jako sňatek z rozumu, ale nevidíme v tuto chvíli důvod se prozatím do tohoto manželství vlamovat. Do paktu lze ovšem vstoupit kdykoliv později. Pokud zjistíme, že se osvědčil a že rizika tu nejsou, můžeme do něj klidně vstoupit v následující budoucnosti.

Rád bych zmínil, že tento postoj nevnímají naši partneři jako negativní vůči paktu. Pro nečleny eurozóny je pakt dobrovolný. Jestliže jsme nebyli při sjednávání, je jasné, že máme málo času na jeho prodiskutování a nechceme činit unáhlené kroky. Tomu všichni rozumějí.

Z ekonomických témat se bude Evropská rada dále věnovat implementaci evropského semestru a s ní spojené otázce fiskální konsolidace a strukturálních reforem. Zde nevidíme zásadní problémy. Evropský semestr byl zaveden počátkem letošního ledna a jeho fungování zatím hodnotíme jako úspěšné.

Evropská rada se také dotkne posílené koordinace hospodářských politik Evropské unie. Evropská rada zde našťastí nebude mít příliš mnoho práce, neboť ministrům financí se 15. března letošního roku na jednání rady ECOFIN podařilo přijmout tzv. obecný přístup k balíčku legislativních návrhů k posílení ekonomického řízení v Evropské unii.

Závěry zmíní také otázku ozdravení evropského bankovního sektoru, konkrétně zátěžové testy bank a důležitost procesů vzájemného hodnocení

prováděného v úzké spolupráci s orgány národního dohledu, Evropskou radou pro systémová rizika, Komisí a Evropskou centrální bankou. Výsledkem má být zvýšení konzistence a kvality výsledků.

Posledním z ekonomických témat Evropské rady je problematika posilování stabilizačních mechanismů. Také na základním obsahu a podobě evropského stabilizačního mechanismu již byla nalezena shoda na pondělním jednání rozšířené euroskupiny. Česká republika podporuje ustavení evropského mechanismu stability, který zaručí stabilitu eurozóny jako celku. Přestože Česká republika není členem eurozóny, a tedy se evropského stabilizačního mechanismu neúčastní, je stabilita eura i v našem zájmu.

Druhý velký blok témat představují zahraničněpolitické otázky. Nejaktuálněji samozřejmě jde o vývoj v Libyi. Evropská rada zhodnotí událost od svého mimořádného zasedání 11. 3. letošního roku. Budeme jednat o politických souvislostech, praktických krocích a perspektivě vývoje s ohledem na přijetí rezoluce Rady bezpečnosti číslo 1973, která opravňuje k použití vojenských prostředků k ochraně libyjského civilního obyvatelstva a vyhlašuje nad Libyí bezletovou zónu.

Konečně posledním avizovaným bodem agendy Evropské rady bude aktuální situace v souvislosti se zemětřesením a cunami v Japonsku, které proběhlo ve stejný den jako poslední jednání Evropské rady, to znamená 11. března letošního roku. Očekává se diskuse dvou hlavních aspektů, jednak humanitární pomoci, jednak problematiky spojené s jadernou energetikou v reakci na události v jaderné elektrárně Fukušima 1.

Vláda podporuje úsilí o zajištění vyšších standardů jaderné bezpečnosti. Chceme na toto téma vést s našimi partnery diskusi a určitě se z událostí v Japonsku poučit. Na druhé straně se nesmíme nechat unést afekty a rezignovat na racionální úvahu. Vláda by odmítla úsilí o legislativní harmonizaci v oblasti standardů jaderných elektráren. Zejména by se postavila proti takovému stanovování standardů, jež by předem určilo vítěze všech budoucích tendrů na nové jaderné bloky v celé Evropské unii. Nepodpořila by ani povinné testy pod kontrolou Evropské komise, a tím faktický přenos pravomocí v takto citlivé oblasti na Evropskou unii.

Myslím si nicméně, že ve všech těchto prioritách máme vytvořenou solidní koalici s celou řadou partnerů napříč Evropskou unií.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. Rád zodpovím případné dotazy. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi vlády a zahajují všeobecnou rozpravu. Příhlašku mám zatím jedinou. Hlásí se pan místopředseda Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, vážení kolegové, já jsem rád, že na programu Sněmovny máme tento bod a že před odjezdem premiéra na jednání Evropské rady se bavíme o pozici České republiky. To bych chtěl předdeslat. Je to pro mě potěšitelná věc.

Kdybych měl teď shrnout, tak bych začal tím, že ta debata ve Sněmovně je jakási anatomie české zdrženlivosti v poslední době. Dokonce bych řekl, že ty zdrženlivosti, o kterých je teď řeč, jsou tři. O té jedné jsme tady mluvili včera. To byla ta zdrženlivost České republiky vůči krizi v Libyi a vůči vojenské akci v Libyi. Ta druhá zdrženlivost je zdrženlivost vůči situaci, která se vytváří v jaderné energetice po neštěstí v Japonsku v elektrárně Fukušima. A třetí zdrženlivost, o které jsme slyšeli, to je zdrženlivost vůči paktu pro euro. Takže mi dovoluňte, abych se vyjádřil k těmto třem zdrženlivostem, o kterých tady byla řeč.

Nebo spíš lépe – k té první zdrženlivosti již mluvit nebudu, protože o té tady byla řeč včera a nemá cenu se k tomu vracet. Odbudu to jednodušší, vyjádřím se k té zdrženlivosti číslo dvě, tedy k té zdrženlivosti vůči jaderné energetice. To nebude složité, protože já si tady dovolím říci – dokonce za svou politickou stranu snad si mohu dovolit říci – že my i v této věci budeme také doporučovat jistou zdrženlivost, protože se domnívám, že posuzovat otázky jaderné energetiky pod vlivem a pod účinkem veliké tragédie a neštěstí v Japonsku není zrovna šťastné. Jsem přesvědčen, že posuzovat energetiku země do budoucnosti budeme muset činit s chladnou hlavou a rozhodně nemůžeme tragédii japonské elektrárny učinit východiskem úvah o budoucnosti.

Sociální demokracie se samozřejmě také dlouhodobě zabývá tím, jak pokrýt energetické potřeby České republiky. Mohu rovnou říci, že i v našich analýzách jaderná energie zaujímá určitý prostor, určitý segment, který nejsme schopni najednou jen tak vyřadit díky atmosféře, která vzniká. Vůbec si to nedovedu představit. Myslím, že se těmito věcmi budeme velmi důkladně zabývat. Já nebudu říkat ani předběžné závěry, protože je na to všechno asi brzo. Četl jsem analýzy, ve kterých stálo, že české jaderné elektrárny jsou bezpečnější, než jsou ty, o kterých se jedná v Japonsku, ale asi ani nejsem kompetentní, abych tyto předčasné závěry tady dnes vyhlášoval. Budeme tomu ale samozřejmě věnovat pozornost. Nicméně bych doporučoval, abychom debatu vedli s určitým odstupem a s určitou nezávislostí na posledních událostech. To si podle mě nemůžeme dovolit.

Proto bych řekl, že obecně ta zdrženlivost druhá je nám asi také blízká. Pravděpodobně i tady bych s panem premiérem dokázal v něčem najít poměrně slušnou shodu.

Dovolte mi, abych řekl, že nakonec tady víceméně vystupuji kvůli té zdrženlivosti třetí, kde bych přece jenom rád formuloval své kritické výhrady, protože tady si už zdaleka nejsem tak jist, že ta zdrženlivost je pro nás

tak výhodná a tak účelná, jako bych byl ochoten tvrdit v případech prvních dvou. Pokusím se vysvětlit proč.

Já se domnívám, že dnes je situace taková, že v Evropě a v Evropské unii se odehrávají poměrně docela významné věci, které zřejmě mohou výrazně ovlivnit život unie, v tomto případě především hospodářský život unie. Pravděpodobně se tady vytváří nový, integrovanější způsob fungování unie, který se nyní týká především zemí eurozóny. Chápu to tak, že Česká republika i v té pozvánce, v té výzvě, kterou je pakt pro euro, dostala pozvánku se toho účastnit – a neúčastnit se hotového projektu, ale něčeho, co startuje, co je reakcí na krizi, kde se to chápe tak, že některé věci je třeba změnit, jinak je prostě Evropa zranitelná, jak krize ukázala. Vtip je v tom, že se domnívám, že my máme dnes příležitost do té debaty vstoupit, plně se jí účastnit a nebýt zemí, která jí jen pozoruje a která bude jen sklízet důsledky, které zřejmě beztak sklízet bude, protože my samozřejmě v Evropě jsme jednou provždy a důsledky toho pohybu na nás budou dopadat.

Já mám pravděpodobně jiný vztah k paktu pro euro, než tady řekl premiér, především proto, že některé prvky, které jemu se nelíbí, mně by se naopak líbily.

Když se tady mluví o principu harmonizace daňových základů, v podstatě tedy jakési harmonizace daňových pravidel, tak mně je blížký. Já si myslím, že to je něco, co usnadňuje byznys, co usnadňuje podnikání. Nakonec je tady takto jasně stanoveno, že daňové sazby zůstávají jednoznačně v rukou jednotlivých států, pokud by toto někomu vadilo. Já jsem přesvědčen, že to je věc výhodná, a já bych ji naopak podpořil.

Stejně tak bych podpořil myšlenku daně z finančních transakcí, která mi naopak připadá velmi dobrá právě v důsledku toho, co jsme měli za sebou nebo co se stalo především v průběhu finanční krize. Myslím si, že princip daně z finančních transakcí je právě velice spravedlivý vůči obyvatelům. Je to prostě pokus přenést břemeno takových krizových situací, k jakým došlo nedávno, také na ty, kteří za to nesou hlavní odpovědnost, na ty, kteří jsou tvůrci těch finančních operací. Já si tedy myslím, že ten princip je správný. Naopak bych volal po tom, aby skutečně ta daň byla v Evropě prosazována.

Vadilo mi, že pan premiér se tady vyjádřil tak, že některé věci ne ani tak že by se už děly, ale že je nebezpečí, že by se mohly dít, že tady tento pakt pro euro je vlastně začátek něčeho, co by v sobě mohlo mít zárodky dalších procesů, které my bychom si nepřáli. Připadá mi, že to je vadná úvaha, protože já bych byl raději, kdybychom jako Česká republika byli u toho, nečekali na to, jestli se to stane, nebo ne, a snažili se to ovlivnit.

Pravděpodobně já bych si to představoval ovlivňovat jiným způsobem

než pan premiér. Tam, kde – pokud vím – česká strana se vyjádřila, že snad tři čtvrtiny těch opatření už z paktu konkurenceschopnosti by podpořila, tak já bych pravděpodobně vůči řadě z nich měl výhrady, protože je pokládám za principy, které nejsou často příliš sociální, ať už se týkaly indexace mezd a dalších věcí, které se zrovna ovšem netýkají České republiky, ta indexace mezd. A byly to prostě prvky, které chyběly – nám tam chyběla podpora růstu, sociální dimenze dalšího vývoje v Evropě. Prostě řada prvků, které my bychom tam prosazovali, by byly zřejmě ty, u kterých premiérovi Nečasovi nevadí, že tam nejsou. Ale to je jedno.

Podstatné je, že bych si přál, aby Česká republika neopouštěla ten vyjednávací prostor. Mně připadá, že je nápadné, že devět zemí Evropské unie se zformovalo, země, které nejsou v eurozóně a které se zajímají o ten následující vývoj, dokonce poslaly dopis Komisi a dávají tím najevo svůj názor, který mají na další vývoj eurozóny, a zároveň dávají najevo, že se ho chtějí účastnit, byť třeba nejsou dnes členy. Tomu rozumím. Rozumím například tomu, jak Polsko se snaží nezůstat bokem toho procesu. A připadá mi ne úplně pochopitelné, proč Česká republika říká “tomuhle nevěříme” nebo “mohlo by to nabrat nedobry kurs, raději s tím nechceme mít nic společného”. Mně připadá, že tohle je krátkozraké. A jakkoliv, řekněme, s paktem konkurenceschopnosti formovaným panem Sarkozym a paní Merkelovou jsem měl celou řadu problémů a asi bych ho z velké části kritizoval, v zásadě ten princip posilování ekonomické politiky, ekonomická integrace, pokládám za správný. Měli bychom se o tom v Evropě se svými partnery bavit.

Ten pakt pro euro je v lecčems mírnější než pakt konkurenceschopnosti, jak byl původně formulován. A pan premiér určitě dobře ví, že dnes to je tak, že každá země si musí naplánovat daná opatření podle svého. To znamená nějaký motiv nátlaku a vnucování je tam snížen na minimum. Tedy nedá se mluvit o tom, že by ten pakt pro euro znamenal nějaké násilí páchané na těch, kteří se k němu přidají.

Takže má kritika, řekněme, tohoto pohybu by byla úplně jiná než premiérova, možná úplně opačná, ale rozhodně bych stál o to, abychom my jako Česká republika nezůstali bokem, protože jsme stát, který vlastně tady díky této poloze v Evropě, díky charakteru své ekonomiky si nemůže představit svou existenci jinak než právě v těsných vazbách se sousedy, s evropským okolím. To je prostředí, ve kterém žijeme, budeme žít. A to, jak se bude utvářet, je pro nás osudově důležité.

Já jsem přesvědčen, že tyto kroky, o kterých se teď bude mluvit na Evropské radě, jsou nesmírně významnými zřejmě začátkem jakéhosi procesu ekonomické integrace, který bude významný pro další tvář Evropské unie a u kterého bychom neměli zůstat bokem. Takže tahle zdrženlivost mi připadá, že je chybou. Pravděpodobně už nejsme schopni samozřejmě

dnes tady měnit ten mandát české vlády a nemáme na to asi ani politickou sílu, ale pokládám za důležité to aspoň tady říci.

Opakuji – v těch třech zdrženlivostech v případě této zdrženlivosti jsem přesvědčen, že je to chyba a že tento postoj je vadný. A přál bych si, kdybychom měli sílu jej změnit.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi Lubomírovi Zaorálkovi, který byl přihlášen do všeobecné rozpravy jako první. Jako další se hlásí pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, pane premiére, paní a pánové, já jen krátce. Děkuji za informaci pana premiéra pro Poslaneckou sněmovnu.

Vím, že o tom bylo jednáno na výboru pro evropskou integraci, a přesto mám jednu obavu. Je pravda, že teď už informaci máme, ale ta situace přece jen tady ohledně stability eura už jednou byla, a já bych byl rád, kdyby pan premiér tady výslovně uvedl na mikrofon před touto Sněmovnou, že se nebude opakovat situace z roku 2009, kdy vláda České republiky přijala usnesení číslo 500 a v podstatě naše devizové prostředky použila v rozporu s původním plánováním, s původním rozpočtem České republiky, pro stabilitu eura tou nechvalně známou půjčkou pro Mezinárodní měnový fond. Myslím si, že to byla otázka tehdy blížící se krize v Řecku, a podle mého soudu to udělala tehdejší vláda Mirka Topolánka bez vědomí Sněmovny, bez vědomí rozpočtového výboru, bez vědomí výboru pro evropskou integraci, pro evropské záležitosti. Takže v tomto ohledu bych byl rád, kdyby toto pan premiér výslovně uvedl, že nic takového česká ekonomika, česká vláda nebude podnikat.

Druhá věc je v tom materiálu, který byl pro Evropskou radu, otázka Libye. Mluvili jsme tady o tom včera. Já jen chci upozornit, že samotný odkaz na rezoluci Rady bezpečnosti 1973 je poměrně z pohledu právního – a teď si odpustím jakékoliv politické konsekvence – výrazně pochybný. Chci upozornit pana premiéra, aby mu udělali na Ministerstvu zahraničí pořádnou analýzu toho hlasování vzhledem k tomu, že dva stálí členové Rady bezpečnosti nehlasovali pro tu rezoluci. A pokud tedy jde o to, že jedna třetina členů Rady bezpečnosti a z toho dva stálí členové nehlasovali, respektive nehlasovali ve prospěch té rezoluce, je její důsledek nulitní. Upozorňuji na to, že podle článku 27 Organizace spojených národů musíme vidět, jaké jsou mechanismy hlasování v Radě bezpečnosti. A v každém případě kritici toho zásahu použijí tento moment, který byl už jednou v historii použit. Takže bych byl velmi opatrný v tom, že ty veškeré nezbytné prostředky, které se používají, aby se tím nějakým způsobem haza-

rdovalo z pohledu České republiky, a byl bych rád, kdyby tedy převážil ten původně avizovaný opatrný přístup České republiky, který měl ve svém vystoupení prezident republiky na jednání ještě předtím, než k té krizi tak hluboké došlo.

Pokud jde o otázku jaderné energetiky, má stanoviska jsou dlouhodobě známá. A tady se připojuji k tomu, aby případní kritici z pohledu současné situace v elektrárně Fukušima nepřevážili, a byl bych rád, kdyby se to opravdu, jak říkal pan místopředseda Zaorálek, projednávalo ve větším klidu.

To je všechno. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Pan kolega Jan Bauer má slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, milé dámy a pánové, dovoluji mi taktéž jako můj předřečník, velice krátce jako člověk, který se dlouhodobě, možná nejintenzivněji teď v posledních měsících snaží skutečně aktivně předkládat některá významná nebo velká témata Evropské unie, tak jsem velice rád, že i tento bod se objevuje tady přímo na jednání pléna Poslanecké sněmovny.

Chtěl bych jenom poopravit drobnou věc. Česká republika a dolní komora Parlamentu do té doby, dokud nebyla členem Evropské unie, měla výbor pro evropskou integraci, což se změnilo vstupem České republiky do Evropské unie, a tím pádem máme výbor pro evropské záležitosti. Já to říkám jenom z toho důvodu, že velice často se název samotného výboru, který se touto problematikou zabývá, tady na jednání pléna plete.

Určitě ode mě neočekávejte, a já si myslím, že to neočekává ani pan premiér, že bych tady říkal nějaká serviilní prohlášení, nicméně musím říci, že jsem velice rád, že aspoň v těch posledních měsících nastal významný zlom, a to možná i především díky premiéru Petru Nečasovi, protože v minulosti nepamatuji, v těch posledních měsících, že by osobně nepřišel na jednání našeho výboru, tak jak to ukládá jednací řád Poslanecké sněmovny, § 109b, aby před samotným jednáním Rady nesdělil mandát, který se bohužel díky situaci, která se mění téměř každý den, nesdělil, své stanovisko nebo postavení české vlády, které bude hájit na jednání Rady, přestože samotný mandát si může třeba tvořit v předvečer samotného jednání Rady. Takže ani ten dnešní den nebyl výjimkou. Já si myslím, že nejenom já, ale průřezově všichni členové našeho výboru jsme byli podrobně informováni přibližně ve stejném duchu tak, jak to zaznělo tady na půdě Poslanecké sněmovny. A my jsme tyto informace vzali na vědomí.

Můj osobní názor je takový, že ten mandát je možná na první pohled částečně široký, nicméně nám umožňuje určitý manévrovací prostor přibližně takový, jaký jsme dali naší vládě a premiérovi minulý týden, když jsme projednávali stabilizační mechanismus.

Protože na plénu našeho výboru nebylo přijato žádné usnesení, dovolil bych si, a nevím, jestli tady zazní nějaké jiné usnesení, přestože to je výsostným právem Poslanecké sněmovny, načíst jedno krátké usnesení, které sice nijak nezohledňuje, nebo nezvyšuje mandát, ale každopádně si myslím, protože se to objevuje poprvé na půdě pléna, aby tady nějaké usnesení zaznělo.

Takže paní předsedkyně, jestli mohu už teď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, určitě. Možná, promiňte, budeme mít ještě podrobnou rozpravu. Možná že návrh na usnesení by bylo vhodnější přednést v rozpravě podrobně, pokud ho teď nechcete ještě uvést nějakými obecnějšími poznámkami.

Poslanec Jan Bauer: Takže já se přihlásím k tomuto návrhu na usnesení v podrobné rozpravě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře, děkuji vám mnohokrát. Pan kolega Klučka, poté pan kolega Urban. Doufám, že jste byli v tomhle pořadí. Prosím, pan kolega Klučka má slovo, poté pan poslanec Milan Urban.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám. Paní předsedkyně, pane premiére, v té rozpravě, která se tady zvedla, se projednává i problém týkající se atomové energie v návaznosti na apokalypsu, která potkala Japonsko. Já vám chci jenom sdělit, že v této Sněmovně už minimálně tři roky, a pro někoho to možná bude nové poznání, pracuje skupina, která se nazývá skupinou pro energetickou bezpečnost. Nejsme prosím žádným podvýborem. Nejsme ani žádnou oficiální komisí. Je to skupina 25 dobrovolníků včetně takových lidí, jakými je paní Drábová, jakými je předseda Energetického úřadu, jakým je pan Bartuška, a řešíme společně a prosím průřezově politickými stranami aktuální otázky energetické bezpečnosti. Já nabízím tuto spolupráci, jak jsem již nabídl hospodářskému výboru, nabízím to i Ministerstvu průmyslu a obchodu. Je to východisko. Protože jsme i trochu více aktivní, podařilo se nám dostat některé teze do materiálu Bezpečnostní strategie. Energetická bezpečnost je prosím pěkně obrovským rizikem budoucnosti Evropy. Pokud ji nebudeme řešit, nedosáhneme v budoucnu patřičného zabezpečení energiemi ve všech oblastech života této společnosti.

Dámy a pánové, považuji za nutné tuto skutečnost sdělit. Je to pozitivní skutečnost a prosím, abychom o této věci věděli. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Václavu Klučkovi. Prosím nyní o slovo pana kolegu Milana Urbana.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já si myslím, že zdrženlivost, o které tady byla debata, alespoň v těch dvou věcech je rámcově správná pozice. Nicméně nemyslím si, že by to měla být zdrženlivost v tom, říkat své názory na úrovni Evropské unie. Ale abychom mohli říkat své názory a pozice na tak velká témata, jako je energetika, tak bychom dopředu měli vědět, co vlastně chceme v České republice dělat. Tedy abychom mohli používat silnější hlas a nebo i bez silného hlasu v Bruselu nějaké argumenty, musí být jasno, co vlastně doma chceme.

Jasno nemáme v energetice, protože není aktualizovaná státní energetická koncepce. Jasno nemáme ani v otázkách konkurenceschopnosti, a to bych řekl, že je téma nad energetikou, téma nad penzijními reformami nebo zdravotními systémy. A kdybychom měli ujasněno to, jak chceme vést tuto zemi dlouhodobě do budoucna k prosperitě, tedy existoval jasný strategický materiál, který by říkal: toto je obsah našeho růstu konkurenceschopnosti do budoucnosti, toto je základní materiál, kterého se budeme držet přes různá volební období, toto jsou argumenty, které můžeme pak přenášet na úroveň Evropské unie a přesvědčovat politiky ostatních zemí, že to je správně. Je to vzdělanostní ekonomika? Je to podpora inovací, výzkumu? Je to podpora vzdělání? Je to podpora moderní infrastruktury? Víme to, nebo to nevíme? Vedeme tady různé zápasy o různé podkoncepce tohoto charakteru, ale základní dokument, základní směřování, základní vize této země bohužel chybí. Proto možná ten zdrženlivý hlas z Bruselu, protože sami nevíme, co máme dělat.

Já myslím, že je nezbytné a nadmíru jisté, že ujasnit si ty věci musíme nejdříve doma, pak možná nemusíme být tak zdrženliví, jako dneska jsme alespoň ve sdělování názorů České republiky v zahraničí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Prosím, zda se někdo ještě hlásí nyní do rozpravy k tomuto bodu, aby mi dal signál. Nehlásí-li se nikdo, končím všeobecnou rozpravu.

Můžeme přikročit k rozpravě podrobné. Pan kolega Jan Bauer má slovo jako první.

Poslanec Jan Bauer: Ještě jednou děkuji za slovo. Milé dámy a pánové, návrh na usnesení není ničím převratným, nicméně docela určitě

je převratné, že je to poprvé, kdy dolní komora Poslanecké sněmovny spoluvytváří mandát pro českou vládu, pro českého premiéra, jakým by se měl řídit, respektive zastávat na jednání Evropské rady, což si myslím, že je docela významná záležitost, a ještě to nenastalo na této schůzi. Já i při této příležitosti chci poděkovat nejenom panu premiérovi, ale dokonce panu místopředsedovi Sněmovny Zaorálkovi, protože to je také ten, který má zájem, aby se tato témata diskutovala na plénu.

Návrh usnesení zní následujícím způsobem: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí informace předsedy vlády České republiky Petra Nečase o pozicích, které bude Česká republika zastávat na jednání Evropské rady v Bruselu ve dnech 24. až 25. března letošního roku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná taková přihláška, končím podrobnou rozpravu.

Přivolávám gongem naše kolegy, aby se mohli účastnit hlasování o návrhu usnesení, které bylo předneseno.

Prosím, ale ještě předtím, než budeme hlasovat, bude mít prostor se závěrečným slovem vystoupit předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já bych chtěl poděkovat za proběhlou diskusi. Vážím si především toho, že tato diskuse byla vedena velmi věcně, ač v některých věcech jsme spolu nesouhlasili.

Jsem přesvědčen, že v mnoha ohledech tady je nutné souhlasit s výrokem pana místopředsedy Zaorálka, že v některých aspektech se jedná o přelomovou chvíli v rámci Evropské unie. Já bych to zdůraznil na dvou konkrétních případech. Tím prvním je zřízení právě evropského mechanismu stability a také zřízení paktu pro euro, protože to je významný okamžik po přijetí Lisabonské smlouvy, který dokonce lze do značné míry označit za odklon od komunitární metody v rámci Evropské unie, protože oba dva tyto klíčové prvky jsou založeny na mezivládní, nikoliv komunitární spolupráci a především na spolupráci mimo zakládající smlouvy Evropské unie, respektive mimo Smlouvu o fungování Evropské unie. Dokonce jsou založeny na standardním mezinárodním právu podle Vídeňské konvence. To je velmi důležitá věc, která možná některé politiky, respektive politické analytiky, může vést k tomu, aby si položili otázku, zda náhodou ve světle těchto dvou kroků jdoucích k mezivládní spolupráci a mimo primární právo Evropské unie se tím tak trošku neukazuje, že Lisabon byla slepá ulička.

To, co považují za velmi důležité, je také diskuse, kterou jsme tady ved-

li o jednotlivých aspektech paktu pro euro včetně debaty o harmonizaci daňových základů. Považuji za přirozené, že v klíčové věci daní se liší postoje stávající vládní koalice například od postojů České strany sociálně demokratické, a nevidím v tom žádnou tragédii. Jen si dovoluji připomenout, že harmonizace daňových základů, která by šla takovou sálámovou metodou – první by se totiž vytvořil systém tzv. společného konsolidovaného daňového základu. Pod těmito složitými slovy je skryt způsob, jak dělat daňový základ pro nadnárodní finanční a průmyslové skupiny, který by umožňoval plynulé přelévání zisku z jednotlivých členských zemí do jiných členských zemí, než ten zisk v podstatě vznikl. Takže kdybych tady použil jistou parafrázi, při přijetí systému společného konsolidovaného daňového základu by se mohlo velmi snadno stát, že v české ekonomice při obrovsky vysokém počtu nadnárodních korporací od financí až po průmysl či služby by se mohlo velmi snadno stát, že zisky by se ve skutečnosti přelévaly a zdaňovaly v zemích mateřských společností, nikoli v zemích, kde by vznikaly, to znamená tady v České republice. To je jedno z rizik, vůči kterému bychom měli být velmi opatrní a jenom tak snadno nenaskakovat na princip společného konsolidovaného daňového základu. Jestliže prakticky více než 60 % české ekonomiky je z tohoto pohledu v zahraničních rukou, tak bychom měli být velmi opatrní.

Zrovna tak cesta harmonizace daňových základů může být jenom první krůček ke kompletní harmonizaci korporátních daní. A všimněme si, že při debatě o harmonizaci daní se mluví například pouze o korporátních daních, to znamená, že to může být relativně výhodné pro ty, kteří mají vyšší korporátní daně, aby nutili státy, které mají konkurenční výhodu v nižších korporátních daních, tyto daně zvýšit. A přitom úplně stranou zůstávají neméně důležité daně, které jsou skryté, jako jsou například odvody. Mimochodem, když to vezmeme z tohoto pohledu, tak my patříme mezi země, které mají spíše podprůměrné daňové sazby u korporátní daně, ale nadprůměrné sazby u odvodů. Mimochodem, i celá řada těchto zemí, které kritizují výši korporátních daní v těch zemích, kde jsou na nízké úrovni, tak nechává tuto debatu o odvodech stranou.

Čili kdybychom se měli bavit o harmonizaci daní, tak nikoli pouze korporátních, ale potom i my bychom s jistou nadsázkou mohli poukazovat na to, že země, které mají nižší odvodové zatížení, mají například nižší stropy na odvody sociálního pojištění – tady chci připomenout, že třeba sousední Německo má pouze dvaapůlnásobek průměrného platu jako strop na odvody na sociální zabezpečení – že vlastně ony tímto způsobem v uvozovkách zase provozují skrytý daňový dumping vůči nám, kteří máme vyšší odvodové zatížení. Čili připustit, aby se debata o harmonizaci daní vztáhla pouze na debatu o korporátních daních, znamená přijít o určitou konkurenční výhodu.

Pan místopředseda Zaorálek – a já to považuji za legitimní názor, který je jiný od názoru vlády – se tady staví za daň z finančních transakcí. Dokonce tady použil tezi, že je to spravedlivé, přenést břemeno na banky. Já musím říci, že každý z nás si přece může položit jednoduchou otázku: Opravdu si někdo v České republice myslí, že kdybychom zavedli daň z finančních transakcí, že to zaplatí banky? Jak by to asi proběhlo? Zaplatili bychom to my všichni jako klienti těchto bank, protože by se to samozřejmě cestou poplatkové politiky a srážek přeneslo na koncové zákazníky, na koncové klienty. Čili banky by ze svých marží, ze svých zisků nepřišly vůbec o nic a zaplatili by to občané, případně právnické osoby.

Navíc by tady vzniklo opět riziko, že v rámci nadnárodních finančních skupin by se s touto daní za finanční transakce velmi volně pohybovalo a mohla by opět být uplatňována třeba v některých jiných zemích než v zemích, kde byla ve skutečnosti tato finanční transakce provedena. Takže opět by to v situaci například České republiky, kde je 95 % bankovního trhu v držení zahraničních bank, resp. mateřských bank, které tady mají své české dcery, mohl být krok, který by byl velmi nevýhodný pro Českou republiku.

Jsem také velmi rád, že zde zazněla střízlivá slova ve vztahu k problémům, které se týkají jaderné energetiky. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že je pro Českou republiku důležité pokračovat v oblasti jaderné energetiky. Nedovedu si představit dlouhodobou konkurenceschopnost české ekonomiky, mimo jiné založené i na silném podílu průmyslu, který tvoří více než 31 % hrubého domácího produktu v České republice, bez výroby jaderné energetiky, protože v našich jaderných elektrárnách se produkuje jedna třetina veškeré elektrické energie v této zemi.

Jsem také přesvědčen, že samozřejmě máme pečlivě analyzovat zkušenosti z této jaderné havárie. V tuto chvíli ve skutečnosti nikdo pořádně nedokáže popsat, co se tam ještě stalo. Analýza se má odehrát v klidném, racionálním prostředí, nikoli pod vlivem určité populistické, v některých aspektech až hysterické vlny, a měli bychom si z toho vzít poučení a použít to ke zlepšení bezpečnostního standardu českých jaderných elektráren.

Přesto mi, dámy a pánové, tady dovoluji jednu osobní poznámku ve vztahu k této katastrofě. Způsob, s jakou snadností evropská média včetně českých médií i evropská veřejnost přešly od strašné živelní katastrofy, která zřejmě bude stát možná až téměř 20 tisíc životů, k debatě o poruše na jedné jaderné elektrárně – kde mimochodem nezahynul vůbec nikdo z hlediska této jaderné havárie a kde mimochodem podle dostupných dosavadních informací veškeré dávky ozáření u pracovníků, kteří jsou přímo u těch kritických reaktorů, nepřesáhly dávky, které dostanete za čtyři až pět komplexních vyšetření na počítačovém tomografu –, snadnost, se kterou se zapomíná na těch 20 tisíc obětí strašné živelní katastrofy, a bavíme se o

různých barvách dýmů a čmoudíků nad Fukušimou 1, ta mě, musím říci, trochu zaráží. A vřele bych doporučil, aby se debata vrátila spíše k tomu, jak pomoci Japonsku, jak pomoci obyvatelům Japonského císařství, a neměli bychom na oběti takto snadno zapomínat.

Poslední, co jsem chtěl říci, je, že děkuji i panu poslanci Urbanovi za jeho poznámku o konkurenceschopnosti. Myslím si, že je nesmírně důležité mít strategicky koncepční dokument. Národní ekonomická rada vlády zpracovala velmi komplexní materiál, ke kterému teď běží v podstatě pravidelné semináře, k jeho jednotlivým aspektům, s odbornou veřejností. Na základě těchto seminářů a těchto diskusí s odbornými kruhy bude vypracována závěrečná zpráva, která poslouží Ministerstvu průmyslu a obchodu k vypracování dokumentu dlouhodobé strategie konkurenceschopnosti České republiky. Myslím si, že tento dokument bude samozřejmě podroben i politické debatě a politické diskusi a určitě přispěje k dlouhodobé konkurenceschopnosti České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu premiérovi za toto závěrečné slovo.

Jsmo před hlasováním o návrhu usnesení. Návrh usnesení přednesl pan poslanec Jan Bauer. Poprosím vás, pane kolego, zda byste sledoval, zda jsem zachytila text přesně. Možná bude lepší, když sám zopakujete ještě Poslanecké sněmovně návrh, abychom přesně věděli, jaký text budeme schvalovat. Prosím pana kolegu Jana Bauera.

Poslanec Jan Bauer: Ano, ještě jednou mi dovoluji – já jsem samozřejmě předpokládal, že budu úplně poslední, proto si dovolím ho zopakovat. "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí informace předsedy vlády České republiky pana Petra Nečase o pozicích, které bude Česká republika zastávat na jednání Evropské rady v Bruselu ve dnech 24. a 25. března roku 2011."

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. O tomto návrhu na usnesení rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 146.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 146. Táže se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak bylo předloženo a jak nám jej zopakoval pan kolega Bauer. Kdo je pro? A proti?

Hlasování pořadové číslo 146, přítomno 162, pro 113, proti 7. Návrh usnesení byl schválen.

Děkuji všem, panu premiérovi i všem, kteří se podíleli aktivně na debatě nad tímto bodem.

Vzhledem k tomu, že jsme měli předřazeny body 57, 49, 56, což jsou tři

dohody, dovolím si navrhnout Poslanecké sněmovně, že bychom tyto body projednali teď, neboť přerušíme své jednání dnes v 16 hodin, čili nám zbývá 20 minut. Není-li námitka, tak bychom nyní projednávali body 57, 49, 56. Námitku proti tomuto postupu nevidím žádnou.

Zahajuji projednávání bodu číslo

57.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda, kterou se podruhé mění Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 a poprvé revidovaná v Lucemburku 25. června 2005 /sněmovní tisk 225/ - první čtení

Tento návrh uvede místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí pan Karel Schwarzenberg. Prosím vás, pane místopředsedo, o vaše slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně a poslanci, dovolím si vám předložit dohodu... počkejte... ano, o jižní Africe... (Ministr listuje ve svých materiálech.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Projednáváme nyní bod 57, sněmovní tisk 225, Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Ano. Předkládaná dohoda mění dohodu o partnerství uzavřenou mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států, tzv. ACP, na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, zkráceně řečeno dohoda z Cotonou, která byla podepsána v roce 2000 a poprvé změněna v roce 2005. Dohoda z Cotonou je sjednána na období 20 let s možností revizí každých pět let.

Dohoda z Cotonou vymezuje politické a hospodářské vztahy mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a skupinou 79 států zmíněné skupiny afrických, karibských a tichomořských států. Tato skupina zahrnuje většinu nejchudších zemí světa. Cílem partnerství podle dohody z Cotonou je proto podpora jejich hospodářského, sociálního a kulturního rozvoje,

odstraňování chudoby a integrace do světového hospodářství. Text předkládané druhé revidující dohody k dohodě z Cotonou byl vyjednaný v období od května 2009 do března 2010 a dohoda byla podepsána v červnu 2010. (Šum v sále.)

Druhá revidující dohoda přináší zejména následující změny: posílení demokratických a parlamentních aspektů a zároveň posílení vazeb mezi společnými institucemi zřízenými podle dohody z Cotonou, promítnutí role africké unie, začlenění nových článků k tématům, jako je AIDS, změna klimatu, plnění rozvojových cílů tisíciletí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane místopředsedo, já bych chtěla zjednat klid v jednacím sále pro vaše vystoupení. Prosím, aby vám všichni věnovali svou pozornost.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Děkuji. K tématu migrace přináší druhá revidující dohoda tzv. společné prohlášení o migraci, které obsahuje závazky k prohloubení vzájemného dialogu a vypracování konkrétních kroků k posílení spolupráce v této oblasti. K druhé revidující dohodě patří tzv. závěrečný akt, do kterého bylo včleněno prohlášení o sukcesi Evropské unie po Evropském společenství.

Tolik na úvod k předkládané dohodě. Děkuji mnohokrát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane místopředsedo. Prosím nyní o slovo zpravodajku, kterou je pro první čtení paní poslankyně Gabriela Pecková. Prosím, paní kolegyně, o vaše slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, pan ministr vás s materií seznámil. Já bych jenom poznamenala, že určitě si zvlášť v posledních týdnech všichni uvědomujeme, jak je důležitá stabilita právě v tomto regionu. Moje babička vždycky říkala: Bída se hádá. Proto si myslím, že právě tyto dohody o partnerství, které se týkají vlastně regionu nejchudších, nejméně rozvinutých států a mají jak politickou dimenzi, tak svoji ekonomickou dimenzi, jsou nesmírně důležité právě pro posílení stability těchto regionů.

Jinak bych doporučila posléze přikázat tuto dohodu o partnerství k dalšímu projednání zahraničnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji vám, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do této rozpravy, písemné přihlášky nemám. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu, tedy ve shodě s paní zpravodajkou. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Nemá. Rozhodneme tedy o tomto jediném.

Zahajuji hlasování číslo 147. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán výboru zahraničnímu. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 147, přítomno 160, pro 121, proti 1. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Tím končí první čtení sněmovního tisku 225. Končím projednávání bodu číslo 57.

Zahajuji projednávání bodu číslo

49.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi
Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně
a Jihoafrickou republikou na straně druhé, kterou se mění
Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci
/sněmovní tisk 151/ - druhé čtení**

Opět požádám o úvodní slovo místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí pana Karla Schwarzenberga.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaná dohoda mění Dohodu o obchodu, rozvoji a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Jihoafrickou republikou na straně druhé, která byla podepsána dne 11. října 1999 v Pretorii. Česká republika se stala její smluvní stranou od 1. května 2004 v návaznosti na příslušné ustanovení aktu o přistoupení k Evropské unii. Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci obsahuje ustanovení, podle kterého má být do pěti let od vstupu v platnost revidována. V souladu s tím byla sjednána dohoda o první revizi, která byla podepsána dne 11. září 2009 a nyní je předkládána Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací.

Předkládaná dohoda o první revizi mění některá ustanovení o rozvojové a hospodářské spolupráci. Nová ustanovení se týkají boje proti terorismu,

Mezinárodního trestního soudu, zbraní hromadného ničení, žoldnéřů a ručních a lehkých zbraní.

Z pohledu evropského práva se jedná o takzvanou smíšenou dohodu, jež je sjednávána Evropskou unií a zároveň i jejími členskými státy. Bude uzavřena poté, co ji schválí všechny členské státy Evropské unie v souladu se svým ústavním pořádkem a až souhlas nad jejím uzavřením vysloví i Evropský parlament.

Tato dohoda je v souladu s právním řádem České republiky, se závazky vyplývajícími z členství v Evropské unii a z jiných platných smluv a také v souladu se zásadami mezinárodního práva. Dohoda nebude mít dopad na státní rozpočet a nepředpokládá se přijetí žádných vnitrostátních právních předpisů k jejímu provádění.

Děkuji za částečnou pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane místopředsedo. Prosím nyní paní poslankyni Lenku Andryšovou, která je zpravodajkou zahraničního výboru, aby odůvodnila usnesení výboru. Bylo nám rozdáno jako sněmovní tisk 151/1.

Poslankyně Lenka Andryšová: Vážená paní předsedkyně, poslankyně, poslanci, zahraniční výbor tento tisk projednal na 7. schůzi dne 19. ledna 2011 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Jihoafrickou republikou na straně druhé, kterou se mění Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci."

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Otevírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Písemnou nemám. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o usnesením navrženém zahraničním výborem, které máme všichni rozdáno, jak už jsem řekla, 151/1. Toto usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně, aby dala souhlas s ratifikací Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Jihoafrickou republikou na straně druhé, kterou se mění Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci. O tomto návrhu usnesení rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 148.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je, prosím, pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 148 přítomno 159, pro 113, proti 1. S návrhem usnesení tedy byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 49, sněmovního tisku 151. Můžeme se věnovat dalšímu bodu.

Zahajuji projednávání bodu

56.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Dohoda o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 9. září 2002 v New Yorku /sněmovní tisk 182/ - druhé čtení

Ještě teď také, do třetice, požádám o slovo místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí – pana Karla Schwarzenberga.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji vám, abych vás jménem vlády požádal o vyslovení souhlasu s přístupem České republiky k Dohodě o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu. Jedná se o mezinárodní smlouvu, která je navázána na Římský statut Mezinárodního trestního soudu, jehož se Česká republika stala smluvní stranou dne 1. října 2009.

Cílem této dohody je zaručit Mezinárodnímu trestnímu soudu efektivní výkon jeho funkcí na území České republiky a ve vztahu k českým občanům, kteří by vstoupili do právního vztahu se soudem, tak, aby byla zaručena nezávislost Mezinárodního trestního soudu.

Mezinárodní trestní soud je samostatná a na Organizaci spojených národů nezávislá mezinárodní organizace, tudíž na její činnost nelze přímo aplikovat výsadky a imunity v rámci mezinárodních dokumentů týkajících se Organizace spojených národů. Výsadky a imunity se týkají zejména soudu samotného, žalobce, soudců Mezinárodního trestního soudu, tajemníka soudu, obhájců a dalších osob, které se účastní řízení před soudem.

Ustanovení dohody nejdou nad rámec obdobných dohod, které Česká republika s mezinárodními institucemi uzavírá. Česká republika učiní v souladu s článkem 23 písm. a) a písm. b) prohlášení, kterým omezí určité výsadky a imunity, například v oblasti daňové, pro české občany a pro osoby s trvalým pobytem na území České republiky.

Text prohlášení zní: V souladu s článkem 23 písm. a) a b) Dohody o

výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu Česká republika prohlašuje, že občané České republiky nebo osoby s trvalým pobytem na území České republiky používají na území České republiky výsadky a imunity v rozsahu daném článkem 23 Dohody.

Dohoda o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu vstoupila v platnost dne 22. července 2004. V současnosti je smluvní stranou dohody 64 států. Z Evropské unie nejsou smluvní stranou pouze Česká republika a Malta. Česká republika učinila na revizní konferenci Římského statutu Mezinárodního trestního soudu, která se konala ve dnech 31. května až 11. června 2010 v ugandské Kampale, čestný závazek do konce roku 2010 zahájit vnitrostátní proces projednávání přístupu k této dohodě.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane místopředsedo. Prosím zpravodaje zahraničního výboru, pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 182/1. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Holík: Ano. Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegyně, kolegové, usnesení zahraničního výboru ze 7. schůze dne 19. ledna 2011 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Dohoda o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 9. září 2002 v New Yorku.

Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k přístupu k Dohodě o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu přijaté dne 9. září 2002 v New Yorku." Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Ptám se, zda se někdo chce ze svého místa přihlásit. Nevidím žádnou přihlášku. Rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení. Právě jsme s ním byli seznámeni panem zpravodajem, nemusím jej tudíž opakovat, máte jej nakonec v písemné podobě každý před sebou.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 149. Táže se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak nám bylo rozdáno a jak nás s ním seznámil pan zpravodaj. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 149, přítomno 158, pro 118, proti 1. Konstatuji tedy, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu místopředsedovi vlády, že uváděl všechny tyto body, děkuji též všem zpravodajům.

Vážené paní kolegyně a vážení kolegové, končím dnešní jednací den Poslanecké sněmovny. Zítra, tedy ve čtvrtek 24. března, se sejdeme, zahájíme svou práci v 9 hodin ráno, a to odpověďmi na písemné interpelace. V 11.30 hodin bude zahájena mimořádná schůze Poslanecké sněmovny.

Tolik informace z mé strany, přeji vám příjemné odpoledne a uvidíme se zítra.

(Jednání skončilo v 16.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
24. března 2011 v 9.02 hodin
Přítomno: 166 poslanců

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 14. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Adam má náhradní kartu číslo 3.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci, které přečtu: Bezecný Zdeněk ze zdravotních důvodů, Böhnisch Robin z pracovních důvodů, Cempírek Václav mezi 10. a 16. hodinou z osobních důvodů, Farský Jan z důvodu zahraniční cesty, Fischerová Jana mezi 16. a 19. hodinou z pracovních důvodů, Florián Jan z pracovních důvodů, Hamáček Jan z důvodu zahraniční cesty, Jalowiczor Petr ze zdravotních důvodů, Vítězslav Jandák ze zdravotních důvodů, Radim Jirout od 16 hodin z pracovních důvodů, David Kádner ze zdravotních důvodů, Marie Nedvědová mezi 9. a 14. hodinou z pracovních důvodů, Ivan Ohlídal ze zdravotních důvodů, Hana Orgoníková z osobních důvodů, Viktor Paggio z důvodu zahraniční cesty, Marta Semelová mezi 9. a 11. hodinou z pracovních důvodů, Josef Smýkal ze zdravotních důvodů, Jiří Šlégr mezi 9. a 12. hodinou z pracovních důvodů, Boris Šťastný z pracovních důvodů, Jiří Štětina bez udání důvodů, Martin Vacek z důvodu zahraniční cesty, David Vodrážka na odpolední jednání z pracovních důvodů, Miloslava Vostrá z osobních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá z dnešního jednání Petr Nečas z důvodu zahraniční cesty, Josef Dobeš do 15. hodiny z pracovních důvodů, Tomáš Chalupa od 9 hodin do 12.30 a od 13 hodin z pracovních důvodů, Radek John od 12.30 hodin z pracovních důvodů, Karel Schwarzenberg z důvodu zahraniční cesty na celou dnešní schůzi.

Dnešní jednání zahájíme bodem 102, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace, a v 11 hodin projednáme již pevně zařazený bod 45, záležitosti Evropské unie.

Připomínám, že na 11.30 hodin byla svolána 15. schůze Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Případné jednání po skončení ústních interpelací budeme aktuálně upřesňovat podle průběhu jednání obou schůzí.

Vidím, že mám přihlášeného ke změně pořadu schůze pana poslance Skopala, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Ladislav Skopal: Vážená Sněmovno, dovoluji mi, abych navrhl jednu změnu programu. Jedná se o bod číslo 18, tisk 252, zákon o vinohradnictví a vinařství, a to jako první bod po 11. hodině. Je to na tři minuty. Jsme domluveni s ministrem, že o tom nebudeme diskutovat. Je to před první čtení a potřebujeme to posunout do druhého čtení. Je to před projednáváním společné zemědělské politiky, tudíž je to vlastně také zemědělská záležitost, a nebudeme vás tím zdržovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, abych vám správně rozuměla – chcete to zařadit v 11 hodin před projednáváním záležitostí Evropské unie? Ano. Obávám se, že vám úplně nebudou moci vyhovět, protože do 11 hodin jsou zařazeny interpelace a v 11 hodin už je pevně zařazen bod. Myslíte si, že by tento bod mohl být projednáván po třetích čteních v pátek?

Poslanec Ladislav Skopal: Já si myslím, že to jde změnit, že my můžeme rozhodnout jako Sněmovna, že v 11 hodin bude tento bod. Opravdu je to na pět minut. V 11.05 hodin by začal jakoby druhý bod ten pevně zařazený. Není to poprvé, co to takto měníme. Ta možnost tady je.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Děkuji. Nechám hlasovat o této změně pořadu schůze, tedy o zařazení bodu 18, sněmovního tisku 252, zákon o vinohradnictví, v 11 hodin. Prosim, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Více nás už asi nebude.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 150, z přihlášených 79 pro 74, proti nikdo. Tento návrh na změnu pořadu schůze byl přijat.

Nyní tedy můžeme pokračovat seznamem odpovědí na písemné interpelace poslanců, s nimiž poslanci vyslovili nesouhlas, a proto byly zařazeny na pořad 14. schůze Poslanecké sněmovny. Jen chci upozornit, že ministři, jichž se interpelace týkají, jsou z této schůze řádně omluveni.

102.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

První interpelace je na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Dobeše. Je to interpelace poslankyně Hany Orgoníkové ve věci

chystané reformy vysokých škol a zjednodušení sítě veřejných vysokých škol v České republice, sněmovní tisk 243. Tento tisk byl přerušen.

Vidím, že tady se dostáváme do problému, protože zde není ani interpelující poslankyně, tudíž o tom nebudeme jednat a přejdeme ke druhé interpelaci. Ta je na místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Je to interpelace poslance Ivana Ohlídala ve věci vztahu České republiky a Kosova, sněmovní tisk 249. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídal: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že pan ministr není přítomen, svoji interpelaci stahuji. Předložím ji znovu jako neuspokojenou na příští schůzi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, děkuji. Další interpelace je na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Dobeše. Je to interpelace poslankyně Vlasty Bohdalové ve věci rovných příležitostí žáků z romské menšiny, sněmovní tisk 250. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne, vážení kolegové. Protože pan ministr není přítomen, také stahuji tento svůj bod a znovu ho předložím jako neuspokojivou odpověď na další schůzi. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já vám také děkuji. Je zde interpelace na předsedu vlády Petra Nečase, interpelace poslance Ivana Ohlídala ve věci činnosti Grantové agentury České republiky, sněmovní tisk 251. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídal: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Provedu to, co jsem provedl před chvílí, to znamená i tuto interpelaci stahuji a znovu jako neuspokojenou požádám o její zařazení na příští schůzi. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já vám také děkuji. Můžeme teď přejít k další interpelaci. Je to interpelace na místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Jedná se o interpelaci poslance Miroslava Grebeníčka ve věci podezření, že ministr zahraničí Karel Schwarzenberg osobně a spolu s ním vláda jako celek i část poslanců vládní koalice v rozporu s mezinárodními úmluvami a platnou Ústavou České republiky tolerují a diplomaticky politicky kryjí hrubé porušování lidských práv, odmítají prosazovat Ženevské konvence, napomáhají tak pokračování mnohočetnému opakování válečných zločinů, mimosoudních poprav, vražd a teroru vůči civilistům v případě, že tyto akty

páchají voliči členských států NATO a jejich spojenci a nájemní nevojenské ozbrojené skupiny kontrahované nebo podporované vládou a armádou Spojených států. Je to sněmovní tisk 254.

(Po chvíli čekání.) Tak vidím, respektive pana poslance Grebeníčka nevidím a nemám ho na seznamu omluvených poslanců, nicméně i tato interpelace tedy propadá.

Nyní vyhlásím pět minut pauzu do 9 hodin 20 minut.

(Dotazy z pléna mimo mikrofon.)

Protože jsme vyčerpali interpelace, tak bychom pokračovali bodem, který navrhl pan poslanec Skopal. Prosím o chvíličku, že bychom si do 9.20 hodin dali pauzu. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno v 9.13 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.20 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, zdá se, že můžeme pokračovat. Než přistoupíme k projednávání bodu 18, tisk 252, tak bych tady ještě ráda přečetla další omluvy. Omlouvá se poslanec Pavel Antonín z odpoledního jednání ze zdravotních důvodů a současně z pracovních důvodů. Dále se omlouvá paní předsedkyně Němcová z dnešní schůze z důvodu dlouhodobě připravovaného pracovního jednání.

A nyní můžeme tedy přistoupit k projednávání bodu

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 252/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr Radek John. Prosím, aby se ujal slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, tento zákon je v podstatě technickou normou. Je nutné, aby členský stát na

základě předpisů Evropské unie upravil některé části právních předpisů týkajících se možných národních úprav vyplývajících z výše uvedených předpisů aplikujících společnou organizaci zemědělských trhů v Evropské unii v oblasti vinohradnictví a vinařství. Dále je nutné upravit některé záležitosti, které vyplývají ze zkušeností s používáním dosavadního zákona o vinohradnictví a vinařství, zejména zjednodušit a zefektivnit odebrání vzorků pro zjištění jakostních vín a jakostních vín s přívlastkem. Zjednodušuje a zefektivňuje se tedy proces podávání hlášení a prohlášení, která vyplývají z předpisů Evropské unie.

Takže znovu: Jde o technickou normu implementace zákonů Evropské unie. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Ladislav Skopal. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Pan ministr Radek John zcela jasně specifikoval, co je potřeba v rámci tohoto zákona zapracovat. Jedná se o směrnice, které byly přijaty Evropskou unií, a připomínky našich vinařů a zemědělců, kteří reagují na zaběhlou praxi. Já vás tudíž prosím o posláním tohoto zákona do výboru, tak aby mohl být tento zákon projednán ve výboru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Proto se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

Chci se zeptat, jestli chtějí mít navrhovatel nebo zpravodaj ještě závěrečné slovo. Vidím, že navrhovatel a zpravodaj se spolu dobře baví. Prosím, jestli chce mít navrhovatel nebo zpravodaj závěrečné slovo. Nechce.

Takže v tuto chvíli se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Já se ptám, jestli má někdo ještě nějaký jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování na přikázání zemědělskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Hlasy ze sálu: Hlasujte.) Hlasujte, ano, správná připomínka. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 151 z přihlášených 112 pro 88, proti nikdo.

Konstatuji, že předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru. Tímto tedy končím projednávání tohoto bodu.

Měli bychom začít projednávat bod 45, sněmovní tisk 274-E. Mám avízo, že pan ministr zemědělství je na cestě, takže budeme moci za chvíli tento bod zahájit.

Já tady nicméně ještě vyplním zbývající čas nějakými omluvenkami, které se mi tady neustále kupí. Mám zde omluvu ministra financí Miroslava Kalouska od 15 hodin z dnešní schůze. Další omluvenku zde mám od ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, a to tak, že na dnešní den z důvodu účasti na semináři konaném v Senátu Parlamentu České republiky. A dále je zde také omluva pana ministra pro místní rozvoj Kamila Jankovského z důvodu dlouhodobě připravovaného pracovního jednání.

Mám avízo, že se pan ministr Fuksa blíží mílovými kroky, že už je takřka tady, takže začnu pomalu s tímto bodem.

Začneme projednávat bod

45.

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Společná zemědělská politika do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky /kód dokumentu 16348/10, KOM(2010) 672 v konečném znění/ /sněmovní tisk 274-E/

Toto sdělení předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti spolu se svým předběžným stanoviskem. Měl by se ujmout slova pan ministr zemědělství Ivan Fuksa, který by tady skutečně měl být během pár minut. Takže teď dám ještě tři minuty přestávku do 9.30 hodin a snad tady do té doby pan ministr bude, aby nás mohl provést tímto tiskem. Děkuji za pochopení.

(Jednání přerušeno v 9.27 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, dostavil se ministr zemědělství. Ještě než začneme projednávat tisk 274-E, tak bych ráda tady naopak přivítala mezi námi pana poslance Ivana Ohlídala,

kteří byl sice původně omluven ze zdravotních důvodů, nicméně nedalo mu to a na zasedání schůze se dostavil a je tady mezi námi.

Také bych ráda odvolala, co jsem provolala, a to je omluva paní předsedkyně Němcové. Ta má vzornou docházku, je tady, já jsem se přehlédla a paní Němcová je tady s námi a bude tady s námi celý den.

Takže teď už můžu předat slovo panu ministru zemědělství, aby nás provedl tiskem 274-E. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, omlouvám se za malou komplikaci, ale jelikož jsem vycházel z načteného bodu na 11. hodinu, dnes dopoledne jsem utekl z jednání asociace skotu a jsem zde. (Smích a potlesk z lavic)

Takže dovoluji, abych uvedl novelu zákona o vinohradnictví. Hlavním cílem –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pardon, pane ministře, už jsme u eurobodů, to už jsme zvládli bez vás, ten jeden bod.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Tak to mě mrzí, protože to je velmi zajímavé téma, určitě jste důkladně probrali okyselení vína, jakostní vína. Tentokrát doufám, že vás ten zákon zaujal více než předešlé plemenářské a rostlinářské zákony.

Takže uvádím. Společná zemědělská politika.

Sdělení Evropské komise k budoucnosti společné zemědělské politiky po roce 2013 z 18. listopadu loňského roku bylo projednáno již na 11. schůzi výboru pro evropské záležitosti Parlamentu České republiky v únoru letošního roku. Přes jistou nekonkrétnost sdělení tohoto materiálu je třeba konstatovat, že jde o dobrý základ k diskusi, a Česká republika vítá toto deklarované úsilí Evropské komise zmírnit rozdíly ve výši plateb mezi jednotlivými, především západními a východními zeměmi a také odstranit historické vazby mezi výší plateb a úrovní produkce, kterou je však provedení v praxi.

Ze tří možných variant, které byly právě projednávány, pro Českou republiku nejvíce vyhovuje varianta číslo dvě, která je vyváženější, cílenější a udržitelnější, což vnímáme poměrně pozitivně. Musíme však připustit určité pochybnosti ohledně ozelenování. To je problematika, která se nám promítá jak do prvního, tak druhého pilíře. Evropa nám tlačí více ozelenování, což České republice nevyhovuje, protože by to umožnilo určité postupy jakéhosi národního kofinancování. Nicméně v tom se ještě odehrává velká diskuse.

V souvislosti se systémem vyplácení přímých plateb postrádáme

závazek, že povede ke spravedlivým podmínkám, a to bez dalšího přechodného období. Jako nejvýhodnější řešení se z pohledu České republiky jeví rozdělení celkového objemu přímých plateb do národních obálek proporcionalně podle výměr. K tomu je zapotřebí říci, že my hovoříme celou dobu v rámci tohoto vyjednávání o spravedlivých podmínkách. Získáváme na to koalici východních a některých donátorských států, nicméně stále více a více se objevuje slovíčko spravedlivější, což nás trochu neuspokojuje, a o to intenzivněji budeme muset dále ještě vyjednávat.

Co se týče platby na výměru, to znamená platba na hektar, očekáváme, že se nám podaří udržet v rámci prvního pilíře platbu na hektar. Nicméně jsou poměrně silné tlaky, aby tam byl jiný mechanismus. Velmi intenzivně na všech bilaterálních jednáních na toto téma vyjednávám a věřím, že se podaří udržet platbu na výměru.

Klíčovým problémem pro Českou republiku je capping. Capping je to, že zastropování... že pro velké farmy budou omezeny dotace. Evropa v tuhle chvíli připravila zhruba tři varianty, a to omezení dotací do 100 tisíc eur, do 200 tisíc eur a do 300 tisíc eur. Byla-li by přijata nejhorší varianta, tak pro Českou republiku to znamená minus 12 mld. ročně do zemědělského rozpočtu z evropských dotací a to by bylo smrtelné.

Velmi intenzivně vyjednáváme, hodně bilaterálních jednání, a myslím, že jsme dosáhli velkého úspěchu, abychom vyslovili silný signál, protože náš prvotní záměr, který počítal se zeměmi Vísehradské čtyřky a nových členských zemí a novináři ho nelichotivě označili "koalicí chudých", tak se nám podařilo prosadit to, že do této koalice jsme získali na naši stranu Velkou Británii, Německo, a při mém posledním bilaterálním jednání s Itálií se připojila i Itálie. Udělali jsme velmi silnou deklaraci, kterou jsme předali evropskému komisaři, a je to velmi silný signál, kdy my v tuto chvíli máme dostatek hlasů v Evropském parlamentu pro zablokování. To znamená blokační minorita. Ta je 91 hlasů a my v tuto chvíli máme zhruba přes 130. Otázka je, do jaké míry v rámci dalšího vyjednávání tyto národní státy přesvědčí a přenesou tuto svoji pozici i evropským poslancům, aby se toto podařilo prohlasovat, protože velmi pravděpodobně Evropská komise bude tvořit legislativní znění těchto pravidel na podzim letošního roku. My jsme shodou okolností včera na vládě tento materiál projednávali, sdělení Evropské komise, a mám za úkol na základě paragrafového znění, které bude tvořeno na podzim, připravit materiál do vlády do konce roku.

Samozřejmě v té deklaraci souhlasíme, že financování bude nadále dvoupilířové. Měla by celá politika být více a více flexibilní. Takže v tuto chvíli pozice, které se týkají připravení celkové národní obálky, která v roce 2013 už bude poměrně uspokojivá, protože Česká republika bude už i

nad průměrem Evropské unie, takže se nám podaří i minimálně zpracovat do právě nových podmínek po roce 2013.

Tolik na úvod a děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Výbor pro evropské záležitosti sdělení Komise projednal, usnesení stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého sněmovního tisku 274-E. Prosim, aby se ujal slova zpravodaj výboru poslanec Josef Šenfeld a informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, jak pan ministr tady uvedl, i paní místopředsedkyně, výbor pro evropské záležitosti se předloženým materiálem zabýval na 11. schůzi dne 24. února tohoto roku a schválil stanovisko včetně usnesení, které je zároveň podkladem a návrhem pro usnesení Poslanecké sněmovny. V usnesení je, že výbor pro evropské záležitosti

1. bere na vědomí Sdělení Komise – Společná zemědělská politika do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky;

2. je názoru, že reformovaná společná zemědělská politika po roce 2013 by měla být silnou společnou politikou založenou na dvou pilířích, která povede k zajištění spravedlivého zacházení mezi zemědělci v rámci celé EU včetně spravedlivé alokace přímých plateb mezi členskými státy;

3. odmítá jakékoliv snahy o financování prvního pilíře společné zemědělské politiky z vnitrostátní úrovně;

4. nepovažuje za vhodné omezovat přímé platby podle kritéria velikosti zemědělského podniku;

5. je názoru, aby při stanovení alokace finanční pomoci na rozvoj venkova mezi členskými státy byl uplatňován jednotný přístup založený na objektivních kritériích;

6. schvaluje rámcovou pozici vlády ČR ze dne 13. prosince 2010 ke Sdělení Komise Společná zemědělská politika do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky;

7. žádá vládu, aby ho informovala o dalším průběhu projednávání tohoto sdělení v orgánech Rady;

8. žádá předsedkyni Poslanecké sněmovny – a na základě tohoto dnes projednáváme;

9. usnází se postoupit spolu se svým usnesením a rámcovou pozicí vlády České republiky k informaci zemědělskému výboru.

Tolik celé usnesení, které je podkladem pro usnesení naší Poslanecké

sněmovny, a já tímto zatím děkuji za pozornost a přihlašuji se do obecné rozpravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Pan poslanec Hašek se hlásí.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovolte, abych se také krátce ujal slova v této věci.

Možná to bude poněkud překvapivé, snad nedostane pan ministr černý puntík ve vládní koalici, ale já překvapivě po ránu nevystoupím ani agresivně, nevystoupím ani způsobem, který by dehonestoval vládní pozici k reformě společné zemědělské politiky. Jakkoli se můžeme lišit v názorech např. na financování kapitoly českého státního rozpočtu týkající se zemědělské politiky, jakkoli s panem ministrem vedeme věcné a kultivované diskuse a rozpravy např. o možnosti navýšení financování přímých plateb, tak ve věci společné zemědělské politiky si dovolím říci, že sociální demokracie podporuje obecně všechny principy, o kterých tady bylo hovořeno. Jsme přesvědčeni, že skutečně musí jakákoli česká vláda pro budoucí období usilovat o to, aby podmínky byly spravedlivé. Nestačí spravedlivější, protože to by znamenalo, že znovu Evropa bude rozdělena na ty, kteří budou vyvolenější než všichni ostatní. Takže spravedlivé podmínky z hlediska financování z evropského rozpočtu pro české zemědělce – podmínka číslo jedna.

Podmínka číslo dva – neomezování výše plateb podle velikosti farmy. Je to dáno historicky. Všichni víme, jakým systémem transformace prošlo české zemědělství po roce 1989. Struktura zemědělských podniků České republiky, ale např. také sousedního Slovenska je zcela odlišná od struktury zemědělských podniků a farem ve starých členských státech Evropské unie. Takže druhá záležitost – opakuji – vyjednání toho, aby nedošlo k zastropování plateb podle velikosti farmy, významně by to poškodilo české a moravské zemědělce a farmáře.

A konečně za třetí – otázka nemožnosti financování národními rozpočty, resp. rovné podmínky ve financování národními rozpočty. Protože rozpočtovou soutěž ve financování podpory zemědělství a venkova s takovými tygry, jako je Francie, Itálie, Spolková republika Německo nebo jiné tradiční členské státy Evropské unie, nemůže český státní rozpočet zvládnout, ať už tady bude vládnout vláda pravicová, středová nebo levicová.

Dovolte mi, abych poněkud netypicky pro tyto a následující dny a měsíce, dámy a pánové, prohlásil, že sociální demokracie bude podporovat všechny rozumné postoje a návrhy vlády, které povedou k vyjednání

dobré společné zemědělské politiky pro naše zemědělce a potravináře. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále se do rozpravy hlásil pan zpravodaj, kterému udělují slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Reforma společné zemědělské politiky je našimi zemědělci netrpělivě očekávána, a to především z pohledu odstranění nerovností mezi starými a novými členskými zeměmi. Cílem reformy je zvýšení efektivity společné zemědělské politiky a zvýšení konkurenceschopnosti evropského zemědělství. K tomuto cíli bychom měli dojít v souladu s využitím produkčního potenciálu zemědělství všech členských zemí Evropské unie. Zdůrazňuji všech, nikoliv tedy jen některých.

Návrhy reformy zatím zaznívaly jen ve velmi obecné a nekonkrétní rovině. Já osobně velmi pozitivně vnímám souhlasný přístup nevládních zemědělských organizací a vlády.

Prioritou pro Českou republiku by mělo být především prosadit spravedlivé podmínky, a tudíž nepřipustit diskriminaci českých zemědělců zastropováním nebo degresivitou přímých plateb. Naši zemědělci nesmějí být znevýhodněni díky specifické zvláštnosti, kterou je to, že 70 % půdy je obděláváno velkými podniky. Zemědělské podniky nesmí být trestány za rozvoj svého podnikání vyvolaný tvrdou konkurencí na trhu. Podle Zemědělského svazu by zavedení stropů plateb mělo z celé Evropské unie největší dopad právě na české zemědělce. Strop by mohl způsobit, že až 45 % zemědělské půdy v České republice by se mohlo dostat do režimu bez přímých plateb, což by vedlo české zemědělství k dalšímu útlumu.

Významnou prioritou musí být také zachování dvou pilířů plateb. Silný by měl být zejména první pilíř sloužící ke kompenzaci zvýšených nákladů placených na hektar, jak je vyžadováno Evropskou unií. Tyto kompenzace by měly být plně hrazeny ze zdrojů Evropské unie bez národního dofinancování.

Dále je důležité prosazování návrhu na základní sazbu přímých plateb na hektar zemědělské půdy, a to alespoň ve výši 65 % průměru přímých plateb v zemích Evropské unie.

Programy ozelenění v rámci prvního pilíře na dodatečné plošné platby by měly být omezeny maximálně do 20 % přímých plateb z důvodu značné administrativní náročnosti pro zemědělce i kontrolní orgány a také z důvodu již existujících systémů kontrol podmíněnosti, tzv. cross-compliance, a GAEC – dobrý zemědělský a environmentální stav.

Nové požadavky na ozelenění společné zemědělské politiky je nutné prosazovat hlavně ve druhém pilíři, a to včetně ponechání LFA v rámci tohoto

pilíře. Druhý pilíř určený na Program rozvoje venkova by měl být hrazen ze zdrojů Evropské unie s částečným národním kofinancováním. Cíleně jím pak podpořit sociální činnost a konkurenceschopnost venkova, podporu inovací, posílit tzv. zelená opatření a dále např. zvýšit podíl prostředků na modernizaci zemědělských podniků.

Měla by být hájena celková výše ročního rozpočtu Evropské unie pro společnou zemědělskou politiku ve výši 55 mld. eur. Pro zemědělce v České republice je nutné nepodporovat uvažovaný přesun prostředků z prvního do druhého pilíře a v případě snížení rozpočtu obhajovat spíše než výši dotací prosazování rovnosti podmínek pro členské země Evropské unie.

Postupný náběh přímých plateb v nových členských zemích EU od 25 % v roce 2004 do 100 % nižších nákladů v roce 2013 způsobil pokles zemědělské produkce nových zemí. V roce 2009 tak podle Zemědělského svazu činila jejich zemědělská produkce pouze 15,3 % produkce EU-27, přičemž výměra zemědělské půdy EU-12 činila 28,9 %, což je téměř dvojnásobek.

V nové reformě společné zemědělské politiky by měl být ponechán článek 68 s možností použít minimálně 10 % z celkových sazeb k řešení národních specifik, tzn. na restrukturalizaci a posílení klíčových, citlivých či ohrožených agrárních sektorů, jako mléko, přezývkavci, chmel, bramborový škrob.

Z důvodu velkých výkyvů tržních cen komodit a z důvodu, že končí kvóty na bramborový škrob a v roce 2015 skončí kvóty na mléko, bude nutné v prvním pilíři posílit tržní opatření, která by měla pružněji čelit cenovým výkyvům. Je nutné prodloužit platnost kvót a reformy cukru do roku 2020.

Dále je dle mého názoru nutné, aby se přímé platby a další produkční a tržní podpory poskytovaly pouze aktivním zemědělcům, přičemž za aktivního zemědělce by měla být považována právnická nebo fyzická osoba podnikající v zemědělské prvovýrobě, tj. produkující zemědělské výrobky.

Je požadováno také výrazné zjednodušení druhého pilíře, tím je myšleno omezení počtu opatření. Zejména je důležité se zaměřit na posílení podpory investic a inovací. Důvodem je nedostatek kapitálu – na hektar půdy v České republice připadá 35,4 % průměrné hodnoty aktiv EU-27 a zadluženost k vlastnímu kapitálu je 29,3 %, tedy téměř dvojnásobná, než je průměr EU-27.

V rámci nových cílů ozelenění se musí zapojit i investice na řešení životního prostředí, řešení změn klimatu, řešení rizik a řízení krizí, včetně vytvoření fondů nepojistitelných škod s postupným uplatňováním pojištění příjmů. Národním vládám členských zemí by měla být umožněna větší flexibilita při rozhodování o těchto otázkách.

Daňové zatížení příjmů ze společné zemědělské politiky musí být stejné ve všech státech EU-27.

Národní podpory a dotace hrazené z rozpočtů jednotlivých zemí také mají významný vliv na konkurenceschopnost zemědělských podniků jednotlivých zemí Evropské unie. O konkurenceschopnosti zemědělství rozhoduje ekonomická síla dané země a možnosti státního rozpočtu. Proto je nutné, aby v rámci reformy byla postupně přijímána sjednocující pravidla pro strukturu i výši národních podpor. Jako příklad bych uvedl přímé platby. V některých zemích jsou tyto platby u příjemců zdaňovány, v jiných zemích zdaňovány nejsou.

Platby zemědělců z rozpočtu Evropské unie jsou podmíněny povinnostmi zemědělců plnit ve srovnání se zeměmi mimo Evropskou unii vyšší nároky na ochranu životního prostředí, pohodu zvířat apod. Z toho pak vyplývá, že uvedené platby by měly především podpořit konkurenceschopnost jednotlivých zemědělských podniků.

Zemědělci ze zemí Evropské unie musí usilovat – a také by měli – být pro občany Evropské unie vyšší zárukou plnění standardů kvality a zárukou vyšší bezpečnosti potravin.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Mám zde přihlášku – faktickou poznámku – pan poslanec Radim Fiala. (Nehlásí se k ní.) Tak ho odmazávám. Další přihlášená je paní poslankyně Váhalová, které tímto uděluji slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, navážu na své předřečníky.

Společná zemědělská politika patří mezi jednu z nejdůležitějších politik Evropské unie. Tomu odpovídá i její celkový objem vynaložených prostředků v rámci rozpočtu Evropské unie. Zemědělský sektor se bude v období let 2007 až 2013 podílet na výdajích z evropského rozpočtu v průměru cca 40 %. V roce 2010 na zemědělství, rozvoj venkova a ochranu životního prostředí bylo vynaloženo cca 60 mld. eur. Podle údajů Státního zemědělského intervenčního fondu celková výplata dotačních titulů společné zemědělské politiky v roce 2010 pro české zemědělce činila v roce 2010 cca 35 mld. korun.

Jenom tato čísla ukazují, nakolik je důležité zachování společné zemědělské politiky České republiky. V tomto smyslu vítám, že si i naše současná vláda uvědomuje tuto důležitost, když v rámcové pozici uvádí – cituji: “Je v zájmu České republiky, aby společná zemědělská politika byla příští programovací období zachována jako společná politika a aby došlo ke zvýšení její funkčnosti a efektivity.”

V této souvislosti bude velmi důležité, aby reformovaná společná zemědělská politika po roce 2013 byla silnou společnou politikou, založenou na dvou pilířích, která povede k zajištění spravedlivého zacházení mezi zemědělci v rámci celé Evropské unie, včetně spravedlivé alokace přímých plateb mezi členskými státy. Současná politika společné zemědělské politiky totiž stále nemá stejné podmínky pro všechny členské státy a to je potřeba změnit. S ohledem na velký podíl větších zemědělských podniků v českém zemědělství je třeba také vyjednat, aby přímé platby nebyly omezeny podle kritéria velikosti zemědělského podniku. Bude důležité prosadit, aby agrární dotace do budoucna mohli pobírat jen aktivní zemědělci. Vzhledem k tomu, že pocházím z Moravskoslezského kraje, byla bych ráda, aby se možnosti přímých plateb vztahovaly také na rekultivace bývalých dolů pro zemědělské nebo krajinotvorné účely.

Abychom těchto cílů dosáhli, čeká českou vládu náročná řada jednání doma i v zahraničí, včetně dohadování kompromisů, a zejména vytváření aliancí podobně smýšlejících zemí a hledání konsensu.

Společná zemědělská politika vyžaduje však také silný rozpočet Evropské unie. Požadavek české vlády na udržení výše rozpočtu Evropské unie na úrovni 1 % hrubého národního důchodu Evropské unie v tomto ohledu není dobrý. Domnívám se totiž, že Česká republika by měla usilovat o zvýšení rozpočtu Evropské unie nad tento rámec, aby byl dostatek prostředků na společnou zemědělskou a kohezní politiku.

Hlavním cílem této vlády při jednání by mělo být maximální prodloužení období, kdy je Česká republika čistým příjemcem.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. V tuto chvíli nemám další přihlášku do všeobecné rozpravy, tak se zeptám, jestli se někdo hlásí. Není tomu tak, končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné.

Vidím, že se hlásí pan zpravodaj. Uděluji vám slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Já jsem avizoval, že navrhnu usnesení k tomuto bodu. Zatím jsem neregistroval, že by někdo jiný navrhoval jiné usnesení. Takže znovu zopakují text usnesení:

Poslanecká sněmovna

1. bere na vědomí Sdělení Komise Společná zemědělská politika do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky;

2. je názoru, že reformovaná společná zemědělská politika po roce 2013 by měla být silnou společnou politikou založenou na dvou pilířích, která povede k zajištění spravedlivého zacházení mezi zemědělci v rámci

celé EU, včetně spravedlivé alokace přímých plateb mezi členskými státy;

3. odmítá jakékoliv snahy o financování prvního pilíře společné zemědělské politiky z vnitrostátní úrovně;

4. nepovažuje za vhodné omezovat přímé platby podle kritéria velikosti zemědělského podniku;

5. je názoru, aby při stanovení alokace finanční pomoci na rozvoj venkova mezi členskými státy byl uplatňován jednotný přístup založený na objektivních kritériích;

6. schvaluje dosavadní pozici vlády ke Sdělení Komise Společná zemědělská politika do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky.

Tolik návrh usnesení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Táži se, jestli se ještě někdo další hlásí do podobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít pan ministr ještě závěrečné slovo.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Paní předsedající, děkuji ještě za možnost vystoupení. Děkuji za ten jednotný hlas, kterým budeme a zatím společně s nevládními organizacemi prosazujeme naši pozici České republiky v Evropě.

Chtěl bych ale upozornit, že mnoho slov někdy v rámci diplomatických vyjednávání škodí a daleko účinnější je, když se na bilaterálních jednáních s ministry bavíme o konkrétních věcech. A to je národní obálka. Byl bych velice rád, kdyby Česká republika, která někdy v této zemědělské branži byla vnímána jako zlobivé dítě, které neustále mělo připomínky, ale ve finále skoro nikdy nepodpořilo žádnou deklaraci... Tak že jsme se z tohoto vymanili a poprvé v historii i český ministr zemědělství je lídrem nějaké skupiny, která úspěšně prosadila například v této fázi první blok proti cappingu.

Byl bych rád, kdybychom nebyli vnímáni jako zlobivé dítě v Evropě ještě z druhého pohledu – že na jedné straně říkáme některými hlasy “měl by se ten rozpočet na zemědělství snižovat, ten celkový evropský” a na druhé straně říkáme jako Česká republika “chceme více domů, na českou obálku”.

Zároveň naše pláče, to, že se máme špatně – chtěl bych fakt upozornit: Podívejme se na čísla, která budou platit v roce 2013. Český zemědělec bude nad průměrem Evropské unie. Pojdme si toto vytyčit jako cíl a mít to i nadále jako cíl, abychom minimálně tyto pozice udrželi i po roce 2013. Pak to bude velmi, velmi dobré.

Takže děkuji za pozornost a děkuji za spolupráci.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za závěrečné slovo.

A nyní už můžeme hlasovat o návrhu usnesení, které zde přednesl zpravodaj.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 152. Z přihlášených 125 pro 108, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já končím projednávání tohoto bodu.

Předávám slovo předsedkyni klubu Věcí veřejných Kristýně Kočí. Prosím.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych požádala o pauzu na jednání poslaneckého klubu Věcí veřejných v délce hodina a půl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já tomuto požadavku vyhovuji a vyhláším pauzu do 11 hodin 30 minut, na kdy, připomínám, byla svolána 15. schůze Poslanecké sněmovny.

(Schůze přerušena v 10.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, dovoluji mi, abych zahájil další jednací bod Sněmovny, kterým je nyní odpolední bod

103. Ústní interpelace

Nyní zahajujeme interpelace na premiéra České republiky. Asi dobře víte, že premiér je omluven, účastní se jednání Evropské rady. My jsme ovšem přesto vylosovali za účasti ověřovatelů pořadí poslanců, v němž budou podávat ústní interpelace na předsedu vlády právě v čase od 14.30 do 16 hodin, nebo možná nevyužijeme celý tento čas, a pak tedy na ostatní členy vlády.

Interpelací na ostatní členy vlády je 42, interpelací na premiéra je méně – 12. Proto bych rád upozornil na jednu věc. Skončí-li interpelace na premiéra, což bude zřejmě před vypršením časového limitu, zahájíme okamžitě interpelace na ministry. Proto bych chtěl požádat všechny ministry, kterých se interpelace týkají a nejsou omluveni, aby počítali s tím, že in-

terpelace na ministry začne zřejmě výrazně dříve, než je předpokládán čas, a aby tady tedy byli přítomni. Velmi prosím, abychom mohli hladce jednat, aby s tím počítali jak ministři, tak poslanci, že interpelace na členy vlády začnou dříve.

Nyní již nicméně přikročíme k interpelacím na premiéra. První interpelací je interpelace poslance Václava Klučky ve věci projednávání bezpečnostní strategie České republiky.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane premiére, je mi líto, že v situaci, kdy se pomaličku rodí vládní krize, koaliční krize, jste v Bruselu, a dokonce v Bruselu, který je zaplaven demonstracemi a vodní děla policie tam stříkají po lidech, kteří demonstrijí proti úsporám v Evropské unii.

Ale k věci. Bezpečnostní strategie České republiky je základním dokumentem bezpečnostní politiky. Je to vládní dokument zpracovaný ve spolupráci s Kancelářím prezidenta republiky a Parlamentem České republiky s cílem hledat nadstranické přístupy k otázkám bezpečnosti.

Pane premiére, je to vládní dokument. Mám si tedy znovu myslet, že tento vládní dokument nebude projednávám Poslaneckou sněmovnou? Že tedy otázky vnitřní a vnější bezpečnosti, energetické bezpečnosti, nesmírně významné oblasti v životě této společnosti, České republiky, nebude projednáván Poslaneckou sněmovnou? Já vás vyzývám z tohoto místa, abyste v této věci zjednal nápravu a konečnou verzi zpracovanou vládou poslal k projednání Poslanecké sněmovně.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším interpelujícím na premiéra je poslanec Josef Tancoš ve věci územních limitů. Ale není tady přítomen, takže můžeme jít dále.

Dalším interpelujícím je pan poslanec Jan Látka ve věci šetření na hasičích. Připraví se pan poslanec Ladislav Šincl. Pan poslanec Látka, prosím.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný premiére. Nápad šetřit na hasičích se vaší vládě doopravdy nepovedl. Hasiči jsou totiž složkou, která svou dobrovolnou činností minimalizuje škody a šetří nám tím nemalé prostředky. Úspora na nich se nám tedy nemusí vyplatit. Šetřit je samozřejmě správné, ale proč ne na záležitostech typu tunelu Blanka, který má být kvůli špatně napsané smlouvě o 10 miliard dražší? Na hasiče, stejně jako na policii, dopadlo snížení objemu mezd, omezují se provozní náklady, nákupy pohonných hmot a věcných prostředků požární ochrany, jako jsou hadice HASIL apod.

Nebudou se kupovat plošiny, nové stříkačky, nekoupí se nové žebříky. Dobrovolným hasičům jsou sníženy příspěvky na pořízení techniky. Hasiči slibují, že letos se sníženým rozpočtem ještě přežijí, ale nebude na doplňování zásob a na opravy. Může však být ještě hůř.

Hasiči nezachraňují pouze majetky, ale také životy, a jsou proto pro občany mnohem důležitější než ostatní zaměstnanci veřejné správy. Mnohdy jsou oni těmi hrdiny a lidmi, které chválíme za statečnost, když pomohou především k záchraně životů. Šetřit na hasičích je jako říci: nevadí, když někdo shoří nebo někdo utone. Vláda má asi jiné priority, než je včasný příjezd dobře vybavených záchranářů k havárii či živelné katastrofě.

Nemohu nezpomenout památného výroku ministra Johna: Hasiči jsou úžasní, zvládnou to i se starou technikou. Stejně úžasným hasičům pak krátce po omezení jejich mzdových prostředků a drastickém seškrtnání provozních prostředků předával diplomy za zásluhy po podzimních povodních. Ti stejní úžasní hasiči se dnes svými podpisy přidávají k petici policejních sborů a odborů za odvolání ministra vnitra.

Jak to tedy tato vláda s hasiči skutečně myslí? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Nyní bych požádal pana poslance Ladislava Šincla ve věci sjednocení sazby DPH, připraví se pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný premiére, vaše vláda připravuje změny sazeb daně z přidané hodnoty. Jde o sjednocení 10procentní sazby a základní 20procentní sazby v jednu 17,5procentní. Tuto změnu považuji za nespravedlivou vůči sociálně slabším skupinám obyvatel a důchodcům a téměř každé české rodině. Vaše plánovaná změna DPH zvedne cenu vody nebo palivového dříví, hromadné dopravy, vstupenek na kulturní akce a sportovní zápasy, knih a časopisů, ale také léků. Vaším opatřením více než polovina zvýšených výdajů padne na dražší potraviny. Roční zdražení tepla v panelákovém bytě bude vyšší o 1 200 až 2 100 Kč. Zvýší se cena chleba, atd., atd.

Je jasné, že změna DPH postihne především rodiny s nižšími příjmy. Například pro rodiny s dětmi by to znamenalo měsíčně vyšší náklady o více než 500 Kč. Pro domácnost, kde žijí mladí rodiče, jejich děti a prarodiče, by sjednocení sazeb znamenalo vyšší náklady více než o 586 Kč. Rodina s jedním dítětem a manželkou na mateřské vydá měsíčně až 1 000 Kč navíc. Je pravděpodobné, že tyto zvýšené výdaje pošlou do pásma chudoby zejména ty rodiny, které sice příjmově ještě nepatří do pásma chudoby, ale které hranici chudoby překročí právě onou pětistovkou

či tisícikorunou pravidelných výdajů navíc. Přitom v Evropské unii používá jednu sazbu DPH pouze Dánsko, ostatní země mají dvě či tři sazby.

Pane premiére, vaše ODS ve svém předvolebním programu mimo jiné doslova psala: Zjednodušíme daňové zákony, zároveň udržíme daně na současné úrovni, atd., atd. Ani slovo o výši daňové kvóty. Z tohoto důvodu se dotazují: Proč jste lidem v České republice před volbami lhali a zdali se aspoň trochu stydíte za svoje lži?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Další interpelující je poslanec Jiří Paroubek pod pěkným titulem Quo usque tandem. Prosím, pane poslanče. Dalším interpelujícím bude opět pan poslanec Ladislav Šincl.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný pane premiére, vláda pod vaším vedením zažívá horké chvíle. Ještě v prosinci se objevil skandál opravdu monumentálních rozměrů. Kauza obřích úplatků připravovaných na Ministerstvu životního prostředí vedla k odchodu ministra Drobila z vlády, ne však z poslaneckého mandátu a z vysoké politiky. Zůstává dál členem vedení ODS. Vedla také k prvnímu hlasování o nedůvěře vládě pod vaším vedením v novém volebním období.

Teď má stejný, ba dokonce ještě větší morální problém váš ministr obrany a další místopředseda ODS Vondra. Za evropského předsednictví Evropské unie, za které ve vládě zodpovídá, došlo k nehospodárnému čerpání peněz prostřednictvím firmy ProMoPro v řádech zřejmě několika set milionů korun. Obvyklá teze koaličních politiků i řady takzvaných nezávislých žurnalistů je, že je třeba věc řádně vyšetřit, a tedy hlavně dlouho vyšetřovat. Nic proti tomu, aby se zjistila případná kriminální podstata činnosti lidí v týmu pana tehdejšího místopředsedy vlády a současného ministra obrany Vondry i případná komplicita ministra eventuálním kriminálním pozadí případu. Nechci hovořit o případném začunkování případu. I to je ovšem možné.

Za zřetelnou a na první pohled jasnou nehospodárnost čerpání finančních prostředků na evropské předsednictví byl a je politicky zodpovědný ministr. A na politickou odpovědnost nejsou žádné paragrafy v zákonech. Buď je, anebo není!

Ještě nevyčpěla jedna kauza, a už pan ministr Vondra měl na krku kauzu další. Tentokrát – a pan ministr o věci dobře věděl – poslal do České televize Vojenskou policii, aby vyšacovala jednu z jejích redakcí. Útok na svobodu slova jak vyšitý. Nemožný ve svobodném světě, ale obvyklý ve světě Kaddáfího či Mugabeho.

Každá z těchto kauz by ve standardní demokratické zemi vedla k odcho-

du politika, jehož se to týká, do politického starobince. Nejspíše i k odchodu vlády jako celku.

Pane premiére, quo usque tandem? Jak dlouho bude ještě členem vaší vlády člověk politicky odpovědný za zlodějnu a totalitní útok po zuby ozbrojeného komanda na svobodu slova?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poprosím Ladislava Šincla. Bude interpelovat ve věci sjednocené sazby DPH podruhé.

Poslanec Ladislav Šincl: Pane předsedající, mám tady několik hodně interpelací na našeho pana premiéra, ale jelikož je nepřítomen, tak si dovoluji svoje interpelace stáhnout a počkat – dočkat se doby, až tady bude na interpelacích fyzicky přítomen. Ještě se mi to podařilo – snad nikdy, nebo jenom jednou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže další interpelace Ladislava Šincla se ruší. A ještě požádám pana poslance Jana Látku.

Avizuji, že zřejmě poměrně brzy interpelace na premiéra skončí a bude máme moc zahájit interpelace na ministry. Takže poprosím všechny, pravděpodobně bychom mohli velmi brzy začít interpelace na ministry. Doufám, že se ministři a poslanci na tento blok dostaví brzo.

Prosím, pan poslanec Látko.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, zneklidňuje mě kauza ProMoPro, na které má velký podíl sám ministr Vondra. Nikdy nedokázal jasně a jednoznačně vyvrátit, proč s tím nemá nic společného. Omezil se na neustálé opakování tvrzení, že jde o cílenou kampaň proti němu. Z dostupných informací si nedovolím tvrdit, že šlo o porušení zákona. V každém případě však jde o manažerské a politické selhání. Kdo nám ale zaručí, že se po nějaké době nebude opakovat a státní pokladnu to může přijít ještě dráž? Za neméně závažnou považuji i skutečnost, že pan ministr nedělal již několik měsíců nic jiného, než se obhajuje, sám sebe, místo toho, aby řešil zájmy svého resortu. Alexandr Vondra v této kauze opakovaně nemluvil pravdu a ze zveřejněných dokumentů je zřejmé, že byl o věci informován, a tedy i zodpovědný za moznou finanční ztrátu. Připočtu-li zcela bezprecedentní zásah Vojenské policie v České televizi, který nelze považovat jinak než za závažný a nepochopitelný exodus, i sněmovní výbor pro obranu a bezpečnost jednoznačně označil zásah Vojenské policie v České televizi za naprosto nepřiměřený.

Na základě těchto faktů se vás ptám, pane premiére: Skutečně si myslíte, že Alexandr Vondra je ministrem na svém místě? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To znamená, že pak už je tady jenom interpelace Jana Látky ve věci – a to ruší.

Tím pádem jsme vyčerpali interpelace – všechny na premiéra Petra Nečase.

Mohli bychom rovnou přistoupit k interpelacím na ministry vlády. To bychom tady museli mít ministra Kamila Jankovského. (Hlas z pléna: Je omluven, nemocen.) Omluven? A nemocen. Omlouvám se, že jsem to tady zřejmě někde nepostřehl. Udělám si v tom pořádek. Takže ministr Jankovský je omluven z důvodu nemoci. Mám tady omluvu ministra Kalouska... Ano, už jsem našel Jankovského, takže omlouvám se, měl jsem to tady vidět. Ten je opravdu omluven.

Pak je tady omluva ministra Pospíšila z důvodu konání semináře v Senátu. Mám určité pochyby o tom, že konání semináře je srovnatelné s konáním interpelací v Poslanecké sněmovně. Ale nicméně to budeme muset řešit na vedení Sněmovny. Já si myslím, že nelze omluvit interpelace členů vlády ve Sněmovně jakýmkoliv seminářem. Nicméně zřejmě asi nedocílím toho, aby se tady ministr Pospíšil dostavil.

Pak je tady omluva Martina Kocourka, Karla Schwarzenberga, Petra Nečase, Josefa Dobeše, Radka Johna. Takže tolik omluvy ministrů.

A teď se dívám, kdo je tady z poslanců. Pan poslankyně Halíková, to znamená, že bychom mohli zahájit projednávání interpelací na ministry.

Požádám paní poslankyni Halíkovou, která bude interpelovat ministra Kamila Jankovského ve věci cenových map. Pak se připraví pan poslanec Jan Látko, který bude interpelovat nepřítomného Miroslava Kalouska. Teď prosím paní poslankyni Miladu Halíkovou, může svou interpelaci přečíst.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji, pane místopředsedo. Mám několik otázek na nepřítomného pana ministra Jankovského, které jsem chtěla původně položit už minulý týden, ale bohužel interpelace se nekonaly, a dnes tady pan ministr a celá řada jeho kolegů z vlády opět není. Takže aspoň touto formou.

Jak předejit možným sporům při sjednávání výše nájemného po skončení platnosti zákona o jeho regulaci, tomu měly být nápomocny, nebo dokonce zabránit podle opakovaného vyjádření pana ministra tolik očekávané cenové mapy. Ty Ministerstvo pro místní rozvoj objednalo u soukromé firmy. To, co je zatím k dispozici, je ale obrovským zklamáním. Nejde jen o to, že v době zveřejnění obsahují tyto slibované cenové mapy pouze 10 % měst, ale vyvolaly značné dohady o zvolené metodice jejich zpracování, tedy co do výpočtu v odborných posudcích vlastně bylo zahrnuto.

Zvláště když jste, pane ministře, prohlásil, že mají sloužit především jako pomůcka pro uzavírání dohod mezi pronajímateli a nájemníky, aby

se nemuseli složitě soudit. Takže na toto téma mi dovolte několik otázek.

Kdy budou vlastně cenové mapy dokončeny pro další města, tedy těch chybějících 90 %, a v jakých termínech pak počítáte s jejich další aktualizací? Zda a kdy počítáte s jejich větší rozlišovací schopností, tedy nejenom pro jedno město jako celek, ale také příslušnou městskou část podle stáří domů, provedené revitalizace a podobně. To všechno bylo původně slibováno. Kdy počítáte s hodnocením užitečnosti cenových map z pohledu vámi deklarovaného účelu usnadnění jednání mezi pronajímateli a nájemníky i z hlediska možného rozhodování soudu? A zda již víte, vážený pane ministře, jak vysoké budou roční náklady nejenom na dohotovení těchto cenových map, ale v příštím období i na jejich aktualizaci.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Teď je tu pan poslanec Látko, který bude interpelovat omluveného Miroslava Kalouska.

Poslanec Jan Látko: Děkuji. Vážený pane ministře, o zrušení stravenek budu bojovat do posledního dechu, prohlásil ministr financí Miroslav Kalousek. To byste nám snad, pane ministře, neudělal. Parciální benefity jsou diskriminační pro ty, kteří je nemají. Chtěl bych, aby tady byly rovné podmínky pro všechny.

Myslím, že sám, pane ministře, nevěříte bulváru v otázce možného nakupování erotických služeb za stravenky místo teplé stravy. Myslím si, že zrušení daňové uznatelnosti příspěvku na stravování ve formě stravenek bude mít vážné důsledky pro zaměstnance i podnikatelskou sféru. Závodní stravování využívají téměř čtyři miliony zaměstnanců, a to především malých a středních firem. Pominu-li ekonomickou stránku věci, bude mít zrušení stravenek bezesporu negativní vliv na stravovací návyky zaměstnanců, protože povede ke konzumaci méně vhodné stravy a v nevhodném prostředí. Zcela likvidační je tento návrh pro cca 17 tisíc podnikatelů provozujících restaurační zařízení, u nichž stravenky tvoří 50 i více procent celkového obratu. Podnikatelé přitom investovali nemalé částky, aby ve svých provozech splnili náročné hygienické podmínky, které jsou podmínkou pro poskytování stravovacích služeb. Důsledkem očekávaného výpadku tržeb ze stravenek bude vysoká ztrátovost nebo i zánik těchto restaurací včetně rušení pracovních míst. Předpokládá daňové úspory může být pouze zbožným přáním, protože se dá předpokládat snížení odvodu DPH a také daně z příjmu bude v poklesu obratu restaurací.

Nechcete, pane ministře, tuto záležitost ještě zvážit a předhodnotit? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádala pana poslance Votavu Václava na také nepřítomného Jiřího Pospíšila. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, budu citovat z dopisu, ze stížnosti:

V dopoledních hodinách nás neočekávaně navštívili vykonavatelé exekutorského úřadu s tím, že jdou vykonávat exekuci na majetek mého syna. Pro doplnění uvádím, že jsme se zřekli svého syna pro jeho aroganci, nekomunikativnost a hrubé chování vůči rodičům. Jedenáct let u nás nebydlí a z výše uvedeného jsme mu s manželkou nechali v roce 2006 zrušit jeho trvalý pobyt na naší adrese. Po mém příjezdu z práce seděl vykonavatel exekutorského úřadu v kuchyni a řekl mi, že jde vykonávat soudní rozhodnutí na exekuci majetku mého syna. Pro úplnost uvádím, že mě nenechal ani toto rozhodnutí přečíst. Písemně jsem doložil zrušení trvalého pobytu syna na mé adrese. I přes tuto skutečnost a naše protesty začali provádět exekuci. Vykonavatelé exekučního úřadu arogantním způsobem oblepili veškeré prokazatelně naše věci, které absolutně neměly vztah k synovi, který u nás nemá absolutně nic. Byly zapsány do soupisu, mimo jiné i lednička a mrazák, s tím, že obsah nahází do vany, resp. vydraží na chodbě domu, rovněž tak zapsán počítač, který je využíván pro manželčino podnikání. Do soupisu chtěli zapsat i mé dlouhé zbraně, jsem myslivec, a mé dva lovecké psy. Po šesti hodinách psychického teroru manželka souhlasila se zaplacením 35 tisíc korun na místě a s následnými splátkami 4 tisíc korun jen proto, aby naše věci zůstaly v bytě. Poté odstranili nálepky, ne všechny, manželku, která byla před zhroucením, nechali podepsat zápis. Já jsem si ho chtěl před podpisem pročíst, což mi bylo znemožněno s vysvětlením, že nemají čas. Rovněž tak mi neumožnili pořídit fotokopii, přestože tuto skutečnost uvedli do zápisu.

Tolik citace z dopisu ze stížnosti.

Pane ministře, takové jednání je nehorázné, skandální a zřejmě i nezákonné! Předal jsem vám citovaný dopis se stížností osobně a věřím, že bude také řádně prošetřena. Věřím, že v takovýchto případech bude z vaší strany proti těmto exekutorům postupováno se vší rozhodností.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď jenom sdělím takovou informaci, kterou jsem možná měl sdělit na začátku. Byla učiněna dohoda mezi poslaneckými kluby, že Sněmovna dnes nebude po ústních interpelacích pokračovat dalšími body. Vzhledem k tomu, že máme poměrně slušnou bilanci, tak sněmovna by po ústních interpelacích skončila. Po 18. hodině se s jednáním nepočítá. To je informace pro dnešní program.

Teď bych poprosil Jiřího Paroubka, který bude interpelovat ministra Leoše Hegera ve věci projektů eHealth a hrozba rozsáhlých škod v resortu zdravotnictví. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, zhruba v polovině ledna letošního roku jsem se na vás obrátil s písemnou interpelací, jejímž předmětem byly dotazy na realizaci některých projektů spolufinancovaných ze zdrojů Evropské unie. Upozornil jsem vás na případy, kdy vysoutěžené, smluvně uzavřené projekty nejsou realizovány a pod různými záminkami se jejich realizace odkládá či se podmiňuje dalšími a dalšími dodatečnými požadavky, které nebyly v nedávném, prakticky půl roku uzavřeném výběrovém řízení vznášeny. To podle mého názoru budí rozpaky nad důvodností postupu úředníků vašeho ministerstva. Jako příklad jsem pak uvedl informace, které mám k dispozici ve věci projektu komplexní zajištění IS/ICT, který byl v loňském roce i řádně vysoutěžen a rozhodnut ještě vaší předchůdkyní a bez výhrad a pochybností signován a není podle mých informací dodnes realizován.

Uvedl jsem též, že k jiným projektům se ministerstvo chová odlišně. Například na kontroverzní projekt IZIP, který je samotnou správnou radou VZP, resp. jejími členy rozporován a kritizován. Na tuto interpelaci jsem obdržel písemnou odpověď. S omluvou ostatním přítomným, pane ministře – ve své politické kariéře jsem kromě funkce samosprávy byl také ministrem pro místní rozvoj a předsedou vlády. Jsem tedy v této oblasti dobře orientován. Způsob, který jste k vyřízení zvolil, lze v lepším případě považovat za nepodařený žert, v horším případě jej musím nazvat formou až urážlivou. Doručil jste mi odpověď a v příloze zhruba 8 kg materiálů k předmětnému případu. Po chvíli rozladění jsem však nechal materiál prostudovat svým právníkům a ti našli tak závažná pochybení, že jsem se rozhodl interpelaci opakovat.

Vaše ministerstvo nejen že neustále formálně vznáší technicky nesmyslné připomínky, ale především neposkytuje smluvně upravenou součinnost, a materiály, které jsou chráněny obchodním tajemstvím, autorským zákonem jako určitá řešení, postupujete externím spolupracovníkům a posuzovatelům, což může vážně ohrozit hospodářskou soutěž. O této skutečnosti budu informovat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a také Úřad Úřad pro ochranu osobních údajů. Hlubší analýzou jsem zjistil, že obdobný postup uplatňuje vaše ministerstvo vcelku rutině. Jedná se o celou řadu projektů, které bych tady mohl jmenovat, ale nemám k tomu časový prostor. Je jich asi osm.

Nečinnost Ministerstva zdravotnictví ohrožuje celou realizaci projektu eHealth, ale i celou reformu zdravotnictví jako celek. Toto je buď u vysoutěžených, ale nerealizovaných projektů cesta k arbitráži, a tedy ke ško-

dám, u odkládaných projektů cesta ke ztrátám prostředků, které můžeme získat z prostředků Evropské unie.

Pane ministře, neposílejte mi tlustospisy materiálů, ale začněte v této oblasti konat. V opačném případě budete plně zodpovědný za stav, který vaše nečinnost způsobí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď mi dovolu, abych požádal ministra Leoše Hegera, aby se vyjádřil k této interpelaci v rozsahu stanovených pěti minut. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dovolu mi, abych na vaši interpelaci odpověděl ve dvou krocích. Začnu s projektem, který jste citoval. Jedná se o komplexní zpracování výpočetního systému pro správu agend na ministerstvo a správu agend v organizacích, které ministerstvo řídí, tzv. IS/ICT.

Tento projekt byl od začátku mého nástupu na ministerstvo zkoumán. Byl jsem na něj opakovaně upozorňován jako na projekt, který je velmi atypický. Já bych jenom pro informaci Poslanecké sněmovny si dovolil říci, že se jedná o tzv. soft IT projekt v hodnotě okolo 600 milionů, který byl regulérně zahájen, a to analýzou. Ještě před tím zahájením bylo, jak pan poslanec Paroubek poznamenal, provedeno výběrové řízení a firma, kterou soutěž vyhrála, zahájila analýzu.

Já jsem byl svými předchůdci opakovaně ujišťován, že projekt je po té analýze přerušitelný, pokud se ukáže, že neřeší některé věci, které by ministerstvo reálně potřebovalo řešit. Po analýze se opravdu ukázalo, že ten projekt nespecifikuje řadu agend, které probíhají na Ministerstvu zdravotnictví a které tam probíhají velmi dobře. Navíc celé zadání projektu umožnilo firmě, aby vypracovala takovou konkrétní přípravu, která mnohým agendám velmi nevyhovuje. My jsme postupovali podle smlouvy s firmou, využili jsme všechny termíny. Já je tady v tomto momentě nejsem schopen z hlavy reprodukovat. Momentálně je celá možnost znovu posuzována znalci, kteří byli vybráni pro tento znalecký posudek.

Je to typický projekt hrazený z peněz Evropské unie, který má své kontroverze, je extrémně drahý, a my se stále snažíme zjistit, zda by bylo možno ještě využít peníze, které k tomu projektu byly alokovány, lepším a užitečným způsobem.

Já doufám, že Poslanecká sněmovna mi dá za pravdu, že si projekt, který má řešit běžné správní agendy a je v řádu stamilionů, zasluhuje opravdu mimořádnou pozornost.

Dovolil bych si k tomu ještě podotknout, že kauzu projektu IZIP, o které jste se zmínil, řeší Všeobecná zdravotní pojišťovna a je to její výlučnou zále-

žitostí. Projekt IZIP je nyní zkoumán v kompetenci správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Na závěr své odpovědi jsem chtěl ještě říci, že Ministerstvo zdravotnictví na žebříčku úspěšnosti čerpání projektů funguje na prvním místě a je často dáváno za vzor, jak dokáže projekty z Evropské unie administrovat. Mě osobně velmi mrzí, že jsme tam narazili na projekt, který po přehodnocení není považován úplně za optimální a že jsme ho nuceni přehodnocovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Paroubek má prostor pro reakci. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane ministře, já musím říci, že hlubší analýzou jsem zjistil, že obdobný postup uplatňuje vaše ministerstvo vcelku rutinně.

Jedná se například o projekt komplexní řešení bezpečnosti v resortu zdravotnictví, který je vysoutěžen včetně ceny na zhruba 130 mil. Kč, ale nerealizuje se. Projekt řízení projektového portfolia IS/ICT je vysoutěžen za 98 mil. Kč, ale je pozastaven. Projekt úprava resortních registrů a konsolidace dat v návaznosti na základní registry ještě nebyl soutěžen, hrozí tedy ztráta financí z Evropské unie. Projekt elektronická zdravotní dokumentace ještě nebyl soutěžen. Hrozí ztráta financí z Evropské unie. Projekt elektronické předepisování léků nebyl soutěžen, hrozí ztráta financování prostředků z Evropské unie. Projekt elektronická identifikace pojištěnce a poskytovatele zdravotních služeb ještě nesoutěžen, hrozí ztráta financování peněz z Evropské unie.

Mohl bych hovořit ještě delší čas, tedy jen souhrnně. Leží projekty manažerský informační systém, dále Eduamed, projekt elektronické spisové služby apod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ještě pan ministr bude k tomu vystupovat. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já bych si k tomu dovolil doplnit, že první zmíněný projekt, komplexní řízení bezpečnosti, je velmi úzce spjat s projektem IS/ICT, který jsem zde citoval, a patří do sféry přehodnocování.

Pokud je mi známo, tak projekt, který se týká registrů, je velmi ostře sledován ze strany Ministerstva zdravotnictví a je vypsáno výběrové řízení. Ministerstvo zdravotnictví předělalo pravidla na výběrová řízení, a tím tento projekt byl oddálen, protože ztráty, které jsou ze zkušeností v oblasti softwarových projektů, jsou velmi výrazné.

Projekt na elektronickou preskripci se, myslím, týká Státního ústavu pro kontrolu léčiv.

Pokud jde o detaily ostatních projektů, tak si vás dovoluji dodatečně písemně informovat, jak se věci mají.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže můžeme ukončit tuto interpelaci a přikročit k další. Tou je interpelace Václava Klučky na nepřítomného Radka Johna ve věci ochrany zasahujících při výjezdech IZS. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Radek John je nepřítomen, jeho počítač je tady na stole přítomen, nevím, jestli funguje nebo nefunguje, aby slyšel, co řeknu.

Interpelace je skutečně vstřícná. Ta interpelace chce, abychom se zabývali ochranou zasahujících příslušníků a pracovníků při výjezdech integrovaného záchranného systému.

Já už jsem tady, myslím, včera říkal, že integrovaný záchranný systém má tři základní složky. Jedna složka je ozbrojená bezpečnostní složka Policie České republiky, jedna složka je neozbrojená bezpečnostní služba týkající se práce hasičů a třetí věc je pracovní, to jsou záchranáři z rychlé zdravotní služby. Z této úrovně služebního zákona a obecně zákoníku práce vyplývá také to, jak jsou tito lidé chráněni při své náročné práci při mimořádných situacích souvisejících s výjezdy integrovaného záchranného systému.

Já bych vyzval tímto pana ministra Johna, aby pomohl k analýze rizik souvisejících s výjezdy příslušníků a aby se vypracovala legislativní úprava ne na úrovni poslanecké iniciativy, ale vlády, která by řešila nerovnosti v ochraně zasahujících lidí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já také děkuji za dodržení časového limitu.

Požádám Ivana Ohlídala, který chce také interpelovat nepřítomného Radka Johna ve věci šikany českých občanů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, chci vás interpelovat ve věci, ve které jsem se již angažoval několikrát v minulosti. Tehdy jsem v této věci interpeloval bývalého premiéra Fischera.

Oč se jedná? Jedná se o to, že čeští občané při svých cestách do Německa jsou někdy i hluboko ve vnitrozemí Německa šikanováni německou policií. Šikanování spočívá v tom, že jsou jim prohlížena auta za naprosto nevhodných podmínek, že jsou dokonce podrobováni potupným

tělesným prohlídkám a dalším projevům hrubého jednání ze strany německé policie. Toto jednání skutečně vypadá, že dokonce odpovídá organizovanému počinání německé policie. Jinými slovy řečeno, dochází zde k šikaně a možná i diskriminaci českých občanů z pozice německého státu, což je naprosto nepřijatelné a je to v rozporu s pravidly schengenského prostoru.

Proto vás chci, nepřítomný pane ministře, požádat, abyste se v této věci silně angažoval, aby došlo k zabránění takovému jednání ze strany německé policie vůči českým občanům v budoucnosti. Chci vás také požádat, pokud si netroufáte tuto akci sám provést, abyste spolupracoval s ministrem zahraničí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. A teď je dalším pan poslanec Antonín Sedša. Opět na Radka Johna ve věci ekonomické situace v resortu Ministerstva vnitra. Prosím, pane poslanče, můžete.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane místopředsedo vlády, při projednávání rozpočtu Ministerstva vnitra jsme upozorňovali na podhodnocení provozních nákladů zejména u Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky, které bude mít negativní dopady na rozsah a kvalitu poskytovaných služeb, zejména na bezpečnost občanů naší země. Odhad scházejících prostředků je minimálně 600 mil. korun. Nyní jste, pane ministře, prozřel a předkládáte vládě návrh na navýšení provozních nákladů. Konkrétně se jedná o výši 342 mil. korun Policii České republiky a téměř 67 mil. korun Hasičskému záchrannému sboru, které mají být použity zejména na nákup pohonných hmot, ochranných pomůcek a dalšího materiálu.

Vážený pane ministře, přiznáte, že jste neměl dobré informace při projednávání státního rozpočtu? Nebo jste již tehdy neřikal členům výboru pro obranu a bezpečnost pravdu o kritické situaci v resortu? Vámi navrhované finanční prostředky jdou na úkor mzdových prostředků, konkrétně jde o trvalé snížení 714 míst v Policii České republiky a 134 míst u hasičů. Ptám se vás, pane ministře, kde je váš závazek, který jste deklaroval, že mzdy řadovým příslušníkům bezpečnostních sborů neklesnou pod 6,3 %? Protože tohle jste mohl slíbnout pouze za předpokladu, že převedete ušetřené mzdové prostředky na platy příslušníků, což po vašem návrhu nebude možné.

Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď pan poslanec Roman Sklenák, který bude interpelovat přítomného ministra Víta Bárta ve

věci zpoplatnění úseku dálnice D1. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pak se připraví Ladislav Šincl.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já ve své interpelaci navážu na aktivity mnoha občanů z Brna a okolí včetně primátora města Brna a starostů brněnských městských částí, kteří se na vás ve svých dopisech, výzvách a peticích opakovaně obracejí s prosbou, abyste přehodnotil vaše rozhodnutí o zpoplatnění dálnice D1 v úseku mezi městskou částí Brno-Slatina a Kývalkou.

Dovolím si uvést, že tento dříve nezpoplatněný uvedený úsek dálnice D1 nahrazoval dosud nevystavěnou část velkého městského okruhu v jižní části města Brna a plnil tak významnou úlohu při ochraně před hlukem a znečištěním v obytných částech města. Po rozhodnutí o zpoplatnění se bohužel nestalo to, že by si všichni řidiči šli zakoupit dálniční kupon, ale mnoho z nich situaci řeší tak, že dálnici objíždějí. Tím se v městských částech a obcích u dálnice dramaticky zvýšila dopravní zátěž a samozřejmě se i zhoršily podmínky pro život. Například centrem městské části Brno-Bosonohy nyní projíždí až 17 tisíc aut denně a hluchost a emise se zvýšily natolik, že jsou překračovány povolené hygienické limity. Vaším rozhodnutím tak bylo v podstatě zmařeno dlouholeté úsilí o zklidnění obytných ulic v městských částech a obcích i již zmíněné provedené investice například na výstavbu protihlukových stěn u dálnice.

Zaznamenal jsem vaše vyjádření, že důvodem zpoplatnění tohoto úseku dálnice je potřeba zvýšit příjmy Státního fondu dopravní infrastruktury. Je však otázkou, zda příjmy získané tímto zpoplatněním nebudou podstatně nižší než výdaje na opravu lidského zdraví a na opravy silnic zničených nárůstem dopravní zátěže v okolních obcích.

Proto se vás, pane ministře, ptám – za prvé: Bylo rozhodnutí o zpoplatnění uvedeného úseku dálnice D1 podepřeno nějakou analýzou všech možných důsledků tohoto rozhodnutí, nebo šlo o vaše čistě intuitivní rozhodnutí? Za druhé: Jste ochoten vyhodnotit důsledky tohoto rozhodnutí a případně je přehodnotit? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Slovo má ministr dopravy Vít Bárta. Prosím.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi v první řadě říci, že na to, že někde se neoprávněně dálnice platí a někde se neoprávněně dálnice neplatí, nepotřebuji dělat žádnou analýzu. K tomu mi opravdu, ale opravdu stačí zdravý rozum. Jestliže v Ostravě se jezdí, nebo respektive jezdilo Ostravou za poplatek po dálnici a vedle toho v Mladé Boleslavi, v Berouně

a v Brně se jezdilo zadarmo, tak nepotřebuji žádnou analýzu, ale jenom zdravý rozum k tomu, abych konstatoval, že vůči Ostravákům je to jednoznačně a jednoznačně nefér.

A já jako ministr jsem měl jen jednu – jen jednu volbu: buď i v Ostravě se přestane platit, nebo se férově bude platit všude. Já jsem zlý, ošklivý podnikatel, který ví, že musí sehnat každou korunu do státní kasy pro to, aby stavěl silnice pro změnu nejenom v Moravskoslezském kraji, a z tohoto hlediska jsem jednal tak, že jsem zpoplatnil důsledně všechny tyto dálniční úseky, jak v Berouně, tak v Mladé Boleslavi, tak v Brně, a samozřejmě v Ostravě zůstalo zpoplatněno.

Podotýkám, že kdybych šel obrácenou cestou, ještě bych zmenšil výběr pro Státní fond dopravní infrastruktury, ze kterého financujeme výstavbu dolních dálnic.

Nicméně teď k faktům. Vy jste říkal, že došlo k odlivu z dálnice v Brně na ostatní komunikace. Nedošlo. Máme automatický systém, který nám počítá průjezdy po dálnici, a já vás ujišťuji, že je pro ministra dopravy nesmírně inspirující, že množství dopravy na D1, potom co se tento úsek zpoplatnil, se ale sebemenším způsobem nezměnilo. Těch aut tam jezdí pořád stejně. Naopak, co se týče hygienických norem, o kterých hovoříte, tak tady naše poslankyně Kočí s dalšími poslanci prosadila úpravu zákona o ovzduší tak, že naopak v případě zásadní situace z hlediska životního prostředí není nutno jezdit po dálnici se známkou. Jinými slovy řečeno, obé je ošetřeno, a proto ze všech uvedených důvodů nemíním nijak ustupovat ze svých pozic, i když nejsou populární.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě poprosím pana poslance Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Vážený pane ministře, já mám informace z měření, která proběhla v minulých dnech. A skutečně v městské části Brno-Bosonohy jsou hygienické limity překračovány, čili pokud tato situace nastala, tak potom by se mělo stát to, o čem jste hovořil, aby bylo možné po dálnici jezdit i bez dálničních známek.

K číslu, co jste uvedl, že nedošlo k odlivu. Proti tomu nejsem schopen argumentovat jinak než tak, abych vás pozval do městské části Brno-Bosonohy a promluvil si s těmi obyvateli, kteří tam bydlí, a požíval se na tu situaci. Skutečně nárůst dopravy tam je. A pokud říkáte, že po dálnici D1 jezdí stejné množství aut, tak to je možné tím, že se zvyšuje vůbec provoz na dálnici. Ale ti občané, co tam bydlí, vědí své, takže až tam zavítáte, tak oni vám to jistě řeknou.

Ještě poslední poznámka. Dovolte k tomu, co jste říkal, že někde se neoprávněně platí a někde se neplatí. Tady právě problém je v tom, že ti

lidé si kupony nekoupili. Čili jak vy říkáte, zdravý rozum podle mého názoru v tomto nezafungoval, protože došlo k paradoxní situaci, že místo aby se jezdilo po komunikacích, které jsou k tomu určeny, tedy po dálnici prioritně, tak se jezdí někde jinde uprostřed obce. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Může ještě pan ministr na to reagovat, tak se ho ptám. Prosím, aby ještě využil dvou minut, které má k dispozici.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážený pane poslanče, na D1 v tom úseku Brna, o kterém hovoříte, podle mého časového harmonogramu se dnes budu nacházet v 7 hodin večer a slibuji, že na vás budu myslet.

Z druhé strany se omlouvám a se vši pokorou vám říkám, že nemohu a neustoupím z toho, aby jakýkoli úsek dálnice byl někde nezpoplatněn. Protože takových situací, jako je v Brně, existuje – znovu opakuji – v Mladé Boleslavi, v Berouně, v Ostravě, v Praze a v řadě dalších míst České republiky. A já prostě nemohu ostatním občanům vysvětlit, proč by Brňáci měli mít vůči ostatním nějakou výhodu.

Naopak, znovu připomínám, že všechny ty úseky měříme a že od doby, co je tam povinná známka, se tam nezměnil průjezd. A říkat, že průjezd se nezmenšil, protože mezitím ubylo automobilů, promiňte, ale s tímto argumentem jednoznačně nemohu souhlasit.

Samozřejmě – znovu opakuji – rozumím situaci v Bosonohách, je mi to líto, ale z tohoto hlediska, pokud hygienické normy nejsou dodrženy, tak toto v tu chvíli není kompetence ministra dopravy, ale je to kompetence na komunální úrovni, která musí být naplněna. Je mi líto.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dnes je to tady samá pokora. Prosím pana poslance Ladislava Šincla.

Poslanec Ladislav Šincl: Tak teď to pokora nebude.

Vážený pane nepřítomný ministře, nedávno jsem obdržel dopis od starostky městského obvodu Ostravy Radvanice a Bartovice. Dovolte mi, abych z tohoto dopisu jen kousek citoval.

Zde se píše: Obyvatelé ostravského městského obvodu Radvanice a Bartovice již ode dne 20. 2. 2011 porušují zákon. To je datum, kdy jsme v Radvanicích a Bartovicích vyčerpali roční smogový limit. Evropská směrnice stanoví, že maximální povolená doba, po kterou může množství poléťavého prachu PM10 v ovzduší překročit denní limit 50 mikrogramů na metr krychlový, je 35 dní v roce. Nadechnout se v Ostravě je tedy od tohoto data ilegální. Kdybychom chtěli dodržet evropskou legislativu, museli bychom se zhluboka nadechnout a do konce roku vydržet nedýchat.

Za loňský rok byl v městském obvodu Radvanice a Bartovice denní limit prachu v ovzduší překročen podle údajů Českého hydrometeorologického ústavu 148krát. Letos trvalo pouhých 28 dnů od Nového roku, kdy bylo nutné vyhlásit na Ostravsku první letošní smogovou situaci.

Směrnice bývá na Ostravsku kvůli velmi špatné kvalitě ovzduší porušována v první polovině února každoročně. Ostravský městský obvod Radvanice a Bartovice je jedním z nejznečištěnějších míst v Evropské unii. Jsme přesvědčeni, že dochází k porušení práv na příznivé životní prostředí, protože limity pro polétavý prach, které mohou být podle zákona překročeny maximálně 35krát ročně, vyletěly v uplynulých dnech nad povolený limit více než 100krát.

Napomoci k řešení situace na Ostravsku může novela o ochraně ovzduší. A je nepochopitelné, proč vládní koalice stáhla návrh novely zákona. Vypadá to, že poslanci kritickou situaci na Ostravsku řešit nechtějí, protože množství jedů, které tady lidé dýchají, patří k nejvyšším v Evropské unii.

Co se týče dopravy, tak Ministerstvo dopravy znovu zamítlo žádost ostravského primátora Petra Kajnara o to, aby řidiči mohli Ostravou projíždět po dálnici zadarmo. Vedení města usiluje o výjimku rušící zpoplatnění městského úseku dálnice D1 hlavně proto, že by pomohla zlepšit zdejší ovzduší – atd. atd.

Pane ministře, text tohoto dopisu mi mluví z duše, a tak se vás dotazuji, kdy konečně bude do Poslanecké sněmovny předložen návrh novely zákona o ochraně ovzduší, který by pomohl tuto situaci řešit. Nejdřív bylo slibováno, že to bude v říjnu, pak v listopadu, pak v prosinci, pak v lednu, a už je březen a stále nic. Kdy se dočkáme?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ladislav Šincl tu ovšem nemá svého ministra, takže bude dále vystupovat Jiří Petrů, který také nemá Miroslava Kalouska. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Připraví se Jan Látko – a zaplaťpánbůh dorazil ministr školství Josef Dobeš, takže máme ministra.

Prosím, pane poslanče, můžete.

Poslanec Jiří Petrů: Dámy a pánové, vážený pane ministře, v poslední době se na mě obrátilo několik starostů ve věci státní instituce Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, tedy resortní organizace spadající pod odborný dohled Ministerstva financí, a jejího přístupu vzhledem k obcím a městům. Konkrétně se jedná o neposkytování potřebných informací při úplatných převodech pozemků. Úřad tvrdí, že znalecké posudky, které nechal vyhotovit pro potřeby úplatného převodu nemovitostí, jsou pouze interním materiálem úřadu a na základě interního předpisu jim

je nemůže poskytnout. Obec se tak dostává do situace, kdy buď akceptuje cenu, často pod tlakem, nebo pozemek nezíská.

Pro ověření jsem navštívil odloučené pracoviště spolu se starostou jednoho města a požádal jsem o nahlédnutí do znaleckého posudku. Poprvé se mně jako poslanci stalo, že mi tato informace nebyla podána. Proto jsem se rozhodl pro dnešní interpelaci.

Vážený pane ministře, jak má starosta města obhájit cenu kupovaného pozemku před zastupitelstvem města, když nezná jeho relevantní cenu, a to jakoukoli? Buď dle cenového předpisu, či v místě a čase obvyklou. Jak se mají zastupitelé rozhodnout, zda není pro město výhodnější pozemek nekupovat, protože cena navýšená oproti znaleckému posudku je neúměrná, a raději změnit trasu či polohu stavby? Nemá být, pane ministře, kupní smlouva vždy vyvážená, tedy prodávající a kupující mají mít veškeré informace? Jak může potom v kupních smlouvách být uvedeno, že prodávající a kupující shodně prohlašují, že si tuto smlouvu před jejím podpisem přečetli, že byla uzavřena po vzájemném projednání podle jejich pravé a svobodné vůle, určitě, vážně a srozumitelně, nikoliv v tísní a za nápadně nevýhodných podmínek?

Pan ministře, neposkytuje stávající postup úřadu velký prostor pracovníkům pro manipulaci s cenou nemovitostí? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dále pan poslanec Jan Látko bude interpelovat ministra školství Josefa Dobeše, to je 11. interpelace v pořadí. Pak bude Ladislav Šincl. Takže prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, jste členem vlády, která se prohlašuje za vládu rozpočtové odpovědnosti, a já bych od vás rád některá vysvětlení. Je mi úplně jedno, zdali jste psal, nebo nepsal seminární práci své podřízené Jany Machákové, nebo ne. Jsem znepokojen hlavně některými finančními záležitostmi, které se kolem vámi řízeného ministerstva dějí. Je to především podivné výběrové řízení na zakázku 1,5 milionu korun, které vypsala váš resort zcela nestandardním způsobem. Zdá se, že šlo jen o formalitu a o možném vítězi bylo dopředu rozhodnuto. Nemohu se ubránit podezření z netransparentnosti a možné manipulace. Byl bych rovněž rád, abyste veřejně vysvětlil statistické odměny, které jste rozdál jen několika vybraným úředníkům ministerstva. Rozdáván takto vysokých odměn úředníkům v době, kdy vláda škrtná sta i tisíce korun důchodcům, rodinám s dětmi a zdravotně postiženým, je to zcela nepochopitelné a nezodpovědné.

Jak je to, tedy, pane ministře, se 145 tisíci pro ředitelku vašeho odboru Janu Machákovou za prosinec 2010? Se 114 tisíci ředitelce odboru Lucii Kubovičové za listopad 2010? Se 129 tisíci pro tiskového mluvčího Václava

Koukolíčka za prosinec 2010 či 140 tisíce jako nástupní plat po zkušební době, ale dokonce 185 tisíce pro ředitele personálního oddělení Ludka Havránka?

Nechci srovnávat třeba s ústavními činiteli. Myslíte si ale, pane ministře, že si výše jmenovaní zaslouží tato finanční ohodnocení více než například hasiči, policie nebo záchranáři? Jestli si to skutečně myslíte, měl byste asi zvážit své setrvání ve funkci ministra. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím pana poslance Dobeše.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, tam byly dva typy dotazů. Prvním bylo pochybné výběrové řízení. Nebylo specifikováno, co to bylo za výběrové řízení. Nicméně předpokládám – a v kuloárech mi můj kolega, který s vámi mluvil, řekl – že se jedná o výběrové řízení na srovnávací zkoušky 5. a 9. ročníků, jestli se nemýlím.

Tato výběrová řízení byla dvě, obě byla naprosto transparentní. Byla přesně vypsána doba na podání nabídek. A teď co je transparentní, co nikdy nebylo: byli zveřejněni nejen výherci, ale byl zveřejněn každý účastník, kritéria, podle jakých to bylo vybíráno. To znamená jednoznačně transparentní. Byla dvě výběrová řízení. První bylo na vedení projektu k srovnávacím zkouškám a druhé výběrové řízení, jak já říkám, na stavební dozor, tzn. firmu, která bude hlídat ten velký tendr, který bude na tu velkou firmu, která bude dělat IT řešení srovnávacích zkoušek.

Já jsem zdědil státní maturity, které jsou desetkrát dražší, než jsou státní maturity na Slovensku. Jsou byrokratické. A moje úvaha byla: Vytvořme projekt, měňme firmu, která garantuje projekt, měňme firmu, která bude hlídat celý projekt, a pak si takto obrnění troufneme do velkého výběrového řízení, které bude na srovnávací zkoušky. Srovnávací zkoušky budou přes počítač, budou rychlé a jednoduché.

Takže podstatné proto je, že tam byly jasné zadané podmínky, ty byly zveřejněny a všechny výsledky výběrového řízení byly zveřejněny. Každý se může podívat, jak to dopadlo podle kritérií, a podívat se na vítěznou firmu i na všechny ostatní firmy. Co je transparentnější než tohle?

Odměny na ministerstvu. Je potřeba říct věci tady na mikrofon, tak jak jsou. Odměny se udělovaly poté, co zbyly peníze za rok 2010. Bylo to 3,9 milionu. Role ministra je taková, že rozdělil jednotlivým náměstkům ty 3,9 milionu podle počtu jejich podřízených, to byla první moje role, a odměnil svoje náměstky, to je druhá věc. Já jsem udělil odměny od nuly po maximum 100 tisíc. Byl náměstek, který nedostal ani korunu, a byli dva náměstci, kteří dostali 100 tisíc. Jestli u mě někdo pracuje za 189 tisíc, to je nesmysl. Všichni

zaměstnanci, kteří tam jsou, jsou podle tabulek, jako na všech ministerstvech, takže je tam odměna v tabulkách plus osobní ohodnocení. A to, co říkáte a co bylo zveřejněno v novinách, nebyla pravda.

Co se týče některých odměn, které byly, já vám nebudu tohle potvrzovat, ale můžu vám říct, že jsem neuděloval odměny. Já jsem udělil náměstkům a vrchním ředitelům, nejvyšší odměna byla dvakrát 100 tisíc, nebudu říkat komu. Takže zatím takto.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Látko.

Poslanec Jan Látko: Já nemám důvod vám nevěřit, pane ministře, ale vy jste nikde nedementoval to, co bylo v novinách. Mě zastavují občané ve městě a ptají se mě, jak je možné, že tiskový mluvčí 130 tisíc a další. Já jsem dalek, abych někomu záviděl po zásluze vydělané peníze, ale ono se to těžko vysvětluje. Protože, víte, my jsme zde vnímáni jako politici obecně, ne jako politici napravo, nalevo nebo politici koaliční. A jestliže tedy tato vláda nastolila škrtačí trend, šetření mnohdy za každou cenu, tak já si myslím, že tyto věci bychom neměli nechávat procházet tiskem jen tak. Oni si to pak lidé špatně přebírají. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan ministr bude reagovat, má na to dvě minuty.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Já jsem na to speciálně svolal tiskovou konferenci, kde jsem všechny tyhle, jak já říkám, pseudokauzy vysvětloval. Není už garancí ministra, že všechno takhle je zveřejněno. Já jsem tam jel jednu pseudokauzu za druhou, přerušil jsem tehdy dovolenou, kterou jsem měl po narození syna, a měl jsem speciální tiskovou konferenci. To byla první věc.

Druhá věc – můj trend na ministerstvu. Já se výrazně snažím zeštíhlit aparát, který je nesmírně byrokratický. Já jsem zdědil asi 470 kmenových zaměstnanců. Dovedu si představit, že ten aparát může být výrazně štíhlejší. Já jsem zdědil 17 příspěvkových organizací, tzv. malých ministerstev, které kromě toho, že spotřebovávají finanční prostředky, tak zatěžují školy v regionálním školství množstvím papírů. A můj trend je toto odbourat. Tento rok se zeštíhlí z těch 17 dvě trojice v jedno, takže z šesti budu mít dvě příspěvkové organizace. Chci pokračovat dál. Takže mi věřte, že můj trend je mít štíhlý pružný úřad, kde chci mít dobře zaplacené a odolné úředníky proti korupci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A to je pravděpodobně poslední slovo k této interpelaci. Další už bude pan poslanec Ladislav Šincl,

opět na nepřítomného Tomáše Chalupu, otázky ovzduší na Ostravsku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincí: Pane předsedající, problémů s životním prostředím je úplná hromada v našem kraji. A jelikož dnes – a mě to už neudivuje – chybí pan premiér Nečas, pan ministr Jankovský, Kalousek, Pospíšil, John, Kocourek a i tzv. můj pan ministr životního prostředí, pan Chalupa, mě to ani nebaví už říkat interpelace do zdi, aby mi potom odpovídal jeho nějaký pobočník či poradce a potom mi psali nějaké zprávy. Proto bych vás chtěl požádat, jestli byste toto mohli opravdu řešit ve vedení Poslanecké sněmovny. A ty další interpelace si schovám, až nastane doba, kdy páni ministři či pan premiér sem opravdu přijdou mezi nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych chtěl říct Antonínu Sedovi, že jsem obdržel omluvu Alexandra Vondry, který se nezúčastní interpelací, s tím, že je připraven vám odpovědět písemně. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, pane místopředsedo. Ano, já jsem domluven s panem ministrem na tomtéž.

Vážený pane ministře, jistě se shodneme na tom, že je ostudou naší armády, když se ve čtvrté brigádě rychlého nasazení pět let kradlo. Kradlo se ve dne, v noci, v létě, v zimě. Kradlo se ve velkém a tak, že vojákům scházely uniformy, boty, batohy, opasky, a dokonce i spodní prádlo. Bylo by to i k smíchu, kdyby se nejednalo o elitní útvar, jehož vojáci jsou v současné době nasazení v Afghánistánu a kde bývalý náčelník štábu útvaru ze sledovaného období dnes působí na generálním štábu jako zástupce velitele společného operačního centra, které velí všem zahraničním operacím české armády.

Vážený pane ministře, podle veřejných informací tuto zlodějnou šetří Vojenská policie. Nicméně se domnívám, že tomuto skandálu mohla předejít inventura skladů, za kterou je odpovědný každý armádní velitel. Proto se ptám, pane ministře: Prověří vaše inspekce okolnosti, které vedly k mnohaleté zlodějně? Prověříte, jakým způsobem a zda vůbec probíhaly inventury materiálů ve skladu Vojenského útvaru Žatec? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tím jsme interpelaci vyřešili. Nyní prosím pan poslanec Václav Klučka, 14. interpelace na Radka Johna, tedy 14. v pořadí samozřejmě. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Ano, děkuji, pane místopředsedo. Čtrnáctá

v pořadí a jenom chci říct, že Radek John tady dnes má 9 interpelací ze 42. A znovu konstatuji, že ten jeho počítač je tady na stole, takže možná tady někde v budově je.

Cizinecká policie byla zrušena, de facto. Byla rekonstruována a příslušníci cizinecké policie byli povoláni do různých útvarů včetně, a to byla myslím dokonce většina, těch, kteří přišli do Prahy. Má interpelace spočívá v tom, že přitom, kdy představoval ministr John pana policejního prezidenta Lessyho ve výboru pro obranu a bezpečnost, tak zároveň řekl, že probíhá analýza jakýchsi rizik spojených s tím, co vzniklo v situaci kolem vnitřní bezpečnosti po zrušení cizinecké policie. Já bych strašně toužil po tom, kdyby takováto analýza se nám dostala minimálně na úroveň výboru pro obranu a bezpečnost. Protože v situaci, kdy byla aféra kolem německého masa, které snad mělo být nějakým způsobem kontaminováno a vozilo se přes Polsko do České republiky, a upozorňovaly na to některé zdroje, že to takto je, jsme prostě nebyli schopni nahradit to, co v té práci konala cizinecká policie. Toť jedna věc.

A druhá věc. Tím, že povolám příslušníka do Prahy, tím se mi přece musí zákonitě zvýšit náklady na toho příslušníka: ubytování, proplácení stravy nebo cokoliv. Já nevím, jak to je, jestli tedy je pravdou to, že ty náklady se zvedly a zvedly se v už tak malém rozpočtu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď pan poslanec Jiří Paroubek bude interpelovat pana ministra Miloše Hegeera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, 16. prosince minulého roku jsem vás interpeloval ve věci podezřelých zakázek v resortu Ministerstva zdravotnictví, které byly proplaceny doktoru Vychodilovi Otakarovi, bývalému poslanci Občanské demokratické strany, z objednávky hlavního hygienika Michaela Víta. Opakovaně jsem vás žádal o poskytnutí kompletního písemného výstupu činnosti doktora Vychodila, kterému byly z veřejných prostředků poskytnuty více než 4 miliony korun na tzv. analytickou činnost v oblasti ochrany veřejného zdraví. Výstupy činnosti doktora Vychodila jste mi slíbil poskytnout jak na půdě Poslanecké sněmovny, tak v odpovědích na mé dopisy. Bohužel musím konstatovat, že jsem je do dnešního dne neobdržel.

Táži se vás tedy za prvé, proč nebyl čas více než tři měsíců dostatečný k tomu, abych od vás obdržel písemné či v elektronické podobě výstupy analýz placené ze státního rozpočtu. Za druhé, kdy budu mít možnost se s těmito výstupy seznámit já a odborná veřejnost. A doplňující otázka: Nemyslíte si, že průtahy zaslání dokumentů způsobují další pochybnosti o kvalitě a rozsahu plnění a regulérnosti výběrového řízení?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď prosím pana ministra Leoše Hegera – pět minut prostoru.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče Paroubku, ve věci vaší interpelace číslo 15 Zveřejnění výsledků podezřelých zakázek hlavního hygienika musím říci, že se jednak omlouvám za nedostatek v komunikaci v dopisu ze 14. ledna letošního roku, kterým jsem odpovídal na vaší interpelaci, kde nebyly připojeny přílohy číslo 2, což jsou faktury 1 až 13, a příloha číslo 3, ve které je pracovní náplň doktorky Karly Říhové a doktora Vychodila. Tento nedostatek se stal při kompletování spisu vaší odpovědi a obě přílohy vám budou zaslány. Dále vám budou zaslány výstupy činnosti doktora Vychodila, které byly vypracovány jak pro Ministerstvo zdravotnictví, tak pro Zdravotní ústav v Ostravě. Případnou konzultaci k daným odborným materiálům vám poskytne osobně pan hlavní hygienik doktor Vít, budete-li to požadovat.

Chtěl jsem jenom připomenout, že celková částka, kterou Ministerstvo zdravotnictví doktoru Vychodilovi vyplatilo, není podle mých údajů uváděných 4,5 milionu korun, ale 2 miliony 71 tisíc 192 korun bez DPH. Přitom poptávkové řízení řádně proběhlo před uzavřením smlouvy číslo 369/07 ze dne 28. 8. 2007. K poptávkovému řízení na smlouvu o poskytování služeb v oblasti strategického poradenství je veden spis. Součástí spisu je oslovení tří subjektů, což byl doktor Vychodil, inženýr Lanč a ten Invest, s. r. o., z Prahy. Rozhodujícím výběrovým kritériem byla cena a doktor Vychodil vyhrál v tomto řízení nejnižší cenou, která se lišila o cca 300 tisíc oproti dalším zájemcům. Následně byla ve spolupráci s oddělením právním vypracována smlouva, kterou podepsoval pan tehdejší první náměstek Marek Šnajdr, ta smlouva byla na období jednoho roku, od září 2007 do srpna 2008. Ostatní zakázky byly výrazně nižšího plnění, a byl proto oslovován pouze jeden uchazeč a jeho ceny byly na trhu obvyklé. To se jednalo tedy o rok před rokem 2007. Do roku 2007 nebyl na ministerstvu vnitřní předpis, který by reguloval zadávání veřejných zakázek, a to zadávání se řídilo obecným zněním zákona o veřejných zakázkách.

Dodal bych k tomu, že aby to bylo naprosto jasné a transparentní, vydal jsem letos v lednu příkaz ministra číslo 2/2011 Zásady při zadávání veřejných zakázek podle zákona číslo 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, který jasně definuje práva a povinnosti jednotlivých vedoucích pozic na Ministerstvu zdravotnictví v rámci výběrových řízení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím pana poslance Paroubka, aby ještě doplnil svou interpelaci.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, budu se určitě těšit jak na kopii faktur, tak zejména na výstupy činnosti toho pána.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme tedy ukončit tuto interpelaci. Tou další je interpelace paní poslankyně Milady Halíkové, která bude interpelovat nepřítomného ministra Kamila Jankovského – Státní fond rozvoje bydlení.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, je mi velice líto, že k prioritám této vlády, ale bohužel žádné polistopadové vlády nepatřila a nepatří politika bydlení.

Jedním z mála nástrojů bytové politiky je Státní fond rozvoje bydlení. V Poslanecké sněmovně zazněl ze strany opozičních poslanců opakovaně návrh na posílení prostředků do tohoto fondu, ale nestalo se. Zejména programy Panel a nyní Nový panel, ale i další programy financované z tohoto fondu jsou vážně ohroženy. Vy sám, pane ministře, jste opakovaně, mimo jiné i na programové konferenci Věcí veřejných, hovořil o tom, že budete usilovat o obnovení zejména programu Nový panel, kterým Státní fond rozvoje bydlení poskytoval dotace na úroky z úvěrů na modernizaci a rekonstrukci domů panelových i nepanelových. V době, kdy panuje značná nejistota i v programu Zelená úsporám, se pro stavebníky i pro stavební firmy stává toto vaše prohlášení a zejména řešení této problematiky velice důležité.

Proto mi dovoluji na dané téma několik dotazů. Za prvé, zda jste už učinil kroky k obnovení programu Nový panel a jaké, dále, kdy vidíte jeho reálné obnovení. Dále se chci zeptat, zda v tomto případě je již jasné, že podmínky programu budou stejné jako v minulém období, nebo zda se budou měnit a jak. A v neposlední řadě se chci, pane ministře, zeptat, co vás vedlo k personálním změnám ve vedení Státního fondu rozvoje bydlení, když jsme já ani mí kolegové nezaznamenali, že by v jeho fungování doposud docházelo snad k nějakým nesrovnalostem nebo že by k němu byly výhrady. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Na vaše dotazy bude odpovězeno písemně.

S další interpelací vystoupí – vidím, že pan poslanec svoji interpelaci stáhl, tudíž je zde interpelace pana poslance Šincla. Ta je také stažena. Pan poslanec Látka – interpeluje omluveného pana ministra obrany Alexandra Vondru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, zneklidňuje mě kauza ProMoPro, na které máte

velký podíl vy sám. Nikdy jste nedokázal jasně a jednoznačně vyvrátit, proč s tím nemáte nic společného. Omezil jste se na neustálé opakování tvrzení, že jde o cílenou kampaň proti vám.

Z dostupných informací si nedovolím tvrdit, že šlo o vaše porušení zákona. V každém případě však jde o vaše manažerské a politické selhání. Kdo nám ale zaručí, že se to po nějaké době nebude opakovat a státní pokladna to pak může přijít ještě draž?

Za neméně závažnou považuji i skutečnost, že již několik měsíců neděláte nic jiného, než že obhajujete sám sebe místo toho, abyste řešil zájmy resortu. Řekl jste, že jste smlouvy nevyjednával ani nepodepisoval a s většinou jste ani nebyl seznámen. Přitom jste ale rozhodoval o výběru aut a cateringové firmě. Zdá se, že jste v této kauze opakovaně nemluvil pravdu, a ze zveřejněných dokumentů je zjevné, že jste byl o věci informován, a tedy zodpovědný za možnou finanční ztrátu.

Připočtu i zcela bezprecedentní zásah Vojenské policie v České televizi, který nelze považovat za nic jiného než za závažný a nepochopitelný exodus (?!). I sněmovní výbor pro obranu a bezpečnost jednoznačně označil zásah Vojenské policie v České televizi za naprosto nepřiměřený.

Pane ministře, dnes již vašim slovům nevěří ani vaši koaliční partneři z Věcí veřejných a TOP 09. Na základě těchto faktů se vás ptám, pane ministře – nechcete zvážít své setrvání ve funkci? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Na vaši interpelaci vám bude odpovězeno písemně. A je zde další interpelace – pana poslance Václava Votavy na ministra kultury Jiřího Bessera. Prosím, pane poslanče, můžete hovořit.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pana ministra jsem viděl sedět u klavíru. Tak možná příběhne.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Snad vás slyší a dorazí.

Poslanec Václav Votava: Vážený pane ministře, budova Národního technického muzea prošla v letech 2003 až 2011 náročnou a nákladnou rekonstrukcí. Od roku 2006 byla dokonce uzavřena pro návštěvníky. Pokud mám správné informace, bylo vynaloženo na tuto rekonstrukci okolo půl miliardy korun. Slavnostně bylo pak Národní technické muzeum znovu otevřeno v únoru letošního roku.

Myslím si, že Národní technické muzeum patří mezi nejstarší a nejvýznamnější muzea, co se týká techniky v Evropě, a ročně jej navštíví okolo 200 tisíc lidí. O to více mě překvapilo, i s ohledem na dobu rekonstrukce, rozsah rekonstrukce a náklady rekonstrukce, že není zcela

zajištěn bezbariérový přístup pro naše spoluobčany, které bohužel osud upoutal na invalidní vozík. Týká se to především haly s dopravní expozicí. Exponáty jsou zde umístěny také na ochozech haly. A právě k nim je přístup pouze po schodišti. Je mi tedy líto těchto hendikepovaných návštěvníků, že jsou právě o tuto část expozice ochuzeni.

Otázka tedy zní: proč nebyl bezbariérový přístup na ochozy řešen v rámci náročné rekonstrukce budovy a zda bude dodatečně, například výtahem, tento přístup umožněn i lidem upoutaným na invalidní vozík. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní má prostor k odpovědi na interpelace ministr kultury Besser. Prosím. Máte slovo, pane ministře.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Děkuji, paní předsedající. Vážený kolegové, Národní technické muzeum jsem 13. června převzal v takovém stavu, v jakém bylo. Na základě mnoha zjištění do minulosti se nám podařilo zjistit to, že skutečně investice, která do Národního technického muzea šla v té konečné výši, vůbec neodpovídala původnímu záměru. Strohý odhad je – a přesně to dopracováváme – někde kolem 160 % původního záměru. Již z tohoto jistě cítíte, že problém, který v Národním technickém muzeu byl, byl mnohem větší, než by se na první pohled zdálo.

Postoupili jsme velmi rychle k tomu, aby Národní technické muzeum nebylo další roky zavřeno. Bylo zavřeno čtyři roky. Z mého pohledu – a dnes z devítiměsíční zkušenosti z celého procesu – si myslím, že to bylo úplně zbytečné a že celkový proces rekonstrukce nebyl dobře nastaven.

O problému, který nastínil pan poslanec Votava, nevím. Budu ihned kontaktovat nového ředitele pana Ksandra, který dokázal za tři měsíce po svém nástupu Národní technické muzeum otevřít.

Řeknu jenom jedno drobné svědectví o tom, že Národní technické muzeum by bez tohoto zákroku Ministerstva kultury a bez nového ředitele nebylo otevřeno ani v roce 2011. Předchozí vedení neudělalo jediný krok k tomu, aby byla vypsána výběrová řízení nutná právě pro to, aby takováto muzejní instituce byla zprovozněna. To znamená – nebyly připraveny veřejné zakázky na ostrahu, na pokladny a na veškerý servis, který s činností této instituce souvisí. To vše bylo napraveno. V současné době se Národní technické muzeum pohybuje v jakémsi provizoriu. Otevřeno také nebylo v celém komplexu. Je otevřeno pět expozic. A musím říct, že postupně odstraňujeme i některé nedostatky.

Jsem tímto vašim zjištěním překvapen, protože samozřejmě kolaudační rozhodnutí proběhla. Ze své praxe starosty města vím, že naši invalidní spoluobčané jsou ochráněni institucí, která dbá na to, aby byly

zpřístupňovány prostory i pro naše postižené spoluobčany. Situaci prověřím a co nejdříve vám na ni odpovím.

Jinak jsem velice rád, že Národní technické muzeum je zpřístupněno alespoň v rozsahu pěti expozic. A fronty, které u Národního technického muzea můžeme o každém víkendů vidět, jsou důkazem toho, že veřejnost si žádala – byť provizorní – otevření Národního technického muzea.

Váš konkrétní dotaz zodpovím neprodleně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Bude chtít pan poslanec položit ještě doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za odpověď. Já sdílím ten názor, že se asi očekávalo od rekonstrukce Národního technického muzea více a že nemuselo být uzavřeno po takovou dobu. To zjištění – ano – jsem udělal. Navštívil jsem Národní technické muzeum. Prohlédl jsem si nové expozice. Musím říci, že jsem také čekal trochu více. A ptal jsem se, jak je vyřešen bezbariérový přístup. Bylo mi řečeno, že právě na ty ochozy není výtah, není možno vozíčkem zajet, že mohou když tak vynést toho vozíčkáře.

To ale není, myslím, pane ministře, řešení. Už proto, jaké prostředky byly vynaloženy, by určitě bylo dobré i s výtahem něco udělat, aby naši hendikepovaní občané měli možnost si expozice prohlédnout. A jak jste řekla, měla by to být i povinnost, aby ve veřejných budovách takovéto řešení.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan ministr chce ještě reagovat. Máte ještě prostor. Samozřejmě.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Samozřejmě, přijímám znovu vaši kritiku, ale nepřijímám úplně zodpovědnost za ten průběh. Jak říkám – za posledních devět měsíců ano. Tuto konkrétní otázku, kterou jste položil, znovu říkám, se pokusím vyřešit s ředitelem Národního technického muzea.

A hlavní věcí, kterou bych vám rád sdělil, je to, že celé Národní technické muzeum bude skutečně dokončováno. Všechny jeho expozice. I ty, které už jsou v současné době otevřeny, postupně.

Takže ne vše šlo skutečně stačit v tom krátkém čase tří měsíců od nástupu nového ředitele, který přijal ten nový úkol, ne ten starý úkol, tzn. zdržovat a prodlužovat rekonstrukci. Osobně stále ještě doufám, že další účetní prověrky, které provádí pan ředitel Ksandr – zjišťuje a zjišťuje změny dodatečné, dodatečná fakta – přinesou nová zjištění. Ale tato nová zjištění nám nevyřeší současnou situaci. To bychom se skutečně zabývali minulostí a ta by nám nepřinesla to otevření.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní bude následovat interpelace pana poslance Antonína Sedí na ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga, který je omluven. Prosím, pane poslanče, můžete přednést svoji interpelaci.

Poslanec Antonín Seděa: Děkuji. Vážený pane první místopředsedo vlády. Z bývalého režimu podělila Česká republika 12 zastupitelských úřadů v oblasti Iberoameriky. Sám dobře víte, že zrušení úřadu kdekoliv na světě je považováno za akt nepřítelů vítaný. I když pro ministra je to administrativně velmi jednoduché. Od té doby se uzavřely zastupitelské úřady v Bolívii, Ekvádoru, uzavřel se úřad v Managui s tím, že se otevřel úřad v San José. Uzavřely se úřady v Kolumbii a Uruguayi. V rámci škrťů jste uzavřel nově otevřený úřad v Kostarice a poté úřad v Caracasu.

Vážený pane ministře, mohu pochopit skutečnost, že současná zahraniční priorita vlády nesměřuje k Latinské Americe. Nemohu však pochopit skutečnost, že uzavíráním úřadů podřezáváte hospodářské a politické vazby, které naše země v dané oblasti měla. Přitom chod jednotlivého úřadu nepřesahuje 15 mil. Kč ročně, a pokud funguje kvalitně, pak se České republice bohatě vyplatí.

Uvědomujete si, pane ministře, že k Uruguayi máme historický vztah, když v roce 1939 naši zemi poskytlo Montevideo azyl pro náš zastupitelský úřad a pomoc pro naše spoluobčany v době německé okupace? Předpokládám, že máte informace i o tom, že se Montevideo má stát místem a sídlem Latinskoamerického parlamentu? A tento parlament má být transformován na společný parlament pro Evropu a Latinskou Ameriku?

Vážený pane ministře, můžete mi předložit důvody, proč jste uzavřel zastupitelské úřady v Uruguayi a Venezuele? Chystá vaše ministerstvo další uzavírání zastupitelských úřadů? A pokud ano, o které země se bude jednat? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní zde mám přihlášeného pana poslance Václava Klučka, který interpeluje ministra vnitra Radka Johna, který je omluven. Prosím, můžete přednést svoji interpelaci.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, já už dneska podruhé mluvím o bezpečnostní strategii České republiky. Mluvil jsem o ní v interpelaci na předsedu vlády a využívám i interpelace na ministra vnitra, který je v podstatě zapojen jako představitel ministerstva do zpracování velice důležitého dokumentu.

Chtěl bych ho poprosit touto interpelací, aby i on svým vlivem a jed-

náním ve vládě zvrátil tu skutečnost, aby to nebyl pouze vládní dokument, aby to byl dokument projednáváný v této Sněmovně. Vnitřní bezpečnost státu, rizika vnitřní bezpečnosti popsané v bezpečnostní strategii jsou velmi důležité pro občany tohoto státu. Je skutečně zapotřebí, abychom váhu tohoto dokumentu zvýšili tím, že Poslanecká sněmovna ji nejen projedná, ale mým přáním je, i schválí.

Prosím pana ministra, aby v této situaci skutečně udělal všechno, co může, pro splnění tohoto cíle. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní je zde interpelace pana poslance Jiřího Paroubka na ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře účastníci se jakéhosi semináře v Senátu. Jako poslance za Ústecký kraj mě velmi znepokojuje tzv. dvojvládí na Krajském státním zastupitelství v Ústí nad Labem. Poté co byl z funkce odvolán a následně do ní reinstalován dr. Jakovec, je krajským státním zástupcem dosud podle mých informací také dr. Křivanec. Taková situace, soudím, nemá doposud v soustavě justice a státního zastupitelství obdoby. Dva krajští státní zástupci jsou zbytečně placeni ze státního rozpočtu, a to nemalými platy. Komplikace se vyskytují jistě i v tom, koho z nich považovat za faktického vedoucího státního zástupce, s kým komunikovat, jakým způsobem řešit každodenní problém, kdo z nich připojí svůj podpis na důkaz toho, že jménem Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem jedná. Vážný problém však může nastat také tehdy, až dr. Křivanec uspěje u soudu se správním žalobou, kterou zpochybní zrušení svého jmenování, jak máte v úmyslu.

Vážený pane ministře, dovoluji si vás dotázat:

jaká částka z prostředků určených na platy státních zástupců byla dosud vyplacena v souvislosti se zdvojenou funkcí krajského státního zástupce v Ústí nad Labem;

se kterým z obou krajských zástupců komunikuje Ministerstvo spravedlnosti;

který z obou krajských státních zástupců plní funkci vedoucího státního zástupce podle zákona o státním zastupitelství;

který z obou krajských státních zástupců plní funkci vedoucího zaměstnance podle zákoníku práce;

jaké konkrétní kroky učiní vaše ministerstvo vůči dr. Křivancovi, pokud se funkce krajského státního zástupce skutečně nevzdá;

jak je ministerstvo připraveno na možný úspěch dr. Křivance u správního soudu

a jaké poučení si z této trapné kauzy Ministerstvo spravedlnosti vzalo,

aby se v budoucnu, a nejen v soustavě státního zastupitelství, neopakovala.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Odpověď vám bude zaslána písemně.

A nyní následuje interpelace pana poslance Antonína Sedi na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, nemám dostatek času, abych tady opakoval celou peripetii dříve okresních a krajských hygienických stanic a dnes krajských hygienických stanic a zdravotních ústavů. Chci vás pouze upozornit, že je dlouhodobým cílem některých politiků zrušit schopnosti těchto ústavů tak, aby jejich činnosti mohly v budoucnu vykonávat privátní firmy.

Vážený pane ministře, na právě probíhající schůzi Poslanecké sněmovny se projednává vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, sněmovní tisk 165. Podle mých informací součástí tohoto návrhu má být i pozměňující návrh, kterým má dojít ke sloučení zdravotních ústavů pod zdravotní ústavy v Praze a Ostravě.

Ptám se, pane ministře: Je opravdu snahou snížit primární prevenci a omezit dostupnost služeb zdravotních ústavů pro širokou veřejnost? Podpoříte, či nepodpoříte pozměňovací návrh pana poslance Marka Šnajdra, který jej vtělil do komplexního pozměňujícího návrhu výboru pro zdravotnictví a který dlouhodobě usiluje o likvidaci těchto zdravotních ústavů? Víte, pane ministře, že například Zdravotní ústav v Brně nepředstavuje pro vaše ministerstvo žádné finanční či jiné náklady? Proč tedy hodláte tento ústav sloučit s ústavem v Ostravě?

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní předávám slovo panu ministrovi Leoši Hegerovi.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážený pane poslanče, já bych si dovilil navázat na váš popis legislativního procesu, ve kterém figurovala novela pana poslance Šnajdra k rekonstrukci zdravotních ústavů v rámci zákona, který je projednáván jako transpoziční zákon.

Pozměňovací návrh, který ruší zdravotní ústavy a soustřeďuje je do Prahy a Ostravy, nebyl schválen, zítra tento návrh bude projednáván ve třetím čtení. Mohu vás ujistit, že Ministerstvo zdravotnictví je připraveno za-

hájit nový legislativní proces, který vyjasní postavení zdravotních ústavů, a znovu k celému tomuto problému bude vedena standardní diskuse v rámci legislativního procesu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec chce ještě reagovat.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane ministře, za osvětlení. Já bych jenom doporučil, až se budete vracet k těm zdravotním ústavům, abyste udělal jako pan ministr a vaše ministerstvo pořádnou analýzu, nejenom ekonomickou, ale i z hlediska dopadů na veřejnost a z hlediska dostupnosti těchto služeb. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan ministr chce mít ještě slovo? (Ne.) Dobře.

Nyní tedy můžeme přejít k další interpelaci pana poslance Látky na ministra vnitra Radka Johna.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane – bohužel nepřítomný – ministře, nápad šetřit na hasičích se vaší vládě doopravdy nepovedl. Hasiči jsou totiž složkou, která totiž svojí dobrovolnou činností minimalizuje škody a šetří nám tím nemalé prostředky. Úspora na nich se nám tedy nemusí vyplatit. Šetřit je samozřejmě správné, ale proč ne na záležitostech typu tunelu Blanka, který má být kvůli špatné smlouvě o deset miliard dražší.

Na hasiče stejně jako na policii dopadlo snížení objemu mezd. Omezují se provozní náklady, nákupy pohonných hmot a věcných prostředků požární ochrany, jako jsou hadice, hasiva apod. Nebudou se kupovat nové stříkačky, nekoupí se nové žebříky a výsuvné plošiny. Dobrovolným hasičům jsou sníženy příspěvky na pořízení techniky. Hasiči slibují, že letos ještě se sníženým rozpočtem přežijí, ale nebude na doplňování zásob a na opravy. Může však být ještě hůř.

Hasiči nezachraňují pouze majetky, ale také životy, a jsou proto pro občany mnohem důležitější než ostatní zaměstnanci veřejné správy. Mnohdy jsou oni těmi hrdiny a lidmi, které chválíme za statečnost, když pomohou především při záchraně životů. Šetřit na hasičích je jako říci nevádí, když někdo nebo něco shoří nebo někdo utone. Vláda má asi jiné priority, než je včasný příjezd dobře vybavených záchranářů k havárii či živelní pohromě.

Nemohu nezpomenout, pane ministře, vašeho památného výroku: Hasiči jsou úžasní, zvládnou to i se starou technikou. Stejně úžasným hasičům jste pak krátce po omezení jejich mzdových prostředků a drastickém seškrtání pro-

vozních prostředků předával diplomy za zásluhy po podzimních povodních. Ti stejní úžasní hasiči se pak dneska svými podpisy přidávají k petici policejních sborů za odvolání ministra vnitra.

Jak to tedy tato vláda s hasiči skutečně myslí, pane ministře? Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní je zde další interpelace pana poslance Václava Votavy na ministra kultury Jiřího Bessera.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Využiji svého druhého vystoupení k Národnímu technickému muzeu, a to ve věci bezbariérového přístupu. Pan ministr ochotně zjišťoval, jaký je stav, a předpokládám, že mě seznámí, nebo nás seznámí s odpovědí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Předávám slovo panu ministru kultury.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, skutečně zjistil jsem skutečný stav věci. Správně jsem předpokládal, že kolaudační komise a stavební úřad pro Prahu 7 by nemohly neumožnit bezbariérový přístup pro postižené spoluobčany. Takže na tom spodním patře dopravní haly je to vyřešeno plošinou ze schodů. Rovněž tak další plošina je k vozu takzvanému prezidentskému, čili to spodní patro je takto zajištěno.

O dalších ochozech se hovoří tak, že budeme situaci řešit, ale zatím nenacházíme pochopení u památkářů. Až se dohodneme s památkáři, jakým způsobem toto vyřešit, tak to bude vyřešeno. Zároveň to ale není dáno jako kolaudační závada, ale jako splnění přání památkářů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan poslanec už nechce doplňovat? Dobře.

V tuto chvíli tedy můžeme přistoupit k interpelaci pana poslance Klučky na omluveného ministra vnitra Radka Johna. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Paní místopředsedkyně, Policie České republiky a zásah Vojenské policie v České televizi.

Já bych chtěl položit panu ministru otázku, zda je pravdou, že Vojenská policie před mírně řečeno vstupem do budovy České televize žádala o spolupráci českou policii a údajně z důvodu nedostatku lidí jí této žádosti nebylo vyhověno. Toť otázka první.

Otázka číslo dva. Když došlo k zásahu Vojenské policie, který byl v přímém přenosu vysílán Českou televizí, následně byla požádána o spoluúčast česká policie a ta česká policie se k tomu zásahu dostavila. Má otázka zní: Co tam prováděla ta česká policie v době, kdy brutálním, skandálním způsobem Vojenská policie způsobila nesmírně vážnou situaci, a já bych dokonce řekl, i ohrožení bezpečnostního rizika v tomto veřejnoprávním médiu?

Prosím, abych dostal na tyto otázky odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Paroubek, který interpeluje ministra obrany Alexandra Vondru. Prosím, pan poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, nepřítomný, na začátku března přinesla německá média informaci, že německý ministr obrany Guttenberg přiznal závažné chyby při tvorbě své dizertační práce a 2. března se Guttenberg před novináři podle očekávání vyjádřil, že je to sice jeho nejbolestnější rozhodnutí v životě, a rezignoval na svou funkci ministra obrany Německa.

Ptám se, v čem to vlastně je, že v Německu politici při významném morálním prohřešku rezignují, a u nás to z politiků pravice, politiků současných vládních stran, nikdo neudělá. Guttenberg do té doby, nežli rezignoval, vyslechl z řad opozice i od německých médií řadu líbezných charakteristik – lhář, podvodník, hochštapler byly ty nejslušnější.

Pane ministře, zdá se, že jste zřejmě v zájmu své strany kryl obří tunel v rámci evropského předsednictví, velmi pravděpodobně v řádech set milionů korun. Pane ministře, dost dobře nechápu mlčení významné části opozice k vaší politické odpovědnosti a stejně tak naopak dobře chápu mlčení větší části českých médií v kauze tunelu do firmy ProMoPro. Myslím si, vážený pane ministře, že vaše jednání v této kauze je ostudou české politiky, byť o ní nemám žádné velké iluze. Dovolte, abych vám řekl, že hroch je proti vám, který se chováte jako politický tlustokožec, úplný čínský naháč se senzitivní kůží.

Dovolte mi proto v souvislosti s touto kauzou několik otázek:

Za prvé. Proč čekáte na výsledek vyšetřování v této kauze, když jistě dobře víte, že na politickou odpovědnost neexistují žádné paragrafy zákona? Nepodezírám vás totiž, že jste špatně přepočítal vystavenou fakturu nebo neověřil její věcnou správnost. Na to jste měl přece lidi. Již na první pohled je zřejmé, že práce prováděné Promoprem byly předraženy. A vy jste byl za předsednictví Evropské unie, a tedy i za čerpání rozpočtu za něj ve vládě politicky odpovědný.

Za druhé. Jak byste charakterizoval úlohu Ministerstva financí a jmenovitě ministra Kalouska ve vaší kauze?

Za třetí. Kdy konečně vyvodíte svou osobní politickou odpovědnost v kauze ProMoPro a odejdete z funkce ministra obrany?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní je na pořadu interpelace pana poslance Šincla, který ji ovšem stáhl.

Můžeme tedy pokračovat v interpelaci pana poslance Sedi na ministra obrany Alexandra Vondru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji. Vážený pane ministře, snížení zdrojového rámce Ministerstva obrany dopadlo negativně na vojáky Armády České republiky a občanské zaměstnance. Šetří se nejenom na platech, ale zejména na cvičeních, osobním vybavení. Proto mě překvapilo vaše rozhodnutí vyplatit vrcholovému managementu Ministerstva obrany vánoční prémie za 210 milionů korun. Podle sdělovacích prostředků jste uděloval průměrnou odměnu ve výši 50 tisíc korun, nicméně údajně vaši poradci obdrželi částku až 100 tisíc korun.

Nemohu souhlasit s tiskovým oddělením vašeho ministerstva, které nechťelo sdělit osoby, které tyto odměny obdržely, s odkazem na ochranu osobních údajů. Podle mého názoru jde o peníze daňových poplatníků, a tudíž je právo každého občana vědět, jakým způsobem nakládá vaše ministerstvo s veřejnými rozpočty.

Vážený pane ministře, není pravdou, jak tvrdí váš mluvčí, že tyto peníze nemohly být využity jinak, protože Ministerstvo financí deklaruje možnost, že peníze mohly zůstat k dispozici na vašem ministerstvu, například pro potřebné vybavení profesionálních vojáků.

Ptám se vás, pane ministře: Opravdu jste přesvědčen o smysluplnosti vašeho kroku při rozdělení 210 milionů korun na vánoční prémie pro vaše poradce?

Jste členem vlády, která se hlásí k rozpočtové odpovědnosti. Pane ministře, opravdu si myslíte, že váš krok byl rozpočtově odpovědný právě s ohledem na ekonomickou situaci České republiky a vládou navržený schodek státního rozpočtu ve výši 132 miliard korun? A sám nejlépe víte, v jakých obrovských problémech se nachází váš resort.

Podle náčelníka generálního štábu Vlastimila Picka se vojákům Armády České republiky dostalo navíc v průměru 9 tisíc korun, protože v průběhu roku žádné příplatky nedostali. Ale v porovnání s odměnami vašich poradců vojákům tyto odměny poněkud zhořkly. Opravdu jste, pane ministře, přesvědčen o efektivnosti a slušnosti vašeho rozhodnutí?

Děkuji za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Odpověď bude poslána písemně.

Nyní interpelace pana poslance Václava Klučky na ministra Martina Kocourka. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem nesmírně rád, že tady mám pana ministra Kocourka, že přišel na tuto interpelaci, protože téma této interpelace je nesmírně vážné.

My jsme v situaci, kdy se zpracovává bezpečnostní strategie státu. My jsme v situaci, kdy součástí bezpečnostní strategie je pochopitelně i energetická bezpečnost. My víme, že teplárenství v systému energetické bezpečnosti v České republice je velmi závislé na uhlí, které spaluje. Já si nedokážu představit, že během zhruba dvou tří let všechny teplárny v této republice budou převedeny na jiné zdroje, elektřiku, plyn či cokoliv jiného, prostě to nebude možné. Co nastane. Jestli Japonsko postihlo zemětřesení, naprostá apokalypsa, tak u nás se může stát, že budou domácnosti bez tepla.

Já bych velmi poprosil pana ministra, kdyby zde sdělil názor Ministerstva průmyslu a obchodu pro prolomení limitu těžby, umožnění třeba krátkého časového úseku další těžby k tomu, abychom překlenuli toto období krize, které může v České republice nastat. Poprosil bych ho také o to, aby tyto věci byly zařazeny, a hlavně srozumitelně zařazeny, do bezpečnostní strategie tohoto státu. Je to součástí bezpečnosti nejen v České republice. Já si myslím, že energetická bezpečnost je součástí bezpečnosti Evropské unie.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nyní předám slovo panu ministru Kocourkovi. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych jenom rád připomenul, že jsem se v minulých dnech a týdnech již několikrát při různých příležitostech vyjádřil v tom smyslu, že mým prvním cílem je nyní otevřít diskusi o budoucnosti české energetiky, a to zejména s důrazem na oblast teplárenství, a to devět měsíců předtím, než mám úkol předložit vládě návrh aktualizace státní energetické koncepce. Přitom zároveň musím plně respektovat dohody formulované v koaliční smlouvě a programovém prohlášení vlády.

Tato vláda problém teplárenství zdědila a musíme ho řešit, a to souhlasím, velmi rychle. Proto jsem zřídil pracovní skupinu pro oblast teplárenství a nechal u dvou renomovaných vysokých škol, Vysoké školy e-

konomické a Vysoké školy báňské v Ostravě, zpracovat studie o situaci a vývoji v oblasti teplárenství. Závěry těchto studií zmapovaly a popsaly scénáře možného vývoje včetně dopadu na cenu, zaměstnanost a energetickou bezpečnost. Vládě nyní předložím informaci o variantách, které mohou provázet aktualizaci státní energetické koncepce, zejména s důrazem na situaci v teplárenství. Tuto otázku chci opravdu seriózně diskutovat a zároveň diskutovat o tom, jak tuto ožehavou otázku i vyřešit. Od příštího roku do roku 2020 totiž budou bez smluvně zajištěných dodávek paliva téměř čtyři desítky velkých teplárenských zdrojů a je nutné mít při této příležitosti na paměti, že centrální zásobování teplem se dotýká zhruba jednoho a půl milionu domácností, což může tvořit až jednu třetinu obyvatelstva České republiky.

Závěrem bych chtěl poznamenat, že Ministerstvo průmyslu a obchodu je připraveno a počítá s širokou debatou k tématu budoucnosti teplárenství, a to nejen na úrovni vlády, ale také v Parlamentu a ostatních odborných institucích. V této souvislosti bych chtěl říci, že jsem vypracoval zprávu pro vládu o předpokládaném vývoji v teplárenství a z toho plynoucí varianty dalšího postupu v rámci aktualizace státní energetické koncepce. V této informaci vládě sděluji, že pro oblast teplárenství, pokud se jí nebudeme zabývat koncepčně, mohou nastat dva scénáře. Prvním scénářem je scénář aktivní, kdy budeme něco pro naše teplárenství a centrální zásobování teplem dělat, zejména zajistíme dostupně energetické zdroje. Druhým scénářem je, že vláda nebude řešit tuto situaci v podstatě vůbec vzhledem k omezením, která si dala v koaliční dohodě a v programovém prohlášení. V tom případě by došlo pravděpodobně k rozpadu centrálního zásobování teplem, přechodu na jiné zdroje energií, ale následně promítnuté do cen tepla v budoucnosti, které, jak se snažíme ukázat prostřednictvím studií vysokých škol, by byly pro obyvatele v podstatě neúnosné.

Takže v tomto ohledu zahajují diskusi na úrovni vlády a zároveň tuto diskusi budu přenášet i do Parlamentu a do dalších odborných institucí, tak abychom dosáhli pro výhled na roky 2040, případně vizi do roku 2060, co nejširšího konsensu a zároveň největší společné odpovědnosti za českou energetiku a oblast teplárenství.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec ještě položí doplňující otázku?

Poslanec Václav Klučka: Zklamal vás, paní místopředsedkyně, ona to nebude doplňující otázka. Já jenom chci popřát panu ministrovi k té odvaže, se kterou se pustil do tohoto problému, hodně štěstí a úspěchů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To je ještě lepší, samozřejmě.

Nyní máme interpelaci pana poslance Látky na Radka Johna, takže mu předávám slovo. Prosim, aby se připravil pan poslanec Paroubek včetně pana ministra Víta Bárty, aby zde byl přítomen.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, cituji myšlenku. Zapojení pojišťoven do vícezdrojového financování požární ochrany Ministerstvo vnitra podporuje a prosazuje jejich zapojení do tohoto systému, stejně jako je tomu v jiných státech Evropské unie, například na Slovensku. Ministerstvo vnitra v minulosti několikrát uvedený návrh předkládalo, vždy byl ale Parlamentem odmítnut. V září a v říjnu roku 2010 předložila zastupitelstva Středočeského kraje, resp. Pardubického kraje, Poslanecké sněmovně České republiky návrh novely zákona o pojištnictví ve sněmovních tiscích číslo 113 a 146, který by zajistil vícezdrojové financování jednotek sborů dobrovolných hasičů a stanovil povinnost pojišťovny odvést 4 % z přijatého pojištění pojistného z pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla. Oba tyto návrhy jste podporoval – nebo jsem podporoval, píšete – vláda k nim však zaujala nesouhlasné stanovisko, zejména z důvodu nepříznivých dopadů na státní rozpočet a rozpočty krajů a obcí. Sněmovní tisk 113 byl v prosinci 2010 zamítnut, sněmovní tisk 146 byl zamítnut nyní v březnu. Tož z odpovědi na mou interpelaci.

Co nedokážu pochopit, pane ministře, je, proč pakliže tuto záležitost podporujete, nedokážete o tom jako předseda strany přesvědčit o potřebnosti této záležitosti a schválení sněmovních tisků vaší stranou, tedy Věci veřejné. Asi znáte své nedobré postavení mezi hasiči a prosazení těchto záležitostí by vám určitě pomohlo. Nemohu souhlasit s tím, že tyto záležitosti mají nepříznivý dopad na státní rozpočet a rozpočet krajů a obcí, to v žádném případě. Myslím, že by stálo za to, kdybyste zkusil se v této záležitosti hasičů ještě více zasadit ve vládě a vyvinout v jejich prospěch větší úsilí.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Vaše interpelace bude zodpověděna písemně. Následuje interpelace poslance Jiřího Paroubka na ministra dopravy Víta Bárty.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, vláda schválila dne 9. února převedení činností, které jsou obsahem provozování a obsluhy dráhy, ze společnosti České dráhy na státní organizaci Správa železniční dopravní cesty. Jedná se o převod takzvané živé dopravní cesty, se kterým bude

podle vašeho předpokladu spojen přesun zhruba 9,5 tis. pracovníků, kteří budou muset k 1. červenci změnit zaměstnavatele.

Jako ministr dopravy často přistupujete ke zcela nekoncepčním krokům. Jeden den zastavíte dopravní stavby, druhý den je znovu zahajujete, v poslední době jste mnohokrát odkazoval na připravovanou superstrategii dopravy. Její návrh je veřejně k dispozici a přiznejme si, pane ministře, nepovedlo se. Místo koncepce, jak efektivně rozvíjet dopravní systém, je materiál rezignací na hledání finančních zdrojů a strohou konstatací, že se základní dopravní sítě nedočkáme ani do roku 2025.

V návrhu této takzvané superstrategie se také hovoří o přípravě podmínek pro vznik holdingového uspořádání české železnice. Máme tomu rozumět tak, že vaše ministerstvo přesune nyní 9,5 tis. pracovníků z Českých drah na jiný subjekt, aby je časem v rámci holdingového uspořádání opět přesouvalo zpět? Tedy zase jeden z vašich nekoncepčních kroků? Nebylo by lepší počkat, až se vám, či spíše někomu jinému podaří vytvořit skutečnou koncepci rozvoje dopravy?

A nyní otázky:

1. Co uvažovaný převod činností a zaměstnanců přinese cestujícím? Zlepší se tak pro ně nabídka služeb? Sníží se náklady na předmětné činnosti, nebo se to tak nějak řízeně prodraží? V čem vidíte reálný přínos tohoto tahu?

2. Proč nejsou součástí převodu obsluhy dráhy také vlastnická práva k nemovitostem, pozemkům pod železničními tratěmi, staničními budovami apod., což by při vaší snaze oddělit provozování dráhy a drážní dopravy bylo logické?

Děkuji vám za odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo ministru dopravy Vítu Bártovi.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane poslanče Paroubku, co se týče převodu takzvané živé dopravní cesty z Českých drah na Správu železniční dopravní cesty, tak tato aktivita je naprosto nezbytným krokem k tomu, abychom mohli efektivně řídit ten obrovský kolos, který se jmenuje jak České dráhy, tak Správa železniční dopravní cesty.

Dnes je situace taková, že máme část zaměstnanců, kteří se věnují živé cestě na Správě železniční dopravní cesty, a velkou část těchto zaměstnanců na Českých drahách. Mezi těmito dvěma institucemi probíhá neuvěřitelná aktivita – neuvěřitelná aktivita – která se jmenuje přefakturování těchto 9,5 tis. zaměstnanců mezi dvěma subjekty, které, reálně si řekneme, patří státu, aby vzájemně si ujasňovaly, kdo pro koho

v těch organizacích pracuje. Tomu se nedá říkat jinak než nepořádek, a já podotýkám, že naopak to, že tyto všechny zaměstnance důsledně převedeme pod jednu jedinou instituci, je naprosto nezbytným manažerským krokem k tomu, abychom tento veliký organismus mohli řídit.

Co se týče holdingové struktury, tak holdingová struktura, jak jsem jasně řekl, je aktuální za tří podmínek:

1. pokud se ukáže, že holdingová struktura Deutsche Bahn bude v rámci sporu s Evropskou unií úspěšně vyřešena ve prospěch Deutsche Bahn, protože jinak bychom se tím dostali do stejného problému nejistoty, kterým dnes Deutsche Bahn trpí; 2. pokud naopak tím, že tyto zaměstnanci živé dopravní cesty budou jednoznačně sjednoceni pod jednu organizaci, tak dojde k zvýšení efektivity celého tohoto organismu.

Podotýkám, že si můžete jednoduše zkontrolovat, že se nebude jednat o nárůst nákladů, ale naopak o snížení nákladů. Jestli jste k mé velké radosti zavítal na web Ministerstva dopravy, tak jako je tam zveřejněna dopravní superkoncepce, tak vás poprosím, abyste sám či s nápovědou doputoval do takzvaných KPI neboli výkonnostních ukazatelů manažerů Ministerstva dopravy. KPI znamená klíčové parametry výkonnosti, nebo, chcete-li, klíčové identifikátory výkonnosti. V nich si můžete načíst to, že jenom tento manévr převodu musí znamenat 6,5 % úspor, kterých musí Správa železniční dopravní cesty dosáhnout jenom ve zbývajících šesti měsících, které na to má od 1. 7., kdy železničáři budou tímto způsobem převedeni.

Jestli se mě ptáte, kde budou ušetřeny, tak už jsou statě napsány o tom, že se peníze ušetří především za lidi, kteří dnes přepočítávají a vzájemně si přefakturovávají náklady za těchto 9,5 tis. zaměstnanců. Jinými slovy řečeno, jdeme především po nákladech za byrokraty a administrativu spojenou s tím chaosem, který tam doteď byl.

Co se týče toho, že vám tato aktivita přijde nekonceptní, tak si budete muset, pane poslanče, zvyknout na to, že ne vše, co tady léta funguje, je správně, a že naopak dynamika je důležitou součástí managementu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám ještě slovo panu poslanci Paroubkovi.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, dovoluji vám říci, vzhledem k tomu, že jste mě neopomněl poučit, že hýbat devět a půl tisícem pracovníků v takovémto kolosu opravdu není srovnatelné s tím, když chcete poměrně malé firmě o tisíci zaměstnancích hýbat s dvaceti vechtry.

Četl jsem vaši superkonceptci a mám na ni velmi vyhraněný názor, tedy záporný. Geniální tahy toho typu, že se ušetří administrativním přesunem 6,5 % nákladů, tomu skutečně nevěřím.

Ale dlužíte mi odpověď, co tahle škatulata hejbejte se přinesou cestujícím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Předávám ještě slovo panu ministrovi, aby odpověděl.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Těch 6,5 % úspory, pane poslanče, znamená, vyjádřeno v číslech, více než stamiliony. A ty stamiliony už dnes jsou naplánovány k tomu, abychom snížili cenu železniční dopravní cesty za nákladní přepravu, kterou v porovnání s Evropskou unií máme příliš drahou. Jinými slovy řečeno, už dnes je naplánováno, kam se ta úspora má promítnout. Více nákladní přepravy na železnici. Tam je vaše odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní je zde interpelace pana poslance Antonína Sedí na ministra Alexandra Vondru. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedí: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, ve sdělovacích prostředcích proběhla zpráva o nevyhovující střelnici vojáků speciálních sil, která je umístěna blízko vesnice Hamry na Prostějovsku. Armáda údajně zrekonstruovala střelnici už před dvěma roky za 33 mil. korun, a protože i po této rekonstrukci nesplňovala střelnice bezpečnostní a hygienické normy, přistoupilo Ministerstvo obrany k překrytí této střelnice halou za dalších 150 mil. korun.

Vážený pane ministře, oba dva víme, v jak špatném stavu se nachází váš resort. Víte, pane ministře, o tomto projektu, který měla na starosti vojenská ubytovací a stavební správa? Uvědomujete si, pane ministře, že by za výše uvedené peníze mohla být postavena supermoderní nová střelnice v místech, kde by nevadila občanům dotčené obce? A necháte osobně prověřit tuto investici, která rozhodně neukazuje na hospodárné nakládání s finančními prostředky vašeho ministerstva?

Vážený pane ministře, v případě, že se šetřením prokáže nehospodárnost, jakým způsobem budou postiženi zodpovědní pracovníci Vojenské ubytovací a stavební správy? A jste si vědom, že existuje balistický posudek, který upozorňuje na nebezpečí pro obsluhu plynoucí z odražené munice?

Děkuji za odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další interpelace

je interpelace pana poslance Jiřího Paroubka, ve které se obrací na ministra zemědělství Ivana Fuksu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, v posledních měsících jsem několikrát interpeloval předsedu české vlády Petra Nečase v souvislosti s inzercí, kterou mělo Právo v posledních třech letech, letech 2008 až 2010, tedy v době krize, kdy z veřejných rozpočtů, tedy z Pozemkového fondu České republiky, šla inzerce za 20 mil. korun. Přes mou kritiku Pozemkový fond České republiky pokračuje v drahé inzerci v Právu i v tomto roce. Mně to připadá jako výsměch a pochopitelně tyto své interpelace budu až do úplné nápravy poměrů opakovat.

Mám několik otázek, vážený pane ministře. Za první. Vláda s vaší účastí jako ministra za více než sedm měsíců své činnosti nedokázala legislativně vyřešit úpravu zákona tak, aby zveřejnění inzerce bylo zákonem určeno nikoliv v denním tisku, ale například na operativnějším a mnohem levnějším internetu, v podstatě to je médium, které je zdarma. Za druhé. Kdy zastavíte toto mrhání peněz daňových poplatníků?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dávám prostor na odpověď panu ministrovi.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, dostal jste odpověď na interpelaci v měsíci lednu, kde je poměrně podrobně popsáno, jakým způsobem a v jakých částkách a v jakých letech investoval Pozemkový fond České republiky do zákonné povinnosti veřejně sdělovat informace prostřednictvím těchto zmiňovaných médií. Jenom připomenu, že v roce 2008 to bylo 9 mil. 85 tisíc korun, v roce 2009 to bylo 5 mil. 600 tisíc korun a v roce 2010 k listopadu ta částka činila zhruba 5 mil. 76 tisíc korun.

Vycházím-li z toho, že hospodaření se státní půdou a státním majetkem má být maximálně transparentní, tak je naprosto správné, aby se nejenom v souvislosti se zákonem, ale i v souvislosti podpory maximální transparency zveřejňovaly tyto informace a včetně i internetu, což se skutečně tak děje.

Co se týče vaší první otázky, kdy vláda upraví zákon tak, aby nebyla ta povinnost zveřejňovat v denním tisku. Já to nepovažuji za rozumné. Já jsem jednoznačně příznivcem, a to doufám, že většina, aby se využily všechny informační kanály, které jsou k dispozici pro dané inzerce. Není to problematika jenom Pozemkového fondu, ale je to problematika Lesů České republiky a dalších společností, Cargo a České dráhy.

Kdy zastavíme toto mrhání finančních prostředků? Vezmu-li v úvahu celkový objem peněz, se kterými daný Pozemkový fond hospodaří, tak si

myslím, že částka 5 mil. ročně dávaná do inzerce není mrháním finančních prostředků a je zcela marginální.

Nicméně tato základní filozofie a tyto poměry nepovažuji za nikterak katastrofální neboli škodné neboli závadné.

Jenom si dovoluji na závěr malou poznámku, že Pozemkový fond není organizační složkou státu. Je to samostatný fond, který přímo podléhá velení vlády České republiky. Nicméně já s tímto úřadem velmi intenzivně komunikuji, protože prostřednictvím tohoto úřadu provádíme pozemkové reformy a pozemkové úpravy.

Takže tato částka, která je skutečně zveřejněna a byla vám poslána pro informaci jako odpověď na vaši interpelaci, mi nikterak nepřipadá jako katastrofální mrhání peněz daňových poplatníků.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pan poslanec Paroubek chce ještě reagovat.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, samozřejmě katastrofa není nic, když se na to takto podíváte s ohledem na nafouknutý rozpočet Pozemkového fondu. Ale chtěl bych vás upozornit, že těch 20 milionů děleno třemi není 5 milionů, ale je to částka někde mezi šesti sedmi miliony korun ročně. A kromě toho si myslím, že internet je dneska dostupný téměř ve všech společenských vrstvách zejména těch, které mají zájem nakupovat tedy to, co Pozemkový fond nabízí. A je to médium, které je zdarma. Já si myslím, že jeho přednosti jsou zřejmé.

Jestli jde této vládě o to, korumpovat takzvaný nezávislý tisk, ať to řekne jasně!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan ministr bude reagovat...? Už nechce reagovat.

Nyní je zde interpelace pana poslance Václava Klučky na ministra dopravy Víta Bártu... (Není v sále.) Já myslím, že se pan ministr dostaví. Běžte pomalu... (K přicházejícímu posl. Klučkovi. Veselost v sále.)

Poslanec Václav Klučka: Já si myslím, že on mě bude slyšet.

Interpelace je velmi jednoduchá. Osoba blízká. To je problém, který ve správním řízení v řešení přestupku v dopravě vzbuzuje velký neklid. V poslední době obce a města čím dál více kupují velmi pečlivě vyrobené radary, které umějí fotit, umějí předávat on-line informace do počítačů buď české policii, nebo městské policii. Tito lidé buď to tedy blokově vyřeší na místě, anebo když to nevyřeší, když to jenom fotí, tak údaje se předávají na odbory dopravy a zahajují se správní řízení a těch procent správních

řízení, která končí na hlouposti takzvané osoby blízké, těch je skutečně hodně.

Takže mně jde o to, jestli bychom neuměli vyvinout větší aktivitu, pane ministře, pro to, aby legislativní úpravou se konečně problém osoby blízké vyřešil. V tom okamžiku efektivita prevence bezpečnosti silničního provozu bude určitě větší. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Předávám slovo panu ministrovi dopravy Vítu Bártovi.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Já si dovolím, abych byl stručný, přečíst pasáž novely, která v současné době je již v připomínkovém řízení.

Za prvé. Novela obsahuje úpravu snižující administrativní zatížení úřadů s tím spojené. Konkrétně:

a) Zavedení obdoby blokového řízení před samotným zahájením sankčního řízení. To znamená možnost dobrovolného zaplacení nižší pokuty, než která hrozí v sankčním řízení.

b) Jednoduché a snadno ověřitelné podmínky pro uložení pokuty provozovateli vozidla.

c) Možnost využít jednoduchého příkazního řízení podle správního řádu.

d) Zavedení společného řízení o více správních deliktech jednoho provozovatele.

To jsou čtyři teze, které jsou v současné době navrženy. Jsou v připomínkovém řízení.

A promiňte mi jednu velmi osobní poznámku. Já pojedou dovolenou jenom v případě, že vy ten dokument tady máte do léta. Já jsem slíbil v Otázkách Václava Moravce, že si vyzvednu svůj řidičský průkaz pouze pod podmínkou, že přiběhne tato novela, kde je mimo jiné i osoba blízká, do Sněmovny dřív, než si vyzvednu svůj řidičský průkaz.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Díky. Nyní je zde interpelace pana poslance Jana Látky na ministra vnitra Radka Johna.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo. Vážený pane stále nepřítomný ministře, cituji: "Pane Látko, ta odpověď pana Johna to je utrpení. Co s tím můžeme dělat?" To si myslím jasně vystihuje vaši odpověď na moji interpelaci ohledně policie.

Ne, pane ministře, vaše odpověď vůbec nebyla dostačující, ale plná frází. I přes výrazné škrtky jsem byl ujištěn, že redukce finančních prostředků nebude mít zásadní vliv na zajištění bezpečí občanů a vnitřní bezpečnosti České republiky. Policie hledá a bude hledat vnitřní rezervy a

půjde cestou zefektivňování vnitřní struktury a funkčnosti organizace. Chci vás ujistit, že úkoly a služba policie nejsou a nesmějí být omezeny. Byl jsem ubezpečen, že v této oblasti nejsou stanoveny žádné limity. Není možné, pokud je ohrožen život, zdraví, majetek či veřejný pořádek, aby policie neplnila svou funkci a nezajistila svou akceschopnost.

Oblast služby policie musí být zcela garantována? Chci vás ubezpečit, že razantní omezování nemá zásadní vliv na stav vnitřní bezpečnosti České republiky.

Já vás chci ubezpečit, pane ministře, že se zcela mýlíte. Vypadá to, že policie pro řešení svých vnitřních problémů nemá dost času ani možností věnovat se veřejnosti. Platy policistů značně poklesly, omezily se výdaje na provoz, například energie, topení, benzín do aut nebo i papír. Zrušily se některé potřebné investice. Mnoho policistů již raději odešlo. Policejní odboráři už mají pod peticí za vaše odvolání více než 20 tisíc podpisů a prohlašují: Když John neustoupí, budeme následovat lékaře!

Co říkáte na to, když policie veze zatčeného v poutech v tramvaji? Stále si myslíte, pane ministře, že jste člověk na svém místě? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče, zůstaňte rovnou u pultíku, protože další interpelace je opět vaše na ministra dopravy Víta Bártu.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, nebude to tak zábavné, jako to bylo před chvílí. Já se v interpelacích na vás snažím být věcný.

Chtěl bych poděkovat za odpověď na obě mé interpelace. Mám na mysli hlavně tu interpelaci – chtěl bych se věnovat interpelaci ohledně financování některých komunikací.

Jedná se mi hlavně o závislost finančních prostředků na hustotě osídlení. Jsem z Plzeňského kraje, a jak jsem vám již psal, Plzeňský kraj má jednu obrovskou nevýhodu. Poměrně malý počet obyvatel z celku; pro rozpočtové určení daní je to 5,38 % a cca 9,4 % ze silnic v České republice. Podobně jsou na tom kraj Středočeský, Jihočeský, naopak výhodu velkého koeficientu v rozpočtu určení daní a relativně malého podílu na silnicích mají kraje moravské, hlavně Moravskoslezský a Jihomoravský.

Chtěl jsem se zeptat a poprosit: Je mi jasné, že Ředitelství silnic a dálnic má na údržbu, opravy dálnic a silnic I. třídy, že krajům patří dle rozdělení jejich majetku silnice II. a III. třídy. Mně se spíše jedná o nějaké spravedlivější přerozdělení do krajů, aby Ministerstvo dopravy, je mi jasné, že finance nejdou přímo z Ministerstva dopravy, ale aby pomohlo právě záležitostem komunikací II. a III. třídy, protože pak jsou vedle sebe, jak

jsem psal, dvě komunikace a jedna si ani nezaslouží tak časté opravování jako ta druhá. A myslím, že to pro občany není úplně správný signál.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministrovi.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní místopředsedkyně. Co se týče financí na silnice II. a III. třídy, naprosto s vámi souhlasím, že musíme hledat cesty k tomu, jak zvednout finanční prostředky především na jejich opravy. Já jsem jednal s některými pány hejtmany, naposled musím říci s panem hejtmánem v Pardubickém kraji, o tom, jak i v aktuálním stavu dnes po náročném zimě jsou silnice zanedbány. Shodli jsme se mimo jiné v tom, že na opravy, tak jako má Ministerstvo dopravy málo peněz a já pro příští rok zvedám na jedničky peníze na opravu silnic na dvojnásobek, tak podobně by bylo dobré zvednout na opravy přibližně na dvojnásobek i u krajů. Naprosto s vámi souhlasím.

Je jednoznačné, že to, o čem hovoříte, nicméně není zcela kompetence Ministerstva dopravy, ale jedná se o kompetenci ani bych neřekl jenom Ministerstva financí, ale vůbec vlády se bavit o rozpočtovém určení daní. A tady napravo uvidíte hromadu starostů, kteří v tomto směru budou sdílet názor, který – teď se na mne bude zlobit pan poslanec Šťovíček, pan starosta – kteří budou sdílet názor k tomu, že RUD by měl nějakým způsobem na tyto věci reagovat.

Za sebe umím říci to, že budu podporovat jakékoli rozumné návrhy k tomu, abychom ty prostředky našli. Myslím si, že zrovna rozpočet obrany by mohl ještě trošičku být odučněn ve prospěch třeba RUDu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě předávám slovo panu poslanci.

Poslanec Jan Látka: Děkuji, pane ministře. Jsem také bývalým starostou. Mám zprávy z našeho kraje, kde jste jednali s radním pro dopravu, je tam pan kolega Škárka ve skupině kolem dopravy. Víte, vy to tady i v té odpovědi píšete, že záleží na prioritách kraje. Já myslím, že každý kraj má prioritu, ale že z té hromady někdo má ten RUD na počet obyvatel, my jsme bohužel kraj méně osídlený, ale poměrně vlastně dvojnásob procentuálně máme komunikací. Takže to by chtělo určitě nějakým způsobem zohlednit. A já si nedokážu představit, než že by šly přímo peníze možná od státu přímo na dopravu v rámci kraje. Ale je mi jasné, že to není přes to, ale je to otázka dopravy, tak proto jsem se obrátil na ministra dopravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Díky... Vidím, že pánové si to vyříkali, takže pan ministr už nebude reagovat na mikrofon.

Dalším interpelujícím je pan poslanec Jiří Paroubek na pana ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, slyšel jsem, že jste právě v Interpelacích, což je shodou okolností pořad jedné z televizí, a že si tam úspěšně vedete už půl hodiny – ale ze zákona byste měl být v interpelacích tady. A stejně tak celá řada vašich kolegů.

Podle údajů Ministerstva financí dosáhl schodek pokladního plnění státního rozpočtu za leden a únor letošního roku překvapivě výše 22,8 miliardy korun, to znamená, že se ve srovnání se stejným obdobím loňského roku zdvojnásobil. Bude tento vývoj pokračovat? Jak chce ministerstvo zabránit rozpadu rozpočtu? Nehrozí podobný vývoj jako v roce 2009, kdy se ministerstvo zmýlilo v odhadu růstu hrubého domácího produktu o devět procentních bodů? Změní se nějak postup sestavování státního rozpočtu poté, co vznikla povinnost konzultovat návrh rozpočtu v Bruselu ještě předtím, než bude předložen Parlamentu? Obstál by současný rozpočet na rok 2011 při takové konzultaci?

Podle výpočtu Českomoravské konfederace odborových svazů by Česká republika potřebovala hospodářský růst na úrovni 11 % ročně, aby za stávajícího nastavení daní dosáhla vyrovnaného rozpočtu. Je taková perspektiva reálná? Má Ministerstvo financí jiné kalkulace, jiné propočty? Kdy bude vláda schopna dosáhnout snížení podílu státního dluhu na hrubém domácím produktu na úroveň, jaká byla vykázána roku 2006, tedy na konci vlády sociální demokracie? Tedy pod 25 %. Anebo alespoň nezvyšovat toto relativní zadlužení, tedy podíl státního dluhu na hrubém domácím produktu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Na vaši interpelaci bude odpovězeno písemně.

A nyní je zde interpelace pana poslance Václava Klučky na ministra zdravotnictví Leoše Hegera.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. Ona je to shoda náhod. Já jsem vůbec netušil, že počítač tuhle interpelaci pro mě vytáhne jako poslední, jako že ty kostelní zvony jsou tím posledním zvoněním v této chvíli pro moji dnešní účast v interpelaci. Ale nakolik je to úsměvné? To je docela vážná věc.

My skoro v každé vesnici máme zvony, v kostelích. Skoro v každé vesnici a městě tyto zvony zvoní – ráno pět minut, večer pět minut, zvoní

umíráčky. Představte si, že se našli lidé, kteří v podstatě chtěli prověřit intenzitu tohoto zvonění. A on se zrodil minimálně jeden případ, o kterém já vím, že ta intenzita byla větší o pět decibelů a došlo k rozhodnutí hygienické stanice o tom, že v podstatě zabraňují tomuto zvonění a nedovolují toto zvonění.

Já jsem už v minulém týdnu předal panu ministrovi informaci o tomto konkrétním případě, on mi slíbil, že na ministerstvu se už o této záležitosti jedná. Já bych ho tedy chtěl poprosit, kdyby nám řekl, jaký je další postup v této věci, protože si nemyslím, že by Česká republika měla být tím státem, kde by se zvonění zvonů tam, kde o pět decibelů přesahují hluk po dobu pěti minut, mělo zakazovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministrovi Hegerovi.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane poslanče, ani nevíte, kolik ve mně vyvolala vaše interpelace myšlenek, protože je to věc, která je mimořádně zajímavá a o které lze uvažovat z mnoha různých hledisek – jak všeobecně lidských, tak samozřejmě i úřednických. Jsem rád, že naše země spíše k normálním pořádkům a že i z levého spektra jsou interpelace tohoto typu na kostelní zvony. Já sám považuji vyzvánění nejenom za záležitost religiozní, ale jaksi velmi krajnotvornou a oživující životní prostředí a mrzí mě, že takové věci, jako jsou hygienické normy, které mají chránit lidské zdraví především, mohou dopadnout takto zkresleně.

Hluk je záležitost, která v nadměrné míře škodí zdraví. Já osobně jsem přesvědčen, že hluk patří k fyzikálním fenoménům, které jsou velmi kontroverzní z hlediska ochrany zdraví, protože jistě známe každý řadu situací, kdy se pohybujeme ve velkém hluku a naopak nám to dělá spíše dobře – viz za silného větru na horách, kde dokáže být rámus velmi extrémní a nepochybně násobně překračující hygienické normy, a nikdo by si nemyslel, že mu poškodí v ten moment zdraví.

Na druhou stranu musím ale konstatovat, že jsou občané, kteří jsou citliví, kterým toto znečištění prostředí, když to tak mohu nazvat, vadí. Mám ale trochu obavu, že je to fenomén, který je mimo rámec zdravotní problematiky, a venkoncem i ten název vaší interpelace tomu nasvědčuje – tam je psáno o rušení klidu. To není věc, kterou se zabývá společnost běžně přes hygieniky, ale spíše přes nějaké pořádkové služby či orgány. Já se omlouvám za tuto všeobecnou úvahu, ale my jsme hlukem a naše hygienická sféra je hlukem jaksi velmi formálně zatěžována, protože je to věc, kdy na jedné straně je žádoucí hlukové limity snižovat, viz problematika

např. letišť, těžkých továren, kde to vadí v osídlení, a na druhé straně např. problematika nemožnosti stavět důležité dopravní tepny. A já jako stále novopečený Pražák s překvapením zjišťuji, jak třeba tramvaje venku jsou strašlivě rámusivé.

K této záležitosti podotknu jenom to, že je řešena, opravdu se uskutečnila schůzka zástupců Biskupství ostravsko-opavského, zástupců Ministerstva kultury a zástupců Ministerstva zdravotnictví. Bylo konstatováno, že hygienické limity hluku jsou stanoveny obecně pro stacionární zdroje, a nelze tedy dělat výjimky pro jednotlivé zdroje a samostatně jim upravovat limity. Ale samozřejmě úředníci Ministerstva zdravotnictví vnímají, že zvonění kostelních zvonů, je-li intenzivní, mohou lidé vnímat velmi různě, a někdy dokonce i velmi pozitivně, ale samozřejmě někteří jsou obtěžováni. Věc bude dále řešena. V případě, že ten hluk je nadlimitní a stížnosti tam jsou, bude snaha udělit nějakou výjimku, ale samozřejmě jsou zde i protihluková opatření, která by měla respektovat takové věci, jako jsou režimní opatření, tj. úprava doby, délky zvonění a frekvence provozu.

Jinak Ministerstvo zdravotnictví připravuje nový záměr zákona o hluku a budou tam řešeny kompetence. A takovéto případy, o jakém se tady bavíme, podobně jako třeba atrakce typu poutí, veřejných koncertů apod., by měly daleko více spadat do kompetence obcí, které jsou schopné posoudit vedle zdravotních rizik, která v tomhle případě jsou tak trochu formální, a budou mít na to stanovisko hygienické služby, tak ty detaily provozu by měly posoudit lokálně.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní tedy můžeme přistoupit k další interpelaci – pana poslance Jiřího Paroubka na ministra kultury Jiřího Bessera.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, brzo po Únoru 1948 rudý děda, tehdejší ministr kultury prof. Zdeněk Nejedlý, organizačně spojil Národní divadlo a tehdejší Operu 5. května, dnešní Státní operu, v jeden celek. Opera se v rámci Národního divadla stala autonomní jednotkou. Ministr Nejedlý určitě o české kultuře hodně věděl, ale byl senilní, názorově perverzní a ideologicky předpojatý. Po pádu starého režimu došlo v roce 1991 k prospěšnému oddělení Státní opery od Národního divadla, tedy k negaci díla rudého dědy.

Dne 3. března před představením Rigoletta, jehož jsem se náhodou zúčastnil, demonstrovali na jevišti všichni zaměstnanci Státní opery solidarně s odvolaným ředitelem Státní opery Dolanským.

Lidé na Ministerstvu kultury, je-li to pravda, a skoro tomu nemohu věřit, rozvíjejí prý myšlenky rekonkursů členů uměleckých souborů. Cílem prý je

ze dvou orchestrů a ze dvou baletů Národního divadla a Státní opery Praha udělat vždy jeden.

Mám na vás, pane ministře, v této souvislosti několik otázek:

Za první. Je pravda, že se vážně uvažuje o uplatnění myšlenky rekonkursů členů uměleckých souborů Státní opery Praha a Národního divadla?

Za druhé. Jaké to přinese úspory v rozpočtech těchto organizací Ministerstva kultury?

Za třetí. Co byste doporučil těm umělcům, kteří v této souvislosti přijdou o zaměstnání? Hrát po hospodách – zvýšit tak kulturní úroveň v českém restauračním stravování? Nebo vytvořit potulné společnosti, které se budou potloukat jako Thám a Kajetán Tyl blahé paměti po českých a moravských městech?

Za čtvrté. Chcete v Praze vůbec udržet na špičkové úrovni dva soubory baletu a dva soubory opery, tedy v Národním divadle i ve Státní opeře, jako je tomu ve srovnatelných městech ve střední Evropě, tedy ve Vídni a v Mnichově, nebo to považujete za zbytečné?

Za páté. Myslíte si, že kultura je zbožím jako buřty nebo housky a že přístup k ní je pouhou ekonomickou kategorií? A tedy projevujete ideologický přístup?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za přednesení interpelace a prosím o reakci ministra kultury Jiřího Bessera.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, za první bych chtěl říct, že internet je dostupný a zdarma ve všech sférách, jak říkal před chvílí pan poslanec Paroubek. Takže si myslím, že by si mohl na webu Ministerstva kultury najít relevantní informace a nečerpat v duchu jedna paní povídala. V duchu jedna paní povídala vnímám i ty jeho otázky. Nestačil jsem si však úplně všechny zapamatovat, ale v duchu tohoto jedna paní povídala budu i odpovídat.

Za první. Může to být, uvidíme. Za třetí. Světoví umělci jistě uplatnění najdou. Za čtvrté. Srovnáváme-li Prahu s Vídni na kulturní úrovni, prosím, je mi velkou ctí být ministrem kultury a budu dělat všechno pro to, aby to nadále tak zůstalo. A za páté. Nemohu srovnávat s ničím z potravin, nikdy jsem nebyl zaměstnancem RAJe.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan poslanec Paroubek chce ještě reagovat, takže mu předávám slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, já myslím, že jste do-

kázal svou totální nekompetentnost v oblasti kultury – s tou kulturou jste neměl zatím nic společného – a bohužel i ideologický přístup. Proto jsem uvedl to srovnání: buřty, případně housky na jedné straně, kultura na straně druhé. Ono je to opravdu něco jiného. Nebo jestli chcete: plomby zubní a kultura, to je opravdu něco jiného.

Takže prosím, abyste mi seriózně odpověděl na ty otázky, na které jsem se ptal! Já nepovažuji to, co se někde píše na jakýchsi webových stránkách, za něco relevantního, protože před čtrnácti dny se tam psalo něco jiného. Já se vás ptám tady. Teď! V rámci interpelací, které jsou ze zákona, a vy mi na ně máte odpovídat.

Takže: Je pravda, že se vážně uvažuje o uplatnění myšlenky rekonkursu členů uměleckých souborů Státní opery Praha a Národního divadla? Jaké to přinese úspory? Co byste doporučil těm umělcům, kteří v této souvislosti přijdou o zaměstnání? Zda se mají potulovat po restauracích, nebo vytvořit potulné společnosti? Chcete tedy v Praze ty dva špičkové soubory, nebo je chcete rozpustit? A je pro vás tedy ta kultura zbožím?

Jste na jiném extrému, než byl tedy ten rudý děda, pro kterého to bylo něco trošku jiného. Ale také měl ideologický přístup!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vás přeruším, protože jste překročil čas.

Nyní předávám slovo panu ministrovi kultury a také upozorňuji, že má na odpověď dvě minuty.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Děkuji. Ideologický přístup bych, prosím, do kultury vůbec netahal. To jste začal vy.

Pokud se zeptáte seriózně, seriózně odpovím.

Takže znovu odpovídám: Jedna paní povídala. Jestliže může docházet k přehrávkám a rekonkursům i v jiných příspěvkových organizacích, nevím, proč umělci světových scén, Národního divadla a Státní opery, by se v případě tohoto návrhu a tohoto způsobu řešení některých otázek báli.

Za druhé. Žádné úspory nechystáme, nejsou potřeba. V rámci financí Ministerstva kultury a rozpočtu schváleného touto Sněmovnou naopak budu dělat všechno pro to, aby všechny příspěvkové organizace zřízované Ministerstvem kultury byly řádně financovány a mohly řádně reprezentovat Českou republiku na kulturním poli.

Za další. Pokud by neuspěli, jistě místo najdou. Chystáme i podporu regionálních divadel a divadel ostatních. Nemyslím si, že by mělo být jakkoliv bráněno obměně v jakémkoliv souboru, v jakékoliv instituci Ministerstva kultury. Proč jinak potom podporovat vysoké umělecké školy a akademie?

Ano, rád bych, aby stejný prostor pro kulturu, balet, operu i činohru měli lidé v Praze stejně jako ve Vídni a v Mnichově. Nemám ne zkušenost s kul-

turou. Velice bych si vážil – aspoň vy jako bývalý pracovník zastupitelského sboru abyste uznával šestnáctiletou práci starosty a neznevažoval veřejně prospěšnou práci ve volném čase ve sportovním hnutí. Toho jsem dalek. A další věc – zkušenost s kulturou z komunální sféry jistě není zanedbatelná.

Já vám děkuji, aspoň že jste nepoužil srovnání a neponižoval mě jako zubaře.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní je zde poslední interpelace pana poslance Jiřího Paroubka na ministra obrany Alexandra Vondru. Prosim, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře, i když jste ministrem obrany, zřejmě odvaha není vaší největší ctností. Na politickou odpovědnost ústavního činitele nejsou žádné paragrafy zákona. Před krátkou dobou vtrhlo ozbrojené komando Vojenské policie do budovy České televize, aby zajistilo určité dokumenty, zřejmě související s některými korupčními kauzami na Ministerstvu obrany v nedávné minulosti. Jste přímým nadřízeným náčelníka Vojenské policie a podle vašich vlastních prohlášení v Otázkách Václava Moravce jste byl informován o krocích Vojenské policie vůči České televizi a v prvních okamžicích jste je i schvaloval. Z veřejně dostupných zdrojů je známo, že Vojenská policie jako organizační složka pod vaším přímým vedením udělala jeden den zásah v České televizi takřkajíc nanečisto, druhý den pak načisto. Druhý den tedy vtrhlo do České televize komando po zuby ozbrojených policistů a zabavilo materiály, které lze snad nazvat informačními zdroji.

Máte, vážený pane ministře, vlivné přátele ve Spojených státech. Možná byste se jich měl zeptat, co by se stalo, kdyby např. ministr obrany Gates poslal do redakce např. New York Times nebo Washington Post své ozbrojence, aby mu v této redakci obstarali to, co jej zajímá.

Mám několik otázek: Za prvé, myslíte si, že ve standardní demokratické zemi je běžné posílat do redakcí médií ozbrojená komanda? Za druhé, domníváte se, že odpovědnost ministra za jeho resort je jen formální, neboť ministr je jen jakýsi vrchní ceremoniář ministerstva? Za třetí, říká vám něco výraz politická odpovědnost? Za čtvrté, poradíte se se svými americkými přáteli o svém dalším setrvání ve funkci ministra? Za páté, kdy skončíte své angažmá v čele Ministerstva obrany?

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vaše dotazy budou zodpovězeny písemně.

A nyní, drazí pozůstalí, končíme dnešní jednací den, protože bych ráda připomněla, že před zahájením interpelací bylo oznámeno, že na

základě projednání se všemi kluby bylo dohodnuto, že body, které jsme měli projednávat po 18. hodině, budou projednávány v zítřejším programu po třetích čteních. Takže v tuto chvíli končíme dnešní jednací den a sejdeme se zde zítra v 9 hodin.

Děkuji a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 17.18 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
25. března 2011 v 9.01 hodin
Přítomno: 173 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, dovoluji vám popřát dobré ráno. Vítám vás ve sněmovně. Vítám tady také členy vlády a zahajuji další jednací den 14. schůze Poslanecké sněmovny.

Nejdříve vás poprosím, abyste se přihlásili kartami. Pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 3. Pokud někdo potřebujete, tak si prosím vyzvedněte náhradní kartu. Ostatní se přihlaste.

Začneme omluvami. Přečtu vám omluvy na dnešní jednání, jak jsem je obdržel. Omlouvá se pan poslanec Robin Böhmsch, Jan Farský, Jan Hamáček, Petr Jalowiczor, Vítězslav Jandák, Vladimíra Lesenská, Marie Nedvědová, Ivan Ohlídal, Viktor Paggio, Jiří Papež, od 12 hodin se omlouvá Jiří Paroubek, pak se omlouvá Adam Rykala, Josef Smýkal, Tomáš Úlehla, Martin Vacek, David Vodrážka.

Mám tady omluvy členů vlády. Trvá ze včerejška omluva premiéra Petra Nečase a Karla Schwarzenberga, omlouvá se Leoš Heger, od 11. hodiny se omlouvá ministr Radek John, omlouvá se také Alexandr Vondra.

Beru zpět – Ivan Ohlídal se neomlouvá, bude tady celý den.

Pan ministr Leoš Heger se také omlouvá, po 11. hodině už bude nepřítomen. Teď je to snad kompletní.

Na dnešní jednací den máme pevně zařazené body: 105, návrh zákona vrácený Senátem, to jsou nelékařská zdravotnická povolání, pak body 79 a 80, to jsou volební body, a pak body 66, 64 a 63, to je třetí čtení. Pokud se s tímto vyrovnáme, tak bychom potom pokračovali dalšími neprojednanými body schváleného pořadu.

Teď jsem ještě obdržel omluvu dr. Jiřího Pospíšila, který se omlouvá z celého dnešního dne.

Slyšeli jste, máme tady pevně zařazené body.

Pan poslanec Tluchoř se hlásí k návrhu pořadu. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, přeji vám krásné dobré ráno. Já si dovoluji navrhnout, jak se vypořádat se včera pevně zařazenými a neprojednanými body, byť by nakonec, protože to pořadí, které budu navrhopvat, je stejné a vyplývá z logiky čísel bodů této schůze, i bez pevného zařazení zřejmě pořadí bylo stejné. Nicméně pevně zařazení bude jistější a jasnější.

Dovoluji si navrhnout, abychom se po již pevně zařazených bodech, tedy po bloku třetích čtení, vypořádali s body v tomto pořadí: 86, 87, 92, 98,

99 a 100. Stručně řečeno, po třetích čteních bychom se věnovali bodu pana poslance Ratha, pak bodu, který se týká pana poslance Humla, a poté zprávám, které nebyly projednány.

Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je vlastně doplnění pevně zařazených bodů. Hlásí se pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi v případě, že by nebyl přijat tento návrh, dát návrh alternativní, a to abychom se zabývali jako prvním bodem dnešního jednání bodem číslo 87, tedy rozhodnutím Sněmovny o vydání poslance Stanislava Humla k trestnímu stíhání, a to proto, že musíme tento bod projednat na první nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny. Ta dnes končí a já si nejsem jist, jak dlouhá bude nakonec diskuse u těch bodů, které budou předcházet právě tomuto hlasování, pokud by prošel návrh pana poslance Tluchoře.

Tudíž si dovoluji podat návrh, aby se jako první dnes pevně zařadil a projednával bod číslo 87, vydání pana poslance Humla. Samozřejmě ve chvíli, kdy by byl přijat návrh pana poslance Tluchoře, tento můj návrh bude nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom se vás zeptám – když mluvíte o pevném zařazení, tak myslíte po těch dnes už pevně zařazených bodech, ne úplně znovu pevně?

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych si dovolil požádat, je-li to možné, úplně jako první bod dnes.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Úplně jako první bod dnes, dobře. No, je to návrh. Budeme nejdříve hlasovat o návrhu pana poslance Tluchoře a pak uvidíme.

Já zagonguji, aby se vědělo, že už se hlasuje. Budeme hlasovat o doplňcích, které tu zazněly k programu, především o doplňcích k pevně zařazeným bodům.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Tluchoře, ve kterém se jedná o to, že za dnes pevně zařazené body zařadíme další pevně zařazené body, a to 86, 87, 92, 98, 99 a 100. 86 a 87 je problematika poslance Ratha, pak poslanec Huml. Tyto body 86, 87, 92, 98, 99 a 100 pevně zařadit za ty pevně zařazené. Snad je to jasné. Budeme o tom hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro pevně zařazení těchto bodů, jak to navr-

hoval pan poslanec Tluchoř, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?
Hlasování pořadové číslo 153, přihlášeno 148, pro hlasovalo 94, proti 15. To bylo přijato a tím pádem návrh pana poslance Tejce padá.

Ještě tu mám omluvu pana ministra Tomáše Chalupy, který se omlouvá z dnešního jednání, protože je v Maďarsku.

Nyní máme program kompletní a můžeme se do něj pustit. Prvním schváleným bodem pořadu dnešní schůze je

105.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 206/2/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Usnesení jsme obdrželi jako tisk 206/3.

Rád bych přivítal pana senátora Jana Žaloudíka, bohužel ho tady nevidím... Je tady, výborně. Vítám pana senátora.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil poslanec Marek Šnajdr... Toho tady taky bohužel ne... Tady je! Prosím pana poslance Šnajdra, aby vystoupil jako první. V této chvíli by měl on nejdříve vystoupit a vyjádřit se k vrácení Senátem.

Prosím už pomalu o klid! (Předsedající zvoní zvoncem.) A můžeme začít jednat.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, milé kolegyně a kolegové. Opětovně zde projednáváme návrh zákona č. 96 o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských povolání. Je to technická úprava, kterou jsme již zde ve Sněmovně probírali na minulé schůzi. Je to ta právní úprava, kterou jsme přijali společně všemi hlasy v prvním čtení a postoupili jsme ji Senátu.

Stručně zrekapituluji, o co v této novele zákona jde.

Na úvod své rekapitulace znovu připomenu, že se bavíme o odborně projednaném a odborně dohodnutém textu, který přijaly všechny odborné

instituce, jako je Asociace zdravotnických záchranných služeb, příslušné asociace nelékařů, a to včetně odborových, který má za cíl řešit několik akutních věcí již od roku 2008 známých.(Velký hluk v jednací síni.)

Znovu připomenu, že tato novela byla projednána již na půdě minulého Poslanecké sněmovny a s ohledem na její stav se nedostala do třetího čtení. To byl hlavní důvod, proč jsem požádal Sněmovnu a Sněmovna vyhověla tomu, abychom tuto novelu schválili v prvním čtení.

Ona řeší již avizovaný problém s expirací uznání oprávněnosti k výkonu nelékařského povolání zhruba u 70 tisíc nelékařů, kdy je nutností pro české zdravotnictví, aby došlo k prodloužení této registrace, protože jinak desítky tisíc těchto nelékařů již v této chvíli mají problém s touto přeregistrací.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím vás, nezlobte se, kolegové, ale tady není ta správná pracovní atmosféra. Správná pracovní atmosféra je, že většina poslanců poslouchá řečníka u pultu. Vy se tady většinou věnujete úplně jiným věcem. Prosím vás, abyste se utišili, a prosím o daleko větší koncentraci.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, pane předsedající. Krom této akutní časové technické potřeby tato novela řeší řekněme posílení kompetencí v oblasti výkonu samostatného povolání speciálně u zdravotních asistentů v ošetrovatelské péči, v sociální péči i ve zdravotnických zařízeních. Ne nevýznamná a podstatná změna potřebná pro české zdravotnictví je určitá propustnost, a chcete-li, větší flexibilita těchto nelékařů a jejich uplatnění mezi jednotlivými typy zdravotnických zařízení, např. mezi zařízeními lůžkové péče a zařízeními zdravotnické záchranné služby.

Po projednání v Senátu, kterého jsem měl možnost se zúčastnit, Senát, přestože zdravotní výbor Senátu nepřijal usnesení k tomuto tisku, plénum Senátu vrátilo Poslanecké sněmovně tento návrh s pozměňujícími návrhy. Tyto pozměňující návrhy se dají rozdělit do dvou částí. Jedna, která nejde za podstatou předložené novely, to znamená určité technicistní či procedurální věci. A jedna část, která za podstatou skutečně jde, a to je návrh vypustit bod č. 8, který, tak jak je navržen a jak je schválen sněmovní verzí, legislativně řeší realitu již dnes fungující např. ve zdravotnických záchranných službách, kde sestry intenzivistky, které tam vykonávají praxi a mají určitou dobu praxe, tak tento návrh zákona jim umožňují dále na těchto záchranných službách působit a dále se podle platného zákona vzdělávat. To znamená řeší propustnost mezi zdravotnickou záchrannou službou a lůžkovými zařízeními. Pozměňující návrh Senátu vypouští toto ustanovení s tím, že je možné jej řešit paragrafem o odstranění tvrdosti.

Musím se vyjádřit k této úvaze. Jednak samotný akt by skutečně neve-

dl ke zlepšení situace speciálně zdravotnických záchranných služeb, ale přesně k opačnému. A navrhovaná cesta řešení prostřednictvím odstranění tvrdosti je neaplikovatelná, protože odstranění tvrdosti je správný institut, nicméně se používá tam, kde dochází k nejasnosti zákona. Toto není nejasnost zákona, toto by bylo ustanovení v rozporu se zákonem, to znamená bylo by neaplikovatelné.

S ohledem na toto si vás dovoluji, vážené paní poslankyně a páni poslanci, požádat, abychom potvrdili již schválenou verzi, tedy tu verzi, kterou jsme společně schválili ve sněmovním znění.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Já bych teď ještě požádal paní poslankyni Soňu Markovou z výboru pro zdravotnictví, která by se k předloženým pozměňovacím návrhům také měla vyjádřit. Prosím, paní poslankyně, můžete nám říci své stanovisko? (V jednacím sále je stále velký hluk.)

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Přeji hezký den. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se také vyjádřila k tomuto návrhu zákona, tak jak nám byl předložen v oné variantě ze Senátu.

Chtěla bych připomenout, že sněmovní verze byla schválena –

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Přátelé, nezlobte se na mě, ale vy snad nechápete situaci! Náš návrh zákona byl vrácen Senátem. My na to musíme reagovat. Víte, jak budete hlasovat? Já to ještě nevím. A chci tedy slyšet, jaké jsou argumenty. Prosím všechny, abyste respektovali ty, kteří zde chtějí rozhodovat, poslouchat. Prosím!

Poslankyně Soňa Marková: Tedy ještě jednou. Chtěla bych připomenout, že tento návrh zákona byl Poslaneckou sněmovnou schválen konsenzuálně 151 hlasem, to znamená, že skutečně došlo k tomu, že jsme považovali tento zákon za velmi potřebný, protože přináší zjednodušení podmínek pro práci nelékařských zdravotnických pracovníků, výrazně snižuje administrativní zátěž spojenou s registrací a prodloužováním registrací a zlepšuje také využití těchto zdravotnických pracovníků ve zdravotnických zařízeních, zvětší se jejich flexibilita atd.

Domnívám se, že pozměňovací návrhy, tak jak byly předloženy Senátem a byly také vysvětleny předkladatelem panem poslancem Šnajdrem, nejsou takové, abychom s nimi mohli souhlasit. Proto doporučuji, abychom tento návrh zákona přijali ve verzi sněmovní.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Děkuji a otevírám rozpravu. V rozpravě jako první by měl vystoupit senátor Jan Žaloudík. Prosím pana senátora, jestli by nám tedy řekl své zdůvodnění návrhu Senátu. Prosím, pane senátore.

Senátor Jan Žaloudík: Dobré ráno, vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci. Na našich polích se spoustou užitečných plodin nesporně bují také plevel, takže nic proti užitečným plodinám, které tady byly shrnuty, a k záměru novelizovat zákon, který velmi brzy si vyžádá komplexní novelizaci, protože od samého počátku je problematický a špatný. Ale dovoluji mi, abych vám zdůvodnil pouze tu poznámku o drobném plevele, který se vám tam připlétl, který je zbytečný a do budoucna zkomplikuje život.

Senát po úvaze a většinovým rozhodnutím mě pověřil, abych vám zdůvodnil tento vcelku minoritní bod, a od samého počátku připomínám, že je to bod, který tam byl vložen pravděpodobně bez hlubší úvahy, a že zakládá diskriminaci. To je první, co bychom neměli připustit. A druhá věc, že svým způsobem láme systém vzdělávání. Obojí vysvětlím.

Ustanovení, že kvalifikovaná všeobecná sestra se specializací v intenzivní péči může být způsobilá jako záchranář, pokud vykonává tuto činnost v úvazku polovičním nejméně pět let v posledních šesti letech, je velmi umělé, a určitě sami dovedíte, že budou stovky případů, kdy tato velmi zkušená, kvalifikovaná a způsobilá sestra vykonává tuto činnost třeba sedm let v úvazku 0,4, nebo sedm let rozděleně mateřstvím, nebo v jakýchkoliv jiných kombinacích, nebo 0,4 deset let, nebo čtyři a půl roku v úvazku celém, a toto všechno bude důvodem, aby tyto – většinou jsou to ženy – aby se většinou odvolávaly a nějakým způsobem se domáhaly toho, že mohou pracovat na té záchraně. Na té záchraně do dneška pracují, nic jim v tom nebrání, kvalifikace vůbec ne, protože každá sestra erudovaná v intenzivní péči po velmi krátkém zácviku a s určitou fyzickou dispozicí, pokud není v dispečinku, je schopna do dnešního dne tuto činnost vykonávat a tak to činí desítky a stovky sester ve vašem okolí. Je to stanoveno vyhláškou, není s tím žádný problém.

Samozřejmě, že novela toho zákona nebyla vůbec dána těmito úvahami a finesami a detaily. Byla vedena především snahou prodloužit registraci z šesti na deset let, protože se prostě nestihla. Nestihalo se v loňském roce, nebude se stíhat ani v letošním roce. Senát samozřejmě podporuje toto prodloužení, protože je to vlastně jediné možné východisko, a pouze věří, že se to v tom desetiletém období stihne. Čili to byl jediný smysl.

Podporuje také institut odstranění tvrdosti, pouze jsme tam dodali jednu věc, že by bylo dobře termínovat tento výkon třeba vzniklou dobou 30 dnů.

Jestliže tam totiž není žádné termínování, žádné určení, může tato žádost ležet na ministerstvu nekonečně.

Takže znovu se vracím k tomu podstatnému bodu.

Pokud totiž v té původní verzi schválíte tu novelu, tak víceméně navodíte situaci, kdy jsme neměli komplikace, a komplikace mít budeme v desítkách a stovkách různých žádostí, ať už je budeme nazývat odstraněním tvrdosti, nebo udělením výjimky, nebo prostě udržením stávajícího stavu.

Další věc, která je principiální a na kterou může poukázat i naše postavení v rámci vzdělávacího systému Evropské unie, je to, že nelze asi připustit, abychom měnili odborné způsobilosti pouhým vysezením. Já to přiblížím na problému dopravy. Souhlasili byste s tím, kdyby člověk, který jezdí pět let autem, automaticky získával také způsobilost pro řízení velkoobsahového motocyklu, protože na něm víceméně jezdil, i když na to neměl oprávnění? Čili po určité době by toto oprávnění získával. Ve vzdělávání je to ještě mnohem složitější, protože ta tzv. propustnost potom zadává příčinu k neobyčejnému množství kombinací. Když intenzivní péče a záchranář, proč ne třeba zdravotní laborant, proč ne asistent výměnou za něco jiného?

V této zemi, a já se blížím k závěru, v této zemi zpravidla žádné velké objektivní komplikace nemáme než ty, které si způsobíme, a tady tímto ustanovením si zavdáváme komplikaci. Navrhuji vám proto a prosím vás, abyste zvážili vypuštění tohoto bodu z novely, protože od samého počátku tam nebyl a situaci může pouze komplikovat. Ostatní body jsme tam přidali jako technické a opravné a nemají zásadního smyslu než v kontextu s tím pozměňovacím návrhem.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl první příspěvek do rozpravy. Prosím pana ministra Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vyjádřil stanovisko Ministerstva zdravotnictví, které bude podporovat navrženou novelu v té podobě, jak ji schválila Poslanecká sněmovna.

Ministerstvo zdravotnictví spolupracovalo při konstrukci celé této novely a domnívá se, že i v té oblasti sester, které budou mít větší prostupnost směrem k záchranářům, je to krok užitečný, který sleduje další kroky v našem vzdělávacím systému nelékařských pracovníků, kde je vytvořeno příliš mnoho specializací, příliš malá prostupnost mezi velmi příbuznými obory, a ta novela, tak jak byla formována, umožní, aby se vysoce kvalifikované sestry zapojily do velmi blízké činnosti v oblasti záchranářské praxe,

kteřá trpí stálým nedostatkem pracovníků, a tato novela napomůže ten problém řešit.

Znovu tedy opakuji, že doporučuji přijetí novely v té verzi, jak byla schválena Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím pana poslance Skalického. Prosím.

Poslanec Jiří Skalický: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, pouze krátkou poznámku k vypuštění novelizačního bodu 8.

Chtěl bych jenom upozornit, že tento bod tam byl vložen právě na základě požadavků praxe a na základě požadavků Komory záchranářů, Odborné společnosti urgentní medicíny a medicíny katastrof, Asociace zdravotnických záchranářských služeb, Komory záchranářů a Unie nelékařských zdravotnických záchranářských služeb. Už jenom z tohoto výčtu je vidět, že požadavek na novelizační bod číslo 8 je oprávněný a z hlediska běžné praxe ve zdravotnických zařízeních má smysl.

Proto nemohu souhlasit s tím, aby tento novelizační bod byl vypuštěn, a navrhuji, aby Sněmovna schválila původní návrh zákona, tak jak už byl jednou schválen. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Paní poslankyně Orgoníková má náhradní kartu číslo 8.

Kdo dál se hlásí do rozpravy? Další přihlášky nemám. Ještě budou reagovat pan senátor Žaloudík. Prosím, pane senátore.

Senátor Jan Žaloudík: Tady se argumentuje odbornou podporou záchranářů. Já o ní nepochybuji, protože v zásadě jde o to, vtáhnout určitou část vzdělaných sester do provozu záchranářských služeb. To je určitě správné. Je to nesmírně správné a je to umožněno vyhláškou do současné doby. Proti tomu nikdo nic nemá.

Problém je v tom, že i my máme stanovisko odborné, a to stanovisko odborového svazu zdravotnických pracovníků, které jednoznačně říká, že sestry o toto blaho prostě nestojí. O toto zákonné blaho prostě nestojí. To, že je do toho nějakým způsobem tlačí různé unie záchranářů, o tom nepochybuji, protože získávají kvalifikované pracovníky. Ale Česká republika, zdravotní systém o sestry z intenzivní péče u záchranářských služeb nepřijde, protože do značné míry mají vyšší kvalifikaci než záchranáři, mezi nimiž pracují. Jinak bych asi kolegovi vašim prostřednictvím, pane předsedající, musel položit otázku, proč záchranář pro získání své kvalifikace potřebuje tři roky a kvalifikovaná sestra v intenzivní péči specializovaná potřebuje

aspoň pět z šesti let v úvazku polovičním na to, aby dosáhla těchto jeho kvalit. Chápu, že dispozice tam jsou rozhodující, třeba také fyzické, ale skutečně znovu žádám o zvážení toho, abychom nezaplevali zákon novými ustanoveními, která prostě život nepotřebuje, nejsou nutná. A ty, jimž má tento zákon blaho působit, toto blaho nežádají, ani nechťejí.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dívám se, ale žádnou ruku nahore nevidím, takže to vypadá, že můžeme rozpravu ukončit. Samozřejmě pan poslanec Šnajdr může dostat slovo. Ano, takže pan poslanec Šnajdr závěrečné slovo.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Velmi stručně. Pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, myslím, že bylo řečeno mnoho. Panem kolegou Skalickým bylo jasně vyčteno, že všichni, kteří mají v této zemi statut odborné společnosti a zabírají se touto problematikou, se na vytváření této novely podíleli a jasně dokládají, že české zdravotnictví a česká zdravotnická zařízení ji potřebují.

K diskusi, jestli někdo chce, nebo nechce. Ta novela probíhá není o pracování, když to řeknu velmi jednoduše, a o bytí, ale ona je především o vzdělávání a výkonu povolání. A je pravda, že tak trošku bona fide sestry intenzivistky na dnešních zdravotnických záchranných službách pracují a jsou vysoce kvalifikované. Ale problém je, že pokud se chtějí dále v oboru zdravotnického záchranáře rozvíjet, pokud se chtějí dále vzdělávat, tedy pokud chtějí svoji budoucnost rozvíjet v oblasti zdravotnické záchranné služby, tak bez této právní úpravy nemohou do těch dalších vzdělávacích kursů nastoupit. A to nelze ošetřit žádnou výjimkou, žádným administrativním aktem. To lze ošetřit pouze změnou zákona. To znamená, umožňujeme jejich stabilizaci a umožňujeme to, aby jejich perspektiva práce ve zdravotnické záchranné službě byla umožněna. To je klíčové ustanovení.

A proto, dámy a pánové, žádám vás o podporu sněmovní verze. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slovo v této chvíli může dostat také senátor Žaloudík. Už se zřekl, takže děkuji oběma.

Budeme moci hlasovat. Zagonguji. Přistoupíme k hlasování, podle § 97 odst. 4 zákona o jednání v rámci Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Budeme nejdříve hlasovat o znění schváleném Senátem. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání

způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 206/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 206/3."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 154. Přihlášeno je 173, pro hlasovali 4, proti 105. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Budeme nyní hlasovat znovu, podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 206/2.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení nyní stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 155. Přihlášeno 173, pro hlasovalo 167, proti žádný. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji panu senátorovi i poslanci Šnajdrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je bod číslo

79.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

A to je chvíle, aby se ujal slova předseda volební komise poslanec Jan Vidím. Už je tady.

Poslanec Jan Vidím: Pane místopředsedo, paní a pánové, v bodě 79,

který teď zahajujeme, provedeme změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny.

Volební komise ve stanovené lhůtě obdržela od poslaneckých klubů tyto návrhy: návrh na rezignaci na členství ve výboru pro obranu a bezpečnost pana poslance Bauera, na členství ve výboru pro evropské záležitosti pana poslance Suchánka, ve stálé delegaci Parlamentu do Středoevropské iniciativy pana poslance Mencla a ve stálé delegaci Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy pánů poslanců Bartoše a Babáka.

Dále pak volební komise obdržela návrhy na volbu do zahraničního výboru pánů poslanců Bauera a Floriána za poslance Gandaloviče a Chalupu, do výboru pro obranu a bezpečnost pana poslance Kubatu z ODS za poslance Bauera, do výboru pro evropské záležitosti poslance Jana Kubatu a Marka Bendu za poslance Chalupu a Suchánka, do stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy pana poslance Bartoše a do stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy pana poslance Mencla za poslance Bartoše a poslance Chaloupku za poslance Babáka.

Zákon o jednacích řádu Sněmovny stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád však nestanoví způsob hlasování. Dosud vždy jsme výbory, komise a delegace volili veřejně pomocí hlasovacího zařízení. Proto také volební komise tento způsob volby doporučuje.

Nyní bych vás, pane předsedající, poprosil, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům, a ke způsobu volby. Poté bychom, po skončení rozpravy, jedním hlasováním vzali na vědomí rezignaci, a nebudou-li námitky, také jedním hlasováním zvolili jmenované poslance do výborů a stálých delegací. Prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám rozpravu k oběmu, jak ke kandidátům, tak ke způsobu volby. Hlásí se někdo do rozpravy? Zdá se, že se nikdo nehlásí. Dobře, můžeme začít.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bychom tedy hlasovali o vzetí na vědomí rezignace – bez křestních jmen a titulů – poslance Bauera z výboru pro obranu a bezpečnost, Suchánka z výboru pro evropské záležitosti, Mencla ze stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy a Bartoše a Babáka ze stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Budeme o hlasovat o té

rezignaci. To bude první hlasování. Bylo přečteno, o koho se jedná. Budeme hlasovat en bloc, tedy o všech jménech.

Zahajují hlasování. Kdo je pro to, vzít na vědomí rezignaci, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 156. Přihlášeno je 171, pro hlasovalo 149, proti žádný. Rezignace byla přijata.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Tím jsme vzali na vědomí rezignaci uvedených poslanců.

A nyní bychom volili – bez křestních jmen a titulů – poslance Bauera a Floriána do zahraničního výboru, poslance Kubatu do výboru pro obranu a bezpečnost, poslance Kubatu a Bendu do výboru pro evropské záležitosti, poslance Bartoše do stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy a poslance Mencla a Chaloupku do stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A jakým způsobem? Také en bloc?

Poslanec Jan Vidím: Ano, budeme jedním hlasováním volit všechny uvedené poslance do těch orgánů, které jsem uváděl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Všechny najednou tedy. Ano. Dobře. Pokud nejsou námitky, budeme hlasovat o všech najednou. Slyšeli jste návrhy.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, zvolit poslance do příslušných výborů a stálých delegací, jak bylo přečteno, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 157 přihlášeno 171, pro hlasovalo 154, proti žádný, takže volby byly provedeny.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Tím jsme provedli všechny změny v orgánech Sněmovny, které byly jednotlivými poslaneckými kluby navrženy. Bod 79 tímto končí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Končíme bod číslo 79 a máme bod

80.
**Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu
do meziparlamentních organizací**

Opět, prosím, uveďte.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, pane předsedající. Volební komise obdržela ve stanovené lhůtě od poslaneckých klubů tyto návrhy: na vedoucího stálé delegace do Středoevropské iniciativy poslanec Walter Bartoš a na vedoucího stálé delegace do OBSE pan poslanec Jaroslav Plachý.

Pokud jde o způsob volby, ten je pevně stanoven zákonem o jednácím řádu. Jedná se o volbu tajnou. Poprosil bych vás, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Co jiného tedy mi zbývá? Otevírám rozpravu. No, nikdo se do ní nehlásí, takže rozpravu končím. Můžete pokračovat.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nebyl v rozpravě podán žádný návrh, není tedy, o čem bychom v tuto chvíli rozhodovali.

Nyní bych vás poprosil, pane předsedající, abyste přerušil jednání Sněmovny pro vydávání hlasovacích lístků, které budou vydávány do 10.05. Poté je možné – dávám vám na zvážení – aby Poslanecká sněmovna pokračovala ve svém jednání. Volební komise je složena poměrně, nic nebrání tomu, aby volební komise sčítala hlasovací lístky v průběhu jednání Poslanecké sněmovny. Čili do 10.05 budou vydávány hlasovací lístky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To znamená, že vy si dovedete představit, že v 10.05 hodin může Sněmovna začít jednat? (Poslanec Vidím z místa souhlasí.) Dobře.

V tom případě tedy na volby přerušuji jednání Sněmovny. Sněmovna bude pokračovat v jednání v 10.05.

(Jednání přerušeno v 9.43 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.06 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, řekl jsem, že v 10.05 hodin bychom měli pokračovat, tak vás pro-

sím, abyste se vrátili do jednacího sálu. Máme ještě bohatý program. Takže prosím všechny, aby se vrátili. Zahájil bych projednávání dalšího bodu, který máme po volbách, a to už série třetích čtení.

Další bod je

66.
**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb.,
o pozemních komunikacích,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 135/ - třetí čtení**

Místo u stolku zpravodajů by měl zaujmout ministr dopravy Vít Bárta a zpravodaj hospodářského výboru poslanec Karel Šidlo. Kam se všichni podělí? (Veselost v sále.) Vy tady jste, aspoň tak (ke zpravodaji).

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 135/2.

Takže otevírám rozpravu k pozemním komunikacím. Prosím vás, jsme ve třetím čtení tisku 135, zákon č. 13 o pozemních komunikacích. Probíhá rozprava ve třetím čtení, kterou jsem zahájil a otevřel a do které se prozatím nikdo nehlásí. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy ve třetím čtení – vítám pana ministra, prosím ke stolku zpravodajů, jestli ho mohu požádat. Ještě jednou, poslední výzva do rozpravy ve třetím čtení. Nikdo na ni moc neslyší, takže snad můžeme rozpravu ukončit. Ukončuji rozpravu.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosil bych zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování a pak přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy. Před hlasováním budu chtít vyjádření jak pana ministra, tak zpravodaje. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Dobře, takže děkuji za slovo. Pane předsedající, členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s průběhem hlasování o tisku, který jste dostali předložen do lavic 22. 3. v odpoledních hodinách. Je to tisk 135/2, kde jsou uvedeny všechny pozměňovací návrhy, které byly podány v průběhu druhého čtení. Mohu konstatovat, že návrh na zamítnutí návrhu podán nebyl, takže bychom se měli zaobírat při hlasování pouze uvedenými pozměňovacími návrhy.

Pozměňovací návrh pod písmenem A je pozměňovací návrh, který obnáší usnesení hospodářského výboru č. 56 z 8. schůze z 19. ledna 2011. Pod písmenem B jsou návrhy poslance Karla Šidla, které obsahují změnu pojmosloví za B1 až B5, B6 změnu sankcí, které se týkají správních řízení,

a B7 změna účinnosti zákona od 1. 7. 2011. Pod bodem C je pozměňovací návrh poslance Stanislava Humla, kde se hovoří o způsobu zajišťování doprovodu osob s Policií České republiky včetně náhrad a nákladů na tuto činnost. Pod písmenem D je pozměňovací návrh Ludmily Bubeníkové, který hovoří o tom, že součástí vyvlastňovacích řízení by měly být i pozemky sloužící pro účelová zařízení stavby související s liniovými stavbami. To jsou všechny pozměňovací návrhy, které jsou uvedeny v tomto tisku.

Nyní bych si dovilil navrhnout proceduru, která by respektovala to, že jak byly pozměňovací návrhy uvedeny do tohoto tisku, postupně by se o nich hlasovalo, to znamená nejdříve o pozměňovacím návrhu pod písmenem A, potom pod písmenem B, pod písmenem C, pod písmenem D a na závěr by to bylo hlasování o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Někdo protestuje? Pan poslanec Bendl chce navrhnout jako postup něco jiného?

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, já jsem chtěl pouze navrhnout, abychom o návrhu bodu B hlasovali vždy o každém návrhu jednotlivě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se zpravodaje, jestli s tím má nějaký problém.

Poslanec Karel Šidlo: Ne, nemám. Je to návrh, který mohu akceptovat. Takže budeme postupně hlasovat o jednotlivých bodech v pozměňovacím návrhu B, to znamená B1 postupně až B7.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je jediný, kdo má návrh na nějaký jiný postup, jinak nikdo nic nenamítá. Já vás požádám, abychom ten postup v tom případě odhlasovali. Jak byl navržen zpravodajem, tak si ho odhlasujeme, že platí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout postup tak, jak ho navrhl... (Nespustilo se hlasování.) Pardon, prosím, ještě jednou. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 158. Přihlášeno 169, pro hlasovalo 142, proti 1. Takže návrh procedury byl přijat.

Můžeme tedy postupovat podle toho, jak jsme si to schválili. Teď prosím řekněte, co budeme hlasovat jako první.

Poslanec Karel Šidlo: První hlasování je o pozměňovacím návrhu pod písmenem A, což je usnesení hospodářského výboru č. 56 z 8. schůze.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Názor ministra? (Souhlas.) Názor zpravodaje? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 159, přihlášeno je 169, pro hlasovalo 148, proti jeden. Takže to bylo přijato. Další návrh.

Poslanec Karel Šidlo: Další návrh je pozměňovací návrh pod písmenem B1.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Nesouhlas.) Zpravodaj. (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 160, přihlášeno je 170, pro hlasovalo 62, proti 85. To bylo zamítnuto. Další.

Poslanec Karel Šidlo: Další hlasování je o pozměňovacím návrhu pod písmenem B2.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Stanovisko neutrální.) Zpravodaj? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 161, přihlášeno 170, pro 119, proti 8. Takže to bylo přijato. Dál.

Poslanec Karel Šidlo: Další hlasování je pozměňovací návrh pod písmenem B3.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Nesouhlas.) Zpravodaj? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 162, přihlášeno 170, pro hlasovalo 66, proti 86. Takže to bylo taky zamítnuto. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Další hlasování je pozměňovací návrh pod písmenem B4.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Nesouhlas.) Zpravodaj? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 163, přihlášeno 170, pro hlasovalo 64, proti 67. Takže to bylo zamítnuto. A můžeme postoupit dál. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Další hlasování je o pozměňovacím návrhu pod písmenem B5.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Nesouhlas.) Zpravodaj? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 164, přihlášeno 170, pro hlasovalo 65, proti 89. To bylo zamítnuto. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Další hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem B6.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr? (Souhlas.) Zpravodaj? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 165, přihlášeno 170, pro hlasovalo 156, proti jeden. Takže to bylo přijato. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Poslední hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmenem B je hlasování o B7.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Souhlas.) Zpravodaj? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 166, přihlášeno 170, pro hlasovalo 155, proti jeden. Takže tohle bylo přijato.

To byl poslední pozměňovací návrh? Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Karel Šidlo: Ne, není poslední, byl poslední ze skupiny B. Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmenem C.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, pusťme se do toho. Všechny dohromady – céčko? (Ano.)

Pane ministře, názor na céčko. (Souhlas.) Zpravodaj. (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 167, přihlášeno 170, pro hlasovalo 129, proti 7. Takže to bylo přijato.

Poslanec Karel Šidlo: Poslední hlasování o pozměňovacích návrzích je o pozměňovacím návrhu pod písmenem D.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Nesouhlas.) Zpravodaj. (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 168, přihlášeno 170, pro hlasovalo 41, proti 96. Takže tohle bylo zamítnuto, ten poslední pozměňovák.

A nyní je to vše?

Poslanec Karel Šidlo: Podle mých poznámek jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích, které byly uvedeny v tisku 135/2. Nyní bychom mohli přistoupit k hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak jenom jestli nás ještě z pléna někdo neopraví, že se něco zapomnělo. Vypadá to, že ne, asi tedy opravdu je to vše a můžeme skutečně přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozem-

ních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 135, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.”

Ještě se zeptám na názor pana ministra. (Souhlas.) Zpravodaj? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. A kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 169. Přihlášeno je 170, pro hlasovalo 155, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji ministroví i zpravodaji a končíme projednávání třetího čtení zákona o pozemních komunikacích.

Prosím pan poslanec Vidím chce vyhlásit výsledky.

80.

Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Dovolte mi, abych vás seznámil s výsledky voleb.

V prvním kole volby vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění OBSE bylo vydáno 153 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo taktéž 153 hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta Jaroslava Plachého bylo odevzdáno 129 hlasů. Konstatuji, že v prvním kole byl zvolen vedoucím této stálé delegace pan Jaroslav Plachý.

V případě prvního kola volby stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy bylo vydáno 153 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 153 hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta Waltera Bartoše bylo odevzdáno 130 hlasů. Konstatuji, že v prvním kole byl vedoucím této delegace zvolen pan Walter Bartoš. Tím volba končí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Máme tedy výsledky a můžeme jít dále.

Naším dalším bodem je

64.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - třetí čtení

Prosím pana ministra Leoše Hegera a poslance Borise Šťastného, aby zasedli. My jsme obdrželi sněmovní tisk 165/2, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Není do rozpravy ve třetím čtení už nic zřejmé, takže můžeme rozpravu ukončit. Požádám zpravodaje, aby nám zase řekl, jak budeme postupovat.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, vážená Sněmovno, nacházíme se ve třetím čtení sněmovního tisku 165 – novela zákona o ochraně veřejného zdraví. Obecně se jedná o transpozici směrnice Evropského parlamentu týkající se zejména části ochrany obyvatelstva stran kvality vod určených ke koupání.

K tomuto návrhu je potřeba říci, že prošel výborem pro zdravotnictví. Existuje pozměňující návrh výboru pro zdravotnictví, který byl rozdan jako sněmovní tisk 165/1, a existuje několik pozměňujících návrhů z pléna.

Zde bych rád předložil návrh procedury. Jako první bychom hlasovali o návrhu na zamítnutí poslankyně Markové a Orgoníkové. Následně o pozměňujícím návrhu poslance Šnajdra, který je označen v souboru pozměňujících návrhů pod písmenem C – týká se očkování proti tuberkulóze. Dále, jako třetí, bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu poslance Šťastného, který po dohodě s ministrem zahraničních věcí vypouští z návrhu zdravotního výboru otázku očkování cizinců. Pak bychom jako třetí pozměňující návrh a čtvrté hlasování v pořadí hlasovali pozměňující návrh poslance Babáka pod písmenem E, který se snaží vypustit materii o zdravotních ústavech. Další hlasování – pokud by tyto návrhy byly přijaty, zbude torzo pozměňujícího návrhu zdravotního výboru, konkrétně body A6 a A8, což jsou legislativně technické změny, které si vyžádalo Ministerstvo zdravotnictví. A nakonec by nás čekalo hlasování o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Jestli někdo má jiný návrh procedury, teď ho může sdělit. Prosím paní poslankyně Soňa Marková. (Nemůže se dostat k mikrofonu, stále tam stojí poslanec Šťastný.) Pane

poslanče, umožníte jí vystoupit? (Smích v sále, poslanec Šťastný se prý zamyslel.)

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Nemám jiný návrh procedury, jen bych vysvětlila jednu důležitou věc. Já jsem podávala návrh na zamítnutí podmíněčně, pokud nebude původní tisk oproštěn od nepřijatelných pozměňovacích návrhů, které předložil tady pan kolega Šťastný a pan kolega Šnajdr. On to sice nepokládá za přílepky, ale přesto nemají přímou souvislost s původním implementováním směrnice Evropské unie o kvalitě vod na koupalištích, a kvůli čemu také existuje rozsudek Evropského soudního dvora.

Protože byly podány pozměňovací návrhy, které stahují ty původní nepřijatelné, a návrh na zamítnutí, který byl podán a nejde stáhnout, klub KSČM aktivně nepodpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha. (Smích některých poslanců v sále.)

Poslanec Boris Šťastný: Já se domnívám, že o návrhu tak či tak budu muset požádat, aby pan předsedající nechal hlasovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak necháme hlasovat, to myslím Sněmovna zvládne. Dobře. (Opět smích některých poslanců v sále.) Jiná připomínka? Jiná připomínka není. Ještě vidím, že poslanec Krákora má něco na srdci.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, já si myslím, že jednodušší hlasovací procedura by byla ta, kdybychom hlasovali nejprve o bodech D a E. To se týká vypuštění v podstatě těch cizineckých prohlídek a vypuštění zrušení zdravotních ústavů, to je bod E. Kdybychom hlasovali o těchto dvou bodech jako o prvních bodech, tím bychom zákon i hlasování značně zjednodušili. Takže já navrhuji hlasovat o bodech, co navrhuji, jako o prvních.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A to jako nemyslíte před zamítnutím? To myslíte až po tom hlasování o zamítnutí?

Poslanec Jaroslav Krákora: To myslím samozřejmě až po tom hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Co si o návrhu myslí zpravodaj?

Poslanec Boris Šťastný: Já si o tom myslím, že je to úplně jedno. (Smích v sále.) Protože jako první budeme hlasovat o zamítnutí. Můj návrh procedury byl, abychom pak hlasovali o pozměňujícím návrhu C. Jestli budeme hlasovat nejprve o D, E a pak o C, nebo nejdřív o C a pak D, E, tak tím si stejně nic nezjednodušíme. Můj návrh je setrvat v proceduře a případně je na panu předsedajícím, jestli nechá o návrhu pana poslance Krákory hlasovat jako o alternativním postupu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Krákora na něm trvá, že by chtěl, aby se hlasovalo, jestli jeho návrh projde. Je to tak, že chcete, aby se o něm hlasovalo? (Poslanec Krákora souhlasí.) A mohli byste ještě jednou zformulovat, o co vám v návrhu procedury jde?

Poslanec Jaroslav Krákora: Jde mi o to, pane místopředsedo, aby první hlasování po hlasování o zamítnutí bylo, aby se hlasoval bod D pana poslance Borise Šťastného a druhé hlasování aby byl bod E pana poslance Michala Babáka. Tím abychom začali.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže jestli zpravodaj nic nenamítá, tak bychom toto hlasování zkusili jako první a pak, když to neprojde, tak bychom hlasovali o celém vašem návrhu procedury. Je to možné tak učinit? Je. Takže budeme takto hlasovat. Už jsem zagongoval a nejdřív hlasujeme o návrhu pana poslance Krákory – při hlasování o pozměňovacích návrzích začít body D a E.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout návrh poslance Krákory – body D a E začít jako první, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 170, přihlášeno je 170 a pro bylo 70. To je neuvěřitelné! To znamená, že návrh pana poslance Krákory byl zamítnut.

Teď už bych nechal hlasovat o celém návrhu procedury pana poslance Šťastného, tak jak byl přednesen.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout návrh procedury, jak byl přednesen poslancem Borisem Šťastným, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 171, přihlášeno je 169, pro hlasovalo 104, proti 34. Takže návrh procedury byl přijat a my budeme postupovat nyní přesně podle něho.

Prosím, pane poslanče, začněte.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuje za schválení procedury. Jako

první hlasování je návrh na zamítnutí poslankyně Markové a Orgoníkové.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Budeme hlasovat návrh na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí celého návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti:

Hlasování má pořadové číslo 172, přihlášeno je 169, pro hlasovalo 34, proti 95. Takže návrh na zamítnutí byl zamítnut a můžeme pokračovat dál.

Poslanec Boris Šťastný: Ano, a teď se pokusím provést Sněmovnu pozměňovacími návrhy přehledným způsobem. Jako o prvním pozměňovacím návrhu budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu poslance Šnajdra pod písmenem C, který se týká očkování novorozenců proti tuberkulóze.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře, k tomu očkování novorozenců proti tuberkulóze, co tom –? (Ministr: ano, doporučuji.) Pan zpravodaj? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 173, přihlášeno je 170, pro 99, proti 42. Takže to bylo přijato. Prosím dále.

Poslanec Boris Šťastný: Na řadě je hlasování o pozměňovacím návrhu poslance Šťastného pod písmenem D, jehož smyslem je vypustit z usnesení zdravotního výboru veškeré návrhy týkající se povinného očkování cizinců.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Souhlas.) Pan zpravodaj zřejmě bude souhlasit, když je to jeho návrh. (Zpravodaj: Nerad, ale souhlas. – Pobavení v sále.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 174, přihlášeno je 170, pro hlasovalo 158, proti 2. Takže to bylo přijato. Můžeme dál.

Poslanec Boris Šťastný: Další pozměňovací návrh k hlasování je pozměňovací návrh pod písmenem E poslance Babáka, jehož cílem je vypustit z usnesení výboru pro zdravotnictví veškerá ustanovení týkající se zdravotních ústavů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Souhlas.) Zpravodaj? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 175, přihlášeno je 170, pro hlasovalo 122, proti 17. Takže to bylo přijato a můžeme pokračovat.

Poslanec Boris Šťastný: Vzhledem k tomu, že se Sněmovně demokratickým způsobem podařilo zdemontovat většinu návrhů zdravotního výboru, zbývá nyní prohlasovat legislativně technické pozměňovací návrhy původního návrhu zákona. Proto budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmenem A6 a A8.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Názor ministra? (Souhlas.) Zpravodaje? (Také souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 176, přihlášeno je 170, pro hlasovalo 100, proti 15. Takže to bylo přijato.

Poslanec Boris Šťastný: Poslední hlasování je hlasování o celku, pokud nikdo z poslanců neshledal, že bychom některý z pozměňovacích návrhů nehlasovali.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže pokud jsme opravdu nic neopomněli, nikdo si ničeho takového nevšiml... A přece jenom – pan poslanec Václav Klučka! (Domluva mimo mikrofon s posl. Šťastným.)

Poslanec Boris Šťastný: Tady byla připomínka, že jsme nehlasovali pozměňovací návrh B, ale ten se týkal již vyřazených bodů, proto se stal nehlasovatelným. Takže je to v pořádku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Snad ano. Dobře. V tom případě pozměňovány jsou vyřízeny a budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně

některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 165, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.”

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 177, přihlášeno je 170, pro hlasovalo 124, proti 12. Takže konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru i zpravodaji a končím projednávání bodu 64.

Další bod je

63.

Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavla Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/ - třetí čtení

Prosím tedy, aby za navrhovatele zaujal místo poslanec Pavel Drobil. (Ke stolku zpravodajů směřuje Kristýna Kočí.) Místo Pavla Drobila? (Ano.) Je to jinak. A to jde? (Smích.) Pravda, tady jste napsána! Tak dobře, já vás tam vezmu. Prosím, paní poslankyně, můžete se posadit. (Směřuje k řečnickému pultu.) K mikrofonu ne, jenom se posadit! (Pobavení.) A pak za zpravodajku výboru poslankyně Kateřina Konečná.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 90/3.

Otevírám rozpravu. Teď se do ní hlásí paní poslankyně Kateřina... Kristýna! Já jsem si to spletl. Omlouvám se. Paní Kristýna Kočí. Prosím.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážený pane místopředsedo, vládo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, na úvod mi dovoluji poděkovat všem, kteří se podíleli na práci na novele zákona o ochraně ovzduší, a to ať už na Ministerstvu životního prostředí, či zde ve Sněmovně, zejména pak výboru pro životní prostředí. Přijetí této novely znamená pro lidi z postižených regionů naději, že konečně budou moci lépe dýchat.

Jak jistě víte, znečištění prachovými částicemi a automobilovými zplodinami je nejvýznamnější současnou ekologickou hrozbou na území České republiky. Jak konstatuje zpráva o stavu životního prostředí za rok 2009, vinou tohoto znečištění stoupla úmrtnost o 2 %. Říkám tento údaj, protože ho pokládám za naprosto zásadní. Zde se nebavíme o nějakých hypotetických rizicích, o hrozbách, které přijdou někdy možná za sto let, o hrozbách,

u kterých ani nevíme, jak je správně měřit, jakou za ně neseme vinu a zda je vůbec možné odvrátit. Zde čelíme zcela konkrétní hrozbě, která akutně ohrožuje zdraví a životy občanů. Hrozbě, kterou jsme zcela jistě zavinili, která má měřitelné důsledky a kterou zcela jistě můžeme odvrátit. Pokud jsme něco zavinili a můžeme to napravit, tak to také napravit musíme, a to pokud možno ihned. Proto žádám Poslaneckou sněmovnu o schválení této novely.

Nyní mi dovoluji vyjádřit se k pozměňovacím návrhům k tomuto tisku. Jménem předkladatelů se ztotožňuji s komplexním pozměňovacím návrhem, který k tisku číslo 90 přijal výbor pro životní prostředí.

Co se týče pozměňovacích návrhů k tomuto tisku, které vám byly předloženy ve druhém čtení, jsou moje stanoviska následující. První pozměňovací návrhy pod označením 1A, 1B a 1C se týkají emisních plateb, které původně řešeny nebyly, ale pro uvedení zákona v platnost jsou nezbytné. Tyto pozměňovací návrhy podporuji.

Druhý pozměňovací návrh – návrhy pod označením 2A a 2B doplňují výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách pro vozidla nezbytná pro zajištění chodu měst, na které se v komplexním pozměňovacím návrhu zapomeno. Také tyto pozměňovací návrhy podporuji a doporučuji jejich schválení.

Nesouhlasím však s pozměňovacími návrhy označenými jako 3A až 3C. Tyto návrhy ve svém důsledku znemožňují regulovat ty stacionární zdroje, které používají nejlepší dostupné techniky. Pokud bychom tyto pozměňovací návrhy přijali, celá novela se stane téměř bezpředmětnou, neboť právě tyto zdroje se na znečištění obzvláště v nejhůře znečištěném Moravskoslezském kraji podílejí nejvíce. Dovoluji si připomenout, že hlavním cílem této novely je především rychlé a efektivní řešení nežádoucího stavu kvality ovzduší v České republice. Pokud myslíme naši pomoc Moravskoslezskému kraji, severním Čechám a dalším zatíženým regionům vážně, nemůžeme se připravit o nejučinnější nástroj.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to byla poslankyně Kočí. Nyní prosím paní poslankyni Kateřinu Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já jako zpravodajka se potom samozřejmě ujmu své povinnosti provést vás hlasováním, nicméně mi dovoluji, abych vás upozornila na podle mého názoru velmi zásadní problém, který si přijetím této novely bez pozměňovacích návrhů zakládáme a který může znamenat pro nás jako pro Poslaneckou sněmovnu, pro vás jako pro kolegy, opravdu, ale opravdu velké znečištění podnikatelského prostředí v České republice.

Na poslední schůzi Poslanecké sněmovny nás předkladatelé této poslanecké iniciativy přesvědčovali, že stažení sněmovního tisku z programu této schůze navrhuji pouze z důvodu vytvoření časového prostoru pro dokončení všech dobrovolných dohod s velkými průmyslovými podniky na severní Moravě. Musím vám proto s politováním hned v úvodu svého vystoupení oznámit, že jediný, který do této chvíle podepsal dobrovolné dohody, díky kterým předkladatelé stahovali tento návrh zákona v únoru, je společnost Arcelor Mittal a že tato dohoda byla uzavřena ještě předtím, než skupina předkladatelů stahovala tento sněmovní tisk z programu poslední schůze. Nemohu se proto ubránit pocitům, že buď nemá Ministerstvo životního prostředí dostatečný zájem či schopnosti dotáhnout do konce proces, který s velkou pompou prezentuje v Ostravě již několik měsíců, nebo nám předkladatelé tohoto sněmovního tisku neříkají pravdu a důvody odložení projednávání ve třetím čtení musíme hledat jinde.

Sněmovní tisk prošel třetím čtením výborem pro životní prostředí, který přijal usnesení a komplexní pozměňovací návrh, což je samozřejmě správně, protože kdybychom hlasovali o původním návrhu zákona, tak jak ho předkladatelé předložili, byla by to vlastně úplná zbytečnost, protože to byl natolik právnícký paskvil, že by se jím vůbec nic nevyřešilo. Žádný z výborů, protože tento návrh zákona si chtěl dobrovolně vzít i hospodářský výbor, se však nedokázal vypořádat s poměrně zásadní připomínkou vlády České republiky vedené Petrem Nečasem, podle které "vláda považuje návrh, který umožňuje stanovit přísnější emisní limity, než stanoví právní prováděcí předpis, a to bez jakékoliv konkretizace hmotněprávních podmínek, za obtížně přijatelné prolomení zásady předvídatelnosti práva".

Možná se předkladatelé domnívali, že k tomu, abychom na tuto velmi důležitou věc zapomněli, potřebujeme ještě měsíc. Nešlo tedy o uzavření dobrovolných dohod. O ty předkladatelům ani Ministerstvu životního prostředí ve skutečnosti nejde. Ty jsou dobré leda tak ke krmení novinářů a k pořizování líbivých fotografií některých poslanců či ministrů v denním tisku.

Jediné, oč předkladatelům novely tohoto zákona ve skutečnosti jde – a bývalý ministr Drobil i jeho náměstek Hlaváč a potažmo dneska paní kolegyně Kočí se tím ostatně nikdy netajili – je získat prostřednictvím této novely, která zakládá velkou právní nejistotu pro významné zaměstnavatele a desetitisíce jejich zaměstnanců, nástroj pro vydráždění průmyslových podniků v České republice. (Potlesk z levé strany sálu.)

Proto jsem si jako zpravodajka sněmovního tisku osvojila alternativní návrh Svazu průmyslu a dopravy, který bere v úvahu možná technická řešení, aniž by muselo nutně docházet k likvidaci průmyslu, který se významně podílí na tvorbě HDP a zaměstnává desetitisíce občanů České republiky. Tento pozměňovací návrh, předkládaný jako bod 3A až 3C k hlasování, by

měl poskytnout alespoň základní právní jistotu přes bezmeznou libovůli příslušných orgánů a zajistit, aby při zodpovědném používání nejlepších dostupných technologií, které jsme zvyklí označovat jako BAT technologie, nemohly být emisní limity libovolně snižovány. Pokud totiž jakýkoliv průmyslový podnik používá BAT technologie, může další omezení emisí zajistit pouze tím způsobem, že zastaví svoji výrobu.

Uvědomme si proto, prosím, že odmítnutím pozměňovacího návrhu 3A až 3C dáváme vládě volnou ruku pro zcela nekontrolovatelné zásahy do konkurenčního prostředí ve významných hospodářských sektorech, s dopadem na sociální a ekonomický vývoj regionů. Náměstek ministra životního prostředí Hlaváč ostatně na jednom z jednání výboru pro životní prostředí nepokrytě potvrdil, že mu v podstatě nejde o žádný ze čtyř předkládaných návrhů opatření tolik jako o ten, který dává vládě a potažmo Ministerstvu životního prostředí neomezenou moc nařizovat individuální limity pro vypouštění emisí.

Přijmeme-li návrh novely zákona o ochraně ovzduší bez přijetí pozměňovacích návrhů 3A až 3C, bude mít kterákoliv firma v České republice, na kterou si pánové – v případě předkladatelů samozřejmě i dámy – ukáží prstem, pouze dvě možnosti: ukončit činnost, nebo se nějak prostě dohodnout.

Předkladatelům návrhu zákona je přitom evidentně naprosto jedno, že opatření, které umožňuje vládě nařizovat individuální limity pro znečišťování ovzduší pro vybrané zdroje znečišťování, nemusí být tím skutečně účinným opatřením pro řešení zoufalých smogových situací na severní Moravě nebo v severních Čechách. Všechny skutečně seriózní výzkumy totiž jednoznačně dokazují, že se na znečištění ovzduší podílejí stejnou měrou – a teď se, prosím, poslouchejme – velké zdroje znečišťování, doprava i domácí topeniště.

V případě ostravsko-karvinské aglomerace vedeme více než rok diskusi, a koneckonců všichni jsme to měli ve svých volebních programech, že například zrušení zpoplatnění dálnice vedoucí přes tuto aglomeraci by mělo zcela jednoznačně rychlý a velmi pozitivní efekt na odvedení dopravy z centra jednotlivých sídel. Výsledkem jsou ovšem bohužel sliby premiéra Nečase a mlčení jak ministra dopravy Bárty, tak prozatím bohužel také ministra životního prostředí.

Pokud chcete, vážení páni ministři prostřednictvím paní předsedající, veřejnosti namluvit, že je opatření v podobě nízkoemisních zón navrhovaných v novele zákona srovnatelně účinným opatřením ve srovnání s trvalým zrušením zpoplatnění dálnice, na které navíc nepotřebujete zákon, tak jste buď odborně zcela nekompetentní, nebo si děláte z obyvatel ostravsko-karvinské aglomerace prostě srandu.

Osobně jsem přesvědčena, že vám o skutečné řešení problému vůbec

nejde. Jediným účelem předložené novely zákona o ochraně ovzduší je získat účinný nástroj na vydírání průmyslových podniků, dnes některých vybraných společností na severní Moravě, za rok možná jiných v severních Čechách, nebo prostě kdekoli v České republice. Slova některých náměstků pronesených na mikrofon při jednání výboru pro životní prostředí a vynucený odklad projednávání této novely ve třetím čtení pod zcela vymyšlenou záminkou jsou toho prostě silným důkazem.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tato novela nebyla napsána pro lepší ochranu ovzduší, ale pro nekontrolovatelné zasahování do podnikatelského prostředí a pro ekonomický nátlak na vybrané průmyslové podniky.

Je dvojnásob zavrženíhodné, že se autoři novely pokoušejí halit své nekalé úmysly do líbivého pláštíku ochrany životního prostředí a že si přitom berou za rukojmí desetitisíce obyvatel Moravskoslezského kraje. A to nejenom těch, kteří budou kvůli neschopnosti vlády nadále trpět opakovanými smogovými situacemi, které tato novela prostě nevyřeší, ale i těch, kteří přijdou o práci kvůli osobním záměrům některých vládních politiků. To vše, vážené kolegyně a vážení kolegové, skutečně hrozí, pokud přijmeme předlohu novely zákona o ochraně ovzduší bez pozměňovacích návrhů 3A až 3C.

Vzhledem k tomu, že podle skutečnosti, že podle informací Ministerstva životního prostředí bude ještě v tomto pololetí předložena do Poslanecké sněmovny velká novela zákona o ochraně ovzduší, na kterou čekáme již minimálně čtyři roky, je možné dnes projednávanou novelu považovat za naprosto zbytečnou. Pokud ji tedy chceme skutečně přijmout, byť to nepovažuji za nezbytné, postarejme se prosím alespoň o to, aby nebyla zneužitelná pro jiné účely, než je ochrana ovzduší, a aby nám nakonec nezkomplikovala projednávání velké novely zákona o ochraně ovzduší. Je prostě farizejské tvrdit, že tato novela něco zlepší. Nezlepší! Naopak dává do rukou vládě nástroj, který koneckonců Věci veřejné měly ve svém volebním programu, že chtějí bojovat proti korupci, dává do rukou vládě nástroj, který zakládá korupční prostředí v této republice silněji než kdykoliv předtím! Děkuji (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím nyní pana poslance Stanjuru, který se přihlásil, a dále vystoupí pan poslanec Zemek, tak jak mám přihlášky, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, vystupovat jsem nechtěl, ale reagovat musím.

Ani silný hlas a silná slova nezastrou, že ty pozměňující návrhy psali lobbisté. Vždy jsem dojatý, když členové komunistické strany mají obavy

o podnikatelské prostředí a o konkurenceschopnost naší země. (Potlesk poslanců ODS.)

Pravda je přece úplně jiná. Ano, vláda dostane nástroj, který může používat. Ano, je možné, že se to některým majitelům některých firem v našem Moravskoslezském kraji nebude líbit. Ale já budu hlasovat pro nepřijetí těchto pozměňujících návrhů a pro zákon jako celek, protože pro mě je cennější zdraví obyvatel našeho kraje než názor některých majitelů některých firem, kteří tento problém mohli řešit dávno, dobrovolně, mají na to dostatečné zisky, dostatečné zdroje, jenom je zpátky neinvestují.

Tady ta silná slova prostě nezastrou to, že tento pozměňovací návrh napsali a prosazují lobbisté. Naopak doporučuji všem, kteří nejsou z Moravskoslezského kraje, aby pro to nehlasovali a podpořili zákon ve znění, v kterém ho představila paní Kristýna Kočí. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám nyní poslance Zemka, pak se hlásí Vojtěch Filip.

Poslanec Václav Zemek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já možná jako jediný v tomto sále jsem se profesionálně zabýval ochranou ovzduší ve státní správě. Já nesdílím obavy, které tady byly vyřčeny z hlediska možnosti zneužití. Byť máme k této novele určité výhrady, osobně si nemyslím, že by byla tak zásadní, že by nějak výrazně zlepšila kvalitu ovzduší. Doporučoval bych podpořit tuto novelu. Byť je to malá změna, tak určitě každé zlepšení kvality ovzduší u nás bude kvitováno zcela jistě pozitivně.

Nicméně musím ještě zmínit to, že je zde připraven velký zákon, takže bychom se mohli také dostat do situace, že už tady bude předložen návrh nového zákona o ochraně ovzduší a stále ještě nebude přijata tato malá novela. Proto bych ji doporučil a přimlouval bych se za to ji přijmout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Kateřina Konečná se hlásí jako zpravodajka, ta může vystoupit kdykoliv, ale hlásil se Vojtěch Filip, takové bylo pořadí.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající. Já jen vašim prostřednictvím panu kolegovi Stanjurovi jeden zlidovělý vtíp. Jestli on jako člen ODS ví, jaký je rozdíl mezi Komunistickou stranou Číny a Občanskou demokratickou stranou. Na rozdíl od ODS komunistická strana podporuje podnikání. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Kateřina Konečná, prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi zareagovat na kolegu Stanjuru, který mě tady nařkl z několika věcí. Já jsem to sice nechtěla prodlužovat, ale abychom si vysvětlili, co jsou pojmy a co jsou dojmy, pane kolego.

Já jsem se sama přihlásila k tomu, že pozměňovací návrh, který jsem předložila, jsem získala od Svazu průmyslu a dopravy, jehož představitelé za mnou v této chvíli byli, protože měli důvodné podezření z toho, že vláda České republiky – a koneckonců předkladatelé to mají i v důvodové zprávě – jakýmkoliv benevolentním způsobem chce měnit podnikatelské prostředí v této republice. Proto já se k tomu opravdu hlásím.

Na druhou stranu se nezlobte, ale já se budu zastávat podnikatelského prostředí, které mi v Moravskoslezském kraji řeší sto tisíce lidí zaměstnaných. Já prostě nevím, co si ODS představuje pod tím, že zavře... nebo bude vyhrožovat některým velkým fabrikám, že je zavře. Fabriky tyto lidi propustí, a pokud má ODS nástroj na to, jak je zaměstnat, tak fajn, ale nikdy jste ho neřekli a já si myslím, že zatím prostě neexistuje. My se tady tedy nebavíme o podnikatelském prostředí. My se bavíme o zaměstnancích, kteří v Moravskoslezském kraji mají velký problém najít práci, kterou nikde jinde než ve velkých podnicích nenajdou, a které myslím touto novelou zákona ohrožujeme. To je za druhé.

A za třetí. Pane kolego, vy jste nám tady řekl, že vláda dostane do rukou nástroj, který něco vyřeší. Tak si to pojďme zdůvodnit. Já jsem vás tady nechtěla školit, vážené kolegyně a kolegové, protože si myslím, že to většina z vás nepotřebuje. Ale přeci jenom.

V pozměňovacím návrhu, který předkládají kolegové, se bavíme o omezení emisních limitů. Emise jsou to, co vychází z komínů fabrik. A imise, o kterých se baví i předkladatelé v důvodové zprávě, jsou to, co nám dopadá na zem. Nikdy nikdo ještě zcela neodhalil, zda to, co vypouští daný podnik, je opravdu to, s čím my potom máme na zemi problém.

Ve své poměrně dlouhé dnešní řeči jsem se tady snažila vám vysvětlit, že formy znečištění v Moravskoslezském kraji – a na to už dneska důkazy jsou – jsou tři. Je to doprava, malé zdroje a velké průmyslové podniky.

Já bych si strašně přála, pane kolego Stanjuro, abyste tady tak intenzivně, jako obhajujete tento návrh zákona, obhajoval nezaplatnění dálnice kolem Ostravy, obhajoval dostavbu prodloužené Rudné, protože bez toho se Ostrava nikdy nehne z místa a bez toho se v Ostravě vždycky bude špatně dýchat, a stejně tak obhajoval obchvaty dalších velkých měst v Moravskoslezském kraji. O tom jsem vás tady mluvit neslyšela!

Jestli si chcete touhle takzvanou třetinou říct, že nějakým způsobem po-

máháte životnímu prostředí v České republice, tak to prostě není pravda! Protože vy si sice na vládě budete moci říct, že snížíte emisní limity, vy je tedy snížíte, ty podniky zavřou. Fajn. Jestli tohle to je váš úmysl, řekněte to tady na mikrofon, možná to bude občany v Moravskoslezském kraji zájmat. Vy tedy zavřete ty podniky a my nakonec zjistíme, že se nám ovzduší vůbec, ale vůbec nezmění. To je prostě realita! Protože nikdy nikdo nedokázal, že to, že zavřeme některý z velkých podniků, neznamena, že imisní limity nebudou ve stejné výši, protože ještě nikdy nikdo nedokázal, odkud ty imisní limity vlastně fungují.

Proto vás prosím, mějme vždycky chladnou hlavu a trochu rozumu. Až budete se stejnou vervou, prostřednictvím předsedajícího pane kolego Stanjuro, obhajovat dostavbu prodloužené Rudné, obhajovat nezaplatnění dálnice kolem Ostravy a obhajovat dostavbu obchvatů velkých měst, která mají problém se životním prostředím, potom můžeme jako další z nástrojů použít toto ve chvíli, kdy budu mít jistotu, že v této republice bude vláda, která to nebude používat k vydírání, ale k tomu, ale aby opravdu situaci občanů v Moravskoslezském kraji zlepšila! Já ji dneska prostě nemám! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se hlásí o slovo pan poslanec Zemek a pak pan poslanec Lukša.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Já bych měl pouze faktickou poznámku. Mě samozřejmě jako ovzdušáře úplně trošku zamrazilo, pro paní kolegyni prostřednictvím pana předsedajícího – netyká se to emisních limitů, ale emisních stropů. To je podstatný rozdíl. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Zemkovi a zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit. Pan kolega Pavol Lukša se hlásí. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavol Lukša: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, nebavme se o tom, jestli chce někdo podporovat, nebo nepodporovat pracovní místa v tom či onom kraji. Bavme se o tom, jestli opravdu občané Moravskoslezského kraje chtějí vydírat, když chtějí, aby se jim jenom lépe dýchalo.

Já bych chtěl říct jednu věc. Nemůžeme se bavit o vydírání, jestliže osm let největší znečišťovatel v tom kraji nic neudělal. Moravskoslezský kraj, kde jsem byl náměstek, který odpovídal za ovzduší, vydal jakési integrovaná povolení všem velkým znečišťovatelům, kde stanovil termíny, do kdy mají implementovat nebo namontovat moderní technologie. Nemůžeme se přece dívat na to, jak provozy na západ od nás umějí žít s

obyvateli daných regionů, a u nás by to nebylo. Já si myslím, zanechme planých řečí.

To, co jste tady říkala, paní zpravodajko, že bychom se měli bavit o tom, jestli budeme jezdit po dálnici kolem Ostravy zdarma, nebo ne, to samozřejmě je zcela nepochybně další krok, ale teď se bavme o ochraně ovzduší. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Lukšovi. Faktická poznámka. Zde je přihláška pana kolegy Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já za školení nepoděkuji, protože jsem si ho ani neobjednal, ani jsem ho nechtěl. Ale teď vážně.

Já si myslím, že zdraví dětí v Radvanicích, v Bratkovicích je mnohem cennější než možné propouštění lidí, kterými by zakryl znečišťovatel to, že nechce dostatečně investovat do kvalitních technologií.

Abych vrátil ten pokus o vtip prostřednictvím paní předsedkyně předsedovi KSČM: Jestli chceme mít ochranu životního prostředí a zdraví našich lidí jako v Číně, tak prosím. Tak asi postupuje Komunistická strana Číny. My si myslíme, že naši lidé mají mnohem větší právo na mnohem lepší ochranu. A že to nevyřeší všechno a že ty emise řeší pouze třetinu a že máme problém s dopravou a s lokálními topeništi, to přece nikdo nepochybně. O tom se teď nebavíme.

Prostřednictvím paní předsedkyně bych vzkázal paní zpravodajce, ať se někdy přijde podívat na hospodářský výbor, a pak posuzuje, jestli bojují za prodlouženou Rudnou, obchvaty měst v našem kraji, pokračování jedna jedenáctky a podobně. Já si myslím, že ano. To, že se to zatím nestaví, je jiná věc, ale když o tom nic nevíte, tak neříkejte, že pro to nikdo jiný nic nedělá.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Jsme stále v rozpravě ve třetím čtení. Paní zpravodajka Kateřina Konečná se ještě hlásí. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Prostřednictvím paní předsedající se mi chtělo vzkázat panu kolegu Stanjurovi: Je to marný, je to marný, je to marný. Jak se máme chovat my jako opozice, když ani vy jako vládní koalice tohle přes ministra Bárta prostě neprosadíte. Nevím, možná si voliči udělají svůj vlastní obrázek.

Prostřednictvím předsedající ještě jedna poznámka panu kolegovi Zemkovi, když jsme se tady tak hezky školili. Pane kolego Zemku, vy jste

sice pracoval v praxi, ale emisní strop je prostě jenom jiný název pro emisní limit. Tak to je!

Ale teď to nechci dál přednášet. Já jenom chci sdělit, že si nemyslím, že tahle novela zákona o ochraně ovzduší něčemu pomůže. Navíc bude platit reálně možná půl roku, než budeme mít na stole velkou novelu zákona o ovzduší, do které budeme muset tuto novelu nějakým způsobem zapracovat. My si de facto dneska přiděláváme velký kus práce, protože vám garantuji, že ve velké novele zákona o ovzduší, tak jak ji navrhuje Ministerstvo životního prostředí, není ani zmínka o téhle té malé novele a ty paragrafy tam nejsou takto ustaveny. Proto my dneska místo toho, abychom počkali na velkou novelu zákona o ovzduší, která začne platit, já pevně věřím a doufám, čekáme na ni už dlouho, začne platit od 1. 1. 2012, to znamená od doby, kdy opravdu můžeme tomu regionu pomoci, tak místo toho, abychom v této nové novele komplexně dořešili malé zdroje znečištění, velké znečišťovatele, ale i řadu dalších problémů, tak dnes z toho vytahujeme jeden jediný problém, který nám nic nevyřeší, který prostě jenom zavádí – a to řekla i vaše vláda, pane kolego Stanjuro prostřednictvím předsedající – nestandardní podnikatelské prostředí a právní nejistotu v této republice. To cituji z usnesení vlády České republiky ke sněmovnímu tisku 90/1. A prosím, jenom se zamysleme nad tím, jestli dále neschvalujeme nějaký paskvil, který nám může prostě jenom přidělat problémy místo toho, aby něco vyřešil.

Já chápu předkladatele, že je to hezké a líbivé mediální téma. Já chápu, že je fajn se vidět v televizi, a možná to prodlužování, projednávání tohoto tisku vedlo také k tomu, že jsme se v té televizi viděli víckrát. Ale já si myslím, že poslanci jsou od toho, aby pracovali, ne proto, aby se chtěli vidět v televizi.

A ještě úplně poslední poznámka. Přečtu vám citát: “Finanční podpora firem při ekologizaci výroby je jediná správná cesta. Integrovaná povolení většiny velkých výrobců na území Ostravy jsou totiž na hranici jejich technických možností. Pokud se dále zpřísní podmínky k udílení povolení, přinese to jen uzavření těchto firem a zvýšenou nezaměstnanost. Mnohé podniky navíc odejdou do Polska do Katovic, kde jsou dle mých zkušeností méně přísné normy, a budou nám po větru nadále posílat znečištění přes hranici.” Tohle není citát žádného zástupce KSČM ani ČSSD v Moravskoslezském kraji. Tohle je citát z deníku Euro od pana kolegy Dalibory Madeje, vašeho náměstka primátora města Ostravy z ODS!

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní zpravodajka. S faktickou poznámkou se ještě hlásí pan kolega Zemek. Nevím, jestli pan kolega Stanjura též? Takže potom, v tomto pořadí.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, opět musím tady s paní kolegyní nesouhlasit. Paní kolegyně prostřednictvím paní předsedající – skutečně, emisní strop a emisní limit je úplně něco jiného. Byť s řadou vašich závěrů souhlasím, tak v tomto s vámi prostě souhlasit nemůžu. Děkuji. (Dotaz z pléna.)

Panu kolegovi prostřednictvím paní předsedající. Jednoduše řečeno, emisní strop je v podstatě suma množství vypuštěných znečišťujících látek na nějakém území. Vztáhneme to třeba k tomu území. Emisní limit, to se týká pouze jednoho konkrétního zdroje vypouštějící znečišťující látky za nějakou jednotku času. To znamená, že třeba některý zdroj vypouští příklad 10 metrů krychlových nějaké látky za hodinu. Emisní strop je potom celková suma, kterou z tohoto zdroje můžeme vypustit třeba za rok.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Zemkovi. Další faktická poznámka pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já už jenom krátce. Já souhlasím s tím, že se tady neslyšíme, neposloucháme. Vy mě slyšet nechcete a já vás nebudu školit. Vyjádříme svůj názor hlasováním. My přece netvrdíme, že to je zázračný nástroj, který od zítřka, když se schválí, zásadním způsobemlepší ovzduší v našem kraji. Ale já říkám, že i malý krok je krok, a pokud je to krok správným směrem, je dobře. A tato novela je podle mého i našeho názoru krok správným směrem. Nemá cenu se přít, jestli je to o hodně, nebo o málo, jestli nemohl být lepší nebo horší. Je to určitě lepší než nechat stávající stav.

Pokud máte problém pro to hlasovat, tak hlasujte proti. Můžete vysvětlovat našim občanům, že to nic nepřináší. Je to vaše politické právo, já vám ho neubírám. Jenom říkám a prosím kolegy i z jiných regionů: My si myslíme, že je to dobře, ale jsme si samozřejmě vědomi toho, že jedna taková novela, a je jedno, jestli je dílčí, nebo velká, komplexní, nezmění nic ze dne na den nebo z měsíce na měsíc. To je přece naprosto jasné a to nám nemusíte opakovat. To my přece všichni dobře víme.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Zeptám se ještě na další přihlášku do rozpravy ve třetím čtení. Není žádná, končím tedy rozpravu a poprosím paní zpravodajku, aby nám oznámila postup při hlasování, a potom rozhodneme, zda s takto navrženou procedurou budeme souhlasit. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, dovolte mi vás po debatě seznámit s poměrně jednoduchou procedurou hlasování, kterou máme před sebou.

Pozměňovací návrhy máme vlastně jediné, a to předložené mnou, tak jak byly sesbírány, jak tady bylo řečeno, od několika různých zdrojů, jak z Ministerstva životního prostředí, tak ze Svazu teplařství, tak ze Svazu průmyslu a obchodu, a ty jsou ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu k usnesení výboru pro životní prostředí, který jsme si jako základ k projednávání odhlasovali již na projednávání při druhém čtení.

Proto má procedura je jednoduchá:

Nejprve hlasovat o pozměňovacím návrhu B1A až 1C jako celku, protože spolu věcně souvisí a nelze je rozdělit, týká se to těch plateb, jak o nich mluvila paní kolegyně Kočí. To znamená, aby vůbec nízkoemisní zóny mohly být realizovány, tak vás prosím o to, abychom toto podpořili, protože jinak ten návrh zákona opravdu zcela ztratí smysl, protože v něm vlastně nezůstane nic.

B2A až 2B, což se týká vjezdu teplařenských vozů do nízkoemisních zón. To je věc na kterou jsme zapomněli a která je také důležitá pro chod vlastně těch měst, tak abychom je neohrozili.

A potom je ten pozměňující návrh B3A až 3C jako celek, opět věcně to spolu souvisí a týká se to té debaty, kterou jsme tady teď zhruba půl hodiny vedli.

Na konec bychom tedy odhlasovali usnesení výboru pro životní prostředí ve znění přijatých pozměňovacích návrhů jako celek a potom návrh zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento návrh procedury. Zeptám se, zda má někdo nějaký návrh na změnu. Nikdo.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 78. Kdo souhlasí s tím, abychom se touto procedurou řídili? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 178, přítomno 166, pro 150, proti nikdo. Proceduru jsme si schválili.

Prosím tedy paní zpravodajku o první návrh, potom o stanovisko a o to též požádám paní navrhovatelku.

Poslankyně Kateřina Konečná: První návrh je pozměňovací návrh pod písmenem B1A až 1C, týká se to těch nízkoemisních zón. Mé stanovisko je souhlasné. (Navrhovatelka – též souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 179. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 179, přítomno 167, pro 157, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat dál. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dále se jedná o pozměňující návrh pod písmenem B2A a B2B, to je ten vjezd teplárenských vozů. Opět souhlas.

(Navrhovatelka – také souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 180. Kdo je pro návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 180, přítomno 167, pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat. Třetí návrh prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Kateřina Konečná: Třetí je pozměňovací návrh B3A až 3C, hlasujeme opět jako celek, věcně to spolu souvisí. Moje stanovisko kladné.

(Navrhovatelka – zásadní nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 181. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 181, přítomno 166, pro 55, proti 86. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat, prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Za čtvrté bychom hlasovali o usnesení výboru pro životní prostředí, to je ten návrh A ve znění přijatých pozměňovacích návrhů jako celek. Stanovisko kladné. (Navrhovatelka – stanovisko kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 182. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 182, přítomno 166, pro 157, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Seznámím vás s návrhem usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Pavla Drobila, Pavla Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 90, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování číslo 183 a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 183, přítomno 167, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji navrhovatelům a tím končím projednávání bodu 63 sněmovního tisku 90.

Hlásí se pan kolega Cyril Zapletal. Prosím.

Poslanec Cyril Zapletal: Paní předsedající, děkuji za slovo. Chtěl bych požádat jménem klubu sociální demokracie o dvacetiminutovou přestávku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 11.40 hodin.

(Jednání přerušeno 11.17 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.40 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení kolegové, budeme pokračovat v našem programu. Přivolávám všechny naše kolegy do jednacího sálu a mezitím vás seznámím s jednou omluvou. Od 12 hodin dnes z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam. To je omluva, která mi byla doručena.

A nyní zahajuji projednávání bodu

**86.
Odvolání poslance Davida Ratha proti rozhodnutí mandátového
a imunitního výboru ze dne 3. února 2011
o uložení disciplinárního opatření
(usnesení MIV č. 34)**

Usnesení mandátového a imunitního výboru máme předloženo pod číslem 34. Toto odvolání mi bylo doručeno v předepsané lhůtě, bylo vám rozdáno. Rovněž tak bylo rozdáno předmětné usnesení mandátového a imunitního výboru.

Nejprve poprosím zpravodajku mandátového a imunitního výboru, paní poslankyni Karolínu Peake, aby zaujala místo u stolku zpravodajů. Poté požádám poslance Davida Ratha, aby své odvolání uvedl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, uvedu to tím, že jsem podal své odvolání proti rozhodnutí mandátového a imunitního výboru Poslanecké sněmovny o uložení disciplinárního opatření, usnesení č. 34 ze dne 3. února 2011.

Dámy a pánové, celá tato záležitost má v podstatě tři roviny, tři aspekty, které uvádím v odvolání. První aspekt je aspekt dvojího metru, který mandátový a imunitní výbor užívá. Druhý aspekt je aspekt pravdy, tedy to, co je skutečnost, realita, pravda, a co není. A třetí rovina je rovina svobody slova a svobody vyjádření – obecně, ale i na půdě Poslanecké sněmovny. Dovolím si ke každému z těchto aspektů, ke každé z těchto rovin, říci pár faktů a pár údajů.

K bodu 1. Pohled dvojího metru. Dámy a pánové, celé to začalo tím, že si stěžoval pan ministr Kalousek, že se cítí dotčen mými slovy, která odcituji. A ta slova zněla přesně: Tady pan ministr financí... Já to nechci opakovat – ta vaše vulgární slova.

Jen pro připomenutí. Pan ministr financí seděl tam, kde sedí dnes paní poslankyně Peake. Já jsem stál zde, u tohoto řečnického pultu. A pan ministr financí se ke mně nebezpečně nakláněl a vykřikoval vulgární výrazy na moji adresu. Já tato vulgární slova nechci opakovat, ale kdo má zájem, jsou ze zvukového záznamu z této Sněmovny jednoznačně patrná. A tato vulgární slova slyšeli i členové mandátového a imunitního výboru. Poprosil bych paní poslankyni Peake, aby je tady zopakovala – že je slyšela nepochybně také.

Pak jsem pokračoval: “Já myslím, jak na vás koukám, pane ministře, tak pravděpodobně nejste úplně ve střízlivém stavu. Obvykle se to u vás pozná ze stupňující se agrese a vulgarity. Takže já bych vás velmi žádal, abyste přestal pít, škodí vám to. Vašemu zdraví a vašemu mediálnímu obrazu. A prosím, abyste držel své nervy a svoji vysokou hladinu alkoholu na uzdě.”

Dámy a pánové, teď jsme v situaci, kdy já za tato slova mám být podle mandátového a imunitního výboru potrestán a pan ministr Kalousek, který tady na mě vykřikoval oplzlé vulgarity, potrestán není. Jak je to možné? Tak to je přesně ten dvojitý metr.

Ale mohu pokračovat. Pan ministr Kalousek se najednou začal cítit velmi útlocitně – těmito slovy že je dotčen. Tak vám zkusím oživit paměť aspoň některými jeho zajímavými výroky, které pronesl na adresu svých kolegů či kolegyní v této Poslanecké sněmovně v nedávné době.

Jenom například. Pan Kalousek říká: “vzhledem k tomu, že pan poslanec takto blouzní nejenom ráno, ale často i v poledne a večer”.

Jindy – nebudu vás zdržovat těmi daty, mám to i s nimi. Pan poslanec Kalousek, ministr, říká: “že jste mě špatně slyšel, pane poslanče, anebo proto, že jste málo chápavý?”.

Další slova pana poslance Kalouska: “Lžete, to je lepší, než kdybyste tomu nerozuměl.”

Nebo jindy pan poslanec Kalousek říká na adresu jiného poslance: “Já bych docela rád, kdybyste doložil jakýkoliv zdroj kromě svých vlastních halucinací.”

Nebo dále pan poslanec Kalousek zde prohlásil, v této sněmovně: “Něco takového může udělat jenom nezodpovědný grázl.” To řekl na adresu jiného poslance v této Poslanecké sněmovně.

Nebo zase jindy pan poslanec Kalousek na adresu svého kolegy: “Běžte si to ověřit do chlívků, pane místopředsedo. Koneckonců tam většinou čerpáte většinu svých informací.” Já myslím, že naprostý důkaz jemnocitného vychování a vrcholné slušnosti pana ministra Kalouska.

Nebo citát: “Tohle už není z chlívků, tohle je z estébáckých technologických procesů. Jste účelový lhář.” To řekl zase jinému kolegovi.

Dalšího kolegu zde pan ministr počastoval slovy: “a dovolím si položit řečnickou otázku, zda opravdu tato Sněmovna chce být rukojmím zbytnělého ega z kolotočářsko-veksláckého prostředí”. Opět téměř vyjádření absolventa lycea pro šlechtičny.

Další: “Pane kolego nebo pane poslanče, vy se chováte jako debil.” Řekl pan ministr Kalousek u tohoto řečnického pultu.

Já se ptám, kde byl v tu dobu mandátový výbor! Já se ptám, kde byli ti, kdo hlasovali pro to, abych se omluvil panu poslanci Kalouskovi a zaplatil pokutu! Kde byli, když tohle tady říkal u toho pultíku! To jste trpěli hluchotou, nebo už máte Alzheimerovu demenci, že jste na to všechno zapoměli? Tak proč tady dnes nestojí i ministr Kalousek vedle mě?

Dámy a pánové, mohu pokračovat.

Slova pana ministra Kalouska: “Tato připomínka je zhruba stejně inteligentní, jako kdybych já žádal předáky sociální demokracie, ať požádají svého přítele tovaryšča Putina...” Tak zde dokonce pan ministr Kalousek ukázal hlubokou, ale hlubokou mezeru ve svém vzdělání, protože si myslím, že kdyby řekl panu prezidentovi Putinovi ne pane prezidente, tedy gospodin prezident, ale tovaryšče prezident, tak druhé, co by mu okamžitě za tím šlo – asi pěstí mezi oči, protože si myslím, že kdo trošku zná politiku současného Ruska, tak ví, že to je poměrně velká urážka.

Takže dámy a pánové, další citace pana Kalouska, který u tohoto řečnického stolu řekl: “Tak. Plky tohoto typu.” Na adresu vyjádření poslanců opozice. Opět důkaz naprosté slušnosti, slušného vychování a důkaz toho, jak má ministr vlády a poslanec této Sněmovny vystupovat a nálepkovat své kolegy.

Nebo pan ministr Kalousek ještě řekl na adresu odborů. Také velmi zajímavé. Prosím, abyste tomu věnovali pozornost, co pan ministr Kalousek soudí o odborech, odborářích, a také to řekl od tohoto řečnického pultu. Řekl: “Odbory vedené různými homofoby a polonacisty.” To řekl prosím 9. března 2010 zde v této Poslanecké sněmovně. Já se ptám mandátového a imunitního výboru, proč toto nebylo na pořadu jednání.

Já myslím, že by se výroky ještě dalo najít víc a víc a nemá cenu s tím tady zdržovat. Já jsem vybral jenom z nedávné doby ty

nejzajímavější, abyste mohli, prosím, posoudit ten kontrast, kontrast mého vyjádření, které neobsahovalo jediné vulgární slovo, a byla to reakce na jeho poměrně sprosté pokřikování, a to, co on tady celkem běžně říká od tohoto řečnického pultu a všechny to nechává naprosto klidnými. Čili toto je ta platforma dvojího metru.

Druhá věc. Pravda. Samozřejmě se nechci tady pasovat do role nějakého mistra Jana Husa, který je za pravdu ochoten skončit na hranici, tohle není dobrý příklad. A na druhou stranu bychom se měli podívat, jestli jsem oprávněn takový výrok říct a jestli byl pravdivý, či ne.

Tak, dámy a pánové, kdo je tady déle než týden v této Poslanecké sněmovně, tak mi musí dát za pravdu, že pan ministr a poslanec Kalousek tady pobýval mnohokrát ve stavu, kdy nebyl střízlivý. Prostě to víme všichni. Všichni jsme ho tady za poslední roky potkávali, někdy víc, někdy méně podnapilého. Ale on to dokonce sám přiznal. Tady je opět jeho autentický citát: "K tomuto vzájemnému napadání, které беру sportovně, pane kolego, jsem ochoten připustit v rámci pokory parlamentní diskuse, že já se občas opiji." To byla slova přímo také od tohoto pultu pana ministra Kalouska, čili on to přiznává, že se občas opije, nebo opil, nebo opíval, opíjel – děkuji, omlouvám se za novotvar.

Já myslím, že to vědí i novináři, že to ví i veřejnost. Vždyť se podívejte na internet, na facebook, kde jsou úžasné scénky, kde pan ministr Kalousek klátě se před dveřmi Poslanecké sněmovny plácá zviálně jakési dobré muže a podepisuje jim jejich pohledy a říká: "Co ti tam mám napsat? Kokot z Dejvic?" Prosím, toto je citace. Kdo chce, tak si to může nalézt na internetu přímo s krásným zarůžovělým obličejem pana ministra Kalouska. Já myslím, že tam známky silné ebriety dokáže diagnostikovat i naprostý laik, který opilost viděl jenom třeba v adaptaci Osudů dobrého vojáka Švejka, kde to krásně ztělesnil pan Kopecký v roli feldkuráta Katze.

Čili dámy a pánové, já se cítím být naprosto kvalifikován poznat, kdy je někdo střízlivý, mírně opilý nebo silně opilý. Dovolím si opírat se o svoji mnohaletou zkušenost. Já jsem pracoval mnoho let na metabolické jednotce na klinice Fakultní nemocnice Motol, kde jsem pak působil jako zástupce vedoucího této metabolické jednotky. A toto byl denní chleba přijímat lidi v podobném stavu, v jakém se tady čas od času vyskytoval pan ministr Kalousek. Takových lidí já jsem musel ošetřit možná stovky. Následně ještě zajímavější zkušeností na tomto poli bylo mé dlouholeté působení na záchranné službě, nakonec i v roli primáře záchranné služby, protože s podobnými Kalousky jsme tam zápolili téměř každý den. (Veselost v levé části sálu.) Když jsme je zachraňovali v různých nálevnách a hostincích, případně je sbírali po ulicích, což nesli velmi nelibě, protože si mysleli, že lavička je nejlepší postel.

Takže si dovoluji tvrdit, byť média často píšou, že jsem bůhvíjaký doktor,

tak vás chci ubezpečit, že své dvě atestace z interního lékařství, zaměřené i na akutní medicínu, jsem získal dávno před svým vstupem do politiky, dávno před svým vstupem na pozici šéfa lékařské komory, takže jsem se skutečně tu medicínu musel naučit a skutečně jsem ji dělal dlouhou dobu. A některé věci se nezapomínají. Například se nezapomínají poměrně jednoduché příznaky opilosti. Ale já myslím, že i řada z vás, kteří tady sedíte bez lékařského vzdělání, bez širokých zkušeností, mi dáte za pravdu, že pan ministr Kalousek tady v těchto prostorách pobýval velmi často v podnapilém stavu, dokonce i popíjel. Nevím, jestli pod lavicí, ale vědí to i novináři, které bral do svého kabinetu. (Veselost zleva.) A i v ranních hodinách jim naléval hnedle koncentrované alkoholické nápoje.

Takže to není nic, co bychom nevěděli, nic, co by bylo tajné. Čili dámy a pánové, já dost nechápu tu nedůtklivost pana ministra Kalouska na slova, kdy jsem konstatoval obecně známý fakt, tato nedůtklivost, že si šel stěžovat k mandátovému a imunitnímu výboru. Chová se jako školák, který prostě, když se s tím spolužákem nějak pošťuchují pod lavicí, tak místo toho, aby to nesl nějak v uvozovkách mužně, tak se začne hlásit a říkat: "Sím, sím, pančitelko, on mě tady kope pod lavicí. On mě prosím kopl!" Ale už zatají to, že ho předtím kopl dvakrát, nebo píchl kružítkem. Takové jsme ve škole neměli věru rádi! (Obrací se na ministra Kalouska. Veselost napříč celým sálem.) Takové potměšilé a poťouchlé povahy, kteří sami, když něco vyprovokovali, hnedle utíkali žalovat paní učitelce, dnes mandátovému a imunitnímu výboru, jako malí usmrkanci: "Prosím, prosím, on mně tady udělal to či ono."

Myslím, že je to nedůstojné této Poslanecké sněmovny. Je to nedůstojné ministra vlády. Je to dokonce nedůstojné i toho malého hochy a my bychom měli jasně vyslat také signál, že takovéto chování ne. Že když někdo něco vyprovokuje, tak si za následky nese svoji zodpovědnost, a ne že pak běží k autoritám se dovolávat a ukazovat prstíkem na někoho jiného. Je to ubohé!

Dámy a pánové, takže mandátový a imunitní výbor nakonec ani nezkoumal, jestli pan ministr Kalousek v ten inkriminovaný okamžik byl, či nebyl podnapilý. Já myslím, že řada lékařů v této Sněmovně by mně asi dala za pravdu, že jeví známky změněné psychiky, kterou může způsobit i alkohol, samozřejmě i některé jiné látky. Neviděl jsem vás ale aplikovat či požívat nějaké jiné látky než špiritus. (Výkřiky směchu zleva.) Takže jsem čistě vyšel z toho, že to byla takzvaně ebrietas simplex, tedy opilost prostá.

Je to zvláštní, že tady za pravdu tedy, protože já jsem hluboce přesvědčen jako lékař, že pan ministr nebyl tehdy ve střízlivém stavu, tak za pravdu se mám omluvit a říct: "Omluv se za to, že jako doktor jsi získal dojem z reakcí ministra Kalouska, že je momentálně opilý." Tak já se tady budu omlouvat, budu říkat: "Pane ministře, já se vám omlouvám jako dok-

tor, že jsem udělal špatnou diagnózu, že byt' jste vypadal, že jste opilý, jevil jste známky opilosti, tak jste prostě určitě opilý nebyl." Nebo jak si mandátový a imunitní výbor představuje tu omluvu? To je skutečně absurdní a bizarní.

Ale opustíme tuto druhou platformu, tedy platformu, co byla pravda a co pravda nebyla, a pojďme k třetí platformě, kterou já považuji za nejzávažnější. Protože tyto první dvě jsou trochu humorné. Je to takové – myslím, že možná za sto let toto dají do análů Poslanecké sněmovny, čím se taky tato Poslanecká sněmovna prostě zabývala a čím byla schopna trávit čas. A možná, že když přijde nějaký spisovatel jako Jaroslav Hašek, tak to dá zase do nějakých svých nových příhod, třeba parlamentních historek, protože to skutečně trochu připomíná Švejka.

Takže dámy a pánové, třetí pohled je ten nejzávažnější. Pohled svobody slova a svobody vyjadřování. A tady myslím, že už veškerá legrace končí. Myslím, že svoboda slova a svoboda vyjadřování je jednou z nejvyšších hodnot demokracie, kterou máme. Je to skutečně jedno z nejcennějších, co se nám podařilo po listopadu 1989 v naší zemi zavést.

Rozumím tomu a mě taky štvě, když o mě v novinách píšou nějaké nechutnosti, o kterých vím, že nejsou pravda, že jsou to urážky, že to dělají schválně. Mě to taky štvě, když mě od tohoto pultíku někdo z vás nějakým způsobem nálepkuje. A já zase štvu jiné, o kterých říkám zase jiné věci. Ale to ke svobodě slova prostě patří. Pokud vůbec připustíme, a zvláště připustíme, že na půdě této Poslanecké sněmovny někdo bude hlasovat většinovým hlasováním, co se tady říkat smí a nesmí, tak to je, dámy a pánové, skutečně velmi, velmi povážlivé. To je skutečně útok na základní práva, svobody, které máme. A ty si musíme hájit.

Já jsem si nikdy nešel stěžovat na pana ministra Kalouska, když o mně tady od toho pultíku říkal, že jsem debil. Prostě myslel jsem si, že nejsem (výbuch smíchu v sále), a tím jsem to bral za vyřízení. Prostě proto, že ctím právo i ministra Kalouska na to, vyjadřovat se tady tak, jak mu ústa narostla. Protože on si tím dělá svou image a každý si to přebere po svém. Kdo mě má za debila, mu zatleská, kdo mě nemá, tak na něj udělá dlouhý nos. To prostě patří ke svobodě slova a svobodě vyjadřování. Prostě to tak je.

Dámy a pánové, podle mého soudu my dnes stojíme před precedentním rozhodnutím. To není o tom, jestli se Rath omluví a nějakým způsobem tady řekne omluvu a zaplatí deset tisíc. To myslím, že všichni chápeme, že asi to není ta podstata. Mně deset tisíc a omluva určitě nezabrání od tohohle stolku říkat, co si myslím a co vidím. A určitě to nezabrání většině z vás. Ale je to špatný signál. Špatný signál! To se chceme dočkat toho, že až třeba příště bude tady jiná vládní většina, že zase bude pokutovat a trestat jiné poslance z opozice, kteří třeba řeknou něco nepřijemného? A budou se dovolávat tohoto precedentu? A budou říkat: vždyť to už se stalo,

před dvěma lety, před třemi lety, už tady toho Ratha tehdy potrestali, tak potrestáme tebe, ty sis dovolil říct o panu premiérovi to či ono, nebo o panu ministrovi to či ono, tak šup sem, šup pokutu, a tohle se říkat nesmí.

Myslím, že my bychom si měli nejvíc, nejvíc vážit absolutních svobod a práv, které v naší zemi máme, a k nim patří svoboda vyjadřování a svoboda slova. Kde jinde má ta svoboda být co nejširší než v parlamentu? V místě, kde se mluví. A kde se svým způsobem může mluvit o čemkoli, jakýmkoli způsobem, pokud se to nedostane za hranice nějakých třeba fyzických útoků. To už samozřejmě je nepřijatelné.

Ale dámy a pánové, doufám, a teď je to odhlédnuto, jak říkám – já se rád můžu pasovat do role Jana Husa, že bojuji za pravdu, ale mně skutečně jde o to, abychom nevyslali zemi, našim spoluobčanům špatný signál. To znamená, že za projevený názor, za projevený postoj je někdo pokutován, popotahován a šikanován. To by byl krok hodně špatným směrem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to bylo uvedení odvolání a nyní zde mám některé přihlášky. Nejprve s přednostním právem pan ministr Miroslav Kalousek, poté pan poslanec Dolejš, paní poslankyně Rusová, pan poslanec Paroubek. Paní předsedkyně Karolína Peake též.

Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, neobávejte se, opravdu nepovedu polemiku o tom, co je, či není vhodné pronášet z tohoto místa. Nicméně vyslechl jsem si poměrně přehlednou rešerši – za kterou děkuji, tu si schovám – některých svých z kontextu vytržených expresivních výroků a pokládám v tuto chvíli za vhodné, abych vás požádal o prominutí vás všechny, kterých se snad ten či onen z citovaných výroků mohl dotknout. Tak vám všem se za ně omlouvám. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kalouskovi. Prosím pana poslance Jiřího Dolejše, který se přihlásil do rozpravy. Upozorňuji všechny kolegy, že vedeme pouze jednu rozpravu, není členěna na obecnou a podrobnou, tudíž máte-li nějaké návrhy, vznášejte je v této rozpravě. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, paní předsedkyně, učiním tak, protože jsem se dostavil k řečnicku, abych přednesl i alternativní návrh usnesení oproti tomu, co máte rozdané v lavicích jako usnesení mandátového a imunitního výboru.

Ale než tak učiním, dovoluji, abych se vyjádřil k tomu, že nyní, na konci jednacího týdne, se, zdá se, rozjíždí jistá politická estráda, která možná pobaví v hostincích čtvrté cenové kategorie, ale obávám se, že ji lidé nebudou vnímat jako boj o svobodu slova nebo svobodu se urážet, ale o to, jakou kulturu má česká politika.

Mandátový a imunitní výbor určitým způsobem rozhodl. Je to samozřejmě věc vnitřního hlasování. Já musím říci, že jsem pro toto usnesení nehlasoval, a jedním z argumentů bylo hledisko řekněme učeně penologické, tedy efekt zvoleného postihu.

Já se domnívám, že i když určitě všichni chceme, abychom pečovali o kulturu našeho vystupování, tak v tomto případě postih vede spíše k opačnému efektu. Koneckonců, mohli jsme to před chvílkou vidět. V podstatě toto usnesení nezatíží kolegu Ratha. Myslím si, že deset tisíc korun pro něj není zas tak zásadní částka. Koneckonců, jak jsem postřehl, i pan Olejář za Svaz pacientů na pana kolegu začal vybírat korunku ke korunce, aby snad nemusel krátit to, že slíbil kdysi, že druhý poslanecký – nebo hejtmanský, teď nevím který přesně – plat slíbil dát na sociální účely. Prostě ten efekt se nedostavuje, a že by se nám po dnešním dni zlepšila kultura politického jednání, se obávám, že se nám to nepodaří.

Je skutečně svým způsobem tato debata precedentsní, pokud bychom se rozhodli po tolika letech existence českého parlamentu se trestat za – a řekněme to rovnou – urážlivé výroky. Zatím, pokud mě paměť neklame, tak podobný – lidově řečeno – flastr dostal doktor Sládek, ale to byly výroky xenofobní, které dokonce lze kvalifikovat jako výroky, které naplňují určitou skutkovou podstatu trestného činu, i když projevy ve Sněmovně samozřejmě jsou v režimu imunity.

Toto je trošičku jiná kategorie. Tohle je komunikace dvou našich kolegů, dvou politiků. A já si nemyslím, že Sněmovna, a už vůbec ne mandátový a imunitní výbor v roli řekl bych postižené pedagožky, která by měla vychovávat své podřízené, že by měla zkoumat, kde je hranice urážlivosti a kde bychom se tedy dopustili sešněrování svobody slova.

Nevím jak vy, já tedy nemám potřebu zkoumat meritum výroků, kdo je opilec, kdo je bigamista, kdo je pövl, grázl nebo debil, a už vůbec ne Ferda mravenec nebo kolotočář. Já tyto výroky chápu jako výroky emotivně minimálně zbarvené až pokleslé, které bychom si mohli navzájem všichni, jak tu jsme, ušetřit. Ona totiž polemika se dá vést i s noblesou, a to i když použiji expressis verbis některé ostřejší výrazy – zkrátka bez nějakých psychiatrických diagnóz stanovovaných tady od řečnického pultu, což by bylo minimálně profesionálně nekorektní, byť by někdo z nás byl profesí psychiatr. A zrovna tak si nemyslím, že je dobré na sebe ukazovat vztyčeným prostředníčkem, i když sekundárně vysvětlíme, že jsme měli na mysli, že jsme vlastně všichni jedničky. Oni si

to totiž lidé po takovém vystoupení o nás nebudou myslet, že jsme jedničky.

A k tomu směřuje můj návrh alternativního usnesení. Já bych navrhoval, aby oproti návrhu mandátového a imunitního výboru Poslanecká sněmovna konstatovala, že používat ve vystoupení poslanců osobní urážky je nevhodné a v rozporu s politickou kulturou.

Samozřejmě chápu, že politická řeč musí mít někdy svou šťávu, dokonce i souhrnná označení mohou mít určité emotivní zbarvení. Kdybych měl zabloudit do historie, možná si vzpomenete, že kdysi ve francouzském Konventu nezařazení, nezávislí poslanci byli označeni pojmem marais neboli bažina. Já se ale obávám, že jsme za prvé o dvě století dál, a za druhé tím, co předvádíme, že by nás spíše titulovali nějakou nevyčválanou žumpou, a o to určitě nestojíme. Protože takový sbor by byl pro lidi zadarmo drahý. My jsme tady od toho, abychom řešili jejich problémy, a ne abychom se uráželi.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Jiří Dolejš, děkuji. Návrh usnesení byl předán paní zpravodajce. Nyní je přihlášena paní poslankyně Marie Rusová. Prosím.

Poslankyně Marie Rusová: Dobrý den. Paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, rozhodující z mého pohledu je, že mandátový a imunitní výbor v rámci projednávání této kauzy jednomyslně konstatoval, že je třeba, aby se jednání poslanců Poslanecké sněmovny zkulturnilo.

Vážení, je však třeba říci, že téměř všichni poslanci máme méně či více máslo na hlavě. Zhlédla jsem ze záznamu inkriminované jednání Poslanecké sněmovny, při kterém došlo k předmětnému projevu poslance Ratha, potažmo i poslance Kalouska. Bylo patrné, jak se ostatní poslanci včetně přítomných ministrů baví, smějí a zkrátka nechovají se, jak by bylo důstojno. Domnívám se tudíž, že v daném případě by stačilo konstatovat nutnost zkulturnění projevu při jednání Poslanecké sněmovny.

A co se týče ostatního, již zde vlastně řekl můj předřečník. Budu hlasovat také pro alternativní navržené usnesení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Rusové. Prosím paní zpravodajku paní poslankyni Karolínu Peake nyní o slovo.

Poslankyně Karolína Peake: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych v rámci rozpravy odpověděla pouze na jednu

výtku pana poslance Ratha, a to na tu onu výtku o měření dvojím metrem.

Mohu jenom konstatovat, že mandátový a imunitní výbor se zabývá pouze těmi podněty, které k němu dojdou jako stížnosti. Nezabývá se žádnými podněty, žádnými urážkami z vlastní iniciativy. Proto byla řešena pouze stížnost pana ministra Kalouska a žádná jiná stížnost, která nebyla doručena. Na mandátovém a imunitním výboru byl pan dr. Rath výslovně dotázán, zda si přeje podat stížnost na chování pana ministra Kalouska. Řekl, že nikoliv.

V rámci rozpravy si dovoluji pouze tedy navrhnout usnesení na základě usnesení mandátového a imunitního výboru, které vám bylo všem rozdáno na stůl. A navrhuji tedy usnesení, že Poslanecká sněmovna potvrzuje podle § 16 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, disciplinární opatření mandátového a imunitního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní zpravodajko. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan kolega Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si pouze dovolil poukázat na to, že argumentace, kterou nám předkládá pan Rath, podle mého názoru do jisté míry pokulhává. A to z jednoho důvodu. On tvrdí, že úsudek o opilosti pana ministra si učinil jako lékař, zde to i pojmenoval. Já si myslím, že je tady i několik psychiatrů v této Sněmovně a že po vystoupení jiných poslanců taky nechodí jiní kolegové psychiatři, minimálně jeden, k tomuto pultíku, aby analyzovali duševní stav nebo psychickou poruchu jiných poslanců. A mám za to, že tedy jakákoli lékařská anamnéza nebo diagnóza je předmětem lékařského tajemství. Z tohoto důvodu bych byl rád, aby si když tak pan poslanec Rath, prostřednictvím paní předsedající, své diagnózy a anamnézy nechal sám pro sebe propříštit.

Děkuji mnohokrát. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Stanislav Polčák. Ptám se na další přihlášku do rozpravy. Pokud žádná přihláška není, rozpravu končím. Má možnost se vyjádřit na závěr pan poslanec Rath a také paní zpravodajka dostane slovo.

Poslanec David Rath: Děkuji, dámy a pánové. Nejdřív trošku edukace. Tady předřečník řekl, abych si nechal pro sebe své anamnézy a diagnózy. Tak pane kolego poslanče, anamnéza – tu vám musí říct pacient, takže tu tady těžko můžu říkat, protože to je jeho historie. Jen abyste věděl pro své další poučení a nepoužíval cizí slova na špatných místech, kam se nehodí.

Co se týče diagnóz, to je jiná věc, ale tam jste vázán lékařským tajemstvím pouze tehdy, pokud ten člověk vás jako lékaře vyhledá a svěří se do vašich rukou. Já si nejsem jist a vědom toho, že by za mnou přišel někdy pan ministr Kalousek a byl mým pacientem. Jinak lékař samozřejmě může říkat své postřehy o různém stavu lidí, pokud nejsou jeho pacienti, čili to není porušení lékařského tajemství. Tolik pro edukaci, abychom si nepletli pojmy s nějakými laickými dojmy.

Navíc je zajímavé, že tato Sněmovna vůbec nechce řešit to merito, jestli je vůbec správné, aby se tady ministr vlády potácel někdy opilý. To zjevně nikoho moc nezajímá. Dobře, je to taky zajímavý signál a bereme to asi jako normu, tak jsem to asi pochopil.

K poslední věci. Víte, ať hlasování dopadne jakkoli, já jsem tady ty důvody řekl. Ale já už teď jsem vnitřně velmi spokojen. Jestli pokuta pro mě, těch deset tisíc, způsobí to, že pan ministr Kalousek, jak tady vystoupil, bude vystupovat pokorně, tichým hlasem a nebude nikoho urážet (ministr Kalousek se hlasitě směje), pak mi to skutečně za těch deset tisíc velmi stojí. Protože se zdá, že jsem polepšil ministra Kalouska (ministr Kalousek se stále hlasitě směje), že dal na moji radu a zdá se, že pije mnohem méně, možná i plně abstinuje, že musím konstatovat, že ho zde vidám méně často opilého než třeba před rokem. (Smích nejen ministra Kalouska, ale i některých poslanců v sále.) Takže to je první pozitivní bod. A já vám chci, pane ministře, k němu pográtulovat.

A druhý bod. Jestli jste si z tohoto vzal poučení, jak jste tady říkal, že už nikoho nebudete urážet a napadat v této Sněmovně, tak já jsem velmi spokojen a rád těch deset tisíc zaplatím, protože za to to stojí – mít tady polepšeného a slušného ministra Kalouska. (Úsměvy v sále.)

Doufám, že to ale nevztáhnete jenom na nějaké vulgární výrazy, ale třeba i na to, co jste tady včera předvedl, tzn. když vedete bratrovražednou válku se svým kolegou ministrem z vlády, že vedle toho, že budete poučovat o pokoře – to s vámi souhlasím, skutečně jeho projev nebyl vůbec pokorný – tak ale zase sebekriticky dodáte, proč ho tak nemáte rád. Co vám tak zlého na tom Ministerstvu obrany udělal, jaké hračky vám a vašim kamarádům hodil do kanálu (smích v sále), na jaká kuří oka vám tam šlápl a jaké že si účty tady před zraky Sněmovny i veřejnosti s ním vlastně ve skutečnosti vyřizujete.

Ano, pokora není o tom, jenom tady hrát komedii a tvářit se pokorně, pane ministře, jak tady předvádíte před národem, ale je to především duševní stav.

Čili ještě na sobě trochu zapracujte! Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní požádám zpravodajku

paní poslankyni Karolínu Peake, aby nás provedla hlasováním, které je před námi. Přivolávám naše kolegy. Prosím o návrhy usnesení, o kterých budeme tedy postupně hlasovat.

Poslankyně Karolína Peake: Dámy a pánové, konstatuji, že pan poslanec Rath odůvodnil své odvolání proti usnesení mandátového a imunitního výboru. Jak odvolání, tak plné znění usnesení vám byly rozdány na lavice v plném znění. Proběhla rozprava, v níž zazněly návrhy na dvě usnesení. Jako první byl přednesen návrh na usnesení pana poslance Dolejše, k jehož návrhu, jak jsem pochopila, se připojila i paní poslankyně Nedvědová. (Námítky.) Pardon, promiňte, Rusová. "Poslanecká sněmovna konstatuje, že používat ve vystoupeních poslanců osobní urážky je nevhodné a v rozporu s politickou kulturou."

Druhé usnesení je usnesení navržené mandátovým a imunitním výborem, které potvrzuje disciplinární opatření mandátového a imunitního výboru.

Paní předsedkyně, navrhuji, aby se o jednotlivých usneseních hlasovalo tak, jak došla. Tedy první je navržené usnesení pana poslance Dolejše.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobrá. Budeme tedy, není-li námitka, postupovat tímto způsobem. Ale myslím si, že bylo prvné doručeno písemné... (Komentáře z řad poslanců vládní koalice.) Pardon, pokud má někdo nějaký návrh k proceduře, prosím, řekněme jej na mikrofon, ať dodržíme správně procedury.

Pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Já se omlouvám paní zpravodajce, vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, já myslím, že ta usnesení ale nesměřují proti sobě, že můžeme klidně přijmout i návrh – ale to bych chtěl slyšet! – jestli kolegové tvrdí, že tím, že přijmeme jejich návrh, je nehlasovatelný původní návrh mandátového imunitního výboru, tak by ten návrh musel být takto předložen. Já si myslím, že ta usnesení mohou být klidně přijata obě, a já bych pro obě hlasoval.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan kolega Dolejš upřesní svůj návrh. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Nebudu měnit to, co už jsem řekl. Já jsem to formuloval jako alternativu, tedy že toto usnesení vlastně mění to, co navrhl mandátový a imunitní výbor. Tak to bylo myšleno. Samozřejmě šlo by to i paralelně, ale já to navrhl jako alternativu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Vysvětlil nám pan kolega situaci. Paní zpravodajka má slovo.

Poslankyně Karolína Peake: Pak tedy беру návrh usnesení pana poslance Dolejše jako protinávrh, který ovšem došel jako první. Budeme tedy o také o něm jako o prvním návrhu usnesení hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Já se domnívám, že jsme všichni přítomni. Mám zde žádost o vaše odhlášení. Prosím tedy, abyste se znovu všichni svými identifikačními kartami přihlásili, a rozhodneme nejprve o protinávru pana poslance Jiřího Dolejše. Byl nám zde přečten. Myslím, že není třeba tento návrh opakovat. Všichni víme, o čem budeme hlasovat. Paní kolegyně Pecková se hlásí? (Ne.) Pan kolega Laudát? (Ne.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 184. Táží se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, které předložil pan poslanec Jiří Dolejš. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 184, přítomno 152, pro 54, proti 7. Tento návrh přijat nebyl. Prosím o další návrh paní zpravodajku.

Poslankyně Karolína Peake: Druhý návrh usnesení je návrh usnesení mandátového a imunitního výboru, tedy že Poslanecká sněmovna potvrzuje disciplinární opatření mandátového a imunitního výboru podle § 16 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji hlasování pořadové číslo 185. Táží se, kdo je pro tento návrh. A kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 185, přítomno 153, pro 79, proti 46. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že s návrhem usnesení... Pardon, ještě bude probíhat kontrola hlasování.

Je nějaká námitka? (Není.) Není-li, konstatuji tedy, že návrh usnesení byl schválen. Přijali jsme toto usnesení a končím projednávání bodu číslo 85.

Budeme se věnovat bodu číslo 87 – ale hlásí se o slovo pan poslanec Martin Pecina. Prosím o klid. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Dobré poledne, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení páni ministři. Já jsem krok, který učiním teď, chtěl učinit až v dubnu, ale protože jsem byl

seznámen s tím, že výklad naší ústavy je takový, že bych svým dubnovým krokem učinil nebo možná způsobil nové doplňovací volby do Senátu, což bych skutečně nerad, tak ho učiním dnes. Tím se omlouvám za to, že se nemůžu rozloučit jiným, důstojnějším způsobem než pouze teď na tomto plénu. Čili dovolu, abych učinil následující osobní prohlášení:

Podle článku 24 Ústavy ČR a podle paragrafu 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se k dnešnímu dni tímto okamžikem vzdávám mandátu poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu.

Děkuji vám za pozornost a děkuji za spolupráci. (Následuje dlouhý potlesk všech přítomných poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci, exposlanci Martinovi Pecinovi. Děkuji mu za čas, který tady s námi strávil. Děkuji mu za práci, kterou jako poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR odvedl, a přeji mu další životní etapy jistě jménem nás všech, aby se mu dařilo jak v životě pracovním, tak v životě osobním. Děkuji vám, pane kolego.

Nyní jsme, dámy a pánové, u bodu číslo

87.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Stanislava Humla

K tomuto bodu jsme obdrželi usnesení mandátového a imunitního výboru č. 47 a 48. O úvodní slovo prosím předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Jeronýma Tejce. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych vás seznámil s návrhem usnesení pro jednání Poslanecké sněmovny v této věci.

Poslanecká sněmovna byla prostřednictvím předsedkyně Poslanecké sněmovny požádána o souhlas s vydáním pana poslance Stanislava Humla k trestnímu stíhání. Mandátový a imunitní výbor se touto věcí na svých třech zasedáních důkladně zabýval a s tím, jaké přijal usnesení, vás seznámí zpravodaj výboru Marek Benda. Já bych si dovolil nicméně přednést vám usnesení číslo 47, které přijal mandátový a imunitní výbor, a v tomto usnesení jsme formulovali návrh usnesení pro dnešní jednání. Není tedy stanoviskem výboru, nicméně je to návrh, o kterém budeme hlasovat a který jsme museli předložit, tak aby bylo zřejmé, zda hlasujeme o souhlasu, či nesouhlasu. A já bych si dovolil tedy toto usnesení přesně přečíst:

“Mandátový a imunitní výbor po úvodním slově předsedy výboru poslance Jeronýma Tejce, zpravodajské zprávě poslance Marka Bendy a poslance Stanislava Křečka a po rozpravě:

I. navrhuje Poslanecké sněmovně, aby v souladu s ustanovením § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, rozhodla o návrhu usnesení Poslanecké sněmovny:

Poslanecká sněmovna podle čl. 27 odst. 4 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyslovuje souhlas s trestním stíháním poslance Stanislava Humla, narozeného 30. 7. 1955, pro skutek spočívající v tom, že dne 4. 2. 2009 vypracoval znalecký ústav V.V.V. Expert a. s. pod č. 463/005/9 znalecký posudek, který oponoval soudní znalec Ing. Vratislav Veselý.

Tento znalecký posudek zpracoval a správnost posudku ověřil Mgr. Stanislav Huml. Dne 25. 2. 2009 při hlavním líčení před Obvodním soudem pro Prahu 2 vedeném pod spisovou značkou 3T 350/2008 byl Mgr. Stanislavu Humlovi před výsledkem soudem předložen a přednesen znalecký slib, který vzal na vědomí a jako takový jej podepsal, dále byl poučen dle ustanovení § 106 trestního řádu, byl mu připomenut význam znaleckého posudku z hlediska trestního řízení, jakož i následky podání křivého posudku, ale i přesto jako znalec setrval na stanoviscích uváděných ve znaleckém posudku V.V.V. Expert a. s., a to i přesto, že tento posudek byl hrubě zkršený, v čemž orgány činné v trestním řízení spatřují podezření ze spáchání trestného činu křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek dle § 175 odst. 1 a 2 písm. a) trestního zákona, účinného do 31. 12. 2009.

II. Pověřuje předsedu výboru, aby předložil Poslanecké sněmovně toto usnesení.”

Toto je tedy návrh textu usnesení, o kterém budeme hlasovat, bez ohledu na názor mandátového a imunitního výboru. V tomto usnesení je přesně precizován onen trestný čin, kterého se podle orgánů činných v trestním řízení měl dopustit poslanec Stanislav Huml. Pokud tedy budeme hlasovat, a to je ten důvod, proč jsem vás zdržel touto přesnou citací, aby bylo jasné, v jaké věci budeme vyslovovat souhlas s trestním stíháním, protože ten souhlas, pokud bude vydán touto Sněmovnou, bude vydán pouze pro toto konkrétní jednání, pro nic jiného.

Tolik tedy ode mě. Na mě samozřejmě naváže zpravodaj výboru pan poslanec Marek Benda.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi mandátového a imunitního výboru, panu poslanci Jeronýmu Tejcovi. Prosím nyní zpravodaje tohoto výboru, kterým je pan poslanec Marek Benda, aby

nám podal zprávu o projednání žádosti Policie České republiky o udělení souhlasu k trestnímu stíhání. Prosím, pane kolego.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, já vám sdělím výsledky usnesení, které máte před sebou na svých lavicích rozdané, z 15. schůze mandátového a imunitního výboru ze dne 22. března 2011.

Mandátový a imunitní výbor po úvodním slově předsedy výboru poslance Jeronýma Tejce, zpravodajské zprávě poslance Marka Bendy a poslance Stanislava Křečka a po rozpravě

1. bere na vědomí vyjádření poslance Humla.

2. Po projednání žádosti Policie České republiky a po seznámení se s obsahem trestního spisu vedeného proti poslanci Stanislavu Humlovi konstatuje, že

1. předložený spis vykazuje liknavost a neodůvodněné průtahy ve vyšetřování Policií České republiky.

2. Ve vyšetřování Policie České republiky shledal rozpory a pochybnosti neodpovídající standardním postupům orgánů činných v trestním řízení, spočívající zejména v únicích informací do médií a ve skutečnosti, že další osoby, které znalecký posudek vypracovaly, nebyly dosud obviněny.

3. Pověřuje zpravodaje výboru, aby Sněmovnu seznámil s tímto usnesením, a ukládá tajemníkovi vrátit spis Obvodnímu ředitelství pro Prahu 2.

Já bych k tomu ještě dále dodal, že mandátový a imunitní výbor na téže schůzi hlasoval o usnesení, kterým by doporučil Poslanecké sněmovně, aby přijala návrh usnesení, jak vám jej předložil předseda mandátového a imunitního výboru, a pro toto doporučení nebyla v mandátovém a imunitním výboru nalezena většina.

To je všechno, co se týká mé zpravodajské zprávy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Markovi Bendovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní zatím písemné přihlášky. O slovo se hlásí pan poslanec Petr Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych přednesl stanovisko poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Poslanecký klub TOP 09 a Starostové jednomyslně podpoří vydání pana poslance Humla, a to z toho důvodu, že si myslíme, že pan poslanec Huml by měl dostat řádnou šanci, aby se obhájil před řádným soudem. My nechceme, aby panu poslanci Humlovi bylo do smrti předvídáno, že dnes nebyl vydán a byly tam nějaké pochybnosti. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Petrovi

Gazdíkovi. Ptám se, zda se někdo dále hlásí do všeobecné rozpravy. Podrobná bude teprve následovat. Pan kolega Huml až na závěr? Ale myslím, že teď by byla ta správná chvíle.

Prosím. Pan poslanec Stanislav Huml má slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobré odpoledne. Já si myslím, že svůj projev musím rozdělit do dvou částí, protože i to moje vydání bylo ve dvou částech. První bylo jednání před mandátovým a imunitním výborem a druhá, finální část je až teď.

Já mám s mandátovým a imunitním výborem trošičku možná vnitřní problém, protože nechápu jeho pozici a jeho postupy, tak jak to bylo předvedeno na Davidu Rathovi. Já si totiž myslím, že v případě Davida Ratha byl jednoznačně soud a soud přece nemůže rozhodovat politicky. Soud musí rozhodovat ryze právně, jestli tedy bylo, nebylo porušeno. A to je úloha mandátového a imunitního výboru. Nechci se vracet k Davidu Rathovi, ale ono to mělo jakoby z mého pohledu být naplněno i v mé kauze.

Já jsem nad tím trochu přemýšlel a musím nakonec finálově výboru jako celku poděkovat, protože odvedl opravdu v mém případě ryze odborný, právní, a tedy nepolitický výkon. Jsou pravidla, která mají orgány činné v trestním řízení dodržet, a pokud dodržena nebyla, má to výbor jednoznačně pojmenovat a přijmout nepolitické rozhodnutí. Stalo se tak usnesením. Návrh na moje vydání mandátovým a imunitním výborem přijat nebyl. Já si totiž myslím, že on je jediný informovaný. Ten výbor měl i od orgánů činných v trestním řízení všechny podklady. Ani já jsem se do spisu dosud podívat nemohl. Mandátový a imunitní výbor ano. On by měl odfiltrvat případy, kdy je žádost nedůvodná, bagatelní, nepodložená, vykonstruovaná apod. To jediné jsem od mandátového a imunitního výboru žádal.

Bohužel, musím říci, že ne všichni tomu tak rozumějí i v naší vlastní straně, protože moje zástupkyně mi na našem výboru řekla, že přesně chápe, že to je špatně, a přesto musí z politických důvodů zvedat ruku jinak. Já si myslím, že to je to nepochopení toho principu mandátového a imunitního výboru. Nad tím byste se všichni fakt měli zamyslet.

Stejně tak v případě Davida Ratha jsme my dnes rozhodovali jako odvolací orgán, a to nebylo rozhodnutí politické, to bylo zase rozhodnutí ryze právní, jestli ten člověk naplnil nějakou skutkovou podstatu nějakého protiprávního jednání, nebo ne. A my jsme dnes přijímali rozhodnutí, které možná v případě Davida Ratha bylo v rozporu s Listinou práv a svobod.

Já znovu děkuji výboru mandátovému a imunitnímu, protože v mém případě rozhodoval dobře. Já jsem opravdu o to rozhodnutí velmi stál.

A teď k vydání samotnému. Teď už mluvím k vám jako k tělesu, které bu-

de rozhodovat o mém vydání. Já se trestního stíhání opravdu nebojím a chci být vydán. To tady říkám všem jednoznačně a dívám se vám přitom do očí. Jde o kauzu z roku 2009, není to kauza politická, je to kauza ryze technická. Kdo jste měli zájem, tak jste mohli vidět na mých internetových stránkách i ten sporný znalecký posudek. Úmyslně neříkám zmanipulovaný, protože není zmanipulovaný. Může tam být nějaká chyba, ale dělali jsme ho s nejlepším vědomím a svědomím a pracovali jsme na straně obhajoby. A pokud pracujete na straně obhajoby, tak vždycky máte na čele nálepku. Jste někdo, kdo se snaží vyvrátit tvrzení žalobce, a soudce se zkrátka na to tak kouká. My jsme se dostali se soudcem do konfliktu. Výsledek vidíte.

Proto tvrdím, že to je kauza ryze odborná a na mých internetových stránkách huml.stanislav.cz si můžete opravdu všechno přečíst. Je to tam se souhlasem objednatelů vystaveno už půl roku.

My jsme totiž ani od soudu nedostali všechny podklady v takové kvalitě, jaké by měly být. Měli jsme černobílé fotokopie, barevné fotky jsme dostávali na poslední chvíli. Já to nechci příliš rozebírat.

Osobně si myslím, že ten útok je spíš veden na všechny lidi, kteří se snaží pracovat pro obhajobu, zastrašit obhajobu a vytvářet podmínky pro to, aby soudy měly jednodušší rozhodování. Ale spravedlnost je slepá, měla by poslouchat oba názory. A když jsou to názory odborné, tak si myslím, že není od věci, abychom nad tím přemýšleli.

A důvody, proč chci být vydán. Když mě nevydáte, a to říkal pan Gazdík správně, tak do smrti budu mít nálepku, že jsem něco možná spáchal a snažil jsem se to zastřít. Já jsem si stoprocentně jistý, že na konci celého toho procesu bude rozhodnutí soudu, které bude jednoznačné. Proto mi vůbec nedělá žádný problém vás požádat o vydání. A Sněmovna mě očistit nemůže.

To je všechno, co jsem chtěl říci. Děkuji vám za pozornost a přeji hezký víkend. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Humlovi. Ptám se na přihlášku do všeobecné rozpravy? Není-li, končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Jeroným Tejc se hlásí, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se formálně přihlásil k onomu usnesení č. 47, se kterým jsem vás seznámil, o kterém budeme hlasovat a které vám bylo rozdáno tuším včerejšího dne na vaše lavice. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím, je nějaká další přihláška do podrobné rozpravy? Není, končím tedy podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení, které nám bylo předloženo v písemné podobě. Na toto usnesení odkázal též předseda mandátového a imunitního výboru pan poslanec Jeroným Tejc.

Prosím nyní o chvilku strpení, přivolávám naše kolegy, aby se mohli všichni zúčastnit tohoto hlasování, a jakmile všichni dorazí do sálu, zahájíme hlasování.

Domnívám se, že už všichni přišli, a proto zahajuji hlasování pořadové číslo 186. Táže se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak jsme s ním byli seznámeni a jak nám bylo předloženo v písemné podobě. Kdo je pro návrh tohoto usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 186, přítomno 153, pro 69, proti 34. Návrh přijat nebyl.

Není zřejmě žádný zájem o kontrolu hlasování. Je nějaká námitka? Není. Tento návrh tedy nebyl přijat, a proto s tímto konstatováním končím projednávání bodu č. 87.

Dámy a pánové, jsou před námi další body. Dalším bodem je

92.

Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1.1.2010 do 30.6.2010 /sněmovní tisk 89/

Prosím, aby se slova ujala místopředsedkyně petičního výboru paní poslankyně Hana Orgoníková a tuto zprávu uvedla. (Velký hluk v jednací síni.)

Dámy a pánové, všechny žádám, abyste věnovali pozornost tomuto bodu. Všechna další jednání přeneste mimo tuto síň. Slovo má jediný člověk. Slovo bylo uděleno paní poslankyni Haně Orgoníkové.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, právo petiční patří mezi nezadatelná práva vyplývající z Listiny základních práv a svobod. (Stále velký šum v jednací síni.) Podávání petic upravuje zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím ještě jednou zcela

vážně. Kdo máte cokoli co řešit, odejděte to řešit mimo jednací síň. Všechny žádám!

Poslankyně Hana Orgoníková: Já chápu, že Věci veřejné jsou rozdmýchané, ale myslím si, že předchozí záležitost dopadla tak, jak se domnívám, že dopadnout měla, poněvadž já sama právě z hlediska Listiny základních práv a svobod nesouhlasím s tím, aby se zde konaly hony na čarodějnice. To je ode mě vyjádření k tomu. A já jsem hlasovala proti vydání pana poslance Humla. Prosím, zklidněte se. Právo petiční je také jedním ze základních práv lidských.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky obdržela za období od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010 celkem 20 petic. Musíme si uvědomit, že v květnu se konaly volby do Poslanecké sněmovny a nebyl takový prostor, ale přesto ve srovnání s předchozím pololetím došlo k nárůstu o jednu třetinu. Na 1 327 petičních arších se podepsalo 20 648 občanů a dalších 5 269 osob se připojilo k textům petic pomocí internetu.

V průběhu celého 5. volebního období projevovali občané prostřednictvím petičního práva zájem o věci veřejné. V tomto volebním období bylo dolní komoře Parlamentu adresováno celkem 276 petic s 1 010 137 podpisů. Myslím si, že to je dostatečně velké číslo, abyste vyslechli zprávu o peticích v důstojném a klidném prostředí.

Nejvýznamnější petice v 1. pololetí 2010 se vztahovaly k novele zákona o loteriích. Téměř 10 tisíc občanů podpořilo stanovisko pražských starostů. Ti namítali, že novela znemožňuje obcím zasahovat do rozhodování, kde budou výherní hrací automaty umístěny. Další petenti protestovali proti zařazení pokeru mezi hazardní hry.

Více než 5 tisíc signatářů apelovalo na Sněmovnu ve věci zachování Národního hřebčína Kladruby nad Labem včetně střediska Slatiňany.

Velmi kontroverzním tématem byla otázka eutanazie. Zhruba 3 tisíce odpůrců eutanazie se vyslovilo proti její legalizaci.

Občanské sdružení Právní poradenství a pomoc kritizovalo postup společnosti ČEZ ohledně neoprávněných odběrů elektřiny. Přes tisíc podpisů obdržela výzva za odvolání vedení ČEZu.

Petiční výbor projednává všechny petice doručené dolní komoře Parlamentu České republiky. V některých případech svolává veřejná slyšení za přímé účasti zástupců petentů. Ve spolupráci s dalšími institucemi připraví petiční výbor odpověď petentům. Petice mohou být také postoupeny ostatním výborům jako podněty pro zákonodárskou činnost. Významné petice jsou prezentovány na plénu Sněmovny a jsou podkladem pro interpelace.

Závěrem dovoluji, abych navrhla usnesení, které bylo zpracováno petičním výborem: Petiční výbor schvaluje předloženou zprávu o peticích

přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, pověřuje místopředsdkyni výboru, aby zprávu předložila k informaci Poslanecké sněmovně podle zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, § 113 odst. 4, a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení... (Posl. Orgoníková se odmlčela kvůli hluku v sále. Předsedající: Pardon, promiňte. Promiňte, paní kolegyně. Prosím.)

Petiční výbor doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010 a zmocňuje místopředsdkyni výboru, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu a předloženou zprávu odůvodnila, což jsem právě učinila.

Děkuji vám za pozornost.

Předsdkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní místopředsdkyně. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Vás požádám, abyste na návrh usnesení odkázala potom ještě v rozpravě podrobně.

Hlásí se, prosím, někdo do všeobecné rozpravy? Nehlásí, končím všeobecnou rozpravu. Přistupuji k rozpravě podrobně. Paní poslankyně Hanu Orgoníkovou prosím, aby odkázala na usnesení, se kterým nás právě seznámila, aby v podrobné rozpravě udělala tento krok nutný z procedurálního pohledu.

Poslankyně Hana Orgoníková: Již ve všeobecné rozpravě jsem hovořila o tom, jaké navrhuji usnesení, čili schválení předložené zprávy Poslaneckou sněmovnou. Nemyslím si, že bych usnesení musela znovu číst. Jedná se o usnesení, které se dotýká petic přijatých Poslaneckou sněmovnou v 1. pololetí roku 2010.

Předsdkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Přivolala jsem naše kolegyně. Budeme tedy hlasovat o návrhu, v němž Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou a jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 187. Táhá se, kdo je pro to, abychom přijali toto usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové 187 přítomno 151, pro 120, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že s usnesením Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas. Končím tím projednávání bodu 92 sněmovního tisku 89.

Jsou před námi další body. Nejprve bod 98. Je jím

98.

**Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil
jiných států přes území České republiky v roce 2011
/sněmovní tisk 213/**

Na základě dohody požádám, aby tento materiál přednesl ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosim, pane ministře, abyste tak učinil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych podal zprávu za vládu České republiky k tomuto bodu.

V souvislosti se členstvím České republiky v NATO se každoročně uskuteční velký počet přeletů a průjezdů ozbrojených sil členských států NATO, států zúčastněných v programu Partnerství pro mír a rovněž některých dalších států, s nimiž Česká republika udržuje partnerské vztahy, a to přes území České republiky. Tyto přelety a průjezdy jsou uskutečňovány nejen v rámci výcvikových aktivit, ale též v souvislosti s různými vojenskými operacemi. Úkolem České republiky je maximálně usnadnit realizaci požadavků na takové přelety a průjezdy a dostát tak svým závazkům jako člena Severoatlantické aliance.

Podle článku 43 odst. 5 písm. a) ústavního zákona 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, rozhoduje o průjezdu ozbrojených sil jiných států přes území České republiky nebo o jejich přeletu nad územím České republiky vláda, a to konkrétně podle pravomoci, kterou má v článku 43 odst. 6 ústavy. Současně podle této úpravy je povinna o takovýchto rozhodnutích neprodleně informovat obě komory Parlamentu České republiky. S ohledem na četnost a krátké lhůty předkládání požadavků na přelety a průjezdy ozbrojených sil jiných států přes území České republiky je technicky prakticky nemožné, aby vláda rozhodovala o každém jednotlivém přeletu či průjezdu samostatně. V případě přeletů a průjezdů uskutečňovaných v souvislosti s probíhající vojenskou operací je navíc ze zahraničněpolitického hlediska nevhodné rozhodovat o přeletu či průjezdu těsně před jeho samotnou realizací. Potenciální možnost neschválení přeletu či průjezdu může u spojenců důvodně vyvolávat nejistotu a snižovat tak důvěryhodnost České republiky jako spolehlivého partnera.

Nejschůdnějším řešením problému vydávání přeletových a průjezdových povolení ve lhůtách umožňujících realizaci těchto přeletů a průjezdů v daných termínech se podle zkušeností z předchozích let jeví

nejvhodnější vyslovení souhlasu vlády s přelety a průjezdy ozbrojených sil jiných států přes území České republiky, které se uskuteční v nadcházejícím kalendářním roce.

Vláda dále vyslovila souhlas s uskutečněním přeletů letadel ozbrojených sil ostatních států, tedy států mimo NATO i mimo daný výčet za předpokladu dodržení následujících zásad:

Za prvé. Diplomatický protokol Ministerstva zahraničních věcí nevysloví proti uskutečnění daného letu námitky.

Za druhé. Odbor vojenské dopravy bude mít možnost vydat pro požadovaný let pouze jednorázové přeletové, případně přistávací povolení s platností omezenou na 72 hodin a postoupí údaje potřebné k zabezpečení letu příslušným orgánům letového provozu.

Za třetí. V informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v příslušném období zpracované na základě bodu 2 usnesení vlády ze dne 24. listopadu 2010, jde o vládní usnesení číslo 833, budou výslovně uvedeny lety, pro které bylo vydáno jednorázové povolení.

Tento podmíněný souhlas umožní uskutečňovat i lety, které by jinak nemohly být realizovány, neboť z časových a procedurálních důvodů by nemohly být do plánovaného data přeletu získán souhlas vlády, ačkoliv k jejich zamítnutí nejsou žádné objektivní důvody.

Dámy a pánové, já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Jiřímu Pospíšilovi. Sněmovní tisk projednal výbor pro obranu a bezpečnost, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 213/1. Prosim nyní o slovo zpravodaje tohoto výboru pana poslance Karla Černého, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl též návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosim, pane kolego.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se ujal zpravodajské zprávy ke sněmovnímu tisku číslo 213 – Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2011. Tímto tiskem se zabýval výbor pro obranu a bezpečnost na své 10. schůzi dne 2. března 2011. Rozhodnutí vlády obsahuje přehled zemí, kterým vláda České republiky svým usnesením číslo 833 ze dne 24. listopadu 2010 vyslovila souhlas s přelety letadel a průjezdy ozbrojených sil přes území České republiky v době od 1. ledna do 31. prosince 2011.

Po odůvodnění náměstka ministra obrany České republiky Ing. Michala Hrbaty, zpravodajské zprávě poslance Karla Černého a po rozpravě výbor

pro obranu a bezpečnost za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2011, sněmovní tisk 213; za druhé, pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Táže se, zda se někdo hlásí ze svého místa. Nehlásí, končím všeobecnou rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Prosím pana zpravodaje, aby odkázal na usnesení, abychom o něm mohli hlasovat.

Poslanec Alexander Černý: Paní předsedkyně, odkazuji na usnesení, které jsem přečetl v rozpravě obecné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Přivolám naše kolegy.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které nám předložil výboru pro obranu a bezpečnost, a také nás s tímto usnesením seznámil pan zpravodaj, pan poslanec Karel Černý.

Zahajuji hlasování číslo 188. Táže se, kdo je pro návrh tohoto usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 188 přítomno 150, pro 99, proti 21. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končí tím projednávání bodu 98 sněmovního tisku 213. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 99. Je to

99.

**Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů
Armády České republiky se zahraničními partnery
na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2011
/sněmovní tisk 222/**

Tento materiál uvede opět pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně.

Velmi stručně uvedu tento materiál, protože jde o informaci a každý si ji mohl podrobně prostudovat.

Pouze tedy budu konstatovat, že informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky je předkládána na základě článku 43 odst. 5 písm. b) Ústavy České republiky. Tento materiál obsahuje přehled o účasti na vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2011.

Vojenská cvičení plánovaná Ministerstvem obrany na toto období, to znamená na rok 2011, vycházejí z členství České republiky v NATO a Evropské unii. Účast jednotek a štábů Armády České republiky na plánovaných cvičeních je naplněním základních požadavků řídicích orgánů NATO a Evropské unie v dosažení nezbytné míry jejich interoperability s jednotkami dalších členských států NATO při plnění společných úkolů. Plánovaná účast Armády České republiky na cvičeních se zahraničními partnery je hrazena z rozpočtu resortu Ministerstva obrany.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu a bezpečnost. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 222/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec Antonín Seďa. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení. Prosím, pane kolego.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením číslo 47 výboru pro obranu a bezpečnost z 10. schůze ze dne 3. března 2011, a to k Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2011, sněmovní tisk 222.

Po odůvodnění náměstka ministra obrany České republiky Michaela Hrbaty, zpravodajské zprávě poslance Antonína Sedi a po rozpravě výboru pro obranu a bezpečnost – za prvé – doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2011, sněmovní tisk 222. Výbor pro obranu a bezpečnost – za druhé – pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji.

Otevírám všeobecnou rozpravu bez písemných přihlášek. Táží se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Sedša má slovo. Prosím.

Poslanec Antonín Sedša: Návrh usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2011."

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím tedy podrobnou rozpravu a je před námi návrh na hlasování. Usnesení nám bylo předloženo. Také jsme slyšeli pana zpravodaje.

Zzahajuji hlasování pořadové číslo 189. Táží se, kdo je pro návrh tohoto usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 189 přítomno 148, pro 112, proti 1. Konstatuji tedy, že návrh usnesení jsme přijali.

Tím končím projednávání bodu číslo 99, sněmovního tisku 222. Končím s poděkováním jak panu ministři, tak panu zpravodaji.

Dámy a pánové, jsme u posledního bodu. Nese číslo 100, je to

100. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2010 /sněmovní tisk 246/

Předloženou zprávu projednal rozpočtový výbor. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 246/1. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Michal Doktor. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení. Prosím, pane kolego. Dámy a pánové, prosím vás všechny o klid.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Věřím, že Sněmovna splní své formální povinnosti vázané k projednání tohoto sněmovního tisku velmi efektivně.

Konstatuji jako zpravodaj rozpočtového výboru, že v souladu se zvyklostmi zavedenými v průběhu minulého volebního období předložil arbitř České republiky Zprávu o činnosti finančního arbitra za rok 2010 k dispo-

zici všem poslancům v Poslanecké sněmovně ve formě poslaneckého tisku. Všichni kolegové a kolegyně, členové rozpočtového výboru, ale i všechny dámy a pánové, členové tohoto ctihodného sboru, měli tedy možnost podrobně se seznámit se Zprávou o činnosti arbitra za rok 2010.

Tomu odpovídala i debata, kterou provedl rozpočtový výbor nad touto zprávou. Musím konstatovat, že nebylo možné vyhnout se v debatě i souvislostem vázaným se sněmovním tiskem – kterou je změna zákona, která se zabývá projektem rozšíření pravomocí, resp. kompetencí, dohledových kompetencí arbitra České republiky ve smyslu ochrany spotřebitele. A také se logicky dotkla i návrhu ministra financí na platovou úpravu, resp. reorganizační přearažení Kanceláře arbitra České republiky z prostoru České národní banky pod Ministerstvo financí.

Tímto svým slovem jsem v podstatě popsal celý rámec projednávání a mám připraven návrh usnesení, který odpovídá sněmovnímu tisku 246/1, který byl rozdáán na lavice. V tuto chvíli je nepochybně vhodné otevřít rozpravu k projednávanému bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Otevírám všeobecnou rozpravu. Nemám písemné přihlášky. Prosím, kdo se hlásí do všeobecné rozpravy? Nikdo se nehlasí. Končím všeobecnou rozpravu.

Jsmo v rozpravě podrobné. Slovo má pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Vyjdu-li tedy technicky z doporučení rozpočtového výboru označeného jako bod II z jeho usnesení z 11. schůze ze dne 23. února 2011, doporučuji přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o činnosti finančního arbitra za rok 2010."

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O tomto návrhu usnesení rozhodneme. Pardon, ještě se zeptám, zda se hlásí někdo další do podrobné rozpravy. Nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Je před námi hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 190. Kdo je, prosím, pro tento návrh usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 190 přítomno 148, pro 116, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poslanecká sněmovna tedy návrh usnesení schválila. Končím projednávání bodu 100, sněmovního tisku 246.

Ještě zůstaňte. Je před námi ještě jedno hlasování, dámy a pánové, a to o bodu, který nemohl být projednán. Musíme jej formálně vyřadit z našeho programu schůze. Je to bod číslo 72, u něž neuplynuly lhůty. Proto vás prosím o hlasování, že vyřazujeme tento bod z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 191. Kdo je, prosím, pro tento návrh? A kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 191 přítomno 143, pro 105, proti 4. Tento návrh jsme přijali.

A tím konstatuji, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, že jsme vyčerpali program, který jsme si stanovili pro tuto schůzi Poslanecké sněmovny, a to tak, že nám nezbyl žádný bod, který bychom byli nestihli projednat. Je to po letech, snad po hodně dlouhé době, kdy se nám to podařilo. (Silný potlesk napříč politickým spektrem.)

Doufám, že váš potlesk znamenal, že se nám to bude dařit i napříště, vždycky. Děkuji vám.

Příjemný den, příjemné odpoledne, hezký víkend.

(Schůze skončila ve 13.08 hodin.)